

S187

THE
SAMARITAN LITURGY

EDITED BY

A. E. COWLEY

IN TWO VOLUMES

VOL. II

149332
3 | 4 | 19

OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS

1909

HENRY FROWDE, M.A.

PUBLISHER TO THE UNIVERSITY OF OXFORD

LONDON, EDINBURGH, NEW YORK

TORONTO AND MELBOURNE

PREFACE

THE present work was begun in 1890 at the suggestion of the late Dr. Neubauer, who also helped in the revision of the first few sheets, printed in 1892-5. Its progress has been much hindered by other work, and by the difficulties of the undertaking. The whole of the text had to be transcribed by my own hand from MSS. in Samaritan character into Hebrew square character, and could only be done in leisure moments, at long intervals and during hurried visits to various libraries. I hope that scholars, who will appreciate the difficulties, will make allowance for the defects, and consider only the interest of the new material.

The texts are mostly edited for the first time, and the few that have been published before, appear now, it is believed, in a more correct form, as well as in their proper setting. It is quite possible that some hymns or prayers may have been omitted, but the collection includes all that were found. The introduction (pp. xx to xxxiv) represents a first attempt at tracing the history of the liturgy by putting together all the scanty information that can be gathered as to the various authors. The Glossary, though short and incomplete, will, it is hoped, throw light on some of the obscurities in the Aramaic texts.

It only remains to express my obligations to the late Dr. Neubauer for his advice and help, and to the late Padre Bollig, Librarian of the Vatican, who most generously handed over to me his transcript of the MS. V 3, which I then copied into square character and made the basis of the text on pp. 3 to 81. I must also thank the

Earl of Crawford for his great kindness in sending his MSS. to me in Oxford; the Delegates of the Press for their patience with my unavoidable delays; their Oriental reader, Mr. Pembrey, for his minute care of the proofs; and above all, the members of Magdalen College, whose liberality enabled me in 1894 to pay a most profitable visit to the East.

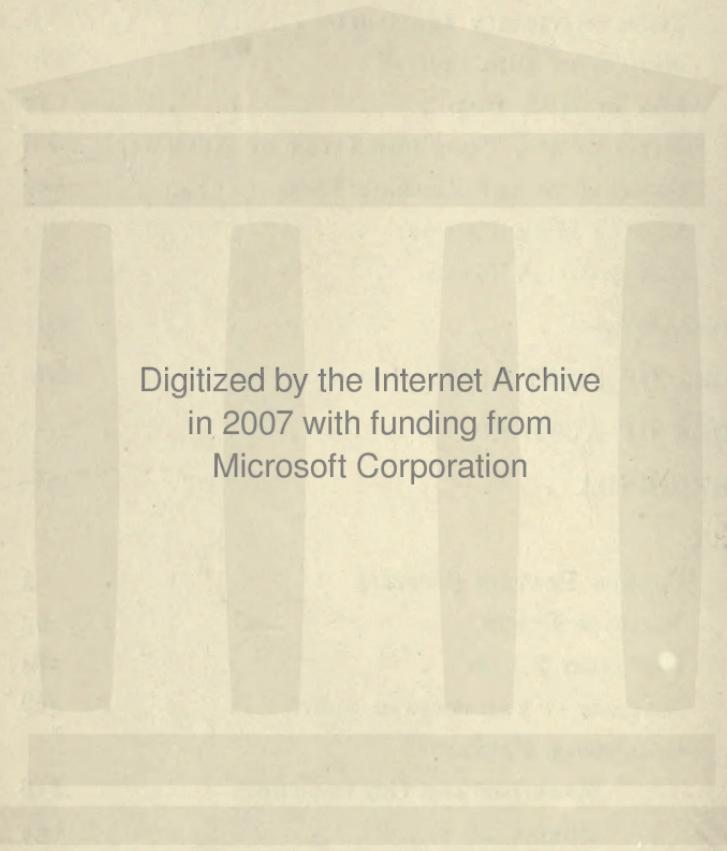
ואליה' דברך לו ממן מנו דידבק יתנו:

A. C.

MAGDALEN COLLEGE,
OXFORD.

CONTENTS

	PAGE
INTRODUCTION	
TEXTS PREVIOUSLY PUBLISHED	vii
METHOD OF THIS EDITION	viii
LIST OF MSS. USED	ix
DATES OF THE TEXTS (SEE INDEX OF AUTHORS)	xviii
GRAMMAR OF THE ARAMAIC TEXTS	xxxv
LIST OF HIGH PRIESTS	xlivi
GENEALOGICAL TABLES	xlv
GLOSSARY	xlix
INDEX OF FIRST LINES	lxxiii
INDEX OF AUTHORS	xcvi
CORRIGENDA	xcix
TEXT	
COMMON PRAYERS (DEFTER)	3
PASSOVER SERIES	93
PENTECOST SERIES	284
SERVICES OF THE SEVENTH MONTH	428
OCCASIONAL PRAYERS	
MARRIAGE AND CIRCUMCISION	818
BURIAL	852
APPENDIX	867

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

INTRODUCTION

PARTS of the Samaritan Liturgy have already been published by Gesenius (*Carmina Samaritana*, Lipsiae, 1824, reprinted in square character by Kirchheim in *Karne Shomron*, Frankfurt a. M., 1851), by Heidenheim (in his *Vierteljahrsschrift*, Gotha, 1860+), and *Die samaritanische Liturgie*, Leipzig, 1885+), by Geiger (in *ZDMG.*, xviii, pp. 813+, xxi, pp. 169+), by Petermann (*Brevis ling. Sam. Grammatica*, Carolsruhae et Lipsiae, 1873, *Chrestomathia*, pp. 12+), by Merx (*Atti dei Lincei*, ser. 4^a Rendiconti, iii, 1, pp. 550+, 2, pp. 160+, *Actes du 8me Congrès Internat. des Orientalistes*, ii, 1, 119+, in Pertsch's Catal. *Die orientalischen Handschriften...* zu Gotha, 1893, pp. 29+, and in Bänsch-Drugulin's *Marksteine aus der Weltliteratur*, Leipzig, 1902), by Hilgenfeld (in *Ztschr. für wiss. Theol.*, xxxvii, pp. 233+), and by S. Rappoport (*Journal Asiatique*, 1900, pp. 207+, and *La Liturgie samaritaine*, Paris, 1900).

These are mostly isolated hymns. Heidenheim's collection, which is the most extensive, is very inaccurate both in text and translations.¹ Many of the pieces are extremely difficult in any case, and only become intelligible when compared with others, and when the peculiarities of Samaritan style are studied. In the present edition it has been thought best to follow the MSS. closely, reproducing the traditional, or at least customary, spelling of the scribes, and correcting tacitly only what, as being departures from established custom, are clearly mistakes. Many difficulties, however, still remain on which the MSS. throw no light. It is not possible to deal with the texts by the ordinary rules of Hebrew and Aramaic (see below, p. xxxv), and to attempt to do so would be to destroy the character of the compositions. The later Samaritans, living in almost complete isolation, and from about the eleventh century A. D. speaking only Arabic, developed the use of Hebrew for religious purposes entirely on their own lines. Whether it was worth while to try to reproduce

¹ The same is true of Gesenius's work, but it must be remembered that his translation represents a first attempt, and that he had to rely on a single incorrect MS. in each case.

INTRODUCTION

their form of the language, as has been done, is a question which need not be discussed here. The quality of the various compositions varies of course with the degree of the author's learning: the trustworthiness of particular MSS. depends on the intelligence of the particular scribe. The method adopted has been to select the MS. which seemed on the whole most correct, and to make it the basis of the text. The more important variants of other MSS., if any were accessible, have then been given in the foot-notes, which therefore sometimes contain the better reading. Where no complete MS. existed (e. g. for circumcision, pp. 818+) the text has been pieced together from the fragmentary copies. As a rule the variants, though numerous, are trivial, consisting of differences of spelling or mere scribal errors. In the case of inferior duplicate copies it was thought unnecessary to note such variants except for special reasons, but it is believed that none have been omitted which could in any way throw light on the meaning of the text or the usage of the scribe. The first part (pp. 3-81, containing the *Defter*) is based on P. Bollig's very careful transcript of the Vatican MS. (V 3), but since the Aramaic in which it is mostly written, is of the fourth century, and important in connexion with the language of the Targum, all variants (except those which are classified below, p. xxvi) are intended to be given in this part. The other texts are based chiefly on the MSS. in the British Museum¹ (L 1 &c.) and on the Crawford collection² (Cr 11 &c.) now in the John Rylands Library at Manchester. The *rubrics*, or headings, are mostly in very corrupt Arabic, which, after much hesitation, has been reproduced with all its errors. As their form seems to depend on the taste of the scribe, variants in them are given only when the sense is concerned, but they are printed in the most explicit form in which they appear in any of the MSS. used, and sometimes compiled from two MSS.

Liturgical MSS. are so numerous that it would have been impossible to collate them all. Moreover, little would have been gained by attempting to do so, since they all³ represent

¹ These will be described by the Rev. G. Margoliouth in his catalogue of the Hebrew and Samaritan MSS.

² A catalogue of this is in preparation.

³ Except the fragments of the Damascus 'use' (p. xii) and MSS. of the *Defter*.

the same tradition. They are, with few exceptions, modern, and as they are uniform in character a detailed description of them is unnecessary here. They are usually of stout oriental paper, about $8 \times 6\frac{1}{4}$ inches, written as a rule in a cursive hand, not in the formal character used in copies of the Pentateuch ; and bound in native leather. The biblical passages, which form a large part of the liturgy, are written continuously, the hymns generally in double lines, forming two columns. To save space the biblical passages are here omitted and the hymns are printed continuously, but a single point is placed at the end of the first half-line and a double point at the end of the second half. These points are not to be regarded in any sense as stops, especially in the earlier parts (from V 3). They simply indicate the arrangement of the text in the MS., or, in prose passages, perhaps pauses in chanting. The MSS. used for the various parts of the liturgy are noted at the beginning of each division, and the folios of the copy on which the text is mainly based are indicated in the margin.

The following is a list of the MSS. used :—

At Berlin (Royal Library) :

Most of these were not collated throughout :—

B 1 = MS. or. 4to 531. Ff. 69. The acrostic (usually found only in Pentateuch MSS.) gives the scribe's name as Shelah b. Isaac Danfi. Date 1163 H. (= 1750 A. D.).
For Harvest.

B 2 = MS. or. 4to 532. Pp. 301. Written by Isaac b. Abraham Danfi in 1213 H. (= 1798-9 A. D.). The Defter, agreeing, even in the Arabic version, with Cr 11, but incorrect. The writing also is like that of Cr 11. Perhaps both are copies from the same original. It was collated to p. 108, thence only in the rubries. Page 286 dated 1217 H.

B 3 = MS. or. 4to 533. Ff. 58. Written by Shelah, as in B 1, in 1167 H. (1753-4 A.D.). For Mo'ed ha-Succoth.

B 4 = MS. or. 4to 534. Written by Mufarrij (= Marhib) b. Joshua in 1201 H. (= 1786-7 A. D.). For Passover and the 1st of Nisan.

B 5 = MS. or. 4to 535. Ff. 115. Written by Tabiah b. Isaac, the Priest (an intelligent and careful scribe), in 1200 H. (= 1785-6 A.D.). For Succoth. A good copy.

INTRODUCTION

- B 6 = MS. or. 4to 536. Ff. 128. Written by Marhib, as B 4, in 1201 H. (= 1786-7 A.D.). For Passover.
- B 7 = MS. or. 4to 537. Ff. 125. Written by Ghazâl (= Tabiah, as B 5), mostly in 1200 H. (= 1785-6 A.D.). For Mo'ed ha-shemîni.
- B 8 = MS. or. 4to 538. Ff. 109. Written by Ibrahim b. Isma'il Mufarriji, in 1242 H. (= 1826-7 A.D.). For Zimmûth Succôth, Mo'ed hodesh ha-shebhi'i, ten days of Selihûth.
- B 9 = MS. or. 4to 539. Ff. 129. Written by Ibrahim, as B 8, in 1241 H. (= 1825-6 A.D.). For לילת מקרחה, חנ הקציר במדינה, שבת הדברים. The only MS. available for this part of the text. Ff. 2-9 are by an earlier hand.
- B 10 = MS. or. 4to 530. Ff. 133. Written by Ibrahim, as B 9, in 1249 H. (= 1833-4 A.D.). For the seven Sabbaths following Passover.
- B 11 = MS. or. 4to 529. Ff. 71. Written by Mufarrij (= Marhib, as B 6), in 1201 H. (= 1786-7 A.D.). For Hag ha-mazzôth.
- B 12 and 13 = MSS. Petermann 6, 7. Written by Ghazâl (= Tabiah), as B 7, in 1199 and 1177 H. (= 1784-5, 1763-4 A.D.). For the day of Atonement.

At Manchester (John Rylands Library), formerly in the library of the Earl of Crawford :

Cr 11. Pp. 317. Written in 1209 H. (= 1794-5 A.D.) by Mufarrij (= Marhib) b. Joshua b. Mufarrij, as B 11. The Defter in the later recension. It contains the beginning, which is wanting in V 3, and some later additions. In two columns, that on the left being an Arabic version. Both columns are in Samaritan character, mostly majuscule in the early part, but in the latter part cursive Samaritan and Arabic characters are used. An excellent copy, well written and correct.

Cr 12. Pp. 38. Written by Joseph b. Israel b. Ishmael Danfi in 1277 H. (= 1860 A.D.). For the eve of the first month. Cursive and incorrect.

- Cr 13. Ff. 57. Written by Muslim b. Murjān b. Ibrahim Danfi in 1120 H. (= 1708 A.D.). For Ḥag ha-mazzōth. Careful. On fol. 41^b an addition by Ṣāliḥ b. Ibrahim Danfi in 1276 H. (= 1859–60 A.D.).
- Cr 15. Ff. 55. Written by Muslim (as Cr 13) in 1144–5 H. (= 1732 A.D.). On ff. 51^b–55 are later entries. For Burial. A good copy.
- Cr 16. Pp. 19. Written by Muslim (as Cr 15) in 1140 H. (= 1728 A.D.). His prayer in time of drought (see p. 85) with an Arabic version.
- Cr 18. Ff. 112; 6 × 4 inches. Written by Ghazāl (as B 12) in 1179 H. (= 1766 A.D.). The Defter, beginning (as P 8, f. 22^b) with the prayer of Joshua (see p. 4). The rubrics are mostly in Samaritan. A very good copy, but containing less than Cr 11, and with no Arabic version. Ff. 107–112 were added by Ṣāliḥ b. Ibrahim Danfi in 1256 H. (= 1840 A.D.).
- Cr 19. Pp. 121; 6 × 4 inches. Written by Muslim (as Cr 16) in 1115 H. = 2016 (رميّة) (= 1703 A.D.). Pp. 110, 111 are dated 1132; pp. 112, 113 in 1134, pp. 114, 115 in 1143 by the same scribe. For Circumcision and Marriage (اقاريل الفرح). Some lacunae. On paper of various colours. Pp. 109, 116–121, and two pages at the beginning, contain later entries.
- Cr 20. Pp. 125; 6 × 4 inches. Pp. 3–24 (and perhaps others) written by Amram b. Solomon, the Priest, in 1248 H. (= 1833 A.D.). Pp. 25–124 by Ishmael b. Abd-hanuna (= Abd-al-laṭif) Danfi, in 1117 H. (= 1705 A.D.). For Ḥag ha-mazzōth. On p. 2 an addition by Ṣāliḥ, as in Cr. 13, in 1262 H. (= 1846).
- Cr 27. Ff. 17. Written by Mufarrij (= Marhib) b. Jacob in 1075 H. (= 1664 A.D.). For the Sabbath of Zimmūth ha-pesah. Ff. 1, 2, 9, 10 are a later addition.

At Gotha (Grand-Ducal Library):

G 1 (see Merx in Pertsch, *Die oriental. Handschriften . . .*, p. 29), a fragment containing §§ 7 to 1 of the hymn on p. 555. No date. Probably about 1150 H. (= 1737 A.D.) or later.

G 2 (*ibid.*, p. 31). Ff. 61, loose and out of order. Written by Ghazâl b. Abi Sarûr and Mûrjân Danfi, in 1168 H. (= 1754-5 A.D.). Contains various pieces from the Defter, &c., and most of the service for marriage and circumcision.

In the British Museum :

H 1 = MS. Harl. 5481. Ff. 47 (and some leaves in an European hand). Not all by one hand, nor continuous. Copied from an early MS., partly in the sixteenth century (G. Margoliouth), partly earlier. Contains parts of the Defter, marriage service, &c., as used at Damascus, some with Arabic version.

H 2 = MS. Harl. 5495. Ff. 25 (and some leaves in an European hand). Probably the earlier part is by the same (sixteenth century) hand as H 1, the rest is later. Contains parts of the service for marriage and circumcision, &c., some with an Arabic version, and (pp. 33-48) some leaves of calendar.

H 3 = MS. Harl. 5514. Ff. 220, folio. Ff. 204-220 in an European hand. Various contents written by many hands at different dates. On f. 18 begins the liturgy for the eve of the first month (to f. 70), as used at Damascus. The text is very corrupt and often unintelligible (see extracts in the Appendix). Probably not later than 900 H. or about 1500 A.D. Ff. 71 sqq. contain Marqah's Commentary with Arabic version : ff. 85-171, 174-203 calendar.

H 1, 2, 3, although of more interest than most Samaritan MSS., were only occasionally consulted, since, being fragmentary, they did not help to establish the form of the Liturgy. Moreover H 1 and H 3 represent the use of Damascus, which differed from that of Shechem. It is hoped to deal with these three MSS. elsewhere.

In the Library of Keble College, Oxford :

K 4. Ff. 35, sm. 4to. It is a fragment of the Defter, mostly early, in a majuscule hand, perhaps of the thirteenth or fourteenth century, on paper. A later hand has supplied ff. 1, 10, 11, 22, 24-27, part of 32, 33-35. No scribe's name or date is found in either part, but the name Ibrâhîm Ishâq, signed on f. 11,

may be that of the scribe of the later part (nineteenth cent.). The old part originally represented the earlier recension (see below, p. xxv) as in V 3, but it has been altered by the late hand to agree with the later recension as in Cr 11. Many of the original readings are in consequence illegible. Vowel-points are few and probably added by a later hand. The rubrics are in Samaritan (as in V 3), not in Arabic. A peculiarity, not found elsewhere, is the use of Arabic diaritical points, thus *ׁ*, *ׂ*, *׆*, *׈*, in writing Aramaic.

In London (British Museum):

L 1 = MS. add. 19,005. Ff. 75. Written by Solomon b. Jaçob Danfi in 1162 H. (= 1749 A.D.). For *Hag ha-mazzôth*. Ff. 1-5, 75 were added by Solomon b. Ghazâl, the Priest, in 1228 H. (= 1813 A.D.).

L 2 = MS. add. 19,007. Ff. 143. Written by Marhib b. Joshua Marhibi, as Cr. 11, in 1184 H. (= 1770 A.D.). For the 2nd Sabbath of the 1st month, and for *Mo'ed ha-pesah*. A good copy.

L 3 = MS. add. 19,020. Ff. 118. Written by Marhib, as L 2, in 1184 H. (= 1770 A.D.). For the 1st of Nisan and the 1st Sabbath of Nisan. A careful copy. The beginning is missing. Ff. 112^b-115^a, 117, 118 were added in 1187 and 1198 H. by Solomon b. Sarûr: ff. 115^b, 116 by Tabiah.

L 4 = MS. add. 19,650. Ff. 141. Written by Tabiah (= Ghazâl, as Cr. 18) in 1197 H. (= 1783 A.D.). For the 1st of Nisan and the 1st and 2nd Sabbaths of Nisan. Mostly followed for this part of the text. The beginning is missing.

L 5 = MS. or. 1448. Ff. 68, 8vo. Written by Benjamin b. Jacob Danfi in 1289-91 H. (= 1872-74 A.D.). For *Mo'ed ha-pesah*, with additions. An inferior copy perhaps from L 6 and partly from L 2. Ff. 43-46, 48-50, 52-55 are earlier.

L 6 = MS. or. 2689. Ff. 161. Written by Ab-Sakhwah (= Murjân) b. Ibrahim Danfi (cf. Cr. 13) in 1149 H. (= 1737 A.D.). For *Mo'ed ha-pesah* and *Mazzoth*.

INTRODUCTION

- L 7 = MS. or. 2690. Ff. 101, sm. 8vo. Written by Solomon b. Amram, Kohen, in 1299 H. (= 1882 A.D.). For the 1st and 2nd Sabbaths of the 1st month, for Passover and the 7 days of Mazzoth, with some additions. Very cursive and careless.
- L 8 = MS. add. 19,006. Ff. 174. Written by Tabiah (as L 4) in 1177 H. (= 1764 A.D.). For Zimmûth Succôth, Mo'ed hodesh ha-shebhî'i, and the Sabbath of the 10 days of Selîhûth. Mostly followed in this part of the text. F. 174 is a later addition.
- L 9 = MS. add. 19,008. Ff. 92. Written by Solomon Danfi (as L 1) in 1185 H. (= 1771 A.D.). For the 7 days of Succoth, and the Sabbath of Hag ha-Succôth. Ff. 90^b, 91 were added in 1254 H. by Solomon the Priest b. Tabiah. Ff. 2, 92 by Amram the Priest in 1261 H. (= 1845 A.D.).
- L 10 = MS. add. 19,017. Ff. 62 (about $7 \times 5\frac{1}{4}$ inches). Written by Murjân Danfi (as L 6) in 1095-7 H. (= 1684-6 A.D.); ff. 1-3, 57-60 written by his grandson Solomon (as L 9) in 1166 H. (= 1753 A.D.). For Mo'ed ha-shemîni. Ff. 61-63 composed and written by Muslim b. Murjân in 1151 H. (= 1738 A.D.).
- L 11 = MS. add. 19,018. Ff. 56. Written by Ghazâl (= Tabiah, as L 8) in 1177 H. (= 1764 A.D.). For Hag ha-Succôth. Ff. 55^b is dated 1239 H. F. 56, 1261 H. by Amram the Priest.
- L 12 = MS. add. 19,019. Ff. 102. Written by Solomon b. Sarûr in 1197-8 H. (= 1783-4 A.D.). For Mo'ed ha-shemîni. Ff. 1-3 dated 1226 H. by Solomon the Priest b. Tabiah. F. 96^b, 1198 H. F. 102, 1204 H.
- L 13 = MS. add. 19,791. Ff. 90. Written by Murjân Danfi (as L 6) in 1152-4 H. (= 1739-41 A.D.). For the 10 days of Selîhûth, and the 7 days of Succoth. Ff. 1-3^a are later additions.
- L 14 = MS. add. 25,880. Ff. 41. Written (badly and unintelligently) by Isaac b. Ibrahim (as B 2) in 1229 H. (= 1814 A.D.). For the Sabbath of the Zimmûth Succôth, and the 1st day of the 7th month. Incomplete.

L 15 = MS. or. 1449. Ff. 53, sm. 8vo. Written (badly) by Benjamin, as L 5, and finished in 1288 H. (= 1871 A.D.). For Mo'ed ha-shemînî. Ff. 51-53 contain only scribbling.

L 16 = MS. add. 19,009. Ff. 156. Written by Solomon b. Sarûr (as L 12) in 1195 H. (= 1781 A.D.). For the day of Atonement. Inaccurate and different in arrangement from the other copies.

L 17 = MS. add. 19,010. Ff. 82. The earlier part, ff. 6-36, 44-80 (about 1180 H.) is perhaps not all by one hand. Ff. 1-5, 37-43, 81, 82 were written by Amram the Priest in 1266 H. (= 1850 A.D.). For the day of Atonement. It omits the long hymns.

L 18 = MS. add. 19,651. Ff. 196. Written by Solomon b. Jacob (as L 9) in 1184 H. (= 1770 A.D.). For the day of Atonement. It includes the long hymns composed by the scribe's brother Abraham b. Jacob (see p. 609). A good copy.

L 19 = MS. add. 19,652. Ff. 53. Written by Solomon b. Sarûr (as L 16) in 1199 H. (= 1785 A.D.). For Burial.

L 20 = MS. add. 19,790. Ff. 72, sm. 8vo. Written by Zedaqah b. Ibrahim b. Zedaqah Danfi in 1145 H. (= 1733 A.D.). For Circumcision and Marriage (كِران الفَرْج). On paper of various colours. The end is missing.

L 21 = MS. add. 19,655. Ff. 78. Written by Solomon b. Ghazâl (= Tabiah) the Priest in 1261 H. (= 1845 A.D.). For the seven Sabbaths following Passover.

L 22 = MS. add. 19,654. Ff. 55. Written by Ghazâl = Tabiah (as L 11) in 1177 H. (= 1763 A.D.). For the feast of Harvest.

N = MS. or. 5034. Ff. 72, vellum, sm. fol. Written mostly in 656 H. (= 1258 A.D.). From f. 50^b about fifty years later. Containing part of the Defter. See a full description by G. Margoliouth in *ZDMG.*, vol. 51, p. 499. It was bought by the Museum after the text was already printed. Extracts from it are given in the Appendix, pp. 872+.

INTRODUCTION

At Oxford (Bodleian Library):

- O 1 = MS. Samar. e. 1. Ff. 48. Written by Jacob b. Isaac b. Murjān in 1152 H. (= 1739 A.D.). For the 1st of Nisan if it falls on a Sabbath. Ff. 47, 48 were added by Abraham b. Jacob b. Ab-Sakhwah in 1154 H. (= 1741 A.D.).
- O 2 = MS. Samar. e. 2. Ff. 101. Written in 1305 H. (= 1887 A.D.). The scribe is not named. For the Sabbath of the Zimmūth Pesah and for the beginning of the 1st month. Incorrect: a very cursive hand.
- O 3 = MS. Samar. e. 3. Ff. 62. Written by Ibrahim b. Isma'il al-mufarriji (as B 10) in 1239 H. (= 1824 A.D.). Ff. 53–62 were added by Amram b. Solomon, the Priest, in 1247 H. (= 1831 A.D.). For Ḥag ha-Succōth.
- O 4 = MS. Samar. e. 4. Ff. 45. Written by various hands between 1750 and 1890. No date or name is given. For the eve of Passover and for the 3rd Sabbath of the 1st month (f. 22). Not continuous.
- O 5 = MS. Samar. e. 5. Ff. 108. Written by Joshua b. Joseph Mufarriji (= Marhibi) in 1260–2 H. (= 1844–6 A.D.). For the Sabbath of the Zimmūth Succōth, Mo'ed ḥodesh ha-shebhī'i, the 10 days of Selihūth, and the day of Atonement.
- O 6 = MS. Samar. f. 1. Ff. 38; 6 × 4½ ins. Written by Selim, called عاصي (?), b. Sālim (Danfi) in 1294–5 H. (= 1877–8 A.D.). For the 1st Sabbath of the 1st month.

At Paris (National Library):

- P 8 = MS. Samar. 8. Ff. 38, sm. 8vo. By various hands, mostly early. Perhaps it was a compendium of the Defter. F. 22^b seems at one time to have begun a volume, with the prayer of Joshua, as Cr 18. Some pieces occur twice, showing that the present volume is composite, and some differ much from the text of the other MSS. (see Appendix). Carefully written. The name Ibrahim b. Abdallah b. Ibrahim b. Ghazāl on f. 38^b is in too late a hand to be that of the scribe of most of the volume. Ff. 22^b–30 have an Arabic version.

P 18=MS. Samar. 18. Ff. 74. Incomplete. No scribe mentioned. For the Sabbath of Mazzôth. Ff. 7-59, 61-63 in a good hand like that of Tabiah b. Isaac. Lacuna between ff. 16 and 17. Ends on f. 63^b, with a catchword צלות shewing that another service followed. Ff. 4-6, 64-74 additions by a late bad hand like that of L 7. The early part was specially collated for the vowel-signs, which are carefully marked.

The following 7 MSS. were not collated throughout:

P 19=MS. Samar. 19. Written by Jacob b. Aaron, the present priest, in 1285 H. (= 1868 A.D.). For the Zimmûth Pesah and beginning of Nisan.

P 20=MS. Samar. 20. Written by Benjamin b. Jacob Danfi (as L 5) in 1289 H. (= 1872 A.D.). For ים מקראה and שבת הדברים. Ff. 8-12, 17-24, 28-30 are earlier.

P 21=MS. Samar. 21. Written by Ab-Sakhwah (= Murjân, as L 13) in 1083 H. (= 1672 A.D.). For Succoth. Ff. 1, 2 later.

P 23=MS. Samar. 23. Written by Jacob, as P 19, in 1301 H. (= 1883-4 A.D.). For Passover.

P 24=MS. Samar. 24. Written by Shelaby b. Jacob (?) in 1290 H. (= 1873 A.D.). For the eve of the 1st month, and the 1st of the 7th month. A few ff. are earlier.

P 25=MS. Samar. 25. Written by Solomon, as L 18, in 1148 H. (= 1735-6 A.D.), and Jacob, his father, in 1149 H. The Defter, with an Arabic version. A good copy. It begins with the rules for the reading of the Law,¹ followed by some of the first prayers. Then (f. 10) a new beginning with the prayer of Joshua, as Cr 18.

P 26=MS. Samar. 26. Written by Mufarrij (= Marhib, as L 3) in 1170 H. (= 1756-7 A.D.). For the seven Sabbaths following Passover. Ff. 22-24, 44-46 are later.

¹ See the translation in *J. Q. R.*, vii, p. 134, from a Berlin MS.

At Rome (Vatican Library):

V 3. Ff. 193, vellum, sm. 4to. No scribe or date mentioned; ascribed to the thirteenth century by Bollig and Neubauer, but most probably of the fourteenth. The Defter in the early recension. The present text (pp. 3-81) is based on Bollig's transcript. The most important of all the liturgical MSS.

W. Some fragments belonging to the editor, containing parts of the Defter, in an early hand, like that of K 4 but smaller, perhaps of the fourteenth century.

Other MSS., belonging to Mr. E. N. Adler, Mr. Marcus Adler, and Dr. Gaster, were most generously offered by the owners for the purposes of this edition, but as the texts were already printed, they could not be used. The liturgical collection (modern copies) said to be complete, at Heidelberg, was not available for the present work. Besides collating the various copies where they coincide, it was necessary for the sake of completeness to incorporate the parts peculiar to each. All MSS. of a service do not contain the same amount of text. The hymns are regarded as an expansion of the service, or as fitting into the original framework, and appear to be not all necessarily used on every occasion to which they apply. Hence individual scribes include more or less of them according to taste, date, or other circumstances.¹ Some copies seem to be meant as outlines, and again additions are often made at the beginning or end of a volume, which do not properly belong to it. In spite of every effort to collect these scattered texts and fit them into the appropriate places, some must have been overlooked, especially in the less accessible copies, which were not fully collated, for the difficulty of dealing with so much material in manuscript is great.

With regard to the *dates* of various parts of the liturgy, obviously the only sound basis for investigation is the evidence of the chronicles, checked by one another, by genealogies, and by quotations or notices in other authors. It is true that the chronicles are most bewildering in their inconsistencies, their

¹ In a MS. belonging to Mr. M. Adler there is a note of a decision to insert a hymn in the service for the 1st and 2nd Sabbaths of Nisan. This is the only note of the kind I remember.

vagueness and their disregard of dates, but some definite results can be obtained from them. There are four extant:⁷⁻⁹ (1) the book of Joshua,¹ in Arabic, not used for the present purpose; (2) that called El-tholideh² (Et-taulideh), here quoted as Elt; (3) that of Abu'l-fath³ (Abf); (4) that belonging to Mr. E. N. Adler⁴ (Ad). Of these, Elt, in Hebrew with an Arabic version, is largely the basis of Abf and Ad. The earlier part of it was compiled by Eleazar b. Amram in 544 H. (= 1149-50 A.D.), it was continued by Jacob b. Ishmael, priest at Damascus, in 747 H. (= 1346-7 A.D.), and brought down to modern times probably by Jacob b. Aaron the Priest, who copied it in 1276 H. = 1859-60 A.D. For the periods immediately preceding these two dates (544 and 747 H.) it may therefore be regarded as fairly trustworthy. Abf, in Arabic, mentions (p. 5) the chronicles he used (now lost, except Elt and the book of Joshua) and seems to have made some effort to distinguish fact from fiction. He wrote in 746 H. (= 1355 A.D.) bringing his record down to the time of Muhammad. The various copies have additions by the scribes. Ad, in Hebrew, follows Elt, but is fuller and better arranged. Though not an independent authority, it is useful, since the compiler is intelligent and seems to have had other sources of information. It is brought down to the year 1900. The copyist, who is no doubt also the compiler, is called Ab-Sakhwah b. As'ad b. Ishmael b. Abraham ha-danfi, and is the same as the Murjān who wrote the Hebrew 'Book of Joshua' published by Gaster.⁵

From these three authorities it has been possible, with much wearisome calculation,⁶ to draw up a tolerably certain

* See Macdonaldy I - *Theology of Samaritans & Chronicle II* (BZAW)

¹ Ed. by Juynboll, Lugd. Bat., 1848.

² Ed. by Neubauer in the *Journ. Asiat.*, 1869, p. 385. The references here are to the extract.

³ Ed. by Vilmar, Gothae, 1865. The translation never appeared. A small part (to p. 33) was translated by Payne Smith in Heidenheim's *Vierteljahrsschrift*, vol. ii, pp. 303, 431.

⁴ Ed. by E. N. Adler and M. Seligsohn in the *Revue des Études Juives*, vols. 44-46. The references are to the extract (Paris, 1903).

⁵ ZDMG, lxi, p. 237.

⁶ It is unnecessary to give this here. For the later priests, with whom alone the liturgical dates are concerned, see the tables below (pp. xlivi-xlvii). Where dates are given here it is to be understood that they are based on calculation from the chronicles.

list of High Priests¹ with approximate dates, as a foundation for the chronology, and ultimately to arrive at the dates of most of the liturgical compositions, where their authors are named.

A large number of pieces are indeed anonymous, giving no clue to their date, but these are mostly short نشيدات (ascriptions of praise). The longer compositions are generally attributed in the headings to their authors, and as the MSS. are careful in this respect and nearly always corroborate one another, and are again often supported by external evidence, there is no reason to doubt the attributions.

The earliest collection is that called the *Defter* (δέφτερα, the 'Book') contained in pp. 1–92 of the present edition. It is, however, by no means all of the same date. A considerable part is by Marqah, another part, the *Durrān*² ('string of pearls') is mostly by Amram Darah² (درة, also עזרא and المزمزان, 'the ancient'), and one piece is by Nanah b. Marqah.

The chronicles (Elt, p. 19; Ad, p. 55; Abf, p. 125) relate that Baba the great, contemporary (*son*, Ad, Abf) of the High Priest Nethanel (who died in 332 A.D.), built or opened the synagogues, גלה אימנות קשתה, and enjoined the reading of the Law (ארוחות מוקרת אלוף). Ad, p. 55, looks like an account of the earliest form of synagogue worship. We need not here inquire how much historical fact underlies the exaggerated story of Baba. It seems clear at least that some important movement did take place in the fourth century, and since Marqah is mentioned by all three chronicles as living at the time, his work no doubt was written for the liturgy drawn up then.³ The date of Baba's 'appearance' (נולד = *was born*?)

¹ It may be thought that at any rate the earlier names in this list are purely fictitious. It is possible, however, that they rest on a genuine, though distorted, tradition. In a papyrus, dated 408–7 B.C., edited by Sachau (*Abh. d. Preuss. Akad.*, 1907), one of the authorities of Samaria is named Daliah. He was not governor, since his father Sanballat held that office. The name is uncommon, occurring only once in the list of Priests, and then at a date which seems to be about eighty years later than the papyrus. If he was a High Priest it would appear that the names in the list are right, though the years of office are not always correct.

^{2–2} There is no doubt some connexion between these two names, though it may be only due to paronomasia.

³ Geiger, *ZDMG.*, xxii, p. 534, contends that Marqah cannot be put so early because he uses the 'Gürtelreim', which does not appear in Arabic poetry before the ninth century. He is referring to the hymn on p. 193. But this, the only instance, is probably not by Marqah. The style is not his,

is given with great exactness by Ad, p. 56, as = 308 A.D. He 'reigned' forty years and died about 362 A.D.

Marqah's father was Amram b. Sered (Abf, p. 133; p. 130 ^{طוטה} عمر ضرير¹), also called a priest. It is not definitely stated that he is the same as Amram Darah the author of the Durrān, but it is probable that the two are identical. At any rate Amram Darah's language is the same as that of Marqah, namely the Aramaic of the Samaritan Targum. All the Durrān is, however, not of the fourth century. Some pieces contain Hebraisms and even Arabisms, indicating a much later period. These are in some cases no doubt merely due to the scribe, but there remain pieces (e.g. nos. 21, 22, pp. 46, 47) which must be really later. In the heading on p. 31 Amram Darah is called (by V 3) בנה רבה, though according to the lists there was no High Priest named Amram in the fourth century, nor at any date at which the Aramaic of the Durrān could have been written. The heading evidently confuses two persons, and the hymn on p. 31 (which is not in the style of the Durrān) is not by Amram Darah, but by the author of the hymn on p. 30, a later Amram who was High Priest (see below, p. xxv). In later times Marqah and Durrān were used as general terms, so that e.g. the heading מיר פינחס (p. 81) only means that the two pieces are composed on the model of the Durrān and Marqah, being really by Pinhas, and in Hebrew. Similarly two بيتين مرقة on p. 37 are in Hebrew by Eleazar.

Marqah's son Nanah is the author of the hymn on p. 15 and of the short piece on p. 410 (cf. p. 442) but hardly of the hymn ascribed to him on p. 689, which in language and in its use of rhyme belongs to a much later period.

The reading of the Law, which Baba enjoined (or taught or instituted), was no doubt the original, as it always remained the essential, part of the liturgy. The work of Amram, Marqah, and Nanah was the earliest addition to it which can be dated. For liturgical purposes the Law was divided into

he does not use rhymes in the pieces which are certainly by him, and the acrostic may be accidental. [The only other acrostic is in the hymn on p. 846, Ad, p. 63.] On his date see Baneth *Des Sam. Marqah's . . . Abhdg.*, p. 12. Baneth's identification of the author of the prayer of Joshua and of the book of Joshua with Joshua b. Baraq (Elt, p. 20, Ad, p. 56) is very unconvincing.

¹ If طוטה = Titus, מסרקה = Marcus, and נה (his son) = Nonus, the family must have lived in the time of the Roman government of Syria.

ניצץ,¹ an arrangement which perhaps originated at this time. The נטף is a string of phrases from the Law, connected by a common idea.

With regard to the anonymous compositions in the Defter, the prayers of Moses, of Joshua, and of the Angels, there is no evidence for determining their date. From the position of most of them at the beginning of the collection, from the high esteem in which they were held, and from their invariable use in all the services, it is probable that they were composed some time before the date of N and V 3 in which they mostly occur. They give the impression of being much earlier, but there are no means of dating them precisely. Moreover, it was natural that prayers should be attributed to Moses and Joshua in early times. In the eleventh century and afterwards they would bear the author's name. The קריisha (p. 11) as found in the later MSS. is an amplification of the earlier form, and perhaps something of the kind has happened to the prayer of Joshua.

To this nucleus further additions were gradually made: the compositions of ed-Dustân, Tabiah b. דרחה, Ab-gelugah, Abu'l-hasân of Tyre, Joseph ha-rabban, Pinhas b. Joseph, and perhaps Eleazar b. Pinhas.

The meaning of the name ed-Dustân is quite uncertain. It occurs in Abf, where Vilmar (p. lxxiii) takes it to mean the followers of Dûsis. If Dûsis is the Dositheus mentioned by Epiphanius and others, as Vilmar considers, he was a contemporary of Philo, but Abf (pp. 151+) followed by Ad, puts him after the time of Baba, and so Elt, p. 21 (דוסתיס). On the other hand ed-Dustân are mentioned by Abf as an heretical sect just before he speaks of Alexander the Great (p. 82) and again several centuries later (p. 162). It is, however, unlikely that compositions by heretics would be included in the liturgy or that they are of any great antiquity. All that can safely be said as to the date of these pieces is that they occur in V 3, so that they are earlier than the fourteenth century, and that they borrow from the Durrân (fourth century). The style suggests a date in the eleventh century.

Tabiah b. דרחה seems from his style to belong to about the same period as Ab-gelugah (see below). The father's name is

¹ See *Jewish Quarterly Review*, vii, p. 134.

unusual. Vilmar (p. lxxxii), in his analysis of the additions to the Paris MS. of Abf, mentions a Duratha who helped to restore the synagogue shortly after the death of the High Priest Nethanel (died c. 274 H.). If this Tabiah is his son, he would belong to the tenth century A.D. He is quoted in a treatise¹ on repentance in the Leiden MS. (no. xxvii in de Jong's catalogue), p. 318, but the passage does not occur in the only prayer by him in the Defter.² Nor does this mention of him fix his date, since the date of Abu'l-hasan b. Ghanaim (not the same as Abu'l-hasan of Tyre, see below), the author of the treatise, is also uncertain. On various grounds it is probable that this Abu'l-hasan lived some time early in the twelfth century, which would be consistent with a tenth-century date for Tabiah.

With regard to Ab-gelugah and Abu'l-hasan of Tyre the chronicles are very much confused. Both Elt (p. 25) and Ad (p. 95) mention an Ab-gelugah as famous for his good works, which included the building of a synagogue and an interest in its services, apparently soon after the time of Al-hakim ibn al-Mu'izz, about 1080 or 1100 A.D. We should naturally identify him with the liturgical writer, who lived at any rate before the fourteenth century, since his work is included in V 3. But he is said by the chronicles to have been the son of Ab-hisdah (= Abu'l-hasan) and his genealogy is given (by Elt) for 200 years, whereas in the heading in V 3 he is called son of קלה and in H 1 son of Tabiah³ son of קלה. The account in Elt, p. 66, however, does seem to refer to the liturgical writer, and if so, he lived in the time of Aaron b. Amram, who was High Priest from 509 to 531 H. (= 1115-37 A.D.). Both Ab-gelugah and his father lived at Acco.

Abu'l-hasan (or Ab-hisdah) of Tyre is not mentioned as a liturgist in the chronicles. He may be one of the men of that name in the genealogy of Ab-gelugah, though it is not mentioned that any of the family were connected with Tyre. His father's name is not given in the headings in any MS.,

¹ In Arabic. He is consequently called Ghazál, the regular doublet of Tabiah (طباخ = طبیع). The name is never written טביה.

² In V 3, not in any other MS. known at present. There are fragments of a (different?) prayer by him in H 3, f. 48; see Appendix.

³ In Elt, p. 66, the translation is wrong. The MS. has =טן דלצוי אלין טביה = of the family of these good men.

but in H 3, f. 83 he is called الامام, i. e. of priestly family. He is not later than the thirteenth century, since a hymn by him is found in N. He is generally said by recent writers¹ to have lived in the eleventh century, but without any reasons being stated. This is probably about his date, although it is founded on a wrong assumption. In the preface to an anonymous commentary edited by Neubauer (*Journal Asiatique*, 1873, p. 343) an Abu'l-hasan Daud b. Amram b. Levi is mentioned who had a son Abu Said, in 1033 A. D. It seems to have been assumed that this Abu Said is the same as the author of the Arabic version² of the Pentateuch and that this Abu'l-hasan is identical with Abu'l-hasan of Tyre. The only ground for the former assumption is that Abu Said's translation is not used in the commentary, which is surely an insufficient argument. Moreover, Kahle³ has recently shewn reasons for dating Abu Said in the thirteenth century, and in any case he cannot have been the son of Abu'l-hasan of Tyre, since in the preface⁴ to his version he speaks of Abu'l-hasan, not as his father, but as a person who lived considerably earlier. There is a quotation from Abu'l-hasan of Tyre in the Leiden MS. (Catal. de Jong, no. xxvii), pp. 317, 318, which is not found in V 3 (the hymn on p. 79 of this edition being incomplete in V 3) but occurs in N. The quotation, however, does not help to fix his date owing to the uncertainty as to the author of the treatise (see above). On the whole, the commonly accepted date, the eleventh century,⁵ best suits the facts and the character of his work.

A little later, in the time of the High Priest Aaron b. Amram (509–531 H.), the chronicles⁶ mention a certain Mattanah=Isaac b. Abraham as having established the ritual of the synagogues, and the order of the hymns יתב כל תלכורי ('All the order of the synagogues').

¹ e.g. Nutt, *Sketch of Sam. History*, p. 139, n. 2. Montgomery, *Samaritans*, p. 293. Juynboll, *Lib. Jos.*, p. 115, says tenth century.

² Hence dated about 1070 by Nutt and others.

³ *Die arabischen Bibelübersetzungen*, p. xi and note.

⁴ In the Paris MS. C in Kuenen's ed., p. 1. The preface in the other Paris MS. (B) has been falsified by Abu'l-barakāt. See also De Sacy in the *Mémoires de l'Académie*, vol. 49, for a collection of material on the Arabic version.

⁵ When, according to Kahle, the version was composed. He seems inclined to think that Abu'l-hasan was its author, Abu Said being only a reviser. See also De Sacy, op. cit.

⁶ Ad, p. 95. Elt, p. 31 and p. 25, where the translation is faulty.

"אלפנה [הכניות ויתוב השירים וכו']. The hymn quoted with his acrostic is not found in the liturgy, and no composition of his occurs in the Defter. Probably therefore the Mattanah (ha-mizri) of the later liturgy is a different person, see below, p. xxix.

It was pointed out above that the High Priest Amram, to whom are ascribed the hymns beginning on pp. 30 and 31, is to be distinguished from Amram Darah. As to his date we have only the negative evidence of N, which omits these two hymns with others by later authors, i. e. all from the heading on p. 30 to the heading on p. 38, and continues with the Durrân immediately after the hymn of Amram Darah ending on p. 30. As the other authors on these pages are all later than N it is probable that there is the same reason for the omission of Amram High Priest. He is, however, included in V 3. The only high priest of the name who satisfies both these conditions held office from 653 to 668 H. (= 1255-69 A. D.).

The remaining writers who appear in the Defter, Joseph the High Priest or ha-rabban, Pinhas, and Eleazar, will be discussed below, as belonging properly to the next period.

Till the fourteenth century then, the Defter was the *Corpus Liturgicum* from which prayers and hymns for the various festivals were selected. This view is corroborated by the fact that V 3, which was written not later than the fourteenth century, prescribes the portions to be used for the particular occasions.¹ In the later MSS. (as Cr 11) these directions are not given, because they are not required, the special services being by that time instituted. At some time after the fourteenth century the Defter thus completed must have been revised. At any rate there is a clearly marked distinction between the recension found in the early copies (as V 3) and the later (as Cr 11). Nor is the distinction merely accidental. It is so consistent that it has been found possible to mark the additions, alterations, and omissions thus:—(not in V 3 and the earlier MSS.); [not in Cr 11 and the later MSS.]. Peculiarly interesting in this respect is the fragment K 4, on which see above, p. xiii. The differences are not due to gradual corruption of the text, but are evidently intentional, and extend to details of spelling and grammar.

¹ See pp. 66, 67. It was thought unnecessary to print these.

The following is a list of those which are not mentioned in the notes:—

(a) confusion of gutturals, as

תְּהִבָּה, תְּהֵד, נְצֹוֶה, עֲזֹן ۱۱ חַבְּיָה, סֻעְרָה, נְצֹחָה, חָרוֹן Cr ۳ ۳

(b) transposition of gutturals, as

סְלֹחָה, שְׁמֹעוֹ, אַחֲן, נְבִיעָה Cr ۳ ۳ סְלֹחָה, שְׁמֹעוֹ, הָאָن, נְבִיעָה V ۳ ۳

(c) return of quiescent letters, as

לְאָהָן, דְּהִי, דְּתָת, אַחֲלִין ۱۱ דְּאָן, לְאָן, דִּי, דְּחָאָן, אַלְעָן Cr ۳ ۳ and דִּי

(d) insertion of a vowel-letter, as

צְדִיק, קְרָמִיך, חֲפֹום, דְּכָרְוֹן ۱۱ צְדִיק, קְרָמִיך, חֲפֹום, דְּכָרְוֹן Cr ۳ ۳ צְעִק, יְהִיב and יְהָוב, מְעִים and דְּהָן, דְּאָן, דִּין, צְעִק

(e) vowel-letter omitted, as

הָךְ, אַלְיָתָה, יְהָדָי ۱۱ אַיךְ, אַלְיָתָה, יְהָדָי and Cr ۳ ۳ הָךְ and הָיָךְ

(f) omission of prothetic נ, as

דְּרָע, בְּנַצְּרוֹן, פְּרָשׁ ۱۱ אֲדָרָע, בְּנַצְּרוֹן, אֲפְרָשׁ Cr ۳ ۳

(g) return of original ו consonantal for ב (but not consistently), as

לְגַבְּהָ, אַרְבָּה ۱۱ לְגַבְּהָ, אַרְבָּה Cr ۳ ۳

(h) hebraizing forms, as

וְ, יְדָךְ, מְזֻבָּח ۱۱ וְ, אֲדָךְ, מְרַבָּח Cr ۳ ۳ (genitive)

(i) miscellaneous, as

מְ, קְלֹמָן, לְנָן ۱۱ מְ, קְלֹמָן, לְנָן Cr ۳ ۳

V ۳ frequently omits ו connective where Cr ۱۱ has it.

V ۳ is uncertain as to הָוָא or יְהָן, or יְהָוָה. Cr ۱۱ generally prefers הָוָא, יְהָן.

Both are uncertain as to בְּלָ or מְן before the relative ו, owing to the similarity of the characters.

Some of the changes seem to be due to a desire to remove difficulties, anthropomorphisms or otherwise dogmatically incorrect expressions, e.g. on p. 57, ח-ת, p. 58, l. 23, Cr, &c., have רְ' כְּחַבָּה instead of רְ, and in the last line, even of Angels, אַתְּעַמוֹ מְתַהְעַנְיָאָן. The Arabic version is equally scrupulous, e.g. in rendering יְד (of God) by قَدْر. Again, as

would be expected, the rubrics or headings in V 3, &c., are very short and in Samaritan (Hebrew or Aramaic), which still remained the traditional language for the purpose. In the later MSS. they are longer and in Arabic, which had become the only language really familiar to the writers.

The results obtained for this second period (about the eleventh century) are far from certain, but there are no data for arriving at any more definite conclusions. With the third period we are on firmer ground. The contents of the special services, so far as they can be dated, and so far as they are not merely taken over from the *Defter*, are all of the fourteenth century or later, and are written in Hebrew. In fact it seems that a definite beginning was made at that time to fill out in a more dignified manner the framework already existing. A reason readily suggests itself. From 708 to 764 H. (= 1308-1363 A.D.) the office of High Priest was held by Pinhas b. Joseph, evidently a man of character, and earnest in promoting the interests of religion among his people. It was at his instigation that Abu'l-fath compiled his chronicle in 756 H. (= 1355 A.D.), by him (as stated by Abf, p. 35) the famous roll of Abisha was 'discovered' in the same year, and it is probable that to him is also due the new development of the liturgy. His aim evidently was to bring about a religious revival. He is the author of the hymn on p. 34 which is found in V 3 (but not in N), and of the earliest work in the other services, thus forming the connecting link between the two periods.

His father Joseph is probably the author of the two hymns on pp. 63, 64 who is described in some MSS. (cf. p. 714) as High Priest. There was only one High Priest of the name, who held office from 690 to 708 H. (= 1291-1308 A.D.). The two pieces are in the same style and both are in V 3. The second is also in N, in the part which is certainly later than the rest, but probably not much later than 1300. The Joseph ha-rabban, to whom some MSS. ascribe the hymn on p. 63, is no doubt a different person (see below, p. xxxii).

Pinhas had two sons, Eleazar and Abisha (Elt, p. 28; Ad, p. 101). The former who succeeded as High Priest (764-789 H. = 1363-87 A.D.) is the author of several liturgical pieces, in the headings of which he is called Eleazar b. Pinhas (sometimes + b. Joseph) or Eleazar the High Priest (sometimes + b. Pinhas) the brother of Abisha. From the similarity of style

there can be little doubt that the remaining (three or six) pieces (see Index), ascribed simply to Eleazar (once + priest), are also by him. He also wrote on Grammar: see Nöldeke, *Gött. Nachrichten*, no. 17, p. 337.

The other son, Abisha, **בעל המים אלת المصائف** (Elt, cf. Ad), had a great reputation as a writer. About seventeen pieces are certainly by him. Probably also seven others, but some of these may be by his grandson the High Priest Abisha b. Pinhas b. Abisha. The difficulty is that in the headings of these seven pieces he is called High Priest, in his acrostic on p. 511 he calls himself Abisha b. Pinhas, **כהנה רביה**, and on p. 504 actually Abisha b. Pinhas b. Joseph, **כהנה רביה**. If we had only the evidence of the headings we might suppose that this was a case of confusion, but the acrostic cannot be so explained. Abisha b. Pinhas b. Joseph, though he was a **כהן**, was certainly not High Priest. Petermann (*Grammar*, p. vi) says that he 'munus sacerdotale superstitionis causa respuisse dicitur', which must be a tradition he heard at Nâblus. Whatever the explanation¹ of the acrostic may be, as no compositions are definitely ascribed to the grandson (who was a quite undistinguished person) the presumption is that all these pieces are by Abisha b. Pinhas b. Joseph. He died in 778 H. (= 1376 A. D.) leaving a son, Pinhas, one year old, who was brought up by his uncle the High Priest Eleazar. When the latter died in 789 H. (= 1387 A. D.) he appointed the child Pinhas (then aged 10 years 11 months) as his successor, and put him under the guardianship of Abdallah b. Solomon. See p. 490 heading, and p. 491 top, and Elt, p. 28. Pinhas b. Abisha, who was also a liturgical author, died in 846 H. (= 1442 A. D.) after holding the office of High Priest for fifty-six years.

His guardian, Abdallah b. Solomon, of priestly family,² was a prolific writer. As he must have been a man of mature years in 789 H., his work may be dated (about or) before 800 H. (=fourteenth century A. D.).

About a century earlier Ad (p. 100) mentions Sa'dallah (or

¹ e.g. he may have been the elder son and resigned in favour of Eleazar, but kept the title. Or the acrostic may mean Abisha son of the High Priest Pinhas, and have been misunderstood by copyists. Or there may be a distinction between **בָּר** and **בָּנוֹל**, the usual adjective.

² See his genealogy (acrostic) on p. 819. He is called **כָּנָס** on p. 178, &c., and ancestor of Solomon b. Tabiah on p. 295, cf. Ad, p. 101.

Sa'd-ed-din) el-Kethāri (on p. 533 b. Zedaqah) and Ibn Manir. The former is chiefly the author of the marriage service.

A ben Manir is mentioned much earlier by Elt, but his name was Zariz, whereas the ben Manir of the liturgies gives his name (in an acrostic, once, p. 644) as Aaron. The passage in Ad, p. 100, seems to indicate the liturgist, the words ולהם עליה בכות נזולות meaning that Sa'dallah and Ibn Manir composed lamentations, and not as the editors translate. They would then, according to Ad, both belong to the early fourteenth century.

The compositions ascribed to ha-Mizri are difficult to date. In the headings of certainly four pieces his name is given as Mattanah: in six others as Hibat-allah. In one of the latter (on p. 632) the acrostic is Nethanel b. Obadiah b. Ab-Zehutha. Hence it appears that Hibat-allah is merely the Arabic of Nethanel. If Mattanah is also a form of the same name (as in Harkavy's catalogue,¹ p. 68), all the pieces are by one writer. He cannot be identical with the person mentioned in Ad, p. 95, Elt, pp. 25, 31 (see above), whose other name was Isaac b. Abraham. Nor is he the scribe in Harkavy, p. 68 (840 H.), whose other name was Nethanel b. Ishmael. In the absence of any evidence we can only say that in style he seems to belong to the period about 800 H.

About this time Elt (p. 29) appears to place Pinhas b. Ithamar who was High Priest at Damascus. The statements, however, are confused. Probably the date 793 H. is right for the beginning of his term of office, and is not to be altered to 993 as Neubauer has in his translation, for we find Pinhas b. Ithamar High Priest at Damascus witnessing a sale in 807 H. (*J. Q. R.*, xv, 636). Then the writer of Elt must be referring back to a previous date, and earlier in the paragraph we should read שבע וארבעים וחשע מ" (749) instead of "749) החשע וארבעים ושבע מאות (947). The phrase והות ימי כהנת אדרון הכהן הנודל פינחס בן אליעזר ought to mean 'those were the days of Pinhas b. Eleazar',² who was High Priest at Shechem and died about 955 H. (= 1548 A. D.). This is clearly impossible. According to the genealogy given by Elt, Pinhas b. Ithamar must belong to the earlier period (793–834 H.). Jacob b. Ishmael, who wrote part of Elt

¹ *Opisanie Samarityanskikh rukopisei . . .*, St. Petersburg, 1875.

² So the Arabic version; not as Neubauer translates.

INTRODUCTION

(see pp. 10, 11) in 747 H., is the same as Jacob the High Priest at Damascus on p. 29 (where Pinhas is to be read for Joseph in the genealogy), so that the date 749 H. for his death is quite possible. He was succeeded by his son Ishmael for one year, and in 750 H. Ithamar succeeded till 793 H., when he was followed by his son Pinhas, the liturgist. The chronicler would therefore have been right if he had said 'those were the days of Pinhas b. Abisha', who was High Priest at Shechem from 789 to 844 H. The mistake perhaps arose from the fact that Pinhas b. Abisha was preceded in the office at Shechem by Eleazar, who, however, was not his father but his uncle (see above). The statement of Elt (p. 35) that the chronicle up to that point is taken from Rabban Jacob, cannot be strictly accurate, since the death of Jacob and subsequent events are narrated. This part is really by the later continuator (his statement on p. 35 referring only to the preceding genealogical matter), who has made a mistake of 100 years in his chronology, and confused Pinhas, High Priest of Damascus, with Pinhas, High Priest of Shechem; for the Eleazar who, he says, succeeded, is undoubtedly the man who was High Priest at Shechem from about 955 to 1003 H. (1548-95 A.D.). The alternative is that the chronicler made a mistake as to the Ithamar who succeeded Ishmael b. Jacob, and passed over a period of 100 years. It may be noted that he implies (p. 36) that Ishmael had no son, so that the office passed to another branch, whereas on p. 11 Jacob, who must have known, speaks of the sons of Ishmael.¹ One of the sons may therefore have succeeded and with his descendants have occupied the missing 100 years. In that case Pinhas b. Ithamar, the liturgist, may have lived a century later and be rightly made contemporary with Pinhas b. Eleazar of Shechem (914 to 955 H. = 1508-48 A.D.). As far as Elt is concerned, this would be the simpler explanation, but as we know independently (*J. Q. R.*, xv, 636) of a Pinhas b. Ithamar, High Priest at Damascus in 807 H., and do not know of another person of that name as High Priest there a century later, the former explanation is the more probable.

Whether the two liturgists Jacob ha-rabban and Jacob the priest (or either of them) are to be identified with the author of Elt, there is nothing to shew.

¹ The translation is incorrect here. The text means not **לְבָנֵי שָׁמָךְ**, but **לְבָנֵי שָׁמָךְ**. The phrase **שָׁמָךְ וְעַזָּה** is descriptive of Ishmael, like **شَمِسُ الْحَكَمَاءِ**.

Several authors were connected with Damascus about this time. Abraham (b. Abi'-uzzi) ha-yithrani and (his nephew?) Abraham b. Faddāl b. Abi'l-izz are each called שופט ישראל. They are perhaps descended from the Yithranah¹ who is mentioned by Ad (p. 101) as שופט על ישראל. In Harkavy, p. 95, a deed of sale is signed by Abraham b. A[bi'-uzzi] of the family of Yithranah, who is שופט ישראל בדמשק. The date is lost, but as the transaction took place before the High Priest Abisha b. [Pinhas] it must have been between 844 and 878 H. (= 1440-74 A. D.). In Harkavy, p. 181, an Abu'l-fath b. Abraham (לען שופט[Y] ישך) of the family of יתר bought a Torah in 929 H., a date which is quite reasonable if he is the son of one of the authors under discussion. Perhaps the Abu'l-izz, who is the author of one hymn, is of the Yithranah family and father of this Abraham.

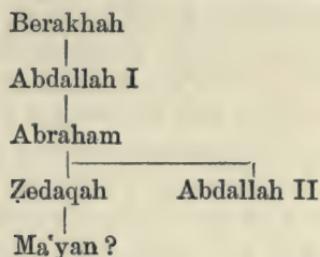
Another inhabitant of Damascus is Seth Aaron b. Isaac, the author of two compositions. Unfortunately the genealogy is Seth (Aaron) b. Isaac b. Seth Aaron b. Isaac (b. Seth Aaron); see the colophon in *J. Q. R.*, xv, p. 637, written in 874 H. (= 1469-70 A. D.). Abraham b. Seth Aaron wrote the MS. described in *J. Q. R.*, xiv, p. 31, in 909 H., and witnessed the sale in Harkavy, p. 181, in 929 H. There is nothing to shew which Seth Aaron b. Isaac is the liturgist. If the earlier, his date will be about 830 H. (1427 A. D.); if the later, about 860 H. (1456 A. D.).

In 945 H. (= 1538 A. D.) the High Priest Pinhas and his son Eleazar were brought (back?) from Damascus under the protection of Zedaqah b. Jacob, of the family of Munes (Elt, p. 36; Ad, p. 103). The date is well established, for Zedaqah's father, Jacob b. Abraham Munes, is the person for whom the Bodleian MS. Marsh 15 was written in 911 H. and who sold it in 935 H. His brother, Japhet b. Jacob (b. Abraham) Munes, was witness of the sale of it in 935 H. and also of the sale of the Berlin MS. or. fol. 534 in 941 H. With them came, according to Ad, Abraham b. Joseph ha-qabazi, the liturgist, usually called Abraham Qabazi,² and associated with them, according to Elt, was Abdallah b. Abraham חביה (Arab.

¹ Elt, p. 72, has كثري for this name in the Arabic version, so that they may be members of the family of Kethāri mentioned before (كثير = كثري).

² See his account of himself on pp. 466, 552, 812.

الْفَتاوِي¹ not as printed in Elt, p. 81, note 1), also a liturgist,² who is a witness in 929 H. (Harkavy, p. 181). It seems that the office of Ḥaftāwī was hereditary, and that the holders of it who were liturgists are probably to be connected as follows :—

With regard to Abdallah b. Berakhah, the end of the acrostic (bar Matar) on p. 432 is probably accidental and is not to be taken into account, as there is no evidence that the family of Matar was connected with the office of Ḥaftāwī. In the other piece by him (on p. 345) a section is by Pinhas who must be the High Priest who came from Damascus in 945 H. (1538-9 A.D.). All the family, except Berakhah, were liturgists and must have written between about 920 and 960 H., i.e. early in the sixteenth century. There is also a Joseph נזק whose father is not named. He probably belonged to the same family and the same literary period at Damascus. Perhaps he is the same as Joseph ha-rabban, mentioned above, since the title of Rabban seems to be associated with Damascus. Pietro de la Valle found Samaritans there in 1616, but the congregation must have come to an end soon after, since it is not mentioned in later epigraphs or documents. It had a special מנהג (rite) of its own ; see above, p. xii, on MSS. H 1 and 3.

Isma'il b. Badr er-Ramīḥī (Rumaiḥī) may reasonably be identified with the author (in 944 H. = 1537 A.D.) of a work in praise of Moses (Nutt, p. 132). He was a pupil of Abraham Qabazi, and is quoted by the commentator Ibrahim (see below). Since זַהֲרָה = بدر he is no doubt the same as the Ishmael b. Zaharah ha-ramīḥī who in 939 H. (= 1532-3 A.D.) witnessed the sale of MS. Bodl. or. 139, with his father Zaharah b. Abi-'uzzi b. Remah.

As a summary of the preceding remarks and as the basis of

¹ The title of the assistant priest (at Damascus?). The origin of the word is unknown to me.

² See p. 449, where he is called פָּרָשָׁה (Parasha) = דְּמָשָׁה (Demas).

what follows, reference should be made to the tables on pp. xlivi–xlviii.

The later writers belong chiefly to three groups: the Levitical (or Priestly¹), the Danfi and the Marhib (=Mufarrij) families. They are more easily identified than the earlier authors, because their names (and genealogies) frequently appear in the colophons of MSS. In the headings also where the author is the same as the copyist, the composition is ascribed *لـ كاتبها*.

Of the Levitical or Priestly family the liturgists are Abraham b. Isaac who died in 1145 H.² (=1732 A.D.); Tabiah or Ghazâl b. Isaac (died in 1201 H. = 1787 A.D.), a prolific writer; his son Solomon b. Tabiah (died in 1273 H. = 1857 A.D.); his sons Amram b. Solomon (died in 1291 H. = 1874 A.D.) and Isaac b. Solomon (the hymn, on p. 257, of Isaac the Priest is probably also his, unless it be by Isaac b. Zedekiah, Priest, who died in 1105 H. = 1693–4 A.D.); Pinhas b. Isaac (died in 1898) and his brother Khidr. Tabiah b. Abraham is probably the son of Abraham b. Isaac, but there is no proof of this.

The genealogy of the Danfi family can be collected with certainty from their colophons, for they were assiduous copyists. The only difficulty is to distinguish the two Murjâns and the two Muslims. Murjân I (=Ab-Sakhwah) b. Ibrahim is the author of several pieces, and perhaps those ascribed simply to Murjân the Danfi are his also. If he were Murjân II, he would no doubt be distinguished in some way from his grandfather. Muslim I (=משלמה) b. Ab-Sakhwah (=Murjân I) [cf. Ad 107] is the author of certainly two pieces, and probably of those ascribed to Muslim b. Murjân, or simply to Muslim. In one case (p. 311) Muslim b. Ibrahim b. Murjân is a mistake for Muslim b. Murjân b. Ibr. The Abû Murjân, author of two pieces, should be a member of this family, but the reading of the name is not certain. Abraham b. Jacob b. Murjân I (=Ab-Sakhwah) b. Abraham (see his acrostic on p. 796), the liturgist, also called Abraham العبيه, or simply Abraham ha-danfi, wrote the Arabic commentary³ on the Pentateuch,

¹ In 1033 H. (=1623–4 A.D.) the High-Priestly family (descended from Aaron) died out. From that date the priest is not called הכהן הגריל but הכהן עזיאל, being descended from Uzziel, a younger son of Kohath.

² The dates are calculated from the chronicles and from colophons of MSS.

³ Parts of it were published as doctor's dissertations by M. Klumel, Berlin;

existing in MS. at Berlin, to which attention was first drawn by Geiger in the *ZDMG.*, vol. xvii, p. 723.¹ He is mentioned by Ad (p. 108) as a benefactor (though nothing is said of his commentary) in the time of Tabiah b. Isaac the Priest, and he is also the copyist of several MSS. He belongs to about the middle of the eighteenth century; see the table, p. xlvii.

The family of Marhib is important in liturgy and also in the copying of MSS., though not so distinguished as that of Danfi. Marhib by interpretation is Mufarrij (مرحبي = מעריף) as appears from several epigraphs and is definitely stated by Huntington in 1695 (*Epistulae*, London, 1704, p. 55): (litteras) scripsit Merchib Ibn Yacob, vulgo Mopherrege, vir inter illos primarius. This Marhib b. Jacob, the earliest of the family who needs to be mentioned here, is also called simply Mufarrij al-mufarriji. He is the author of the two letters in 1086 and 1099 H. (= 1675 and 1688 A.D.). The rest of the family are chiefly important as copyists. The latest member of the family to write liturgical compositions is Abraham b. Ishmael (b. Joseph al-mufarriji), who was living in 1828 (see also *Notices et Extraits*, xii, p. 160). It is not certain where Abdallah b. Joseph b. Jacob b. Marhib ha-marhibi fits into the genealogy.

To sum up the results of this inquiry: it appears that the composition of the liturgy may be divided into three main periods,—(1) the fourth century A.D., when Aramaic was the language used; (2) the tenth and eleventh centuries, when Aramaic had ceased to be the vernacular, but was still used in liturgy, though it had become artificial and was mixed with Hebraisms; (3) the fourteenth century and after, when Hebrew, mixed with Aramaisms, had become the liturgical language.

On the basis of this division it is possible to class most of the compositions whose authors are either unknown or cannot be dated, under one of the three periods. But not without reserve, since e.g. Abu'l-hasan ha-Šūri wrote his אלה רב (p. 70)

1902, and S. Hanover, *ibid.*, 1904. The former puts him in the fifteenth century, and identifies him with the liturgist, knowing only the hymns published by Heidenheim. Hanover notes that Abraham mentions coffee and tobacco, and consequently puts him two centuries later.

¹ He calls himself Abraham, רַכְבָּנִי יַעֲקֹב, which does not mean 'of the tribe of Jacob', but simply 'one of the sons of Jacob'. He describes himself so because his father Jacob had other sons, among them being Solomon, a great copyist (see the list of MSS. above), and Zedaqah, شَلْيَةٌ (= شَلْيَى), ancestor of the well-known Jacob Shelaby.

in Aramaic, and בָּרוּךְ אַתָּה (p. 79) in Hebrew. Moreover, some Hebrew pieces at the beginning of the *Defter* cannot be ascribed to the third period.

That Aramaic had ceased to be commonly understood by the eleventh century is probable on other grounds, and is made evident by the appearance, about that time, of the Arabic version of the Pentateuch in place of the Targum. No doubt Arabic became the only current language soon after the Moslem conquest of Syria in 638 A. D., while the knowledge of Aramaic, and even of Hebrew, gradually decreased with the lapse of time.¹ We consequently find in the later compositions an increasing number of Arabic idioms and words, Hebrew (or Aramaic) words used in the Arabic sense, and even phrases adapted from the Qur'ân.²

The grammar of Samaritan Aramaic has been well treated * by Petermann in his *Brevis Linguae Sam. Gram.* (Porta Lingg. Or., Lipsiae, &c., 1873). The following remarks, referring chiefly to the liturgical texts, are only intended to supplement his work. It must also be observed that the Aramaic forms here noted may equally well appear in Samaritan Hebrew.

Pronunciation: as the gutturals אַ, חַ, יַ are not sounded and merely serve to support a vowel, they are often either omitted in writing, as מֶלֶךְ for פֶּסֶךְ, מֶלֶךְ for פֶּעֶסֶךְ, or interchanged (אַ with חַ, יַ; חַ with אַ, rarely with יַ; חַ with יַ), as אֲבָן for חֲבָן, חֲוֹרֵן for חִילָה, חֲוֹרֵן with v.l. אֲלָה, or transposed, as אֲחֵי אֲתִירָחִיךְ and אֲתִירָחִיךְ (commonly), רְחוּתָה and רְחוּתָה (often), אֲחֵי אֲתִירָחִיךְ and אֲתִירָחִיךְ (p. 14 בְּלָעֵילָל, חַ for בְּלָעֵילָל) (p. 45 יַ).

The hard (dageshed) sound of בּ and פּ, and the consonantal sound of וּ, are usually marked by an overline, as רְוִיחַ=רוּחַ, but רְוִיחַ=רוּחַ=נֶפֶשׁ; רְבָחַ=נֶפֶשׁ; but (Pa. *neppeš*)=deliver. בּ interchanges frequently with זּ and sometimes with סּ, as in מְסֻבָּק (V 3).

¹ There is no evidence to shew the date of the Arabic versions of the earlier liturgy which are found in some MSS. That of Cr 11 and B 2 was not made by the scribe from the text before him, but was copied from an existing version, since it often translates a different reading. It sometimes gives a wrong rendering, or translates literally, using identical words, without understanding the sense.

² e.g. מְשַׁה וְמַעַן הַבּוֹרָאים, مُحَمَّد خَاتَم الْأَنْبِيَا = משה חתמת הנביאים. خير =Muhammadan origin, but earlier varieties of it (in Marqah, &c.) are derived from Deut. xxxii. 39, &c. Its addition at the end of each hymn of Marqah and Amram is of course not due to the author.

for p. 37 ג. The other begadkephath letters always have the hard sound,¹ according to Petermann.

ש is always ש; ש is represented by ס; צ and ס are confused in the MSS., and sometimes ס and צ.

א is used as a vowel-letter, e.g. in פְּרִיאתָה, פְּלִיאתָה, as in Arabic, or may be omitted, as לִידְתָה p. 14, בְּרִיתָה = *the covenant or creation*, בְּהַמָּן or בְּהַמָּן. Sometimes ח is similarly used, as נְפִישָׁתָה p. 12, וְכָהָהָן p. 60 א. The vocalic ' often has the sound of ē (—) as in the (Hebrew) termination יִם, מִהְמָן (see on vowels).

Words beginning with a consonant bearing shewa are usually pronounced with a prefixed vowel (*a* or *e*, according to Petermann also *i*), which is sometimes represented by ֶ or א,² as מְדֻבֵּר (פְּרִיבָּר) = *emdebbər*, נְצִירָוּ or נְצִירָיו. Thus the prefixes בֶּ, דֶּ, לֶ, רֶ, בַּ, כַּ, אלַ and עַ, but בַּ, and formative מַ, when followed by a labial, are pronounced with a full vowel, as בְּמִיסֹּן = *bamison*, not evmison.

Vowel-signs, which Petermann says do not exist, are largely used in the later MSS.³ In the present text they have been carefully added in accordance with the MS. which seemed to be most accurate in using them, but, since all diacritical marks may be omitted, they are not printed when their shape or position is uncertain, as it often is in careless writing. They are ֶ or ַ⁴ (the Arabic *fath*) = *a* or *e*, which may stand before or after a consonant, as בְּיִם = *evyom*, עַם = *em* (*with*) as עַמְקָעַ p. 21 י, אַמְּיָם = *am*, אַפְּתָחָה = *effata*, כַּמְּהָם = *-emma*, -kemma (cf. Arab.): ָ printed ַ = ē, as in תַּהְבָּ = *taēb*, בַּטְּלָ = *batēl*, and commonly on the last syllable of (what would be in Hebrew) segholates, as נַפְּשָׁה = *nafesh*, קַשְׁתָּ = *qashēt*, but the form שַׁמְּעַן is also used: ָ the Arabic *damma*, = *u* or *o*, as כַּוְּאֵת = *ko-i*, זַהְאֵת = *zot*, עַתְּקָה utak = *ātak*, but עַתְּקָה ettak = *ātak*. It is sometimes written plene as נַמְּתָה. It is often confused with or indistinguishable from ֶ, and indeed evident mistakes in the use of the vowels frequently occur.

¹ In transliterating Arabic, כ is never used, as by the Jews, for ڇ.

² Cf. the prothetic א in such words as אֲרֹזָה = עֲרָזָה in Hebrew.

³ A more rudimentary system is found in N (and perhaps in V 3). Possibly the invention dates from the twelfth century, when Ibrahim ibn Faraj wrote on grammar. The signs used in N are printed in the Appendix when certain.

⁴ Generally ֶ, but printed ַ in the middle of words for typographical convenience.

Other signs are: the overline —, already mentioned as indicating the hard בּ and פּ and consonantal וּ. It is also used for — on a final letter, as נִכְנָם = ^{קְטַלָּת'}קְטַלָּת' = נִכְנָם or קְטַלָּתָה, and initial — seems to be for בּ (with the Hebrew article) as distinguished from בּ' = ev. Since the suffixed pronoun of the third pers. sing. masc. is pronounced with ē, as in Jewish Aramaic, בְּבָה (*in him*) would be *be*, עַמְּהָ emme, cf. הַשׁ she, but the overline may be only a differentiating mark, for elsewhere the vowel is written, as קְבָלָה p. 61 צְ. It is generally said to have only this differentiating use, but it is probably to be explained otherwise in most cases.

The signs — and — are used only with חַ and יַ. They seem to imply something as to the quality of the guttural, perhaps that it is to be pronounced instead of being, as usual, silent; e.g. عَالِلْ (p. 258) being associated with غَلْ (wrongly on p. 213) with غَنِي, but عَنِي with عنى. If so, the difference is only due to traditional pronunciation, and is not based on linguistic affinities, since we find e.g. (p. 151) عَابِدٌ كَفِ عَاهَشَبَه corresponding to عبد and حسب, as well as ^{هُبَّ}חַבִּים from the root حَكَمَ.

The marks of punctuation in liturgical MSS. are ', : and |:, rarely ::, <: and other combinations. The single point, dividing words, is omitted in the printed text; the double point, marking off hemistichs, is represented here by a single point; and |:, marking the end of a line or of a stanza, is represented by a double point. These points, however, as noted above, are not to be taken as marking pauses in the sense. They sometimes even divide a word into two parts for the sake of the rhyme.

Of the pronouns, the following compound forms are used: זה הוא = זהו, אתה הוא = אהנו, אתה הוא = אהתו. Similarly מה רב הוא ומה טוב = מה רבו ומה טובו, מברך הוא = מברכו מה הוא. With the relative, דת = Heb. אשר אתה דת, אשר אתה דת.

Suffixes: יֵן 3rd pl. fem. for עֲבֹרוֹן p. 39, doer of them (פְּלַיאתָה), but יֵן is often used for this, at any rate in later MSS. רְבַתִּין תְּ p. 69, 1. 7. לְךָ to thee fem. טוביו רְאַתָּה אֲפִינִי p. 13, מעניינו מְעַנֵּינוּ blessed is he whose shield thou art, and in Nanah b. Marqah, מננה מלוי רְהַמִּינוּ p. 16, unless such passages are corrupt.

¹ The 3rd pers. fem. is sometimes so written, but it is no doubt a mistake.

Demonstratives, besides the ordinary forms, are: **הַזֶּן**, **הַזֶּה**, **הַזֶּה = הָרָה** and **הַזֶּה** a vulgar form of the same, properly fem., also **אֵחָן** or **הָאֵן** *this* (also an adverb *where*, *whither*), **אַלְוִין**, **אַלְוִיִּין** or **הַאֲלִין** *these*.

Relatives: **דַּי**. In the Hebrew texts never **שַׁ-**¹ A common compound is **מִדְיָה**, **מִדְוִי**, **מִדְוִי** *which*, also *whereas, since*; **מִתְּהָ** **מִתְּהָ** *where*, **מִתְּהָ** *since*. The genitive is also expressed by (in Heb. never **שֶׁל**) and the possessive pronouns, as **דִּילַךְ**.

In the verb the form **אֲקָטָל** is ambiguous. It may stand either for Peal (i. e. **קָטָל** with prothetic **א**) or Aphel, or Ithpael, &c., with the formative **ח** assimilated.

Apocope of a weak radical may take place in the Imperative, as **בָּרְךָ** from **בָּרַךְ** and **שָׁא** from **שָׁרַךְ** (both also probably in 3rd pers. Peal) from **מְדֻעָה** **מְנֻשָּׂא**; less often in other parts of the verb, as Infinitive from **יָדַע** **מַלְפָךְ** from **אַלְפָךְ**. At the end, as **יְבֹךְ** or **יְבֹךְ** from **מַלְפָךְ**, **אַלְפָךְ**. For **יְבֹכֵי** the transposition **נְבָעֵי** for **נְבָעִי** is merely due to the weakness of the guttural, mentioned above.

In the perfect the 2nd pers. sing. is **קְטַלְתָּה** or **קְטַלְתָּה'** (to be distinguished from the ptep. with suff.): 1st plur. in **דָּנוּ** or **דָּנָן** (**כְּפַתָּה**=**כְּפַתָּה'**): 2nd plur. **קְטַלְתָּם**: 3rd plur. fem. **סְלָקִי** **סְלָקִי** p. 16, **נְפָקִי** p. 49. The 3rd pers. sing. future in **נָנָה**, as in Syriac, is perhaps found e.g. in p. 40 **נְשָׁוֹמָנָה**.

The participle active in Peal regularly has the form **קְטוֹל** (also in Hebrew), as **עֲבוֹרָה דְּעַלְמָה** *maker of the world*, **שְׁכָנוֹת** **מַעֲרָה** *dwellers in the cave* (the Patriarchs), **יְהִוָּה** *the Giver (God)*. Another common form is **קְטָל** (or **דְּבָקָ**) as **דְּבָקָה** *helping*, **תְּאֵבָ** p. 14, **תְּאֵבָה** p. 40. Rarely the hebraizing form **קוֹטִיל** is found. The arabizing form is **כָּאַרְזִין** fairly common. The passive participle in Peal is **קְטוֹדֵר** as **עֲוֹדֵדְךָ** *thy created things*. Also **קְטוֹל**, as **בְּרִיךְ**, and in a stative sense **נְשִׁים** *resting*. The active and the passive (**יְהִוָּה**) are both written **יְהִבָּה** in early MSS. (as V 3). Where **קְטוֹל** appears to be active, it is only so by confusion with **קְטָל**, as **שְׁמִירִים** *Samaritans* for **שְׁמֹרִים**.

The Imperative form **אֲקָטָל** (also in Hebrew) may be due to Arabic influence, or the **א** may be merely prothetic. Instances are **אֲדָכָר**, **אֲפָתָח**, **אֲנָהָר**.

Peal and Pael are generally alike in form, and cannot always be distinguished.

¹ In Harkavy's catalogue, p. 48, **שְׁסַלְתָּה** is no doubt a wrong reading.

Aphel is regularly אֲקָטֵל, less often אַקְטִיל and הקטֵל. As noted above, it is indistinguishable from Peal with prothetic נ.

Shaphel only (?) in שָׁבֶלֶל p. 868.

Niphal participle occurs, and indeed Hebrew forms and words are often found where there is a quotation or reminiscence of a passage of the Pentateuch. Other forms which might be future of Niphal are probably to be explained as disguised Ithpeel, &c. (see above).

Ithpeel, Ithpael and Ittaphal are not distinguished in form, and are noted in the glossary as Ithp.

The assimilation of the ה is regular in roots beginning with a dental, as אַחֲדָכָר = אֲדָכָר, but is also found in others, as אַכְנֵשׁ = אֲכֹנֵשׁ p. 56 נְאַנְלִיךְ, נְאַנְלִיךְ p. 56 מְאַכְלִל, אֲכֹלְלִי, אַחֲנֵשׁ. Some of these, however, may perhaps be explained otherwise. In roots beginning with ז, ס, צ or ש, the usual transposition of the ה takes place in Ithp., sometimes with a change of dental, as מְזַעַק called, ptep. Ithp. of זעַק.

Since the confusion of gutturals is a common feature of the dialect, and since the guttural verbs present no other peculiarities in an unpointed text, they need no special treatment. Attention may be drawn to the following interchangeable forms: עַבְבִּים and חַבְבִּים and חַמִּים know, see, and עַבְבִּים and חַבְבִּים and חַמִּים beloved, turn and הַפְּקִדְתִּים and אַפְּקִדְתִּים testify, descend and נַעֲמִתִּים and אַעֲמִתִּים and מַעֲמִתִּים strike.

In verbs פ"ג, infinitives like מְפֻקָּה, מְתֻחָה, מְסֻבָּה, with corresponding imperfects, are usual, but the ג is often retained, always (so Petermann) in אַנְדָּה. Imperatives, פָּקָד, תְּרַח, סְבָב, נְחַת, מְסֻקָּה, imperat. סְקָק, לְקַח, סְלַק, infin. לְקַחַת, מְקַחַת, imperat. קַחַת.

In verbs פ"א, infinitives like מִימָר (mimar), פְּהַא (p'ha) have dropped the silent guttural, and the ה is merely a vowel-letter. Hence it is not written in forms where the vowel is a, as מְלָפָה (mallef, ptep.), יְחַמֵּר, יְחַבֵּר.

In verbs פ"י the ה is dropped in יְצַא, מְדַעַּה, יְצַאַת, for יְצַאַה.

Many verbs י"ע have ע or ה for the second radical, as קְעַם, בְּעַשׂ, יְצַר = צְעַר, חַאֲבָב (also חַאֲבָב), נְעַזְעַז, בְּעַשׂ, דְעַר, רְבַח, לְבַטְמַן. In these verbs Polel forms are common, and the Ithpalpel אַזְדְּעַזְעַז.

Verbs ל"א, ל"ה, ל"י form one class, generally ל"י. Their 2nd pers. sing. perf. is formed with ד, as אַנְדִּיךְ, גַּלְיִיךְ, אַחֲיךְ, אַתְּיךְ, אַתְּךְ, אַתְּךְ, אַתְּךְ, but this use has also been extended (rarely) by false

analogy to strong verbs, as בָּרְטִיכָנָן, פְּרִסִּיךְ, בָּרְיִוִי (besides בָּרָא, &c., p. 15, an Arabism?) *Creator*, and similarly in verbs לְחַלֵּחַ, לְעַתֵּעַ (the silent guttural being however retained), as שְׁמֻעִי (often written שְׁמֻעִי), (סְלֹחוּי) or דְּחִי. The imperative takes -הַ before suffixes, as פְּרִיתָן p. 26, עַתִּיתָן p. 28, אַמְלִיתָן p. 35 מְפִיצֵּתָן (to be distinguished from אַמְלִבָּנָן *thou hast filled us*). For the infinitive, Petermann quotes the Pael-form, פְּצָאתָה, Aphel, מְחֹזָאתָה, besides the common מְחֹזֵיאָה.

The weak verb הָוה has 3rd pers. pl. fem. מְהַיֶּה p. 27 his words were his workmen; 3rd pl. imperf. יְהִוּ, יְהִוּן, יְהִוּן, יְהִוּן.

חָתָה has Aphel infin. and participle. It is to be distinguished from חָיוּ shew, in which the וּ is strong.

יְבָא سִידְיִ=יְסִידִי אַסְכִּי has impf. יְסִידִי (to be distinguished from אַסְכִּי), ptep. emph. אַסְכָּאָה healer, Aphel ptep. מְחַסֵּם.

מְוֹדָאתָה has Aphel, אַוְדִי, ptep. מְוֹדִים. The noun is מְוֹדָה.

הַלְּקָדָה usually drops the לְ in the impf., as אַחֲרָךְ, infin. מהכה, and even in the perf. הַלְּקָדָה, but it is often retained as נַהֲלָךְ (also נַיְלָךְ).

With suffixes the use of לְהַ (in imperatives) has been mentioned. It is also used in the perfect, as עַנוֹתָה they answered him, שְׁבָקָוָתָה they left him, and even שְׁבָקָנָתָךְ we left thee. The epenthetic נַ is also used, as שְׁבָחָנָךְ (because the נַ is silent?), p. 55.

Nouns take הַ in the emphatic form, never נַ.

A plural (or collective) הַ is found in אֲנָשָׁה p. 13, p. 42 טָהָרָה p. 14 צָבָא and often, צָבָא? מְלָכָה? p. 43. The many abstract nouns in -וֹן make plural in -וֹאָן (sometimes dropping the אָ), as אֲרוֹתָה = אֲרוֹתָאָן, רְבָאָן (from הַתּוֹרָה). The ordinary fem. plur. is in -ן (sometimes סְנָדוֹן), as לְמַן אֲנָזִין סְנָדוֹן p. 17 because of him to whom they bow down, but the mase. אֲןָן is often used instead, by a confusion, especially in later MSS., as אֲמְרִין p. 69. The emphatic form of נְפָשָׁתָה, נְפָשָׁתָה, is אֲנָן, as נְפָשָׁתָאָן, and so with other suffixes; also הַטּוֹבָות = טְבָחָתָה.

אֲבָהָת makes plural אֲבָהָן and אֲבָהָת.

The emphatic of קְמָאִי is קְמָאִי.

Of the numerals note לִילָה חֲדָה מְפֻקָּה השְׁבָת the eve of Sunday following the Sabbath for עַבְשָׁבָת occurs in headings of V 3). Of חֲדָה in this sense the plural is first days. Some numerals have the longer form, as עֲסָרִית, חֲמָשִׁית. For מְתָה the MSS. often have מְתָה, plur. מְתָאָן and Hebr. מְתָאָן.

Particles: for usually בַּתְּהָ לְ but also, with suffix לְבַנְן. For בַּמְוֹ, בַּתְּהָ often לְלֹת¹, but also, with suffix לְבַנְן. With לְ (pron. el) and לְ by are often confused.

לְבַנְן takes suffixes as لְבַנְן.

For קְרִמֵּי, &c., generally קְרִמֵּי, &c.

לְיָהִי takes suffixes regularly, as לְיָהִי non ego, but also לְיָהִין (for לְיָהִין אֶתְחָתָה = אלִיתָה = nisi tu). Compounded, לְיָהִין אֶתְחָתָה = אלִיתָה = nisi tu.

Syntactically, Hebraisms in the later Aramaic and Aramaisms in Hebrew are too common to notice. In the earlier Aramaic of Amram and Marqah Hebraisms probably only occur in quotations from the Pentateuch or reminiscences of it.

Arabisms occur frequently in the later (not in the early) Aramaic, and more frequently in Hebrew, as הַוָּה אֲחָתָה², קָانַ נִזְלָה = הַוָּה אֲחָתָה, קָанַ יֹقְוֵל = הַוָּה יֹמֶר. The use of a verb in the fem. sing. with a masc. plur. subject as סְנַת חֲטָאֵינוּ (our sins abound) is perhaps in imitation of the Arabic broken plural with a singular verb.

The object of the verb is sometimes introduced by לְ, as דָּעַן לְ p. 42, but not as often as in Jewish Aramaic.

את with the subject perhaps on p. 36 לְ (by Eleazar b. Pinhas). On p. 37 נִ (by the same) read probably מְתֻנָּתָה in V 3, for which Cr 11, 18 have מְתֻנָּות וּבְרָכָן, but cf. p. 38 נִ.

Particular constructions: note נְדַחֵל מִן קְרִין we fear when we read, p. 33 נִ (by the same) read probably מְתֻנָּתָה in V 3, for which Cr 11, 18 have מְתֻנָּות וּבְרָכָן, but cf. p. 38 נִ.

סְנַי דְּמַחְחֵיב although much is owed (Marqah, p. 21 סְנַי, quoted from Durran, p. 41 חָ) and so frequently. On p. 38 נִ and often מִן דָּאָמֵר דְּנָבֵי (הָן נָבֵי, הָנָבֵי 1. v.) בְּמִשְׁאָה יְעַמֵּד מִתְּהָה רְבוּתָה מִן قָالָה נָבֵי who says that there is a prophet like M. let him consider what is his (M.'s) greatness.

יהוה is pronounced and rhymed as שְׁמָה = eshma, whence the accusation that the Samaritans worshipped a god Ashima.

הָרְגָּרִים is always written as one word.

With regard to metre in the poetical compositions, no certainty is possible since pronunciation varied at different periods and we know little about it at any time. Some pieces seem to be metrical, as e. g. that by Joseph on p. 63, by Nanah(?) on p. 689, but the majority are probably at most only in some sort of rhythm, the lines being of about the same length and short syllables being neglected or not as required. The usual form from

¹ But the modern pronunciation, according to Petermann, is lut.

² On p. 51, which is probably by Marqah, in § 2 perhaps should be read for זהה, and similarly elsewhere.

Amram (not in the Durrân) and Marqah onwards is alphabetical. They both use a double alphabet (the first and third lines in each four beginning with the same letter), but this sometimes breaks down, unless the defects are due to scribal corruption. In the alphabetical arrangement the gutturals **ח**, **ג**, **ת**, **י** are interchangeable. The earliest acrostic is (once¹) in Marqah, in the hymn for circumcision on p. 846. In later writers it is very common. Amram and Marqah do not use rhyme, which becomes usual later, and in the long hymns is carried through a whole section of twenty or thirty lines on the same syllable. Hence **עֲבוֹרָה דַעַלְמָה** p. 34, which is rhymed and has other signs of late style, is no doubt by Pinhas (as V 3) or Eleazar (as Cr 11) and not by Marqah (as Cr 18, B 2). Similarly **אֶחָדו עֲבוֹרָן** p. 30, in which rhyme is attempted, is by the High Priest Amram, not by Amram Darah. Strange forms are frequently invented by most writers for the sake of the rhyme, and a word may even be divided for the same reason between two lines.

The Arabic of the headings is the vulgar language used by the later Samaritans, but as the headings or rubrics have no literary character and may be varied according to the will of the scribe, the language is more than usually debased. They are very cursively written, often hard to read, and harder to explain. They are printed here, with all mistakes, as in the MSS. Where the reading is uncertain the correct form is printed. The following spellings are usual, but not invariable: **ت** for **ث**, **د** for **ذ**, **ض** for **ظ**, **يضا** for **ص**, **وا** for **و**, **اينسا** for **إِنْسَانٌ**; **وا** in the 3rd pers. plur. perfect; final **ـ** without dots, final **ـ** with dots. Hebrew words are introduced at will, as in **رسُون يَهُوَ عَلَيْو = عَلَيْهِ رَצُون**.

¹ As to the hymn on p. 193, see above, p. xx.

I. LIST OF HIGH PRIESTS FROM ABF
(+ADDITIONS), ELT AND AD.

		reigned	
	Nathaniel	32 years	died 332 A.D.
(Abf, Ad omit)	Baba rabba	40 "	ببا ربہ لم تحسب ولایتہ فانہ کان اماماً وملکاً فی حیوۃ والدہ which probably means that he was not High Priest.
	Aqbon	26 "	brother of Baba.
	Nathaniel	31 "	
	Aqbon	20 "	
	Eleazar	21 "	(Elt, Ad, 25.)
	Aqbon	24 "	
	Eleazar	27 "	(Elt, Ad, 17.)
	Aqbon	30 "	
	Eleazar	27 "	(Elt, Ad, 40.)
	Nathaniel	31 "	(Elt says his 12th year = c. 490, but it should be c. 556 A.D.)
	Eleazar	25 "	(Abf says in his 12th year 'came' Muhammad. Ad says at the end of his priesthood arose Muhammad = 601 = 4893 A.M. This should be 612. [M. was born in 569 and 'arose' at the age of 43.])
(Abf omits)	Nathaniel	20 "	
	Eleazar	18 "	(Ad says Caesarea was taken in his time. This was in 638 A.D.)
(Abf omits)	Aqbon	30 "	
	Eleazar	16 "	
	{ Aqbon	20 "	(due to dittography and must be omitted to agree with the dates.)
	Eleazar	22 "	
	Aqbon	21 "	
	Eleazar	26 "	
	Simeon	17 "	(Elt, Ad, 7. Died c. 129 H.)
	Levi	31 "	
	Pinhas	12 "	
	Nathaniel	2 "	
	Baba	11 "	(Ad, c. 233 H.?)
	Eleazar	9 "	
	Nathaniel	20 "	(Ad, c. 247-267 H.)
	Eleazar	7 "	
	Pinhas	8 "	(Ad, c. 279-289 H.)
	Nathaniel	55 "	(Ad, c. 289-334 H.)
(? omit)	{ Abdel	16 "	(Elt, Aqbon. Ad, c. 334-363 H.)
	Eleazar	35 "	(Ad, c. 363-422 H.)
	Abdel	20 "	(died c. 344 H.)
(Ad omits)	{ Eleazar	29 "	
	Abdel	17 "	
	Aaron	19 "	(son of Eleazar.)

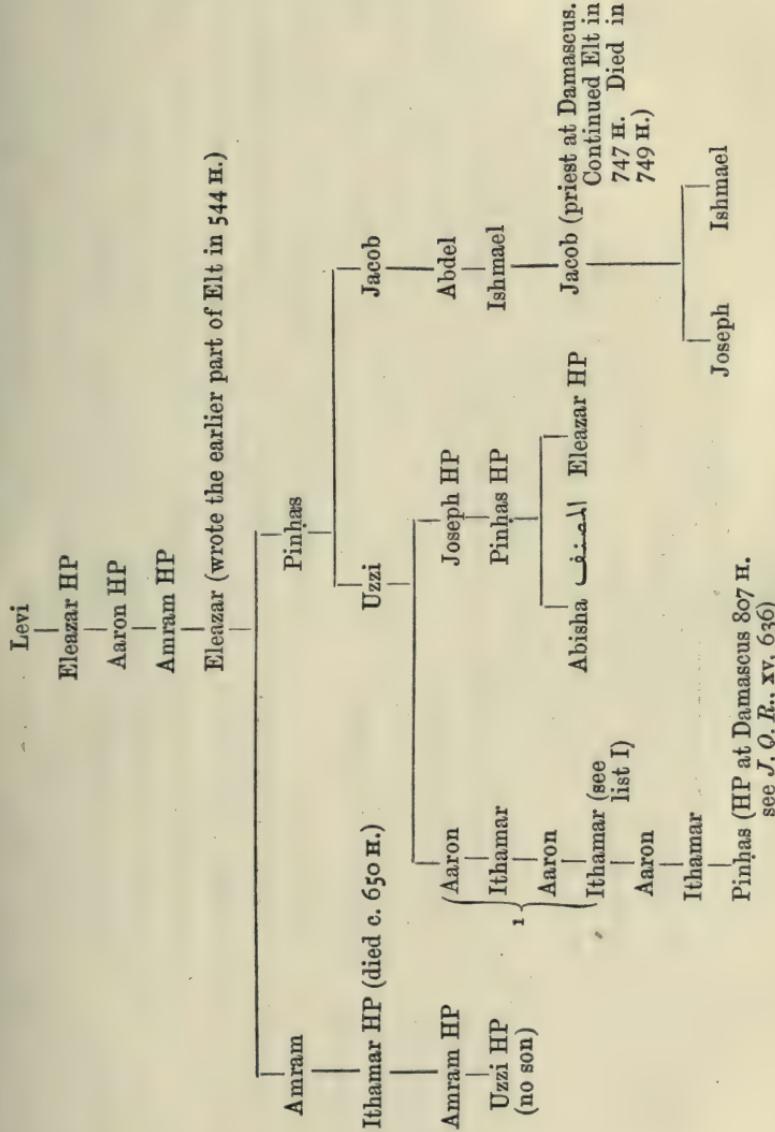
INTRODUCTION

		reigned
Eleazar	38 years	(died in 444 H. So Elt in agreement with Ad.)
Aaron	14 "	(died c. 458 H.)
Zedaqah	12 "	
Amram	39 "	(son of Aaron. Died in 509 H. [Elt.])
Aaron	22 "	Eleazar who wrote Elt in 544 H. (see list II).
Amram	28 "	(Elt 25. Succeeded in 532 H. and so Ad.)
Aaron	26 "	
Nathaniel	19 "	(died c. 605, ? 602 H.)
(Ad omits) { Baba	18 "	
{ Uzzi	3 "	
{ Levi	7 "	
(Ad and Abf omit) { Amram	9 "	
{ Aaron	11 "	
{ Eleazar	10 "	
{ Nathaniel	9 "	
{ Eleazar	20 "	
Pinhas		
Jacob		
Uzzi		
Ithamar	48 ,,	(came from Damascus in 602, died c. 650 H.)
Amram	15 ,,	
Uzzi	22 ,,	
Joseph	19 ,,	
Pinhas	56 ,,	(died c. 764 H.)
Abisha		
Eleazar	25 ,,	(died in 789 H. Elt.)
Pinhas	56 ,,	(died in 846 H. Elt.)
Eleazar (died young)	34 ,,	(died in 879 H. Elt.)
Joseph	36 ,,	(Elt 56.)
Abisha	41 ,,	
Eleazar	48 ,,	
Pinhas	19 ,,	
(Elt omits) { Pinhas	10 ,,	
{ Shelomiah		(Ad 11: died in 1033 H.)

II. GENEALOGY OF ELEAZAR AND JACOB, THE AUTHORS OF ELT.

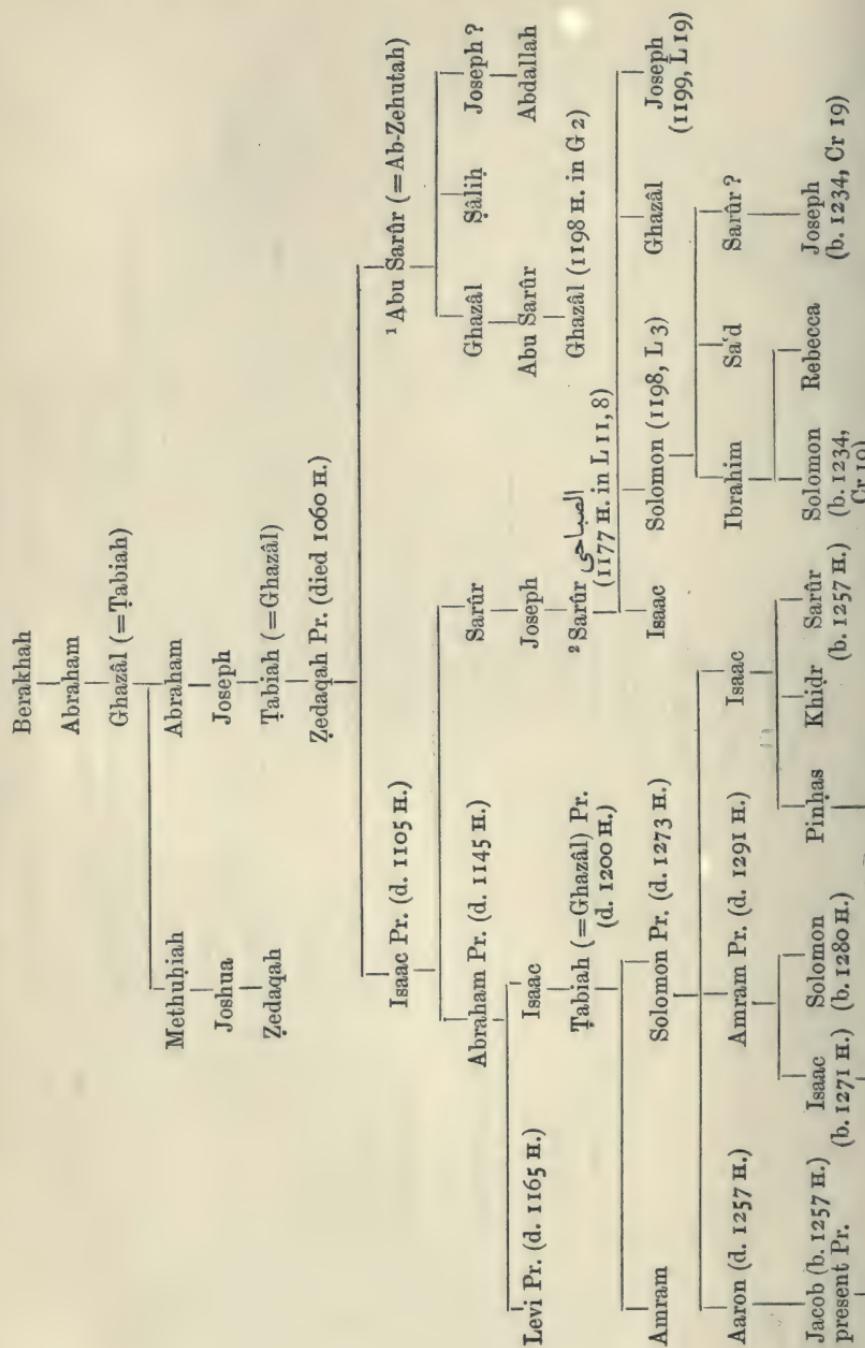
GENEALOGICAL TABLES

xlv

¹ All or some of these names are probably to be omitted.

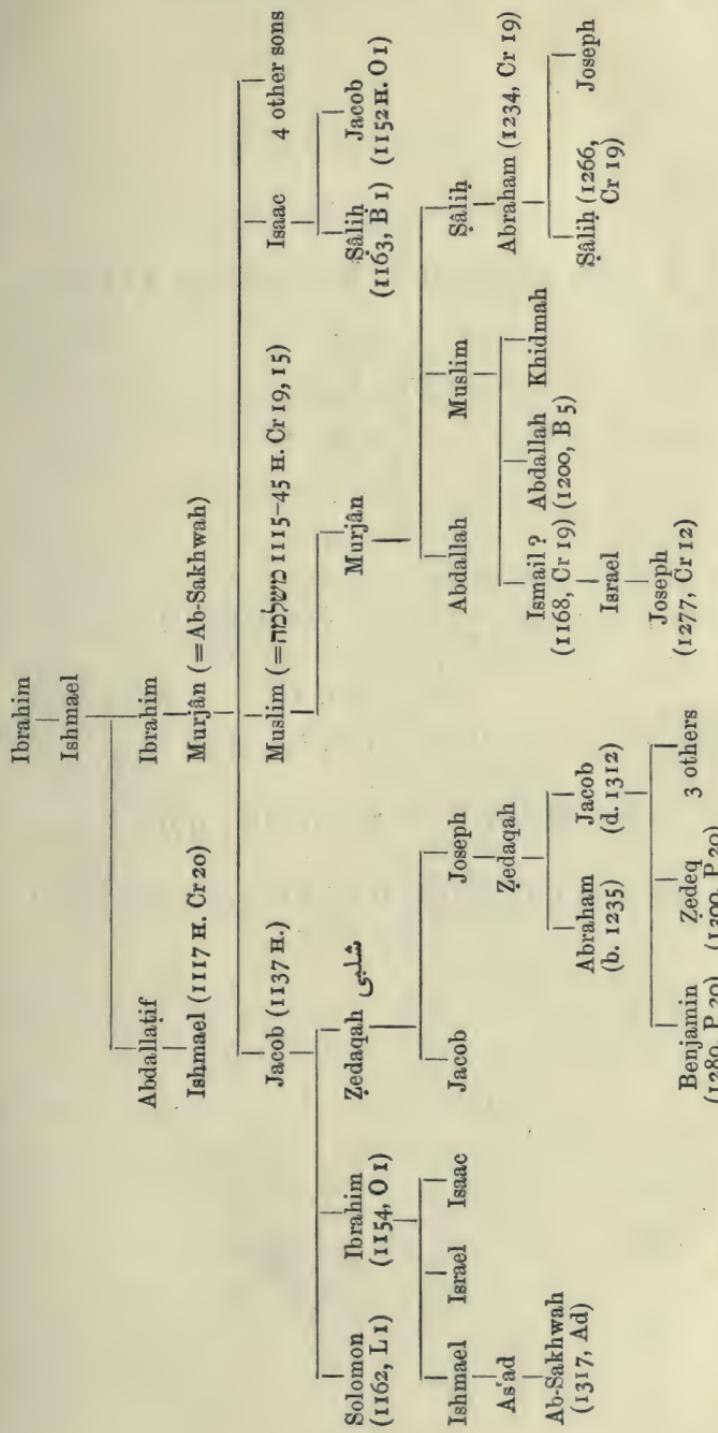
III. THE LEVITICAL FAMILY.

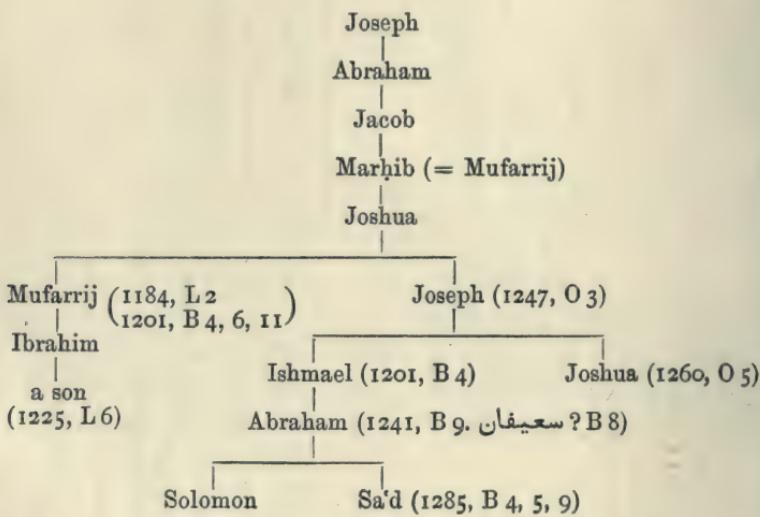
GENEALOGICAL TABLES

xlvii

IV. THE DANFI FAMILY.

V. THE MARHIBI (=MUFARRIJI) FAMILY.

The dates (A.H.) are those at which they are known to have been living.

GLOSSARY

OF THE ARAMAIC TEXTS

As a rule, only words used in an unusual sense, or not found in ordinary Aramaic, are included.

The Arabic meanings quoted are from the version found in the MS. (generally Cr 11), on which see p. xxxv, n. 1.

Heb. means that the word occurs in a Hebrew text.

Ut al. means that the word is used as in ordinary Aramaic (or Hebrew).

הַב = אָב.

יבְּרוֹן, ב, נִיבְּרֵד, אָבְּרֵד
fut. p. 39.

p. 34.

אָנְבָּנָה Af. from נָוַב answered.

יָד = אָדָּר hand, pl. constr. אָדִּי,
p. 27.

= אָז, אָז?

עַד לֹא = אֲדָלָה, אֲדָלָא
for which דָלָא, p. 24.

= דָלָא, p. 54.

דָם = אָדָם blood, ut al.

הָא, אָה ! oh !

לְאֶחֱבָה, לְהִבְחָה, אֶחֱבָה
to love; infin. אֶחֱבָה,
p. 81 (Heb.). See also
יְהִבָּה.

אֲהִיה as proper name (from Exod.
iii. 14); so also אֲהִיה אֲשֶׁר אֲהִיה.

אֲלֵין, אֲלֵין these.

אָהָן הוּא = אָהָנוּ this, ut al.

אָהָן where; לְאָהָן whither.

אֲוֹדָאָן praise, p. 44 ; יְהִי ; pl.
v. s. יְהִי.

לְבוֹשׁ קְרֵן אָוֶרֶה
in the phrase of Moses, wearing the ray
of light, from פְנֵי
Exod. xxxiv. 29.

אָוֶרֶה = אָוֶרֶה path.

ט. יג, יג אָוֶרֶעֶת, time, pp. 44.

בָּאוּרָה, אָוּרָה, p. 43 (K 4).

יְג in its (proper) time, p. 44.

יְג אָוְרִיְתָה law, mistake for

פ. 73.

יְב. אָחֹז = אָחֹז, p. 43.

חִין = אָחֹז.

נְחַת the hereafter, future life.

נְחַת Af. of.

צ עַמָּא rod (of Aaron), p. 56
(Targ. Exod. vii. 9, &c.).

ט. יג הַקְרֵךְ, how, as, like, p. 45.

אָקְהָוָא = אָכְבָּוָא, p. 27.

לְיְמִינָה day-time, p. 15, 22

ט. יג בְּיְמִינָה by day, p. 13, 40.

סְטַר side; juxta?

pl. boundaries, pp. 70, 867.

כְּאָרְךָ, p. 47.

הַכְּאָה here (= al. אָכְה).

וְאַכְלֵל eat, impf. יְכַלֵּוּ, p. 74.

אַכְלָם, אַכְלָם, ὄχλος, pl., pp. 21 ב, 55 ב.

الْفَانِدَر God.

אַלְאָ unless, but.

= בְּלֵא without.

= לְאַבְלֵל, עַד כְּبִיל before, pp. 14, 20,

צ. 61 حַتִּי ; א, 68 צ. 57.

אַלְאָ דָ, אַלְאָ רָ but, p. 22.

אלֹא, p. 46 سوی, م= except (v. l.).
 אלֹא הָنָ = אלהּן (?).
 אלְחוֹת Godhead, p. 21 ח.
 אלְלוֹי if it were not, pp. 15, 30 מ.
 אלִילּוֹת idolatry, wickedness, p. 25; ط; رباء; 25;
 hypocrisy, p. 42 ط.
 محل folly.
 עֲלֵיתָה maiden, p. 841
 (Targ.).
 אלִימָיו its sheaves, p. 52 ي.
 אלְלַיְנָה, &c., p. 47 בְּנָה these.
 לִיחְתָּה, v. s. ایلیت.
 אלְפָנָה learn; fut. نیلپ, p. 39 ب, p. 59; infin. میلپ.
 Pa. teach, c. suff. ایلفنه, p. 46 ي; infin. and ptep. میلپ, مالپ, p. 49 ۱; c. suff. ملپ, p. 52 ۱; impf. لیکنه, p. 56 ا; تلفون, p. 59; imp. ایلفن; teach us, p. 55 ن.
 אלְלֻבָּה accustomed, c. ل, p. 29 ك, c. ptep., p. 20 ؟ c. infin., p. 39 ن; معهود, p. 39 ب.
 חַלְפָּן, أَلْفَان instruction = תורה.
 אלְקָחַخַّ create [perhaps p. 57 س], p. 36 ۱, but really = sq.
 kindle, p. 52 ۱; ptep. ملک, p. 877 ن.
 أَلْكَل luminary, torch, p. 61 ج, مَشْعُل.
 מְרִינָה city, p. 68 آ.
 אֲוֹמִיאָה peoples, p. 22 (ut al.).
 מְכִיָּה, p. 33 ח; v. s. نکوت = امکوت.
 believe, &c., perf., p. 51; fut. نامن, p. 39 آ; نامن we are firm ? p. 72 آ. Pa. establish, &c.? p. 27 م. ایمن
 يراثین strengthen us against fear. Hif. fut. نهیمن, p. 30 ع.
 Af. c. suff. ایمن = entrusted to

us, p. 51. ایتمن, p. 39 آ, p. 46 ي ه was entrusted to, c. infin.
 מְמֻנָּה enduring. the eternal (God), pp. 39 ن, 46 ي.
 מִيمְנָה believing, faithful (esp. of God and Moses), pp. 18, 46 م.
 אַמְנוֹן artifex, p. 27 م, p. 70. شریعة, ایمنون(ه) ایمنه the Law, p. 39 آ. ح دی ایمنونه according as thou art wont; order of service (esp. in titles).
 אַמְצָו defect ?
 אַמְרָה, ptep. ایمر the speaker (Moses), p. 53. Ithp. يتمر and تتمر, p. 44 heading; ptep. متمران, p. 15.
 قول, میمر word, composition.
 bind up (as a sheaf), p. 77.
 חמְרָה bitterness or ? from burdens, p. 76 ن.
 אִמְתָּה (ut al.) when.
 אֶזְרָא, ئزرا.
 אָנָה here, this; pl. انون hi, masc. p. 869 ب.
 اننن = ایننن, p. 69 ه, if they.
 אֲנָחָה satisfaction, advantage.
 נְצִירָה, v. s. انظیره.
 انسنا, انسا, انسا, pl. men, p. 14; ب.
 نشم', انسماوتا, v. s. Af. ایسما.
 heal; impf. ایسدن; ptep. مايسی (Af.?).
 ایسا the physician.
 ایسو healing, pp. 30 ش, 56 ب, 68 ك.
 ایسرا, p. 846, officer.
 اپقا, هپر = اپق turn it, p. 62,

- חָפֵךְ, אַפְּרִיךְ (B 2 مقصوده) *his intentions*, p. 14.
- אַצְלָל, הַצְלָל, p. 65 ע (Heb.) مستخلصة, אַצְלָו, p. 21 *are derived from.*
- עֲקָר root, *oūsia*.
לְאַקְרָר, p. 19.
מְנֻקָּךְ, p. 31 ח, but read לְאַקְרָךְ.
- קָרְרָה ? p. 78, see אַקְרָר.
- אַקְרָוּ, p. 36 ר. אַקְרָוּ = אַקְרָר.
- אַרְאוֹן תּוֹרָה = אַרְחוֹתָה, p. 50 נ; pl. אַרְאוֹן.
- אַרְדָּךְ, impf. (Cr 11) תּוֹרָךְ, p. 36 ק; ptep. מְרֻךְ continuing, p. 75 נ.
- אַרְבָּן, a title of honour = رَكْنُ (not ḥāρχων ? ut al.).
- אַרְכָּנוּ (from רְכָן *prostration, humility.*)
- כְּבָב betrothed ? p. 47 אַרְסִין, אַרְסִם (اصول).
- כְּבָב below, p. 15.
- אַרְעָה, id., p. 51 ח; adj. pl. אַרְעָים, p. 75 ג.
- (א) רְצָם oppression, p. 31 ג.
- אַרְשָׁן, אַרְשָׁת beginning, pp. 33 ר, 56 ב; pl. p. 47 בְּגָן; כְּבָב.
- אַרְשָׁין patriarchs, ancestors.
- בָּעֵל וּבָ' = אַרְשִׁי וּנוֹתָה וּבָ', p. 75 ר.
- בָּרְשָׁתָן but ? = our commandment (i.e. duty) is.
- אַרְשִׁי pray ?, command (from רְשִׁי?).
- אַרְשִׁי, p. 50 אַמְרִי; شְׂרִيعָה, אַרְשִׁי.
- אַשְׁדָּה, שְׁדָה, p. 14; عَقْوَةٌ, p. 16, calamity.
- אַשְׁנָתוֹ hardness, pp. 75 נ, 874 פ.
- אַשְׁפּוֹ shame, p. 69 ח, v. s. أَشْفَوْ.
- אַשְׁתָּה, p. 45 יְחִיא (شְׁתִּיחִיא), אַשְׁתָּה, p. 31 ش = ش.
- אַשְׁתָּה fire, p. 41 ח.
- אַתְּ אַתְּ.
- אַתְּהַ הוֹא = אַתְּהַ.
- בְּ אַתְּהַ אַתְּהַ, p. 73 בְּ.
- = אַתְּהַ (Targ.).
- אַתְּהַ אַתְּהַ אַתְּ, 1st pl. c. infin., p. 55 אַתְּהַ (V 3), c. impf. (Cr 11); ptep. אַתְּהַ coming, p. 56 בְּ.
- חַיְלָה welcome ! p. 61 ח.
- בְּבָעָה בְּבָעָה, p. 73 ג.
- בְּבָעָה בְּבָעָה, p. 75 ח.
- בְּבָאָהוּ, p. 75 נ, in his coming, or = בְּבָאָהוּ.
- בָּאָר Pa. دون בִּיאָר declared. Ithp. אַבְיוֹאָר was expounded, p. 56 בְּ.
- בְּדָר gather ? Ithp., p. 53 ח, (Heb.).
- בְּזִינָן, p. 53 ח (V 3) which gives us understanding, v.l. (Cr 11) يَسِّتَّنَا دَبَنِينَ (which is our foundation (بنى)).
- בְּזִינָנוּ intelligence, p. 33 ד.
- בְּזִינָנוּ (Num. 14 כ, מִ בְּדָר v. 18), waters of cleanliness, but Ar. بَرَى of the well.
- בְּטַל perish-ing, i. e. mortals. مُبْطَلِينَ (بطليين resting ?, p. 45 ח). عَاطِلَ use-less, p. 21.
- בְּבִילָה = בִּילָה vae illi.
- בְּבִין between them, p. 20.
- בְּבִין = בְּבִין, p. 871 ג, בְּבִין = בְּבִין ג, y.
- ? בְּהַונְךָ, p. 62 ר, for بَنْيَةً, بين.
- المجع school-house, p. 16. بِسِفْرَةٍ, p. 54 '.

- רַבְּשָׁתָן our wickedness, pp. 28 ; בִּישָׁתָן p. 62 ; adj. נֶגֶד, בִּישָׁתִי p. 62 ; fem. emph. נֶגֶד, בִּישָׁתָה p. 73 , evil. See also under יְשָׁא.
- בְּלֵל thought, care (as Dan. vi. 15), unless it be a mistake for לְבָן.
- בְּלֵד, ptep. (Pa.?) بلد, مُبَلَّد stupefying, p. 14 .
- בְּלֹוד stupor, p. 14 .
- בְּלֵי perish.
- בְּלִיוֹת, p. 30 , our affliction. בְּלָנָה, &c., praeter te, &c.
- בְּלָשׁ ptep. בְּלָשׁ begging, p. 34 ; בְּלִישָׁה petition, pl. בְּלִישָׁתָן p. 35 .
- בְּשִׁיט spreading out ? בסיט in both senses.
- בְּעֵה, בְּעֵי ask, wish, require, with infin. or impf. (p. 45 וְ); 2nd sing. בְּעֵיךְ, (דְּבָעֵיךְ), pp. 22, 41 חַ ; impf. בְּעֵוֹ = ptep. ; בְּעֵוֹ = p. 21 , and בְּעֵי (p. 25, thou wilt). Ithp. מְתוּבֵי is sought, p. 27 .
- בְּעֵוֹ (?) form), requirement. p. 68 .
- בְּעֵז my supplication, בְּעֵז p. 62 .
- בְּעֵז, חַן pp. 68 ; طָלֵב = ptep., p. 21 .
- בְּאֵשׁ = בְּעֵשׁ בְּקָרָב.
- בְּקָרָב deliverance, p. 76 .
- בראשית creation, p. 323 (Heb.), the book of Genesis.
- ברדי papyrus, p. 840 (Targ.).
- ברטה bring to, 2nd sing. c. suf. p. 15 .
- ברא create, 3rd sing. c. suf. בְּרָא, p. 16 ; 2nd sing.

- דְּבָאָר ; יְזָהָר, דְּבָרִיד p. 67 ; נֶדֶר (or from נֶדֶר ?) ; impf. בְּרוּחָה, יְבָרִיחָה p. 41 ; ptep. בְּ(אָ)רִיחָה the Creator, p. 43 .
- ברואה id., p. 37 ; נֶגֶד בְּרָאוּת ; נֶגֶד p. 43 ; נֶגֶד בְּאָרִיאָה ; נֶגֶד my Creator, p. 75 ; נֶגֶד בְּרוּאָה ; נֶגֶד creature, p. 16 ; נֶגֶד בְּרִיאָה, p. 16 .
- בריה creation. خلقة 70 .
- ברך. بְּרָכָה, pl. blessings, p. 36 .
- נוּ = נֶבֶת.
- לְבָה in it, p. 20 .
- גוף body, pl. גְּבֻוִת, p. 48 (Heb.).
- גבָה. גְּבָה, p. 20 .
- מְנֻכָּה, מְנֻכָּה, מְנֻכָּה penalties. מְנֻכָּה, מְנֻכָּה, pp. 42 ; 59 , and pl. מְנֻכָּה, pp. 42 ; 60 .
- לְגָדָל height, p. 56 .
- בְּגָבָן on high and below, (في الجو وفي البر), p. 70 .
- בְּגָבָן ? = inside and out.
- בְּגָבָן in thy height ? p. 39 .
- בְּגָבָן or judgements, قضاياك.
- בְּגָבָן punishment of ?, p. 81 .
- גְּבָה pride. נָאָתָה = גְּבָה. Hif. ptep. גְּבָה = גְּבָה raising the man, p. 80 (Heb.).
- גְּבָה. גְּבָה power ; pl. גְּבוּרָה δύναμις.
- גְּדוֹלָה.
- גְּדוֹלָה, יְתָם, מְנֻדָּה renew (Arabism due to scribe of V 3), v. l. מְחוֹדָה.
- גְּדוֹלָה, ptep. גְּדוֹלָה growing great, and גְּדוֹלָה greatness.

- נְגַף.** *blasphemy*, p. 69 **נְדָךְ**.
- נְבָב** or **נְבָב** ut al. **מִנְיָבוֹ** *an answer.*
- נֵיחַ** or **נֵיחַ** ut al. Impf. Af. **תְּחַטֵּא** *attack*; **יִפְשַׁר**, p. 19 **תְּ**.
- לִלְ**, **מִנְחָה**, p. 71 **לִלְ**.
- גֶּבֶד** *body*, emph. **גֶּבֶדְתָּה**, p. 21 **גֶּבֶד** (or plur.?) ; pl. **גֶּבֶידָן**, p. 21. **גֶּבֶד**, p. 17 **טְ**. See also **גֶּבֶד**.
- גָּוִים** *various kinds*, ut al., pp. 34 **טְ**, 72 **גָּוִים**.
- גָּוִים** = **גָּוִים**.
- יְהָיָה**, p. 44 **יְהָיָה**, *his people?* **גָּלוּ** = *(proclaim, i.e.) glorify, magnify.*
- גָּלוּ**, pl. *glory*, p. 62 **גָּלוּ**, cf. 59 **גָּלוּ**, 60 **גָּלוּ** *thy glory*, p. 13. **גָּלוּ**, p. 36 **גָּלוּ**.
- גָּלוּל**, ptc. *glorifying*, p. 23 (**מְגָלוּל**) (read **מְגָלוּן**), but p. 57 **טְ** *bringing abundantly.*
- גָּלוּה**, **גָּלוּה**, **גָּלוּה** *reveal, then create, cause*; inf. c. suff. **מְגָלוּה**, p. 64 **חִ**; 3rd sing. c. suff. **גָּלוּתִין**, p. 32 **טְ**. Pa. ptep. c. suff. **מְגָלוּה**, p. 49 **חִ**. Ithp. 2nd sing. **אֲגָלוּךְ**, p. 56 **טְ**.
- גָּלוּאִי** *revealing*, p. 72 **גָּלוּאִי**.
- בָּסִיּוֹת** *the visible world*, opp. to **נְלִיאָה**.
- בָּסִיּוֹת** *visible things*, opp. to **נְלִיאָה**.
- גָּלוּתָה**.
- גָּלוּתָה** *revelation?*
- גָּלוּל** *glory*, p. 557 **חִ** (Heb.), p. 58, heading, **קְשֻׁפְתָּה** *uncovering of the roll.*
- נְמָלֵךְ** *what is earned or deserved.*
- נְמָלֵיךְ** (of God) *His dealings with men*, p. 72 **טְ**.
- נְמָרָה**, p. 76 **טְ**, *destruction.*
- נְמָנוֹת** *shame*, pp. 20, 77, 62 **טְ**, *death?*
- נְמָאתָן**, p. 13 **טְ**.
- מְנַנֵּן**. Ptep. Af. **מְנַנֵּן** *protecting; imperat. אַנְנֵן*, p. 75 **טְ**.
- מְנַנֵּן** *gratis*, ut al.
- נְעוֹז=נְעֹז** *pass through, over, away*, pp. 13, 62 **טְ**; infin. and ptep. **מְגָעָן** *praeteritus*, p. 15; ptep. **גָּעוֹן** *mortals*, p. 26 **טְ**, **גָּעוֹן** *Ulma*, p. 25 **טְ**.
- כְּפָ=כְּפָ**, p. 31 **טְ** in V 3 (Cr. **קְהָפָה**, **כְּפָה**).
- גְּרָמוֹן**, n. pr. *Germanus*, p. 846.
- דְּזָה** *this.*
- דְּכָלְן** *because*, p. 13.
- דְּאַת**, usually **דְּתַ**, q. v.
- דְּבָקָה** *cleave to, i.e. help, with acc. or לְ; keep the Law; trust in*, 1st sing. **אֲדָבָקָת**, p. 75 **טְ**; **בְּ**, 1; ptep. **דְּבָקָה** *helper*, p. 47 **טְ**.
- דְּבָק** *help*, p. 22 **שְׁ**.
- דְּבָר**. Pa. ptep. **מְדָבָר** *ordering*, **בְּ**, and passive, **is ordered**, p. 18 **בְּ**.
- דְּבָרִון** *their director*, pp. 15 **טְ**; ? also **דְּבָאָר**, p. 75 **טְ**.
- דְּנַל** *deny*, p. 33 **טְ**.
- דְּנוֹן**. Af. **אֲדָנוֹן**, **דְּגַנְן** *cause to sprout*, p. 50 **טְ** (in Cr.).
- דְּרִי** *because of*, p. 15 **טְ** (cf. Gen. xx. 3, Targ.), **עַל** *سبب*, **בְּ**, **לְ** *דרִי* **הַדְּרִיה**, **הַדְּרִיה**.
- דְּרִין**, p. 46 **טְ**.
- דְּרִין**, ptep. **דְּאַזְן** *judging*, p. 25; **דְּרִין** *judge*; **מְדָרִין**, p. 20.
- דְּוִקָּה**. Af. imper. **אֲדִיקָה** *look attentively upon*, sq. **עַל**, p. 43 **טְ**.

GLOSSARY

- דָּרִי *generation*, pl. constr. דָּרִי, *dor*, p. 35. See also דָּעַר.
- דְּעַרְתָּ *toil, weariness*, p. 74.
- דָּרֵשׁ *rel. pron. = di*, &c., thy, &c. מִרְאֵלִי *by myself*.
- דִּקְמָס *name of a spot on Mount Gerizim*.
- דְּכַרְתָּ *ptcp. pass. of דבר*, p. 47; *recollection*, *remember*, p. 47.
- דְּמָה *(= דִּילְמָא)*, p. 40, *fulfil, become*. حַتִּיא *if haply*, p. 72.
- דְּמִי *like*, p. 40. Ithp. 2nd sing. אֲדִמּוֹן *wast made like*, p. 57.
- דְּמוּת *likeness*.
- אֲרִשָּׁה *chilin* וּדְמִיסָּן, *drapery*, p. 16. בְּרִיאָן *covered i. e. secret things*, p. 16 (*Mos.*), id. דְּמָס *(demus)*, p. 192 (*Heb.*), id.
- דְּמָעָה *selected, special, best*, p. 20.
- דְּמָשָׁךְ *special, best*, p. 68.
- דְּרָנֶה *(Moses) = خير البرية* (*Moses*).
- דְּרָנֵעַ *p. 521.*
- דְּרָאָר *dwell*, p. 40.
- דְּרָאָרִי *dwellers in*, pp. 51, 62.
- דְּרָאָרִי *generations*.
- דְּרָאָרָן *(pearls, with a play on דָּרָה), name of a series of liturgical pieces by Amram Darah.*
- דְּרָאָה *id.*, p. 62 heading.
- דְּרָגָה *degree, dignity*, often.
- דְּרָשָׁה *supplication*, p. 75, and generally a liturgical composition, p. 689.

- דָּת *law*. אָשֵׁר אֲתָה = רָאַת = *qui venit*.
- אָהָה *oh, behold*.
- אָהָן *when, whither*. לְאָהָן *where*, p. 41.
- אָהָן *id.*, p. 76.
- אָהָן *we ought, let us*, c. infin., p. 51.
- אָהָן *for be ye*, p. 44.
- חַבְלָה *destroy*.
- חַלְמָה *with the name*, q. v.
- הַאוֹלֵי *holy*, pl. هַדְמִי.
- הַזְּרָעָה *2nd sing. impf. 3rd pl.* יְהֻוָּה, p. 43; *3rd pl. fem.* יְהֻוָּה, p. 61.
- הַזְּרָעָה *the word, id.*
- הַזְּרָעָה *here*.
- חַלְלָה *praises*.
- חַלְמָה *also, &c.*
- הַנָּה *here*.
- לְ *1st sing. apertura*, p. 76; *2nd sing. impf. tipic*, pp. 39, 68; *3rd sing. impf. ifpic*, p. 76.
- לְ *Ithp. ataph*, p. 20.
- הַרְנְרִיּוֹם *Mt. Gerizim, always as one word*.
- וֹוי *woe!*
- וֹוי *vae nobis*.
- فִّي *events, occurrences* = *(בְּ) וּרְעָתָה*, p. 43.
- פְּנֵי *in* (*Cr.* 44).
- זְהָן *qui pascit*.
- זְהָן *fed*, p. 74.
- זְהָן *moravian*, p. 26.

- food** ? see **עַד**.
- זָהָב** = **זָהָב**.
- זָהָב** = **זָהָב** our glory ?
- זְמִינָה** = **זְמִינָה** marry. Ithp. (ד) זְמִינָה = זְמִינָה p. 760.
- זְבֻבָּה** marriage.
- זְמִן** time, p. 15, often confused with **זָמֵן**. **זָמֵן** אֶזְמָנָנוּ our time, p. 78.
- זָהָה** זה הָאָזָה, זה הָיָה = זה הָיָה.
- (**זָהָה**) splendour, glory, p. 74 i.
- זָנָע** quake, fear, p. 35 ב.
- זָעֵם** زَعْمٌ, زَعْنَةٌ; movement, calamity, p. 48. **الْجَمِيع**, p. 22 i (or from **يَنْتَهِ**?).
- זָנָה** = **זָנָה** move, set in motion, trans., pp. 22, 34 i, 42 ט, 50 א, ג (cf. 53 ג), intrans., pp. 23, 34 i (V 3). Ithp. **זָנָה** was moved: but ? p. 42 ח (ازעג); **חֹדֶשׁ**, p. 54 ח; ptep. **זָנָה**, מזונת, p. 40 ד.
- זָנָה** movement, p. 34 i, trembling from fear, p. 47 כ; **כְּדָבָר**, גוועי, p. 49 ג.
- זָנָה**, id., pp. 17, 19.
- זָנָה**, p. 52 i; وجג, p. 53 ג. **זָנָה** = **זָנָה** Ithp. אַזְרְכָנָך thou hast been justified of us (i. e. been gracious to us), p. 43 ב.
- זָנָה** righteous, clean; plur. **זָנָה**, גְּנָהָה, p. 57 ג; pl. fem. **זָנָה**, p. 14 ג.
- זָנָה** righteousness, merits.
- זָלַע**, as Syr. draw water; impft., p. 49 י; ptep. **זָלַעֲיוֹן**, p. 49 י.
- זָמַן** bring together; imperat. אַזְמַן, p. 31 ר. Ithp. אַזְמַן meet.
- זָמָן**, p. 44 י; ptep. pass. **זָמָן** (called, appointed to); ptep. act. **זָמָן**, p. 75 א: Ithp. **זָמָן** named. אַזְמָעָן, p. 54 ס.
- זָעֵק** a cry, pp. 30 i, 68. **זָעֵק**, p. 75 א.
- זָעֵר** = **זָעֵר** small, p. 67 ג.
- זָהָרָה** = **זָהָרָה** moon, p. 63 ת.
- זָפָן**, in titles, name of a method of chanting.
- זָרָן**.
- זָרָן** in haste.
- זָמְרָן** = **זָמְרָן** Ithp. **זָמְרָן** assembled.
- לְخַفָּאוֹי** the second priest (usually at Damascus).
- חַנְלָה** = **חַנְלָה** see.
- חַדְדָּה** **לְחַדְדָּה**, **חַדְדָּה** Sunday.
- חַדְדָּה** (quasi **חַדָּה**), renew, create, p. 32 ב; imperat., p. 76 ט. Hif. infin. renew, p. 75 ג. Ithp. **חַדְדָּה**, נְחַדְדָּה (of the resurrection), p. 30 ש.
- חַדְדָּה**, **חַדְדָּה**, p. 34 ט, renewal.
- חַדְדָּה**, id., p. 28 א (but read **חַדְדָּה** as V 3).
- חַדְדָּה** what is new, i. e. created, p. 79.
- חַדְתָּה** its creator, id.
- חַובָּה**.
- חַיָּב** חַיָּב, חַיָּב sinner.
- חַיָּב** it is the duty of, p. 44 י.

- בְּחִוָם, imperat. (Af. ?), p. 39 בְּחִוָתְךָ, p. 42
pity.
- חֲוֹרָה, *the freed* (of Joseph),
p. 42 בְּחַזְוָה = חַזְוָא appearance.
see-
ing, p. 29 בְּחַזְוָה, and p. 19 בְּחַיָה, p. 18 בְּחַיָה. Af. ptep.
Af. ptep. (emph. ?) בְּחַיָה.
- בְּבֵיתֶךָ by your life (I adjure
you).
- חַיָל. Pa. *strengthened it*, p.
45 יְמִינְךָ. Ithp. ptep. מִתְחִילָה,
يرتفع was strengthened,
raised (voice), pp. 41, 61 דְחִילָה power, variant for חִילָה;
אֱלֹהִים = חִילִין = δυνά-
μεις, angels.
- חַיָול mighty, pp. 16, 21, 846
(God).
- אַיִלָן = חַיִלָן tree, pp. 46 בְּחַיִלָן.
- חַבְבָם, ptep. pass. acknowledged, p. 74 עַ. Af. ptep.
מִחְבָבָם teaching.
- חַכּוּם wise.
- חַקְמָה name of a hymn, p. 149.
- חַול = חַלָה dies profanus, p. 70.
- עַלְלה = חַלָלה, q. v.
- חַלְפָה:
- שֵׁת חַלְפָה Seth the successor (of
Abel), pp. 42 טְ, 77.
- חַלְיפָה change, succession.
- חַלְיפָת instead of.
- חַלְיפָן a succession, or ptep. pl.
succeeding, p. 15.
- חַלְפָנִים, p. 9 (V. 3), v. l. for
חַלְפָן' עַם.
- חַלְפָן' עַם, p. 12.
- חַלְפָן draw forth (in creating), p. 16.
- מִבְעִית = חַלְקָה congregation (sitting
in a circle).

- חַנְנִי חַנְנִי לְךָ as it pleases
thee, p. 40 רְ. ptep. (Pa. or
Af. ?) מְחַנְנִי benefiting, pp. 13, 42 טְ, 72 קְנֻומָן קְנֻומָן [Ithp.
ptepl. מְחַנְנִיה, acc. to the Ar.
מְפִידָה, p. 42 טְ.]
- חַנְתָךְ thy will, p. 18.
- חַנְתָה, p. 59 חַנְתָה, p. 72 חַנְתָה, ? ptep. (but Ar.
عَسْكَر).
- חַנְנִי.
- חַנְנוֹת descending of the scroll to
the congregation (Cr 11
نَزُول), p. 49 heading.
- חַנְטָה Ithp. يستيقظ, מתחנן awakened-
ed, p. 40 רְ.
- חַנְנָן. Ithp. p. 61 עַ. מתחנן לְגַן
p. 44 מְתַחַנָן praying.
- חַנְסִי heal; ptep. Pa. מְחַסִי = חַסִי
p. 73 חַסִי (or חַסִי = חַסִי); wash,
p. 841 (Targ.) for מסח'ī.
- חַסְלָךְ far be it from thee! p. 31
with infin. or impf. p. 68 צְ.
- חַסְרָה Ithp. לְיַחַסְרָה = אֲפָוָתְהָן yearn for, p. 570 חַסְרָה (Heb.).
- חַסְרָה the non-existence before
creation, p. 37 בְּ.
- חַפְסִים dug out (a place
for bathing), p. 68 בְּ.
- חַיְיף light (lyrical) chant, often.
- חַפְרָה see אֲפָרְיוֹן.
- الاِمَام حَبَّاتٌ see حَبَّاتٌ; v. l. for حَفَّاتٌ,
p. 489, cf. p. 821.
- ظَهُورٌ عَرَقِي شَرِي رَبَرَبَة backs), p. 71 חַסְרָה, loosens the
loins of the great, i. e. breaks
their strength.
- חַשְׂבָה thinker, reasoner.
- חַשְׁבָה the reason, p. 33 יְהָ. thought, p. 44 יְהָ.

- ט *טבל* to be immersed, p. 63
(Heb.).
- ט *טבל* a bath, metaph., p. 63. ט *טביה* or طبعة the circle of the congregation.
- ט *טור*=טבר mountain.
- ט *טבה*, טובה the Good (God).
- ט *אשריך*=טובך good things.
- ט *טבאתך* fall in drops, p. 848 (Heb.).
- ט *טכם*, pp. 143, 146. מטמלל changing, removed, pp. 15, 34 P, 46. יט.
- ככ *اطفال*, طلחה children, p. 47.
- ט *الصبيان*, p. 54. ט *تلل* drop dew, p. 34 ט; ptep. p. 57 ? ט *تلل* dew, p. 31, and ط *تلل* dewdrops, p. 51 ב.
- ט *تل* protection, p. 32.
- ט *טל* protection, p. 23, and ptep. protecting, c. ע, p. 57 ב.
- ככ *متلון* tents, p. 47.
- אטלמס formed. Ithp. p. 709 end (Heb.!).
- ט *טמאותה* uncleanness, p. 39.
- ט *طالع* (cf. طول) to be or make wide; impt. نسعا, نطعل spread open, p. 61 ל; im- perat. طعل spread out, p. 49 ט (i. e. open it where you will).
- ט *طويل* space, p. 20 اتساع.
- ט *طن*. Pa. طعن we bear, p. 13.
- טרף pluck off, reject.
- טרף leaf, p. 14.
- طرق a method of chanting.

- pp. 15, 45, 45 מודאה. יז praise. ידע infin.; ptep. ידוע knowing, and ידע.
- ד *דעה* mind, p. 33.
- מדע intelligence, mind as opp. to matter; (but p. 21 = عالم); of God, p. 33 ח.
- ט *ידע* knowledge, p. 33.
- ה *הב*, imperat. הב q.v.; ptep. יהיבן (the) Giver; placed; imptf. 1st sing. אהוב, p. 841 (Targ.).
- יוה pronounced שם, and so rhymed: in alphabetical hymns=ש.
- ש *אסף*=יוסף, impf. יונף, p. 35; commit sin, become liable, p. 14 ע; ptep. יונפין, p. 13 ג.
- יהיד = יהודאי, יהדות oneness.
- יהה beautiful (MSS. sometimes יא-יה or by mistake).
- ימיך swear, 2nd sing. ימיך, pp. 33 P, 75 ב.
- יעז that which comes forth, produce, p. 37 ב.
- יאפסا regularly in Cr 11.
- יצוב = יציב ptep. native, p. 74 ל.
- طرام a burning, p. 31 يكرن, i. e. ضرمان.
- جللتنا يكرد. Pa. يكرد bestow glory, p. 32 ו Af. אוקר, p. 36 ש.
- ח *קרותך*, يקרותך, p. 32 י, يكرؤן glories, p. 44 י.
- אוקרות glory.
- ? يكردن ? praise.
- يره.
- أوراوتة = أوراوتة q. 7.

- ט. יְרוֹת, ptep. *inheriting*, p. 42. ט. ٥٧ (الا حيث) אֲלֵיכֶם (كمدلى), i. e. never so much as when; verily (and so בַּיִת, p. 27 ח. suff. בֵּין, pp. 38 אָ), e. g. פָּנָא בֵּין שָׁרֶב, p. 16; when? p. 45 ז. (فانه) ז. when? p. 45.
- ש. בַּיִת in his existence, pp. 462, 815 כְּבִישׁוֹ (Heb.).
- שׁוֹעַתִּי, p. 75 ז. mistake for שׁוֹעַתִּי, my cry.
- שׁט. Af. אָושַׁט or hand over (the law on Mt. Sinai). אָישַׁתָּה, p. 52. דָאָשַׁט = דָשַׁט, p. 61; מָוֹשֵׁט, p. 59; ptep. pass. מָוֹשֵׁט delivered, p. 58; pl. p. 70. Ithp. אָחַשְׁתָּה, p. 59.
- שׁט. c. suff. לִיחֹון זְכָרִי, p. 33 ק. to those righteous men. יְחוּן those bones of J., p. 47 בְּבָב.
- שׁט. סָكֵן יְתֻוב, ptep. dweller, p. 42 מְתֻבָּה; infin. מְתֻבָּה, p. 38 אָ. Af. ! he set him, p. 38 אָ.
- שׁט. מִתְהֻבוֹן dwelling-place, p. 61. מִתְהֻבוֹת degree, status, position. תֹּוחֶבְיוֹן his dwelling, p. 38 אָ. תֹּוחֶב stranger, &c., p. 29 ע. יתר.
- ער. מָאָר = עָד מותר. ע. יְתֻרָן abundance, p. 77 ת.
- כְּבוֹד the Glory (of God) personified.
- כְּבָלָע name of an angel (cf. Nutt, p. 69, n. 1).
- כְּבָן = כְּבָן.
- כְּבָר when, &c.
- כְּדוֹן now, p. 62.
- כְּהַלְכֹּן, כְּהַלְכִּין, כְּכָל = כְּהַל, c. suff. כְּלִין, כְּלִין; also כְּהַלְכָן; imperat. c. suff. כְּנוֹן. Pa. כְּנוֹן; imperat. c. suff. אַנְשְׁנָנוֹן, כְּנוֹן, p. 26 בָּ. וּקְذַלְקָן, כְּבַי = כְּבַי.
- כְּפָה (כְּפָה) ٣٩ (الا حيث) אֲלֵיכֶם (كمدلى), i. e. never so much as when; verily (and so בַּיִת, p. 27 ח. suff. בֵּין, pp. 38 אָ), e. g. פָּנָא בֵּין שָׁרֶב, p. 16; when? p. 45 ז. (فانه) ز. when? p. 45.
- כְּמַיִם name of hymns on the theme כְּמַיִם הַשְׁמִים עַל הָאָרֶץ (e. g. p. 152).
- כְּרִיר as Syr.
- כְּרִיר handwriting, pp. 39 אָ, 57 ז. خط يده، כְּרִיר ארדה.
- כְּרִיר יְדָ=? עַל כְּרִיר. عل يد؟ على كرير.
- כְּרִיר אֲתָה or כְּרִיר בֵּית. ش. (for כְּרִיר אֲתָה=כְּרִיר). כְּרִיר תְּהִימָה, כְּרִיר תְּהִימָה.
- כְּלָל without a negative, p. 12, כְּלָל כלום.
- כְּלָל כְּלָל כְּלָל v.l. צָבָעֵן, p. 13 ט. beseeching. כְּלָל. Ithp. אָכָל was crowned, pp. 23, 56 ג. ; ptep. מְכָלָל, p. 55 ז. כְּמוֹ כְּמוֹ like him, p. 36 א. תְּפַعַּף wretched, feeble, כְּמַרְיָן p. 31 ז. כְּנִים upright, p. 63 לְ (Heb.).
- כְּסָה.
- כְּסִי hidden, p. 79. גָּלָל the unseen world, opp. to כְּסִי hidden things, τὰ οὐράνια, τὰ νοητά, opp. to גָּלָל נְגִיאָה atonement.
- כְּפִיחַ subdue; ptep. כְּפִיחַ כְּפַת subject, obedient, خاضع, p. 28 ח. הַכְּפָתוֹ מְנַقְּדִים, p. 71 ג. Ithp.? they submit themselves, p. 29 ז. כְּפָחוֹת submission, p. 75 אָ. כְּרַזְתָּ return (to God), death, p. 852 heading.
- כְּרֹזֶן cry out, proclaim; ptep. כְּרֹזֶן

- (of God), p. 26. כָּרְזִין, p. 84, and אמרין crying out and saying. בָּרֵין proclamations, p. 531.
- כַּרְזִין**. Ithp. ? or Af. אֲלֹרִי, p. 61 ; stored up i.e. replenished all stores.
- כַּרְזָאָן** heap ; pl. כְּרָזָאָן, p. 13 ; abyss before creation ; matter as opp. to intelligence (מדע) ; stock اصل, p. 47 ; store مخزن, pp. 61 & 69 ; plur. כְּרָזָאָן, p. 61 ; بְּרִי(א)ن, p. 61. כַּרְזָאָן = כָּרְזִין generation.
- כַּרְעָה** outweigh, ut al. with by ; ptep., pp. 75 ג, 76 ט. من יְגַד, מְבָשָׁרָה, בָּשָׁר who devotes himself wholly, p. 21.
- כְּתָבָה**, ptep. pass. כתיב = כתוב, p. 49 ב, 50 ב. כתיב = כתוב, esp. תורה scripture, p. 49 א.
- כְּתָבָה** writing, book, esp. ספר.
- כְּתָבָה** waited, p. 49.
- לְ**.
- לְדַ**, לְהַת to.
- לְחַיִּים** יְטַ, v.l. לאָה to labour ? p. 46 (נשוי) ; ptep., p. 74 ס. Ithp. wast wearied, p. 868.
- לְחַזְקָה** לְעֵי, לְחַזְקָה weariness, trouble.
- לְחַזְקָה** id., p. 31 ז. לְחַזְקָה = לְחוּזָה = לְחוּזָה id.
- לְאָוֶן** יְסַתְּקִי, it is fitting ; as adj. דָּאתָה לְאָוֶן for thou art worthy of it, p. 44 ג.
- לְבָטָה** לְבָט = לְעֵט ; ptep. cursing. مفخوطين, ملطيم cursed, afflicted, p. 23 צ.
- לְבָטָה** a curse.
- לְבָטָה** id., p. 75 ז.
- לְבָוָתָה**, 3rd pl. c. suf. לְבָוָתָה, p. 874 ל.
- לְבָוָתָה** תלביה, antiphon in headings.
- לְבָוָתָה** supplication, p. 12.
- לְבָוָתָה** Palpel flashing, p. 23.
- לְחַמְתָּה** be hot.
- לְחַזְיָה**, v. s. لְחַזְיָה.
- לְחַזְיָה** oppress, distress ; ptep. pass. לְחַזְיָה, p. 73 ח. Ithp. ptep. מְתַחְזָה, p. 72 ד.
- לְחַצְוָתָה** affliction ; p. 75 א. לְחַצְוָתָה, p. 13 ח, 16 ליל, pl. לילוֹת, p. 34 י.
- לְחַזְוָתָה** we cannot, with infin. or impf., p. 39 ב ; c. suff. לְחַזְוָתָה (= לִיתְחַזְוָתָה), p. 20, 39 א non ego. non sumus, p. 13 ט ; but לִיתְחַזְוָתָה = לִיתְחַזְוָתָה, p. 16, ייחון, p. 16.
- לְמַדָּה** nisi tu, p. 13 א.
- לְמַדָּה** = חלמוד.
- לְמַדָּה** flamed.
- לְמַדָּה** = לעוד.
- לְמַדָּה**, v. s. לעוי.
- לְמַדָּה** bloom.
- מַה** מַה, מא rarely = not.
- מַה** something, p. 859 (Heb.).
- מַה** misfortune.
- מַה**, p. 42 י (v. s. נְבָה), he is seen in every judgement ?
- מַה** ut al. for nought, in vain, p. 21 ; freely, p. 72 ז.
- מַה**, v. s. מַד.
- מַה** from דָּרְן strife.
- מַה** מַד.
- מַה** quod in eo.
- מַה** מַד quoniam, p. 38 א (اذ).
- מַה** כְּמַד.

- מִתְהָלֵן *according to our strength.*
- מַהֲוָה = מְחוֹה. p. 40 ח. *فعل = דְמָה דָה.*
- מַהֲאָה = מְתוּה, pl. מְתוֹאָן, p. 36 ג, and מְתוֹן, p. 77. *ما = מְתוּה not.*
- הַלְּקָרֶב, infin. of מְהֻרָה. *מָר, מְוֹר, מְהֻר feed (pascitur), pp. 51, 61; ptep. מְהֻרְיוֹן, feeding on it, p. 50 ח. מְמִירָה, p. 55 ב. Af. ptep. מְהֻרְיוֹן feeding (pascens), p. 50 ח. *מְרָד food, p. 61 מְרָד, מְרָד over against (esp. Mt. Gerizim).**
- מְעוֹנָה for מְעוֹנָה. *מְתָהִין, ptep. מְתָהִין our dead, p. 12. מְתָאִין mortals, pp. 51, 53 ג. מְתָהִין, p. 52 ח. מְחַזֵּן, ptep. pass. מְחַזֵּן, p. 74 א, assured, enforced.*
- מְלָאָן = מְלָאָן inn, p. 629 נ (Heb.). *מְלָא blot out, &c., p. 39 א (the sentence ends at הָרָה). Pa. ptep. מְמַחְקָה ibid.*
- מְטִי, ptep., p. 49 ט, find, get to the end of a thing, grasp it. *אֶתְמִי reach to, come upon, acquire, p. 49 ט; 3rd pl. דְאַמְתּוֹן, p. 846, c. infin. succeed in clothing; impf. יְמִתִּי attain to, p. 846, c. infin. p. 73 ט; supply, p. 76 י; imperat. c. suff. מְטִיחִי, p. 76 ג. مְטָלה, v. s. طلّ, מְטָלה.*
- מְטָר infin. of מְטָר. *מְיִזְן.*
- מְיִזְן (all) kinds of. *מְיִזְן, מְיִזְון, middle. מִתְסִיחַ (יקפי) it suffices us, p. 28 ר. מִיסְתַּחַן (ימקينا) according to our strength.*
- ח. 53 p. 67 (حسبنا). *מִסְתַּחַן, מִיסְתַּחַן (יקפינו).*
- ג. 39 p. 39 ח. *מִסְתַּחַן (מסתת), p. 62 ח. he is sufficient (God, cf. الله). حسبن.*
- descend, p. 50 א. Pa. ptep. מִמְכִין, p. 52 ח. Af. 3rd pl. fem. אַמְכִין bring down. *מכָה below.*
- a bowing down, oppression, p. 33 ח. *אַמְכּוֹת*
- descend, p. 71 ח. *אַמְכָל, אַמְכָל, gracious, cc. עם.*
- מְלָחָה, 3rd sing. c. suff. pp. 34 ע, 44 י. *מְלָחָה (but his word, p. 16). אַמְלָחָה filled them, p. 44 י; 3rd fem. מְלָחָה, pp. 17, 361; 2nd sing. c. suff. אַמְלָכָן, p. 15; ptep. מְלָא, able to, pp. 17, 21 נ; يְقָרֵר, doing perfectly, p. 28 ט; יְקָרֵל; מְלָא, p. 46 ח, 53 ח, 74 ס, ע; imperative אַמְלָחָה fill, i.e. enable me, p. 75 ג. Ithp., 3rd fem. אַמְלָית was filled, p. 61 ח. *מְלָחָה fullness, completion.**
- מלוי id, p. 21 ח. *מְלָא (שְׁנִי).*
- כָּא id, p. 46 כ. *מְלָא word.*
- على طاعة ربهم, على ملحة دمرؤن in obedience to their Lord, p. 42 ט. *على طاعة ربهم, على ملحة دمرؤن in obedience to their Lord, p. 42 ט.*
- ملivot (as if μελοποιήσατε), a lyrical poem, in headings (as p. 269), cf. N-Heb. פוֹט. *מלivot.*
- מלך, ממלכה, ממלכות kingship, kingdom, and מלכו, p. 71 ל. *מלך, with accus., p. 35 מ. Ithp.*

- אַמְלָלִי**, p. 54 מ; 3rd pl. fem. ; middle, p. 61.
- אָמֵן**, v. s. ממן.
- בָּן**.
- מִן דָּן**? who ? מִן הוּא=מן מצע.
- מִמְצִיעַ**, p. 76 middle.
- מִנְاط** appendage, a prayer, &c., added for a special occasion, in headings, as p. 38.
- מִן הָזֶן**=ממן whence.
- מִנָּה**.
- דָּלָא כְּנִי** without number.
- דָּלָא מְנוּיִ** id., p. 77 .
- סְבֻב** (or **מְסֻבָּה**) p. 15, Hofal of **סְבַב** (or **מְסַבָּר**) ? (נסב)
- שׁ** (perhaps infin. of **מְסִי**) p. 24 (i. e. **לְמִן דְּשֵׂי** מְסִי), נושא=נסוי (i. e. **יִשְׂתַּקֵּי** الاحد (الاحد **to him** who is worthy to receive it. But cf. p. 846 .
- מִיסְתָּה** v. s. מסיטה.
- מְסִכִּין**, מסכין.
- שׁ** מסכינות wretchedness, p. 29 .
- יְמַעֵּד** (Af. ptep. of **מְסַקָּה**) (נסק) sending up.
- מְעֻמָּות** inferiority.
- מְعַנֵּח** refuse, restrain, p. 43 .
- מְחַיִּים** smite, p. 13 .
- מְחַיִּים**=**חֲפֹظ**, מעים, ממעם, p. 20 .
- (בָּ)** (by) means of (him), p. 789, line 5.
- אַמְצָוָה** (1) middle.
- אַמְצָוָה**=middle. id., p. 76 .
- אַמְצָוָה** lack?
- מְקַסְקַס** possibly a corruption of μέγυστος, p. 846 .
- מְקַרְבָּה**=μακρός, p. 846 ?
- מָרָה** lord, used of God.
- מָרָה**, p. 45 י, and מרי.
- מָרָן**, also a name of a hymn, as p. 111.
- בָּרְבָּרִין** rebel. Af. ptep. מרבי.
- תְּמָרְבָּיאָן**, pl. rebellions, p. 62.
- מְרָק**. Pa. ptep. מכוֹךְ make equivalent, يكافي, p. 19 .
- בֵּית מְרָקָה**, in headings مرقة often means a hymn in the (supposed) style of Marqah.
- מִשְׁךְ**=משח, p. 841 (Targ.).
- מִשְׁפָּךְ** (ptep. of שׁפָּךְ), p. 69 ח, who neglects, makes a reproach of.
- מְתוּן** be cooled, quenched, p. 31 .
- نְخַمְדּוֹ** cool- ing, allaying, p. 56 .
- מְבָרְדִּין** cooled, p. 42 ; imperat. אַמְתָּה, p. 76 .
- נְעִימִיךְ**=נאימיך thy good things, p. 75 .
- נְנָרָה**, p. 57 .
- נְבָה** give prophetic power to, p. 35 .
- אַתְּנָבָה**, Ithp. p. 74 .
- נְבִיה**, emph. נביה=نبى.
- נְבוֹה** (nvoh) portion, lot, p. 25 ח. **נְדַר עַמְתָּה** שלמה brings his peace with him (שָׁפֵד מֵעַמְתָּה), p. 45 י; ptep. **נְנוֹרָה** the guide, p. 13 ח.
- נְגַנְדָּה** guided, follower, p. 13 ח.
- נְדַד**. Pilpel נדרן enfeeble, p. 34 ל.
- אַנְדִּילִת** Af. 3rd fem. pp. 29 י, 841 (Targ.), bring forward, bring to pass, احضر, p. 55 ש; 2nd sing. اندریك (but p. 53 ח also brought thee); impf. تندري, p. 38 פ; ptep. مندري offering sacrifice, p. 46 مندرا. با, p. 45 ي, bringing.

- נהירה, ptep. *נהיר* *shining.* נירה, *the glorious* (Moses), p. 46 ב. *נעירה* (God), p. 52. Pa. Af. ptep. *מנאָר* *enlightening*, p. 56. נ. *נהירו* (pl. *נהירין*), *light, brightness.* נאהר, p. 75 ג. נהיר *remember*, p. 73 ל. (*ננער*); ptep. נאהר, p. 19. Af. (?) imperat. מנהר, p. 22; ptep. מנהר, pp. 13, 47 כב, *reminding.* נער=נהיר. א. *act disgracefully, nobly* (Heb.). נוה. Af. infin. *באנחות by giving rest.* Ithp. infin. (?) or noun) מתחנה, p. 44 יד; ptep. יאתנוחו *resting,* p. 15. אנהה *rest.* אנהו *id.* נומיקוס, *law-giver,* p. 629 ס (Heb.). נוף *sprout, progeny.* אניתת. Af. 3rd fem. נהר=נוֹר, p. 49. נזק, p. 29 ע, *غلق shut a door,* p. 30 ח. *تحبب reject* (v. 1. חתרף), p. 77 ת. נחת. Af. *אחת sent down,* p. 57 מ; as Pe. *came down,* p. 57 צ, ק; ptep. מיחת *descending,* p. 61 מ. נטה, ptep. pass. *נטועה stretched out,* p. 36 ז (cf. הנויים=נוּעה). נטרא, imperat. טר, p. 46 ב, c. suff. טטר, p. 78; infin. אטרנו, p. 40 ד, 32 ח. *מנטור*, pp. 55 ח. Ithp. ptep. *מנטורין*, p. 55 ח. *מטרת* (or infin. ?) *observance,* פ. *محافظة*, pp. 32 ח, ש, 69 ש, 74 פ. *ニミツ, ניטום*. נומוס=νόμος, p. 634 ג (Heb.). ניזען=ニイズム, p. 634 נ. Ithp. ? ptep. מנבי *ceasing,* p. 13 ג, *wearied, נקל*, pp. 76 ס, 72 ס; *suffer harm, אֲנָזֵץ*, p. 55 ר. נכלן *plucked, choice (fruits),* p. 41 ג. נבר. נסב. נסב' פ=יכור פניה, p. 856 (Heb.). ח, p. 23 he is not associated with another in it, p. 43 נ. נסב. נסב take; ptep. נסובן, p. 74 ס; infin. c. suff. מסבנה. נסיי *take, receive,* p. 43 י; impf. 3rd pl. יסון, يسون, pp. 41 ג, 43 י; 3rd sing. c. suff. יסנה, يسنة, p. 49 ל; infin. מסניון, مسنون ? מ c. suff. מסינה. כב, p. 57 צ. מסינה. כב, p. 57 מ. נושא=נסיאה, p. 42 ח. נושא=נסיאה. נסע. נסעה removal of the roll from the congregation, p. 50, heading. נחר, נור=נעער. נחת=נעחת, 3rd fem. נחתת, p. 840 (Targ.). Af. אחת = *אחת*; impf. 3rd sing. יעת *it should descend,* p. 61 י. נפק. Af. פק, imperat. הפקן, p. 68. מטוק exitus, conclusion. מטוקיתה utterance, p. 50 ח, but ? construction (read ?). נפש soul; pl. נפשאן, c. suff. נפשאות. נפש, Pa. spread out, p. 18 ח; relieve, save; ptep. מנפש ? p. 60 ג. נפושה relief, salvation, pl. נפושיך, pp. 22, 75 ג.

נִצְבֵּה ptep. *planted, set; a plant*, p. 45 י. Ithp.?
הַנִּצְבָּה? (or = נִצְיבָּה).
נִצְחָה, ptep. נִצְחָה conquering.
victory, p. 45 י. مستخلص, מצל saved, p. 22 מ.
נִצְרָה ptcp. (א) נִצְרָה (of Isaac), p. 42 ט; אֱנִצְרָן; p. 40. Af. אֲנִצְרָד act sincerely, p. 21 ל; ptep. מִנְצִירָן (א) נִצְרָד sincerity, p. 42 י. נִקְעָות cry; pl. נִקְעָה, נִקְאָה, p. 37 צ.
(day of) judgement. Af. אֶקְפָּה join, p. 32 ש. נִקְמָה, pp. 63 ח, 64 פנים = נִשְׁאָה (Heb.).
נִשְׁיָה, 3rd pl. (Af.?) ; p. 47 ח; חנישון, p. 55 ח (V 3). Af. ptcp. מִנְשָׁי forgetting, p. 47 כ. Ithp. יְתִנְשָׁן forget, p. 55 ח (in Cr.).
נִשְׁמָה, 3rd fem. ptep. resting, pp. 40 ד, 67 ג. Pa. give rest, p. 34 צ; ptep. מִנְשָׁם rest, refreshment, p. 45 ח. (א) נִשְׁמָתוֹ id., pp. 34 ט, 44 י. (א) נִשְׁמָה, p. 44 י. נִשְׁיָה, ptep. נִשְׁיָה weak.
מִלְּגָדָה weakness, pp. 34 צ, 72 ט. נִשְׁיוֹת to be stretched out (hand), p. 31 ב. מִמְּתָדָה, p. 31 ב. נִתְן. נִתְנָן gifts, pp. 33 ט, 72 ב, 73 י. ב, 72 ב. as pardon (sin), p. 71 י. or bear with, p. 71 י.

يَحْمِلْ هَبَبَةً, سَبَلْ أَيْمَةً (دِيْيِ)
p. 67 ج, bear (feel) the fear
of God. ب, p. 61 شَبَعْ = سَبَعْ
سَبَاعْ he who feeds, p. 60 آ. צُونَهْ = صَبَعْ = سَبَعْ
ب, p. 43 سَنَرَكْ (امهلت) hast been patient),
imperat. سَوْبَرَنْ comfort us,
pp. 17 س, 24 س; hope for,
ptep. pass. ن, مَسْبَرَنْ سَوْبَرَهْ comforter, p. 24 س.
سَوْبَرَهْ comfort, p. 43 ي. يَبْرَهْ place of worship.
سَنَورْ ptep. سَنَورْ thou art worshipped, p. 29 ج.
Ithp. حَسْتَانَدْ thou art worshipped.
مسند place of worship. رَمَعَةً, سَنَرَهْ adoration, pp. 21, 40 د.
سَنَرَهْ (در) expressions of worship, in headings.
سَنَائِي although (thou testifiest) much, p. 39 ب. In p. 61 ي the د is pleonastic.
سَنَائِي plentiful. سَنِيلْ elect, chosen, or a treasure.
سَرْدَاهْ order, assembly. سَرْدَهْ جَمْعَهَا the rows of the congregation, p. 45 ي.
شَيْخْ, سَبَبْ = سَابَهْ elder, ancestor.
دَأْرَهُمْ سَهَرَتَونْ round about them, p. 43 ج.
سَوْنْ imperat. سَانْ protect, c. بعل, p. 78; ptep. pass. سَعَنْ p. 69 ي, fenced in.
سَيَاجَاتْ سَيَاجَاتْ defences, p. 42 م.
ادالو, سَفَسَفَوْ Pilpel bring to an end, p. 31 ي; ptep. مَسْفَسَفَهْ, سَهَنْ p. 77 ب.
ماشان owner (בעל), p. 35 ل.

- סָחַנָה *possession.*
אָסְחָנוֹת id.
בְּحִיטָבָה *surround,* p. 28 סחר by the Ar. or confused by the Ar. translator); impf. תְּזַבֵּל, חֲסַטְרָה (א) (סְטָר p. 68 ח. Ithp. ptep. מִיסְטָר ? (for p. 69.
סְעִיָה *congregation.*
סְבֻּיָה, emph. ptep. hoping for, p. 75 א; (א) (סְכִין expecting, asking for, p. 39 רָגִיעִין, ג. Ithp. p. 40 ? ח. ח. סְבָוָן our hope, pp. 29 ס, 30 סְבָוָן hope, p. 30 י. ח. אָבָב סְכוֹה. مرجان n. ab. pr. =
סְכָם estimate; impf. p. 49 א, come to the end of it; infin. מסכם. p. 33 ח.
סְכוּם completion, end. נְهִיאָה ט. אָסְכָמָה. סְלָחָה.
סְלִיחָות pardon. סְלִיחָה id., p. 56 ס. בְּגִילָה, יְמִין הַכּוֹרִים = יְמִין הַלְוִיחִים. סְלָק impf. 3rd pl. fem. p. 41 ח. Ithp. ptep. מִסְלָק ? removed, p. 42 ט.
סְמָךְ ptep. pass. סְמִיךְ supported, p. 75 ב.
סְמוֹךְ title of respect (קְהַלָה) (cf. رکن الدين). سְמוֹנָה medicine, p. 85 شافی (شافی). سְנוֹנָה travellers, strangers, غربا, سنانی p. 29 ע.
סְנִינָה ptep. סְנִינָה enemies, p. 77 ש. סְנִינָה, p. 35 ס. סְנִינָה, p. 13, their enemies. شنآنین p. 35 ع.
סְנִינָה enemy, p. 35 פ. p. 77 علیق bush, p. 38 א. סְנִינָה = سننه witness. Af. אָסִיר id., סְעִיר = סְעִיר make, generally; infin. עַבְדָה to keep it, p. 46 ב; ptep. עַבְדָר creator; עַבְדָר created thing. Shaf. שעבר worship; ptep. משעברן serv-

- ing*, p. 69. Ishtaf. ptep. **חַלְעִיל**=**עַל**, Ithp. p. 59. **מִשְׁתַּחַבֵּר**=**סֶרְבָּה**, p. 55. **עֲבִידָה**=**וְעַמְּדָה**, *serving*, p. 55.
- עֲבִידָה**=**וְעַמְּדָה**, *work, service*, p. 45; pl. **עֲבִירָתָךְ**, p. 24 (so to be read).
- שָׁעֹבֵד**=**رَاعِي**, *reverence*, p. 50.
- בְּ**=**لְ**, *with*; **בְּ**=**לְ**, *with*, p. 36; **בְּ**=**לְ**, *with*, p. 46; **וְ**=**וְ**, *with nom.*, p. 58; **בְּ**=**וְ**, *praise is due*.
- הַבּוֹ**=**עַבְּדָה**. **חַבְּבִיב**=**عَبْدِي**, *friend, uncle*.
- חַדְשָׁבָא**=**عَبْشَبَة**, p. 15 (in V 3). **הַבָּ'**, *minister* (usually at Damascus), p. 55; **צָבָא**, *see*, p. 45; **עַנְלָא**, *Ardeala*, *antequam*.
- עַדְן**, *time, ut al.*; **בְּעַדְן**, *in our time*, p. 31; **בְּ**=**בְּ**, *fit time*, p. 43, with ptep.; pl. **פְּעָמִים**=**עַדְנִין**, p. 61; **צָבָא**, *(دخل)*.
- עַדְן**, *delight*, p. 44. **יָד**, *يد*, **בְּעַדְן**, *Eden*; cf. p. 23 (of the Law), p. 57. **כְּ**, *enter, impf.* **בְּעַל**, p. 34. **אָעַל**, *Af.* **בְּעַל**, *bring in*, p. 29. **אָרְגַּנְתָּא**, *(أَرْغَنَتْا)*.
- מַעַל**, *entrance*, pp. 70, 74, 76. **מַעַל**, *כְּעַל*, *over*.
- חוֹרֵי**=**עוֹרִי**. **חוֹרֵן**=**עוֹרֵן**. **חוֹרֵה**=**עוֹרֵה**.
- מַעְוָר**=**חַזְר**. Pa. ptep. **מַעְוָר**, *return*. **מִזְרָחָה**=**מִזְרָחָה**, *rediens*, p. 22; *turning away*, p. 42; *impf.* **מִזְרָחָה**, *turn him away*, p. 75.
- מַעְרָה**=**חַזְרָה**, *a return*, p. 76.
- מַעְזָרָה**=**מַעְזָרָה**, *id.*, p. 13.
- חַטְף**=**עַטְף**. **חַטְף**, *suddenly*, p. 14.
- אַחֲרִילָוּ**=**חַלְעִיל**, p. 59. **אַתְּחִילָוּ**=**אַתְּחִילָה**, p. 59.
- עַזְן**. Pa. ptep. **מַעְיִינִי**=**مَرَاعِي**, *watching over*, p. 70 (confused with **מַתְּחִיעִינִי**?). Ithp. ptep. **מַלְחָזֶה**=**مُلْحُظ**, *seen*, p. 15; p. 42.
- חַכְמָם**=**عَقْبَم**.
- תָּהָרֵץ**=**خَلْصَى**, *misfortune*, p. 42.
- עַלְאי**=**عَالَى**, *high*, p. 15.
- הַלְּאָהִי**, *adv. on high*, p. 51.
- הַלְּלוֹה**, *العلو*, *heaven*, p. 45.
- בְּבַבָּה**, *glade*, p. 47.
- غָלָתָה**=**غَلَاثَة**, p. 57 y (?).
- עַמְּמָה**=**عَمَّمَه**, *see, 2nd sing.*
- עַמְּמָקָם**=**عَمَّكَم**, *if thou seest*, p. 28 y;
- עַמְּמָתָה**, *3rd sing. fem.*, p. 840 (Targ.), *intend?* p. 28t; *impf.* **עַמְּמִי**, p. 71 in V 3 (Cr 11 **يَصَافَقَ**, *as in § 11, but Ar.* **يَمْعَى**, *face, stand before or beside thee.* *3rd pl. c. suff.* **עַמְּמָנָה**, p. 56; ptep. p. 28 y.
- עַמְּמָיוֹ**, *Af. ptep.* **מַעְמִי**=**مَشَارِقُ** (*مناظر*). Ithp. ptep. **מַתְּعִמִּי**=**سَرَاب**, *seen*, p. 43.
- צָבָא**, *a pause in reading the Law*, p. 55; **צָבָא**, *(Heb.)*.
- עַמְּל**, *do*, p. 19.
- בְּעַמְּלָל**=**בְּעַמְּלָל**, *for the sake of* (Moses), p. 62. **לְעַמְּלָלָן**, *for their sake*.
- עַמְּרָר**=**عَمَر**, *mend, restore*, pp. 11, 34.
- עַנְיִן**, *imperat. c. suff.* **עַנְיִתָּה**, pp. 26 y, 68. Ithp. ptep. **מַתְּעִנִּי**, *answered*, p. 70.
- عَسَكְר**=**عَسَكְر**, *C. S. C. R.*
- עַסְלָה**=**חַסְלָה**, pp. 34 y, 69.
- עַסְרָתִי**=**عَسْرَاتِي**, *ten*, p. 34.

- ט** = seq., p. 619. **עַפְלָן** = **search.**
- ט**, **עַזִּי** = **number, limit**, pp. 46, 73 פ (a reminiscence of the same passage).
- עַקְבָּן** = **define, name**, p. 45. **עַקְבָּה** = **end, limit**; **עַקְבָּה** = **punishment**, p. 40 ח. **עַקְבָּה בְּעַקְבָּה** = **propter.**
- עַקְבָּאֵן** = **last**, p. 17.
- עַקְבָּה נִזְמָנָה** = **name, attribute**, p. 45 י; pl. **עַקְבָּאָן**, **النَّاْمَة**, p. 47.
- עַקְדָּה**, **חֲרַגְגָּה** = **prostrating himself**, but perhaps in the sense of **عقد النية**, q. v.
- כוֹוֹנָה הַלְּבָב** = **عقد النية**, p. 3, heading **الفِتْنَة**.
- עַקְהָה** = **distress**, p. 39 ב; pl. **עַקְהָה**, p. 76 ג.
- כְּבָבָה** = **field**, p. 47 ח. **עַקְרָבָה** = **foundation, &c.**, p. 11 (v. l. אָקָרֶב), p. 49 ב.
- עַרְבָּה** = **be surely for, &c.**, p. 86 ח (Heb.).
- עַרְבָּתָה**, **וּמָ** = **Uravah** (in V 3).
- עַרְיוֹן** = **lay bare**, ptep. c. suff. **עַרְיוֹן** = **revealing them**, p. 73 ח (corrupt?).
- עַרְיוֹתָה** = **impurity**, pp. 13 ל, 60 ב.
- עַרְיוֹתָה** = **nakedness, defect**, p. 61 ט.
- עַרְקָה**, **עַרְקָה** = **refuge**, p. 30 ח.
- עַרְשָׁה** = **throne of God**, ibid.
- עַשְׂרָה** = **ashrah, asherah**, q. v.
- כְּנַעַלְמָה**, **מַתְגָּדְלָה** = **uterus**, ptep. **עַתְדָּה** = **preparation of food**, p. 60 א.
- פְּרִידָה** = **imperat. c. suff. deliver us**, pp. 75 ג, 77 ש.
- פְּרִידָה** = **thy salvation**, p. 37 ח.
- פְּגָן** = **Po.inf. מִפְונָגָה** = **relieve, comfort (but)**. **פְּגָן** = **hymn of comfort.**
- פְּחָר** = **פְּחָר** = **פִּילָה**.
- פְּלָה** = **console**, impf. c. suff. **פִּיסְן**, **מִפְיִסְן** (so **ישְׁבְדוּ**?), p. 52 ח; ptep. **פְּלָה**, **יְרֹוֹף** = **בְּ 19**, p. 46 ע, غفار, p. 56 ט, **pardon**.
- See also **פְּעָם**.
- פְּלָא**, **פְּלָא** = **obscure, hidden**, p. 76 ח (so for **פְּלָא**, p. 28 ע; a **wonder**, ibid.; pl. **פְּלָיאָן**, **פְּלָיאָה** = **wonders**.
- פְּלָנָן**, **פְּלָנָן** = **who ap- portions**, p. 30 ט. Pa. ptep. **מִפְלָגָה**, id., p. 17 ש.
- פְּלָנָן עַל מִדְעָה** = **differ, disbelieve**, p. 50 ג.
- פְּלָנָה** = **prayer**, p. 66, heading.
- פְּלָנִין** = **our prayers**, p. 34 ט.
- פְּמָמִיה**, **פְּמָמִיה** = **פָּמָם**.
- פְּנָה** = **turn (to or from)**, imperat., p. 65 ט (Heb.), **אַלְאָלָמָה** = **before we turn away**, p. 14 ח; ptep. **מִפְנָים**, **פְּנִי** = **perish**, p. 40 ד (v. l. אַמְבָּלִים), p. 25 ח?
- פְּנִי**, **פְּנִי** = **قدִים**.
- פְּנִותָה** = **time of God's turning away.**
- פְּסָל** = **reject, disappoint**, p. 21 ל (طֶרֶחָ), pp. 49 ב, 74 ל; ptep. pass. **מִפְסָלָה**, **מִפְסָלָה** = **defect**, p. 846 (Marqah).
- מִפְסָלָה** = **مَجْمَع** = **gathering-place (of waters)**, p. 16.

- פסקל** *made a covenant*, p. 57. **כovenant** (*cf.* Targ. Gen. ix. 13, &c.).
- נתקעם** *we confess*, p. 79; ptep. *be appeased*, p. 42. **מתקעם** (*Cr* صفع, with **ת** assimilated). **מתקעם** *convinced*, **محقق**, p. 711 (V 3 ידיעון), pl., p. 52.
- פעה**=**פעה**.
- פצע**. **פצעות** *release*, p. 33. **פצען** pl., pp. 33, 36. **ח.**
- فرید زمانه**=**פרדר זבנו**.
- ברט**.
- عشر فرائض**, 1, עשר פריטין, p. 61. *ten commandments.*
- פרי**.
- פרוחה** *fruitfulness*, p. 14. **ברחת** *fruitful tree* (*from Gen. xlvi. 22*), p. 57.
- פרנס**, ptep. *cultivating*, p. 51. **פרנס** *cultivator*, p. 46. **גovernor**, p. 76.
- פרם**, 2nd sing. **פרסיך**, p. 29.
- פרישה** *spreading forth of the hands*, name of a prayer.
- פרק**, ptep. *убедтина* **פרק** *madest him a deliverer*, p. 33.
- פרקן** *release, rest*, p. 34.
- פרת** *fragment*, p. 57.
- פרש** *stretch out the hands*, pp. 29, 49. **איפשט** (?) *p. 59*. **אוושט** (= p. 59).
- פרש**, ptep. *بـشـر*, **خلاص**, p. 25. **خلاص**, p. 56.
- פרחו** *deliverance*, p. 35.
- פתח**. Ithp. *افتح*, pp. 49, 54. **פתח**, 3rd pl. *are wide*, i. e. *abundant*, p. 75.
- צוה**=**צבע** *pray; pray for, with accus.*, p. 131.
- צבעה** *supplication*, pp. 68, 72. **צבע** *wash*, p. 20. **צבע** *bathed*, p. 51.
- מצבע** *bath*, p. 68.
- מעט**=**צבער**=**צבער**.
- צדין**, ptep. *desolate, confounded*, p. 31. **צדין** Af. or Pa. ptep. *make desolate*, p. 13.
- צדונה** *desolation*, p. 31.
- זוק**, ptep. *(? form) distressed*, p. 74.
- צלב**. Ithp. ptep. *מצטלבה* pl., p. 14. *مصلوب*.
- צלחה**, 3rd pl. *اذلحو*, p. 33.
- اذלחו** *prosperity.*
- צמתה**, imperat., p. 77. Pa. ptep. *מצמתה* *uniting*, p. 38.
- צמות** *conjunction* (*astronomical*), name of a festival 60 days before Passover and Succoth respectively, *meeting, union.*
- צננה** *pot* (*of manna*), p. 56 (Targ. Ex. xvi. 33), *جرنية*.
- צנקה** *shut, impf. c. suff.* **צנק**, p. 67. **צניך**, p. 60. **צנטנק**, p. 70.
- צעד**, imperat., p. 78, *withhold ?* ptep. **צעד** *holding, possessing*, p. 9 (*ماساك*), *حاائز* (*p. 21*), *depending on*, p. 25 (*ممتنك*), *with* **ב**.
- צום**, p. 57. **צעם** *a fast.*
- ציאם**, 2nd sing. c. su **צער** *צור*, p. 71, *thou didst form him*; ptep. **צעור** *creator,*

- p. 56 ח. צוּרָה *created thing*,
p. 79 (for) צוּרָה=צורה.
- צַעַר *distress*, p. 77.
- צְפִין' *imperat. c. suff. look upon us*, p. 29.
- בְּצִיָּה, *نظر, providence*.
- צֵדֶה *will (of God)*, p. 23.
- צְמִיחָה *sight*, p. 765 (Heb.).
- מְצֹרָאִי *petition*, p. 13.
- צָרֵךְ *it is necessary, with impf.*
- צָרָץָר *name of a hymn in the marriage service*, p. 827.
- צָרָר *distress*, p. 35.
- קָמָה = קָמָה *standing corn*, p. 74.
- קָבֵל *accept praise, &c. (of God)*,
p. 40. ה. אֲקָבֵל, p. 50 ב.;
complain, p. 14.
- קָבֵל *before*, p. 21.
- דִּי according to.
- קָבוֹל *name of a hymn*, p. 111,
heading (v.l. מְרֻן).
- קָבֵל *grow dark*, ptcp., p. 14 פ.
(الاتفاق, اتفرقوا), or as above;
p. 868.
- קָבֵל (v.l. קָפֵל) *darkness*, p. 63.
- See also קָפֵל.
- קָבָעַ *fix a limit, or a name*,
p. 16 (اَقْدَدَ) *lay foundations*.
- בְּאַקְבָּעַ, p. 56 ب.; ptcp.
pass. קָבִיעַ, pp. 68 א., 46 י.
- קָרוֹם *storm*, p. 14 (ش. قبول).
- קָהָלָה *? for (the) crowd*, p. 23.
- קָם, see קָם.
- קָטָף *a string of scriptural passages, connected by one idea or word*.
- קָטָף, p. 74 ס. ? קָעִימָה=קִימָה.
- קָלֵן, pl. קָלִין *near*, p. 66.
- קָלוֹמָה *self, of God; alone*, p. 57 פ;
constr. קָלוֹם, p. 40 ד.
- קָלָע *be exalted*, p. 41.
- שְׁנִיחָן קָלִיצָן = קָלָץ *praising, rejoicing*, p. 115 ח.
- קָרֵם=קִמְמֵי *before*.
- מִפְנֵי=מִקְמֵי *because of*.
- בְּקָמָאִי *first, ancient*, p. 28 ב.
- קָמָות *beginning*.
- קָנוֹמָה *self, of men*; c. suff. קָנוֹמָה.
- קָנֵי *be zealous*, p. 69 ש (H 3).
- צָרֵן, קָנֵי יְתָן=קָנֵן *our master*.
- קָנִינָם=קָנִינָים *possessions*, p. 35 ק.
- קָעִמְקָם=קָעִמְקָם *2nd sing. pp. 67* ח, 78;
- מִקְמָם, p. 39 ב;
- ptcp. קָעִים (קָעִום) *living (God, angels)*. Af. קָמַם *setup*.
- קָבָט, מִקְמָה=קָמָמוֹ *limits*.
- קָיָם *covenant, often confused with קָעִים*.
- קָמְמִית *in an erect posture*, p. 37 ש (v. l. יְזָחֵת).
- קָעִנִּי=קָעִנִּי, p. 26 י,
- our owner. קָעִינָה, p. 40 ד, possesses, i.e. limits it.
- קָפָה *firmament*.
- קָפֵל, p. 30 ל, *תְּהִגֵּב hide*; ptcp.
pass. קָפֵל *folded up, withdrawn*, pp. 15, 42 ט (منظוי),
869 ב.
- קָפֵל, p. 76 ח (form ?).
See also קָבֵל.
- קָצֵן *cut off*.
- דְּלָא קָצֵן *without ceasing*, p. 18 פ.
- קָצֵן *sections of the Law*.
- קָצֵן *cut off, abolish*, p. 68 ז.
- קָרֵב *war; fighter*, p. 40 ד (Cr 11).
- קָרֵב, كَارِب *near*, p. 66.

קֹרֵי proclaim, 3rd sing., c. suff. קָרְתָה, p. 49; *read*, p. 62 פּ ; ptep. קָרָא the proclaimer of the Law (God), p. 49; reader of the Law, i. e. scholar, a title of respect. בְּמִקְרָתָה proclamation, p. 46 בְּסְכִינָה scripture.

אַקְרָאוֹ name of a hymn, p. 67. קָרָם = κόπος ? child, p. 846.

קָרְרָה to be cool. Af. אַקְרָר, p. 78(?) ; ptep. מַקְרָר, p. 79.

בְּרָאֵי

below, p. 35 חַיִל.

רָאֵשׁ

בראשית creation.

רְבִבִּי. Pa. glorify, 3rd pl., c. suff. רְבִתּוֹן גַּן, 61 רְבּוֹתָה pp. 49, 51 (they glorify them), p. 51; 2nd sing., c. suff. גַּעֲנֵף רְבִיכְנֵן thou glorify them, p. 69 שֶׁ. **רְבּוֹןִי** glory; pl. רבואן praises, p. 14 חַיִל.

song of praise, p. 56, heading.

כְּבָאֵן greatness, p. 47 חַיִל.**רְבָעָת** quarters, pp. 17 חַיִל, 22 כְּבָאֵן.**רְגָלָל**.

פְּרָנֵל guide ?), p. 25 מַרְשֵׁד مرشد) powerful (God), p. 48. فְּמַقְטֵר a method of chanting.

רְחָחָה. Pa. רְחַחַה Af. אַרְחַחַה set free, p. 13; ptep. מְרוֹתָה, p. 73. חַיִל deliverance, confused with.

רְחוֹתָה (space), relief, p. 77. שֶׁ. רְחָחָה رְחַט, רְחַט, רְחַט רְיוֹן = רְעַט run. רְמַנְן, p. 62.

רְום נְבִיאָה the highest of the prophets (Moses), p. 44 יְהִי.

רְומָמוֹת glorification. יְהִי רְיָאמָה lofty, p. 44. רְוָמָה Roman, p. 846.

אַרְחִי רְצָחָה = רְחַחַה Af. (?) pleased, p. 77. Ithp. 2nd sing. אַחֲתָרָתְךָ, אַתְּרַחִיךְ thou wast pleased to, c. infin.; p. 869.

רְחֻוָן, רְיחֻוָתָה, רְחוֹתָה God's will, pleasure, רְחִיּוֹת, p. 43 יְגִינָה, and specially the time of the restoration of God's favour, p. 44 יְגִינָה, opp. to פְּנוּתָה thy pleasure, p. 855 (Heb.).

רְחַם.

רְחַמִּים friends, those who love God.

רְחַמּוֹ lovingkindness, p. 18 יְגִינָה; love of God, p. 43 יְגִינָה.

רְחַזְׁן trusty person, ground of trust, p. 18 חַיִל.

רְטִישׁ.

מְרָטְוִישׁ calamity, p. 14 גַּן.

מְרִיחָה, ptep. pleasing, p. 22 חַיִל, p. 56 גַּן (or from רְחַחַה ?), p. 77. Ithp. יְתִירָה he pleases, p. 37 יְגִינָה, p. 38 פְּ.

רְדִיטָר = ῥήγταωρ, title of honour.

רְכִנְתָּה. אַרְכִּנְתָּה, p. 21 חַיִל, c. impf., thou deignest to, p. 71 מְרִיכָן, c. inf. Pa. ptep. מְרִיכָן humbling himself, i. e. worshshipping, p. 44 יְגִינָה (طַלְבָה).

Af. رְחַמָּה, אַרְכִּנְתָּה, p. 38 אַ, condescended. Imper. אַרְכִּנְתָּן, p. 40 חַיִל, אַעֲלָה vouchsafe, p. 45 חַיִל; impf. יְרִכְנָנוּ bow the head, p. 52 דְּ.

אַרְכִּנְתָּה humility.

- ברכנו היול *in great condescension*, p. 52 ۱.
- רמי, ptep. *واقع* *comes to pass*, p. 42 ۲.
- רִנֵּן. *רְנִינִי my murmuring*, p. 76 ۳.
- רְנִינִיה murmurings*, p. 13 ۶.
- רָחוֹתָה = רָעוֹתָה. *From רַע wickedness.*
- רָעֵט (= רָוֵט), p. 68 א; ptep. *רָעֵט hastening*, *مسرعין*, p. 31 ۱.
- רָחֵם = רָעֵם.
- רָבֵי.
- אָרָפֵן, pl. *weak*, p. 14 ۴.
- רָצֵם *was angry*, p. 22 ۵, with עַל ; ptep. pass. *רָצִים afflicted*, p. 26 ۶.
- אָרָצֵם *affliction*, pp. 75 א, 60 ۷.
- רָצֵמה *id.*, p. 79.
- רָקֵף. Ithp. ptep. *shut*, p. 79.
- רָשֵׁי. Af. *command*, p. 76 ח.
- אָרָש v. s. א. *licence*, i. e. *wickedness*, p. 42 ۸.
- רָתֵי. Af. *pity*, 2nd sing., c. suff. *ארותכנה*, p. 71 י; imperat. c. suff. *ארಥין*, pp. 68, 78, ۷-ח, p. 75 א.
- רָתָאִי *pitiful*.
- רָחוֹתָה *pity*, p. 76 ט; pl. *רְחוֹואַן*. ش. *רְחוֹתָךְ*, p. 77 ۱.
- رָתָאַתְךְ *tremble*; ptep. *ראתָהךְ*, p. 21 ג; pl. *רְאתָהָן*, p. 55 פ.
- رָתָאַתְךְ *ראתָהךְ*, p. 55 ד; fem. *ראתָה*, p. 22 ב.
- כְּדֵרָתָה *and رָתָה*, p. 47 כ.
- רָתָה *our fear*, p. 30 ר.
- אָרָתָהוּ *fear*, p. 75 א.
- אֲשָׁלָע, impf. *ישָׁלָל*, p. 30 ي.
- שִׁיאָלָה (*question, petition*, pp. 29 ش. ח. 77 ش. *לשִׁיאָלה שְׁלִימָךְ* *to greet thee*, p. 55 ט.)
- שָׁוֹם = שָׁמָם, p. 76 ח. *estimate*, (?) ptep. *משְׁתָּאמָם*, p. 77 ח.
- שְׁבָבָה (*causing* (? from *שְׂוִי*), p. 25 ش. *שְׁבָבָה* = *שְׁבָבָן* ; c. suff. *שְׁבִיכָן*).
- שְׁבָח *يִשְׁתְּבֻחָת* pl. *שְׁתְּבֻחָה*, *يشتبخ* as noun, *ascription of praise*, in headings.
- שְׁבָחוֹ *a hymn of praise*, p. 115.
- שְׁבִין (= שְׁבִי), p. 44 י; ptep. *שְׁבִין like*, p. 42 ۶.
- תְּשִׁיבָה *form, likeness*.
- שְׁבוּעָה *name of a hymn*, p. 178.
- שְׁבָקָע *missiones, pardon*, *رحمة*, p. 27 ش.
- שְׁבָתָה, 2nd sing. *شبختה*, p. 32 ۱.
- אֲשָׁבָתָה *rest*.
- כְּנָגָד, p. 47 כ. *شبוחון* = *شَبَحُون*, p. 21 ش. *الكافى* *(غَل)* *شَدِي* of Midr. R. on Gen. xvii. ۱.
- אֲשָׁדָךְ *be at rest*, and *שְׁדָךְ* *silence, peace*.
- שְׁבִי, شׂוֹי *be worthy, able to*, pp. 32, 40 ט. *(يُسْتَحْقِن)*, 53 ח. *שְׁבִי*, 70 (?). *ашׂוה*, p. 52 ג; 3rd fem. *שְׁוֹת*, p. 32 נ; 1st sing. *אֲשָׁוֹת*, p. 76 ع; 3rd pl. *אֲשָׁוֹת*, p. 15 ב. *שׂוֹי*, p. 22 ח ? *اتְּפֹועָלִי* ? *ashvot*, p. 13 ד, *withinfin.*; impf. *ישָׁן*, p. 67 ح; ptep. *שְׁוִים*, p. 67 ל. Ithp. *אֲשָׁתֵּי* *was found*

worthy, p. 59 ג. Hif. imperat. *השוי make worthy*, p. 78.

ל *place*, 1st sing. *אשות שוי* p. 76 (?) corrupt); impf. *נוּשִׂי we set ourselves*, p. 9, *נتسوي* p. 44 יד (*ונשדי*).

ב *foundation*, p. 56 (קامل), p. 41, *الأساس*, p. 45 ז *شبابة*; pl. *شبابةن*, p. 16.

ש *worth*, p. 34 ו *(يروم)*, p. 41 ח; impf. (?) *ישומנה* p. 62 ק, v.l. *يسمونها*.
ם *value*, p. 34 א *(يصل)*, pl., p. 75 א.

ס *heaven*.
see. Ithp. ptep. מישתאָר, p. 79.

ר *Af. ?* 3rd fem. *אשירה sang*, p. 41 א.

כ *inhabitant*.
ל *Pa. ptep. מצליח משלם perfectly prospering*, p. 39 א.
מ *perfection*, pp. 31 ח, 33 ג, 39 א.

נ *Ithp. ישתקן be tormented*, p. 13 ג.

ש *calamity*, pp. 59 ו, 78.
ע *shame*=*שעים*, p. 6 ג, *bowed down*.
ע *ptep. שמעי*, pp. 26, 77 ש *শ*, p. 11, c. suff. fem. 3rd pl. p. 72 ש. Af. or Ithp. *ashmu*, p. 54 ח and ? (*דושמע*) ס ? Inf. Af. or Pa. פ, p. 55 פ. *শশ্মু*, p. 47 فرج *ashmaha* (v. l. *ashmaya*)=כג, p. 47 *חרואה*.

מ *shemor*, ptep. *keeping*.
ר *shemor*, 'id., and *Samaritan*; sing. *شمرى*, p. 82 ח. *hour*; pl. *الساعات شعه* 34 ט.

طالب, ש, ptep. *שער שער suppliant, but ?*

שְׁפֵךְ (cf. *חַשֶּׁךְ* Deut. xxxii. 18 Targ.). Pa. or Af. ptep. ח, מיש, p. 69 אֲשָׁפֵךְ, p. 69 ח, a thing neglected or despised, ואנין עבירן אשפו *כל דמשפ לין יתunker they are made a contempt, every one that despises them shall be rooted out.*

שְׁפִיפּוֹת neglected condition, poverty, misery, pp. 29 ש, 30 ח, 31 ח. *שְׁקָעַ* = *שְׁבָח* = *שְׁקָעַ* find. אֲשָׁקָעַ, p. 76 מ *ashquen* we find, p. 74 ס *שְׁקִיחָה*; ptep. pass. *שְׁקִיחָה*, pp. 27 ח, 77 ש; pl. fem. *שְׁקִיחָן*, p. 76 ט. Ithp. אֲחַשְׁקָעַ, p. 42 ט.

שְׁרָה, p. 9, violence.)
בְּרִי, 3rd fem. *שרת*, p. 47 Af. *אשרי make to dwell*, 2nd sing. c. suff. אֲשִׁירִיכְנָן, p. 79. *שְׁרָה* abode, p. 25.

שְׁרִי begin, trans. p. 23, intrans. p. 40 ו with infin. (?); imperat. אֲשִׁירִי, p. 49; ptep. מישתְרִי; ח 1, שְׁרִין, p. 867. Ithp. אֲשִׁתְרִי, p. 56 ב ? *beginning*.
שְׁרִיאי the first, p. 28 ח, cause, حال, p. 29 ח. *خلي*, Ithp. were dissolved, p. 56 ب. Af. *مشתרى broken, annulled*.
מַאֲרִי = *שְׁרִיר*. *شـتـهـي*, &c., six; שـتـهـا, id., p. 32 ו; *اشـتـهـا*, id.

אשטים <i>sixty.</i>	תלֶשׁ ? <i>convulsion,</i> p. 69 ח.
שתק <i>silence,</i> before God said. י.ה.	תלְתִּין ptep. Pa. מִתְלָתִין <i>suffering,</i> p. 73 ח. Af. אַתְּלָתוֹ ל, فְּאַתְּקֹו <i>cause trouble to,</i> p. 31 פ.
תָּהָב, תָּאֵב, תָּבוֹ=תָּהָב, תָּאֵב ptep. he who <i>repents,</i> p. 74 ח. תָּהָב, תָּאֵב, p. 63 ח; imperat. תָּבוֹ, p. 74 ח. תָּהָב quasi <i>Messiah,</i> p. 45 י. ח. תָּהָבָה <i>repentance,</i> p. 36 ח.	תָּלְלוֹ(א) <i>misery,</i> p. 75 א (and wrongly). אַתְּלָאוֹ(א) <i>misery,</i> p. 75 א (and wrongly).
תָּהָם, גָּמָס הָעוֹלָם, תָּהָם וּבָהוּ p. 62 ח. תָּחָם, תָּחָם = תָּחָם p. 44 י. ר (the boundary of the Sabbath, but not in the Rabbinical sense), pp. 46 י.ח, 68 א. תָּהִינָן <i>repent,</i> with לְי, p. 27 ח. תָּהִינָן we <i>repent.</i>	תָּמָה=תָּמָה, impf. 3rd pl. fem. בָּכָר, noun, p. 43 י. בָּכָר, noun, p. 43 י. חָמֵיד הו (or י.ו) = חָמֵיד, p. 60 פ. תָּמִימָות=תָּמִימָות <i>perfection,</i> p. 855 (Heb.).
תָּהָה, p. 76 ע; תָּהָה <i>penitence,</i> p. 45 י. ח. תָּאֵר, ptep. תָּאֵר, p. 21. Ithp. ? ptep. מַתָּאֵר, p. 21 ח, ex-plorabilis, p. 79 (V 3).	תָּנִי repeat, relate, with ב, p. 10; ptep. תָּנִים (may you be) celebrating again. Ithp. תָּתִנִי, p. 26. י.תָּנִי, pp. 39 ג, 43 י. בָּנִי (and י.תָּנִי) a repetition, hymn, ? p. 72 ח, but Ar. مَكَافِه عَسْكُر نَفْوُسَنَا.
תָּוֹרָה, pl. תָּוֹרָאָן <i>laws,</i> p. 49 ח. תָּלִיל, 2nd sing. תָּלִיל, p. 32 ב; infin. ל (v. l. י.חַלְוָן=יְחַלְוָן). תָּרָאָה לְי (v. l. דָאָה לְי), for Ithp. תָּלִים <i>brother.</i>	تَقْيِيل (i.e. تَقْيِيل) a heavy (solemn) chant, opp. to حَفِيف. تَقْيِيل وَسْط a somewhat solemn chant.
	תְּרִיחָה תְּרִיחָה gate, pl. constr. תְּרִיחָה, p. 28 ח (for which often תְּרִיחָה).

INDEX OF FIRST LINES

The numbers refer to the pages of the text.

'Anon.' means that in the heading the author is said to be unknown.

- אבי חתנה רביהם אתקרי 834
- אבי ילידה גלניו (Abdallah b. Solomon, or Sa'd-ed-din) 838
- אדבר דבר עזום ונדייל (Abraham Qabazi) 794
- אדיק עלין מרן (Marqah) 707, 12
- אדיקו על קשטה (Abraham b. Jacob Danfi) 665
- אדכדר לטב בן פרה 647
- אדכדר לטב הדמע (Ibrahim) 647
- אדכדר לטב משה דגלניו (Amram b. Solomon) 362
- אדכדר לטב משה קטף 648
- אדכדרים לטב עד לעלם 124, 477
- אדני יהוה אשאלך ברחמייך 855
- אדרש אשתח' נא מעת (Sa'dallah) 819
- אה איקרך רב איקרה (Durran, no. 14) 44
- אה אל רחים וחנן (Joseph ha-rabban) 63
- אה אלהיהם ואה אדורונם 66
- אה בחורי כל עבראי (Abraham b. Jacob) 172
- אה בן אדם אה מסכין 569
- אה בן אדם אה מסכין (Muslim b. Murjan) 856, 865
- אה בן אדם עד מתי 860
- אה זבן מודאה למורה (Marqah) 72
- אה חילה דרתויה (Ab Gelugah) 75
- אה חתן אה יפת (Er-rais Joseph) 843
- אה טבה דלית סבור (Marqah) 85
- אה טבה דלית סבור (Amram b. Solomon) 216
- אה טבה דעתמה (Amram b. Solomon) 217
- אה טבה דעתלה מן טבחהך (Amram b. Solomon) 743
- אה עמי שמעו (Isaac, Pr.) 257
- אה יום מברך (Durran, no. 15) 44
- אה יום מסיד מן אלה (ed-Dustan) 69
- אה יום קדיש ומקראש (Durran, no. 16) 45
- אה ישראלי אישרו (Mufarrij al-mufarriji) 263
- אה ישראלי צלי מלב (Abdallah b. Solomon) 775

- אה יישראל שבך לאשר (iz' Abu'l-iz') 193
אה בון אה עצום (Er-rais Joseph) 843
אה כתיב נהיר וקריש 56
אה מועד מועד הרצון (Eleazar, H. Pr.) 187
אה מלך רחמנה ישתחב ביד 26 (Marqah)
אה מן דו כל עלמה מור (דרתא Tabiah b.) 78, cf also p. 867
אה סבען נפשאותה (הא ס' 872, 873 (see also 864
אה צריכה שמע 864
אה קחל יישראל אישירו (ascribed to Marqah [p. 249] but really later) 162 (p. 164, ח 165)
אה קחל יישראל וזרעו (Muslim) 199
אה רבה מנך אן בעים (Marqah) 84
אה רחמנה אהיה אישר אהיה 128
אהיה אישר אהיה אה מלך (Abraham b. Ishmael) 425
אהיה אישר אהיה אחד בלבד שני (Marhib b. Jacob) 392
אהיה אישר אהיה אחד בלבד שני (Pinhas, H. Pr.) 454
אהיה אישר אהיה בי ארני 19
אהיה אישר אהיה האחד ולא מספר (Aaron ben Manir) 644
אהיה אישר אהיה זכור 488
אהיה אישר אהיה זבור לעבדין 124
אהיה אישר אהיה יהוה אלהינו (Joseph ha-rabban) 134
אהיה אישר אהיה נתחזק בחילך (?) 83 (Marqah)
אהן סימן רב סימנה 70, and see p. 869 (ed-Dustan)
אהנו כתבה קדישה דנחת (Marqah) 59
אהנו כתבה רבה דאוישט מלכה (Marqah) 53
אהנו כתבה רבה דאיימן נביה (?) 51
אהנו כתבה רבה דאתנן נסנד 55
אהנו כתבה רבה דבל זבותה 56
אהנו כתבה רבה רקבלה נביה (Marqah) 49
אהרן ומשה דמרון 649
אהרן כהנא דברך 688
אוסף וברכו את השם 59 (Marqah with additions)
אור הקדרש יאור לבוי (Abraham Qabazi) 190
או החל לקרוא בשם אלחינו (Eleazar, H. Pr.) 489
או החל לקרוא בשם יהוה (Abraham b. Jacob) 788
או החל לקרוא בשם יהוה (Murjan Danfi) 460
או החל לקרוא בשם יהוה (Isma'il Ramihi) 553
או ישר לישר הנכבר (Abraham Qabazi) 243
אול שלם يوم שלם 15 (Nanah b. Marqah)
אחד הוא יהוה הנכבר (' Moses) 48
אחד הוא יהוה הנכבר (Eleazar b. Pinhas) 36

- אחי חתנה גָּלִיּוֹ (Ab-sakhwah Danfi) 834
 אטחד לְכַבֵּי וּבֶן פָּמִי (Abraham Qabażi) 543
 אטחד פָּמִי וּלְשָׁנִי (Abraham b. Jacob) 684
 אטחד פָּמִי וּרְאַשִׁי אֲשָׂאוֹ 830
 אין נְאֵל שְׁרָחָן (Abisha b. Pinhas b. Joseph) 494
 אך בעשור לחרש (Pinhas) 659
 אכפר יְהוָה מִן כָּל עַז (Abraham Qabażi) 215
 אל אלהי האללים 654
 אל אלהי האללים 6
 אל אלהים יהוה (Joseph ha-rabban) 652
 אל אלהים רבי אַנְצִיר (Tabiah b. Isaac) 149
 אל האל בו החל בזאת מירמי (Ghazal b. Isaac) 136
 אל הקדם בו אפתחת (Abisha ha-rabban b. Pinhas) 106
 אל חנון ורחים דרכותה 475
 אל חנון ורחים היצוב המכוון 309
 אל מעון הקדרש 650
 אל עליון קני שמים ואַרְצִין (Pinhas, H. Pr.) 94
 אל עליון שמו (Er-rais Joseph) 841
 אל עליון שמו לית לנדרלו (Er-rais Joseph) 842
 אל פתח הרצון נבוֹא (Tabiah b. Isaac) 169
 אל פתח רחמיך אלהינו נעמד (Abisha b. Pinhas) 504
 אל פתח רחמן ניש (Abisha b. Pinhas) 511
 אל רצון אלה שאליך (Tabiah b. Abraham kohen) 175
 אל שדי נראה לאבינו (Pinhas, H. Pr.) 126
 אל שער השמים נפֵן (Abisha, Pr.) 488
 אל שער שמיך נחפנִי (Pinhas b. Isaac) 218
 אל תרח הנכבד (Abraham b. Jacob Danfi) 663
 אלה רב ולית כָּתָה (Durran, no. 6) 40
 אלה רב ולית כָּתָה (Abu'l-hasan es-Sūrī) 70
 אלהי אב הבשר ונח (Abraham b. Jacob) 704
 אלהי אב המון הנויים (Murjan b. Ibrahim) 783
 אלהי אברהם את אחד (Abdallah b. Solomon) 304
 אלהי אברהם בזוכותה (Abraham b. Jacob Danfi) 155
 אלהי אברהם בן תרח את רחאי (הבתה Joseph) 299
 אלהי אברהם בן תרח ברקאותו (Eleazar b. Pinhas) 318
 אלהי אברהם בן תרח יפתח (Abdallah b. Solomon) 295
 אלהי אברהם בן תרח מכל טטה (Eleazar, H. Pr.) 292
 אלהי אברהם בן תרח ישיאלך (Joseph of Damascus) 332
 אלהי אברהם בעל הברית (עבתה Joseph) 316
 אלהי אברהם בעל השבואה (Abraham b. Jacob Danfi) 176
 אלהי אברהם דברך בرحמנך (Ben Manir) 321

- אלֹהִי אֶבְרָהָם דָּבָקָן וְהַקִּים (Abdallah b. Solomon) ۳۱۱
 אלֹהִי אֶבְרָהָם דָּלְחָנִיבֵוּ דָּק (Abdallah b. Solomon) ۴۱۱
 אלֹהִי אֶבְרָהָם הָעָבָרִי (Mufarrij b. Jacob) ۷۶۱
 אלֹהִי אֶבְרָהָם וַיְצַחַק וַיַּעֲקֹב (Abisha b. Pinhas) ۶۹۹
 אלֹהִי אֶבְרָהָם יְבָרֶךְ אֹהֶ קָהָלָה (Abdallah b. Solomon) ۴۴۴
 אלֹהִי אֶבְרָהָם יַצְאֵאָךְ (Abisha b. Pinhas) ۶۹۶
 אלֹהִי אֶבְרָהָם יַצְאֵא מִן אָסָּוָר (Sa'd-ed-din) ۷۸۱
 אלֹהִי אֶבְרָהָם יְמִינָךְ וּמִכֶּל רַע (Abdallah b. Solomon) ۳۱۳
 אלֹהִי אֶבְרָהָם יְרֻחָמָנוּ (Tabiah b. Isaac) ۱۴۶
 אלֹהִי אֶבְרָהָם יְשִׁמְרֹךְ וּבְבִרְיתָהוּ (Tabiah b. Isaac) ۱۴۸
 אלֹהִי אֶבְרָהָם לְךָ נִכְרֵךְ ۹
 אלֹהִי אֶבְרָהָם נְסִיאָה בְּטוּבוּ (עֲבָתָה Joseph kohen) ۳۰۲
 אלֹהִי אַדְּרָן אַתְּקָרְרִי נָבִי (Abdallah b. Solomon) ۳۰۹
 אלֹהִי אַקְרֵה הַכּוֹן אָרְשׁ תְּלִי (Abisha) ۴۸۱
 אלֹהִי בָּרָאשִׁית וְאָדָם וְשָׁת (Abdallah b. Solomon) ۳۲۳
 אלֹהִי הָאֱלֹהִים אָמָר ۴۷۴
 אלֹהִי הָאֱלֹהִים בְּגַדְלָו בָּרָךְ וּקְדָשָׁו יוֹם ۴۲۸
 אלֹהִי הָאֱלֹהִים הַגּוֹלָרְבָּשָׂמוֹ
 ۴۳۵ (Eleazar, H. Pr., brother of Abisha b. Pinhas)
 אלֹהִי הָאֱלֹהִים זֶה רָאשׁ מַה נִּקְרָא (Eleazar b. Pinhas) ۸۰۱
 אלֹהִי הָרוּחוֹת חָדָה (חַבְתָּה Abraham) ۳۰۳
 אלֹהִי הָרוּחוֹת חָדָה דְּלִית לְהָרְמוֹ (anon.) ۳۲۶
 ۴۶۳ (Tabiah b. Isaac)
 אלֹהִי הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ וּבְלְאַשְׁר בָּם (Pinhas, H. Pr.) ۹۵
 אלֹהִי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹונָם (Pinhas, H. Pr.) ۹۷
 אלֹהִי כָּל אֶל בֵּיאָר (Pinhas, H. Pr.) ۲۸۵
 אלֹהִי כָּל אֶל בֵּיאָר (anon.) ۱۵۲
 אלֹהִי כָּל אֶל פְּנֵי כָּל (anon.) ۱۵۲
 אלֹהִי מִן דָּרָע בְּנַנְתָּה (Sa'd-ed-din [b. Zedaqah ?] b. Kethar) ۳۸۰
 אלֹהִי מִן לֹא מִן לֹא אֶם וְלֹא אֶב (Abdallah b. Solomon) ۱۳۰
 אלֹהִי מַעֲנָת (דְּמַבְנִי דַּנְפָחָה Abraham b. Jacob) ۱۵۲
 ۳۴۵ (Pinhas, part of by Abdallah)
 אלֹהִי מֹשֶׁה בֶּן עַפְרָם אֲשֶׁר רְמָת בַּיִמִּים ۴۴۶ (Murjan)
 אלֹהִי נְשִׂיא אֲלֹהִים דָּזְכוֹת (Sa'd-ed-din Kethari) ۷۲۶
 אלֹהִים נְשִׂיא אֲלֹהִים וְאַב הַמּוֹן (Sa'dallah) ۸۲۳
 אלֹהִים אֶל בְּרִיוֹ אֶל שְׂדֵי (Jacob Danfi) ۶۲۳ (Abraham b. the العَيْد)
 אלֹהִים אֶל בְּרִיוֹ אֶמְרִי יְהוָה (Eleazar b. Pinhas) ۳۷
 אלֹהִים אֶל בְּרִיוֹ אֶל שְׂדֵי ۴۸
 אלֹהִים אֶל מַהְלָלָן בְּגַדְלָו בְּחַרְךָ ۳۶۸
 אלֹהִים אֶל עַלְיוֹן אֶל רָאָה אֶל שְׂדֵי (Eleazar) ۴۷۰
 אלֹהִים אֶל עַלְיוֹן לְךָ אָנָן מַשְׁבָּחָן (Marqah) ۲۵
 אלֹהִים אֶל עַלְיוֹן קְנִי שָׁוּמִיה (Marqah ?) ۵۲

אלhim אלהינו דמךram

32 (probably Eleazar, wrongly ascribed to Marqah)

אלhim ייחדי לדלית עמה 25 (Marqah)

אלhim יראה יהוה יראה

271 (probably Pinhas, wrongly ascribed to Marqah)

אלhim יתברך יתקדש 82 (Pinhas, H. Pr.)

אלhim קמאה דקדם לעלם 23 (Marqah)

אלhim קעימה דמנח כל 33 (Eleazar (?), or Marqah)

אלhim קעימה דקעים עד לעלם 24 (Marqah)

אלhim רחמנת דבון ברחמניך 29 (Amram Darah)

אלhim אתה פני כל ראשין

670 (ascr. to Amram Darah, but really later)

אליך רביבי אקרא ולשנקן 88 (Muslim b. Murjan)

אליך רביבי לביך אחפלל 753 (Khidmah b. Muslim)

אלף אלף פעומים כארון ואמרם 84

אמידינה יה יומ שבחה 68, and see p. 870

אמדרנו תשבחן ותנו 74

אן דכתבה רבה מפתח 58

אסכהל למאות ולית מאום 820 (Sa'dallah)

אפרט מל' חשבחן לחודה 348 (Abraham Qabaqi)

449 (Abdallah b. Abraham of Damascus) עבחה

אפרט מל' חשבחן למון דו 451 (Muslim b. Murjan)

אפרט מל' חשבחנה לאלהים 578 (Abraham)

אפתחה בדעת חרחה 248 (Abisha b. Pinhas)

אפתחה פמי במירר תשבחן 238 (Abdallah b. Solomon)

אציתו אה צמידים 281 (Solomon b. Tabiah)

329 (Eleazar, H. Pr., b. Pinhas) אציתו שמעועיה לפרטוי מליה

410 (Nanah b. Marqah) אקדמו בשלם אה עדת עבראי

אקדומו ושלמו בני אימנווה 769 (anon.)

ארך חיינו נבכוי 688 (Sa'd-ed-din b. Zedaqah)

ארכוני קהלה אשר לנ 832

ארש אשכח שם יהוה 278 (Solomon b. Tabiah)

533 (Sa'dallah b. Zedaqah Kethari) ארש מימרי אקרי

457 (Mufarrij b. Jacob) ארש מימרי אקרי בשם יהוה

117 (Isaac b. Solomon) אשכח שם יהוה אל שדי אל ראה

398 (Solomon b. Tabiah) אשכח שם יהוה בחשבחן

731 (Murjan b. Abraham) אשכח שם יהוה האחד בלבד

352 (Solomon b. Tabiah) אשכח שם יהוה הקדדים

240 (Abisha b. Pinhas b. Joseph) אשכח שם יהוה לעלם החמיד

742 (Solomon b. Tabiah) אשכח שם יהוה מלך מכיה

375 (Abisha b. Pinhas) אשול צדקה אלה

- אשרו בלב נמייל (anon) 195
 אשרו ליהוה בכל ימייכם (Eleazar, H. Pr.) 187
 אשר אין כמוה אמר 475
 אשר עצמה אילן חייה 472
 אשר עצמה אילן חייה 720
 אשר ברא את האור (Pinhas b. Isaac) 206
 אשר בראשיהם 472
 אשר בראשיהם והארץ 720
 אשר חתום בוראה 473
 אשר לכוכבי השמים נתע ז 371
 אשר רכב צבאות הכוכבים 472
 אשרי השם יהוה הצדיק (Abdallah b. Solomon) 310
 אשרי וטוב למ' ישלם 366 (Solomon b. Tabiah)
 אתנלוּ ואתפְּהָרֵךְ בְּכוֹתָה (العيّة) 609
 אתחו אלהינו ואלה אבותינו (Marqah) 17
 אתחו אלהנן אלה אבחון (Marqah) 18
 אתחו דבריך עלמה 67 (in Cr 18 ascribed to Marqah)
 אתחו חדה דאלחותה דילך (Amram Darah) 28
 אתחו יהוה פעל כל עלמה 35 (Eleazar b. Pinhas)
 אתחו יקירה חילה (Durran, no. 8) 41
 אתחו עבורה רעלמה וטובין 22 (Marqah)
 אתחו עבורי דהארך ולא כלום 30 (Amram, H. Pr.)
 אתחו רחמנתך ורחמיך (Marqah) 21
 אתי בשלםathi בשלם 249 (Abisha b. Pinhas)
 אתי בשלם רן ירחה 464 (Abdallah b. Solomon)
 אתי בשלם לך (Eleazar, H. Pr.) 180
 אתי ביום טבהתה טבו 178 (Abdallah b. Solomon)
 אתי בשלם يوم צומה דבח מנשב 62, 666, 478, 177 (Marqah, see p. 154)
 אתי בשלם מועודה דברנה 114 (Marqah, see Ben Manir) 95
 אתי בשלם מועודה דברנה דמן 724
 אתי בשלם מועודה יום השמייניו 801 (Pinhas)
 אתי בשלם מועודה לא מטלל חן הסוכות 716 (Amram b. Solomon)
 אתי בשלם מועודה לא משתרדי 276 (Pinhas)
 אתי בשלם מועודה לא משתרדי חן הקציר 291 (Pinhas)
 אתיך חדי יום הכה/or 678 (Abraham Qabazi)
 אתיך חדי מועד הפסח 179 (Ben Manir)
 אתיך קומ נרש 651 (Abraham Qabazi)
 אתפְּהָרֵךְ ואתנלוּ ברכן 830
 אתפְּהָרֵךְ קמייך אה אדרני יהוה 484 (Abisha, H. Pr.)
 אתפְּהָרֵךְ קמייך אה יקירה 85 (Muslim b. Murjan)

- אֲחַפְלֵל קָמִיר אֲהִיה אֲשֶר אֲהִיה 77 (Ab Gelugah)
 אֲתַפְנֵי בְּפָנִי אֶל קְרֵשׁ מַכּוֹנִי 440 (Pinhas, H. Pr.)
- בָּאַהֲלֵין דָאָכְרוֹ 833
 בָּנְדָלוֹ אַלְקָכְמָאָרוֹם (עַבְעַיְה) 209
 בָּנְדָלוֹ אַסְנָל עַמוֹ (Abraham Yithrani) 807
 בָּנְדָלוֹ אַסְנָל עַמוֹ יִשְׂרָאֵל (Amram b. Solomon) 1361
 בָּנְדָלוֹ אַפְרֵשׁ יִרְחָה שְׁבֻיעִה 695
 בָּנְדָלוֹ אַפְרֵשׁ לִישְׂרָאֵל בְשָׁהָה 780 (Abraham Yithrani)
 בָּנְדָלוֹ בָחָר אָדָם וּשְׁמוֹ בָנָן 151 (Abraham b. Jacob)
 בָּנְדָלוֹ בָחָר עַמוֹ יִשְׂרָאֵל וּמִידָר 338
 בָּנְדָלוֹ בָחָר עַמוֹ יִשְׂרָאֵל וּשְׁמוֹן 129
 בָּנְדָלוֹ בָחָר בָחָר 725
 בָּנְדָלוֹ בָחָר אָה יִשְׂרָאֵל 368
 בָּנְדָלוֹ בָחָר אָה יִשְׂרָאֵל 321
 בָּנְדָלוֹ בָחָר אָה יִשְׂרָאֵל בִזְבָנִי 145 (Tabiah b. Isaac)
 בָּנְדָלוֹ בָחָר אָה יִשְׂרָאֵל וּשְׁמָךְ 224
 בָּנְדָלוֹ בָחָר אָה יִשְׂרָאֵל וּשְׁמָךְ גַּוְיִה 338
 בָּנְדָלוֹ בָחָר אָה יִשְׂרָאֵל וְתָלָא 127
 בָּנְדָלוֹ בָחָר אָה יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל 326 (Solomon b. Ghazal)
 בָּנְדָלוֹ בְיוֹמָה חַמִּישָׁה 210 (Khidr b. Isaac)
 בָּנְדָלוֹ בָרָא הַמְאוֹרוֹת 209 (Khidr b. Isaac)
 בָּנְדָלוֹ בָרָא הַמְאוֹרוֹת 720
 בָּנְדָלוֹ בָרָא הַרְקִיעַ 207 (Pinhas b. Isaac)
 בָּנְדָלוֹ בָרָק וּקְרִישׁ 428
 בָּנְדָלוֹ בָרָק וּקְרִישׁ זֶה הַיּוֹם 309
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אַבְהָתָן 315
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אַבְהָתָן 316
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אַבְהָתָן 294
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אַבְהָתָן (twice) 301
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אַבְהָתָן 285
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אַבְהָתָן בְמִופְתִּים 284
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אַבְהָתָן מִמְצָרִים 128
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אַבְהָתָן מִמְצָרִים 366
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אַבְהָתָן מִמְצָרִים בְמִופְתִּים 339
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אַבְהָתָן מִמְצָרִים וּנוֹחָנוֹן 339
 בָּנְדָלוֹ הַצִּיל אָה יִשְׂרָאֵל (Solomon b. Ghazal) 285
 בָּנְדָלוֹ זָכָר בְרִיתָו 285
 בָּנְדָלוֹ זָכָר בְרִיתָו עַם זְכָאים 301
 בָּנְדָלוֹ זָכָר בְרִיתָו עַם זְכָאים 315, 312
 בָּנְדָלוֹ זָק לְבוֹרָאוּ 284

- בנדו חתום בוראייה (Abraham b. Jacob) 210
 בנדו יאמנק מהה תירא ופתחה 320
 בנדו יאמנק מהה תירא ושימך 295
 בנדו יאמנק מהה תירא וישם 295
 בנדו יאמנק מהה תירא ולדרביו 294
 בנדו יאמנק מהה תירא ועל כנפי (Muslim Danfi) 295
 בנדו יוסף איקרך (Amram b. Solomon) 203
 בנדו יחני יתק (Amram b. Solomon) 204
 בנדו יטהר לבבר (Amram b. Solomon) 204
 בנדו יטיב אימנויך (Amram b. Solomon) 204
 בנדו ישלח חטאך 673
 בנדו יעוז עלייך (Abraham Qabazi) 688
 בנדו יעם אתרך (Amram b. Solomon) 204
 בנדו יצלה עוברכ 127
 בנדו יצמח עשב 474
 בנדו יצר רקע (Abraham b. Jacob) 207
 בנדו ירוח לך מכל לחץ 444
 בנדו כלל בראיתו (Pinhas b. Isaac) 210
 בנדו לא ישמים (Amram b. Solomon) 204
 בנדו לא ישם מן ראות 432 (Pinhas, H. Pr.)
 בנדו לא ישם מן ראות 775
 בנדו נבא למשה 646
 בנדו נהג עמו 362, 361, 343,
 בנדו נהג עמו אל הר סיני 339
 בנדו עמה לחץ עמו 284
 בנדו פרק אבחתן 396
 בנדו פרק אבחתן 650
 בנדו פרש מועדים 688
 בנדו קדר וום שבתא 315
 בנדו קהה מיה (Abraham Danfi) 208
 בנדו שלח לכםنبي (Amram b. Solomon) 475
 בנדו שלח משה הכני 225
 בנדו שם אהן ורחה קרמה (Abraham Danfi) 152
 בנדו שם זה המעדן 366
 בנדו שם זה יום הכה/or 687
 בנדו שם זה יום הכה/orים 65
 בנדו שם לישראל במקודום 126
 בנדו שם קרבן הפסח (Tabiah b. Isaac) 145
 בנדו שרע מיה (Abraham b. Jacob) 209
 בנדיין דין נבניה (Abdallah b. Solomon) 819
 בחסדרן מון כוננו (العيي) 492 (Abraham)

- בחר יהוה ישראַל במאומות 674 (Jacob ha-rabban)
 בלב מהור נשכח 385 (Ben Manir)
 בלבך דכי מון רעות 678 (Ben Manir)
 במובא יעקב ישראַל אל מצרים 360
 במקום טור סיינ עמדו 357 (Abdallah b. Solomon)
 בן אדם זכר כוותה 856
 בנור מניר כל לב 676 (Ben Manir)
 בנור מניר מופע 679 (Ben Manir)
 בני בעל השבואה 687 (Abraham b. Jacob)
 בני עביבי חתנה 835 (Murjan Danfi)
 בנצירו ובקשת וברחמו 12
 בספרך נלמד כל ימי חיינו 7
 בעין הלב ראיית (Abraham Qabazi) 362
 בעמל התחלה ופתור 466' (Abraham b. Ishmael Marhibi)
 בפם קרש נשכח 667 (Pinhas b. Joseph)
 בקהל רם נימר 832 (Abdallah b. Solomon)
 ברוך אתה בחסידך 147, 132,
 ברוך אתה יהוה אלהינו 79, and see pp. 869, 875 (Abi Hisdah of Tyre)
 ברוך אתה יהוה אלהינו 156
 ברוך אתה יהוה אלהינו 818 (Sa'dallah and Abdallah b. Solomon)
 ברית העולם מלואים 177 (Abraham b. Jacob)
 ברבו ישבחו ורבו ורוכמו 7, 237
 בשם יהוה אלהים 181 (Ben Manir)
 בשם יהוה אלהינו נחל 368 (Pinhas, H. Pr., b. Ithamar)
 בשם יהוה אשרי דברי 855
 בשעבוד אלה על טור סיינ 50 (Marqah)
 בשעבוד נימר קמי כתבה 50, and see p. 877 (Marqah)
 בתם לבבי מני 796 (Abraham b. Jacob Danfi)
 בחר אודחות אלה והשלום 105 (ha-rabban Pinhas b. ha-rabban Abisha b. Pinhas b. Joseph)
 גבור הנברים בנדלו הצל אברהם 366
 נדול אלה אשר אין כמוהו 9, 737 &c.
 ניראן ות[ז]רוואן על יד משה 479
 נורה הנורה שורה 837 (Abdallah b. Solomon or Sa'dallah)
 נלונ יוסף כבד 647 (Abraham Qabazi)
 דאכחב בימי הרץן 403 (Abraham b. Ishmael)
 דרכמתו הקדושה ברך (anon.) 165
 דבחר מן הנבאים משה 301

- דברי מרע מה הוא חילוה (ed-Dustan) 69
 דנלא נלנאי עשות (Pinhas ha-rabban) 138
 דיאנה קשיטה דלא נסב ('Angels') 10
 דכורה טבה דלא מנשי (Durran, no. 47)
 דלעלם ברישה ובעקבה בריך אללהנו 4
 דעה יהישראל כי מרך (حفتاوي) 696
 דקדש זה היום 489
 דרבotta אתרבת ביאר 285
 דשםה אל אמונה (Murjan b. Ibrahim) 660
 דתלא רקיעה ביוםת תניינה 472
 דתלא רקיעה ביוםת תניינה 20
 הא טובי מן קנא 694
 הא יום מביך (Murjan) 681
 הא כתיב נהיר וקדיש 56
 הא סביון נפשחן (Marqah) 60 and see p. 872
 הא צפר מביך (Abraham b. Jacob) 163
 הא צפר מביך (anon.) 649
 האחד אשר בנדרו ברך 479
 האל אשר رب נדרו (Solomon b. Ghazal) 298
 האל דברך ו�建ש וזה המקום (Solomon b. Ghazal) 765
 האל הנדרול והגבור 209
 האל הנאמן לדברית (Muslim) 317
 האל הנستر מן מצפה (Amram b. Solomon) 765
 האן דאותן קעמיין (Durran, no. 21)
 האן בות משה דביד 674
 הב לו מרבה לכתחבה (?) 51
 הב לו משבחה בכל שעה (Isaac, Pr., b. Solomon) 263
 הב לו משבחה בלבד (Abraham b. Jacob b. Ab-sakhwah) 681
 הב לו משבחה למדה (Marqah) 19
 הבו השבחתה למנ דאלוף (Marqah) 20
 הנדרול והגבור מלוך (Mufarrij b. Jacob) 660
 הנרגלו ליהוה המלך 860
 הרה שירתה רישה 707
 החלם בעלמה שלשה צפרים (anon.) 340
 היום הקדוש הווה (Abdallah b. Solomon) 384
 הירוש על כל ירוש (Tabiah b. Isaac) 154
 הך מה דחנת חכמתו (Amram b. Solomon) 148
 הצלחת צלחות בשמחותה (Abraham Qabazi) 260
 הלב והעין והרוח (Abdallah b. Solomon) 823
 המועד השבעי הווה חתמתה (Solomon, Pr., b. Ghazal) 766

- הממלל המוחי המפץ (Abdallah b. Solomon) 827
 המרוח המשיע בנדלו 27
 המרוח המשיע בנדלו יאמך 295
 הנארדי בקרש בנדלו הצל 128
 הנארדי בקרש החמים ביישו 462 (Pinhas, H. Pr.)
 הסכות מן ארבע אקרים (Abraham b. Faddal b. Abil-'izz) 735
 הסכית ושם ישראאל (Tabiah b. Isaac) 280
 הצדיק והישר אל חנון ורחוב 312 (Abraham b. Obadiah b. Berakhah of Damascus)
 הצורך חמים פועל (Muslim I) 661
 הצלות והשלום על הנביא 304 (Eleazar)
 הרמתי את ידי (Abraham b. Jacob) 685
 השבעות בספר מיום (Abraham Qabazi) 372
 השבעות בספר מיום (Pinhas, H. Pr.) 371
 השבת הקדוש הזה (Abdallah b. Solomon) 233
 השבת הרביעי הזה (Muslim Danfi) 311
 השבת השביעי הזה (Sa'dallah Kethari) 383
 החמיד באלהות השופט (لغতاوی Zedaqah) 113
 החמיד באלהות חנון החנונים (Meshalmah) 303
 התפללה והתמן מן משה (Abdallah b. Solomon) 829
 ואה צורה דарам 858
 ואול נבר מבית לוי (Targum) 840
 ואומין לנו הטבות (Muslim) 396
 ואמרו פם אחד (Ben Manir) 185
 ואתני בחשבתי ומדרשי 144 (Amram b. Solomon)
 ויבר מפניך כל דבר (Amram b. Solomon) 776
 ויושך וויליך (Solomon b. Tabiah) 777, 778
 ויסלח למאתי הרבניהם (Pinhas b. Eleazar) 237
 יצחק אחי במדבריה (Targum) 839
 וככן אחיו חתנה (Murjan) 834
 וככן סמוכה וארכונה (Murjan) 836
 וכן ישר חי מן אמרור (Abraham b. Ishmael) 399
 וכן ישר חי חלייך (Joseph er-rais) 844
 ולאי עלי אוכר (Pinhas b. Eleazar) 237
 ולחת ממן לעלם 852
 ומאה שנה תעשו אותו (Amram b. Solomon) 283
 ומר אין ידען 676
 וממל יהוה עם משה (Targum) 845
 ונעשרה על הר השכינה (Solomon b. Tabiah) 777
 ועל חחתת נקריב 291

- וקריביו דמנון (Murjan) 836
 ותעשו מועדריכון (Abraham b. Ishmael) 421
 זה המועד הפטן מברך (Sa'd-ed-din Kethari) 448
 זה השבת הווש מתחבני (Sa'd-ed-din Kethari) 729
 זה השבת מה טבו (Amram b. Solomon) 304
 זה שבת מועד חן המצוות (Murjan) 243
- חברי אתיחב קבלי (Abraham Qabazi) 726
 חברי אתיחב קבלי ואת אוניך (Isaac b. Solomon) 112
 חברי קבלי אתיחב (Murjan b. Ibrahim) 784
 חברי קדרמי עמר ישםע (Solomon b. Ghazal) 766
 חדש הראישון גלני (Abdallah b. Solomon) 139
 חדש השבעי הזה מה טבו (Murjan) 448
 חילו הוא חילה דכן ארבן (Durran, no. 18) 45
 חילו הוא חילה תקיפה (Durran, no. 5) 40
 חילה רבה והוא יהוה 489
 חילה דאבל ווְהַחֲדֵשׁ (Tabiah b. Isaac) 146
 חילה דאסניל ואפריש עמו ישראל 125
 חילה דאסנילן ושם 673
 חילה דאסנילן מן העמים 415
 חילה דאפריש וה שבת דצמות 93
 חילה דאפריש לישראל 494
 חילה דאפריש לך אה ישראל 429
 חילה דבדיל מן כליל מין אדם 640
 חילה דבחר אדם מכל 780, 725
 חילה דבחר אדם מכל הברים 125, 93
 חילה דבחר עמו ישראל ומכל העמים 428
 חילה דבחירה עמו ישראל ושם קרטש 339
 חילה דבחירה עמו ישראל ושםו פינחס (Eleazar b. Pinhas) 667
 חילה דבחרך אה ישראל 428
 חילה דבחרך אה ישראל ואסניל 308
 חילה דבחרך אה ישראל ועל כל 673
 חילה דכiomה תליתה (Khidr b. Isaac) 208
 חילה דברא אבינו אדם 207
 חילה דברא שמיים (العيي) (Abraham) 206
 חילה דברך וקדיש ואסניל 478
 חילה דברך זה יום הכהן 648
 חילה דגלא בוה היום חמוחים 338
 חילה דהazzi ישראל ממזרים 308
 חילה דהציל אבהתן (ל' note) 224
 חילה דוכר ברית האבות 97

- חילה זכר בריתו עם השלשה (Abraham Qabażi) 145
 חילה זכר בריתו עם השלשה (anon.) 317
 חילה זכר בריתו עם זכאי 164
 חילה זכר בריתו עם נשאה (Muslim) 312
 חילה דבון נור קדרש (Abisha) 410
 חילה דטול משה אドוני 373
 חילה דעתן נן עדן 474
 חילה דנסא מיתובית אברהם 224, 229
 חילה דנסא מיתובית זה היום 320
 חילה דנסא מיתובית יעקב 129, 125
 חילה דנתן לישראל ברן ירחה (Tabiah b. Isaac) 145
 חילה דפדה אהרון 164
 חילה דפרק עמו ישראל 320
 חילה דצמת בין תלתה ובנים (anon.) 138
 חילה 'דצמת בין ובינם' (Pinhas, H. Pr.) 272
 חילה דלקע בניין (Abisha) 254
 חילה דשנו משה 648
 חילה דשם אדורנן משה 208
 חילה דשם אהן שבתא מנש 474
 חילה דשם בן ירחה קדרה (Amram b. Solomon) 203
 חילה דשם דקטים מול הרגרויים (Mufarrij al-mufarriji) 161
 חילה דשם חצורי הכהרות 694
 חילה דשם ישראל עליונים (Abraham Danfi) 151
 חילה דשם ישראל חפשים 165
 חילה דשם פרקן בין היוא (Abraham Qabazi) 151
 חילה דשם שבתא הר פרכתה 308
 חילה דשם תרחי נן עדן 443
 חילה רמה יקורה פקד (Durran, no. 20) 46
 חילה רמה שמע בקהל (Durran, no. 12) 43
 חירת צוקחת צוקתנן 863
 חמישה קריין קרא אלה 1 361
 חנון החנונים הנדרדי בקרש 462
 חנון החנונים הצדיק והישר (Jacob, Pr.) 161
 חנון החנונים שמע קולותינו
 493 (part of ascribed to Amram Darah but really later)
 חתנה טבה יהוה ימלא 834
 טב יהי כל המיר (Tabiah b. Isaac) 770
 טב כן נימר מרן כשר (Tabiah b. Isaac) 814
 טבה דמייטב לעלמה 40 (Durran, no. 4) 40
 טבה מבורי עלם 853

- טובי מי ירו 673
 טובי מי יקריב בו קרבן (Muslim b. Murjan) 298
 טובי מי יקריב בו קרבן (anon.) 147
 טוביין אה ישראל חשמרו (Abraham Qabaži) 262
 טוביין ומה שויין (?) 52 (Marqah)
 טובך תקום קמי מրן 475
 טובך תקריב בו קרבן (Abraham Danfi) 152
 טובך תקריב בו קרבן (anon.) 290
 טובך תקריב בו קרבן 253
 טובך תקריב בו קרבן (Isma'il b. Badr Ramihî) 442
 טובך תקריב בו קרבן (Pinhas, H. Pr.) 298
 טובך תקריב בו קרבן תשבחן לנכבר 736 (Abraham ha-yithrani b. Abi 'Uzzi)
 טובך תקריב בו קרבן תשבחן לעבורה (Murjan) 483
 טט ملي טב נפרט (Tabiah b. Isaac) 198
 טכם אקר כל דבר מוצאו 143 (Tabiah b. Isaac)
 טכם דגלי העולם 146 (Tabiah b. Isaac)
 טף דברי על השפט (Tabiah b. Isaac) 132
 טרם נתעתק מן זה
 400 (Mattanah ha-mizri, acc. to others الشَّوَّى i.e. Abdallah b. Solomon)
- יבנו עינינו ומה רעים (?)
 ידרל הנבור אשר נלא 660 (Pinhas)
 ירעין דאתחו קשטה 52
 יהוב מתנאהת 212
 יהוה אלה רחמן ורתהה 4
 יהוה אלה רחמן ורתהה ('Joshua)
 יהוה אלה רחמן ורתהה סלה 293, &c.
 יהוה אליהינו יהוה אחר'Dביהיה 340
 יום הכהן הוה 661 (Abraham b. Jacob and Ghazal b. Isaac)
 יום השמעני הוה מה הדרו 808 (anon.)
 יום השמעני הוה מה רב (Abdallah b. Solomon) 792
 יום טבה ומה טבו 234 (Abdallah b. Solomon)
 יום שבתא אשבחתא (אתבי Marqah; part of the) 666
 יום שבעח חג המצוז (لغთاوي) 234 (Abdallah b. Berakhah)
 יום שבתא דעתותה אתה בשלום 109 (Abdallah b. Solomon)
 יום שבתא דעתותה אתה בשלום 109 (Pinhas b. Isaac)
 יודבי דיאנה 859
 יכולת קדישה דרשין 472
 יכולת קדישה דרשין 720
 ילידה דathanor אלחים 846 (Eleazar, H. Pr., brother of Abisha)

- ים הרחמים סלה לנו (Joseph; on p. 714 called H. Pr.)
 יעקב ישראל וכאה עצומה 360 (Amram b. Solomon)
 יפה ואשר לאשר שמר (Isma'il Ramihi) 173
 יפה לך ישראל כי אתה עם קדש (الخطاوي Joseph) 313
 יפסח אלה על בתיינו (Abraham b. Jacob) 170
 ירום קחל יהוה ורע כל מימני 362
 ישם לך אשמה תחתה (Joseph er-rais) 843
 ישך הישראל בנדרו 650
 ישך הישראל בוגלו נתן 339
 ישך הישראל . . . בוגלו פרק 396
 ישך נשוי כהלו (' Angels') 9
 ישראל אה סנוליה 816 (anon. and Salih b. Isaac Danfi)
 ישראל יצא שלומיים 423 (Abdallah b. Solomon)
 ישראל כלכם (Murjan) 197 (Murjan)
 ישראל שכחו לאלה ואמרו 196 (Mufarrij b. Jacob)
 ישתבח אלהים אין אלה אלא אחד 161
 ישתבח הנדרי בקדש 414 (Isma'il Ramihi and Solomon b. Tabia)
 ישתבח הקדם אהיה אשר אהיה 757 (Khidmah b. Muslim b. Murjan)
 ישתבח לעלם יהוה הנורול 284
 ישתבח לעלם יהוה הנדול 361
 ישתבח מרון קמאה 661
 ישתבח מרון קמאה 723
 ישתבח עבר סימניה 662
 יתב דן פתנמה 205 (Solomon b. Amram)
 יתרברך אלה ולית באתה 727
 יתרברך ויתקדש אלהים הרבי 81, 94 (Pinhas, H. Pr.)
 יתרנגלמן ברא בוראייה 65
 יתרגל קראה . . . הוא יהוה אלהינו 348 (Pinhas, H. Pr.)
 יתרהיל אלהים אין אלה אלא אחד 157
 יתרבי בן תרח 494
 יתרבי דיאנה חנון . . . הוקנים 861
 יתרבי דיאנה חנון . . . הכהנים 861
 יתרבי זה השם הנורול (' Moses) 48
 יתרבי שם יהוה רחים 839 (Abdallah b. Solomon)
 יתרבי שם הויה רחים 840 (Jacob b. Isaac b. Sa'dun)
 יתרבי שם מרון אדרון האדונים 432 (Abdallah b. Solomon)
 יתרבי שם מרון נתון כל טוב 445 (Abdallah b. Solomon)

כהלו חיבין קרטיך (' Angels') 15
 כהלו נשוי ונימר (Marqah) 59
 כהני יהוה דיתון 13

- כהנים רבים הם שלשה) 758 (Khidmah b. Muslim b. Murjan)
 כי בשם יהוה אקרוא 854
 כי בשם יהוה נקרא ונאמר (126 (Pinhas, H. Pr.)
 כי נדול יהוה מכל האלים 66
 בימי . . . אלהי אב המון (Abdallah b. Solomon) 373
 בימי . . . אלהי אב המון הגויים 783 (Murjan b. Ibrahim)
 בימי . . . אלהי אבותינו אתה (Solomon b. Tabiah) 276
 בימי . . . אלהי אברהם בן תרח (Abdallah b. Barakât and Ben Manir) 97
 בימי . . . אלהי אברהם בן תרח גנליי (Muslim) 702
 בימי . . . אלהי אברהם בן תרח דבא (Isma'il Ramihi) 230
 בימי . . . אלהי אברהם העברי (Joseph ha-rabban) 651
 בימי . . . אלהי אברהם יוציאל (Sa'd-ed-din Kethari, and anon.) 780
 בימי . . . אלהי אדם בן האדרטה (Abdallah b. Solomon) 429
 בימי . . . אלהי אדם ונח (Tabiah b. Isaac) 167
 בימי . . . אלהי בן תרח אשר (Hibat-allah ha-mizri) 225
 בימי . . . אלהי בעל שיבת טובה (Abraham b. Jacob) 786 (العبيه)
 בימי . . . אלהי האיש חתום (Sa'd-ed-din Kethari, and Murjan) 767
 בימי . . . אלהי מן שרא במישרי (?) 286 (Abu Murjan)
 כל דמן מין אדם 852
 כל חשבן בעלמה 862, 866
 כל טוב לזריה שבתה 50
 כל מין לו כולם (?) 150 (Solomon b. Sarur, or Tabiah b. Isaac)
 כל קהיל ישראל שנים 837
 כל שביבון טובן 826
 כלנו נקרי שלם 667 (Abdallah b. Solomon)
 כרצו לאלה אליהם אלהיכם 808 (anon.)
 כרצו לאלה דברך נאדרי 764 (Abdallah b. Solomon)
 כרצו לאלה החמיד בישו (Tabiah b. Isaac) 815
 כרצו לאלה ישר הישראלים 408 (Abdallah b. Solomon)
 כרצו לאלה רמה מרוממה 275 (Abdallah b. Solomon)
 לא נחדל ולא נבטל 291
 לאלהון נברך דו בעל 163, 93, 95, 125
 לאלהון נברך דו בעל התקומה 1 129, 343, 361
 לאלהים אשלמה (Joseph er-rais) 841
 לב עלה אל דקטם (Abraham Qabazi) 188
 לחילה חילוה ונצחה 46 (Durran, no. 21)
 לטוב לנו נשאל 270
 להווה נשבח ברכיות לשוניינו 729 (Sa'dallah Kethari)
 למ הסליחן ורחמים 477 (Abraham Qabazi)

- לית אלה אלא אחד יתהלך 722
 לית אנן אنسנה מוקין 1
 לית בכל יומיה (Durran, no. 1)
 לך אנן משבחין (Mattanah ha-mizri) 265
 לך אנן צבעין ("Angels") 10
 לך מני מה חדרש (Abraham Qabazi) 259
 לך נבי מון (Durran, no. 2) 39
 לך נבי מון וקמיר ("Angels") 10
 לכל מועד ראשית 793
 לעלם חסננד ולעלם תשבחה 83 (Pinhas b. Joseph)

- מאה שנה ביוםיך ישי 156
 (1)מאה שנה תעשו אותו 283 (Amram b. Solomon)
 מבואר שבע צא זוכה 641
 מברך הוא ביתה דיעקב 47 (Durran, no. 22)
 מן עורך יעורך (العيّة) 326 (Abraham)
 מרד לית אלה אלא אחד 1 (Durran, no. 1)
 מדינה יהה יום שבתה 68
 מה טוב וברך (العيّة) 268 (Ibrahim)
 מה טוב זה הדבר (Muslim b. Murjan)
 מה טובו מן שבת ידיו מהחרPsi 323 (Ben Manir)
 מה רב וברך זו מועדה (?) 193 (Marqah)
 מה רב וברך זה יום 676 (Pinhas b. Ithamar)
 מהימנה טמונה טובי 46 (Durran, no. 19)
 מודאה לאלה אשר נתן 848 (Pinhas, H. Pr.)
 מודאה לאלה קעימה 484 (Muslim b. Murjan)
 מודאה לאלהינו מודאה 180 (Ben Manir, or Mattanah ha-mizri)
 ממועד הפסח טוב תשמר (Hibat-allah ha-mizri) 200
 ממועד אליהם . . . טובך (anon.) 422
 ממועד אליהם . . . ימים 419 (Abraham Qabazi)
 ממועד אליהם . . . ישראל 421 (Abdallah b. Joseph b. Jacob b. Marhib ha-marhibi)
 ממועד אליהם . . . מועד השמייניו 806 (Abraham Qabazi)
 ממועד אליהם . . . מועד השמייניו 806 (Murjan)
 ממועד אליהם . . . על יסוד 782 (Abdallah b. Solomon)
 מורה הצליחן יופע 489
 מימרו לובון בשלמה (Abraham b. Ishmael mufarrij) 365
 מימרי לכhalbון סייטה (Abisha, H. Pr., b. Pinhas b. Joseph) 479
 מימרי לכhalbון סייטה האלה 366 (Abisha b. Pinhas)
 מיתובית יעקב ישראל 641

INDEX OF FIRST LINES

- מלנו לחנה רביה (Pinhas b. Joseph) 191, cf. 723
 מלך העולמים בגדרו בחרכן 725
 מלוך מכיה ורומה דאמר 475
 מלוכץ וצורך (Abraham Qabażi) 254
 ملي תשבחן ארבב (Muslim b. Murjan b. Ibrahim Danfi) 849
 מלכה דלעל מלכה (Durran, no. 10) 42
 מלכה דמקומם עכידאתה (Marqah) 847
 ממך ארשו אה חבריו (Meshalmah b. Ab-sakhwah) 759
 ממיל נחדש לבם אה כון安娜 (Meshalmah) 743
 ממנה דכלה כבית לה (Durran, no. 3) 39
 מן דכרכן יצא (Mufarrij b. Jacob) 838
 מן ימטי מימר רבות (Marqah) 53
 מן מדעה נחובן (Meshalmah) 745
 מן משדרין (Tabiah b. Durathah) 867
 מני הדריש והשאול 216
 מניר ולך מה תדרש (Muslim b. Murjan) 812
 מפני נקרא חן הנפש (Muslim b. Murjan) 850
 מצח ועליו נור דין יומה ויום (Mattanah ha-mizri) 111
 מר יהדותה יהוה אלהן (Pinhas b. Isaac) 150
 מר יהדותה דבר דבר 366
 בראש נבעת התורה (Ben Manir) 327
 מריה דאלחותה אדון האדונים (Abisha, H. Pr.) 108
 מריה דאלחותה דילך הי רבותה (Marqah) 846
 מריה דאלחותה הצדיק והישיר (Muslim) 312
 מריה און ראיות' ברוחטיך (Abisha b. Pinhas) 736
 מרוי אתרחים עליכון 853
 מרוי לא נסנד לעלם אלא לך 3
 מרים יכל צלאתבן ויעני 276
 מרים יכל צלוטך 466, 478
- נאון אזניינו למשמע (Abraham Qabażi) 369
 נביה רביה דעלמה נומיקה 115
 נברך ונחלל ונגדל 7
 נברך מאיד ונושא אליך 5, and see p. 878
 ננד תרחך נוקום (Sa'dallah b. Zedaqah Kethari) 227
 ננד תרחך נוקום אה לְהִי
 ננט וונפרש מימר (Hibat-allah ha-mizri=Nethanel b. Obadiah b. Ab-zehuta) 632
 ננט וונפרש מימר (Hibat-allah ha-mizri) 776

- נוֹדֵי לְיהוָה וּנוֹרְבִי לְשָׁמוֹ (Abdallah b. Solomon) 839
 נוֹר דַן יוֹמָה יִתֶּר (Hibat-allah ha-mizri) 226
 נחָם צְלֻוָתָה בְּמִימָרָק (Mufarrij al-mufarriji) 401
 נחָם שִׁירָתָה וּנְיָמָר (?) 136
 נְתָהָר הַלְשׁוֹן וְהַפְּטָמָם (Sa'dallah) 827
 נְיוּל בְּתַרְכָּה קְדִישָׁה (Marqah ?) 49
 נְעָבֵר בְּפַתְחָ שַׁעַר הַמְּדוֹעָ (Abdallah b. Solomon) 135
 נְעָמֵד עַל תְּرֵחָ אֶל נְוֹרָא (Abisha b. Pinhas) 739
 נְעָמֵד פְּנֵי אֶל קְנֵי (Abraham, Pr., b. Isaac) 403
 נְפָתָח אֲוֹצֵר תְּשִׁבְחוֹן (Abdallah b. Berakhah of Damascus) 343
 נְפָתָח פִּיאָנוֹ וּנְמוֹלָן (Amram Darah ? or Amram, H. Pr.) 491
 נְפָתָח תְּרֵחָ הַמְּדָרֵשׁ (Hibat-allah ha-mizri) 740
 נְצָא מִן בֵּית אֶל בֵּית (Mattanah ha-mizri) 425
 נְצָפִי לְמַשָּׁה בֶן עַמְרָם (Mattanah ha-mizri) 357
 נְרָבִי לְיהוָה הַתְּמִיד (Jacob b. Isaac b. Sa'dun) 840
 נְרָכוּ וּנְיָמָר יִשְׂתַבֵּחַ (Abisha b. Pinhas) 430
 נְשָׁבָע עֲרוֹי לְדָרְכָן (Abdallah b. Solomon) 831
 נְשָׁהָ כְּהָלָן וּנְיָמָר (' Angels') 9
 נְחַלֵּן עֲרוֹי בְּדָרְכָן 832
 נְתָפְחָר בְּדָרְכָן שְׁרָתָי 830

- סְבוּ שָׁלֵם בִּישָׁאתָה תְּרֵחָק 855
 סְדָרָה דָאָכָה אַצְטָמָחוֹ (Sa'dallah Kethari) 228
 סְדָרָה דָאָכָה אַקְוּ קְמִי (Sa'dallah Kethari) 446
 סְדָרָה דָאָכָה שְׁרִי עַמִּי לְזָוָן 825
 סְהָבִי חַנְהָה הַנְּבָר (Sa'dallah) 834
 סְובָרוּ רְבָה לְחַיִינָו (Sa'dallah) 824
 סְיאָנִים רְבָרְבִּים (9 Durran, no. 42)
 סְיעָתָה שְׁמַעוּ מַנִּי (Sa'dallah b. Zedaqah Kethari) 256
 סְלָחָ לְנוּ . . . אָה אֶל צְדִיק (Muslim) 690
 סְלָחָ לְנוּ אָה אֶל קְנֵי (Nanah b. Marqah) 689
 סְלָחָ לְנוּ אָה אֶל חַדִּיר (Abraham b. Jacob) 692
 סְלָחָ לְנוּ אָה רְבָנוֹ (Ghazal b. Isaac) 693
 סְלָמָ מְצִיב נְכָה שַׁעַר (Sa'dallah b. Zedaqah Kethari) 809
 סְמָכָנִין וְאַרְכָנִין (Sa'dallah) 831

- עֲבָד אָוֹרִי לְעַבּוֹדִי (Abraham Qabażi) 465
 עֲבָד אָוֹרִי לְעַבּוֹדִי בְּמַלְאָדִי (Abraham Qabażi) 811
 עֲבָד יְהוָה תְּמָחִים (Abdallah b. Solomon) 255
 עֲבָד עַלְיָ בְּכָל מִימָר (Muslim 1 b. Murjan) 849

- עבד עלין נוצר 862, 866
 עבד פני כל מואס (Abdallah b. Solomon) 519
 עבדיך הנשארים (Amram b. Solomon) 212
 עכורה דעלמה אלהים יסתנד 16 (Marqah)
 עכורה דעלמה בכל עת תשתח (Pinhas, H. Pr. [so V 3]) 34
 עכורה דעלמה מן ישם רביאנך (Amram Darah, ? H. Pr.) 31
 עכורה דעלמה תסתנד ותשתח (Amram Darah) 27
 עבורי ורבי בגרלו נחן 362
 עכבי חתנה אב עלי 835 (Murjan)
 עדת ישראל אשמו (שמעו) 198 (Abdallah b. Solomon) (or
 עורני מלך נתן (Abdallah b. Solomon) 822
 עזיזי חתנה דקעם 835
 על דרי מה נחן לי עבורי (الغتاوي) 432 (Abdallah b. Berakhah)
 על חסול צלהה נעמד (Abdallah b. Solomon) 140
 על כל מימר ומימר 444 (Abdallah b. Solomon)
 על מובח הצלות נעמד 103 (Tabiah b. Isaac)
 על מעין חכמה אקים 818 (Abdallah b. Solomon)
 על מעין חום הדעת 231 (Abraham Qabazi)
 על מעין חום הדעת אקים (العيي) 595 (Abraham)
 על משה שלמת (Joseph er-rais) 843
 על פיך אדרני مليתי 168 (Tabiah b. Isaac)
 על פחה הדעת נעמד 566 (Muslim b. Murjan)
 על פחה היושבה עמד 712 (Tabiah b. Isaac)
 על פחה כל ממיל בשם האל נחל 746 (Abdallah b. Solomon)
 על פחה רחמי יהוה 213 (Abdallah b. Solomon)
 על פחה רחמי יהוה עמדנו 341 (Amram Darah, but really later)
 על שרווי כל ממיל נודי 641 (Abdallah b. Solomon)
 על שרווי כל ממיל שם 668 (Abdallah b. Solomon)
 עלי לאיו ארבי המתרביה (Isaac, Pr., b. Solomon) 111
 עליו הרצון מן יהוה (Abraham b. Ishmael b. Joseph al-mufarriji) 441
 עמדתי קמיך על פחה רחמי 3
 עני אני עני (Abdallah b. Solomon) 824
 עני הדרושים בנדרלו בחר 129 (Murjan b. Ibrahim)
 ערכתי לחם הפנים 363 (Solomon b. Tabiah)
 ערכתי לחם הפנים 383 (Abdallah b. Solomon)
 עת מה נחל במואס עבחה of Damascus 388 (Obadiah b. Berakhah)
- פין נפתח במני תשבחתה 141 (Abraham b. Jacob)
 פממי יתנגן וראשי 829
 פני יהוה אל עולם 194 (Pinhas, H. Pr.)
 פני יהוה נערך השלוחן 189 (Pinhas, H. Pr.)

- פָנִי יְהוָה נָא חֶסֶד (Pinhas b. Isaac) 222
 פָנִי בְלַ רְאֵישׁוֹ בְנֶרְלוּ עַמָה 284
 פָנִךְ יְהוָה נְדוּשׁ חֶסֶד (Pinhas) 725
 פָנִיךְ יְהוָה נְכוֹן אַרְצָה (Abraham b. Jacob) 715
 פָעַלְהָ לְכָל מָה יִבְחַר וַיַּתְרִיחַ 147
 פָקוֹדִים וְנוֹירִים (anon.) 695
 פָרֶד נָאדרִי בְקָרְשָׁ יְהוָה שָׁמוֹ (Pinhas b. Eleazar) 734
 פָתָח כָל מִמְלָל נָחַל
 490 (Abdallah b. Solomon, with acr. of Pinhas b. Abisha)
 פָתָח עַיִנָךְ וַלְשָׁמִישָׁךְ (Joseph er-rais) 844
 311 (Muslim b. Ibrahim b. Murjan) 311
 פָתָחוּ פְמִימִיכָוּן וְאַמְתָרוּ (Pinhas b. Isaac) 120
 פָתָחַ נְדוֹל וְעַזּוּם לְמַקְלָט (Pinhas b. Eleazar) 779
 פָתָחַ יְהוָה לְסִי חֶסֶד (Pinhas b. Eleazar) 235
 צִיאָם מְבָרֵךְ עֲלֵיכֶם אָהָסָף (Abraham b. Jacob) 706
 צִיאָם מְבָרֵךְ עֲלֵיכֶם אָהָסָף 654
 478 (Abisha, H. Pr.)
 צָלֹוְתָה הַכְלָלָת בְּבָרְכָת (twice) 11
 287 (Abu Murjan ?)
 צָלֹוְתָה וְשִׁלְמוֹתָה עַל מֹשֶׁה ?

- קָבְלוּ מִמְלָל דְחִיּוֹם 58
 קְדוּשָׁ אַהֲרֹן יְתָוקָר (Pinhas, H. Pr.) 479
 קְרִישָׁה יְקִירָה דְאַפְרִישָׁת 11
 קְדֻם נִימְרָ זָהָם (Meshalmah b. Ab-sakhwah) 359
 קְמִ נְגָה סִידִי (Khidmah b. Muslim) 757
 קְמִי עַלְמָה הַזָּר (' Angels 11
 קְעַמְנָן מִן שְׁנַתָּן (Durran, no. 13) 43
 קְצִי הַקְרָבָנִים עַל יָד (Abdallah b. Solomon) 673
 קְרַבָּן צָלֹוְתָה וּמְדָרְשָׁי (Abraham Qabazi) 668
 קְרַח בְּרַע בְּרַח (Mufarrij b. Jacob) 689
 קְרִיבִי חַתָּנה בְעַל גְּלִינוֹתָה (Murjan) 836
 קְרִיבִי חַתָּנה וְחַרְסָתָה 836

- רָאֵשָׁה חַלְלוֹת 737
 רְבָבָ חַולָה דָמָן פְקָד (Durran, no. 23) 47
 רְחוּם הַרְחוּמִים בְנֶרְלוּ הַצִּיל אַבְהָתָן 294
 רְחוּם הַרְחוּמִים דְלְכָל טָוב (Murjan) 462
 רְחוּם הַרְחוּמִים האָל הַגְּדוֹל (anon.) 317
 רְחַמְנָה דָלָא בְטַל רְחַמִּיךְ (Amram Darah) 62

- שבוע לאללה שבע בוה המועד (Abraham Qabażi) 463
 שבחו אה עם קדרש מלך (anon.) 101
 שבחו אה עמה במיינן (Jacob ha-rabban) 656
 שבחו ורוממו ואמרנו חשבון (anon.) 288, 476
 שבחו ורוממו וברכו ושבחו 859
 שבחו לאלהים החמיד (Abdallah b. Solomon) 335
 שבחו ליהוה התמיד (anon.) 433
 שביכון טבון מן אללה אה מןanca (Abraham Qabażi) 292
 שביכון טבון מן אללה אה סדרה (Murjan b. Ibrahim or Mufarrij b. Jacob) 333
 שבתת דמיה למדינה (ed-Dustan) 69
 שבתוות הצמותים רוח ושדנים (Abdallah b. Solomon) 439
 שוב מחרון אפק 824
 שיריות לאלהים אמרו (anon.) 192
 שלום יהוה על הנבי 476, 482
 שלום יהוה על משה דקרא לו 368 (Abisha b. Pinhas)
 שלום יהוה על משה מאור (כימי Ben Manir; part of the) 98
 שלום יהוה על משה... משה מאור (Abraham b. Jacob) 683
 שלום יהוה על משה... משה בן נור (Abraham b. Jacob) 687
 שלום יהוה על משה... משה שליח 368, 481 (Pinhas, H. Pr., b. Ithamar)
 שלום יהוה על משה... משה שליח 680 (Murjan Danfi)
 שלחו בשלםאה עדת (Nanah b. Marqah) 442
 שלם למלכה רבה ושלם לכתבה 74
 שם יהוה נשבח רמה מרוממה (Seth Aaron b. Isaac) 397
 שם יהוה נשבח רמה מרוממה (Seth Aaron b. Isaac) 738
 שומר את חדש האביב (Pinhas, H. Pr.) 191
 שמעו נא ממלי (Abraham b. Jacob) 792
 שמש כהנחתה אהרן הלוי (Abraham Qabażi) 689
 שני בני עמרם 649
 שני קדרים באון יומה (Joseph ha-rabban) 235
 ששה מן השבעות חכרו (Abdallah b. Solomon) 347
 תהוותה הפסאה ותחבאים 1, 481, 97, 129, 225, 270, 471
 תהי על חטאנו כד יחוב 126, 340, 362, 674
 תורה צאה לנו משה 115, 468
 תחנו לה הטור (Abraham b. Ishmael al-mufarrij) 422
 תלהה רחמים קנה חילה (ed-Dustan) 70, 209
 תמחות עזומות לעקב (Sa'd-ed-din Kethari) 648
 תנין יומה אה עם קדרש 174
 תנימ יומה מאה שנה אה סדר אחינו 269 (Abisha)

- תנימ יומה מה שנה אה סדר אחינו 281 (Solomon b. Tabiah)
תנימ . . . אה סדר חברינו 704 (Muslim)
תנימ . . . הסדרורים אנחנו 770 (anon.)
תנימ . . . ישורכם יהוה 698 (Isma'il Ramihi)
תנימ . . . לזה יום מועדה 413 (Abdallah b. Solomon)
תנימ . . . סדרה דואמנו (لغתיawi) 794 (Zedaqah b. Ibrahim)
תשבחתה למלה רבבה 58
תשבחתה נשבח לקדוש הקדושים 116 (anon.)
תשבחה אה מרון תחורי 695
תחרכון בטב שבותיה 70 (ed-Dustan)

INDEX OF AUTHORS

- Aaron b. Manir (14th century A.D.; p. xxix): 95, 97, 98, 179 (?), 180 (? Mattanah), 181, 185, 321, 323, 327, 385, 644, 676, 678, 679.
- Abdallah b. Abraham, haftâwî of Damascus (16th century; p. xxxi): 449.
- Abdallah (or Obadiah) b. Berakhah, haftâwî of Damascus (16th century; p. xxxii): 97 (?), 234, 343, 388, 432.
- Abdallah b. Joseph b. Jacob b. Marhib (? about 1100 H.= 1688 A.D.; p. xxxiv): 421.
- Abdallah b. Solomon (about 800 H., or 14th century A.D.; p. xxviii): 109, 130, 139, 140, 178, 198, 213, 233, 234, 238, 255, 275, 295, 304, 309-311, 313, 323, 335, 347, 357, 373, 383, 384, 400 (or Mattanah), 408, 411, 413, 423, 429, 432, 439, 444, 445, 464, 493 (?), 519, 641, 667, 668, 673, 746, 764, 775, 782, 792, 818, 819, 822, 823, 824, 827, 829, 831, 832, 837 (or Sa'dallah), 839.
- Ab-gelugah b. הַלְּפָר or b. Tabiah b. הַלְּפָר (12th century A.D.? p. xxiii): 75, 77.
- Ab-hisdah, *see* Abu'l-hasân.
- Abisha b. Pinhas (died in 778 H.= 1376 A.D.; p. xxviii): 106, 108, 240, 248, 249, 254 (?), 269, 366, 368, 375, 410, 430, 478, 479, 481, 484, 488, 494, 504, 511, 696, 699, 736, 739.
- Abraham b. Abdallah, *see* Abraham b. Obadiah.
- Abraham b. Abi-'uzzi ha-yithrani (15th century; p. xxxi): 736, 780, 807.
- Abraham b. Faddâl b. Abi'l-'izz (15th century; p. xxxi): 735.
- Abraham, haftâwî, *see* Abraham b. Obadiah.
- Abraham b. Isaac, Priest (died in 1145 H.= 1732 A.D.; p. xxxiii): 403.
- Abraham b. Ishmael b. Joseph al-mufarriji (about 1240 H.= 1824 A.D.; p. xxxiv): 365, 399, 403, 421, 422, 425, 441, 466.
- Abraham b. Jacobha-danfi (about 1750, p. xxxiv): 141, 151, 152, 155, 163, 170, 172, 176, 177, 206-210, 268, 326, 492, 578, 595, 609, 623, 647, 654 (?), 661, 663, 665, 681, 683-685, 687, 692, 704, 706, 715, 786, 788, 792, 796.
- Abraham b. Joseph ha-qabâzi (16th century; p. xxxi): 145, 151, 188, 190, 215, 231, 243, 254, 259, 260, 262, 292, 348, 362, 369, 372, 419, 463, 465, 477, 543, 647, 651, 668, 678, 688, 689, 707, 726, 795, 806, 811.
- Abraham b. Obadiah b. Berakhah, haftâwî of Damascus (16th century; p. xxxii): 303, 312.
- Abraham yithrani, *see* Abraham b. Abi-'uzzi.
- Abu'l-hasân, or Ab-hisdah, of Tyre (11th century A.D.? p. xxiii): 70 (cf. 869), 79, 875.
- Abu'l-'izz (? 15th century, p. xxxi): 193.
- Abu Murjan (? p. xxxiii): 286, 287.
- Amram Darah (4th century A.D.; p. xxi): 21 (Durran), 27 (? Marqah), 28, 29, 38-47

- (Durran), 62. Also attributed to him, 341, 491, 670.
- Amram the High Priest (653–668 H.=1255–1269 A.D.; p. xxv): 30, 31.
- Amram, Priest, see the following:—
- Amram b. Solomon, Priest (died in 1291 H.=1874; p. xxxiii): 144, 148, 203, 204, 205 (?), 212, 216–218, 283, 304, 360–362, 475, 716, 743, 765.
- ‘Angels’ (p. xxii): 9–11.
- Ben Manir, *see* Aaron b. Manir.
- Durran, *see* Amram Darah.
- ed-Dustan (11th century A.D.; p. xxii): 69, 70, 209 (הַלְּחָן יִמְכָּרֶת), 869.
- Eleazar b. Pinhas (High Priest, 764–789 H.=1363–1387 A.D.; p. xxvii): 32 (?Marqah), 33 (or Marqah), 34 (?Pinhas), 35–37, 180, 187, 292, 304, 318, 329, 435, 470, 489, 667, 801, 846.
- Ghazal, *see* Tabiah.
- Hibat-allah ha-mizri or Nethanel b. Obadiah (?=Mattanah, q.v.; p. xxix): 200, 225, 226, 632, 740, 776.
- Isaac the Priest (=Isaac b. Solomon? or Isaac b. Zedaqah, who died in 1105 H.=1693; p. xxxiii): 257.
- Isaac b. Solomon (about 1840; p. xxxiii): 111, 112, 117, 263.
- Isma'il b. Badr er-Ramîhî (about 944 H.=1537; p. xxxii): 173, 230, 253, 414, 442, 553, 698.
- Isma'il Ramîhî, *see* Isma'il b. Badr.
- Jacob b. Isaac b. Sa'dûn: 840.
- Jacob ha-rabban or the Priest (? died in 749 H.=1348; p. xxx): 161, 656 (?), 674.
- Joseph, haftâwî of Damascus (?16th century; p. xxxii): 299, 302, 313, 316, 332.
- Joseph the High Priest (690–708 H.=1291–1308 A.D.; p. xxvii): 63 (?), 64.
- Joseph ha-rabban (p. xxxii): 63 (but cf. p. xxvii), 134, 235, 651, 652, 654, 841–844.
- ‘Joshua’ (p. xxii): 4.
- Khidmah b. Muslim b. Murjan (about 1150 or 1200 H.=18th century; p. xlvi): 753, 757, 758.
- Khidr b. Isaac (late 19th century; p. xxxiii): 209, 210.
- Marhib, *see* Mufarrij.
- Marqah b. Amram (4th century A.D.; p. xx): 12, 16–26, 27 (?Amram Darah), 30 (so Cr 18), 31 (?Amram), 32 (?Eleazar), 33 (?Eleazar), 34 (?Pinhas), 35 (?Eleazar), 49 (?cf. 875), 50 (?cf. 877), 51–53 (?), 59, 60 (?cf. 872–3), 62, 66 (so Cr 18), 72 (so B 2), 83–85, 114, 193 (?), 271 (or Pinhas), 435, 478, 666, 846, 847 (?).
- Mattanah ha-mizri (about 800 H., or 14th century A.D.? pp. xxiv, xxix): 111, 180 (or ben Manir?), 265, 357, 400 (or Abdallah b. Solomon), 425.
- Ma'yan b. Zedaqah, haftâwî of Damascus (16th cent.; p. xxxii): 696.
- ha-Mizri, *see* Mattanah.
- ‘Moses’ (p. xxii): 48.
- Mufarrij (Marhib) b. Jacob (about 1080 H.=1669; p. xxxiv): 196, 333 (?), 392, 457, 660, 689, 761, 838.

- Probably also 161, 263, 401.
- Murjan (Ab-sakhwah) b. Abraham ha-danfi (about 1140 H. = 1727; p. xxxiii): 129, 333 (?), 660, 731, 783, 784.
- Murjan ha-danfi (probably = Murjan b. Abraham; p. xxxiii): 197, 243, 446, 448, 460, 462, 483, 680, 681, 767, 806, 834-836.
- Muslim (Meshalmah) b. Murjan (Ab-sakhwah) ha-danfi (about 1140 H. = 1727; p. xxxiii): 311 (see p. xxxiii), 359, 661, 759. Probably also 85, 88, 199, 295, 298, 303, 311, 312, 317, 396, 451, 484, 566, 690, 702, 704, 743, 745, 812, 849, 850, 856, 865.
- Nanah b. Marqah (4th century A.D.; p. xxi): 15, 410, 442. Also attributed to him, 689.
- Nethanel b. Obadiah (?=Mat-tanah, q.v.; p. xxix): 632, see also Hibat-allah ha-mizri.
- Obadiah b. Berakhah, *see* Abdallah b. Berakhah.
- Pinhas (i.e. either Pinhas b. Joseph, or Pinhas b. Abisha, or Pinhas b. Ithamar ?, or Pinhas b. Eleazar): 136, 138, 271 (or Marqah ?), 276, 291, 659, 660, 725, 734, 779, 801.
- Pinhas b. Abisha (High Priest 789-846 H. = 1387-1442; p. xxviii): 105, 136 (?), 490.
- Pinhas b. Eleazar (High Priest about 914-955 H. = 1508-1548; p. xxx): 235, 422.
- Pinhas the High Priest (probably Pinhas b. Joseph, q.v.): 34, 81, 82, 94, 95, 97, 126, 189, 191, 194, 272, 298, 348, 371, 432, 440, 454, 462, 479, 848.
- Pinhas b. Isaac (died in 1898; p. xxxiii): 109, 120, 150, 206, 207, 210, 218, 222, 345 (?).
- Pinhas b. Ithamar (High Priest at Damascus 793-834 H. = 1390-1430; p. xxix): 368, 481, 676.
- Pinhas b. Joseph (High Priest 708-764 H. = 1308-1363; p. xxvii): 83, 191, 667, 763.
- Sa'dallah (or Sa'd-ed-din) b. Zedaqah al-Kethari (14th century A.D.; p. xxviii): 227, 228, 256, 380, 383, 446, 448, 533, 648, 688, 726, 729, 767, 780, 781, 809, 818-820, 823-825, 827, 831, 834, 837 (or by Abdallah b. Solomon).
- Şalih b. Isaac ha-danfi (about 1160 H. = 1747; p. xlvi): 816.
- Seth Aaron b. Isaac, Priest at Damascus (15th century; p. xxxi): 397, 738.
- Solomon b. Amram (born 1863; p. xlvi): 205.
- Solomon b. Tabiah, Priest (died in 1273 H. = 1857; p. xxxiii): 276, 278, 281, 326, 352, 363, 366, 398, 414, 742, 765, 766.
- Tabiah b. Abraham (about 1140 H. = 1727; p. xxxiii): 175.
- Tabiah b. Darah, or Durathah (10th century A.D.; p. xxii): 78, 867-8.
- Tabiah (Ghazal) b. Isaac, Priest (died in 1201 H. = 1787; p. xxxiii): 103, 132, 136, 143, 145-149, 154, 167-169, 198, 280, 463, 661, 693, 712, 770, 814, 815.
- Targum: 839, 840, 845.
- Zedaqah b. Abraham, ḥaftâwî of Damascus (16th century; p. xxxii): 113, 794.

CORRIGENDA

ואמר[ן] ים read ואמר[ים] read

דשחר read דשחר read

אנן ב, ב, for read אני

ר' מטרתָה 'דמטרתָה' read

יברֹן ידבּוֹן read read

אלל read אלל

מבלדים 18, Cr 11, מבלים 11, Cr 11 corrected from
מבלים

Deut. read Targ. Deut.

בן כתביו מן כתביו read

צלהה צלמי read

Cr 11 add Cr 11

באפיו פ, read

f. 37 read f. 37^b

אה אה read

ומעלנו ה, read

נבי על מה חסרנו . ואיך לא על מקדשנו : יבכו עינינו : before
the previous line

Cr 17 add: L 16, 17

נש(חחי) נש(בח) read

תשבח(ח) תשבח(ח) read

For the rest see the Appendix, p. 870

الاول الاول read

ומתענין ומתענין read

דיהבן dele

Cr 11, p. 254 read

ליד ליד read

שקייה שקייה read

- ואתה מלך *page 79, lines 1, 2, H 3, f. 48* begins at
 ,, 80, line 8, for *קדשו* *קדשך* read
 ,, 81, line 24, for *מادرני* *read*
 ,, 86 1, *read* (nothing lost)
 ,, 91, heading, for *المسموء* *المسموة* *read*
 ,, 93, line 3 below, for *نشر* *نشر* *read*
 ,, 95, line 7 below, for *التقبيل* *التقبيل* *read*
 ,, 114 1, for *الأ Hatchat* *هatchat* *read*
 ,, 128, line 21, for *متحنن* *متحنن* *read*
 ,, 148, line 17, for *كتيبة* *كتيبة* *read*
 ,, 157, line 5, for *يكون*, *كان* *يكون*, *كان* *read*
 ,, 161, marginal reference: L 2, f. 51
 ,, 237, line 7, *read* متوفى
 ,, 237, line 10, for *هو* *هو* *read*
 ,, 237, line 12, f. 109^b begins at *על* *حَسْل*
 ,, 274, last line, for *رِبَّنُوا* *ربّنوا* *read*
 ,, 276, note 4, for *ثنين* *الثوم* *read*
 ,, 289, line 17, for *الכפنة* *חכפנה* *read*
 ,, 327, line 10 below, for *بلهم* *בלכם* *read*
 ,, 366, line 9 below, for *وأيشا* *ואישא* *read*
 ,, 428, line 10 below, *read* יחרשו
 ,, 473, line 9, add ٦
 ,, 640, line 8 below, for *ابن زهوة* *ابن زهوة* *read*
 ,, 659, line 4 below, for *وذلك* *והשקר* *read*

TEXT OF THE SAMARITAN LITURGY

כִּי עַל פִּיר הָעֶלְיוֹן . פְּדִיחַתָּנוּ וּכְנוּנַתָּנוּ . פְּנִיךְ וּקְרָאתְךָ פָּנִינוּ . קוֹלֵךְ
וְאֲשָׁמַעַתָּנוּ . מִתְּהֻךְ הָאָשׁ . בְּדִבְרִים הַחַיִּים . אֲשֶׁר אֵין כִּמְהוּ . חַיִּים לְנוּ
הֵם . וְעוֹד לְבָנֵינוּ :
וְנַחַת לְנוּ שְׁנִי לְחוֹתָה . כְּתוּבִים באַצְבָּעָה . יְמִינָךְ הַחֹזֶקה . לְמַדְתָּנוּ הֵם . לֹא ^{f. 25 b}

נְשָׁכָחָם . צִוְּיתָ אֲתָנוּ נְשָׁמָרָם לְעוֹלָם :

כִּי בְּבָקָר וּבְעַרְבָּבָה . אֶת כָּוחֵךְ נְرָאָה . פְּחָדָךְ וּירָאָתָךְ . מַלְכָבָבָינוּ לֹא יְחַדְּלוּן :

שְׁמַת בְּנוּ שְׁלָשָׁה עָדִים . לֹבֶן לְדֹעַת וּעֲנִים לְרָאֹות . אֲזָׂנִים לְשָׁמֹעַ .
דְּבָרִים טָבִים לְמַדְתָּנוּ :

וְהַ(ה)רָת אֲתָנוּ . מִן רָע וּטְמָא . וְתַהֲרַתָּנוּ בְּפִיךְ . לְעַבְדָּךְ לְעוֹלָם :

וְיַרְשָׁתָנוּ תּוֹרָה(תּוֹרָה) תְּמִימָה(מִתְּהֻמָּה) . וְהַוְּדוּת לְנוּ . מִצְוָה קְדוּשָׁה . לְמִשְׁמָר וּלְעַבְדָּ .
הַשְׁתִּים לְעוֹלָם :

נִירָא מַפְּקָד מַאֲדָר . וּנְשׁוּב עַתָּה אַלְיךָ . וּנְהַדֵּר מִשְׁלָךְ . וּנְהַלֵּל גְּבוּרָתְךָ :

וּנְשִׁיר מַלְכָוֶתךָ . וּנְשָׂא מַדְבָּרִיךָ . וּנְלַבֵּשׂ יְרָאָתָךָ . וּנְפַחֵד מִן נְדָלָךָ . ^{f. 25 b}

וְנַחְפֵּל לְנְדָלָךָ . וְנַדְרִשׁ אֶת טָובֶךָ . וְנַבְקֵשׁ רַחֲמָתָךָ . וּנְהַדֵּר כְּבָדָךָ . וְנַחְחַנָּן
לְפִנֵּיךְ וּנְשַׁאֲלָךְ :

נְלַבֵּחַ בְּדַרְכְּךָ . וְנַאֲהַבֵּה אֶתְךָ . וְנַסְפֵּר טָבוֹתֶיךָ . וְנַגְּרִילֵה לְךָ לְעוֹלָם .
מִכּוֹן הַר הַקָּדָם . מִנוּחָתְךָ :

נְבָרֶכֶن מַאֲדָר . וּנְשׁוּב אַלְיךָ מַהְרָה . וּנְקָרָא בְּטוּבָותֶיךָ . הַנְּדָלוֹת הַנְּאָמָנוֹת :

(cont. as on p. 5)

עמו בוראה נחטו עמה אודמנו . חילוה ומשה על טור סיני . וטור סיני רחל ורותת מן אימתה דעבורה ומשה שרויר מן . עלמה ורישה נשלעהרפליה :

פליאן רברבן ונברון אהעמו . תמן על טור סיני פמה דאללה . קרא לא f. 13 יהי לך אליהם פמה . דמשה מלל עם מריה פם פם , פמיין נהי מדכאה אתין מדכאה שמה . דעלמה חליין מנה :

צמוה קעימין אתעבד על טור סיני מבנלהה קעימין מצ[ט]מחין . בandal משמעה ומאתין מצ[ט]מחין . בandal משמע מלוי מלין . מליאן עלמה ברחמים מן שמה דאליהם אלהינו :

קלין וברקין כד אמלל קללה דלה קרא לא יהי לך אליהם קללה דמשה השמע עם קללה . דישופרה קהלי ישראאל הצעתו . למלו והבו רתין . מן יחה גרשא רבה :

f. 13^b רחמיי נחתי עמה על טור סיני . | רחמנא קרא דו אלה רחמן . [רבון] דנבייה דרמש לנו אשתחה . רפון דכל אנסה דנטר . נויראתה ומשמש לחוראותה : שת מאון דאלפים בשפולי . טור סיני שמעוי יה קללה . נפק מן אשתחה חווין ברקה . אשתחה להבה חשע ענן וערפל . ואלה אש אכלה אתי . מקרי עסרכוי מליה :

תחמדה . . . (as printed above, p. 50)

Page 5, before V 3 begins, P 8, f. 24 has the following:—

... לכבוד מלכוחך :

נכלה בדורכיך . ונאהבת אהיך . ונשמר חיקיך . ונעשה דבריך . ונספר גבורתיך . יומם ולילה :
לך נברך כל ים . וננהלך בכל עת . ונរוםם את טובך . קני שמים
וארים :

כחך עצום מאדר . וועוד משליך נכבר . וויה לעבדיך . משתחווים לפניו ;
בראת העולם . ואחרת יהי אור . ופרשת פרכת . על משכן הברית ;
קיות כל המים . בימים נבונים ¹ . ונלית הובשה . למאכלים ולעינונים ;
עשית המאורות . ורגל הכוכבים . והוואת מן המים . דגים וועופים
ונקבת בפיק לארים . ותוציא נפש חי(ה) מנה ² ;
בנדליך יצרת את האדם . בחסיד גдол מאדר . ושמתה בו רוח קדש .
ובחרת בו לך לעבר ;

עצמת העדיקים . אשר שמעו לך . והלבשת את שטך . משה בן ביתך ;

¹ مسجونيين . ² but Ar. מהנה P 8

כפי יתרה עליהם ווכור אוכרה עונתי ופשעיו והם גורמים עד מאר
עדפים על אשר אוכרחו מהם ויחם לבבי במקור אש ואנוש אל המקלט
אשר נתה לפני ולפני כל החטאיהם האלה בנטשותם כמוני לשוכה
אליך [בכ] כל לבי ונ[פש]י ולהתנחותה על כל הרעה אשר נמלתי לנפשי
באבלתי וסבלתי זה ואני שב ומתחודה לפני לrab חטאותי ופשעיו לאמר
חטאתי חטאתי הרשעתך מרדי פשעתך בנדתי מעלי סבלתי
אשמתי שקצת נטמאתי נולתי עשתי נאצתי מרית שקרתי וממצוחך
סרתני ומותרתויך הרחクトי אתה יהוה אלהי נקיא קודש מכל חטאותי
וחסדרך ורחמנך עדפים עליהם עד מאר ואין .. לנו כי אם על נפשי
קצת אלהי תשובי וסלח לעונתי ולחטאותי

Page 50, the parts missing in bushubot are found in P 8, f. 11^b,
and with slight variations on fol. 21, as follows:—

טוובין ומה יהב ביןין מבועי חיים דלא שני דו מנ חומה רבה
דשם אלהותה חופים ביר נביא³ וכל דרין דאתין⁴* לעלם אתימן
מן מיין ומיל⁵*

יוםה דנתה על טור סיינן אחת אלה וכל בוראיו עמה בגל מרביין⁶
לגביהDKבלת יפסון⁷ כל דריה דלית לנו מן פרכתה כתבין אלא
לאללים ולמשה:

כל עלמה נפיה למליין כל לבכין יכפותו⁷ דו מרעה דNEL⁸ רוי אלהותה
ירחתו רבתהDKבלת(ה) נביה רבה מן ארשותה⁹ דמלכה רבה חיים
ldrariaה לעלם:

לדרינה (ד) אלהותה סלק משה נביה ואתוקר על טור סיינן אחת אלה
כל בוראיו עמה יהות⁹ כל (א) קלסיו דמעונה נפקו לרומה דכל בית
ישראל:

מן מעונה רומה אהיב וועל טור סיינן אשתחמע מן מרעה רמשה נביה
הבראר מן חמישה ספרין קצין¹⁰ מן דריש דהרגניזם נירטה ותוראתה
מחלפן לישראל:

נהדר דלא טפי לעלם מלך מן יומי בריתה | בפם מן דאמר ואלך¹¹ f.
עורחה נהרה היול יותר דו מפם מן דאמר דהוה יהוה אש אכלה:
שהרו דכתבי קשתה אנון שומיה וארעה מסידין¹² למשה נביה דכל כתביו
קשת קשתה מסיד למשה נביה בטור סיינן אף בר ייינון לעלם:

נבייה³ — 21. Ar. ² أقبل. Fol. 21. (?חולני) تشגב¹³.
עד יתבחנן¹⁴ מרובותה⁵. שthin מן מימי ומחזין⁴ ימיןה⁸ ינחתון לה⁷? Read ?

f. חטאינו מנשא ורב מרינו מכפר . וככל אתה לא נמלתנו יהוה אלהינו | כרב חכמתך וכתמים דעתך בנדל חסרך וכרב רחמיך אהיה אשר אהיה .
מקבל תשובה השבטים השומיע עזוקות הענויים : וברוך שם קדשך לעולם .
ז: אין אלה אלא אחד :

ברוך אתה יהוה אלהינו בורא כל הנשמה ומכלכל כל הנפשות
וממלא כל החסרון . אשר אם חסירים עשית לא מבלי עשר להמצאות
לכל נפש בכפלי מחסורה עד מأد . כי לנשות אנוש להטיב לו
באחריתו . ולהובלהו כי אתה אדרנו במחסרו . כי שוכיה הוא אם יעשיד .
ולפי זאת טוביה נסוחר מהעתגען . וكم עלינו להתחננה אליך לשאל
טלפניך כל מחסרנו לא להזיכرك כי לא אל שוכיה אתה . רך נוכרה
נפשתינו השוכחת דלוותה ומחסורה כי אין לה עשר מבילדיך . ועתה
יהוה אליו הנסי שאלך ומתחנן אלך בכל מאיי . לאמור יודיע אתה יהוה
אלهي דלוותי וחסרוני רב מימי עד מأد . כי בער אני בכחמה לפניך .
עשה לעבדך למלאת המחסר אישר אתה ירעשו כפי דעתך . להקריבתו
לרצונך ולהשכה לו מהטהה לך . ולתת אהבתו אהבתך . ושנאתו תועבתך .
להאריך עדותיך לעניינו . ולהשכין רוח חכמך בלבבו . ולזכותך לו ולאבاهיו
מכל חטאיהם . ولכלבלחו כדי כל מחסרו . ולחת מבטחו עליך :

f. 67 רק אם יסורתנו במוסר איש את בנו . ובכן לא הבינו ולא נסרכנו .
רק הושפנו בשנית כאשר בראיונה . לבן נפל פניו משאת . ונאלם פניו
מרבר ובאש ריחנו לפני כל איבינו . והגנו להם לשם ולמשל ולשנאיה
כל אשר יעדת לנו . ועתה יהוה אלהינו הנסי חללי הרבותם וכחזרופים
מכבירותם וכחטרכם למאכלם . ואתה יהוה אל רחום וחנן . ארך אם
ורב חסר ואמת . נוצר חסר לאלפים נשא עון ופשע וחטאך . וחפץ לכפר
מעון ולנקות מרע . יndl נא כוחך אמריך אלה וירבו חסריך בנדל
זרועך . המנוס לחטא מך . אם מסתיר לו מראותיך . אם ישנבהו טנן
אם יעוזו מבצר אם תלחם עליו מהנות . אמנים כי המלך בחוץ רב
צבאו ייחיר לפניך . בנתון בחוץ ואנו ש אין בו והחגור המגן וכלי
המלחמה כערום ביצאתו מובטן אמו אשר לא גנטהו בסות . והגנו ככח
נתונים בירך אין לנו להמלט ולישועה מבילדיך . וכי זאת במרדו רחמיך

f. 68 עליינו ורבו חסריך עם חטאינו . | אלה על אשר נמלתנו בראיונה בטודט
חטאך לך . כי כל הטובות הראיונות שמרת לנו . וחותמת עליהם נודל
עד מأد מהם . מקלט פתוח קרוב עד מأد . להמלטה שמה טהרה
מטמאתה עוניינו וזכות משקoon מרינו . ונאנצנו תשובה אלק' בכל לב ונפש .
חשוב או מחרון אף ותינחם על הרעה לעבדך : ועתה אברך יהוה
אלהי על כל הטובה הנדרלה הזאת . יותר על חסריך מלפני חטאתי לך

שרואה ממיל דאללה . ועקבה רבות נביא . מי נורה לכל מסבין . וקדש
דלא מסטיב :
תרח פתח דלא מצטנק . שביל דלית בה טעו . כרו כרו דלא בטל .
עورو ליד מרכון :
דו כתבה רملכה חייה . מותחי פלה במירמה :

Page 49 after §: —
Page 49 after §: —

מיולה לילען :

טבה דלעל מבלעה . קנה לה רעם מגלי . כל מיראתה חקיפה . דרבותה 24.
מכבנה לצפיחה . כל כתב לבך מנה . ביטול והוא לעלם קשיט . בכסי
ונביה קשיט . בכסי ובגלי רב הוא . אמרה ריחבה ונחירה . הוא נביה
דקבלה :

¹ יומה דנחת על טור [ס[יע]]. אחת אלה וכל בוראוו . עמה בנעל מרבאתה .
לבניהDKבלת יפעסן . * כל דרייה ² דלית לנו מפרכתה . כתבין אלא
לאלהום . ולמשה עבדו :
¹ כל עלמה כפית למלוו . כל לבנן יכפותן לה . דו כתבה רבהDKבלת .
نبيאה רבה מן ימינה . דטרה מלפאתה למלאן . וכחנן וגוי קדרש :

Page 81, the end of the prayer of Abi Hisdah (wanting in V3) :—
(בשער ובគומן ניכבר נצאות) תורה קרש . לאמר שם יישראלי יהוה 65.
אליהינו יהוה אחד עד תמה : ובעדותיך אשר יעדת בנו . לאמר . והיה
אם שמע תשמעו אל מצוותי עד תמה :

צייתנו יהוה אליהינו לעשות את כל החוקים האלה ליראה את שמו
הקודש . על זאת וכואת קם עליינו לברךך יהוה אליהינו ולהודות לשם
כבודך ולהחכלה בטהולותיך ולשםך בקולך ולהואין למצוחיך . ברוך אתה
יהוה מנהילנו תורה חיים לעולם ועד : ובברוך שם קרש לעולם . אין אלה
אליה אחד :

ברוך אתה יהוה אליהינו אשר כל טוב נמלתנו . וכל חסר ואמת ה :
חננתנו . ולא נשאר טוב אשר לא עשית ורוחמים אשר לא נכרמו .
ומרב כל משלח ידינו מרדנו בך ושבחנו טובך וכחשתנו חסיך ונשינו
עדותיך ונשינו תורהך ונעלו משפטיך . בחרנו בסכלת מהכמיה . מברנו
הצדיק בעול . וחילפנו המוסר בקרי ³ . והענו בעזות פנים וקשות רוח .
חתת אשר לא השבתנו טוביה . לא השבנו נפשותינו מרע . ולואת גדרו

¹ Cf. p. 877.

² Added above the line.

³ Ar. باتفاق.

דו טמלה קדישה . דאתוישט משומיה . מל גוריין ופקוריין . גלי רבות יהובה :

והבו רבו לאלהנו . דאלפּן אלפּן כתבה . ואימנו גלנו . בנביה רבא [עתה:]

זועי [אתעבר רב[ה] . אשתחמע ל[כל גליה] . אלה ונביה ובוראה . אודמנו חמן (?) מבנלה : (?)

ארחת טורה ורחל . מן אימת דיהובה . וועוד אנן נרתת מנה . ונרביה יהובה :

טובה רבא כתיב לנוּה . טוב מן דקראי לנוּה . מקרתה בעזין מניר . לנטרוי נויראתה :

לייב הוא משומיה . וממש' לנוּ ארונה . עביד סחר לעלם . ביר אלה וביר נביה :

כל רבאות עלמה . נעתי עמה ליטור סיינּי . יהובה אלה נהיר . וקיבלה נביא קשיט :

לבוהה ² ק[ע]יטיה . ורבותה מאתייה . שופרה אתעבר . ברוח בוּוּ לומוניה : מעונה רמה אתיהב . ועל טור סיינּי אטלאַל . חרץין בנשאן קריישן . אודמנו בnalלה :

18. f. נהיר דכל נהרים . הוא נהירה דاكتבה : | נהירין וחכימין . מלבה מתנחרים :

סימה מליה עותר חיל . טובי מן דעתך מנה . די גליה ומוחחה . ביר אלה וביד נביה :

עדן דאנפּק מלינה . חמשה נהרים חילאים . וטמיימו ³ כל דרייה . שיתים ומסחוברים :

סריין דלית בין אשנתו . אוצר וכל מירה פצוי . שבועה דמנגן חיים . מון ⁴ אלה דלעלם :

צפר דכהלה נהדר . هو מניר דלא בטל . רקיע ולית נשומנה . ומאורה דלא מכסי :

קרו בה ויקורתה . ורבו לחילה דיהבה . ואימנו גלנו . בנביה רבא דקבלה :

* רב מכל ממליים הו ⁵ . מדע דאללה ורבניה . מ[בר]כה דכלת בסמניה (?) :

ופriskן לכל תאביה :

¹ Ar. مودع.

² Ar. لبوا.

³ Corr. from.

⁴ Corr. from. ⁵ Corr. from.

רב הוא מ"מ.

כהניה ולְאֵי . במשבנה ישמשון ¹ אלפין ורבואן . בקהלון קריין בארכותה : (זט) 16 f.

לחכימיה הי מנירה . לספריה הי מלפה . לטליה הי זמנה . לטפליה הי מרביה :

מושומי שומוה נחתת . מן אשחה אתיהבת . מלנו קרתין דכסיאתה . ומן אוצרין דחיהה :

נהרה הייב על ארעה . רב מן נהרה דבשומיה . נהוריין אנון תאביה ² . משמשון ملي מרון :

סני סימנים ופלאן . אחותמי על ריש טור סיני . סני דעקר נביה וסנד . אלא קבלה ממורה :

אל עליון אושטה . ונביה רבה קבלה . דהייה כתיבין לנוה . חילו הוא חילה דיהבה :

למה דמישה נביה אשמעו . עם שופרה על טור סיני . פאנוה (?) עמה אלא דאותו . וכותב לוטיו בארכותה :

צלוותה דמשה וצומו . הפיסו לכל ישראל . צעם ארבעים יום ותנה . אלא קבלה ממורה :

קלון וכל שופר . עם צפירה אשתחמו . קליה שוו ואמרו . כל דמלל יהוה עבד :

רחמיה נחתי עמה . רחמן מלכה דאויטה . ריש משה נש לערפה . יומהDKבלה ממורה :

שםה דאלחים על ריש . ושם דמשה על עקבה . בראשית ברא אלחים . ולא קעם נביא במשה :

תחוותה מלונה אתיה . ותאביה שימושה . תננו ברבותה ואמרו . כל איקירין מלונה :

אה סבעין נפשאתה . מן תעיתיד כתבה . מזון דלא מיכל . וסוברו דלא : :

משקה :

אה קריין באכתבה . וידען מה טוב לנ . | לאוי לא נתנסי . פקורה 72 f.

דמוחי לנ :

בנהירו דאללה אתיהב . במדע דنبيא כתוב . כהלהן נרבינה . ורבבי ליהובה ³ :

גבורהתה ראמתה . געמי עמה לטור סיני . נביה רבה אנדרת . ואלפין מרבאתה :

דחלו מן חילה דיהבה . ורבו לנביהDKבלה . קעימים ארתחו מנה . כדاعت מלפאתה :

¹⁻¹ Should be transposed.

² Corr. from.

³ ליהבה MS. Anseha.

קיימה דנורתה קמאי במשiri ממרא דתעהה . קיאם שבטה במדביה
על טור סיני התהמתם . ומן דלא נט רתוון עברה מובן לעלוטין :
ורבותה וגנו"

רחימ את לעל ביר אללה . בandal דאת קליז' בתרוון וסנה לרע ביד
דביבק . בandal דאת רחם עליון וטובייך ובמה את מתקלץ בשביל ננד
לק למלכו : ורבותה וגנו"

ש . ת (as on p. 69)

N has the following additions :—

After (p. 60) much obliterated, and corrected by a
nearly contemporary hand :—

: ב :

(ב) 16. f אה סבעין נפשאותה . מן מלאלה דארחותה . רז כתבה רבייה זקדישה .
דעתה משומי שומיה :

במעון קדרה היא כתבה . [ב]בקעת מואב היא מביארה . בהרנרייזים היא
משמו[עה] . בצדה דארונה היא מנהה :
גנה היה מעיל לנוה . אדם ונוח כתיבין לנוה . אדם בורה קמאה . ואנוש
קרא מבתרה :

די מנירה *ענות שמשי² . ראנידת ביומה רביעיה . כהלה גורין ופקוריין .
וכל מלאלה אלף חיים :

ארכבים יומין ולילואן . צעם נביה אלא הנסבה . ארבעים שנים עבר
אלא . [א][לפנה לכל ישראל] :

ובקרן אורחה לבש משה . יומה דנחתת ארחותה . באשתה דרם ולא הנבי .
יומה דקבלת מורה :

זכאי אנן מלאיה . ותאבה שימושה . זכאי לא מטו במשה . ולא קעט
נכיא כותה :

עברת כל דפקודני . תאבה אמר למורה . أنها משמש כל מלאה . אשפע
לי ממעון קדרש :

שעה דבאסטר שומייה . אתי لكمי הרנרייזים . עקר וסנד מן אלה .
יקבלנה בתהותה :

יהי מעמי לתחביבה . אתין لكمי ארחותה⁴ . וכחנה (?) [שרי ק[טיהו]ן .
[זופך וمبرך לו]ן טלבנה :

Ar. متمسك.

كالشمس.

³ This stanza is written in the margin.

⁴ Corr. from הרנרייזים (as in the previous stanza).

ובכיה אנון עבראי והר אנון אמשמשן כל דן דאן מחולין שבתא
ומטמן גורתה בונו בראי לא יבל שלט בהן אלא החלו נרמן;
ורבotta ונו"

זרעה דארמה לכוכבה הר אתו אמדרי בני סניך בוציניה דהוה טפי יתי
תחבה בשלם ובבודה מטפי כולון; ורבותה ונו"
חילך ורועל בין אמיה ושבתה גורתה מקמין לך דאן סניך לך מלרע
ואלהך מרבי לך מלעל וטובייך ובמן אתה רחין באלה דלא שבך
אתה: ורבותה ונו"

טרונך מן הרגריזים דאן לא יבלון נסין | בכל אחר דאתה אל את ^{טפ}⁶⁹ f.
פעל ואני חליין בר . ואת מדרמי לברה ולכך שמע אל ואנית אבו
בירה: ורבותה ונו"

יבון נטורה דשבתה דעבשי ריש עליה יקנון קעומי גורתה וערלהה רמה
עליה . עולם דמתהף יומן מטי לה אחוי לשלהותה: ורבותה ונו"
כיוון כל נזורי לבה נפיקון לקרבה דלא בברול . מן עמין טמהה שמרתה
וארכיותה מחחה כל ים ואכתבו מדרמי לכל לב משך לרכיבי לבה:
ורבותה ונו"

לית חרה מנין טבה בלעדי חברתה כלום . מן דנור ולא לבש שבתא
מסיבה ¹ גורתה . ומן דשבת ולא נור גורתה מטמיה שבתא: ורבותה
ונו"

"מלך וברה

f. 60 ² נעריה דאתו ליהי קמיך אמת דהוו

סימין אנן כתבין ובריאן אנן מחשבן . פלנט חרה על חברתה מן
דיהא בירה כי יהי מתלווחה . אחד חלהה במרברה ואמנה תעבר
דינה: ורבותה ונו"

היילן אנן אלין ומטב דטראן בנלון . ועבד קריבה מצרים בנל גורתה
דלא תיבר . ועבד שומיה שבתין דידען דיי שבתא קריש: ורבותה ונו"
פליאן אנן ולין . וטובי מן דלה חלק בה ינדאן דילה והוא נטר לה
ינהואץ (?) כריה דסלק ליהוה . ודראן דילה והוא לא נטר להין | והוא ^{טפ}⁶⁷ f.
צפירה דלעוזל: ורבותה ונו"

צעד גורתה דיהא דילך די מצבעוי דברול אמדרי ועבד ארחתיה ³ כלילך .
שבתה קרש קרש לה . ועבד תרתיה כלילך ומצחה מלך דלא נפל:
ורבותה ונו"

¹ Ar. منجس.

² As above, p. 68 and p. 69.

³ Ar. رافع read ?

יעאו באברים שלמים ובלים כתוב מאר עשו לבדעת ועיניהם לראות
ואונם לשמע ואפם להריה ופה למאל ולטעם ושפותה למכטא וידם
למפעל ורגלים ללכת וכל כלי מחרשות מתומות מוחנים במקומות ועשויים
במלא מהסרותם על דמות לא נמשלו וכחתמונה לא נסדו רק כזק יד
האל אשר בידו נבראו וכבעם חכמו נפלנו ⁵. בטובותם יוחלו וולדו יבקע
לهم שדים למחיה מכדור מים חיים וכמייני עדן ינקון ואבותיהם ⁵ משבודים
לחת משאם עליהם בקהל טרח מעלהם ינובון והאל חכם כל חכמים אשר
בידו בריאתם וככינתו תקנם יכלכל מוחיתם עת בעתו ויום ביומו אם בעת
יינקו ואם בעת גמלם והלאה במשפט ינובון ורבון במוון צדק נתן לכל
אבר חזק ולכל מקעה באחחותו באין על ולא סור מדרך ישביר לכל אחד
כטוב לו ולכל מין כמיינו למשמרת לשלומים ולהאריך לימי חיים תענה
גויותם לו בהם ולא ידוען. קראים להם ולא ישמעון לא מבלי און לשמעו
כי בפתח און כסחו לשבוע בקראים לאמר הורו רודמים מתרמה
⁵ ג' וכברו העישה והמכונן הראה | והזוכר שמרכם ואתם יושנים זכרכם
אתם שוכחים רעוכם ואתם צaan תעימ הורו וכברו לנתחן באין שאל
למנחיל באין מחץ לקורא לך להוסיף תה תוסיפון קחת יסיף מותנות
תרבון שבר ירבה לעניין ¹ שוכחים איך חעלמו עין החשובים כמכובדים
אין צור לכם ואין קנה להמנכם הכל אבות בניהם היו אם עד לא ראש
הণיו והנכם לא מצאים כי לא תכילת ללא ראש יציריקו עדות אלהו
קדם ויאמנו דברי אותותיו חדשם ובני ימים וכמכובא בנים לא כאבות אם
כפי יסודים באו איך הפלגה מינים ברכו בכל מארכם בורה אבות
⁵ ג' לכל בנים ובנים לאבות לא | נהי אנסים לא מנערם גמולם לא מאחר
ינק גויתם לא מיכל ומשקה עלתה היד אשר לא תקצר ונברתה החכמה
אשר לא נפלא ממנה נשגב רוח מי עשה تحت רוח חיים לכל בעל
אף ונשפת רוח ולהוליך אניות בלב ים ולשאת עני נשם וטל
למלאת מהסרות kali מספר כי אם האל אשר לא במוון המסייע אתם
מארבע קצות השמים בחפזו והמשכין אתכם בעת יחפז אשר לא למחרסר
לו עשה אתכם כי הוא חי לא על מהיה ובכל נשפת החיים יתהלך וברוך
שם קדרו לעולם לחת אלה אלא אחד: ולית עוד בלעדיו וברוך אלהינו
לעולם וברוך שמו לעולם :

Page 68 (אמורינה יה) the missing stanzas are as follows in H.3:—

² ג' ארע מדינתה דבעותה הידן בריה הר נורתה סימנה והבראותה סטור
לא יכול סחר לנו דעתךון אלה בשומיה: ורבותה למלכה וגנו"

¹ Ar. الاسعاف.

² Cf. Heidenheim, op. cit., p. 16.

באפיק כלום ממה דארתץ בריך לא דהויך צרייך דחוור בוראייך סחר
קמאותך וקמאותך סחר דליה צרייך לוּן בצעית חכמתך וריהות איטבותה
בריך קמאי בוראייך כר צביך אהטנו וחראי עובדיך בממלך אודרנו
מלחה לא דטמפלך סעדך | מתנברין ומתחילין מן נפקין הר עליין ומון מספקין ^{47 f.}

מתהפלין לאימת עבדון סבלין הר אמרין ומלוין לית אלה אלא אחד :
ყיר מכל חילין לא נפקין מן ספתון חכמים דעבודון כתפונ במלחק
בתקון מסמכין מן מתנברין שדכין ומושמעין הר הפכין | מדברין וממלכין ^{47 f.}
בארשות מלך כל מלין תשבחתה דילך :

ידעו דאלו הוה יכל למתרפסי הוה לעלמה מכסי ואנשה עם בן רערין
במנירותה רחיצין על אסנרוותה יתרומם חילה דלה אסנר במובלה ביד
רניך אשחרי ואתפרש וברחותך לפצוז ישראאל אתקרש תשבחתה דילך
עבודו :

F. 53 as on p. 50, און סימן, 50 as § 2 as follows :—

בנו יומה שתיתה עבראי חכמיין עם נהרה דשמשה דקפל מן עלמה ואנין
עתידין למטר יומ שבתה הר דקדון מורי מיום דנלהה מן רמש עד
רמש תשבחון שביכון אלה קבע תחום לא חטლטלונה :

גנה דלא מצטנקה . . . סבילה עלמה : (as printed)

דכתיב ב(א)ראותה ותטרון יומ שבתה דו כליל דטול מלכש לישראאל ^{53 f.}
כל דרי עלמה וליתו מכסי מנה ארבעים יומיים עמוד נביה קמי מרה
מפרע רבואנ הר גללי ימה ומתקבל בתבן ומושט לישראאל :
אתוי בשלם יומה דשבת אלה לנבה אתי מן בראשית וכל חילה עטה
(the rest is wanting)

Ff. 54–56 as on pp. 80, 81 (by Abi Hisdah of Tyre). F. 57 perhaps part of the same ?

ולא כפי יחראות עקריהם יתיחדות וידמון רק יתחלקו חלקים וצרים
מראים לא ידבעון וטעמיים לא ידרמן וחלייפות מדים כל אחד חום
לראותה ירידעו בכבוד אל נдол ונורא עושי נפלאות באין מספר מוציא
ממיתיים חיים . ומרפותם חזקים וمبرורותם מבנים ומשכילים וכולם לעקר
אחד ישובון וממנו ישברון ויקחון ישובון מקרוב לרחוק ומקבוץ לפואז
ומומות עד חיים ומבלי כוח אל כוח . וממחסר לבב אל שכל נויות בניוות
פנרים כמשפט המכונין באין ידים תוכל לעשות ועינים לראות וכלים
למפעל ומהם כל מלכים ושליטים וכל נבורים וגאים | וכל חכמים ויריעים ^{47 f.}
מנזולי מים יזרוין בלי חרט לו יזרוין ולא צלם ומפתח חותם יטבעו

וכאה דאורכה מון שקרין ארש כל ארשון ואקר כל אקרין וכבר בראינה
מנדר בשבל קשתה אהן ומדעה * טעם בעל (?) י קוורתה הון ומטי לדרך
אמנוותה וראמ ושרי על רז סחדות קשתה קעם וסלק להדרה מיתובית
ז' זכותה ומסק לסתות חייה אורךתה | והוא בטילב ומתריח לעמל ולמלען
במפרט תשבחתה ולא משתק ובפרט אורה ולא מסקף ומישק לשנה
הך אריס מכון ומרגנול וממלחה הך פרדס מעתר לה ומסגנול ולבה מושרי
לה והוא ממיל ברז מתחה וענינה מושט לה והוא ברז בכל משמעו לית אלה
אלא אחר :

f. 52 עבד כל עלמה לית אלה אלא אתה סחדותה דשלמה תשבחה לעלם
כל מן דמשבחין לרוממות רביונוך ידען דחשבחך סני מדיד יטראן
לך | משבחין ותמי עובדיך לכל עניין נצעין ורבואתך יתרן על מד יושטן
ענינו ² אמרוה ונליינאך עברין על מפרט לשני ריטוריה :

הא סביין ³ אמרוה ונליינאך עברין על מפרט לשני ריטוריה :

The order of the following leaves is uncertain. They seem to be connected with the hymn of Tabiah b. Durathah on p. 78.

f. 44 ... לא עמו לית מלון לכיסותה גלייאן ולא חשבאתה להאן דו מטיאן
עקובאתה בה מתיירן ושםה רבות כל אל מרין נליינאתה דלה מפישן וברברה
אנין מתקדשן ליתו פנד מסתחר ⁴ ולא נוייה יחיד בה אחר שלם לא מופע
ולא פעת ולא סלק ולא נחת ולא אוֹל ולא אתי ולא קטן ולא פתוי
f. 44 בלווער לב ולא חשבה ידע מה דעתיך ומה הוות בלעדין עניין כל גלי
וכל כסוי ליתו מנה פלי לית איממה לה מניר ולא חשבה עליי קבל דו
כרי נערותה רבתה והוא דטמלי נהיירות כל חווון מן דלא יכול עמי כל
גוייה הך יסביר למעמי מון דהדרה תשביתה: רב חילה דועור
מן עוביינו פלי מן דישומנה:

f. 45 ⁵ אתה מלוק עלימה ... תדבקי: (ס-ז lines 79, as on p. 79.)
אהיה אשר אהיה דמודעה מון מצפה בוראייך מבילד ואנית הוה מוחכומה
בכליה מןן מתילד ותשבחתה לך לעלם דחילך רבה אנדרה דלא מכלום
עובד לא במרקוב וצער לא על דמו ופרנס ולא צרייך לסעוד וסדר דלא
מלאי. ושכלל כל בוראי אומנת כל בוראי מן האן דלא הו לאחן דלית
f. 46 אחר דאנון ואתרין מודכנים ביד נדליך ושלטנן בכחלהן אחד | ויתון לא
במרקוב סבל תדריך וצער רבה נברתך דמן מברי לא אחלעיך ולא קשה

¹ Ar. سما بجول في.

² See Heidenheim, op. cit., p. 10.

خواطر Ar. ³

⁴ MS. ממחהזר Ar.

APPENDIX

H 3 has the following fragments:—

עורך בן צלות טביה בר דרתה לה רצון יהוה וברכתה:

מן משרין במללה נוקרנה בשם יהוה ונרכף ונלבש אימה מן מרכר ^{f. 48}
 אהן שמה . יהוה אלהינו יהוה אחד . אהיה אשר היה יראה ¹ דלית
 לו חנין . מורה דלא במנין . שלמה דלית אלוף ² . ממנה דלא על סוף .
 ונגלג בה דוקרין בשמה ונתחן רבotta לשמות תקיפות אלחותה ונשבחנה דו
 טעין ביכלו יסדי עלמה בנאות רבotta ותקיפותה רמה תפוק ³ עבדתה ביד
 רבבות שלטנה לית ממן אלא הוא מסיד על רבינה ונתרחץ על יעדיו ⁴ מן משרין
 וגורי | לה על סנאי חסדיו מן מוחסלין ונימר באמננו לית אלה אלא אחד : ^{f. 48b}

⁵ סחרו מקשטה לה סחרוי קמאותה ומלה מקים לה תמי חכמתה ונימן
 דלית לבן מנה לא בכמי ולא בגין ונימר בארכינו לית אלה אלא אחד :
 חמץ תמייה דמן עוברי אלה מדעה דנגר למחוכמה בקשט והוא
 בעניין לא חמוץ ובעניין לא מתרוי ובחשובות לב לא מהEAR . ובכוננות יצר
 לא משתאמ . כסי דלא בכלום . ונלי דלא מתעמי ולכלום לא דמי רחיק
 בנפלווא וקריב בגוראו :

^{f.} לית אחרת לה אחדין דאנן בידה מחרדין ולא אסטריה לה סחרין ⁴⁹
 דאנן בנאות יכולות ברין ⁸ עליי דלא מסוק דרומה ביד גבורה סקיון
 ומרכז דלא מיעת ⁹ דמכה מיתב בחילה דתקוף לית לעל עליו מטל ולא
 לרע לה סבל והוא סבול כליה דלא על עם אלין :

גלי עקובאת נפלאות דלית בון חדה מישתאמה עינינה ננד באדר | בשבל ^{49b}
 מחכום קשט יהירות אלחותה . ומדעה מותחים ¹⁰ בקמאות גוראותה
 וחשבות יצרה מסודה בלעדי מלול לית אלה אלא אחד :
 מורך דלא חסול יהודאה קמואה יכולה ידועה קעימה שקייה דלית
 לשחוותה שריו ולא לאורכתה סוף . יכולת דו אקר ליכלה דלית לה
 נוף ¹¹ ידועה דלית לחכמתה סכום עיריה דכל מחייב חום | ⁷ קעימה ⁵⁵ .
 היה דלית בתשביות חייה דבידה יהב לנו חייה :

¹ تقلب حرف ⁴ Read I.e. ² יהודאה I.e. ³ ח.lopuk.

⁵ See Heidenheim, Sam. Lit., p. II. ⁶ وبخاطر Ar. ⁷ This seems to be the continuation. ⁸ Ar. ⁹ محلوقين. ¹⁰ نزول. Ar.

¹⁰ Ar. (מוחפע) مُحْفَعٌ.

¹¹ Read ? سוף

ויסלח לאביה ולאמה ולבדר עמה;¹ וישם הרחו טעמה אמן וירחמה:
ויסלח למאתי הרבנים ולבמאתי הכהנים;² ולמאתי כל קהל ישראל
הנאמנים הסוגדים לאתר הדמע:
וישמר יהוה חייכן ויאיריך ביוםיכון: ושימה סיג חסיג עליכן ולא
תערו תעמו צוקה ולא גנומה:

ןן كان مغسل يقول ولיתzman ממן לעלם אלא אלה למדלה דו מני
כל דריין וחוי עולם דיליה: ויבנוו ذلك كالعادה وإن كان قول يقول بعد
انتهي الابيات المتقدمة يقول هذه الابيات درج
ואה צערה דארם וגנו³ ... אה מלך הרוחות:

עורן בן פצל תשיעע:

f. 49

כל חשבן בעלמה... על דאה אתחה מסכינה: דהוה שמה פלאן⁴
דערברת בשלמותה: מסכינה אתנבר עליה...⁵ בן ען מקומותה:

עורן בן:

f. 49^b

עבד עליין נזכר האשה החטימה דהוה עובדיה מתרים: ונימר יסלח
לה יהוה בעמל שרה אשת אברהם:
ע' ע' נ' האשה הבשירה דהאות נקייה מכל אליל: ונ' י' ל' ו' בעמל
רבקה בת בתואל:
ע' ע' נ' האשה החסידה דהאות חמימה בעובדיה: ונ' י' ל' ו' בעמל
רחול ולאה:
ע' ע' נ' האשה הטהורה דהות צורתה טב צורה: ונ' י' ל' ו' בעמל
אסנת בת פוטיפרה:
ע' ע' נ' אתחה טבחתה פלאן דהאה גלנית יתרו: ונ' י' ל' ו' בעמל
צפורה ברת יתרו:

ואן كانت بت קין

ע' ע' נ' האשה הנקייה דהות כל עובדיה טביה: ונ' י' ל' ו' בעמל
מרום הנביה:

עורן בן:

f. 50 חורת צוקתה...⁶

¹⁻¹ L19 om. ² As above, pp. 858-861. ³ The first five stanzas as above, p. 862.

⁴ As above, p. 862, in the feminine.

⁵ As above, p. 863.

דחלתה לבשה . וחתוך גרשא ; ושובתך חדרה . חנש אנה ושם :
 אה דריש קשתה רדה . וטבהה עד תחלמה : במועד הוות למוועה .
 מימים ימיה :

וכאבותיך דאתרים . איקרין עשה בריאם : אשר באו בהים . והמים
 להם חומה :

לאלה לא תנאי . דו ירפא ימחץ : פן חונה הארץ . ומלאה הארץ וטה :
 כייטר קשתה מנזק . וחרב רגען שrif : קשתה נזיף ויוספ . הורד 44 ג .
 מצירימה :

רחותה דבנדלה . אווי מי לה שלח : بماה ישתלה . המרה והמהמה :
 שניאי כל עמה . יהוה יתשם : מעל אדמתם . באף ובחמה :
 טוב וחדרת תחובתה . קדרם יבוא מותה : ומסננות רחמותה . טובך תפני
 מה :

ותוב למנן ימות . על רב אימנות :نبي לית לו דמות . להנבים דמעע :

وبتلو الابيات الاتية على النغم تاليف كتابهم عفي الله عنه

אה בן אדם אה מסכין . לא החשב אין עלמה הרן : תkom למנן בה
 שבן . מן סדר בוראי עלמה :

אללא הכל הלק . ועובד בוהה הדרך : ולוי היותו הורד . קדרמו עבר האדמה :
 ולא ישתר אנש בעלם . מן סדר מין אדם : | וראה למנן אתקדם . איך 44 ג .
 הארץ מנון שמה :

האן אמר חוה . ומה אתחלשל מקרבה : מוכר ועד נקבה . לא אתחוי
 מנון נשמה :

האן נשי הוכאים . האן בתי הנבים והאנשאים : והוא כהלון ממחים .
 ואטומו עבר האדמה :

ולא ישחריר אללא מן הוא . לא ידע מה הוא אללא הוא : דיקרא ראו
 עתה כי אני אני הוא . מלוך כל נשמה :

ולו המשפט והדבר . וכל עובדיו צדיק ישר : ישתחב בכל זבן ואתר .
 בליליה ואמכה :

אתחמה וראה דין עובדה . ולא החשב אין עשה למיתך לבירה : זה דרך
 כהלו נרדת . ולית לנו תקומה :

נדרש מREN ונשאל . אין יסיד הרע מישראל : וירחק מנון כל אבל . ויסטר
 כל נגומה :

וזן אתה אשדר אתחתקת . מן זאת עלמה ואתפתקת : פלא שמה חות .
 מודעה בין עמה :

יסלח לה אליהם . מהוי הרוחים : וישם לה מנוחים . בן עדן מקומה : f. 45

וימן חייכן אה כהני יהוה . בני לְהִ אָשֶׁר : אֲנֹנו קְדִישִׁים . בעמלון היישר : יטראן יהוה . הצדיק והישר : בעמל נביה רבה משה . דמע כל הבשר : וימן חייכן אה סדרי ארוכניין . ויחילון פני שלטניין : אה שמייעו צבעה . שמעו שיאליןן : וצדק ברבך רחמייך וחסרייך . חייון עליןן :

ולאוי לְן גַּעֲזֵר . לְדָרָאָה אַלְהָה : ורב כל רבבייה . ומסחן עלייה : ונתלי לְדָרָה' אַפְּיה . ונפרש לפניו כפיה : ונימר אה רחמנתך דרבנן . אה רחמנתך פרקן . אה רחמנתך מון אהן להצה אַפְּקָן : אה רחמנתך ברב נדליך . ושלטן עורך . קרייב לְן רחמייך . וארכח מנן רגוך : אהיה אשר אהיה . אתרחם ואתנחם . הרק די אמונותך :

עבד עליןן נטעיל רגינה דמן . ונימר יסלה יהוה אלהנו . לְדוּן סהבה (אחתה טבחתה) * וסמווק קהלה . וארכון קהלה² . דהזה שמו (ה) فلاן (פלאנ) . f. 43 ראנדרי מליה בידיל מיתיו (יתה) . ומיתוי | קרייביו (יבה) . וכל בני עביביו (יבה) . ומיתוי כל קהל ישראל הסנורים להרגניזום בית אל . בואת הלילה ובוחה היום . ובזה החדש . ובזאת השנה : בזאת 'מרינתה' . ובמדינת דמשק . ובעה . ובפלשתים . ובארץ מצרים . ובחלב . ובחמתה . ובצפר . ובטרבלים . ובחצרים . ולען כל 'מדינתה' . ויסוכר לבכיכן אה סדר מציקיה . דציקו בידיל הדה צוקה . ויתן לובון סוברותה . ויפשط לובון אנחמותה . אחכמו . וдуעו . אין זה השבת . וואת הלילה . וכל יום וכל חדש . וכל שנה . וכל שעיה . וכל דקיקה : בריבין ומברכין עליכן . ווישימו (ה) יהוה סיג יסיג (חסין) עליכן . ולא תעורו תעמו צוקה ולא גנו :

ברוך אלהינו לעולם . וברוך שמו לעולם :

MRI אתרחם עליכן ותעמה

الله يدفع السوء عن قهل يسرائيل

בשם יהוה החי הקעים :

f. 43^b

ترتيب القول الذي ينقال للنساء بعد تمام اللتحمة ينقال ولية ممن .
وبعد الفاتحة الآتية

אה צריכה שמע . לאל דקרה לך שם : וזכה בלב שמך . אמלך
ואלבש אימה :
במה לבך ישמה . ואות לבלייל השמע : ולמה בתר מצמח . ולאברנה
תקומה :
גרליך רחות לעקבך . תשקה רחות רבך : ווחלה דבלבן . אב בלך
תרימה :

¹ Om. for women.

ע' ע' נ' מותקן מקרתיה ושמור ארחותה קרייתה . [נאורה . מי לאוי מדרכו .]
דוחה בין ערתו נומיך : ונ' י' ל' י' . בעמל יוסף הצדוק :

ע' ע' נ' סמוך קלה וארכון קלה ועשה טבתה גלאן . [סמכה וארכונה .
עשה טבה] דוחה בעובדיו הר' נושא : | ונ' י' ל' י' . בעמל נביה רבה משה : 41 f.

ايضاً يقال لכהנים:

ע' ע' נ' כהנה טבה . דוחה בעובדיו מותקנה : ונ' י' ל' י' . בעמל אהרן
כהנה :

ע' ע' נ' שמש השם הנדרל . דוחה פניו הדר : ונ' י' ל' י' . בעמל אדון
אלעזר :

ע' ע' נ' סבול המכתב הקדוש . דוחה בין הכהנים פרד : ונ' י' ל' י' .
בעמל איתמר הפוקיד :

ע' ע' נ' שרת אתורי הקודשים . דוחה בעובדיו מתחפרט : ונ' י' ל' י' .
בעמל כהנה רבה פינחס :

غيره يقال لوكينيم:

ע' ע' נ' ז肯 ישראל . דבלבו המදע דער : ונ' י' ל' י' . בעמל יהושע הנער :

ע' ע' נ' ים דעתה ובינהה . ואמור כל חכמתה : ונ' י' ל' י' . בעמל
כלב ירודה :

ע' ע' נ' פתרורה וז肯 צלהה . דגלו יתרנים : ונ' י' ל' י' . בעמל השבעים 42 f.
הוקנים :

ע' ע' נ' חשוב חשבן קשתה ופרד זבנו גלאן . דוחה על ערתו גרייל :
ונ' י' ל' י' . בקדוש הרנרים בית אל :

עורן בן :

חוורת¹ צוקתה . צוקתו בריל מיתיו (מייתה) . ומיתוי קרייבו (יבה) . וכל בני
עכיביו (יבה) . רעכרו בחסרון אקברו : לכחלון יסלח יהוה . אל צדיק ושראו :
ויסלח למאחיה . דאולו מכל ברני בני ישראל : לכחלון יסלח יהוה .
אלחוי כל אל :

ויסלח למאתוי הרבנין . . .² וכל פשרונה' קשט :
יקום . ויפלט . ויסעד . ויעני . וירבק : לכהנה רבה . פרוט ברכתה 42 f.
רבתה . על הקהיל בכל קלה ושבטה : בראשות יהוה אלהים . יהוב כל
מתננתחה :

¹ חיבת 52 f. 19 L.

² As above, p. 853.

הוקנים בחכמתון • כללה שמעים: כמיימו הבו לכם • אנשים חכמים גובנים וודעים: ואמר עליון יהוה • בכתביו התייר: נשיא בעמך לא תאר • מליתך ורמעך לא תאהר:

עוד אמר • למשה הנאמן: מפני שיבת תקום • והדרת פני ז肯: ואמר משה בשורה • למרכזי עמלך: שאל אביך וינוידך • זקינן ויאמרו לך: טובי למן ילק • בדרך תטימה: בות הוקנים • ולטימרין ישמע:

uron بن פצל תשיעי:

כל חשבן בעלמה • במוותה מבטל: וכל מה יחשבו אנש • יבטלו מוותה: לא יחשב אנש • בעלמה החשובים: כי דין מוותה חללו • בין חשבנה וחשבה: לית מותי סיבותה • כמותי טליה: ולא נהרה • כותח חשבותה: מותי סיבותה • רחמים ורות: ומותי טליה: חזען וקצף: נזע צפפים • ונחרד סייפים: ללבה מסיפים • בכל קנאתה: על דאה סמרק קלה • וארכון קלה: ועשה טבהתה • דהווה שמו גלאן • דעבר בשלמותה: מסכין אתנבר עליו המחזע • והוה בו מותפרץ: בכל רמש וקרין • ולא אמתה רפאותה: מסכין המחזע עליו אתנבר • ולא אמתה ממו מסבר: ובוראו שכן בקדר • ואטומם בעפרותה: יסלח לו אלהים • מהחי הרוחים: וישם לו מנוחים • בנן עדן מקומותה:

uron בן:

f. 41

هذا يقال بحسب ما يليق بكل من هوا على قدر معرفته ومقامه ومدا ايسا
نعمل اشارات على للاشيه والقابل له التصرف

عبد علين نcoder يكره وكراها وقلالها • [يكورة • מסכינה] • דהנות עובדי
תטימה: ונימר יסלח לו יהוה • בעמל אדם בן ארמה:
ע' ע' נ' חשבה וכתחבה • [קראה • מחסירה] • דהנות יהוה מהלך:
ונ' י' י' • בעמל הצדריק בן למלך:
ע' ע' נ' נארה וזרעה • [צילהה • חתן עפרה] • דהנות צורתה' טב צורה:
ונ' י' י' • בעמל אברהם בן תרח:
ע' ע' נ' מבוננה וריטורה • [חשבה • אker טוב] • דהנות עובדי כבירה:
ונ' י' י' • בעמל יצחק נצרה:
ע' ע' נ' משירה ומעני העדרה • [כתובה • דרכנו טוב] • דהנות זכרונו טב
בין עדת ישראל: ונ' י' י' • בעמל יעקב ישראל:

– בעל הממלכה הנדרה . ושלטנוחה' על כל דרכיה : ولو היה החזקה . נורא
תחללה עשה פליה :
לית אלה אלא הוא . האחדandi החזקים : והוא ממן עד לעלם . ומסתהן
חי עולם :
ומה הוא לבך מנה' . עדן מוצא וען מחסר : והוא לא ימטע' חכרן .
ובידיו כל דבר :

f. 39. يوميات וחזי' . ولכלה הוא סביל : וימחץ וירפא . ואין מידיו מציל :
ולאהי על כל איש . מכל בני אדם : ישמר מצאת יהוה . אלהים אל קעים :
עתה יהיו לו שביל . ישנו למיטניה : לראות פני טרה . ותהי עובדיו יהה :
וימות ומרה רצוי . עליו וטובי : מן מות על אומנות . משה הנבי :

ايضاً درج

לית אנון אנשה . מוקריין לאנשה : עובדי כל איש . אנון מוקריין לה' :
טובך אה בן אדם . 'דקמת' מן אדם : תבכי דם אדם . על מעשה
הרעות :

f. 39. דעתיה הקמת' . ולאללה הקצת' : מרה דיכלהה . עם חרוד השעות :
טובך אין תשוב . לידיה מן קרוב : ותקני עמל טוב . בחימים הכאובות :
ותרמי לשת . וחנוך במקרת' : התורה דלית תורה . כההה לקחות :
ולנה ובן חרה . דפתח בטוב תורה : | ולא תהיה בקרח . תחרמי בחטאות :
והלך דרך אלה . אך מד חשב אלה : תרפא מכל חלה . וחתמי כל בעות :
וכמו יעקב'עשה . ואבי אפרים ומנסה : ובן עמרם משה . נבי הנמצאות :
וארטמי לכהנים . הקדושים הנאמנים : והשבעים הוקנים . בעלי המדרעות :
שוב מקדם מותך . ומוציאך מן ביתך : והויטב חשבותך . בכל הרעות :
סלח למאתייה . וקומו צמיהה : ואראוח מתלהה . אה מלך הרוחות :

غيره ايضاً درج يقال للכהנים :

f. 40. יתרבי דיאנה . חנון החנונים : דנסא מיתובית . בני לי הכהנים :
מיתובית הכהנים . על כליה נשאה : בלבכותון בדרך . דחיליה משבחה :
שבט בני לוי . רבבה מיתוביתו : כי אמר עליו בתורה . יהוה הוא
נחלתנו :

ואמר עליון יהוה . בכתביו הדולד' : כי בו בחר יהוה אלהיך . מכל
שבטיך לעמוד :

ועוד אמר . על יד קטף כל נשמה : בתורה הקדושה . כי בם בחר יהוה :
הא טובי למן ילק . 'בדרך תמייה' : כות הכהנים . ולדבריהם ישמעו :

نقيسה يقال לokenim :

יתרבי דיאנה . חנון החנונים : דנסא בנדלו . מיתובית הוקנים :

אל עשו צפי . ומהם לא תקנה : כי יהוה אמר . ואין בהם תבונה :
מן יהודאי חידרא . אן תקום חנותם : ומה תרע אן יהוה אמר . לא
חכמו וישכלו זאת ויבינו לאחריהם :
כל אהליין דלקטיך רבים . והנמ מיעטים : אתחון הוו . ליהוה מיטלטיטים :
טב לך חביב אליהם . וחתפש בדת משה : ותשמר התורה הקדושה .
ומצוותה לא חתנסי :

غير ذلك مواعظ علي نعم ארך חיינו נבכיו :

אה בן אדם עד מתי . בדרך הרע חלך : ועל מה וכבה ולטה . לא
חטיב מלך : ואתה בתדרימה . ביומך ולילך :
גראם بعد كل בית

38. ג. צור יולך תשא . ותשכה אל מhalbך :

זכור מה עשה לך . אדרונך מבנולך : שלח בערך נביא . ועל ידו הצליך :
ובקע לך ים סוף . ומוי מרחה חלה לך :
דע אה חיבה . כי קרוב יום מוילך : מן העולם הוה . ואל העפר
מטלך : ותשכן הקבר . ומיכלך הוא אוכולך :
כמו תהעשה הרעות . ואלה כל טוב יגמילך : והוא יצרך מן עפר . וממנו
אקר נבולך : ואסגולך במדוע . וב תורה ובבני אסגולך :
עד מתי עד מתי . לא חטיב פעלך : והמות קרוב מטהך . סוביב בכל
נכולך : איך חתפני תמצא . אותו תמיד מולך :
במה ירום לבך . ולית חיב דמי לך : ומחר תדרש רוח . ומה ישמע
קולך : ומוי זה ירחמנך . ומוי זה יצילך :

קטלה לנצח . וחשכת שבילך : ואמרת ביצרך . כי בשיריות לבי אלך :
זהו החבן בטול . אווי לך אווי לך :

זכור אה חיבה . יום בו חומות רגולך : ותראה האש הנדלה . על ימינך
ושמאליך : | וחבבי דם אדם . ואין מושיע לך :

יום נקם יום גדול . דבה . ישאלך : עבדך ורבך . וישתק מטלך :
וחתני עלהך עדים . ימינך ושמאלך :
אתה בחאה מסכין . לא חקשה עמלך : ואטיב שבילך . במופוך ומולך :
ואשтар המצוות . אישר משה צוה לך :

غير درج

הנדלות ליהוה . המלך הנדול : כי כל דרכיו משפט . אל אמונה
ואין על :

جوابة من الجماعة

ברוך אלהינו לעולם . וברוך שמו לעולם :

عورن بن :

يُرْدِقِي دِيَانَةِ . دِعْتُهُرَ بَرْزَنْ بِيَوْمِ دِيَنَةِ : رَأَوْتُهُ عَتَّهَ بِي أَنِّي أَنِّي هُوَ .
حَيْوَلَهُ حَنَوْنَهُ :
وَأَنِّي أَلَّهُمَّ عَمْدَىِ . أَنِّي مَمِيتُ وَمَحْيَىِ : مَحْيَى وَمَهْسَبِيِ . وَلَيْتَ مَنْ أَرَى مَفْصِيِ :
بِي أَشَاءَ أَلَّهُشَمَيِمِ . يَدِي بِرَبِّيَانِيِ : وَأَمْرَتِي هُوَ أَنَّنِي لِعَالَمِ . أَلَّهُمَّ ٣٦ ف.

أَلَّكَنِي :

جوابة رب حيلة لعلهم . ورب شمة :

عورن بن :

شَبَّهُ وَرَوْمَطُوِ . وَبَرَبُّو وَشَبَّهُو : لَحِيلَهُ حَيْوَلَهُ . كَشِيتُ وَمَشَبَّهُو :
دَعُو بِي هُوَ أَحَدُ . كَرْدُمْ نَكَبَرْ نَامَنُونِ : بَرَدُ بَلَّا شَنِيِ . وَلَا عَدُ وَلَا مَنِونِ :
كَرَبُو مَكَلُ كَرَبُوِ . وَمَيِّ وَهُ شَوَرَنُونِ : مَلَكُ كَعِيمُ مَوَرَكُ . تَمِيدُ بَعَوَرَنُونِ :
وَهُوَ الْأَلَّهُمَّ . الْجَنَبَدُ الْعَازُومُ : أَشَرُ بَرَأَ بَلَّلَوْمُ . بَحَقَمَهُ لَا مَنْ مَأَومُ :
يَوْهَ شَمَوِ . تَهَمِيدُ لَبَدُوِ : بَوَهُ الْحَمَ شَيْفَطُ . بَيَوْمِ فَكَوَرْ فَكَرُوِ :
رَبُو لَوَهُ الْأَلَّ . وَمَيْرَوْتُ لَوْ تَفَسَّتوِ : وَلَا تَسَرُّوْ بَهَ وَبَهَ . تَمِيدُ مَنْ
مَشَفَنُونِ :
مَشَفَنُونِيْ قَذِيرِكِيمِ . وَهُوَ يَدِعُ بَلَّ نَسَتَرُ : وَنَنَلَّا طَرَمُ يَهِيِ . وَلَا يَفَلَّا ٣٧ ف.
مَمَوِ دَرَبُ :
نَرَهَلُ مَنْ أَيْمَاتَهُ . وَنَوَعُ مَنْ رَبَوْتَهُ : وَنِيمَرُ فَمُ أَحَدُ . لَيْتَ أَلَّهُ
أَلَّا أَهَدُ :

غيره مواعظ

أَهَ مَسْكِنُنَّ أَهَ مَسْكِنُنَّ . أَتَيْكَنْ مَنْ شَنَتَرُ : عَدُ مَتِي أَتَهَا دَمَوْرُ . بَعَزَرَنْ
وَرَمَشُونِ :
عَدُ مَتِي أَتَهَا مَهَلَكُ . بَدَرَكُ الْحَتَّاعُ : وَأَهَارِيكُ مَوْتَاهُ يَعْفَرُ . يَوْمُ نَكَمُ أَخْرَوِ :
سَرِحَتَرُكُ سَنِيِ . رَبَّهُ عَلَّ الْمَسْفَرُ : وَأَتَهَا أَهَرِيِ تَهَوَّهُ . نَفَشُوكُ وَلَا تَفَوَّرُ :
تَهَمِيدُ وَتَنَوَّلُ . وَتَشَبَّعُ وَتَشَكَّرُ : وَمَهَا تَهَرُشُ لَرَعَنُ أَيَّكُ . وَتَنَقَّهُ بَنَسَتَرُ :
لَا تَيَمَرُ بَنَفَشَكُ . أَنَّكُ نَبَعَتُ عَوْلَمُ : عَلَمَهُ مَهَا تَنَلِي لَكُ كَلَوْمُ . وَأَتَهَا
عَوْرَيِ مَهَا تَحَقَّمُ :
يَهِي مَتَنَهُ بَمَرَعَرُ . أَنَّكُ مَهَا تَعَبَّرُو : مَشَتَمَرُ كَلَوْمُ وَكَلَوْمُ . لَيْمُ نَكَمُ
وَفَكَوَرُوِ :
رَهَتُ شَمَعُوَالِيِ تَهَمَدُ . أَنَّكُ تَعَشَهُ بَمَعْشِي[ه][س] : | مَهَا تَرَعُ أَنَّ يَوْهَ أَمَرُ . ٣٧ ف.
بَنَوي نَبَلُ أَبَعِيسِمُ :

35. f. ولحق أهـ مـرـنـ لـمـنـ أـتـعـكـ . مـنـ وـأـتـ عـلـمـةـ وـأـتـفـرـكـ : وـشـمـ الرـثـوـ لـ

حـلـكـ . وـبـنـ عـدـنـ مـكـومـيـهـ : دـرـوـهـ فـلـانـ شـمـوـ . مـزـدـعـ بـنـ عـمـوـ : أـلـهـيـمـ يـرـحـمـوـ . وـهـرـثـوـ عـلـيـوـ شـبـونـيـهـ :

وـيـسـلـحـ لـأـبـيـوـ وـلـأـمـوـ . وـلـكـلـ بـنـيـ عـمـوـ : سـدـرـهـ دـأـزـدـرـمـوـ . وـلـأـ يـرـدـعـ لـوـنـ

مـنـيـانـيـهـ : وـيـسـلـحـ لـمـاتـيـ حـرـبـنـيـمـ . وـلـمـاتـيـ حـنـاهـنـيـمـ : وـلـمـاتـيـ كـلـ كـهـلـ يـشـرـأـلـ

الـنـاـمـنـيـمـ . حـسـنـوـدـيـمـ لـكـرـشـ طـبـرـيـهـ : وـيـشـمـرـ يـهـوـهـ حـيـبـنـ . وـيـأـرـيـكـ بـيـوتـيـقـنـ : وـيـشـمـوـ سـيـنـ يـسـنـ عـلـقـنـ . وـلـأـ

تـعـورـوـ تـعـمـوـ زـوـكـهـ وـلـأـ نـوـهـ :

وـانـ كـانـ الـوقـتـ ضـيـقـ وـالـتـوـفـيـ عـامـيـ يـجـعـلـ فـيـ ذـلـكـ اـخـتـصـارـ وـيـقـولـ

بعـدـ ثـالـثـ بـيـتـ

هـاـنـ أـدـمـ أـبـيـنـ . هـاـنـ حـوـاءـمـ أـرـشـيـنـ : هـاـنـ مـشـهـ بـنـ عـمـرـمـ نـبـيـنـ .

هـاـنـ فـتـورـ حـلـمـيـهـ :

بـاـ عـلـيـنـ مـشـفـطـ مـوـتـهـ . وـلـأـ رـحـمـ لـزـوـتـهـ : وـلـأـ رـتـأـ لـنـبـيـوـتـهـ . وـشـتوـ

دـنـ بـسـيـهـ :

وـبـعـدـ هـذـاـ قـوـامـ يـقـولـ بـيـتـ وـلـأـ يـشـهـدـرـ أـلـأـ مـنـ هـوـاـ :

إـذـاـ كـانـ مـغـسـلـ يـقـرـوـ مـنـ لـتـقـمـةـ ثـلـاثـ سـفـورـةـ وـيـقـولـ الـقـاـيـلـ وـلـيـتـ مـنـ بـالـغـمـ

الـمـعـرـفـ وـبـعـدـهـاـ يـقـولـ الـفـاتـحـهـ الـمـتـقـدـمـهـ وـالـأـبـيـاتـ الـمـشـرـوـحـهـ عـلـيـ نـغـمـ وـلـيـتـ

مـنـ . وـبـعـدـ اـنـتـهـاـ الـأـبـيـاتـ يـقـولـ وـلـيـتـ مـمـنـ لـعـلـمـ . أـلـأـ أـلـهـ لـنـدـلـهـ .

دـوـ مـنـ كـلـ دـرـنـ وـحـيـ عـوـلـمـ دـيـلـهـ : وـعـدـهـ يـقـالـ مـرـيـ أـتـرـحـمـ عـلـيـنـ

وـانـ كـانـ قـوـلـ يـكـوـنـ نـغـمـ الـفـاتـحـهـ وـالـأـبـيـاتـ الـذـيـ بـعـدـهـ بـنـغـمـ سـعـرـوـفـ

خـلـافـ نـغـمـ وـلـيـتـ مـنـ . وـبـعـدـ اـنـتـهـاـ الـأـبـيـاتـ يـقـولـ الـأـبـيـاتـ الـأـتـيـهـ دـرـجـ

وـالـلـهـ أـعـلـمـ

36. f. وـاهـ قـعـورـهـ دـادـمـ . دـشـمـكـ أـلـ كـعـيمـ : أـمـلـيـ بـحـورـيـ بـنـيـ دـادـمـ . لـدـ

تـشـبـنـ نـوـرـ :

الـلـأـ بـشـمـ يـهـوـهـ أـكـرـيـ . بـكـلـ رـمـشـ وـظـفـرـ : وـهـبـوـ رـبـوـ لـأـلـهـنـ . أـلـهـ

الـبـشـرـ :

قـعـورـهـ دـشـلـمـ فـيلـهـ . وـهـوـ لـكـلـ كـلـمـ يـذـرـ : الـلـأـ كـلـ عـرـيـوـ دـيـنـ . أـلـ

مـهـمـنـ وـلـيـتـ شـكـرـ :

كـشـيـتـ وـمـشـبـخـوـ . وـهـوـ لـكـلـ عـلـمـهـ مـرـ : لـيـتـ طـرـفـ لـبـعـوـ . وـيـתـورـيـ بـكـلـ أـتـرـ :

نـيـمـرـنـهـ بـكـلـ يـوـمـ . وـنـشـبـخـ بـكـشـرـ : الـلـكـ مرـ شـبـخـ مـشـهـ . وـكـرـأـ اوـ يـشـرـ :

ולא ישתר אנטש בעלם . מון סדר מין ארט : וראה למנ אתקדם . איד 34 f. החלכו בדן שבילה :

האן ארטס וקמאטו . ושת בנו ותולחוו ; חכל מנון מתו . ושתו דן כוסיה :
האן נח וימי חייו . ולא תמידת אליו ; ولو המות בא בזועו . וטרפו
במהריה :

וראה לאברהם בן תרח . ובנו יצחק נצירה : כי המות עליון טרח . עד
לקח מנון רוחיה :

ולא רטא לזכותן . ולא נבהל מן צדקתו : יעקב וויסף במיוחביהם .
השינון לנן ברוחיה :

ולו ישתר בעלם ארט . הוּא בעל התפללה והצים : אשר מה אתרבא
כלום בעולם . אלא בעבור דן נביה :

בא עליו משפט מותה . ולא רחם לביוותה : ודן כוס כד שתה . והלך
בדן שבילה :

ואהרן ובנו הכהנים . ויהושע וכלב והמיינים : והשביעים הזקנים . לא
אתוחי מנון אנושיה :

וככן מה אתרבא . מון עז ופרוי וכל זרע : | וכל עופ ובהמה ורמש 35 f.
ארע . מעוזון לעפריה :

ולא ישתר אלא מון הוּא . לא ידע מה הוא אלא הוּא : דיקרא ראו
עתה בר אני אני הוּא . מלוך כל רוחיה :

ומ mishpat לו לבודו . קשט וחסדר כל עובדו : לא שותף ולא משנה יעדمر
נדרו . ישתחב בכל עדניה :

אתחקע וראה מה עשה . ולא חשב אז לך לברך עשה : סובר נפשך
ולא תשא . בלבך אבליה :

ולו יעור המת האבל . עוזר משה הסגיל : זה דבר וחירך בטל . התמידות
לאלה אלהיה :

ומה לך לאלה סוברותה . וمحكראי בארכותה : אוֹלִי תחרפרש על מותך
רתותה . ותשורי עליו רחמייה :

ואודי למרדך אשר מות . על אימנות משה וקדש כל דת : זה מדרשין
בכל עת . נמות על טב אימניה :

וכהן נושא הקולות . לאלהי הרוחות : ונימר אה שמעיו העזקות . רחם
עמד ישראליה :

וארחיך מנון רגוך . בעמל משה עבדך : שוב מהרין אף . ורכך
קיאמיה :

وكل الباروات يعلو ، من أيمهو وزعو وناؤ : عث يكرأ اني اني هو ، كل بورايه يرثتو :
 أشلم نفشك لبرواك . وهمي بمادرك بمحرك : ونريش شكرك وشواك . وألبش من يراحتو :
 ورآه بعين رآتك . لحوكايم ابهاتك : وكري بثورتك . هر كاللون ألو وموه :^f
 ومدر مت مشه نبيه . من مورك بحبيه : | ألا طلبه رمها حيه . الحميد
 بيدراحتو :
 وتحبوب لمن يمota . عل رب ايمونه : نبى ليت لو دماته . نبى اللهوم وبن
 بيته :

ايضاً فاتحة لعامة الناس

بن ادم زبر موتها . واتبونن لآخرتها : حدر لك تآوتها . كرم تلک
 لحسابنیه :

وهرش لك حشوبة . وعوب كل توبه : حية هر تيبة . وهموت هر يمية :
 ان سبلتها كليل . بروحه حستبل : وان سبلتها نريل . تربعن تھھ تھھ طساشا :
 طوبق تحرش لدرعوتك . ولأ تلک عم تآوتك : الموت يدرش يتك . درف
 بمهاريه :
 ما تدع الا وسد اتا . الك ببوريوتها : يتراپ حروه من نويوتها .
 وتشتير من نبيله :
 ولأ يشتير لك شوبة . عد تحدر تھھ : ولأ يرثي لشيبة . ولأ
 يرحم طفليه :

^f . بوس ما موردو . يفرك * بين اباها وبرو : وبين اخيه وبين نزو . ولأ يcir
 بنية :

ونوس من حطاطك . ونلي يراثتك : وانعزير اللقبوتك . واتحسب من تآبها :
 وعوز لبرواك . كرم تلک روحك : ونريش شكرك وشواك . ولأ درك طبها :
 ورآه لحوكايم النامنيه . ونهبيه واهكانيم : واهزديكيم وهمينيم . كه
 الھلبو بواة شبليه :

وطوب لمن يمota . عل رب ايمونه : نبى ليت لو دماته . كردش كل نبيه :

وععد انتها الفاتحة يقال على النغم هذه الابيات وهم لكتبه العبد
 مسلم ابن مرجان الدنفي عفي ونو

اه بن ادم اه مسكن . لا تحسب ان علماه هدن : حکوم لمن به شبن .
 من سدر بورايه :
 الا هبل حلئ . وعبور بواه درنك : ولو حيتوه ثورئ . كدمو كبريه :

f. 30^b

صورة الهدیة

ادنى یوہ آشائل برchematic וברשם ובכבוד ובכבוד ובأدונין אברהם
ויצחק ויעקב ו يوسف ואדרון משה ואהרן ואלעור ואיתמר ופינחס ויהושע
וכלב וה מלאכים הקדושים והשבעים הוקנים וקדוש הרנרים בית אל . אן
חשים זה המקרא יבוא מפניך הקדשה מנהה שלוחה ¹ רצון וرحمים ורתו ²
יטלול על רוח עבדך פלאן ابن פלאן דמבני פלאן WAN كانت امراء يقال
فلانة بـث فلان دمبني فلان אדרני یوہ ברchematic רחמו . او رحمة . ואשכנז
روحו . او روحه . بنـ عنـ سـلـחـ לו . او سـلـחـ له . ولכל קהל ישראל
הכנדים להרגלים בית אל אמן בעמל משה הנאמן אמן אמן :

¹ يقال عند التقدیم على سفرة الکرۃ

سبو شلم بـشـاتـه تـرـحـك منـونـ . مرـي اـחרـامـ عـلـيـنـ ومـذـرـكـ حـيـبـونـ .
وعـدـ لـوـبـونـ رـتوـ سـلـחـ لـمـنـ دـعـبـرـ يـسـلـחـ לוـ یـوـہـ :

f. 32^b

بـشـ یـوـہـ الـکـعـیـمـ :

جارـيـ عـادـةـ القـولـ الذـيـ يـنـقـالـ لـلـمـتـوفـيـ اوـلـ سـبـتـ يـخـتـمـ لـهـ التـورـاهـ تـامـاـ وـعـدـ
تمـامـهاـ يـقـالـ وـلـیـتـ مـنـ المـذـكـورـ فـیـ المـغـسلـ وـعـدـ تـامـامـهاـ يـقـالـ فـاتـحـ وـهـذهـ
الفـاتـحـ تـنـقـالـ لـلـعـلـمـ

بـشـ یـوـہـ اـشـرـیـ . دـبـرـيـ وـمـيمـريـ : رـآـهـ بـعـينـ اـهـ رـآـهـ . لـمـنـيـ عـكـوبـاـتـهـ :
اـחـدـ كـرـمـ فـرـدـ . بـرـدـ نـכـبـرـ بـכـدـ ; اـرـקـ اـפـיםـ وـرـبـ حـסـדـ . لـمـיـ يـנـצـירـ
بـنـצـירـوـتـهـ :

بـنـ اـرـدـ شـوـبـ وـأـتـيـكـونـ . مـنـ شـنـتـرـ وـلـאـ تـرـبـزـ : اـتـهـ مـشـاـ الـחـטـאתـ رـبـץـ .
مـاـ تـوـلـلـ تـشـآـ اـتـهـ :

بـنـפـשـ اـתـهـ اـدـمـ . اـهـ بـرـיוـ مـنـ اـدـمـ : عـשـاـ نـפـשـ اـدـمـ . كـرـمـ تـمـطـيـ
لـرـبـوتـهـ :

هـرـمـ شـفـلـ مـنـקـ . وـهـتـوـبـ وـهـرـعـ مـعـمـكـ : مـاـ يـצـلـكـ لـאـ اـبـיךـ وـلـאـ اـמـךـ .
مـنـ اـفـيـ وـأـمـاثـוـ :

f. 33

הـدـرـךـ مـوـرـכـהـ . لـفـنـيـ الـلـوـכـהـ : يـوكـرـ بـוـצـיןـ زـبـהـ . يـنـيرـ חـשـבـוـתـهـ :
وـكـדـمـ لـكـ مـاـ تـמـצـאـ . يـתـהـ بـכـלـ اـرـצـהـ : وـטـובـ لـنـפـשـ تـرـצـעـ . بـمـرـצעـ
عـבـדוـتـهـ :

وـلـאـ تـرـצـىـ لـرـוחـ² . اـلـلـاـ تـمـوـتـ בـوـחـرـ : وـلـאـ תـלـקـ عـمـ رـחـوـ . تـمـوـتـ
بـتـعـوـتـهـ :

مـنـ حـטـאـكـ اـلـلـוـ نـوـسـ . وـلـאـ تـحـيـاـ لـنـפـשـ نـכـוـسـ : بـيـ عـמـلـكـ اـتـهـ نـוـسـ .
تـحـوـمـ بـأـعـزـرـوـتـهـ :

اـلـ حـيـمـ الـمعـدـ . يـومـ التـحـسـبـ الـכـبـرـ : يـومـ بـوـ اـلـلـهـ يـدـ . وـهـشـوـفـتـ اـلـهـوـتـوـ .

כִּי בְשֵׁם יְהוָה אֱקָרָא וְהַבּוֹ נֶדֶל לְאֱלֹהִינוּ הַצּוֹר תְּמִימָם פָּעֵלוּ כִּי כָל
דָּرְכֵי מִשְׁפָּט אֶל אֶמְנוֹנָה וְאֵין עֹלָץ צָדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא בָּרוּךְ אֱלֹהִינוּ לְעוֹלָם
וָבָרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וּנוּ¹

יִשְׂתַּחֲבֵה קָעִימָה דְּלָא מָאת:

וַיֹּהְיוּ כָל | יְמִינֵי שַׁת וּנוּ²

f. 5^b
f. 8^a
³ שְׁלֹום יְהוָה עַל הַנְّבִּי הַצָּדִיק הַתְּמִימָם הַטָּהוֹר הַנְּאָמֵן מֹשֶׁה:

f. 9^b
⁴ יִשְׂתַּחֲבֵה אֱלֹהִים לִית אֱלֹהָא אֶחָד:

שְׁמֻעָה יִשְׂרָאֵל וּנוּ

f. 10^a
וַיֹּצְאֵנוּ יְהוָה לְעֹשֹׂות . . . בְּאִישָׁר צְדָקָנוּ:

וְאַתְּנִפְלָה לְפָנֵי יְהוָה וּנוּ

f. 10^b
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה וּנוּ

f. 11^a
לְמַעַן יִשּׁוּב יְהוָה מִחְרָן אֲפָוּ . . . לְאֶבֶוּתֵיכֶם | כְּפָר לְעַמְקֵךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
פְּדוּת יְהוָה וְנִכְבַּר לְהַמִּדְם | אֲהָרָן טְבָה אֲהִיה אֲשֶׁר אֲהִיה הַשְׁקִיף
מִמְעֻן קְדִישָׁךְ . . . זֹבֵת חֶלְבָּךְ וְדֶבֶשָׁךְ:

וְהִיא כִּי יָבָאָו עַלְיךָ בְּלָא הַדְּבָרִים אֱלֹהָה וּנוּ

f. 11^b
תּוֹרַה צָהָה לְנוּ מֹשֶׁה מִורְשָׁה קְהָלָת יַעֲקֹב . נוֹתִינהָ אֱלֹהִים יַתְבָּרֵךְ . בָּרוּךְ
אֱלֹהִינוּ לְעוֹלָם . וָבָרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם:

وَبَعْد ذَلِك يُقَال وَلِيَتْ مَمْنَ عَلَلَم كَمَا تَقْدِم فِي الْأُولِيَّةِ مَرِيٌّ

أَتَرْحَمْ عَلَيْهِنَّ وَتَمَاهِيَ كَمَا تَقْدِم أَيْضًا وَالله أَعْلَم

בְּשֵׁם יְהוָה חִיה דְּלָא יָמוֹת:

f. 16

هَذَا تَرْتِيبُ الْمَغْسِلِ الَّذِي يَقْرِئُ لِلنَّسَاءِ عَلَى الصَّبَاحِ

مَرِيٌّ أَتَرْحَمْ عَلَيْهِنَّ . . . يُسْلَحُ لَهُ يَهُوּه:

כִּי בְשֵׁם וּנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים וּנוּ "וְלֹאָדָם אָמַר כִּי شְׁמֹעָה וּנוּ"

בְּשֵׁם יְהוָה הַקְּعִים:

f. 23^b

هَذَا تَرْتِيبُ الْمَغْسِلِ الَّذِي يَنْقُرِي عَشَيْهِ لِلرِّجَالِ وَلِلنَّسَاءِ

مَرِيٌّ أَتَرْحَمْ وּנוּ "כִּי בְשֵׁם וּנוּ" وְعַתָּה יַنְדַּל נָא כּוֹחַ אֲדָני וּנוּ

¹ Then follow Gen. ii. 15-17, iii. 17-21, v. 3-5.

² Then follow the accounts of the death of the Patriarchs, with the death after each.

³ After the first mention of Moses.

⁴ After Deut. iv. 31.

⁵ As above, p. 853.

في كل حي يمتحن من سدر البراءات: وおくيم هو الله . ألهي الروحون:
وليت ونو"

في كل حي مائة . وكل سكوف في نحت: وおくيم هو الله . رب حقد
وامتحن: وليت ونو"

إذا كان كهن

لأننبي ولألهن . من موتة يمان: وおくيم هو الله . الحال النائمون:
وليت ونو"

وإذا كان زكون يسرائيل يقال لأننبي ولألهن: أيضًا البيت الذي
يقال للكهن والعالم

كل معشيو حكمة . وكل دركيو مشפט: وおくيم هو الله . ألم بعذرك ٤ .
مشفت: وليت ونو"

دشافت بموتة . ووه من حكمتها: وおくيم هو الله . مرحة داللوكه:
وليت ممن لعلهم . ألا الله بندرله: هو منو بالدرن . وهي عولم ديله:
بروك ألهين لعلوم . وببروك شمو لعلوم:

ولما يطمو القبر بالتراب يقولو جميغاً

طبه مبوري علهم . وأندره لنهاً أهؤيم . برايتون من لون طب منوخييم .
يعملون ويصنون اندرزون . يتربي داندنه أهؤيم . ويودقي ميبل الأهلؤيم . ويزايم
ونبؤيم مثواه . ومن مورك بحية ألا الله لندرله . نربن كنومن . ونيمر . يهوا
زقاها . وآنن حيبة:

مري اترحهم علبقون . ومزيدك حيكون . وعبد لونون رثو . سلح لمون دعبرا
يسلح لو يهوا:

وإذا كانت امرأة يسلح لها يهوا:

ويسلح لماتاي | الربنين . ولماتاي الهاهين . ولماتاي كل كحل يسرائيل ٤ .
النامنون . نسية ونبريه . سهبة وطلية . ولأ يشك الله ما لهن بلخازن .
ولأ مثلاً متلحوتون . ويريك برهمي عل باللون بربهو مورله . دو الله
رحمون ورثاه . عبور ما دو بعي . ولأ عورن يمعي . كشته يهوا عبد .
وليثو نسب آهيم . ألل آمنون شمه . وكل فشدرونة كشم . سلح لعمق
ישראל הסנורيم להرنرييم . يسلح لو يهوا . او يسلح لها يهوا . ويسلح
لماتين . ولماتاي كل كحلين:

وبنكري للمتوفي مغسل ثلاث أيام على الصباح او الى ان يعدي السبت
بحسب الامكان وهذا ترتيب مغسل الرجال

مري اترحهم علبقون . ومزيدك حيكون . وعبد لونون رثو . سلح لمون دعبرا
يسلح لو يهوا:

^١ باسم يهوه. رحمنا . هيئ دלאيموت:

جاري عادة الكرة الله يدفع عن جميع قهيل يشمال السو لما ينتقل المتوفي الى رحمة الله تعالى ويسرعون في تحسيله وبوضوء وضو تمام وبعدة لمحومه بملائكة العذب ويقرؤون للحاضرين بأرزوين وأمرؤين . الى تمامها وبعدها يقولون ماردي آثارهم على بدنهم ومذركم حيّن وعبد لكون رثوة . سلّح لهم دعبرا يسلّح لهم يهوه . وإذا كانت امرأة يقال يسلّح لها يهوه . وفي باسم تمامها ويبدو يقرؤون ختم من براءة . الى ان يصلوا في القراءة وهي بيابا يحملون المتوفي الى التربة ويمشون قدامه بالقراءة من وهي بيابا . الى ان يصلوا قوله تعالى وهو اصدق القائلين رأوا عتها بياني اني هو . يبقون بقية الختمة الى ان ينزلو المتوفي الى المدفن يقولون رأوا عتها ويكلّلوا الختمة ويقولون توراه تقييل وبعدها يقال

وليت مמן لعلهم . ألا إله لندله :

כל دמן מין אדם . نعزيز شبابكم ادم : وحكى لهم هو إله . دمبرה

ومكرمات : | وليت مמן ولو ^{Cr 15, f. 3}

כל حيّم بطولي . وكل دريم نطلبي : وحكى لهم هو إله . ندول الجنوليم :

وليت ونو"

כל صاحب وكل طلي . بعفراه يهللي : وحكى لهم هو إله . حده دلا بلي :

وليت ونو"

כל كطن وكل ندول . بردن موتها ازول : وحكى لهم هو إله . ندول على كل

ندول : وليت ونو"

כל عثير وكل مسبيون . بردن موتها الحلبين : وحكى لهم هو إله . ملك على

كل ملقيون : وليت ونو"

كل نبر وكل اتها . مكباريم بأرماتها : وحكى لهم هو إله . ملك على

مملכתها : وليت ونو"

³ لا اتها ولا نبر . ألا الموت على يعبر : وحكى لهم هو إله . لدائي

ولدuber : وليت ونو"

سي كل ما اتبرأ . معور אל عفراه : وحكى لهم هو إله . سلوكها

سوبراها : وليت ونو"

אַيَّا فَاتِحَةٌ لِكَاتِبِهَا عَفْيُ اللَّهِ عَنْهُ

מן לפני נקרא .	חן הנפש ניסירה :
ונימר בלב ירא .	בדרכיו הפטם :
שבחות עצומות .	למן לו رب השמות :
דברא מה בשמות והארצות .	וחתם הכל באדם :
לאב הבשר בראו .	וחלין חזה מצלוו :
חביבם בחדרו וזהו .	וכד מננו אתקומם :
מן ארציו לאלהותו .	כל זכאה בוכתו :
עד בא נאמן ביתו .	משה ברה דעתם :
השליח הקדר .	דליתו שקר ולא זוד :
ולית כהתו ירד .	ליום שלם ונעם :
דאכטב קשת אנדי .	וחקת הז bogן הוריע :
רביה זהי וחדי .	ובכה אنسה יהי תם :

בעבור בן בשנת קדما וקדما

ישתבח בארייה רְכָן בֶּרֶא . דחתם מה אתררא . בארטן מַן עַפְרָ אָרָע .
וחמשה גְּלִילִים בּוֹ בְּנֵשָׁה :
ויניחו בןן . וששת ימים בה שכן . ונפל עליו תרדימה ויישן . וחאן חאה
מכ� לו לאשה :
ובטבו צבנו . ואוזף בה גלונו . ושמטה מלבר ומלונו . ונפשו קשורה בנפשה :
ואבנה' ממנה שת . וממו אתקוממת . שלשלת טהורה אחשללה . עד
בא מי הותבה עשה :
הצדיק ברדו . ועשרה מן בתרו . מנון טי אראה אליו מרוי . ובא אליו
אנושים שלשה :
ודלקח רבקה בת בחואל .ומי פגע פנאאל . וקריא את שמו ישראל .
ובנו דמלבו אנשא :
ומן לוי אתה קהת . וכוכבי עמרם מופעת . דמחלציו מוצאת . זהרה
וחמשה :
אנון הכהן המשיח . והאנשיא המושיע . נביה רבה משה . קטף כל אנשה :
מהביא תורה אמת . אחזוה לכל חכמה . בעלמה ובאהרת . נאמן בקדושה :
ופקודים בה מקוי . ובחתת הזבונ מצוי . הא טוביה הא טוביה . בצדיק
תפושה : f. 113

בעבור בן בשנה קדא וקדא

איضاً فاتحة مختصرة لكاتبها عفي عن مولا

מה טוב זה הדבר .	בדבו אשרי ואימר :
בשם הצדיק והישר .	אשר ברב חכמה :
שקיים וברא ועשה .	אדם מן היבשה :
ואקים חזה לו אישת .	ואדרבך בה ורחלמה :
לهم זבן בשלם .	וכאים מנון אתקומט :
עד בא נביר העולם .	ואדרית ממו עלמה :
משה היה שמו .	לא אתקומט כמו :
לא בתרו ולא קדמו .	ואל يوم החשלימה :
השליח אשר הביא .	כתב קשת רביה :
ומצחת בו מצחה .	לקרש כל עמה :
הקת הזבונ מנון .	דבה רב השיעון :
ויסור כל היון .	והפריה תהי ממה :

בעבור בן בשנה קדא וקדא

f. 115

בשם יהוה הנדרול:

فاتحة كتاب عريس لكاتبها العبد الفقير مسلم بن مرجان الدنفي عفي الله ونحوه
 عبد علي ببابا ميمون . نفسي بمأديي أشمر . من ميمون ربي رك أوكه .
 יהוה הצדיק והישיר:
 עשה מני התחמות . בבוראיו המתחפות . דבריה אל בריה לא תמצא
 דמותה . האן פטור יפתח:
 רבות עשותו הנדרלה . לרבותו אחות כליה . השטמים והארץ וכל נבולה .
 על זה רמש ונפר:
 נורי לו תמיד . עם כל שעיה תחדר . דברא אדם פריד . ואקים חאה
 לו עיר:
 ובנדלו זבנם . ובחדרו אקים זרעם . ובכל פאת שםם . והארץ בהם עמר:
 ומן סניל זרעם נאמנים אקים . כל אחד בדרביו מקיים . ונח איש צדיק
 ותמים . ומני הברית עמו קטר:
 ובנו דראתפערן מן המאכלת .ומי בשתי נשוי שרת . וROLKAH בת פוטיפרע
 אסנת . ובאפרים ומנסה מנה אטבסר:
 וכן ערמים אתה הנביר . משה דורח משעריך . ואופיע מהר פראן והדריך . 115 f.
 נורו על כל אחר:
 דהביבא תורה תמיימה . אחזה כל קשט וחכמתה . ולא יהזו בה טומה . לא
 קדרם ולא בתה:
 ומצאות בה חכם . וחתת החובג עליון קדרם . דבו אנשה יהיו תם . ויתנצל
 בכל דבר:

בעבור בן בשנת קדא וקדא

איפה פاتحة كتابها مسلم ابن مرجان المذكور וنحوه

מלוי תשבחן אדרבר . בלב ירא' מנציר . למן לעלמה סדייר . נשא עון
 ופשע:
 שמוי יה' יה' יה' האל הנראה . אהיה אשר אהיה . דחסדיו פרישה:
 לשמו הלו . ורוממו לנדו . העוז חמים בעלו . בתר מה השמים נשא:
 מתחת אפריש הארץ . ובתר חשכה אוריה קריין . והימים למקום אחד קביען .
 ותראש' הארץ דשא:
 עשב טוריע זוע . וברקיע השמיים אורח . כוכבים מנירה . ובוימה חטישה: 116 f.
 אמר ישרצעו מיה . שריין נפש חייה . ומן ארעה טפוקיה . חייה ובהמתה
 ורמשה:

איכָא עלי הַלְד עלי נעם יַלְדָה דָאתְנוֹר: מִמֵעַרְדוֹן הַקְהָן
הַגְדוּל פִינְחָס רַפְוּן וָנוּ²

¹ מודאה לאלה אשר נתן לנו זכר פניו מניר הדר יהוה לו ישמר:
נשבח התמיד דנתן לנו לילד פניו מניר חסיד מה טוב לנו זכר:
אליהם הישר אין עמו אל נכר ישמר זה הוכר ובוטבות יתנוֹר:

אדון האדונים ישמר הכהנים וסדרי ארכנים וחיהם ישמר:
אה מן אני שרי בואת אתרי אשמה במיטרוי בטובות הוכר:
אללה אלהי ישמרו לאביו ולאמו אמן יחייו ולקריביו ישמר:
² אה אביו ארוח ורבך תמיד שבך מן צדורך חורה ותתנצל

מכל צר:

אבי תן לנו ובזבב טטפנו וירד עלינו הטטף כמטר:
כל מן יבוא לך ישמח לך ויחני לך אליהם ישמר לך וזה הבן
הוכר:

אליהם יחיו לך אמן ישמרו לך אנחנו בחנו לך חתן לנו שבר:
אבי תן לנו מן טובות אלהנו ואבלינו ואשכנינו יין טוב חמד:
³ אה אביו הטיב לנו וכספרים תן לנו ומוחוקה [ה] מתקינו מתוקה
מן שבר:

אה אביו טובך במאה נתן לך רבך יפרק אמן ורבך בברך הוכר:
אה אביו אשמע מימורי וכו אשמה וביצרך אתהם ושבח להישר:
אה אמו טובותיך בבריך וחדוריך ימליח חדורותיך יהוה היישר:
אה אמו אשמעי לטבות מקראי אלהים הרעי חי זה הוכר:
⁴ אה קריביו בהלבון יהוה יחניכון | ישמרו אמן לובון מאה שנה לו
ישמר:

אה ישראל כhalbון אליהם ישמרון יברך דבריכון כל טן זר ואתנבר:
מיילתו טובותיך אתי במאה בו הנידתי מה חסיד הילדר דקלבי פניו
מניר הדר:

בראש ובחור רבי היישר למומינו סתר והוא יבד כל נבר:
בכל לילה ויום תמיד נקי השלם על משה בן עמרם דמע כל
הבשר:
קצרתי המים ערד יהי הדר כי טובות כל מיטר טבו מה אתקצ'ר:
ואני העבר פינחנס מן זרע פינחנס הוא סחבי פינחנס פינחנס בן אלעוז:
⁵ אה מן שמע מימורי אין אתהך מיט[רי] אניב ליטמרי ואמר
אלף ישר:

² With an Arabic version in Cr 19 and G 2.

אללים היישר . אין עמו אל נכר . ישמר זה הוכר . ובטבותית יתנוו :
 ארון האדונים ' ישמר הכהנים ' וסדרי ארכניהם ' וחיהם ישמר :
 אה מן אננה שדי ' בזאת האתרי ' אשמה במיטרי ' בטובות הוכר :
 ישר הישראלים ' ישמר השמרדים ' ושם לון השרדים ' בכל מקום ואחר :
 אה אביו אשמע ' מימורי ובו אשמה ' כי משמעו יתמה ' לכל אשה
 גבר :

אה אביו טובך ' אשמה לבבך ' וierzך וחשבר ' אנטירון להישר :
 אה אמו אשמעי ' מימורי ואשמי ' ועליו לא חוראי ' אללים לו ישמר :
 אה אמו טובותיך ' בבנייך וחרותיך ' יטלי חרוטיך ' יהוה היישר :
 כל מן יבוא אליך ' ישמה לך ויחני לך ' אללים ישמר לך ' וההבן
 הוכר :

טילתו אשמעי ' לטבות מקראי ' האללים הרע ' חי זה הוכר :
 אלחינו אלה ' חיך אמן ימלא ' ורופא מכל חלה ' מה טבר מן נער :
 אללים יחני לך ' אה אביו וישמר לך ' אנחנו באננו לך ' חן לנו
 זוב עשר :

זה לאו עליך ' אה אביו וועלך ' אה אמו וועל קהלה ' חנו לנו שבר :
 מורהה תמיד לאללה ' על כל מואום נורי לאללה ' ותמיד נשבח לאללה .
 הצדיק והישר :
 תתברך אלהן ' ואלהי אבחנן ' תתחלל אלהן ' אה צדיק אה ישר :
 יליה דאתנור ' ותמאה

هذه تعال ليلة الستة وليلة الفريضة من قول الامام مرقة رفي ۱۱۰

בשם יהוה רחמנא :

מלבה רמקומם עבידאתה ' יתר ית ילידה לאבחתה :
 יعاد تقיביל

בעמל אדם וקמאותה : בעמל שת וחליותה : בעמל אנוש וקראותה :
 בעמל חנק וצלאותה : בעמל נח וזכותה : בעמל אברהם ונסיותה : בעמל
 יצחק ונצירותה : בעמל יעקב ונדרותה : בעמל יוסף וחלומותה : בעמל
 משה ונבאותה : בעמל משה ושלוחותה : בעמל משה וצלותה : בעמל משה
 ותפלותה : בעמל אהרן ובחנותה : בעמל אלעזר ומימנותה : | בעמל איתמר
 ופקידותה : בעמל פינחים וקנאותה : בעמל יהושע וננדותה : בעמל כלב
 ותמיותה : בעמל השבעים ומלאכותה : בעמלם ישمرכם אה עדתה : יותר
 ית ילידה לאבחתה :

תודሩ ותילך דרך ותשתחב סבעה ימים כיומי סכת סכתה חסתב ובוימה
תמונה יתנור ית בסר ערלה ותלהים ים ותלהה יוםים תחב באדם
דכה בכל קרש לא תקרב ואל מקדשה לא חיעל עד אשלהות יומי
דכה ואם ...^۱

בשם יהוה רחמנא:

f. 91

جاري عادة لختانه المبارك الله لا يقطعها من بيت يشال امين

כי باسم وتعامها يتحبب بارיה دقن בראשית كلها

בריך אלהנו וتمامة

ויאמר אלהים יהי רקיע ונעו"

בריך אלהנו كلها تقيل شويه وبعدة يقال מריה דאלחותה

f. 97

من قول الامام مرקה رفي ونو"

מריה דאלחותה . דילך הי רבotta . דאיירום ררבבים . לאהן דשי' מס' :

רבו רבה עד מותר . דאנן עמיין אכח . צעורה יקירה . מבינה ביד אללה :

קונמן דבינה . תחמורה רביה . | מתנה מן אלה . קוים עד לעלם :

הא מעמי חרוו . חילוח רביה . יתרבי חילוח . רכון עבר :

וטובי אבחתה . רכון עמיין . בר לביש . בנוורתה :

וטובי ילודה . דלבש בה קמאה . דו מצבעו מדבי . דלא במים :

ובחוור חילול . דלא מפסל . ובריה לעלם . לא בטלה :

אבדרהם לנש בה קמאה ובינוי . וילדי ביתו . ופקד למן דאתה בתורה .

ילבש בה :

ומן דלא לבש בה . ביומה תמונה . ליתו מן עבראי . ולא מקדש :

ילידה דאמטו . מלبس בנורחתה . יטרנה אלה . סקוף שומיה :

ילידה דאמטו . מלبس בנורחתה . | ישפְר ויקלע . וימטי לדרגן סיבותה :

ילידה דאמטו . מלبس בנורחתה . ייכן וווך . בלבושה דחוילה :

הא מקרים קרם . מקסקס . ארכידר לטב נרמן . אסורה רומה :

f. 99

ويفقول للحاضرين الي ابو الولد מה شمه يقول لهم فلان يجاوبوه يתנתר مبارك
وبعد ذلك يقول الامام وهو واقف وائلكرح في يده يلوده داتنور من

قول سيدنا هكين هجدول العز اخو سيدنا ابيشع المنف رضون ونو"

يلوده داتنور . אלהים לו ישמר . משמרה תמורה . وبعلמה לו יוקر :

هذا بيت التقبيل

^۱ The rest of the passage is wanting in Cr 19.

וכן ישמר חי קהלי . שמעיו מלאלי . דאתיתוב על ימיינו ושמאלוי . צמיהה
ומצמתה :
ביתך ملي טוביה . בקשט לא לובבה . | וכן עורה ורברבה . דחסדרבן 69 f.
נפנפה :
אה מניד הצלם . תחי תמיד בשלם . באחבותך עלם . עתה אשתחולפת :
נאירוחך יתרה . תnier על כל ארע . כי פניך כירח . מתחתת המצענתה :
אתה בעלם דמע . כי דרכיך ריאמה . תהי תמיד בשמה . ורבכיך
. בשפהה :
טובותיך מן ישום . חסידותך חרום . | דאתה נקיא מכל מום . לא דק 69 f.
ולא ילפת¹ :

جارיכי עادة קרת לילא הסטה عند הולד יבדה האمام בריך אללהנו בנגם Cr 19, f. 85
קגاري עادة בדו הصلاה في ايام السبت ולא ינטמי منها يقول
ברוך אתה יהוה . . .² וישמו יהוה להחיה אמן :

ثم بعد ذلك יقرأ כי בשם יהוי אברהם עלי נשם הפסול ויבא الذي עלי
ימין האمام הסורה الذي בעהם והי אתה בריחי תשמור . ויבא
הذي בעה שדי אשחרך . ויבא الذي עלי הדור ויעל אלהים ثم יקרו
לحاضרים גמיעא גמלה וילך איש עברני ויעידוها תרגום هקدا
ואול נבר מבית לוי³ . . . משיחתה :

f. 86
f. 87
וaza كان المولود بكر يقرأ قدش לי عبراني ويعידוها ترجمום هكدا
ומלל יהוה עם משה למייר קדרש לי כל בכור פתוח כל פניר בברוי
ישرون באנשה ובכימחה לי הו ואמר משה לעמה דברו ית יומה הדרן
דאפקתוון בה מן ארע מצראי מבית עבדיה הלא בתוקוף אדר אפק יהוה
יתכון מדן ולא יתאכל חמץ יומה דאתון אנפיקין בירחה אכיביה :

f. 88
ובعد ذلك يقولו להاضרים هذا البيت השיראןخفيف גملת
אמדרינה יהה . . . דכי מדינתה : ורבוחה למלבה וגנו"

ثم بعد ذلك يقول האمام ברוך אתה יהוה كماتقدم وبعد יقرأ الذي עלי
הדור הנה אני وبعد יקרו להاضרים גמלת אשיה כי תורע עברני
ויעידוوها תרגום הקדה

ומלל יהוה עם משה למייר מלל עם ברוי ישرون למייר אתה כד

¹ Then follows the reading from the Law, in which L 20 ends (on f. 72^b).

² As above, p. 818 . ושבין זורמושין ליליהה)

³ As above, p. 840.

⁴ As above, p. 68.

אה חתן אה יקיר . צלמך בוצין מניד . אליהם לך יאיר . וילבישך כבוד

ואחתהרת:

אה חתן אה עמרן . | אה מון הו בטוב עמרן . אליהם לך יהי סעד .
f. 67 על פתח דרך לכת:

יפה תאר ויפה מראה' . לך צוער בד כמרמרי . גבות קשים ועיטם
תראה' . בות הנור לפרכת:

ולך צלם יורח . בות המשמש והירוח . תבואהתו כפחר ופרח . פניך קטפת:

אذا كان لا دفن

מניד וליך טוב לך . ואתה בעובדק מתקן . ישים לך פרקן . מכל נעה
אשלמת:

f. 67 ראותך בות מלך . והנור פניך יערכ' . | ואני בין ירידך הלק' . וכן עמד לשרת:

في مكهن مجدول

פחח עניינך ולשטיישך הבט' . ראותך בות שליט ושותט' . אה דמע כל
שבט . ודמע כל משפחת:

אה חתן אה בבד' . בין תרי הכהנים עמד' . כל דברך דלק יבר' . ושנאיך
יבפתח:

אה מנור אה כוכב' . על במתה הדרך תרככ' . ותשמה משמה כחנן' . על
כל משמע עצמה:

f. 68 אה נבורי ואドוני' . | אליהם לך יחני' . וישימך בשמה ושדכני' . יפת
אליהם לפת:

יעמד' אלה שעדריך' . וביתך ואתריך' . וחין אמן יאריך' . בעמל אכולי
הנותרת:

יברכך יהוה ושומרך' . וורבי איקריך' . ויסני מספרק' . ותחצלה בעלהה
ובאחרת:

וישם לך שלום . ויעמר² לך כל מקום' . עד תרבי ותרום' . הימים ומוחראת':
f. 68 וישמר חי אביך אドוני' . ויהוה לו יחני' . בחזרותך יותחני' . | וישם לו
אשלמת:

וכן ישמר חי תלימך' . ויסני ממנו וממך' . וכל טוב לו יסמרק' . דחסדריכו
נפנת:

اذا كان لا اخ ثانٍ

ובן ישמר חי תלימך אחר' . ואלה לו יאיר' . פניו ולבו ניר' . וידע כל
חכמת:

¹ Cr 19 resumes here.

² A leaf is wanting here in Cr 19.

חתורי אה מלכה . ברומה ובמבה . תתרומות אה מורהה . | רת רם ٦٤ ג. בראומת :

فصل ايضاً عليه ايضاً له رضي الله عنه

על משה שלמה . את יומי בכל עת . כי הוא רום הנבאים . בדברו ארימות : אלהינו בדר . ובן משה פרל . לית דמו מן ירד . ועד יום התשלמה : בנלו אחברת . הבריה דאתבלת . וולמה עמלת . יום מולדו אסכתה : גבורתו שם ורם . | אקרו עליו שלם . לית דמו באדם ¹ בעלמה ובאחרת : ٦٥ ג. דכתהו לית ימצעא . בכל פאת ארצها . מקצתה ועד קצתה . טוב מי ספדו לרת :

על ידו סימנים . עצומים רביאנים . אתחשו בסקפניהם . כסיאן לא אנלה : רמי זה יובל ימני . רבות משה ויתני . אלה אמר מימני . בנביותו אסילה : זרו לרה אהיה . | אל ההר אה בר ביתי . כל כלום עשתי . לירך ^{٦٥} ג. ח' מצמת :

אה משה אה משה . אהنبي וחושמי . לית לנו שלישי . וכמוך לא אקימת : טוב מן במשה יומן . עם הזוכים יומן . ינוח אל נן עדן . ימצעא כל טוב חדת : יסידו עולמים . בארץ ובשמי . כי הואنبي תמים . ולא לנביותו חולרת : כל מדעים אמרו . כד בספרו קלוי . | לו לא עפר אלקורי . מה צדקהנו כי מת : ٦٦ ג. תמידה נביותו . ואלה ביחסאותו . קדם באלהותו . לא יתר ולא פעה :

فصل مدح في العرس له ايضاً

אה חתן אה יפת . טובותיך עדפת . נארותך היא לheid . על עלם אסקפה : אה חתן אה סמוך . דרבך הי במרק . לא ראוי במרק . בעלם ולא אקלפה :

في مكهن هلو

ישם לך אשמהתה . אהמן מבית כהנתה . יתן לך יכלתה . וישם לך ^{٦٦} ג. אשלהמת :

فيه ايضاً

אה כהן אה עצום . מיתוביך תרום . ואני בין יידיך קעום . וכן עמד לשרת :

אה חתן אה ארבעון . אהמן הו לשבוב נכון . יעמיר לך כל מכון . עד תנח בו לשרת :

f. 61 טביה דטביה .¹ מסב מנ סביה . טבות רבות רמות . | ממעל אל
 מתחת :

יתחנו ירושי . פקור ספר משה . יפה לנו עם קדרש . טוביוון מן משפחתי :
 כל יחוון תמה . מן ינון ושםה . כל כלום על שבע . מתייבב בטוב עת :
 למועדיכון שבאות . מן יומי השמחות . לא תמוש על קשתה . צמייה .
 ומצמת :

כישרשה מלקם . מעל ימי אדם . מצדייק לצדייק . מורה לו לךחא :
 נוחינה לביבא . נאמן בו ונבייע . נדרש חפלתו . בעלה ובהארה :

f. 62 סברוחו לנו . בעלמה וחומנו . סמכים בדורו . ولو היינו תחת תחת :
 עליונים אנן . קשתה שקחה בגין . עמוד קשתה עמד . לא יוע ולא ירתת :
 פנותה וחילתה . לא חפני ולילה . פני פניך לעיניים . כתבת קשתה מירת :

² צדיקים שברו . | הא טובים שמורו . צל קורתו דגל . חיים ומחרת :
 קשתה לא יסאה . ولو חלשם בכסי . קטנתי מכל החסדרים . וכן מכל

האמת :

רבו למרה רכלה . ביראה ובדלה . רביה דיתב לנו . כל טוב ביהוב
 לעת :

שבחו למון . בנציר כל סדרן . שמותו קרשו . דעל כליה עצמא :
 f. 63 תנו חדו תנו . | באיקר והסדר והנו . תחת הקלם הטוב . דברו נפשה
 אשלה :

فصل عليه أيضاً له أيضًا

אל עליון שמו . לית לנדרלו דמו . ממן בריאמו . באיקר ואתפחרת :
 בריו צער אמן . באוצר טוביה מזון . לכל באש סמן . לימי סביבו באת :
 גROL גבור נראה . ארון הנבורה . טלוך לעל ולרע . נמצא בכל עת :
 דמות לית לנדרלו . נזיו טבן פועלו . ברד פרד אין לו . אורוך ואחריות :
 על חסדה באטחי . ולטובה אברחו . סלוכה לחטא . וטבול מה אשמה :
 רמי אשר יוכל . יורה אותו על כל . טובי דאנדה הכל . דו כירה דלא פעה :
 זאונה אדרונה . חילוה רביאנה . ממינה חנונה . וחילו אנשומות :

f. 64 היה דלא ימות . | לית לנדרלו דמו . שככל העצומות . דו מוחי לכל מה :
 פבו עלי יתר . וחסרו טב עד מותר . מקדם ומבהיר . כל טוב ממו אחת :
 ימינו תרחין . כל אויב ומנאין . דו ירפא יומחן . כל רב קמי באת :
 כי כל דרכיו משפט . אל בצדיק ישפט . يوم יאו במשפט . ידו בתשלה :

¹ Cr 19 resumes.

² Two leaves are wanting here in Cr 19.

מה יתעבר לה: ונעתה ברת פרעה למחסן על נהרה . ורביאתה אליהם על יד נהרה . וחותם תחביבתה בנו סופה: משגרת ית אמתה . ונשבתה ופתחתה . וחותם ית ילדה והוא רבבי בכוי . וرحمת עליו ברת פרעה: ואמרת מן ילדי עברניה דן . ואמרת אהותה לברת פרעה איזל: ואזעק לך לאתת מינקה מן עברנתה . ותיניק לך ית ילדה . ואמרת לה ברת פרעה אולי . ואוללה אלימחה . וועתקת ית אם ילידה: ואמרת לה ברת פרעה רבבי ית ילדה הרן . והיונקתה לי . ואני אהב ית אנדריך: ונשבת אהותה ית ילדה . ותינקתה ורבה רבייה: | ואנדיאתה לברת פרעה . והוה לה לבך .^{٥٩ f.} וועתקת ית שם משה: ואמרת הלא מן מיה משיחתה:

جوابه من للأفاضين جميماً

isher ونبأ ربا ونو"^٢

تمت اقاويل الافراح بعون الله

f. 60

בשם יהוה:

وبعد ذلك نكتب زفة الى العريس تقال ليلة العرس وليلة الاحد من نظم
سيدنا الرئيس يوسف رخي الله عنه امين
لالهيم اشلموت . رוחي כד אלטאות . כי הו רחום וחנן . رب חסדר ואמתה:
لالهيم קדרמת . את רוחי אשלמota . את נפשי עד תלכש . כבוד
ואתחפרת:
هذه بيتين التقبيل الاوليات

אלל עליון שמו . | האחד בריאומו . הקודם על הכל . לא מזא ולא מאת :^{٦٠ f.}
ברואה^٣ דברא . אדם מון עפירה . בדמות אליהם . ומלא ברוח חכמתה:
గדל בה ובמדוע . מבידולות עד ידע . נדלות עבדותה . לא יתר ולא פעה:
דעך באשתה יומים . מהו בארץ ובשמי . דשבת דלא מון דוש . בשבעיע
לשבות:

f. 61
השบท קדשו . ואבדילו ואפרשו . | היום המתכון . לשומר משמרת:
ומשמרתו למודע . בעזוב כל עבירה . זואת אות הברית . אשר לא חלרת:
זכרון لكمאי . וטובי לזכאי . זכרון מבראשית . ישג אל אחרית:
חכמה תודיעך מה . עלמה קם על מה . חתום לא משתרוי . ולא
תת עוזן לחתה:

¹ Cr 19 below (p. 845) (וועתקה).

³ A leaf is wanting here in Cr 19.

² As above, p. 40.

יצחק למלאה בברה ובן רמש . ותלא חותה וענל . והוא גמליה אחין .
ותלה רבקה ית חותה . ועמתה ית יצחק . ונעתת מון על גמליה ? ואמרת
לברה מון נברה זעה . האזול בברה לויומן . ואמר עברה הו רבבי :
ונסבת צעיפה ואטמורת . ותנא עברה ליצחק . ית כל ממיליה דעבך :
ואעללה יצחק למישבן שרה אמה : ונסב ית רבקה והאת לה לאתה ורחה :
ואסתובר יצחק בתיר אמה :

جوابه من مكهنيم جميعاً

ישר ונכיה רבה מימה מנדי ארחותה קדרשתה . ירותה דחיה יתרברך
לעלם . וברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם :

⁵⁷ f. **تمت اقاويل الافراح بعون الله الملك الفتاح وحمده وبعد ذلك نكتب بيتهن
فاتحة ترجمون الولد نقيس العرس من قول المرحوم يعقوب ابن اسحاق**
⁵⁸ f. **ابن سعدون رحمة الله تعالى عليه امين**

בשם יהוה :

יתרבי שם יהוה¹ ... מנון חקת הנורה . אריש המצוות לסגול הטעמים . על
יד אברהם בן תרח . דנלווי ריאמים . | חקה לא חכרת² ... וברוך
אלהינו לעולם :

ايضاً قافي بيته المذكورة

רבבי יהוה . התמיד בריאמו . דברא העולם . ובברית אדם חתמו .
ומלbin כל הימים . ברך זה היום וצומו . ונלא חקת הנורה . על יד אברהם
⁵⁸ f. **זכרתו עמו קיאמו . דברארה נמל קנומה² . ובזה הוה חמו . | ואתשרשך זה
הדבר . מון נבי אל נבי דלא קעם במו . עליו נקיי שלום . ברכיות פממו .
בעמלו יטיר דין ילידה . ויתלמוד בעולמו . ושימר הי אביו . וישימו חמיד
בשםו ושלמו . בקדוש שם יהוה . התמיד בקומו :**

جوابه

ישר ושביך טבנ . וברוך שמו לעולם :

ובתר בן יתמר וילך איש תרנום :

ואול נבר מבית ליה . ונסב ית ברת ליה : ובתנת אתחה يولדה בר . וחות
יתה הלא טב הוא : וטמורתה תלתה זהרים . ולא יכולת עורי למטמוראתה :
⁵⁹ f. **עשתח | לה אמה ספינטה דברדי . וומרתה בטין ובזופת : ישאות בה ית
ילירה . ושות בסופה על ספת נהרה³ . ואתקוממת אתחה מרחק למחכם**

¹ As above, p. 839.

² קנומו 25 L.

³ יrhoה 2 G.

جارى عادة قرایة السورة بعد اتمام القول فلما ينتهي القليل من التذاكير المذكورة يقعد ويقرى بي باسم وآبراهام وزکو يتغم قرایة الفصول في نوبة يوم السبت ويقرى الذي على يمينه السورة التي بعدها ثم يقرأوا سورة بعد سورة الي ان يصلوا יצחק בא במדבר¹ | يقرأها العرسان يقولوا جميع ^{f. 53} للجماعه لخاضرين وينهم יצחק אחרי אמו בنعم تقيل ويقولوا بعد ذلك للجماعه كلهم חורה צאה לנו² كلها الي اخراها ويימרו בתר זה שיראן שניBethim מימنه ومبسوط

f. 55

כל טב לדרכه شبתחה ...³ כן בטח באלהיה:

וالتاني يقولوه הכהנים جميعا

חדרון בטב שבותיה ...⁴ ומיו נסנד:

وبعد ذلك يقرى لحفتاوي بي باسم: ويُ יצחק בא במדבר: علي وزن السور الذي ينقو في الاعياد علي الكتاب في البنשה: | وقول بعد ذلك شعير ^{f. 55}
Bethimفاتحة יצחק ترجمون من قول التقة عبد الله ابن سلامه رحمة وנו"
يحربي שם יהוה . רחום הרוחמים . המלך החמיד⁵ . עצום העצומים .
דשלח משה בן עמרם . הנביא החמים . ונלא על ידו . מצאות רמיים⁶ . מנונ ^{f. 56}
חחת הזבוג . ראש המצחא לسانוני העמים⁷ . חקה לא תכרת . לעלם
עלמים . שלום יהוה עלו . בכל דרי העולמים:

جوابه من הכהנים جميعا

בכל הימים רבותה לה . ישר ושביך טבן . וברוך אלהינו לעולם:

איضاً ثاني בית من לילדה المذكورة والله اعلم

נודיו ליהוה . ונרביו לשמו . | דברחר הוכאים . דברעלמה קמו . ראשם אדם .⁸ f.
וestructionו בשלומו . ואמר לא טוב . וחילין חאה ממו . וובנם בחדרו . עד
הוכאים מנון יקומו . ואתנית זהאת החקה . על ידنبي לא קעם כמו . בן
יתצליח דין חתנה . וישימו תמיד בשמה ושלומו . ויקום ממו בנם מבים . בון
יוכר שמו . בעמל נביה רבה משה . דאלחים ארמיים:

جوابه من הכהנים

ישר ושביך טבן . זברוך שם לעולם:

ובתר בן יימר חבתה ויצחק בא במדבר תרגום ברנן מטורע:

f. 57

בשם יהוה:

ויצחק אחתי במדברה . באאר לקעימיה חי' . והוא דער באראעה דרומה ונפק

¹ L 20 gives the passages in full.

resumes.

² As above, p. 70.⁴ Cr 19, G 2³ Cr 19⁶ In G 2 the remaining leaves

are not continuous, and much is wanting.

ילדה דאתילד . אליהם ישמרו . משמרה חמימה . ובחייה יעמדו . יותרבי
ויתלמוד . קדוש כל ספרו . בקדוש שם יהוה . אל צדיק ושדרו :
ילדה דאתילד . בחדו שלמתה . ישמרו על לב אביו . משמרה חמימותה .
48 f. יותרבי ויתלמוד . קדוש ארחותה . | בעמל משה בן עמרם . מאורה
דנביותה :

لابن מקhnן הלו:

ילדה דאתילד . מן בני לוי . ישמרו יהוה . והברכה לו יצאה . יותרבי
ויתלמוד . קדוש כל כתבי . בעמל דרו משה . הנביא הרביה :

لابن زQN יטראל

ילדה דאתילד . מן זקן ישראל . ישתרם בעלמה . יותרבי יונדל . ויתלמוד
תורת משה . הנביא הסניל . בקדוש שם מרזן . המלך הנדרי :

في ابو الولد

48 f. אביו ילדה . גלנו יוכרו . ונקיותו תוכר . בין קהלו וסדרו . האיש התם .
רלה כל איקו . *אתה אה יקירה וקראה וצלאה . דכל מעשייו יתרו .
וחשובה וכתובה ונארה . ועובדיו כשרו . וודועה ומכוננה . וחירות הלב
וסוברו . וסמרק קהלה וארכון קהלה . ועשה טבהה . דלו טב מזכרו .
אה מן שמו פלאן . מודעך בין קהלו וסדרו . יהוה ישמר חייו . ויקום ממו
רבו ופרו . וישמר חי בניו . ובוטוב יוכרו . וויסיפון מן הטוב . ובעלמה
יתעמורו . בעמל השלשה והמלך . | *ומביא קדש כל ספרו ;

49 f. في اولاد عم الولد تاليف العم الشيخ مفرج ابن يعقوب المفرجي رحمة ونا
מן דברנן אزا . ולדרכן בני עביבך עבר . הנבונים הירודאים . בכל מדע
ונימר . סמוכי הקהל . אינה ובכל אחר . עשו הטוב . רבבים האיך . יהוה
יסני חסדיין . ווישיעון מכל דבר שקר . וישמר חיין . ובוטוב לנו ירכר . וישמר
חי בנוין . וילמדון קדש כל ספר . בעמל השלשה וווסף . ורemu כל הבשר :

وبعد ذلك يذكر القليل للأقرب بالاقرب كما تقدم في قول العريس وبعدة
يقول كل קהל ישראל سنين

² Some leaves are wanting here in Cr 19.

² L 20 om. heading.

יקרה וקראה . לקדוש כל ספרו . וצלאה ונארה . וכל שענדיו בשרו . ומולב ² G .
למסכינים . בכל אחר ונשטו . ורפסותה ומשיהה . וכל מעשייו יתרו . וסמרק קהלה וארכון
קהלה . וחירות הלב וסוברו .

ומן אמר לו לך אל פרעה ² G .

² L 20 om. this piece.

באה רחמנתך . אן לא יסב עלי . כי עבר עבדו אתה . ונטרכם יהוה .
יכולה ממנה . בעמל השלשה וויסוף .ומי נסה נביותה עננה :

غيرة

כל קהל ישראל סנים . עוזרנו ורבנן . לא ימושו ויהיו . תמיד בחדבן .
אה סדר סיעחה . מן אלה כל שביכון טבן :

جوابه من الجماعة يشر:

ايها الواقف علي هذا المجموع المبارك اعلم وفقك الله تعالى ان جميع ما كان ⁴⁶ _f
تقدمن فيه من الابيات التذاكير التصرف فيه الي القليل ان يذكر الي
كل من هو علي قدر علمه وعمله ومعرفته ومقامة بحسب ما يليق
والله اعلم

وبعد ذلك نكتب نقىض بكل رم للولد * من قول النقة عبد الله ابن
سلامة ¹ رضي الله عنه .

גורת הנורה . شרוּה מִן אַבְרָם . וְהִיא בְּרִית עַל יְד מֹשֶׁה . הַצָּדִיק בֶּן
עمرם :

כל יליד עבראי . בשמינוי יתנור . | קיام מן אלחים . עם אברהם ⁴⁶ f .
אתקטר . ובכiar על יד משה . כמו יהוה אמר . בקצת אשא כי תורע .
ויללה זכר :

אברהם חפר ביר . ומשה לה ברוי . ונתק ממן מים . לצרים מרדי .
וחחיהם היא טובה . מעתרה לכל עברי . לא ישתח'מנה . לא ור ולא נכרו :
טובי עברי . נתורי זה הקיאם . אנון הסגולם בו . מבלעדי כל עם .
כמה יהוה אמר . ולנו תורה חכם . והיתה בריתך בבריכם | לבירת ⁴⁷ f .
עולם :

ומן לא יתנור בשמינוי . יהו עkor . וליתו מן עברי . וזה גל לא סתוור .
نبידל אנחנו . ונצפי בעין המאור . בין הקדרש ובין החל . ובין הטמא ובין
התהור :

יהוה כרת ברית עם האבות . בדיל סניל זרעם . ואקיימו בחסרו . כאשר
נשבע להם . ולנו תורה חכם . ובוזת סוברים . ולא ישכח את ברית
אבותך . אשר נשבע להם :

בעמלם ישתחרר . אמן דין ילידה . | ויתרבי יונדל . יהוה אמן לו סעודיה . ⁴⁷ f .
ויתלמוד תורה יהוה . ומה בה מן פקודה . בקדוש שמו הנדרל . יכולה נכבדה :

בכל עת . וככון עם כל מי . ידרשו מן המסכנים . ועם כל מין לו עמי .
יוסיפו אלה מן טבו . ויקים לו קיאמי . הוכאים השלשה . ויצלח בצלחות
דפתר חלמי . פרעה ואתעבד מלך . ובכמלוותיו לא אתחמי . ובועל קטף
f. 44. כל נשמה . | אשר הושם בתרבת נטעא :

في اقارب العريس

وكريبي دمنون . سموقة وأرقبونه . أر��ون ليث כההו . לנו כל ערנה . מתני
צלותה ومرקחתה . وعوبديו מתקנה . بما ידרש עשותו . בטב חכמה وبונה .
מיطيب למסכנים . بمמלל לשנה . אה מן שמו فلاן . מודעך בין זמונה .
يهוה ישרם חייו . ويיסני לו חננה . ושומר בנו על לבו . ויתן לו טב מתנה .
בעמל בשלשה יווסף . ורemu כל מימנה :

ايضاً في اقارب العريس اذا كان زكزا :

¹ וככון سموقة وأرقبونה . הנבר הנבון . התמים הידע . רהוא בכל טוב
נכון . דמזרשו עובד טוב טוב ...²

f. 44^b ³anca بيت في اقارب العريس نظم العم الشيعي مرجان عفي عنو

كريبي חתנה . בעל גלגולתה . אב עלי אוכרו . בין סדר סייטה . דו
סהבה טבה ויקירה . וכל עובדיו כשייתה . וקראה צלאה וחשובה וכתחבה
ונאריה . ובעל בוגנותה . וידועה וריטורה ומשירה . ומיעני עדתה . ומתקן
מקורתה וחשוב חשבן קשתה . ויום דעתה ובינתה . ואבי יתום ואלמנה .
הלווק דרך טบทה . ופדר ובנו בחכמתו ודעתו . ונשיא משפחתה . ונдол
f. 45. זקיני צלotta . | ואמור כל חכמתה . וסמן קלה וארכון קלה ועשה
טบทה . וחדות הלב וסוברותה . וסדר נקבותיו רבים . עד כי חדל
מספרוחה . אה מן שמו אדוני فلاן . מודעך בין קחל עבראותה . יהוה
ישמר חייו . מאה שנה תמיותה . ויסני איקרו . ויפרי לו פרותה . ושומר
חיי בנו . וילמדון קדוש ארחותה . ויעמי חדותון קרייב . וימטי למסברותה .
בשלשה האבות . ופתור חלומותה . ובועל נביה רבה משה . מאורה דרבוותה ;

في اقارب العريس والعروس

f. 45^b ³كريبي חתנה וחרסתה سنיהם . ואחציך ערנה . | על נחחותי יתונן . בין אהן
זמונה . ומן דברתי יתה . ואתקצרתי בדרכנה . ומן לא זברתי יתה . אשבעינה

¹ G 2, f. 52. Not in L 20.

² As above, p. 835, top.

³ Not in G 2.

⁴ Cr 19 resumes.

דמדrho עבד טוב . עם כל עשיר ואבינו . לא יברת צלהה . בכל אחר
דו שנון . ולא יבטל מון מקרתה . לבדו עם הוימן . אה מון שמו אדרוני
פלן . בין כל הקהל נבן . יהוה יאריך ביוםיו . וכיזמי נח ישימון . ויתן לו
הברכה . יוישם לעדרו מטמון . יישמר בניו וקוריבו . ובעלמה יוקרזו .
בשלשה יווסף¹ .ומי שם הלהות בארכן :

f. 42

غيره في عم العرس اذا كان عالم عايل نظم العم الشيخ مرجان
الدنجي عفي ونو"

עבבי חתנה . אב עלי אודר . ואפרט נליינחו . בין סדרה דאסתרר . האיש
הכביר החתום . דבלבו המודע יערף כמטר . דו סחבה טבה ויקירה . וכל
עובדיו בשר . וקראה צלאה והשובה וכתחובה . וללב חדות וסובר . ונארה
ירודעה ומבוננה . דלו טב מודרך . רויטורה ומשרה ומעני העדרה . ושתור
קדש כל ספר . וחן צלהה ומתקן מקרתה . ונשיא ישראל בהה הדר . וחשוב
חשבן קשחה ופתחורה . | וכל מעשו יתר . ופרד זבנו בחכמתו ודעתו .²
המעשיה והמימר . ואבי יתום ואלמנה . הלקך דרך אל ישר . וסמנוק קהלה
וארכון קהלה ועשה טבחתה . ולא יכול פתור יפתחר . סדר נקיובתו . דרבת
על המספר . אה מון שמו אדרוני פלאן . מודעך בין עם ישר . יהוה ישמר
חייו . ויסני לו כל איקר . ויצאה הברכה בין ידיו . ויפתח לו טב אודר .
וישמר חי בניו . וילמדו קדש כל ספר . ויעמי חרותון קרובי . וימתי בין
מה יסבר . בעמל שלשה האבות . ודקנאו פוטיפר . ובعمل נביה רבה
משה . דמע כל הבשר :

f. 43

غيره في أولاد عم العرس من نظم المرحوم العم الشيخ مرجان
الدنجي عفي عن

בני עבבי חתנה . גלניון יה . ומעשו מתקנים . בכל עובדייה . יקרים
קראים צלאים . דלון טב דכרניה . חשובים בתוכים ונאים . וחרות הלב
וסוברייה . וסמכים וארכונים . ועשיי איקריה . יהוה ישמור חיון . ויוסיפון מן
טבחה . וישמר חי בנzion . ויתלמודן קדוש כתבה . ומן לא אודרבן מהם .
ירובן קרוב בשלמיה . בעמל שלשה האבות . ופתור חלמיה . | ובعمل משה³
בן עמרם . רבון דנבייה :

في حال العرس

עוויי חתנה . דקעם קמי . דו נבר נair פלאן . דבכם אשטעט . ליה מודענו
לא יבא . עליו מרטי . עשה' כל טוב וחסיד . תמיד עם יתומי . בני אמתה

¹ החמלך 52 f. G 2.

^{39 f.} בכל דבר | ונטורך יהוה • הצעיר והישר • בעמל השלשה וחמלך • וטביה
קרש כל ספר:

ثالث בית فيه أيضاً

חתנה טבה • יהוה ימלא חדורך • מה טוב מין חתן • ומה טוב חותך •
מה טוב מיכלך • ומה טוב משיחיך • מה טוב בדרך לבשתני יהון • ואני
קעומ בחמשיותך • יהוה יסני איקרך • ויחיל מיתוביך • ויקום ממק אמן •
בנימ סנים כותך • ברוך אתה בבאך • וברוך אתה בצאך:

לאבי חתנה:

^{40 f.} אבי חתנה • | דביהם אתקרי • נבר גבר תמים • בכל עבדיו מריח • בסדר
עדניה קעם • מצלי וקרוי • מבונן במידען • בחור כל שמרי • עבדו טבחתה •
הליך דרך מרוי • יוסיפו אלה מן טובו • וורבי אמן וופרי • אה מון שמו
אדוני פלאן • מודעך בין כל קhalb שמרי • יהוה ¹ ישמר חייו • ובאתרי קדשה
ישראל • בעמל השלשה ודרכנו • איש מצרי • בקדוש שם יהוה • בקדש נארדי:

לאחי חתנה מן מימר אב סבות הדונפי:

^{41 f.} אחוי חתנה • | גלינו רביאנים • הנבר החם אשר • סדר עבדיו מתקנים •
דו סהבה טבה ויקירה • דלו טב דכרנים • וקראה עצלה • וכל מעשיו
שרניים • וחשובה וכחוכה ונארה • ומכליל הנגנים • וספוך קחה וארכן
קחה ועשה טבחתה • עם כל דלים ואבונים • אה מון שמו פלאן • מודעך
בין הזימונים • יהוה ישמר חייו • ויתן לו טב מתנים • וישמר חי בניו •
וילמדון קדרש כל אלפינים • ויזרבנו קרוב בשלם • ושם ושרכנים • ויתן לו
יהוה • מן טובו מתנים • בעמל השלשה ומי אמר • הלוא לאלהים פתרנים:

^{42 f.} اذا كان له اخ ثانٍ من قول المرحوم العـم الشـيخ مرجـان الدـنـفي عـنـه
וכבן אחוי חתנה • לו אובר אני • ואفتر נקיותו • במפרט לשני • מה טוב
מן נער • דמו לא עמת עיני • ויקירה וקראה עצלה • ועבדיו מתקני •
וחשובה וכחוכה ונארה • דלו טב דכרני • אה מון שמו פלאן • מודעך בין
זימוני • יהוה ישמר חייו • ויתן לו טב מתני • ועקובהה לו קרב • יזרבען
^{43 f.} בשמה ושרכני • בעמל השלשה האבות • דבמערתה שכוני • ובעמל יוסף
הצדיק • ובן עמרם המכני:

في جد العريس

כהבי חתנה • הנבר הנבון • החטים היריעו • דהוא בכל טוב נכון •

¹ Some leaves appear to be wanting here in Cr 19.
pieces appear to be wanting in G 2.

² The next five

אדם וחיה · תדרין אחכנשו · במיושן נן עדן · למדון ישמשו · ואורבננו
בחדרו · זהה וששו · וביניען שרת אהבותה · והזאת נפשה קשורה בנפשו:
f. הזבוג לאו על כל אנש · דו ראש כל נירה · הנפש בו נשם · ותשמה ³⁷
בוי תרה · הא טובי לדיזרבן · ויעבד כל איקרה · כובוג אברהם בן תרה ·
על שרה ועל קוטורה:
הובוג חכמה רמה · דו כות כליל · וכות בוץין מניר · יזרח על המודרבן
בכל יום וליל · הא טובי לדיזרבן · וילך בטב שביל · כובוג יצחק נצירה ·
על רבקה בת בתואל:
הובוג אהעבר · בריל הפריה והרביה · עד יקום מן ישבח · למלכה רמה
חיה · | הא טובי לדיזרבן · ותהו עבדיו יה · כובוג יעקב ישראל · על רחל ³⁸
על לאה:
הובוג עובד טב · בו לאנשה אתחחרת · יתפחר בו בין עמו · וישמה בו
בכל עת · הא טובי לדיזרבן · ולכל טוב ואיך יצמת · כובוג יוסף
הצדיק · על בת פוטיפרעה אסנת:
הובוג כות בוץין מניר · יזרח על המודרבן נרו · וכות תרה טבן · ישמה בו
מי בו יעברו · הא טובי לדיזרבן · ויעבד מה ירצוי מרוי · כובוג משה בן
עמרם · על צפורה ברת יתרו:

f. 38

وصد ذلك تذكر أكريس

באהלון דאוכרו · ישמר דן חתנה · טבה ² ויקירה · וסמכה רבה וארכונה ·
וקראה וצלאה · * דלו טב דכרנה ³ · וחשובה וכתובה · * ונאייה ומבעוניה ·
וירעה ומשירה ⁴ · ועובדיו מתקנה · * זומענין העדה והשוב חשבן קשתה ·
ישמר קרש כל אלףנה · ווקן צלוטה ומתקן מקרתה · ופרד דן זבנה ·
ועשה טבחתה · לנו כל עדתה ⁵ · אה מן שמו אדרוני فلاן · מודרך בין אהן
זימונה · מה טבר מון חתן · כל עובדייך בשRNAה · | יהוה ימלי חרותך · יסני
f. 39
לך חננה · ונוטרך יהוה · יכלה דיאנה · בעטל משה בן עמרם · נביה
טימנה:

ايضاً في العرس

מן דכרנק יצא · ואל דכרנק עבר · אה שמש החתנים · מה טבר מון
נבר · חתמלי חרותך · ותמייט מה חסבר · ותתחני באתחך · ותשמה בה
יתר · וنعمי לך בר קרייב · בין קהלה יתגוז · ותקום מנך פרותה · ותנצלח

¹ In G 2, ff. 45-48 are out of place.² סחבה 2 G 2.

ונאייה 2 G 2 · ומכוניה · ורשותה ומשירה · וסתקן מקרת קרש 2 G 2.

³ G 2 om. ⁴ G 2 om. ⁵ G 2 om.

כל אלףנה · ועשה כל טוב וחדר · דלו טב דכרנה.

דאנון הר שלטנים בין העם הסוררים . יהוה יחריג לשנאותكم קמי הצרים .
f. 35 ויפרש מה בין ידין בתובות ואיקרים . ויפוי יתון מכל עקה | ומן ידי
הטמוירים . וויניר פניו אליהם . ויכפת כל נבדים . וופלטונ בכל דרך ויפתח
לון טב אוצרדים . ויפשרון מכל לחץ וויניר לון הנורדים . ויפחק עיניהם עני
השמרם . וישמרם יהוה ויישמר מה לון מן הברים . בשלשה וויסוף אשר
אшибר למצרים . ובנביא הנאמן משה רemu הספרים :
מניבים אמן :

¹ ايضاً فيهم يهودي سسي منهم امين بعمل منه هنا من امين

f. 35. f. נתנו לנו עורי ברכרן . | הסמכים והארכוניים : כוכבי הקחל בכל אחר .
והם הר אדרונים : עלין ארכוני . הבני מठבנין : הקעים פניהם . קמי
השלטנים : בהעוכר והטימר . בכל האזובנים : הנתינות מהם נתניין . להדים
והאביונים : ואנו על דרגינו . בות עמודים ואדרונים : יסני יהוה לון . כל
טבות וחננים : ויסעדם על מה אנחנו בו . בין זאת הסנים : ויסניד מפניען
תריח רגזה . ויפתח תרח הרצונים : ויסטי שרב פנותה . וטמנה יהיו מותפינים :
f. 36 אל רחוב רחותה . וימי הרצונים : | ושמרם יהוה . אדרון כל האדרונים :
ויעמוד אתרין . וישטם בכל עת שניים : ולא ימושו בשמחה . וזהו רב
ושדכנים : באבות השלשה וויסוף . ודען כל מימנים :
מניבים אמן :

עורן בן בהם עוד :

ארכוני קhalb אשר לון עמודים . מה טbum מאן ארכוניים אשר לון הירדים .
הירדים דופרשו לון בתובות וחסדים . חסדים לא חברה רק יתון מתחדרדים .
f. 36 מתחדרדים על עמה יתרום חמידים . חמידים צדקתו באברים ובנדים .
² ישמרם יהוה נCKER הנכבדים . וישובו אל הרzon בקרש המנסדים . וישפטו
אמון על עשיהם וקורדים . בעמל השלשה האבות הטהורים הפרידים .
ובעמל הנביא משה בחור המלמדים :
מניבים אמן :

وعد ذلك يقال فاتحة للعرس وهو حوبن من قول المرحوم الشقة عبد
الله ابن سلامة رحمة الله وعلوه

בשם יהוה :

f. 37

בקל רם נימר . رب אלה אלהיה . חילה דברא אדם . לפירה ולרכיה :
מכנכל פרותה . ברא ית אדם . ואברילו על בוראייה . ברמות והצלם .
וחלץ מנה חזה . עד מנין יתקומם . מון ישבח שם יהוה . בכל לילה ווומם :

¹ Not in place in G 2.

² In G 2 a leaf (f. 43) is out of place.

ומחדדים 2.

הקדש נתנים . נתנים מן מרון אדרון כל האדרונים . אדרונים אכן אין חפשו מיתובייתון במשמר קרש כל אלפיים . אלף ארחותה דאתיבת על יד דמע כל מינים . | מינים הם על הקדשים הן הַת עובדיין 'מתקנים' ^ט f. 32.

וanon לבני ישראל כת עמודים ואדרונים . בצלותה ותשבחתה בסדר העדרנים . יהוה יוקרה במשמרו . וינויד לון הלבכים והעינים . ויסני מהם ויטיב לון בכל המוכנים . ויפח עיניהם למשמר והמייד דבריו יהונו חכמים ונבונים . וישمرם יהוה האם על הבנים . בשלשה ומיא אמר הלוא לאלהים פחרנים והנביא הצדיק משה דמע הנאמנים . ובאהרן ובנוו מקראי הקרים :

מניבים אמן :

^ט עורך בן בהם * מן מייד עבד יהוה בן שלמה ^ט ירחו יודה אמן : f. 33

נשוב עורי לדרכן בעלי ברית כהנתה . כהנתה דאתפרשת והוא כהנתה תニアנתה . מן כהנתה קמאותה ותנאותה לעבדותה . עבירת הקדש עליהם . בין דמעי כל אמתה . ולן תרומות הקדשים . הן שרו בקדישותה . ולן חלקיים סנים מן יהוב כל מתנאותה . דאמר למשחה ולבנייך לך עולם . ואונפו על זה חנופה . בעמידותה לפני העם למשמר עם הדורות לון ממשלה . הן דבקו בנותון על הקשת . לון אנרים רבתה . | מן יהוה ומן ישראל ^ט f. 33.

טוביון בזאת דרגתה . יהוה ישכלים אל רצונו ויזאה יתון ברכתה . ויפרי פרותם במשמר אגרתה . ויחיל דרניון וויספון בבוננותה . בשלשה וויספה דקים בממלכתה . ובנביא הצדיק דמע דנביותה . ובאהרן אשר לו טב מיתובייתה :

מניבים אמן :

^ט עורך בן בהם יהוה ירכי מספרם :

כהני יהוה דיתון פרוטי הברכה . על עדת ישראל ^ט אשר בון מברכה . f. 34.

ברכה תמייה מן המכינים לברכה . בכם אה כהנים יתצלח כל מלאכה . בכם הצדקה יתגלו דרכה . בכם דרך קשטה ישתרם הלוכה . בכם הברכות יהוה יורכה . יברך אתכם יהוה במני הברכה . ויקים משכנה ביוםיכון ויתנצב בונכה . קדש נבעתת ותחדש הממלכה . לכם אמן קרייב ולא תסוד מנוון לא כה ולא כה . | בנכון משה תהיה יומיכון טבין זכה : f. 34^ט

מניבים אמן :

وعد ذلك يقال تذكير هشمرין كفر الله ونـ

סמכין וארכוניין עדת השמרים . הסדרים אינה . ובכל האתרים .

^ט A leaf is wanting here in Cr 19.

^ט L 20 om.

^ט Cr 19 resumes.

^ט השמורים 2 G.

^١ ايضاً مدح في مكهنئم رصون يهودة عليهم امين امين

אתpheric ואתנגלג' . ברכון בעלי המיתובה: מיתובית כהנתה רבתה . מה שפירה ומה טובה: עם הדורות דבאו . עם הדורות דתבא: | אנן בעלי הכרית . במשמעות הקשיטה הכתובה: מן קנאו סחבים פינחים . ועוד עתה אקבע: זה הבניין על יסוד . גלי בתורה והמצויה: מן האיש חסידך . בעל המועד בחורייה: דנסיתחו במתסה . ותריבחו על מי מריבה: ואתקוממת רישה לזריעון . ואלמתון נזיבה: ובקומוותון בסור לישראל . ואיטבות לבבה: أنها תמצאו ברכתה עמן . מאט יהוה יוהבה: ודין רביה דקהלה פלאן . דנקיבאתו מתרברכה: ארכון בית כהנתה רבתה . ומסחנה וכוכבה: שמור אורחותה קדישתא . וספלה וכותבה: מדבר החשב קשטה . | מיתב בו זבינה על יתובה: לביש כליל כהנתה . ובים מהורתה טבע: יהוה יאריך ביוםיו . וירחך מטו כל התועבה: וישמרו וישמר מן יאהבו . ויזמן לו מכל עקה רבח: וברכאתו על הקהיל . בכל זבן אליהם יישבה: בשלשה וממלך והגביא . ומקריבי הובח: ובabayot פינחים . דעתך המניפה והшибה: מניבים אמן :

^{ايضاً} قيم رفي الله تعالى عنهم امين

f. 31 אטהר פמטי . וראשי אשאו: | ואקדש לבבי . ברכון לית כמהו: כמהו לית אתpheric . במללים כי הוא: קם בפני ולבי . עד לשני אשלהו: ברכון בית כהנתה רבתה . פניכון אקרים: קומו על רגליךן . ואציתו ושמו: כי במשמעו כל לבב . יתרברב שמחו: כי אנן ארכוני . עלמה ושםחו: בהם הרכבות . בכל אחר יתפרחו: בהם הקדשים . ירבו בדמיעו: בהם כל עון ופשע . יהוה ישלחו: בהם הרביבים . יעווייראו: בהם כל טוב וחסד . f. 32 יהשני זרעו: בהם כל דבר רע . יהוה לא ישמעו: בהם כל אוצר טב . יהוה יפתחו: דתם כוכבה . דקהלה ומופעו: ארכון בית כהנתה רבתה . דלו הכרית לקחו: ירצה לו לבדוק . וכתרו לורעו: רבנה דרכנו . טב כבדש משמעו: מרוי יאריך ביוםיו . מאה שנה בזוויה: וישמו פליטה גדרה . להלו ומשפחו: וישמר כל מן [א]הבו . ויפתח לו תרחו: בזוכות הזוכים . דניראות אופעו: ובדדו משה . דאמר לעמו אל תיראו:

f. 33 מניבים אמן :

وبعد ذلك نكتب بيوت تذكر في مكهنئم بني لوي كفر الله ونا

نתחפר ברכון شרתי יהוה הכהנים . בני לוי אשר להם טוב הבנים . בנחתן וחנותן בדרנים עליונים . עליונים על נותר השבטים ולן חלק

¹ This and the next piece are not in place in G 2.

ביהוה ובמושה • ובאבות הצדיקים • ובכוהנים המשיחים • לרביוה דבריים:
נשל לאללה בעמלון וquam¹

²ערן כן צרכז על נמלה לעבר יהוה בן שלמה חbetaה
יסלח לו מרה דיבלה אמיין

התפלה והתחנן • מן משה אלפתא • ולهم על מזבח • הלבב נתתי: | ולهم ²⁷ f.
תשבחתה • באחבו ערבתי • על שלוחן התשובה • ומחרתי ללבתי: אל מערת
המכפלת • ועלה עמדתי • ונשאתי קולי שם • ונם אמרתי: אה אברהם אה
אמור • הנה נא הואלתי • אתפלל بعد בניך • דרינה בון אנתיה: אה יצחק
אה אמור • הנה נא זקנתי • עתר לנכח בניך • דרינה לנו פתיח: אה יעקב
נדורה • אה אמור קטני • שאל بعد שבtierך • לאלהים עד ירתיה: ואחריו ²⁷ f.
זה • אל הר העברים מחרתי • ונשאתי עפרו • ובכיתו עצקתי: ואמרתי אה
משה • אה אמור כי יגרתי • מן לחץ נדול אלקיך • מחרתי ללבתי: אתפלל
بعد עמק • כי הוו יצחק אתי • קום פן תרבוני • הרעה ומתי: ומשם אל
בית אל • הרגניזום שבתי • ועלוי בחנןון • ובכבי עקדתי: ובוכות בן
תרחה • | אברהם שאלי • ובשבור יצחק • דלו עליה דרישתי: וביעקב ²⁸ f.
נדורה • לשכינו עתרתי • ובמשה הנאמן • שם אתפללי: וזכרתי צלות
יוסף • אמור הנה חלמתי • ודרשתי לכם • רחמים ואתנפלי: והתפלה
שם • בערכם אוספתיא • ונתתי את הלב שם • ובנכם הנה אמרתי: ביהוה
ובמשה וגנו³.

وبعد ذلك نكتب مدح في الامامة الكبري رفي وغا

פמי يتנצל בראשית يتנשא • ולשنى יתפחר במדבר בעלי התשושה • ששמי
משכן יהוה רכל מנון אמשח • בשמן משחת הקדרש והבנדיט לבשה • אנון
אהרן • הלי אקר הכהנה וארשאה • ונשيا נשאי הלוים בנו | דמיותובתו ²⁹ f.
נsha • ומי קנא למרו והאות הכהנה לו שרשאה • מחשלה מון כהן אל כהן •
ביד בניו חפושה • מן גביר אל נביר שלשללה קדושה • כל זבן בובנו חמירה
לון מורשה • ואמתת בدن זבנה לדון יורשה • הכהן הגדול פלאן * דמן נוף⁴
אבייש • אהן הו דבחרו מרו • ודרגנו⁵ נשא • אהן הו בעל המיותבה •
הנדרלה המתפרשה • אהן הו הפליטה הרברבה הקדרשה • אהן הו דבו
סבורות עלמה וחירות הנפש ומדרשה • יהוה יאריך בחיו וינרש מפניו כל
רישע • | ושם זרעו בعلמה • מספר הפרי ודרשה • בעמל האבות הצדיקים ³⁹
הטהוריים השלשה • ובועל משה בן עמרם מביא התורה הקדושה • ובועל
סהבו פינחסDKנא לאללה והמניפה נרשה: מניבים אמן:

¹ As at the end of the last piece.

² This piece is not in place in G 2.

³ As at the end of the last piece. ⁴ L. ⁵ G 2. ⁶ דרכיו 2 G 2. ⁷ הכהן 20.

¹ וְקַם מִמֶּנוּ בָּתְרוֹ . עַשְׂרֵה אֲתַשְׁרָשָׁוּ . לְמַיְ? הַהָּ צָרֵיךְ בָּדָרוֹ . וְאַמְּירָ
לֹו 'בְּשָׁנָם :

וְאַחֲקָרִי קָזָן כָּל בָּשָׂר . וּמָן הַמְּבּוֹל אֲתַפְּשָׁר . וְאַתְּשָׁרָשָׁר מִמֶּנוּ עַשְׂרֵה . מִנְוָן
הַאִישׁ הַתָּם :

כָּלְלָדְוָכָאִי . דָלוּ נְרָאָה' . אַלְהָיִם אֶלְרָאָה' . וְאָמַרְתָּ לוּ לְךָ בְּשָׁלָם :
^{f. 25} לְךָ לְךָ מִן אַרְעָךְ . אֶל הָאָרָץ אֲשֶׁר אַרְאָךְ . כִּי הִיא לְךָ וְלְרָעָךְ | יְרַשָּׁה
עַד עַולְם :

וַיְקַם מִן חָרְנָה . וַיְלַךְ דָּרָךְ אַמְּנוֹנָה . וְאַחֲתָא אֶל הָר הַשְׁבִּינָה . וַיְמַט אַהֲלָו
בֵּין בֵּית אֶל מִים :

מִים וְהַעַד מִקְדָּם . בָּאַלְוָן מוֹרָא מוֹל שְׁכָם . וּבְנָה מוֹבֵח וַיָּקָרָא בְּשָׁם .
יְהָוָה אֶל עַולְם :

וְאָמַרְתָּ לוּ אַלְהָיִם . מִימְרִים גְּלִוִים . וְהַיְתָ לְאֵב הַמּוֹן גְּנוּיִם . וְלֹא יָקְדָּא
עוֹד שָׁמֵךְ אַבָּרְם :

אַבָּרְהָם יְהִי שָׁמֵךְ . וַיְנַדְּלֵי יְקֻם מִקְדָּם . וַיְהִי קִיאָמִי מַעֲמָךְ . לִיְתוֹ
מִשְׁתָּרֵי לְעַלְם :

^{f. 25b} וּבְסֶר יְתָה בְּמִילָד . בְּרָה נְעִירָה דָאָלָדְךָ . מִן שָׁרָה וְאַתְּעָבָד . מְבָנָלָה
מִשְׁתָּה רָם :

וּבָן שְׁמַנְתָּ יְמִים הַגָּמָל . וְהַגָּדָל וְהַגָּמָל . וּמָן מַרְתָּה הַהָּ דְחָל . וְדָרָךְ
אַבְיוֹ חַכְמָם :

³ וְמַד דָּרְשָׁו אֶלְהָה . מִן אַבְיוֹ עַלְהָה . וַיְתַעַרְפּוּ שְׁלָחָ . לְמַשְׁפָּךְ הַדָּם :
וּבַיד אֶלְהָה אֲתַפְּשָׁר . וּבְעַלְמָה הַהָּ מַחְזָקָר . וְאַתְּחַיֵּב לָהּ כָּל אַיְקָר . וְשָׁנִי
לְאַמְּים מִמְּוֹ קָם :

^{f. 26} שָׁנִי לְאַמְּים לֹו אַתְּיָהוּ . וְלֹאָם מְלָאָם נְפָרָדוּ . | וְאַתְּפָרָד כָּל מִנְוָן
בְּעַובְדוֹ . וְהַצְּעִיר הוּוּ הַרְמָם :

דוּ יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל . דְלַבְשָׁ מִן הַזּוּכָּרְבָּל . וּבָא אֶל בֵּית אֶל . וְיַשְׁכֵב וְיַחַלְם :

וְהַקְּיָם עַמוֹ אַתְּקָטָר . וְקַם מִמֶּנוּ שְׁנִים עַשְׂרֵה . מִנְוָן בָּן פְּרַת אֲשֶׁר .
לְעַובְדָ בִּישׁ לֹא⁴ קָרְם :

וּמִנְוָן הַכְּהֵן לֹאִי . דָקָם מִמּוּ בָצֵין לֹא יְכַבֵּי . דוּ מְשָׁה הַנְּבִי . בָן יְכַבֵּד
וּמְרָמָם :

^{f. 26b} דָמָע הַדְּמָעִים . וְנִשְׁיָא נִשְׁיָאים . וְסִגְלָה הַבּוֹרָאים . | וְקַדְקַד מִינָה דָרָם :
שְׁלָומָם יְהָוָה עַלְיוֹ . וְעַל מִן יִקְרָב אֶלְיוֹ . וְכָל מִן יִשְׁלָם עַלְיוֹ . יְשָׁמְרוּ
אֶל קָעִים :

¹ A leaf is wanting here in Cr 19.

² אל מי 20 L.

³ Cr 19 resumes.

⁴ Cr 19 om.

ובחר זה יחמור צריך על חתנה מן מימר עבר אלה בן שלמה
ירדי עליו יהוה אמן אמן:

f. 22

בשם יהוה:

הטמלל המוחוי . המפץ המשועע : זכרון שם יהוה . אלחים ומשה :
כפי זכרון שם יהוה . אלחים למחיה : ובזכרון שם משה . הנפשות חי :
זכרון שם אלחים . מדכי הלשונים : זכרון שם משה . עוזן טעמוני :
זכרון שם אלחים . מחי רוחחים : זכרון שם משה . מורי לבל רוחים :
זכרון שם אלחים . מוסף כל איקרים : זכרון שם משה . | להם מקודם :
f. 22 b זכרון שם אלחים . רחמים ורותאן : זכרון שם משה . טפי לבל שרבען :
זכרון שם אלחים . חכמה ובינה : זכרון שם משה . מאור לבל עינה :
זכרון שם אלחים . לקרש ולברך : זכרון שם משה . הטוב בכל מהלך :
זכרון שם אלחים . מצילה הדריכים : זכרון שם משה . מונס החלכים :
זכרון שם אלחים . ללבורי יפה : | זכרון שם משה . לבל מוחן ירפא :
f. 23 זכרון שם אלחים . מזון לנפש והצחה : זכרון שם משה . משמרת הרת
והמדוע :

זכרון שם אלחים . ללבורי ישמר : זכרון שם משה . ליעשות ולשמור :
זכרון שם אלחים . מוחשי לכל באש : זכרון שם משה . מפץ מן האש :
זכרון שם אלחים . מלبس קרש לישראל : זכרון שם משה . מלבושן כליל :
f. 23 b זכרון שם אלחים . אמן מכם לא יבטל : זכרון שם משה . כען וכטל :
זכרון שם אלחים . ייחדר לכם הרצון : זכרון שם משה . בו תרבון ותפרוץן :
bihoo ובסמיה . ובאבות הצדיקים : ובכהנים המשיחים . דביהו דביבים :
נשלול לאלה בעמלון ובצלוthon . ובציאמון ובסקפנון ובבריאמו : אין ירבי
חיי בהלכה . וחני יתבחן יתדקן כמה דבק לאבחתבן : יעק לעקיכן .
f. 24 f. יסני לסנאיכן : | יומן * סכעה ורוחה¹ . ושדקה ושלמה ביוםיכן : ובקדוש
שמו הנדול . יהנו טבן כל שביכן : מניבים אמן :

² نقipse ايضاً على لختان² من قول المترجم سعد الدين الكتاري
يسلح לו מרוי :

נטחר הלשן והפכם . ונאמר בקול רם . אדריכרים לטב עד לעלם . סדר
ובאי העולם :
הצדיקים הנאמנים אשר . עשו טוב בעני אל ישר . ראשם אבי כל^{24 b} f.
הבשר . לאזדעק שמו אדם :

سبها وربها 20 Cr 19, L.

غيرة مُصرّ على الولد 20 Cr 19, L.

לני זה הנבר' הנביר הרם אשר לית כמו בכשר ר' דו משה נבירי;
נביר כל העולם ורמע מינה דארם רלא יקום ולא קם לעלם בכל לרי;
עלמה כהו | ומן עשה הר עשותו ומן אמתה לרבותו ובתיבותו
מן שרי:

ורב גלינו מי מני¹ מעתן מן רבותו נתני דעל רישה דטור סני מן
הסנה אתקרי:

תמן חכמו אל ראה' ואמר עקובתו אהיה ישמי יה' ה' זה שמי
זה וכרי:

סוד זה השם חכם לא חכמו עורן מקדם זה רביין רב ונם לו
רביין טב² עורי:

לו רביין רב וכבר על טור סני אתעדר וועלוי האה עמד ואכלמן פרי;
אילן תשבחתה וקעם בתפלותה בין חיל' כסיאתיה והם בו סחרי;
הו האה עלין כהן לאל עלין מתרברב ביניון והם בו מתחדרי;
ובינם האה קעם ארבעים יום צעם ובתשבחן האה מנשם ובתור זה
כל תרי:

להחות אבניה מן שומי שומייה עלין עסרכוי מילה כחובים משני עבריו;
הם מן אכה והם מן אכה' ורב סבלון על מכיה | והאה מרבי למלחה
דבקדש נادرיו:

לני דן נביה יתרה לא נוכל נספירה מן אימנו לא תפרע רישין
אה מרוי:

ושלמוני תחת צל קורתו והושיע בתפלתו והшиб³ מן ברכתו עלי
על סדרי:

שביכון טבן מן אלה סיטה האלה' ברמותי מערת המכפלה דרייחון
טב דריך:

ומד אנן ירעין⁴ ותמאה

وبعد ذلك يقول القائل

f. 21b

כל שביכון טבן מן אלה רחמן ורותאה: אהליין דaca מנוכן ויתון
דלא אכה: יتون דברחה' ואתונ אה שמעייה וברקרה: אהון דשמעון
אהן מלל חכמתה ויתון דלא שמעו: עלין ועליכן ועלין ישפען כל
ברכתך: דערידין בחמשתי ספרי אראה' מבראותית ועד ולא קם עוד:
מניבים אמן:

¹ מסמכי 25 L.

² Cr 19, G 2 om.

³ Cr 19, G 2 add. שלין

⁴ As at the end of the preceding piece.

גָּלְנִיךְ וַתְמִיךְ וַאֲוֹרֵיךְ . הִיא חֶלְלוֹת מָשָׁה רְבָה אֲוֹרֵיךְ . וַיֹּאמֶר יְהוָה סְלָחוֹן כְּדָבְרֵיךְ . וְאֶלְםָה חַי אַנְּיָה :
 'דְּמָלָא כְבוֹדו כָל הָאָרֶץ . וַיָּסִי מִסְפֵּרִיךְ וַתְהַפֵּרִיךְ . מַתְעַדֵּר אֵן לֹא יִתְמַנֵּי עַפְرָה הָאָרֶץ . וְנִסְמַחַת זָרָעָךְ יָמָנִי :
 הַשְׁבָּועָה תַּחֲקֹומָם לְךָ . וְלֹא חַיְךְ וְלֹבֶנְךְ וְלֹקְהָלָךְ . וְשִׁמְרָתְךְ בְּכָל אֲשֶׁר תַּלְךְ . וּפְלִיטה יִשְׁאָר זֵה הַמְּחַנָּה :'
 וּבְרִכּוֹנוּ בָּרוּךְ כָל מִשְׁפָּחוֹת . הַאֲדָמָה בְאֶרְבּוֹעַ הַפְּאֹות . וְאַרְאָה' אַתְּ בְּרָאתָה .^{18 f.}
 אַבּוֹתֶיךְ וַתְרִצְנִי :
 זָכְרוֹנָךְ מָאֵר מִתְעַצֵּם . וּלְעַל כָּל אַمִּי הָאָרֶץ מִתְרִיאָם . תַּחַת זְרוּעָת יְהוָה בְּעוֹלָם . וּבָרָךְ אַנְּיָה אֲחָנִי :
 הַלְקָתִי לְךָ נְתָחֹות . בְּכָרְכָה הַזֹּאת . קָנֵי אַלְיךְ מִשְׁאָוֹת . בְּקֻבּוֹל סְכֻעָמִי :
 טָר בְּרִכָּת אִישִׁי . בְּמַאֲדָךְ וְלֹא תַהֲנֵשִׁי . וְזֹאת הַבָּרְכָה אֲשֶׁר בָּרוּךְ מָשָׁה .
 אֲישׁ הָאֱלֹהִים אֲתָּה בְּנִי :
 יִשְׂרָאֵל עִם בְּרִכָּתָה רְבָתָה . | בָּמְקוֹם בְּרִכָּתָה . דָאַתְנְבֵיל בְּהַגְּרָתָה . בָּאָרֶץ .^{18 e.}
 הַכְּנָעַנִי :
 כָּל וְהַעַם בְּרִכָּה שְׁרוֹה . בְּשֵׁם יוֹסֵף וְאַחֲוָה² . מִמְנַד הָאָרֶץ וּמִלְוָה .
 וּרְצֹן שְׁלֹן פָּנִי :
 תַּהֲמִיל אֶת לְבָרְכָותֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה בְּבָאֵךְ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצָאָתֶךָ . בְּצָלָתֶךָ
 וּמִקְרָאֶת וְחַדּוֹתֶךָ . תַּחֲנִין תַּחֲנִין :
 שְׁבִיךְ טָבֵן אֲחֵי . חַמְצָא פָּרִי מִקְרָאֵי . כִּי הָאֱלֹהִים הַרְעִי . אֲתָּי מְעוֹדָנִי :
 וּמֶר אָנָן יָדַעַן דָו אֱלֹהָה רְחָמָן . נָדוּ לָהּ . נָגֵזַר לָהּ . *נְכַפַּת לָהּ² .
 וּנְשַׁחַבְדַר לְנַדְלָה . וּנְיַמַּר עַבְדָךְ אֵן יִתְמַר לָהּ .^{19 f.}

גְּוָאָס יִשְׁתַּבְחָה אֱלֹהִים :

עוֹרֵן בֶּן אַקְרָאוּ עַל יְלִידָה מִן מִימְרָרָס עַד אַלְהָה
 בֶן צְדָקָה הַכְּתָאָרִי יִסְלַח לוּ יְהוָה אָמֵן :
 סְדָה דָאָכה שְׁרִי . עַמִּי לְרוֹזָה מִימְרָרָי . דָו נְפָק מִן כְּרִי . אֲשִׁיר וּמוֹבָאֵשְׁרִי :

הַנְּבָנָן דָלוּ מְרוּעָה . לְרוֹזָה מִימְרָרָי יְדָעָה . רְאָה' וְשָׁמַעַן וְדָעָה . בְּמַרוּעָה אֲהָה חֲבָרִי :
 שָׁמַעַן מָה אַשְׁמִיעָךְ . וְשִׁים בְּלַבְבָךְ וּבְפִיךְ . מַדְכָר מָשָׁה נְבִיאָךְ . | וְהַשְּׁלָמָה .^{19 e.}
 עַלְיוֹ אַקְרָיו :

קוּם בָּנָן עַד נְקֹום . כָלְנוֹ נְקֹרי שְׁלוּם . אֲנָה וּבְכָל מָקוֹם . דָאָן בּוּ נְשִׁרִי :
 תּוֹבִינָן תּוֹבִינָן . כָל יְמִי חַיְינָן . אָן גַּלְגָּלָן פְּמִינָן . וּנְיַמַּר בְּלַשׂן הַעֲבָרִי :

¹ Cr 19, L 20. ואחרזה om.² Cr 19.

להז 20 L.

אברות: הוא הסנייל מן אברהם . והוכחות לו מתנגדות: הוא בחורה דמן יצחק . ובגלל שמו לו פדרות: הוא זרע קדיש מן יעקב . לבוש בגדי חמדות: הוא זהרה דמן לוי . ונוראותו יקירות: הוא שימושה דמן קהה . דנע בركיע הסעדות: הוא כוכבה דמן עמרם . טובין המילדות: הוא משה הנביא . מלך התלמידות: הוא איש האלים . לא שקר ולא דות: הוא מביא התורה . ושני להבות העזרות: הוא הצדיק בשליחותו . וכל בוראה סודות: הוא דבריו יהוה פה אל פה . במראה ולא בחירות:

f. ايضاً نقifice على الولد من قول المرحوم العـم سعد الدين
ابن كـهـار رحـمة وـنـوـا

סוברו רביה לחיין . דרכו משה בן עמרם: עוזן מגניל חיים . אקרה מן חי עולם: דרכו זה האיש משה . הנבר הנביר הרם: אשר לא קעט בותה . ולא יקום עד לעלם; לעלם עליים . מכל מינה דארם: והוא דמן ימי הבריה . אתחזען לו הצלם: ומকמי מובאו . אתקרי בשנים: ואתבכרו ב: ג. במצאו . סדר בוראי העולם: | ומוא רד מקרב יוכבד . ועל הארץ השלם: אדרית מהנה עלמה . ונורו עליה אתרים: אבל ממו הירח . וככん שמש אימים: וסדר בוראה אש macho . במקודום זה הילד התם: וחיל' כי אתה עבדו . מגנילה משחה' רם: ואתבכרו ואמרנו . מכבר השלם: אתה משה הנבי . נבי כל האדם לעולם: אתה משה הדרמע . דכלו לא יקום ולא קם: אתה משה הצדיק . דכל עובדיו שלם: אתה משה הסנייל . דירע דעת האל רם: אתה משה השליח . בעל העמידה והצאים: אתה משה הנאמן . ג. דאמינה מורה על עולם: | כי אתה ונלאתך . ועל בראשית יום נקס: שלום יהוה עליו . ברכיות הלבב והופם:

ובתר כן יתמוד זה ברנן טרח:

שוב מהرون אפק . והנחים ברחמייך . והשקב ממעון קדרך . וברך את ישראל:

جوائز من للباععاء

תידיר ישר ושביך טבן:

עורן כן אקרו על חתנה מן מימר עבר אלה בר שלמה
ירחמו וגנו"

ג. ג. עני אני עני . בעות ופנעות אドוני . | דלי דלי בעודני . هو סַפְּקוּי
עם שני: בין ידי עבדוי אתחפלל . ולקבול חפלותי אסתכל . בעטה ועתה ינעל .
נא כוח אדני:

האן הָרַךְ מֹשֶׁה . וּמְן מִדְמֵי לְמֹשֶׁה . דְּכַסְתּוּ הַעֲנָן . וּנְנַשְׁׁלַח עַרְפָּלָה :
 האן הָרַךְ מֹשֶׁה . וּמְן מִדְמֵי לְמֹשֶׁה . יַקְרְעַ שְׁנָבִיה . וּקְדֻם עַל מְלָאכָיה :
 האן הָרַךְ מֹשֶׁה . וּמְן מִדְמֵי לְמֹשֶׁה . נְבִיה דִּיקְרוֹתָה . חִילִי רֹומָה וּמְכָה :

¹ عليه أيضًا حكمة علي الولد من قول المرحوم سعد الدين الكتاري رحمة ونحوه ^{ט' ג' ב'}.

אלְהָי קָרֵם יְהוָה . דְּמַעְשֵׂיו נֹורָאים . אָחָד קָבֵל אֵין לוֹ . בְּכָל הַבּוֹרָאים :
 בְּעַבְור הָאָדָם . בְּרָא יְתִ הַכְּרִיה . בְּשֶׁנָּמָבֵן עַמְרָם . בְּרָא בֶן יוֹכְבֵד :
 גָּדוֹל נָאנוּוּ . וְאַפְקָד מְלָאכִי הַקְּרָשָׁה . גָּבוֹר הָאָנָשִׁים . וְגָדוֹל הַעֲבָדִים .
 דְּמַעַם כָּל הָאָדָם . | אִישׁ הָאֱלֹהִים . | אִישׁ לְרַעְיוֹן :

הָוּא אָלְהָי בְּכָל הַנּוֹבִים . וּקְדֻם הַעֲנָן עַל זֶה דָּרְעָתוֹ . לְלִבְכֵי חַבְרִיה :
 וּנְמַרְמָה ² . וּמֹשֶׁה נְנַשְׁׁלַח אַל הַעֲרָפָל . אֲשֶׁר שֵׁם . וַיַּרְדֵּד יְהוָה בְּעַנָּן . וַיַּחֲזִיכֵב עַמוֹּ שֵׁם :
 הָלְאָהָיִם . צוֹלָחְיוֹ לְאַלְמָאָד . מַאת יְהוָה אָלֹהִים . זֶה הָוּא נְבִיא . לְכָל הָאָדָם בְּעוֹלָם :
 חַזְוָה בְּעִינֵי . | מְרָאוֹת נֹורָאים . טֻוב הָוּא רָאוֹת אָמוֹ . מְרָאוֹת ^{ט' ג' ב'} . אָלֹהִים :

יָלֵד עַם יְלִדְיוֹ . אֲתִילֵד הַרְצָוֹן . יְנִישָׁהוּ יְהוָה . יְרַעְיוֹן וַיַּדְעֵהוּ :
 כְּהַן מְלָפֵר לְעַמּוֹ . אֲנָה וּבָיוּם נָקֵם . כִּי יְדֵין יְהוָה עַמּוֹ . וְעַל עֲבָדָיו תַּחֲנִם :

עַרְוָן בָּן קָצְרִיאָן קָטָן עַל חַתְנָה מִן מִימֶר עֲבָד יְהוָה בָּן שְׁלָמָה רַحֲمָה اللְּה

הַלְּבָב וְהַעַין וְהַרוֹת . וְהַגְּנִיה וְכָל הַגְּנִידות : | יַדְכוּ מִן מִדְכָר בְּשֶׁנָּמָבֵן . מֹשֶׁה ^{ט' ג' ב'} .
 בְּעַל הַעֲמִידות : שׁוֹמֵיה וְאַרְעָה וְמַה בּוֹן . נְבָרָאוּ עַל אֶדְوتָה : זה הָאִישׁ הַצְּדִיק .
 דְּלִית לְגַלְגָּלוֹ פְּקִידות : וְלֹא מַדְעַ יִשְׁגַּג קַצָּח . מַה לֹּו מִן כְּבָדוֹת : עַם יְהוָה
 וּמְלָאכָיו . לֹא יִגְבְּלוּ בְּמִדרְות : הָוּא מְנִיר עַלְמָה . בְּבִתְמָשׁוֹת וְהַשְׁרוֹת : הָוּא
 בְּעַל הַמּוֹפְתִּים . הַרְבּוֹת הַנּוֹכְבות : הָוּא דְּמַן סִינִי בָּא . וְהַבְּיאָ לְנוּ אֲשֶׁר דָות :
 הָוּא מְנִידָה הַלְּחֹות . דָעֵל יְדֵוֹ יְרֹdotָה : הָוּא מְנִילִי הַקְּרָשָׁה . בְּעַוּבָדִים
 פְּרִידות : הָוּא עַמְוד עֲנֵנה . דָאַתְבָנָה עַלְיוֹ הַיסּוֹרוֹת : הָוּא הַדְּמָעָדָן אָדָם .
 וְהַדְּמוֹת וְהַצְלָמָה לוּ עֲבִידות : | הָוּא הַפְּלַטָּה דְּמַן נָח . דְּבָנָלְלָו אַתְּפָלָטָם ^{ט' ג' ב'}.

¹ Cr 19 resumes.

וקדקרים ונוורים 20 L.

² Cr 19, G 2.

⁴ Cr 19, G 2, from the line above.

جوابه

ישתבח אליהם:

الافتاوي

يشتבח رحمنا دلأ بطل:

جوابه

ישתבח אליהם:

وَعَدْ ذَلِكَ يَقُولُ شِيخُ هَكْنَيْمٍ^۱

أَمْرٌ شَلْمٌ يَشَرُّ . وَكُلُّ مَا أَتَاهُ أَتَيْ . إِهَا أَمْرُورُ مِيْطَرُ

^{۲۱۱} نَمْ يَقُولُ الْفَاعِلُ حَكْمَهُ عَلَى الْعَرِيسِ مِنْ قَوْلِ الْمَرْحُومِ الْعَمِ الشِّيْخِ الشَّقَّةِ
عَبْدُ اللَّهِ ابْنِ سَلَامَةَ تَغْمَدْهُ وَنَوْ

בשם יהוה:

עוודני מלך נתן · מן אננה ומעללה · ברכנן זה משה · בן עמרם וויכבר ·
ראה' ברית אדם · בחחתמת בוראה · בן ברית זה משה · על חסל זכיה ·
הוא ה'ה מעת'ך · מן יומה 'שתיתה · ומזה דחוור על ידו · מן יומה
תליתה ·

^{۲۱۲} הַאֲעֵן הַחַיִים · | דָאַתְמָר בְּתוֹךְ הַנְּן · וְעַזְהֻרָת טֻוב וְדֶרֶע · הִיא אַרְחֹותָה ·
וְאַמְתָה לְדָרְגָתָה · רְבָתָה עַלְיָנָה · לֹא אַמְתָה בָהּ אָנָש · מִכָּל מִינָה דָאַרְמָן ·
וְזָהָה נֹרְאָוָתָה · מְתָנָלָה לִידָה · וְדָרְשׁ מְלָבָשָה · לְתָרֵי לְבוּשָׂין ·
הַנּוּר 'זְלָבָשׁ אַפְיו · מְעַתֵּד מִן יּוֹמָה 'שְׁתִיתָה · יוֹמָה 'דְלָבָשׁ אָדָם הַצְלָם ·
לְבָשׁ מִשְׁהָ קְרָן אוֹרָה^۲ ·
וכليلת דאתבתיב עליו · ^۳אהיה אשר אהיה · מן ארבע אצטראיו · למגנו ·
רבוטו ·

^{۲۱۳} וְעַל רִישָה מְלֻעָל · עַבְדָ לְיהוָה · מְחֹזָה עַלְיָו · רֹו מְלוֹא בְכָלָה ·
וְאַלְבִישׁ יִתְהָ מְעַל · מְתָכְתִיב עַלְיָו · אַרְבָעָ מְלָזָן וְאַנְן · ^۴יהוָה אֶלְהִינוּ ·
יהוָה אֶחָד ·

וְעַל שְׁתִי כְתָפֹתָיו · מְתָכְתִיב בְאַצְבָע · אִישׁ הָאֱלֹהִים · לְמוֹדָע חַמִימָות ·
כָד לְבָשָׂן נְבִיה · עַל רִישָה דְחוּרִיבָה · וְאַתְהָלָל רְבִנָה · בְעַנִי קַעִימָה ·
^۵ וְיִוָרָה · אַלְיוֹ יְהוָה · וְגַלְלָנָר עַזְנָיו · עַד עַמָּה הַמְרָאָה הַגְדוֹלָה · | דָאַנְלָא
קְלָטָיו ·

הָאָנוּ הָאָרְךָ מִשְׁהָ · וְמִן מְדָמֵי לְמִשְׁהָ · דְדָרָס בְאַשְׁתָה · וְלֹא אַנְכִי מִנָה ·

^۱ Cr 19 resumes.^۲ עַזְהָה Cr 19.^۳ A leaf is lost here in Cr 19.^۴ From here to the end of the next stanza is wanting in G 2.

מן אנשה . אמתה לזה הנבר : הנביר משה אישת . דכל עורנו שקר : ١٥ f.
וקשתם כל מה ארשה . בקדש כל ספר : דו באת שמשה . נלי לא סתר :
לו עמדתי כל ימי חי . על שער ראשי : מה אמתה ית כחוי . למספר
נלי משה : דבפתחלתו אקי . בכל מה אני עשה : אלה אלהי . יומטני מנה
מדרשי :
מן אינה ננעיב ונו^١

^٢ جوابه من هكينيم جميعاً

f. ١٥b סדר ישר ושביך טבן :

الفتاوي

بروك اللهينو :

جوابه

يشر وشبيك طبن :

الفتاوي

لعلوم :

جوابه

يشر وشبيك طبن : وبروك اللهينو لعلوم :

الفتاوي

وبدروك شمو :

جوابه

يشر وشبيك طبن :

الفتاوي

لعلوم :

جوابه

يشر وشبيك طبن : وبدروك شمو لعلوم :

الفتاوي

يشتبه اللهيم :

جوابه

يشتبه اللهيم :

الفتاوي

يشتبه مرן كمأة :

^١ Ending as the last piece.

^٢ A leaf is lost here in Cr 19.

חמייטוּהוּ: מרכנְה רוחה בנהיה . האקרים בה אצטמְתוֹ: בכל עדנְה
לאוֹהָה . נתינְה נקיותְוּ: בעת חולוֹה . בא פנִיך מדרכוֹ: אל יומָה דבָה דבָה . בנו חיבָוּ

וְאַנְדוּ: גָרְאוֹתוּ הנכברָה . יהוה שלח בעבורוֹ: צבאות ננְרוּה . חלוצים
למָקוּרוֹ:

f. 8 קעמים נשיים . בחיבתוּ בנהיה: נהרה בטל שפחים . ארכן קנטה
ישראָה: בnalיות מתחמיים . רביאני בוה אתקראָה: הֵיָם נהרי מופעים .
משה לְנֵי שְׁרָאָה:

בֵין האקרים הֵיָם . נברלתי וְנֵם הֵאָה: יומָה הָן יומָעָזָם . צבאות
הקרש בו סובייה: חדוּ רְבָה לוֹן במרום . קעמה בי באחן טבה: בזרכוּ
עליו השלם . נתנְלָג בין כל יצובה:

f. 8. בשפתי אדרבר . בלשון הדרבר: אֲרִישׁ וְתֻוק וְאֶחָר . בנקיות זה הנבר:
ר' יְחִנְלָג וַיְתַפֵּר . צבאו מלנו ומלבר: | חָלֵל אֱלֹה וְמֶתֶר . קְהָלוּ . מכל
ורע עבר:

הנבר דשםו ט. ו. י. ב: מן הבריה הוא מעתקָד . יקום יוישע ש. ב. ט.
יעקב הנדור מיד . פרעה הדר ו. י. ק. י. ח: נקם נקמת וינגד . יתון לטעם
צפחית: שמו משה בן יוכבד:
מן أنها ננציב סלם . וניעל בדרגנו: ברחלְה ונשלם . על מן אהלן נליינו:

עורן בן קציראן על ילידה מן מימר סעד אלה הכתארִי
יסלח לו מרוי אמן:

f. 9 אסתכל למאום . ולית מאום רב ממו: בו יתנְלִי רביאן עצום . רביאן
נבי לית כמו: קעם ולא יקום . אשר משה שמו: עליו בכל מקום . אה מן
אהנה שלמו:

שלמו بكل רם . אה עדת ישראל: בכל מקום ונם . בכל יומם וליל:
על זה האיש הרם . דאתימן על בית אל: דוּ משה בן עמרם . הנבי
הנאמן הסגול:

סגול הבורים . ויקור מינה דארם: ¹ וдумע הדמעים . ונשיא נשאי
העולם: | תמחיו מתחמיים . וערותיו בעולם: גליה לראיים . כתהشم שמיים:
אליהם שלח אותו . ועשה על ידו: סימנו ואותתו . לרביבאנו אתעברו:
מנון עשרה אותו . על פרעה למאבירו: ואל ישראל עדתו . ממצדים פרו:
ועשרה מהם . דבקים בנפשו: לית מהם . לערנו ייעשו: לא אמתה
אחד מהם . זידנה דדרשו: אין יקימו נפשותם . במקומו ולא אתחבשו:

¹ Cr 19 resumes.

שותיה ותצפיניהו . ונורו יוזף במנלי : קרי ולא יכולה עוד . ולמה אלא בNELLY : נוראותו הנדרלה . אך מעונה דתלי : ומן יסתיר שמשה . עת ברקעה עלי : ותקח לו אמו תבת נמא^٤ . ותשם אתו עלי : שפת היאר והנה . מלאכיה סבלוי :

ואטו עמידה ואמרה . חלילה חבלי : וחיליה לנורך יכבי . | אה פשוט ^٥ f. 5. כללי :

אה נפשי ורוחי . אה ימי ושמי : הא לוי תשוב . וחתפי נאליו : וקשתה אמר בכסי . חסל חסל : מן מאבר ריחוחי . ובר ביתי וסנווי : דלי בו נסתירות . ועל ידו תנלי : מן מהcum רזיה . למלך בשבלי : ובו ספирשמי . ועל ידו נאליו : לבני שבעתה . דנשאתי בNELLY :

f. 6. עורך בן פרישה לילדה לسعد אלה^٦ יסלח לו יהוה :

^٢ אדרש אשחה' נא מעט מים . מן מעין הכתהה : ביריה דרביע מימי' . מן לב זכותה :

שבע מן מים חיים . כל דמנה שתה : ירווי לב הצמא . ויזמן לה אסותה : עמדתי על תרה מקום . וסבתה חלק מן דעתה : דתודיע הירועים . ררכבי שלמותה :

f. 6. ^٣ אך מה ידרשו . | ואנון בבניתה : ידעו הסודים . באהליין אמירותה : דאנני אימרון . בהדרה שעטה : ואתרחץ על אלה . ואדרש מנה סעדותה : ואנגן לשני . בדרכן זאת נלגונתה : גלגולות בן עמרם . מאורה דרבנותה : שליחת דאלחים . ומימן אלחותה . וספרון דחייה . ומוגלי אימונתה : נביה דסלק לטרו סיני . ודרם לנו^٧ אשחה : ואתחסוי בעננה^٨ . | ורעד 7 f. במשכן כסיאתה :

וקעם קמי מריה . ארבעים يوم ולילותה : צעם לחם לא אכל . ומים לא שתה :

ולא שב על ירכו . ולא דמק שעטה : ולא בטל לשנו . מן מימר חשבחתה : וקבל מן מריה . תרי ליה ברייתה : ונחת מן תורה . לביש נוראותה : מן אמתה להה . ומאי יקום על הרה בניוותה : אלא זה משה . מאורה דרבנותה :

f. 7. غيره קציראן كبير וסתמן עלי העריש מן מימר עבר אלה בן שלמה ירחמו יהוה :

בNELLY דין נביה . נפרש בעדן קטפותו : שרא ברב צביה . לימי

¹ لسعد الدين الكناري 20 L. ² Cr 19 resumes. ³ G 2 om.

⁴ Two leaves are lost here in Cr 19. ⁵ בנהה 2 G.

OCCASIONAL PRAYERS.

¹ בשם יהוה הנורל נשרו:

על חתנה וילידה . מן מימר עבר אלה בן שלמה וסעד אלה

בן צדקה הכתاري יסלח לנו מריו:

מייטרי השמחה . הלבב בו ישמה:

אول מה يقول القابل והואواقف والقدح כי ידה

לחתנה

L 20, f. 3^b

ברוך אתה יהוה אלהינו . ולית אלה אלא אחד . ורבותה לה . ושביכון
טבין מן אלה: מריו ימלי חרותה . ויעבדנה חדו שלמה . ועקובתה לכל
צריכיה . יותר זימוניה . וחתנה ועלסתה יגמלו. בחנה וחסודה ואצלחותה:

ליילידה:

ברוך . . . מן אלה . מריו יטר רן ילידה דאולד . ויקומנה . ויעבדנה
נסיבה טבה . וקיאמה לאבחחה . ואהבתה למוקומו וישמו יהוה לחיה אמן:

² עורך בן פרישה על חתנה מן מימר עבר אלה בן שלמה

f. 4

עליו הרצון אמן:

בשם יהוה הנורל:

על מעין חכמתה . אקום בממללי: במשחה מן מיטיו . נהרה 'דמל':
דנבע מן לב 'צבי' טוביון אה קהלי: יהוה אין תאוינו . למשמע ית קולי:
האיש אשר רוח בו . יתיכון 'קללי': וירא בעין לבו . נלני זה החליח:
השליח הצדריך . | דרבואתה' חילוי³: רומה ומבה כהלון . בנסתך ובנלי:
מי בחרתו בא . בסימן ובפל: בסחוות העמים . ורז' מנה לא פלי:
וחבר אלהותה . וחכם רזי מלוי: שם יי'ה'יו'ה' רבבה . ומאות מנה
לא אללי:

f. 4

מן יתריה יסתכל . מדען מן סכללי: ויסיר חן הנפש . ויתהיב' מולוי:
וישמע מד לא שמע . מן חבתה הפתח קללי: בנקיבות בן עמרם .
בחרמי קולי:

f. 5

⁴ בובן מולדתו . העולם אטלי: נהר אופיע בארעה . וסלק במנדרלי:

¹ L 20, f. 3; Cr 19, p. 1: the beginning is wanting in G 2. ² G 2, f. 14.
³ אלי. ⁴ G 2. ⁵ A leaf is lost here in Cr 19.

והעשירי מנה כפורים: בו העונות מכפרים: **למן יהיו טהורין: מן עדת השתרים:**
ומחצתו חן מטלה: בו תשתחם ברכתה: מפט רב בית כהנתה: **לנו קרש נבעתה:**
כמן זה יום השmini: איקרו לא ימני: בו אה ישראל תחנני: ובמועדיו
יהוה יחני: שבע מועדריה: וקדש קדרשה: | קדשו כشمיש גליה: **עליך אה ישראיליה:** ^{טז ע. ג.}
מה טובו ומה הדרו: ומה רב איקרו: בו השמה והשון אסתדרו:
עליך אה עם ישרו:

اذًا حكم السبت يقال ذلك البيت

מה טובו מן מועד: עם קדוש שבתא אצטמד: תחנני בו אה עם
כבד: וכל שנה ואתון בחדר:
אליה ישמו מברך: עליך ועל סדרך: **ואל רצונו יעורך:** אתה וכל
סדרך: ¹דו למועדים חתמת: מאורי הופעתה: דאמר עליו בקרש כל תורה:
וביום השmini עצרת: תנימ יומה חרדים: מאה שנה בחדרים: תעשו יומי המועדרים • ואתו
בשחתה וחדרים:

يشתבח אליהם:

ذكر من مومر العم المرحوم عالم العلامة الشيني
 عبد الله التقى ابن سلامة رحمة الله

אה ישראל צלי וננו²

والسجدات موعد الاولى الثانية بחדש השבעי تمامها الثالثة يربנן
 יהוה יישמרך ³ ותמאמה

وهذا البيت من قول العم صالح المذكور اولاً ¹ In the margin:
² As above, p. 775. ³ Lit. ends here.

בן חשמה יתר . ויהי לך רב שני : נתה לך בון שבעה . ניאומים כל אחד במכפרשו : אنسמה ושם טבה . וכרכחה וממלכה הבקשו : ושבת ושבת ונצחות . לאשר בון חפשו : הרה הם באשיותם . בקבול כל מה תדרשו : מהם דין יומה . מה טבו ומה דברשו : דו למועדים חחמה . ועצרת לימי פנסיו : יעורון עלך בטוב . וכל שנה לנו העשו : ועמור רצונה נזוב . וושופריו ייקשו : על בעום כל דבב . ומפניך כל שנה יגרשו : יונרגש מפניך אויב . ויבידו ויוירישו : ויסני לך החוב והכסף . וללאפי רביבה תנשו : ושאלך לא יטרכ . וענני רחמיו לא ימושו : בשלשה יווקף . אמרור נשוא אליו וונשו :ומי אמר עליו יורף . ומני בגין הקדש לבשו : ובקדושה לא יכרת . משמר דין יומה והחשו : דאמיר וביום השמיין עצרת . תהיה כל מלאכת עבדה לא העשו :

ישתבח אליהם :

^{100 f.} עליה איפה שבוע יقال بعد הא סביאן ב قوله זקן הכהנים לא נדע בעלו וכאן מثلך ורביעי העם האחרון זקן ישראל שאלך בר יצחק הדרני ישלח לנו "

ישראל אה סנולה וקדש : אלה לך בחר וקדש : ולכל געווה לך אפריש : דאתה אקר ושרש :

ישראל יהוה אסנלק : ושלח משה נביא בנלך : ועל ידו ספר קדש יהב לך : ומועדים בון אסנלק : ואפריש לך يوم שבתא : ושם לך אنسמה רבתה : ועלך תשרי בו ברכתה : חטמי בו אנשوتה :

^{100 f.} מן הבריה אפרישו : ושם כל מועדים ילבשו : כליל קדש מן קדשו : ומן ברכאתו לא תמושו :

מן קדשו אתפרה : שבעה מועדים מספירה : סודיון קמייך נוכרה : קמייכן אה מסתדרה :

הפשת הראש מהם : בו אבחתן צאו כלם : ממערים על צבאותם : הם ובניהם :

וחשני בו על ימה : עברו בשלמה : ואמרו מי במוֹן באילם יהוה : עוי וומרתי יהוה :

והשלישי משלישי : בו סימן רב אתעשיה : במשמע קול יהוה ומשה : יצאים מחוך אשה :

^{101 f.} בכן שבעה חדים : טוביו לא מתנשימים : אודמן בו ארבע קדשים : על חשבן קשתה מתרשיים :

רישא זימון קדש : קדרו גלי כמשמעותם : דו על כל ירחיה מתפרש : ועל

כל מועדיה אנשא :

ובעשור ממו . סlichah^[n] לכל אשמו . ומן בריאמו . שלח רחמו . וכפר
אדמת עמו . דרכומו . ואקימו . מותפרץ בעולמו : קעומ בכופרת :

בששי קעימים . בעובדים רמים . בסוכות מושמים . שבעת ימים . בכל^{f. 98} המוקומים . במאותיים . עצומים . על פי רוחם הרוחמים : כמה יכלותו אמרה :
והוوم אשר . דברו עצר . כל מעשה דבר . למשמר . תשבחן יתר . מן לפ
נצר . ملي היישר . כמה מן אמר : ברבותו דעתיתרת :

תחחני . תחחני . בוה מועד השמיני . דברו תחחני . למשלח מה אתחני .
מן זבני . כל שניין . ותחחט מני : המועדים דשתמרת :

וכו הצלות . מתקבלות . מן פעולות . מנחות עלות . בטנא מסתבלות .
לכהן חבלות . עד תרד טלות . מבלות : בנשים אתשנרת :

ובו עובד . רב ונכבד . עלייך עבר . לו תעבר . הכהן יעמד . והמכבים
תחכבר . והמה יסננד . והכהן יקרה וייתחכבר . עד תרד : ברכות לך
אתמסרת :

השרי בכיתך . ובבאותך . ובמושאותך . ובכל חרוטך . ותחרדר אנשmorph .
ותפרוי פרוחך . ותסני חרוטך . ותקים אותך : בכל אתרת :

וממן צלחות יקבל . ובכל טוב לך יגמול וישכלי . לך השביל . ויעני מה
את שאל . וחמל . ויטלל . בכלל : רצון לא יברת :

^{f. 99} בעמל אדם . ונח ואברים . בעל הקיאם . ויצחק הרם . דאתעקד על
הקיים . ויעקב החם . דהלק פרנה ארם . ופתור כל חלם : יוסף בן פרת :
ובסניל . אשר אמלל . פה אל פה והכלל . בנור גדיל . וקוביל . ספר
כליל . לית בו אליל . מורי לישראל : ברכרים אדרית :

ותנים . יומה תנים . סני . שנים . בששונים . ובשדכנים . בבטחה אמנים .
בעמל דמע הנאמנים . בכהנים : דנירותון אנירית :

ובקדושן מאמר בכתבו . וביום השמיני עצרת :

יתהקל אלהים ותמאה ויתהمر תנוי كما هو مشروع או לא עלו שבוע
לו עד ירחמו יהוה וגנו"

החותם בישו :

דלוות עובד במעשו :	זהא בעל היכולה .
ונחללו ונקדשו :	נורי לו בכל זבן .
עבדו ונאמנו ואיישו :	אשר שלח משה נבנן .
עד אליו תידשו :	תש ספר לו אושט .
זבני קדרשו :	יודיעך בו ותקשת .
טבנילך אחפרשו :	המועדים אשר .

¹ This and the next piece are not in L 10.

وإذا حكم موعد الشماني السبت يكون صلات ليلة الاحد الذي هو ليلة خروج العيد المذكور صلاة قطف كالعادة من غير مزاد وبهوة آلهة ونبرد وأوز شر ويزأا المكتب وحلقه ونؤل وقطف الحلقه من غير مزاد وسجدات العاد ومن أثاثه دبريك علامة ترحة رحمنيك وتحسس الصلوات بتطي
امون ونو"

بسم يهوه الندوں نشري:

f. 97.

عليه ايضاً مارون مريع من قول سيدنا واماينا العـم المرحوم المغفو عنه حال كاتبه هكمين غزال ابن المرحوم العـم هكمين اسحاق هلوى رحمة الله عليه امين

^١ طب لـ نيمار · مارون بـ شـر · بو صـور صـور ·
يهـي مـتكـشـر · بمـدرـقـر أـشـر · بـراـ لـكـل بـشـر · مـن أـربـعـ صـور · أـشـ
روحـ وـمـيمـ وـعـفـر · عـدـ الـنـفـسـ بـنـ شـرـتـ :
يـهـودـهـ · بـكـل عـبـودـهـ · بـعـلـ الـنـبـرـهـ · عـوـبـرـهـ · دـلـ فـرـهـ · مـكـلـ
مـرـوـهـ · ولـ دـرـهـ · بـرـبـ بـبـورـهـ : عـدـ عـمـكـ بـرـتـ :
الـبـرـيـتـ · لـعـبـرـهـ بـشـوـتـ · وـلـكـومـيـتـ · مـنـ يـشـ · مـلـيـوـ بـكـلـ دـلـهـ · لـزمـيـتـ :
رـهـوـيـتـ · يـفـتـ أـلـهـيـمـ لـلـبـلـ يـفـتـ : وـيـشـنـ بـاهـلـيـ مـكـرـتـ :
الـتـشـبـهـوـتـ · وـهـمـوـدـهـوـتـ · مـنـ لـبـبـمـ دـعـوـتـ · هـيـرـاـتـ · وـيـرـاـتـ · هـنـرـاـتـ ·
مـكـلـ فـاءـوـتـ · بـكـلـ الـرـنـعـوـتـ : أـتـنـرـتـاـتـ :
مـيـ يـكـلـ · يـعـمـدـ وـسـبـلـ · اوـ يـسـتـكـلـ · مـهـ اـمـلـ · بـكـلـ شـيـالـ · وـبـكـلـ فـلـلـ ·
وـبـكـلـ عـمـلـ · اـلـلـاـ نـبـيـاـكـ مـكـلـ : الـبـرـيـتـ دـاتـبـرـتـ :
دـهـرـيـعـ وـبـنـيـمـ · مـتـبـنـيـمـ · عـلـ حـشـبـنـيـمـ · مـتـكـنـيـمـ · عـلـ فـيـ حـرـبـنـيـمـ · دـلـونـ
بـنـيـمـ · بـكـلـ دـرـ نـرـبـنـيـمـ · حـرـبـنـيـمـ : لـكـلـ عـتـ مـيـرـتـ :
مـوـعـدـيـمـ · لـهـنـشـيـاـمـ · مـلـاـيـمـ · بـكـلـ عـتـ بـعـيـمـ · حـتـشـبـيـمـ · وـمـشـلـيـمـ ·
هـمـنـاـيـمـ · وـلـكـاـيـمـ : اـنـرـ بـوـ مـارـنـ رـتـ :

f. 98.

زـبـنـ · دـعـلـ حـشـبـنـ · رـأـشـ شـشـونـ · دـبـوـ فـنـقـ · مـنـ سـنـقـ · وـبـوـ نـتـنـ ·
لـعـلـيـونـ · عـلـ مـهـ يـرـزـنـ : وـنـأـلـ مـنـ مـرـوـهـ :
الـمـعـدـرـيـمـ · الـكـفـرـيـمـ · وـبـوـ مـوـقـرـيـمـ · الـمـدـرـوـيـمـ · بـمـقـوـتـ فـطـرـيـمـ · زـيـ يومـ
مـتـنـتـرـيـمـ · بـمـيـمـرـيـمـ · اـدـرـيـمـ : لـكـ اـتـبـرـدـتـ :
بـخـنـ الـمـعـصـوـتـ · دـبـوـ فـعـوـتـ · وـبـكـنـ رـضـوـتـ · مـكـلـ كـعـوـتـ · وـبـوـ نـعـوـتـ · عـلـ
الـلـحـقـوـتـ · وـنـعـنـوـتـ · شـنـيـ عـمـوـدـيـمـ · مـتـفـرـقـيـمـ : عـلـكـ انـيـرـتـ :
وـهـشـلـيـشـ · دـبـوـ يـعـشـ · بـكـوـ نـرـشـ · بـكـعـرـ دـتـعـشـ · وـيـنـثـنـ لـيـوشـ ·
الـهـنـهـنـ · وـلـبـوـشـ · بـنـدـيـ كـرـشـ · عـدـ يـفـرـتـوـ مـهـ نـرـشـ : مـنـ بـرـنـهـ لـكـ اـنـوـرـتـ :
لـكـ بـدـرـبـنـ · شـمـوـتـ مـارـنـ · وـمـعـوـرـنـ · بـمـعـبـرـنـ · لـهـدـشـ بـوـ فـهـرـنـ · رـأـشـ
شـبـتـ[وـ] زـكـرـنـ · بـمـتـكـعـ شـوـفـرـنـ · لـأـشـ مـهـرـنـ : بـشـوـتـ نـفـشـ اـتـيـسـرـتـ :

לך אני אולרו^ו.
 מלה אדרבו^ו.
 הנקונים לידי יאחו^ו.
 ע חסר המרע והבינה: טוביו הידועים רלבנינו אתמסרת: ליראת
 אליהם. וכנה מוה לא סרת: ושמרו המזאות. ובכל משפט וחקת:
 חוקי קדש כל החוראות. דילית כהה תורה: תורה איש האלים.
 דחוורין צבנת: מועדי אליהם. בעדנים משתתרת: נורדי לאלה נורדי. על
 זאת המנתה: דלן מועדי. מקראי קדשatakrah: כל מועד על בנו.
 באמנות המתקת: 'בשמה ושלונו' . ואחת ואולה: בחכמה גראיה. וטב
 מוה אתקוממתה: כל עמה למשלח. המודדים באשמה: בוה היום
 דatakrai. שמייניע ועצרת: והרחמים בו חשרי. למואימים טבים הוה:
 ע תחעכד 'באים' . אתקדמת ועברת: ימי הרצון והרחמים. ונפשי כدر
 חזקת: תוראה' חיים הם'. ובכחו והמלך עצמת: ואל פתח המשכן
 תלך עטם'. ותעמי מה 'בטנא יוות': ימתן מרן לה. ולשם לרצונו
 עורה: | 'בוימי העם הזה' . וחינו 'דמדרת': תמליך ותחיטוב. לבנינו^b 95.

דאשברת: מן משפט כל אויב. ועליון אתנברת: אלה יורישם'. ולא
 ימטו עורת: ובכחיה יתשים'. מעל כל אלמת: והמשפט לך ישחיאר.
 וכן הממלכת: אה עמה דאסתרד. בזאת הכנסת: וישימו מועד מברך
 עליהם. ותעוורו לכחות באשמה: וכן ישמר חייכם כלכם. מנער ועד
 זקן ועד אשת: ומרן מקבל צלאתיכן. ולשם חרחה[י] טון[ב] מפתחת:
 ויעני בעוחכון. ויטיב המנתה: וישמעו קלין דצבעכון. וחוי למעונה
 משנית: ולא ינוף יתבחן. ולא תירא ולא תחלה: ותנים יומה מאה שנה.
 לכל מועד ושבת: 'בקדרש מן דאמר באלפנה. וביום השמיני עצרת:
 גוואג' יהלל אליהם אין אלה אלא אחד¹:
 יהוה אל רחים וחנון ארך אחים ורב חסד ואמות:

نم יقال תנוי² בנעם معروف

יתהילל אלהינו. יהוה אל רחים... ואמת:

ויבقول האמן

אללה יקבל מנוכן מאה שנה: גוואג' אמן:

תנים יומה מאה שנה:

الله لا يقطع عوائد ليشرا אל אמן:

צלות מועד השmini:

ובו ארבע מועדים טובים . מתרבכבים . ובו ארבע מכתבים . עליכן מתכבים : והכהן הגרול עלייך בנים . וסדר ישראל קולם . ובתרם . וכבוד יהוה נציב עליהם : והם לא ימושו :

ובו מלך זיונה . יכח המתנא . ויצא אליו כהנה . מן משכנה : ויסנד המלך בטנא . ויקחו ממנו כהנה . ויעבירו אל משכנה . לאלהים רחמנה : התמיד בישו :

וימר המלך שלם לך . שלם לך . אה מון מרך אסנילך . ונתן לך : הלהנה לך ולברך . בתרך . אלה ישمرך . אמן וווקך : אה כוכב קהלה ושמשו :

אשרן . בוה אשדן . נגזר יצורן . בימיידן . למREN . אה מREN . רחמן . וכדור ברית אבחנן : דמן דרכיך לא ימושו :

94. אדרש מן עבדוי . אין ישם זה מועדי . | בריך בחדי . על צמורי : לעמד בוה אתר . אפשר עדר . עבדך אשר . קפיך אמר . זה המימר . ולו לא מימר : מי יהוה אפרשו :

אדון סייחי . לא אמרתי . ולא זכרתי . ואתה מה שמעתי : בחיכון חסבלני . על חסלי . כי אני . דריש מן אל קני : ישקע עליכון מעון קדרשו : שמי כשם . בן תרח ושם . אבי לשם . דאתמלחן בן שלשים : הקבצי . הרחמים עלי תרצוי . ולי יפצוי . אמן וווציא : מכל לחץ ונגנישו : ואני דריש . מן לבוש . בנרי הקדוש . יהי לעדרי פרוש : וישם זה המימר לו שוח :

94. כי אני תלמודו . ועבדו . עלייך בין יודו . אדרש חסדו : יקרשני מן קדרשו : שמו פינחס . מן פינחס . אלה לו הום . ולאיבו יכעס : יונלי לו מקדרשו : ותנים . יומה תנאים . מאה שנה אה | זיונים . בشدכנים . בעמל' דבמערתה

שכנים . ולברה מן הרים . ורמע הנאמנים : דו משה אישו : מפק : מREN יקבל צלאחכון . מי אתה אחכשוו : ויעני בעאותכון . ומון לחיצון חתנשוו : וישמע קלין דצבעתכון . וסדר דבביכון יכחשו : וישמו מועד 'טברך עליכון . ומאה שנה אליו תעשו : בעמל' משה נביבון . דבאייר בספר קדרשו : וביום השmini עצרת תהיה לכם . כל מלאכת עבדה לא תעשו :

יתהلال אלהים ותמאה عليه ايضاً מREN טבן מן قول العم المرحوم مسلم ابن ...
مرجان الدنفي رحمة الله وנו"

95. מני לך מה תדרש ? .. אן נתחה לי אונת ? .. שטועה מה יתחרש ? .. בואת המקורת ? ..

יתהלוּ אלהים ותמאָה עליוּ עוד מזמן גדוֹל מתחנוּ מן מימר זקן יִשְׂרָאֵל
 אברם בן יוֹסֵף הקבצִי יְהוָה יְרַחְמוּ וְנוּ¹

יעבד אורי לְעַבּוֹדִי בְּמַאֲדִי הוּא רַבִּי וְעַבּוֹדִי:
 הרחום מִכְלָרְךָם קְנִי קְרוּם בְּלֶד עַצּוּם: הַתְּמִיד בְּבִישׁוּ:
 רַאשׁ אַזְּנִי לוּ מִמְּנָם בְּמַמְשָׁלוּ חַי בְּנַדְלָנוּ נְשָׁאָלוּ: נְדַרְשׁ מַמְוּ אֲזַנְיִשְׁטָם
 עַמּוּ בְּשַׁמְחָה וְשַׁלְמָוּ אֲנָה וּבְכָל מַקּוֹמוּ: וַיְתַקְּבֵל מַנְנָה מִירְשָׁוּ: ۴۹۲ f.

אֲשֶׁרְיִי אֲשֶׁרְיִי בְּמִתְמָרִי בְּשֵׁם מַרִּי | יִשְׁרָהִי הַיְשָׁרִי דְּצַעְרִי מַן חָלְרִי . ۴۹۳ f.
 אֲשֶׁר וּרוּחָה וּמִים וּעֲפָרִי: וַשֵּׁם לֵי תְלִמוד יַלְמֹדִינִי תּוֹרַת קְדָשָׁו:
 לוּ אֲדָרְשִׁי עַד אֲפָרְשִׁי טַמְלָל חָדְשִׁי טַב כְּלָבְשִׁי: מַה טָבוּ מִן מִימָרִי.
 לוּתְמִירִי הַקְּרָבָה אֲשֶׁר: עַל הַלְּבָב מִפְרָשָׁו:
 אֲהָחָבָרִי אֲשֶׁמָעָו וְאַשְׁמָה לְהַמְשָׁמָעָו דָלוּ תְשַׁמְעָו: מַה אֲפָרְשִׁי לְןָו:
 מַרְנָן עַבּוֹדָן עַל יְד סְפָרָן וּמַלְמָדָן: עַבְדוּ וּנְאַמְנוּ וְאִישָׁו:
 הַגְּבִי הַלְּבִי נְשִׁיא בֵּית לְזִי אֲשֶׁר לְןָהָבָא: תּוֹרָה תְּרִורָה מִשְׁתְּמָרָה:
 בְּהַפְּקוּדִים וּמָרָה: מַהְמַמְדָרִיה דְּאַתְקָרְשָׁו:
 מַסְפָּרִים שְׁבָעָה שְׁלָשָׁה וְאַרְבָּעָה בְּכָל שָׁנָה תְּבָא: בְּשָׁלָום וּרְחָץ: קְמוּר
 אֲפָתָרִים וְאֲכוֹרִים מִן רָאשָׁם עַד אֲחָרָם: אַזְכָּר הַרְאָש בְּרָאָשׁו:
 הַרְאָשׁ מֻזָּעָד הַקְרָבָן עַדְעַד חָדוֹת לְבָכָן דָבָר פְּרָקָן בְּחַדְבָּן מִידִי
 דְּבָכָן: הַן נִיכְלָל מִזּוֹת | זִי יּוֹם תְּמִימָות וּבוּ חָנוֹת אֶל רָם הַטְּבָלָות: ۴۹۳ f.

פָּעַתְּ יְהוָה וּמִקְדָּשָׁו:
 וְהַשְׁנִי מִתְחַבְּנִי עַל אַרְכּוֹנִי מַעֲמֵד הַר סִינִי: דָבָר אֲשַׁתְמָעָו קָול יְהוָה
 יְבָולָה קָעִימה קָרִי אֲנָכִי יְהוָה דְאַתְקָרִיךְ מִן גְּנִישָׁו:
 וְהַרְבִּיעִי מֻזָּעָד הַדְשָׁה הַשְׁבִּיעִי דְנַגְּלָיו רַבִּי וּבוּ אַרְבָּעָ מַוְעָדים אֲקוֹי:
 סְדוּרְיוֹן יְתָרִים מִשְׁתְּמָרִים אֲנוֹן בְּאַרְבָּע אֲקָרִים בְּאַרְבָּע נְהָרִים צָאוּ
 מְנַתְּ קְדָשָׁו:

רַאשׁוּ שְׁבָתוֹן זְכָרוֹן תְּרוּעוֹה בְּשַׁלְוֹן לְאַל יִשְׁרוֹן וְהַעֲשֵׁרִי מַמְוּ כּוֹפֵר
 לְעַמוּ מִן אַשְׁמוּ יְהוָה לֹא יִשְׁמֹם מַטוּ: וַיְשַׁקֵּפֵן עַלְמָן מִן קְדָשָׁו:
 וְהַשְׁשִׁי חַנְכָּה הסְכָוָת דָבָר תְּקָח מִן אַרְבָּע אֲקָרוֹת מִן פָרִי עַז הַר
 כְּפָוֹת חֲמָרִים וְעֵנֵפִי עַז עֲבוֹת וּבְשַׁבָּע הַיְמִים כָל יּוֹם חַצְלִי בְּמָקוֹם
 עַד הַבְּרָכָה לְקַדְשָׁם מְפַמְּ רָם מֵי בָּחָרוּ יְהוָה וּקְדָשָׁו:
 וּבְחַדְרָה וְהַשְׁבָּוי בְּהַטְבִּיבו זִי יּוֹם בְּחַדְבָּבו כְמָה פְקָד בְּכַתְבָּבו: עַל יְד
 האנְשִׁיא העֲשָׂה המְשִׁיעָה אֲשֶׁר שְׁמוּ מִשָּׁה דְמָרוּ אֲפָרְשָׁו:
 וְהַמֻּזָּעָד הַשְׁמִינִי דְנַגְּלָיו רַבִּיאָנוּ וְהַוְא מִתְחַבְּנִי עַל טַב אַרְכּוֹנִי וּבוּ ۴۹۳ f.
 מַאֲוִם עַצּוּם מִתְהַעַטְקָה מַקְדּוּם מִן יְמִי הַגְּבִי הַעֲצָוָם מִן יְמִי הַמִּשְׁכָּן וּקְדָשָׁו:

¹ See another recension on p. 465.

- על ארוכני הברכה מתהנני . ובניליו 'esis' . על יסוד זה השרש:
 דו 'מכלל' . 'בכבוד התפללה' . ועליו ען התשבחן מתחפרש:
 אתחפרש בנוור מניד . ניר . ידור . מופע על מחר ועל אםש:
 לא 'חלל' . ולא 'יבטול' . ולא 'יטלטל' . דו על שרש קדש מתחפרש:
 דודה הוא 'esis' . על עובד . מכלל בשם הנכבד . יתחני הדרש:
 אשורי אשורי . למן אתקורי . שמורי . אן יקדש הנפש:
 ועמד ותחפלל . 'בתפלות האנביא' . האיש משה . רכלל אימנותה לבש:
 הנבי . הרב'י . דלא כמו נבי . אשר לערפלח נגש:
 דעל טור סיינ' . מן הסנה . אל קני . קראו בלהבות אש:
 ודברו . על טورو . ה'ן חבר עם 'חברו' . ואפשר לו תרי לוחות וחמש:
 ספרי ארחותה . קרייתה . קדש כל אנרכיה . 'בתבה רבבה דבו נגש:
 ג'ודרים . ופקודים . אפרש מועדים . בגדים . יסודים . מותבנים . | על השבען
 הירוח והמשיח:
 מספרם שבע . ארמו לשבע . שני השבע . בדיל זה כל שבע אתחפרש:
 הראש יום 'גנליו' רמים . דו ראש שבעת הימים . 'דבו' שבת וינפש:
 ושבעי המצות . דעתהדר בו פוצאות . לישראל קזות . הים כי מימי קרטש:
 ושבע השבתות . דמלאות . 'דפרק' חספר לך מיחלך חרמש:
 וזה חדש השבעי . 'דבו' אתילד שבע . מן הוה שבע . מן חוה תנור
 לפיך אש:
 ופרש הקראים . מתחפרשים . דו שבע החודשים . מה טבו מן חדש:
 בו צמידים . ארבע מועדים . חסידים . בראש ובעירו ובחמש:
 עשר וחמשתון . דן יומה דעקבו שבתון . | ומקרה קדש:
 דו שבע המועדים . ואיקריו בגדים . נליה כשםש:
 ישימו מרכ' . בריך וمبرיך . עליך ועל סדרך . אה מן אתה אתחנןש:
 ויחניך בעובך . ומעדך . ובחסדו יסעדך . וימתנק מה את דרש:
 בעמל זכאי עלמה . ופתחורה דחלמה . וקטף כל נשמה . 'דערפלח נגש:
 בעמלם מאן יקבל צלאתבן . ווועני בעוואחון . ופניכון הארץ יכbesch:
 וישמע קלין דצבעתבן . ולא יטלטלובון . ותמתון לכל בלש:
 ויגלי הרצון ביומיכון . וביומי אליכון . על ההר הקדש:
 וכן ישרם חייכון . ויאזין אליכון . | וענני רחמוני עליכון מתחפרש:
 ותניט יומה . מן אל רמה . באקיר ובשלמה . והש machot לך תתחדרש:
 בקדוש שמו הנROL . הילדי בקדש:

בתה רשות הפסח . וקרבניו דיקריבו : והקצר והסכות ' דאיירין
אתרבו : ומחרחת זה היום . אל מקום' ישובו : קרי והלכת' לאחלה . וזה הולבָּר
על המבוא : ולא יحمد איש את ארצו . ולא שנאו ולא דבבו : רק בשלוֹם מסעוֹ .
בן בשלוֹם שְׁבוֹן :

תשובו אל הרץ' . וזרע כוכבו : ויתן לכם יהוה ' רחמיו וטובו :
והקבול יהיה . פניכון יתבו : טובות מעשיכון . תפרו ותרכבו :
אמרו אהיה אשר אהיה . אה תמיד ברכו : רחם עמק ישראל . ואל
הרץ' השיבו :

אהיה אשר אהיה . אה מן למסכין תניבו : אגב שיאל עמר . ושבָּר
לבבו הטיבו :

אהיה אשר אהיה . אה עשה עלמה וכל דברו : רחם עמק ישראל .
ואבד סדר דברבו :

מפק : תנימ יומה מאה שנה . אני אימר לכם : תחנתנו תחנתנו . בסדר
מוועדיםיכם :

ישובו שנים רבים . בימי חייכם : ואתם בשמח וטוב לבך . אתם ^{בג' ג} בוניכם :

ישמר יהוה חיצון . וורך ביומיכם : ומאה שנה תעשו זה המועד .
ויהיה מברך עלייכם :

وترאו המשכן נציב . על קדש טבריכם : ובן ישמר חי . מון אננה כלכם :
חתמו צלחותיכן . ואמרו ברכיות פלמיכם : כהלאן פם אחד . וביום השmani
עטרה תהיה לכם :

הסודות שלשה יעallowו תעיל

الاول וביום השmani . לא תעשו :
השני אה רחינה טבה אהיה השקף מעוז קרשן . חלב
ודבש : יפתם יהוה . מעשה ידין :

^{ג' גו} האל ועל חתמת' נקריב קרבן תשבחן בימייר : יהוה הוא ההלך . ולא
תחלה : ויחשו . . . תדרך :

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תעיל ויתמר מדן מן מיר סעד אלה
בר צדקה הנטרי יסלח וגנו'

سلم מציב נכח שער השמים . ראשו מטי אל מעוז הקרש :

¹ This stanza is added in the margin.

לעתם בית הא סביאן קא שרחנא^۱ ובחר נון יימר הכהן שבעו לא
נדע בעלו ירחמו וננו"

ברדו לאלה . אלהים אלהים: דבחרך אה ישראל . ומכל העמים
אסגניהם: ושלח לך משה בן עמרם . קדרש כל נביכם: ואפרש לך על
ידו . יומי מועדיםם: מספנון שבעה מועדים . בשנה אתפresherו לכם: ראים
מועד הפסח . דרכו אתפזר בוכריכם: ומועד חנ המצות . דרכו אתקמלו
רבכיכם: וחאמישי יומיה . יום בכוריכם: וירחה שביעיה . שבעה חרשיכם:
דרכו ארבע טועדים . בון חמלה לבכיכם: לאשו שבתון זכרון תרוועה
מקרא קדרש . והעשירי מנה יום ציאיכם: ומועד חנ הסוכות . דרכו חנ אל
קדש טבריכם: וכבו^۲ תקחו מן ארבע אקלרים . ושמחתם לפני יהוה אלהיכם:
ויום השmini הוה . חתמת טועדיםם: | יהיה מברך עליכון . אתם ובניכם:
וכן ישרם חי . מן אננה כלכם: ומה שנה בחדי וחי . תעשו יומי
מעודים: ויקים מיטרו . בקדש ספרכם: וביום השmini עצרת . תהיה לכם:
כל מן דרכה . יודה וישבח: לעבור בריהה . עלמה וכל דבה: ותנים
יום מה שנה . לארכח ולרחבה:

ישתבח אלהים: יתחמר אתה כתבה רבה كلها ויתחרט מן נשוי כהלו
וקדרישה וכלה דילך ותמאמה ויתחרט הא כתוב [א-ז] | ויתחרט אהנו
בכתבה רבה וילבו הכהנים במתบทים קבלו שלושת פصول | וילבו אף
כى בשם ושמע ישראל ותמאם והזכיר על המתบทים מן פם הכהן
דבר אל אהרן וביום השmini ולאيات الذى בעדema

אה רחמנת כתבה אהיה אשר אהיה השקף . . . ורbesch:

ויעדema יפתח ועל כל ו开会 فعل منها | יופו השקף ממיעון קדרש אליהם
יפחה יהוה לך את אונזרו . . . אלהים אחרים לעבדם:

ויעדema יתחמר מן אתה דבריך עלמה הנصف השני ויעדema يقوم يقول
אלפאל דברך לא נדע בעלו ירחמו יהוה אמן:

יום השmini הוה . מה הדרו ומה טבו: מאוריו יופעו . על ישראל
לא יכיבו:

דו שביע המועדים . דבמקרה קדרש נקיבו: כי כל שביע קדרש . גלא לן
משה בכתביו:

מן בו השמח והששן . והפרקן ר'בו: וכבו ישראל יתחנו . וישבתו
בחלבו:

^۱ As above, p. 61.

^۲ Here two leaves are wanting in L 10.

מועד לא מטلطל . וקדשו לעלם לא יבטל : בו הרחמים בענן וכetal . על ישראל ידרים :
 תחנני בו אה ישראל . מאה שנה בטוב גדייל : במשה הסניל . דמע הקרקרים :
 וחיך אמן ישמר . מן أنها אסתדר : והמוסרים עליך תעור . בטבות חדרים :
 בחיכון בחיכון . תפשטו עדרי בינוון : ולאא' אימר לובון . תנימ יומת
 חדרים :

ויפאל عليه זفة ביום השמיני עצרת ותמאמה ויחמර דראן רב חיליה ומרך ٦٤ f.
 אללהם רחמנה ואחריו יהוה הנכבדخفיף שוויה ויחמර ישתחה מן
 מימר שופט ישראל אברהם היתלני יסלח לנו"
 בנדלו אנסיל עמו ישראל בשבוע מועדים יקרים . נלגיון עצומים : הפסק
 והמצאות ויום הבכורים . עקב מספר שבע שבתות חמיטים : והחדש השבעי
 יום הכהורים . דברו רצון וסלחון ורחמים : וחג הסוכות דברו פרים וענפי ٦٥ f.
 ערבי מישרים . אתפרשו על יד מי צעם וקולם מ' ומ' שני פעמים :

ואذا וافق העיד السبت יقال بعد ערבי מישרים :
 ובchein לקריש המקומות : וזה מועד השמיני דאוולמן עם שבתזה זה עם זה
 מסתדרים . אתפרשו על יד לנו"
 מזוק : הוא משה דרבotta אתיירת : דבלבו מגלגל נורדים ופקודים הרק
 נהר פרת : דעל ידו פסקול המועדים אנתנרטה : תחתanton זה יום השמיני
 עצרת : דו כלול שנים ועשרים ימים :

جوאי רב אלה ותמאה וכי בשם ויישרו חזקינים אלקטף אולא'قطף עשרה
 הדברים עלי هذاوضع
 יתגלג קראה לנו"

וישרו חזקינים אלקטף
 ונרצה' לו לכפר עליו לנו"
 הא סביאן^١ . . . [א-ז]

ואذا كلمة البيوت المشروحة ولم يكملوا هقليل الزيارה فيقال בית ? تمام ويقال
 ايضاً اخر بيت او بيتهن كما يأتي قدامك بحسب ما يوافق الحال ويكون

¹ As above, p. 60.

חנים יומה לך אה קהלה . . . האבות והילדיים:
חנים יומה מאה שנה . . . חנים יומה תדרים:
אין ביהוה אלהינו:

¹ أيضاً שורה על מועד השמניין מן قول المرحوم ... אברהם היבامي
רפי ונו"

² f. 63. מועד אלוהים . . . כלם חסידים: מועד השמניין . חתום המועדים:
מה טבו מן טועד . מועד חסיד כבד: בו השם הווער . ווהים וחדים:
שביע מועדריה . וקדש קדישה: וחודות לבביה . וכגונש המועדים:
אתקרי יום עצרת . והוא למועדים חתמת: קדשי ירדת . על יד רemu
הקדקרים:
יום השמני מה טבו . בו כל העם יקוו: מן בית יצא ואל בית יבוא.
וישלחו המועדים:
וכל מנון לחברת יחני . וווקרך אדני: והמועדים בר תחנני . ותחנני בר
המעודדים:
ומן לכotta יתותר . בטוב לחברת זכר: ומן עבר בסליחן יזכר . מן
גברים ולידים:
תחנני אה זימונם . מן שמורים ונחנים: ועל חתמת נימר . לוכון תנאים .
יומה זהים וחדים:

³ f. 64. وزفة וביום השמניין עצרת ותمامה

¹ عليه أيضاً شرة علي الوزن قاليف المرحوم المغفور عنه العم الشيخ
مرجان الدنفي عفي عنه وנו"

מועד אלוהים . . . כלם חסידים: מועד השמניין . חתום המועדים:
טוביון ישראל טוביוון . במשה נביון: דעל ידו אפרש לובען . שבעה
טודרים:
חתמתון זה המועד . דרביאנו אכבר: כל טוב בו עצטמר . ווהים וחדים:
בז המועדים מה טבו . במקראי קדש נקיובו: בו עם ישראל יקוו . ובאייר
ישלחו המועדים:
יום עצרת אתקרי . בקדש כל ספרי: גלניו יתרו . ואיקריו כבדים:
מועד טובותיו יתרו . והוא למועדים חתמת: מאוריו אנירתה . והנס מוקרים:

¹ Also in L 13, ff. 76, 77. Not in L 10.

f. 63.

- תשוב עליך עד חקם:
מכבים אל המוקם:
בשם הנכבד העזום:
וישם לך שלום:
תתclr בכל הפעמים:
הנאמן התומים:
גלוין עזומים:
וזך זכו השלמים:
בכל המוקומים:
אה בחורי כל העמים:
חטוב את השמים:
'בקוממוות אבחתך:
חן לית נוי כאתך:
על כל נוי הארץ וורתך:
לא תשכח מפני פרותך:
ותפריו סביבותך:
ובברוך אתה 'בציאתך:
דעם הכבוד באלתך:
'ברברך' דבו הופעתך:
בלנחר פראח:
ודמנחה לא לצתח:
לא תירא ולא תחרת:
במיאדר לבך ויצרך:
על יד נביך וספיך:
ורכב שמים בעורך:
עד תפרי عليك אברך:
ואחתה על במתם' תדרך:
ורוב חסדים:
נכבד הנכבדים:
ולוימוי המוערים:
אה מן דרכנה צלמידים:
- רצון ברכתה רבתה.
שעחה זכה תעטך.
תנו ברלהה.
ישא יהוה פניו אליך.
צלהחה באנדריך לטוב.
קל רם על הנבי משה.
רבנן דכל אנשה.
שםנו בו רוזמן השם.
תנו עלו השלום.
'בנביותנו נטהפלל.
יפתח יהוה לך את אוצרו.
קיים יהוה לך יקים.
ראנו למדתי תניד.
שמך יהוה עלין.
תורה חמימה צדקה.
פרותה' חפרי בך.
ברוך אתה בבאך.
רבעות הקרש.
שאו בה מלבירותיך.
תורה צוה לנו משה.
חשקי אילן חיים.
לא ירפק ולא יזובך.
שמור שביך ומועדריך.
תדע כי יהוה יתבונ.
על לננות השמים.
ועזר אביך יקום לך.
וילחשו איביך לך.
תנים יומה ותנים טוביך.
תנים יתנה לך.
תנים יומה להשבחות.
תנים יומה 'לhn יומה.'

מן דמע אתריכם:	כימים מובה נן עוזן .
למרן דאסגילכם:	געשָׂה חן ונברך .
בашמחות לבכיכם:	סְפָרוֹת שַׁבָּעַת יְמִים .
וחתמת מועידיכם:	על שבעת יומי הבריה . f. 62
תחוה לכם:	פקד בז עצרת .
בן עמרם נביביכם:	צליק כל הנביים .
במועדיכם:	קול אללה תעשו ליהוה .
אלכון בין שמחות:	גפרש גלון המועדים .
בזכרון הרצונות:	סובר רב בהם .
במובה מופעות:	הרצון לך ילהה .
ויתקדשו בטחרות:	פי' מאן ישבתו .
ומן דוש אנסחות:	צמות ברור בהם .
על כל המשפחות:	קהל ישראל יתפזר .
והשבאות והסכות:	לבוחך בחג המצוות .
וקריישותו על אתריך:	סימתיה רבתה בשבת .
בכל מושביך מן גורך:	אתריך עורי דלא תבעיר בו .
אל נן עוזן פעורך:	פהירוחך בשבת .
מכינה למפורך:	צנאנת המל' במשכן .
בשבת על סדרך:	קומה יהוה עלך .
ועליק לנטש נorder:	ראותך כהות מלך .
יהוה וישראלך:	שוביה יהוה יברך .
דקרך אלה וכוכך:	עליך שלום שבתה .
ישראל ונחנך:	פני עמו וקחלו .
הא טוב' לשוכך:	צור ומדינה יהה .
בגובלך ומכווך:	קרי ומצלי לך .
ט' מקוממי דרכך:	ראות הרוח על רוחיו .
ותתמי חשבנן:	שםך ישראל יסתלקף .
פנוי אליך וייחנק:	תתחני ויידר יהוה .
ונתפנוי אל המקום:	פני יהוה נקום .
דקומו נסנד ונקום:	צור ישועתינו .
מייתובייך בו תרום:	קושך כל האדמה .

ח'יעדים על בנות •	כ'יעדים ממועד השmini: ח'וקם מן ירחיה קלמה:
נא בחדרש הריאשן בארכעה עשר יומן פסח ליהוה:	נא בחדרש הריאשן בארכעה עשר יומן פסח ליהוה:
פ'כה דמייטיב לעלם •	לעטנזה דמייטיב לעלם •
ישתבח שמו הנדוול •	אשר שם לעמו פצוח:
ב'אשר נשבע לאבות •	ד'שליח נבי[ה] 'בנפלאות:
ל'ים בקע במתה •	ו'צאו מנה צבאות:
מ'חרת שבת •	מווער חן המצוות:
נוודעו ישראל •	'ברבריז' צדיקות:
ס'פירות חמישים יום •	שבע שבחות חמימות:
יתקדיש שמו הנדוול •	אשר קדיש כל קדרש:
כל קדרש מן קדרשו •	מתבלני על שרש:
להשבחות והשלעות •	כל שבע מתפ'דרש:
מן שביע הימים והשנים •	ו'מן ראש חדרש:
נסתכל לחדרש השבעי •	וקדישותנו מן שרש:
ס'ביכותו ארבעה •	ג'בולים תחפרש:
היא שבתון זכרון •	תרועה מקרא קדרש:
כ'ב'זות יום האכזריים •	ד'בו לבוד לכם:
ל'כפר עליהם •	מ'כל חטאותיכם:
מערב עד ערב •	תשבחו שבתכם:
ג'ועתם מאיביכם •	וב'יום שמחותיכם:
סליחות ורחמים •	חרד עליהם:
על קומו היום •	ב'כל מושבותיכם:
פקוד בעשור לחדרש •	ח'ענו את נפשותיכם:
אמורנו ותמאה •	ונאמר ותמאה:
לייהוה סלהה •	נ'חפלל ונתחננה:
מעוניינו יסלח •	מ'מצדים ועד אנה:
נשאלו כמה צדך •	ב'מועדינו בעדרה:
סכות בתר יום נדוול •	ת'בו אל נן ערדנה:
חתימות וחתמת •	ה'טבות בעדרנה:
ס'רות ארבע על ארבע •	א'קרים מניאנה:
צמותון בחרן האסף •	ה'קופת השנה:

מן אקרי ארשות:	לאתפרשו ואחוודעו .	f. 69b
אשר לנו ירושות:	זכאי עלמה .	
למי שמר מצאות:	חסיד לאלפים .	
באיקר כבד מן ארשות:	מובות ימצא ויתוקר .	
אשר ברא אלהים לעשות:	יצובה בבריאתה .	
דעתו תמיינה:	הגדלות ליהוה .	
далחו עזומה:	וחמים בפעלו .	
וזרו' בשמוח:	זעך לכל בוראו .	
ואבריל'ה' וחכמה:	וחחמוון בבריאת אדם .	
זכאי עלמה:	טוב אבדיל ממנה .	
כוי מנון קם דמע:	יזכרו בטוב .	
אשר על פני האדמה:	כוי ישראל בחור מכל העמים .	
וקשט לו נחיה מודרים:	ועתה נורי מרן .	
על הטובות והחסדים:	זה הוא אשר יהורי .	
עם אהבו הערבים:	חסיד כבד עבד .	
אביו המודרים:	טבעו ביום סוף .	
ויהיו זהים וחדים:	יתחנו בני רחמו .	
בנורים ופקודים:	כוי פקדון מרן .	
שבבים ומוגדים:	ליישראל אסניל .	
לבניון תפדי:	זכות הצדיקים אדריקת .	
כל איקר על דרי:	יחדור אלה להם .	
משה בן עמרם סעודי:	טוב כל בני אדם .	
ואתה פה עמד עמודי:	יום נקם דאמיר לו .	f. 70a
על דרי מועדי:	לתחכו הקשת אמר בו .	
ויהי זהי וחרדי:	לעמו' דקרישו בון .	
מועדיך יהוה אשר תקרו אוטם מקראי קדרש . אלה הם מועדי:	בחמת אללה קדשת .	
מרקם עלמה:	טהחתו בלילה זיכונים .	
על לילה ווומה:	יתיבון מועדים .	
ומולדים קעמה:	כל מועד בזבנו .	
בקשתה מותקומה:	ללמעם כל העמים .	
לבuali קיאמה:		

ויסכו מון התביעות כי אתי وهي לسيدنا פינחן רפי الله عنه אمين
אתה בישלם מועודה . יום השמיינִי עצרת: דרכנה דמן לעלם . חתמת
מועדיו יהוה: תנים יומה מן יהוה . לך אה ישראל עם יהוה: מאה שנה בשלהה .
תעשה את מועדיו יהוה:

וזה וביום השמיינִי עצרת וכרכונה גלא ויתמר נשא כהן כליה בית ויבט
פוק וחתת קדרישה ותמאנה וכלה דילך ותמאנה ובעדיהם יתמר שורה צן
טימר כהנה רביה אלעדר בר פינחן בר יוסף רצון וגנו"

f: 60

זה ראי' מה נקרא:

אליהו האללים .

הגבור והנורא:

ברוך שמו האל הנורא .

וחרעותו מלרע:

גאותו בה שלקי מעונה .

כל מה לנו שמים וארע:

דבר דבר ואקים .

'בסי' גנלי לו נברח:

זהיה ויהיה .

יתקדש כי אקריא:

ומשרדי ומחלל .

כי בשם יהוה אקריא:

זה אליו ואנחנו .

ומלחס לבכבוד:

בשם יהוה נחל .

ויתעצם במאדר מאדר:

גדלו הרים ותרומות .

עמדוים לא על יסוד:

דאקים לכל בוראו .

אשר עמד לא על עמוד:

על יסוד אמרתו .

הקדוש הברוך הבכור:

להטורע הוא השם .

וייה ולא לו סעוד:

זאת הבוראות ח'ח'שה .

והנה טוב מאדר:

אללים את כל אשר עשה .

וחכבר מלכחות:

גבירות אלה תחרבי .

ונברות שלטנותו:

ד'כליה רתת מנח .

ומי ישום רבותו:

אהוחה דכליה .

ומי ימתי קשיטותו:

ומי יספר חסרו .

קרושים מן קדישותו:

זאן וקשת וקרש .

ואפרש ברכאותו:

הקלושים מינים ואלשין .

ויקרש אותן:

פובות יום השבעי .

בלם קשיטות:

דרבי יהוה .

כי בם' מבידיות:

הקשט מתגלי בהם .

שמה . לשרת ולברך קעום : ויקח ראשית פרי האדרמה . ויאמר בלב רחום :athy בשלום מלך ישראל . וישאל לו שלום : ווינפחו חנופה בבית אל .
שמה יפתח יהוה אוצר חתום : ויתן מטר הרחמים . וברכת התורה לו
תקום : חן הנה צדיק ותמים . הילך דרך אל קדום : בדבר הנadol הזה .
חכמו קרוב 'בשלום : ותוראו לבוש נור עוזה . מצוחמת' במלך חיים : ובאו
עליך כל הברכות האלה . ונתנק יהוה עלין על כל היקום : ושמחה' אתה
וביתך לאלה . והלוי והנֵר והיתום : וירא יהוה ויתן לך . הטבות מכל
כלום : ופנותה מפניך תחל . ומשפטה יהיו סלום : וכל שנה מועדרך תעשה .
על בעסות כל טלים : | 'בוכות דלומו ארשוי . וויסוף בעל החלום : ובנביא
שני עליון . ותממי זה הדבל העזום : ישא יהוה פניו אליך . וישט לך
שלום :

תמידה לא תסור . אודאות נבורה ונורא : לאו על כל שטמר . לא יברת
לו שירה : מודאה לו לבדו . בפם קדרש נאמרה : אין עוד מלבדו . בכל
עת ובכל אוריה : מה רב טובו וחסדו . דלן בו קדא : באליטנותה ובמשה
עבדו . ובספר קדרש כל תורה : ובחסירות שביו ומועדיו . רעם האמת
קטריה : לא במעודי זיו . הקעמה בשקליה : זכותה לבני הח'כו . וכוכבי
בן תדה : דמעידין יתו וילכו . בחשון קשת מישתמרה : תנימ יומה חרדים .
בשםך רב ואיקרה : כל שנה המועדים . יהיו עליכן מעורה : ואתם
שלוים . ורוחים מכל צרע : בימי הרצון והרחמים . והקרבנים וקטריה :
וישטו מועד' מברך עליכן . ובראתחו לוכן יכרצה : ובשנה הבאה ישוב
אליכן . ופנותה תהיה ארורה : ולא זה עיוו על אלה . אין מפניך יסירה :
עם נברות ממשלה . וויצויך מן אסורה : ויטיב שבר לבבך ותחרבי . ולא
תחתול ולא תירה : וכסף זהב לך ירבי . וברכה לך נשארה : מברכת
בעל שיבת טובה . ולבא אלון מורה : | ברכת מי בא . ארץ פלשתים נרלה :
ומברכת' דציא מבאר שבע . ויאמר מה נורא : ברכת האמור וטבה טבה .
דליך בת פוטיפרה : ומברכת קטע כל נשמה . אשר עם הכלבור שרא :
ויעבר יהוה . על פניו ויקרא :

ジョバ^{58c} יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסוגדים להרגנרים
אשר פריתה יהוה . לית אלה אלא אחד :

ויתמר' דראן רב חילה וכי בשם ומין יתרבי فعل ונלהבה ונדרשה
ותمامה وبعد ذلكقطף התבנית והוא שמיini לא غير والله אعلم
וועל זכר אשר לא ימול וגנו"

59. ובעה יהוה אלה רחמן ורחהה . סלח לעמך ישראל 'דרפקת' יהוה :
בריך אלהנו . ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד . לית אלה אלא אחד :

ואנחתנו . בברכת יהוה וטובו: לאלעוזר הכהן פקדת . כל המשכן וכל אשר בו: וביד איתמר עבדת . הלוים ועלוזו: הפקודה על הכלים . וור לאל יקלבו: ולבשו הכללים . והקרבנים הקרים: וירד כבוד יהוה . וימלא המשכן וסביכו: טובי טוביע עמה . אשר 'בימי ה'ז': ואחנשאו בברכה . על אשר עזבו: אדרש רבבי בכבה . יהיו בימיכון ותשובו: אל הרץון מלכים . ופתח המשכן תשלבו: וימי פנותה הלוים . וברכחת רבתה חלבו: ויגל פרקן יעקב . ויניר חזק כלבכו: וימלא' ישראל מכל טוב . ויטיב שבד לבכו: ואת הגנים הזאת לרע . מן שנאוי זלבכו: במי פתח בטוב תורה . ואמר לו ואתה תבוא:ומי נפשו לאלה קדם . לפני יהוה להקרים:omi אדריך וולה סלם . ומלאכי אלהים עליהם יירדים בו:ומי שלל לאחיו לשлом . וילקו וישתחוו: ובמשה עליו השלום . דמן נביזתו שבעים אתנבו: ואשר נשא משפט . בני ישראל על לבו: ובקדוש אל בצדיק ישפט . דלמסכינים יניבו:

אליהי קדרך בני רבנה . פינחים אשר הטיב: עמלו בר זקנא . ולחמת יהוה היшиб: מעל בני ישראל . וברית שלום לו הסיב: | ולזרעו אחריי ^{לט' ג} בليل . וגובל הברכה הציב: כי לא חשכח מפי זרועו . האן דו שכיב: יבא יהוה ויקבץ נדהו . ומברכאותו עליק ישיב: 'בשלש פעמים בשנה . ואת בעשבור נציב: בהר נחלתק השבינה . ורצין יהוה בר סוביב: יברנד יאיר ישא . ומי רוחך יקריב: וממלוכתך תחנשא . ברצון והלהב: יפתח יהוה לך את אוצרו . ולקלך בן יגיב: ומפניך הדבבים יסورو . ואש קדחהBon תלבב: ותאמון בחיק אה עמי . בבקר ובערב: והיית אך שמייח . ברוח והעין והלב: ונדריך ונרבוחיך ותרומת זיון . עם כל קדנייך תקריב: בימי שביך ומוערכיך . ומן כיר הרתו תשאב: באשר אמר אל אישו . השמר לך פן תשיב: ובאשר בא ויצא לשוח . בשדה לפנו ערב: ובאשר דמך במקומות ויחלים . והנה סלם מציב: ובאשר מן הנות עלם . וכחותו לא אסתיב: ובאשר עליו השלם . דאמר לו יהוה כתיב: וורוקי הדם . על המזבח סכיב: ובקדוש רחמנת טבה . אדרש עלכון ישיב: מלנו לחצה רבה . כי נגשוה קרייב:

תנופת היום הזה . תלכד וחרום: | דו לבושים נור עזה . ولو סוד בתורה ^{לט' ג} עצום: ובימים השמיני עצרת . מן יתור מן ישות: סודו שני שמות אתקרת . רק עם נבון וחכום: מתקלים עם קדרש . אל יהוה אל רחום: לנניין מועד מקרא קדרש . ושבת ושם ושלום: דלו בתרורה פלהה . באربع עשר מקום: בלילה עם ישירה . עד על כל עמיה תרים: טוביען בני הלוים . במועד הזה ובמאום: דההה בו ולו רזים . תנלי בר זיקום: מלך ישראל לכתנא . ויצא אל המקסום: לפתח משכינה . ויפגע במקום: הכהן העמד

56. ג. גלגולות רברביה: | י"ה ה" דשם זה יום השmani עצרת שבעי מועריה

וקדרש קדישה:

חלו ידיכון ואמרו ותאמ:

לאלה נכבד הנכבדים: ל"ז' דבר במשה רום המלמודים: ל"ז' דשם עדתו על כליה כבדיהם: ל"ז' דאסגלון בנורות ופקודים: ל"ז' דשם זה היום חתמת המטוודים: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעם: חלו ידיכון ואמרו ותאמ:

אכרז בשם אלהי הרוחאים א' אשר כל בחילך קעם: ואחפפלל בדמעים. 'דכל מנע צלא וצעם: ובעמלי אב הנמצאים. האמור זאת הטעם: ובעמלי צדיק הבורים. 'דבו אלה שב והנהם: ובעמלי אקר הזכאים. דאמר לו כי נשבעתי נאם: ובעמלי דמע הובחים. חדיד אביו אברם: ובעמלי 'דמנה' יצאם. השבטים כתהופות ראם: ובעמלי 'דבר'ה מונאים. מוכות נשזו מה זעם: ובעמלי 'דמאורי' מופעים. ראמיר לו לך אל העם: ובעמלי דاشתף עם אחיהם. במימר יהוה פחהם: הן ישמע קל החצבעים. ועליכן בחסרו יתרהום:

בצדתו אלה רחמן ורותאה:

f. 56. אלהי תלים משה הנבי. נור הכהנה וקורקה: | הוא אהרן הלי. האיש חסידה: 'דמלא ידו' לבן. לעבד כל עבירה: באלהל מועד וילחן. לו ולזרעו תמייה: ولو במשכנן שרות. קטרת המקורה: והתיבו את הנירות. והברכה עלי זויה: וחרחים בו שרת. והיכלה לו סחודה: במימר ושם קטרת. וહלך מהר אל העדרה: ויתן את קטרת. ויכפר על העם ויתפדה: ורחותה עורת. והמניפה טרידיה: בן יפה' יתכון. עמה המצטטלה: וישיב יהוה עלייכן. ימי הרצון וככבודה: והימים הראשונים. הרבות הנבלדה: תשוב והכחנים. לשרת ולברך עמידה: בם' ובכ' נמצא. הטבות החסידה: והרבב רצע רצע. ומפניך תשמייה: וימיח את כל היקום. מן רشع וט[ל]ם ומרודה: וברכת החורה לך חוקם. ויתנלי בך יסודה: וישם לך קבצוות. מכל בדור ונוך: ותملך כל הארץות. ובנתייה תלדה: ובכנית בעל שיבת טוביה. דאמר לו ידע תדע: ובכנית 'דלא הובח'. ובאייל אחד אתפדה: ובכנית דאמר לו בניו. מימר היודע נדע: ובכנית המשיבור לאחיו. ויתן להם צדה: ובכנית מי אישר. אמר ובמה יודע: ובקדוש אלה רב. 'דלא יפלא ממו מדע: ומה טמיר לנו כל לב. דו עמי: וולדע:

f. 57. אלהי מי מלא ים. לבן ואחרבו: | על פני אחרן אביהם. שני בשמות נקיבו: אלעור ואיתמר וילכו. באלהל מועד נקיבו¹: התשמשה

¹ Apparently repeated from the preceding line.

אשרו ליהוה ושבחו:	אהה בני הוכן.
לפני אחד 'בקמאו:	בפם קדרש וארכו.
רתאי רתאי באצעעו:	רבה רב רברביה.
דלא צרי מותודעו:	הנכבר נצעיו קרביה.
זה אליו ואנהו:	כוחי וממשית וטקים.
העולם ואמצאו:	ד浩ול אשר אקים.
מן הכוח אל המעשה צאו:	דעתו תרע היך מה.
נון ומין למיניו:	נוועשאים בתקון החכמה.
'בשמיינו וארעעו:	פלרישים פני היכולה.
לכל מה בבלאו:	ישתבח תקנה דחקן.

ובחר אדם והן . בעדן לו נטשו: ועוור לו כנרוו . חזה מצלוו: ואמר פרו ורבו ורדו . ומפתח הברכה לא צאו: וקיד ארצה ושותחו . במקום אשר אנחו: ועל קול חשבחן אשוי . על סוקן צדקה אלהו: ובנסותה אמר מפהל . לבבו ורבותה צועו: יהוה אלהינו יהוה אחד . ולית אלה אלא הוא :

הלויל לאל הקדם . 'דרתוו שרת: על האדם ולו שלם . תחת הנסota סוברת: ומנה' הצידיקים שלשל . שם חבו לען מירת: דרכו ברייתן לא יבטל . ועלמה בה' אשטמרת: נבולן הנדול הנבל . לבעל הנורת: אב המון הנויים אבל . בעל שיבח מנורת: דמים בניאן האיקר . בניאן חמיד לא יכרת: | هو לילו אקר . ובשביעי ממו הבסרת: כל דכסי ונלי . ועלמה ⁵⁵ f. לו אנירת: ואתקרי משה השיליח . ורב הרזים ירת: ואסתבל עם הרתו . אל השמיים ואתמסרת: צבא הקודש לקראותו . וקבל קרש כל תורה: היה לעלמה היך . בקשת אמלת: סחונה שחון עהן . סחון מה ביראת: החיקם והמשפטים והتورות . דמן האמת לא סרת: ושבעה מועדים מותודעות . מקראי קרש אתקרת: לישראל בחרי זהה . בחשון קשתה אתקרתת: והאלים הרעי . עמה יתון נטרת: בשמח וטוב לבב . ואתה וברת: כל קרש בימה אתרברב . מן אמנות יתרת: טובי כל שמורי . יודיע על זה ויתון שרת: לאלה ביום הזה דאתקרי . שמינו ועצרת:

גואַיַּה רבותה לה;

יהוה ח' האלים . מלך כל רוחיה: י"ה"ה' רשלח משה רבנן דנבייה: י"ה"ה' דאפריש לנו על ידו זבני מועדריה: י"ה"ה' דשם לחדרש השבעי

בקול יהוה דבריה מורה . עשייתו בכל פקדיה : השקף ממיעון קדרש . מין שומי שומייה :

תנים יומה תנאים וגנו¹

جوֹבָא וַיַּעֲבֵר יהוָה עַל פְנֵיו וַיִּקְרָא וַיִּתְعַמֵּם

² عليه ايضاً شבחו تاليف ... ابراهيم الملقب بالعليه ابن العم المرحوم
يعقوب الدنفي مد الله ودعا

בשם יהוה הנדרול :

f. 54^b

מני לאלה תשבחן :	ברחם לבבי .
ואשיד לו שיראן :	בנציריו הרק מד לאהי .
ואתני ברובאן :	ראש אקר ואשתחה .
שמעיו כל כרייאן :	הטוב חטב אל רבוי .
ואתו לה סכואן :	מקומות כליה בחייב .
נורא תחלת עשה פליאן :	ברוך הרק מד לאהי לחיליה .
גלו לנו 'כסיאן :	נורא נהיר נראאה .
ו'כסי לנו גליאן :	ידע ישמע יראאה .
לנו כל לב תמלון :	עמי וידע מה טמיר .
לא יטרוף בעוואן :	קרוב קעים ישביר .
עבור עמון כל נצעאן :	ברוביקים בה' בנציריו .
רחום וחנון בסליךן :	בתהביבים דלא יסورو .
למן שבק עציאן :	נתן למחר בשובה .
סלחו לבל סרייחן :	אחד קרוב הרוח .
ורבו לו רבואן :	בו אלבקו ואשרדו .
רבוותה' יען 'בלען :	סבו אוימתה' ואדרכו .
ואפרשו פניו שלחן :	כאשר טוב לכם .
עליו קרבן צלאן :	ולקריבו לרצונכם .
וורתחות לו ישפען :	הקבול לו יתפרש .
עליכון תשוב ברכאנן :	ברכה ממיעון הקרש .
לאלה יסק התשבחן :	רבות אן מלך ומונפיש .

جوֹבָא מִן הַقְּהֵל גְּמִيعָא

רבוותה' לה' :

f. 55

¹ As above, p. 711, line 8 from below.

² Not in L 10.

¹ רבorthה לה':

יהוה هو האלhim 'דרבorthה אורהת':

יהוה هو האלhim דשלח משה בן עמרם 'דמאוריyo הופעת':

יהוה هو האלhim דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים קדשין יתרת:

יהוה هو האלhim 'דרקוש' וזה חדר השבעי ושם בו ארבע מועדים אודמנת: ^{ט' 52 f.}

יהוה هو האלhim דשם חתמתון זה יום השmini עצרת:

תלו יידיכן ואמרו ותעמה'

לרבorthה ותעמה'

ايضاً مناط هشمיני

לאלה רמה מדורממה: לאלה מלך מכח ורומה: לאלה דשלח משה
קטף כל נסמה: לאלה דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים קרשין
עצומה: לאלה שם זה מועד השmini חתמת מועד יהוה: לנצעיו כל
קרביה וממן עד לעלם:

תלו יידיכן ואמרו ותעמה'

נכחו בשם יהוה וגנו"²

مناط יום השmini

³ תחני תחני מן דאכה צמידיה: בזה יום השmini שבע מועדים ^{ט' 53 f.}
וקדרש קדרשה: שmini ועצרת וחתמת מועדים: ומקרא קדר ושבת.
לנסnil עטמייה: וכו קרבנים תחעדר. עשרה מלבד חמיריה: וכו הוה
מאום טב יתעבד. ב'ב' רצינה: ייק מלך זבנה הטנא. וישם בו מראשית
מנידיה: ווית אל שער משכנה בלב לנע. ויסתכל מזנאי הכהן מן
משכניתה: שם' ישמע הכהן מובא המלך. ויצא אליו והוא לבוש הצין
ונגדיה: שם' יסגר המלך. ויקום יופרט ב'גנילת הכהן בקהלות תליה: שלם
לך כהן לאל עליין. אה מן הו נזיר בקדישה: שלם לך חלפת מן קנא
לאל רחום וחנון. ועוצר מניפה: על פיך אצא ועל פיך אבא. סב טנאי
מני והטיב לבבי השביריה: שם' הכהן ניגבו. וועלוי השלום יעורה:
עליך השלום אה מלך זבנה. אה הלוך דרך טביה: ויהך הטנא מידו
בארשות יכולת ממנה. ופni המזבח קיוריה: חן הה מלך דרך אמונה.
יפתח אלה תריח רוחניה: ותתפרק ענטחה כדוי הטנא. ותתנדיל ותתמויר
מטריה: בזה ישמע לב המלך. וימדר לא עברתי מטעניה: | שמעתי ^{ט' 54 f.}

¹ This is substituted for the section on p. 709, l. 13 from below. ² As above,
p. 709, line 2 from below. ³ This is substituted for the section on p. 710,
line 12 from below.

عليه ايضاً بيت مفرد من قول العـم الشـيخ صـدقـة ابن الشـيخ ابراهـيم
الـفتـاوي رـحـمة الله عـلـيـه اـمـين

תנים יומה מאה שנה . סדרה דואדנו : בזאת צלהות . וכל סדר אהינו :
מן סמכים וארבונים . להם טב דברנו : ובסדר מוערכין . מאה שנה
תחנו : ולאוי נשלם עליון . ונזכר כל אחד במכנו : nimrod שלם לך
מועד הפסק . דבר אתחפו לבורנו : שלם לך מועד חן המצות . דבר
אתקתו דבבינו : שלם לך מועד חן השבעות . דבר אשחטו קול אלהינו :
שלם לך מועד חדש השבעי . דבר ארבע בנים אודנו : שלם לך יום
הכפור . דבר עני הصلיחות חתרפיש עליינו : שלם לך מועד חן הסוכות .
דבר חן אל קריש טברנו : שלם לך יום השmini עצרת . רבנלו הממלל
f. אנדרנו : | שלם לך יום השmini עצרת . כליל מועד יהוה אלהינו : דבר כל
עם ישראל . בשמה יודמן : ומועד מביך עליכם . ומאה שנה תעשו :
¹ בימי אדורן ונברנן . ומצתפת ראשינו : כהנה רבה אשר . בחרו יהוה
אליהינו : בכל מקום ואתר . יתחטב בדרכנו : יהוה יאריך ביוםיו . וישיב
רצונה בובנו : וישמר חי בני . ויצמת בנים וביננו : על הרגניותם בית אל .
дум אתרינו : ¹

וירבר כל קהל ישראל בטב . האן דאנון בכל מכונו : וכן ישמר חייכם
כלכם לנו" ²

f. 49. ויתהمر אלהי אברהם לך נברך תעיל ויעדעה וירבר משה באוני כל קהל
ישראל את דברי השורה הזאת עד חםם תעיל גובהו מן ל嗟ה האיזנו
הشمימים ואדרבה ויקملوها גמלה עלי נغم או ישר כי סבוט האעיאד
ויהנו כי ראו עתה ו يقول הכהן הרה שורתה ונдол אלה וניל ולך
גביע ותמאםם וילבו כי שם ושוב מחרון אהך ושמע ישראל ותמאםם
ויתהمر מן אדריך עליין מREN א. ב. ז. ל. ע. ר. ש. ת. ואذا אتفק מועד
השמיני السبت יقال منها א. ב. ז. ל. ע. פ. צ. ר. ש. ת. ומרי בעמל
תളוי שלמייה וילבו וונחו בני ישראל ותמאםם ויתהمر שבחו נדלה טוביה
חסידה מן nimrod זקן ישראל אברהם הקבוצי ירחמו יהוה ועל רוחו
ירצץ אמן :

אדרבר דבר עצום ונדייל לנו" ³

¹⁻¹ L 10 adds.

² Continuing as above, p. 237, ll. 5-25.

³ As above, p. 707, with the differences noted here.

קרבן הנזיר . כד חסתיב נזירותו : וככון קרבן הנשיים . במושב לחנכוו : ביום השני גמליל בן פרצוץ . נשיא בני משפחתו : וביום השני עצרת . אדרית נראותו : מקרא קרש יהיה לכם . כל מלאכת עבירה תשביתו : ובו תקריבו קרבן . עם נסכו ומנחתו : ובו תשmachו סני . ותתחנו בחדתו : ובו מאום טב יתעבד . לא יתעבד זולתו : מפי להן צבנה . לא תחלף 'בעידתו : מדרמי לימי הרצון . יהוה לא ייכרתו : כי בו הכהן יעלם . והמצבבים סביבתו : וסדר ישראל . קהלו ועדתו : עמדים בין ידיו . 'ברדחה וארתתו : והוא יפרש שתי ידיו . וירט מל' תפלוו : וישא קולו וימר . וכל העם לידה' ליזתו : אה רחמנת טבה . אה מנ' לית סוף 'לטבהו : אהיה אשר אהיה . אה מנ' העולם תחת זרועתו : השקף ממון קרש מן השמים . וברך עמק ישראל ואדמותו : ישקף יהוה עליכו ממען קדשו . אה עמו ונחלתו : וחני יתכן בסדר מועדיכו . אה מנ' אינה עצמתחו : וזה מיראה דאמרתי קמיוכן . תנאים יומה חתמוו :

אמן אהיה אשר אהיה :

عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع قدیم رضي الله عن مالكه امين 47^b

כל מועד ראשית . האזנה אמרתי : ולא תקחו 'בקידרות . הבט וישמע מדותיו : אשר עברך פניך . ולא אדרב ולא תשמעתי יתי : הבוטל טרמנה . ואל' הרראשית שבותי : בפסח ראשית עומר .מן בכור אדמותי : ובכורי קציר חטים . בככורים חנורתי : ובזה ראשית פרי הארץ . ואננה עמידותי : יesh המלך 'בטנא . ואל פחה המשכנן יתי : והצערתה' יתקעו . ותרח המשכנן יהיו פתח : ויצא הכהן מן המקדש . בעין לב' ראיותי : המלך כד יראו . יfel ארץך בפאתה : פניו ויאמר . 'לראתותך' צריותי : שלם לך לב' . במבנטא שפתוי : שלם לך חליפתה דאלחים . שרוי בין צבאותי : שלם לך פרוט ברכתה רבתה . ועל פיך ישק ירות כהנחתה רבתה . קומתיהם מליותי : שלם לך דבחרך יהוה . ועל פיך ישק מלכויותי : שלם לך שכון המקדש . 'דבח' תדברותי : שם' הכהן יענוו . אתי בשלם אתי : יesh יאמך קמיו . הנה נא נשאותי : פניך אין ראית' . ולקחת' מנהתי : מראשית פרי הארץ . כאשר מצאתי : | שם' הכהן יעלם . 48^f

VIDIO THI פתיח : וימר יברך יהוה וישمرך . קהלי ועדתי : עד כלולה יימך . עשיתי באשר צויתי : השקף ממון חדש . ושמע הפלותי : שם' תתפרק עננה . ותתנלי אותותי : הרצון וונש המלך . ויאמר דרישותי : מנק ארשותה . חן הזית עלאו לבתיו : יימר לך לשולם . ולא תנשי מזגתתי :

אהיה אשר אהיה :

عليه بيت مفرد من قول العم المذكور مد الله في حياته امين

شمלו נא מללי . نופי הוכאים : המחללים במוועידון . החלדים והבאים :
מן שריו השבעה . אל היום דמנה יצאים : 'בשלט רב מבחר ' אמר טב
לקחים : ישבו איש לאתרו . מסדר המובאים : בתר עוזר המדרש . והنم'
שםחים : ואלמנותן הטובה . מראה עמים וקנאים : ואמר מרן יסן ארנון .
f. 46. מהר יגנו טב מנהים : 'דרירדו משפטיך ליעקב ' ותורתיך לאמעים : | יתחנו
בני שבועחה ' . עשוי היישר השמיעים : הלווי בחוקות המועדים . הך דאנון
צואים : 'مبرכים אナン עד לעלם ' . במובאים והמצאים : הנה נא אדרני
סورو . למקל ריח ניחחים : בצלוחיכון ומרקחיכון . נירוחיכון מופעים :
'מקבל אין ובוואן מתעניאן ' . למונחה רמה צמאים : עליכון כל בלבאן . משמה
שפחים : בקדוש שמו הנורול . מצבי הצבאים :
אמן אהיה איש אהיה :

¹ عليه ايضاً بيت مفرد رغم مسجع من قول العم المرحوم العالم العلامه
الشيخ عبد الله ابن سالمه التقى رخي الله ونؤ

יום השmini הוה . מה רב נליינאותו : מה טבו מן מועד . ומה טב
עקובאותו : דאתקרי יום עצרת . ולמה הות עצורותו : אלא בו ישראל .
בשמחה יצטמחו : וישלחו המועדים בשלם . ובחדרו לאתרין יהו : דו שבע
המעדים . ולית לעורנו בזחן : אלמי לשבע הימים . דרמת קדישותו : ובזה
f. 46. אלה אפרשו . ואסקפ מיתוביתו : | ובארבע עשר מקום . לו ועל אדרותו :
זכר השmini . בספרי תורתו : מהם' שלשה . מודיעים רבותו : ואחד עשר
עוריו . יתביבים על כנחותו : מכן אלה שמם . מן כליל מצחן : הרاش מימרו
בדיל הנורה . אל מי רמת זכותו : וועל זכר אשר לא יטול . את בשד
ערלו : ביום השmini . הפיר את בריתו : ומימרו בדיל הזביח . על יד
עברו ובן ביתו : וביום השmini תחננו לי . תריה ריח ניחחותו : ומימר
משה לאחרן . קח לך עגל בן שנחותו : ביום השmini . בתר מלאת ידו
בכלהנותו : ומימרו בדיל הנורה עורי . כמה אתקדם מודרכותו : כי ליד
זכר לישראל . ביום השmini תהיה נורתו : וביום השmini קרבן המערע .
אחריו טהרתו : וביום השmini יכח הקרבן . ואל הכהן יבא 'אתו : אל פתח
אלל מועד . ועשה הכהן את חטאתו : וכי יטהר הזב מזבכו . ביום השmini
יניש עלהתו : ולבן הזבה כד תרכיו . כמימרו והזהרתם ולא ימותו : ובדיל
זוביח עורי . כפי אמירותו : ומיום השmini והלאה ' . תרצה עשותו : קרבן
ашה' ליהוה . במקומות שכינותו : וביום השmini מקרה קרש . אתרפרש
f. 47. קדישותו : | וביום השmini שבתון . אשורי לדבוי ישבתו : וביום השmini

בקריש כל 'ספריו': אן כל שנה באוקריי . יקום מלך עם ישרי: | ווקח מן ^{f. 44 b} בראשית פרי . האדמה 'דתפרי': וישם 'במנא שלוי . וולך אל המקום טבריה: ויבוא אל הכהן 'דרשי . וועליו השלם יקרוי: ווישחחו ארצתה ל'נורא': ויתחנן בין ידו ויפרש תפלותיו . ויאמר אליו הנדרתי: הום להוה כי באתי . אל הארץ 'דנסhubati': ועתה הנה הבאתוי . את ראשית פרי ארמותוי: ולקחת' מנחתי . פני אלהים ורדשותי: ממך חן לי תקרא: יהי בעורי ריאנה . ורתוותו עלי ממנה: שמה יענו כהנה . נдол בני רבנה: הק uom מיטן במשכנה . א'תיך ה'ר' בשונה: אה מלך זומונה . קדרמן ממנה: שם לדגנ' סקפנה . דורך בעלונה: חילפה דאלhim בעדנה . ושופט עם כשRNA: ולכח הכהן הטנא . מיטן הכהן ⁱ . וינה: לפני המזבח והחפלה יויתירה: בDAL המלך 'בריאמים . ויאמר בלב תמיים: ויפרש כפוי להצור תמיים . השקי' ממעון קדרש מן השמיים: וברך דמעי העמים . דאנון במצואתך ^{f. 45 a} קעמיים: ורתוותך עלין אמתורה: שמה ישמה המלך וישוב . לידה' ויהי מיהוה קרוב: ויזכר ה'ך כתוב: ושמחת' בכל הטוב: והאלחים יען הכהן וחסוב . עננה בשמיים כתוב: ופתח אוצרה: את השמיים ויתן את מטר . וישמה המלך מלבו יתר: ובקבול יהוה לו יבסר . ואן הזת שנת המעשר: יעשה ה'ך דאמיר . הצדיק והישר: כי חכלה לעשר . ועשה היישר: בכל חקת התורה: וינציד מיהון ומביית . ויאמר בלב קלשית: בחרתי ² הקדרש מן הבית . לנדר ליתום ולאלמנה לחת: מצואתיך לא עברתי ברית . ולא נתחי ממנה למת: שמעתי בקהל אלחי צורה: אלה יקים זה הברית לכוון . וישוב הרצון ביוםיכון: וישקה' ממעון לחש עליכן . ויאיר פניו אליכן: ותעשו במזו אבותיכן . ומשנים יניסו רבבה מן דבליכן: וולד בומייכן . ויחדי לבביבון: וירתני כן חייכן . וח'י סדר בניכן ובנוחיכן ונשיכון: סחהה והאלמה ונערה: ואלני יוקרך . ומן מזון רחמי ישבירך: | ובברכה יויתיך . וירבעך אמן ^{f. 45 b} ויפרך: זהה המועד בליך וمبرיך . ערך ועל סדרך: מאה שנה במספרה: וברכת התורה בך תניר . יברכך ישא יאיר: והברית מתק לא ייפר . ותנים יומה תדייר: הום אני מלביך . המדריש מכל שמייר: זכרוני לטב ארכיך . ומומי' בצורך תשטייר: וחתמת מה דבר . שמושך הדנגי בכת'יך: תנים יומה סדרה דאכה שריא: אמן אהיה אשר אהיה:

¹ As in Deut. xxvi. 4, though the context requires המלך here.

² So for בערבי.

כארבעה אקרים 'דקם מנה' . סדר עלמה אחורי חסרנה : וכארבע פאות בעלמה ממנה . קדמה יומה ונבנה ונפונה : וכארבע ע'בניים אחבנה' . עליון דבר השנה : וכארבע טבעות ארונה . וארבע טרי' השנה : וכארבע קטרת משכנה . נטף סמים ושהלה לבונה : וכארבע מועדי' עדנה . 'דבו תיתי כל שנה : ויתקע על מובאו שופרה :

דו רביע מן שבע הדרורים . מאורי על המנצירים : 'דלוּן מנה והלאה' מדורים . השעת ימים סדררים : יקאו בון عملים מרים . עד יקלמו f. 43' מטהרים : אל יום הבכורים . 'דימצאו בו דרורים : | 'לשברם שבירים .

מן הסליחן המכפרים : ועל מובהח התפללה מקטרי קטרה : בירב מערב עד ערב מטהרים . עקדמים סנדרים מנצירים : צלאים קראים חמישה ספרים . בחחלות ושירות משלרים : מתחפלים מתחמלים אמרדים . זמירות רבות יתרים : לא יספר איקרה :

בזה אלה יין ווֹן . חיויל הוא חילה 'דכן ארבן' : יום לכפר עליהם אן . וסליחתו 'מרחפן' : ותצא מנה אן . מתנצל מן החוביין : ווחבר משכן אן . מקום בו ריחות נן עָדָן : טוב ישראל בו שְׁבֵן . ותהי עליו רוח הנזקן : 'דשمر הבירת והחסדר לזרע :

'בישראל ישב בסכחות . למן ידע הדורות : עיבר עברו התמחות . עם כוכבי האבות : במושאון מצרים רבבות . פקדת מאן במצואת : לא תתחלף זאת . העקבות הכרבות : 'לדרי כל דרה :

סכות חקת עולם חכש . מן אקרים תחפרש : מיום מועד מקרא קדש . בחמש עשר חז' החדרש : חן להוה ותנשנ . להרנרים ההר הקרש : f. 44' ז' ימים בשמה ווֹגֶשׁ . אהה וכל עדרך 'ברגש : | היו לפני יהוה באחרקה : בקדש המנסרים . עם יהוה הקדרים : היו לדניהם סנדים . אנשים והנשים וילידים : עקדמים סנדרים חדים . ליום הזה בחסדים : דאמלאה לו הדים . דו חתמת המועדים : תהום קוי ביד נכבד הנכבדים . 'דרם עוקבאתו כבדים : ומארוי חסדים . וגולנו כבדים : ועל כליה לו פחהה : שמו שמוני ועצרת . שמו אקר לעבראי מירת : 'דשמרו ועלין שרת . טובות רבות יתרת : פקדת קדש כל תורה . 'אכבל נחלתו ישראל נתרת : לית לעורן בה מקרת . ולא עמן ברית ברת : אמת כמו זרע בן פרת . המתקרים עם ישרה :

שביעי מועדרה כליל . עמה בו מבורייל : קדר קדריה גדריל . מן המועדים סגיל : אנון נור קדישות ישראל . והוא מצנחתת כליל : ועוריו לו גלינות מתוקרה :

כ' בו אמונה חשי . ה'זת 'בימי משכן טרי : על פי מימר הנדרי .

כלל . ואמר כל דמללך : לרחת משה קטיל . וולען ליהו משכיל : וועלנה רח בטל . והוציאו את המקלל : למוחין מ[ח]נה יברח :

עמי סוד לו תריש . בתרם גלינות משה : דמן צערו ארשוי . בקשתם וכלה ^{f. 42} מן عمل בישו : והאה לקשטה שריש . והישר והטוב עשה : עם יהוה בממצאו . אהושיע ובלנה לו צור מקרשי : ובתובות עמרה :

נוף יעקב זכה אדריר . בדזרחה משעיר : וקורן עור פניו יניר . ואתו מרבות קדרש תדר : מטני אש דת לבל שמייר . קהלו נוי טהר : עם קדרש למען ספרי . הברית ולא יפר : זרועי ידו מיי אביר . יעקב בן יצחק המנץיר : בן אברהם בן חרכ :

אתה הוא בעל המיתוגה . ובגנול ברית ראיונה ארבה : והרזים פינק מתחכבה . בתרורה משה לך צאה : בחקיקות והחותרות והמצאה . לשמרין סובר טבה : ורחים ורצון ורזה . מלנו לחצה רבבה : ורחותה מפירה :

לאוי לך בן תדרים . תשמר חמשה ספרים : רמים נדים יקרים . דבוקים פקדום וגורים : דבריאר דמע הספרים . דגלוני יתרים : מן כלין משחקרים . מועדים עצומים מספירים : על האמת חמשה ותרים . בכל שנה מתעדרים : מן חשבן קשתה נשמרה :

מה טוב אמנותו אשר נקיבו . בשמות כל אחד על יתיבו : הרראש יומ טבח מה טבו . דבריו אשתלהך ישראל מן דלבבו : וקרבן הפשח הקריביו . ואכלו בהזען מטבח ולויאו בתור פרקן ורבו : ויעברו בתוך חיים המדברה :

יום שביעי חן המצאות . דו שני המועדים הטובות : פתח הברכות . וריש תלחח חנות : מן שבתו ומעלה ספרות . שבע שבתות תמיות : ושבע שבעות . חמישים ימים מלאות : להשלישי מועד השבעות . דאמר עליו במלצת : וחן הקוצר בכורי מעשיך אשר תורע :

אתקרי יום הבכורים . בו אשתלען באקרים : קול ישר היירים . עם דמע הספרים : בעשרה הדברים . בזיוו הטרבים : ווניבו השמרים . דשםה הזו סדרים : חקקה היה נушנה ונשמרה :

זה חדש הדמע . דגלוני רמה : דו כהה תקומה . עקובתו עצומה :

ופאהתו תהה . ומיתוביתו מתריאמה : נתן עלהן עלמה . כל שנה בו עכבה :

טובי העבור מוקמה . בניציר לב ורחה : הלהב מלאהב שאב ירא : ^{f. 43}

שריו מועד ^{על} חסיד . קדרש יקיר כבד : יפה שפир זבד . ריש להשע מתחבר : למנ שובה חמה להרד . ויהי עמד טנד : וטרכו ומצלי ועקד . וינרש חביבה ויאמר השמיד : וישוב עד יהוה במלחה :

בו ארבע עקובות מכינה . סוככים קדרשו 'ברביאננה : חמלכו 'בידייו למסקנה . טהורים בו על קשת חשבנה : מננה חמייר אל הפתחה . רוח הקדרש בחכמה ובתבונה : חמידה בו סחרה :

روح הנבי לוי: וקדש כל לפני . והר פָּעַלְתִּי זמרתי וועי : בם' לכל מדרישך
יעני . וְמֶלֶךְ בְּטוֹב יְגִיּוֹ :

באחלה ישים לך פלייטה . נדלה תרד עלייך כטול : ויראחו לבבך יטעה .
וכן דבבך יתקטל : וירד מטה מטה . ודרכו מטך יבטל : וישכן ישראל
בטה . ואף שטיך יערפו בטול :

אשרך ישראל דמחלך . רכב שמים בעורך : מי כמור העם הנלוש
ומה לך . ביהוהamen עורך : ואשר הרב גאותך דאסגולך . בקדש ספרך :

ויכחשו איביך לך . ואתה על במתה תדרך :

אמון אהיה אשר אהיה :

وبعده تعال אלכמי علي نغم المراجع

או חל לקרה . בשם הנבו והנורא: הא איקר רב איקרה . למן
בחשבון שרא; כדמות בן ארע . אבינו אדם דקרה: ישתחב באירה
דען ברא:

ברא שמים והארץ . ואור מן חשכה קרען: והיום ולהיל אפרען . ורקיע
מן מים קבען: והמים ימים אשדען . ויקרא ליבשה הארץ: ורשא עשב
וען . יוציא פרה ויצע צען: וו[הי] טוב כל דאפרען . וכלה באדה חלען:
ומאורות ברקיע השמים לנהרה:

רבה הiemאות ואלקה . בשומה וברקה: ועופ יעוף וכחמה ורמש אשקה .
ואדם מן עפר לך: והנן בערז נפקה . ועין נחמד למראה ויקח: את
האדם וכח אתחקה . לעברה ולשומרה:

ובכבודות סלמיכו . ואמר לא טוב ותכלבו: בחאה לאשה וברכו . ואל
המצאה חלען: بكل הנחש וחסכו . ואחרי הנור חשבו: ובקלה דאלחים
אנבכו . ומן הנן תדרים לכו: | ועתה אלהים כי יבכו . ואתנוור אדם בזנוו:

לאלה מהה שנה לברכו . וחוץיא מן ירכו: שת זכה סוד לזרען:
ומנה היילאים . נופי הוכאים: עשרה מן עשרה באים . אל דעתן
הברית קעים: אל דמע הדמעים . וסנייל הבוראים: ורב כל הנמצאים .
ומטב הנשיאים: וחרות השמוחים . וסוברות השמעים: ואקר הנוראים .
והסוד למופעים: ומנה אקספו שימוש זהה:

רבנו משה הנבי . שימוש דמן להו: וירח קחת דאטראבי . וכוכב עטרם
רישוי: מן יוכבד לארביא . החטב על כל יושבי הארץ ויזאה . הברכה אל
מן ישוי: בקהל לתוכה טובי . לכל נאמן לאו: לו ילחש נורה:

יבוא תחת טל דגל . אימנות זה הסגיל; דבו יהוה הבריל . כל הארץ
בישראל; וכברתו לנו אסגיל . ואלבשן זה הכליל: ובנור הקורישות לנו

כל ימי דורות וחליפותם . שלחן תשבחן נערך : על מזבח התפללה . לך רחים וחנן ארך : לדך התמידה תמוד . ואת בחיה מורך : צפי בעין חסרך . ופצעתה לך ערך :

עוד נשוב ונહלך . עם חרד שעהה : ונקר ארצתה ונשתחוו . ונניציר עניינהה : אחיה לבעצנו בחסוך . מרחה ראלחותה : הב לך מך לית יהוב . יהב אלא אחה :

כ כי אתה אליהינו . אליך חמד בלוותן : תחנו לך מון טובך . ותיתיב מתנותן : ואן לית נתן ברחמיך . ורothy לשכיפותן : אה מלכה רחמנתך .

מן ידרבק יתן :

ואלהי אבוחינו . דמן לך ניך לא סרו : כי שמרו אמייתך . ובריתך ⁴⁵ יניעו : מריה רחם ורעם . ובריתון זבלו : סובר ופשר דאותה . אל צדיק ולשרו :

מחר

אליהי בעל שיבת טובה . דאמר לו אלהים : מבנלו המתובה . והיות לאב המון גוים : לך מכל עקה ירזה . וירפאך מן מלוים : וישאר בדבר בתהה . עליון על ב. הגוים :

אליהי מן פרחו לממצאן . ידרבו עבורי : והרביתי את זרעך . בעבורך אבדתם עברי : על בְּנֵך הרטחו ישאר . ולך מכל רע יפדי : ותשכן בטח בין שנאר . וישראל עשה חיל וירדי :

אליהי האיש התם . דאתפרק בדבר רב : ושמתי את זרעך בחול הים . אשר לא יספר מרבי : יקם לך זה הקיאם . ובעלמה תתרברב : וור בך לא יקס . למגע אשר לא יקרב :

אליהי צפינוי פענה דאתמלחך . בן שלשים נגן וחכם : דמבית הסחר יצא מלך . על כל ארץ מצרים קעים : למך לך מן צרעך يولיך . וברית התורה לך יקים : ישא יהוה פניו אליך . וישם לך שלום :

אליהי דזורה משוער למו . ונוראותו אופעתה : | ורבבות הקדרש עמו . ⁴⁶

קעומים בשמחה : ישוכם אה עמו . אמנים בו בכל פעה : בדברי תורהך :

דרמו . לא תירא ולא תחט :

אליהי אקר הכהנה דפקדו . לקרש ולברך בכם : דאמר ויישא אהרן את ידו . על העם ויברכם : בה תחמלו יהדו . ותארצון ישוב לכם : ומימרו על יד עברדו . והקמתי את בריתך אתכם :

אליהי שני בני אהרן . אלעוז ואיתמר השלמים : ופינחס דחשייב חרן . אף יהוה מעל העמים : בזוז הברית תחותרין . ותהי עובידיכן תמיימים :

למען ישוב יהוה מחרון . אטו ונתן לך רחמים :

אליהי 'משרת' משה אדרני . וכלב בנ-יונגה הקניי : והשבעים הוקניי . דמן

^{f. 38} דו שבע המועדים . איקריו בבדים : | אתקרי יום עצרת . ולמעודים חתמתה : ועוד נקב שמשני . בקדש כל לפני : מה טוב מן מועד . רביאנו אכלד : בו עם ישראל יקוז . וישלו החודדים בחרבו : ובשלם לאחריו יתו :

ובו הוה מלך זימונה . יקח הפטנא : וישם בו מראשית פרי האדמה . וויתר לקדש מקומה : ויצא אללו כהנה . ויסניד המלך בטנא : שם' הכהן יקחו . ופני המכבה ינוחו : כמה יהוה אמר . על יד רום הבשר : 'דקבל לרי לוחות בריתו :

וימר המלך שלם לך . אה מון מרכ אסנילך : שלם לך שבון המקם . שלם לך 'דבחרו אל רחום : שלם לך כהן אל ישר . שלם לך לבוש העין והנור : שם הכהן יעננו . עלייך השלם אה מלך 'זבנו : ענני הנשам תרד . ויקד המלך ויסניד : וישמח לבו ויצרו . וידען חן יהוה בחרו : וכבל מנהחותו : מאה שנה אה עם רם . תעוז עלייך מועד[ים] בשלום : וכל שנה בון תחתני . ויביד מפניך כל זורני : עם קדרש יקימך . וסגוליה ישימך : ובחסדו עלייך ישקוף . ומיתובייחך יסקוף : וכל דרכיך יצלח . ומעליך כל רמו יתלי : ווישער בישועתו :

^{f. 39} וקדם הממלל נחתם . על משה הדרענו נשלים : הנביא 'דליך בעלם לו דמה' . הנביא דאתכון מקרם עלמה : הנביא 'דרם באשתה . הנביא 'דרדר במשכן' 'כסייתה : הנביא דאתימן על בית אלה . הנביא 'צעם ארבעים יום וארבעים לילה : הנביא דאטמל מלנו אשה' . הנביא 'דקל שני קרש' : הנביא 'דלא קעם כמו . הנביא 'דורח משעיר למו : הנביא דאתחלפל ואמר סלה נא . ותנים יומה מאה שנה : מי אתה עצטמו :

אמון אהוה אשר אהוה :

ايضاً عليه كيمي وفاتحة فاتحة تاليف جناب حضرة العم المكرم الشیخ ابراهيم العالم العم الملقب بالعیة ابن العم المرحوم الشیخ يعقوب الدنفي ادام ونحوه"

^{f. 39} ¹ בימי השמנים על הארץ . שופר תשבחן נקש : לך מרן דחייה . דבוקה דאתחה יראש² : כליה לך ישובו . אמרים בלשון הקדש : מי במור באילם יהוה . מי במור נארדי בקדש : עוז כימי אבות ובנים . נימר בנציר הלבב : לך מודאה על נדלק . דאות יהוב כל טב : ארתי לעבריך בחסדך . ויתן אל נא תעוב : פרקן ברחמאן . וטפי לכל שרב :

עם קדש קרא שמן: ובן בכור וסנולה . ולקחם לו נחלה: הא טובך ישראל . במה אסנקל' האל': אסנקל' ברעתה . ושם בלבד חכמתה: עד תרע פרידוחו:

ושלח לך נבי רבי . דמע בני לוי: דלשימים עליה . ובצבאות הקדש צלא: והה בין קעם . וכל מנון עליו שלם: וכליל קרש אלבשו מרוי . ופה לפה דברו: ואימנו על ביתו:

ובתב רב לו אוישט . מלוי מן חי עולם 'מלךט: ופקד בו פקדים .

חסידים כבדים: | טובוי מי לון ישרמר . בעלמה יהי מותוקר: ובאהריה ינו ³⁷ f. לנן ערן . ורצין יהוה עליו שחן: וועוד לננה אפרען . שבעה מועדים מקראי קדש: עתה פניך נדרכון . ונחל במפתחון: כל מועד על ארחות:

הראש הוא יומ טבה . יומה דבו היה: לישראל פרענק . מיר פרעה חזין: משפטיו קחה היה . לא מטלטל כל דרייה: בו עם ישראל ייכחו . קרבן הפסח במלאו: ועל מצאות ומורורים יאכלו אתו:

ושבעה המצוות אשר . הוא השני במספר: והוא ארש חנוכה . לקדש נבעת: בו אקבע ימה . ועברו בו עמה: וצאו מנה בשלם . וסום פרעה דארתרים: צללו 'בחוכחות:

והשלישי מועד השבעות . דמאורי מופעות: כי הוא מועד טבן . ומן חמץ בו קרבן: ישמח הלב במלובאו . והמדע והנפש יתמלחו: ובו חנוך לדור כל טבר . 'דבחרו אל ישראל: מלכין טברותו:

וכן שביע החדשים . גלינו מתפרשים: והוא למועדים רביע . באربع עוקובאן אקיי: ושם בעשרי ממו . יומה 'דלית לה' דמו: | אתקרי שמו ³⁸ f. בכדור . בו לנטש דרור: הא טובי התהבים . 'דישבקו החובים: 'בזה היום וכפירותו:

ובתර זה יקלמו . על מועד לית לו דמו: דאתקרי חנ מטלחה . בו סדר סיעה: יקומו 'בשם ושולמו . ויעלו אל קרש כל מקום: ובמושבות יצלו . ובגבעת עלמה יחמלו: ובשם בו יחיצבו . וועלת התשבחן יקריבו: להחמיד באלהותו:

ולבחין יתפנו . בשמה וטלונו: ויקחו מן ארבע אקרים . מן טב פרים אדרירים: פרי עין הדר נאות תמרים . וענפי עין עבות וערבי מישרים: וסכות יעשו אהה . ושבעת ימים ישכנו תחתה: אך מה אמר יהוה . בספרו הרמה: על יד עברו ובן ביתו:

וכל يوم מן שבעת הימים . יתפנו אל קרש המקומות: ובתחתיות ההר יתכנו . ויצלו ותחננו: ובתרו ישבו . לאתרין באיקר ורבו: וכל חכר עם חברו יודמן . וואכלו ווישתו מן נסך היין: כל יום כל יום באיקר . אל זה היום אשר: ר'מת גליהאותו:

והלך פרנה ארם: יתנו לך טב מתנותו וויסוף לך כל ניאם: ולא רץ
הטובה ינחילך ויהי מנן עורך: אלהי מי בר פרת אתקרי דלמצעיותה הולך: והזה יפה תאר ויפה
מראה ורביאנו אלבך: יפתח באפקט טב חריה ומטר רחמייו עליך:
יריך: ויצליה את עמלך ותתמי נוני מסברך:
אלחי נבי דלא קעם כמו דאתחשעה על ידו כל סימן: 'דורח משער
למו' והופיע מהר פראן: ישמעך אה עמו' בחדו רב ושלם: ומכל רע
יגאלך ובחסרו יסברך:
אלחי אהרן הכהן דבאהל מועד שרת: ולכש מעיל ואפור וחשן
לבכור ולאתפחרת: לשרבך אמן ימתן ולדרכך לא ישבת: ועל חרות
הנepoch יעלך ווישיעך ויפשרך:
אלחי בניו השנים אלעוור ואיתמר: ופינחים דקטל הונים וברית שלום
לו יכתר: יתנו לך טב מתנים וברחותך לך יכתר: ולעמל טוב ישבלך
ויברכך וישמרך:^{f. 36b}

אלחי 'משרת בן עמרם' וככלב בן יפננה: ושבעים זקניהם וקדשו שלום
מכוניו: יבד מפניך כל טלים ויכפת כל סני: וירחמנך ויחטך ויסני
מספרק: ובאהלון דאוכרו אה קהלה לך יחן: ויפחה לך טב אוצרו וברכאתו
לק יתנו: ויקים לך מה אמר בספריו על יד הנביא הנאמן: ויבחו איביך
לק ואתה על במתם תדרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן בן הכימי² לו עוד ירחמו יהוה אמן:

חברי קבלי אתיחב והז טהור הלב: ולממללי אשמע כיב בו לך
רב מתמה: ולעדרי אפרש עד אשמייעך ממיל חדש: כל נבון יחתרו
וינגי רוי נסתרו: בלבוננו ומדענותו:^{f. 37}

במדרך התמייר אשרי בכל מינך אשדי: דלריך הפטוב הורייני ורעני
אתני מעודני: ומדעי בראי שי רכבי: עד לטוב והרע אדע בו: מכן לאהי
לו אשבח: ובכיוור דחלחה עצבע: דו אלה אלהיה אשר ברא בוראה
בלא עור: בתקון חכמתו:

ועל עקב הבריה צער אדם מן ארבע אקריה: ואקיימו גבר שלם
ואלבשו הדרמות והצלם: ועדת לו נן עדן: כי היא משכן אפן: ולטה
אשכנ אתו:

ובחר מן זרעו ישראל ומכל העמים לון אסnil: ונוי טהור שמן.

ויהי אל פתח משכנה . וצא אליו כהנה . והוא לבוש השנה . ווינדר לו במנידים : והטנא מידו יקחו . ופנוי המזבח ינחו | כמה יהוה צהו . על יד רום התלמידים . ועת המלך יכלח מעשרו . ישמח לבו ויצרו . ויקום יוחנן לטרו . וكمיו יפרש הירדים :

וימיר בלב שלום . בערתי הקדש מן המקום . ויהבתה לילו לרג' לאותם . עשתה בכל הפכודים : וממצהתי לא עברתי . ובאוני לא אכלתי . וממנו 'בטמא לא נתחי . השkop טמעונך בחסדים : ישкоп יהוה עליכן . ממעו קרשׁו ויפדי יתכן . מן סנאיכן ורלביכן . וקמיכן יהיו 'מנדרדים : וכלל מימרי לוכן . תנים יומה חדים : אמן אהיה אשר אהיה :

عليه أيضًا بما في مقدمة فاتحة فاتحة تاليف العلم المزبور المغفوع عنه العلم
مرجان بن إبراهيم الدنفي رحمة الله ونحوه

כימי השמים על הארץ . התורי והכבד : כי אתה עשה העולם . בלא כלו ולא יד : | אשורי למי יהיו . פניו נדלק עקד סנד : אלהי הכל אתה . וכל מלך לך עברך :

עוד כימי אבות ובנים . לך נרומים ונשבח : ונקד ארץך פניך . ובכבודך דחלתק נצבע : כי אתה מלך לעל ולרע . והפאות הארבע : ועוד לביך עבדך . בריאותה וכל דבכה :

כל ימי דורות וחילופות . לך נרבבי וננוו : דאתה אל עליון . אל ראה אל שדי : ואתה אמרת . ואין אליהם עמדוי : חי אני לעולם . ואין מציל מידי :

עוד נשוב ונחלהך . בנני ובסתור : ונורומים ונשבח . בכל זון ואחר : כי אתה הקדם . לא שני ולא עור : אל אלהי הרוחות . לכל הבשר : כי אתה אליהם ואליך אבותינו . מי לנו בלעדיך : בכל הימים נרבי לנידך . ונודי לך על חסדייך : כי אנחנו עבדיך . ובנינו דעבדייך : לדבוקך נסנד . דאתה מרבי סנדיך :

עורן כן לך עוד :

אליהי אב המון הנונים . בעל שיבת טובה : דאמר לך אלהים . קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה : | ירפאך מן מלחמות . ורוחותך לך ישיבה : 36 f. ומִן אָסֹור פְּנוֹתָה יַצֵּילך . ווְנֶשֶׁת צָרָךְ :

אליהי מן ארDIST עלה . על קדרש כל טבר : הר המנוחה והנחלתה . וביד אלה אפשר : ישים לך נאלה . מכל לחץ וצרר : ועל כל אויב ימשילך . וברחמייו יכמוך :

אליהי זכהה 'דרמת גלינאטו . ואתקרי איש תם : וצא מבית אבהתו .

מה כתוב בגנילק . בקדוש' ספרק: ויכחשו איביך לך . אתה על במתם
תדרך: אמן אהיה אשר אהיה:

ثم يقال الكيمي من قول العم المرحوم العالم العلامة الشيخ التقى عبد
الله ابن سلامة رضون روا"

^{f. 33b} מועדי אליהם כלם חסידים: על יסוד מठבנים . מן קשת חשבנים . ולכל קדר זמונם . ישראל בהם
חרדים:atakro מקראי קדש . כל מנון אתרפיש: והשמה והרנש . בהם
צמידים: ואולם שבעה מספרם . מרן אפרתם . קמיך אני אפתרים . ואנלי
בון הסודים:

ואשרי בזכרון הראש . דאתהعبد בו נפשך . לישראל מן דוש . ומ比亚
הubeidim: ועבלו הפסח באיקר . מן צאן ובקר . וצאו מצרים בבקר . ורבביון
היו מאבדים: והשני בו 'בתוך הום . עברו 'בשלם . וסום פרעה דאתרים .
במלות היו ידרים:

וחילו וכל צבאו . במיטים אדרירים טבעו . וישראל שלומים צאו . ולאלה
היו מודים: והשלישי בו אתnalא תמחות . במשמעותו קול אלהי הרוחות .
^{f. 34} מדבר מששה הפאות . באש וחשך וענן ולגדים: והקהל נפק מן רומה .

מן יכולת קעימה . קרי אنبي יהוה . דאפקתיך מידי 'הUBEIDIM:
כבן שבע החדרים . טוביו לא מתנשימים . ובו דמות ארבע ראשי . כי
בו ארבע מועדים נלודים: רישה זימון קדש . והעשידי כפורים אתרפיש .
דבו פרקן לנפש . מן עונות מועדים: ובו תשתחם פפלותה . מן יקומו
בנצירותה . ויתנו לנפשותיו ענותה . ויטיבו העובדים:
ככן בחמש עשר . מנה חן האסף אשר . אודמן בו כל איקר . וכן בו
ארבע אקרים מתחברים: יעדר בו סכות . מן פרי עין הדר כחות .
תמרים וענפי עין עבות . וערבי נחל זבים: היה כארבעה נחרום צאו מן
עדנה . היה כארבעה 'בני השנה . היה אך נטף לשוחלת ולבונה . והלבניה
סמים בגדים:

^{f. 34b} היה כארבעה אקרי הבריה . היה כארבעה פאתי עלמיה . היה כארבעה
טוריה . ועל החשן היו עבידים: היה ברקע מתחפרש . וכוכבים מתכנס .
עם ילח ושפטש . היה שני עמודים: סוד הסכנות יתר . ממו נצא ונعبر .
'ובגרן يوم השmini אשר . הוא חסול המועדים:
שבע מועדים . וקדש קדשיה . קדרשו כשם נליה . וטוביו מתחנדים:
מתהנדים 'בישר . 'בקשור מתקשר . וככן בו אסתדר . אקרים בגדים: בו
מלך ישראל . יקח הטנא بلا אליל . ויקום ויעלה אל בית אל . קדרש
המסנדים:

כי אתה אלהינו . חמידה לך לבודך : ולא עורן שותף לך . ולא קבלך
ולא צרך : ולך היכלה והמלכה . מי יוכל לעמוד נרדך : דאתה אלهي
אלהי אבותינו . הצדיקים השלמים : ואלחותה דילך . בארץ ובשמיים : מי
עשה במעשיך . הנדרלים הרמים : על בן נרומך . ונורך בכל הימים :
ובقال بعد דלק *الفاتح* מן قول المرحوم العם الشيخ سعد الدين
الكتاري تغمده وנו"

אלהי אברהם יוציאך מן אסור פנותה . וויליבך בעמוריו רצונו : ומון ^{טב} 32 f.
סנאי אימנותה . ישם לך פרקנו : ויספק לך מני בלבבותה . ויטללו עליך
בענוו : יוטיב עקובאתך . ומון הברכה יוחירך :
אלהי יצחק ישא מעליך כל קצף . ויחלף לחץ ברוחך : וברחמיו عليك
ירחף . ויאפר בישותך בטובה : וממעון קדשו عليك שkap' . ורוחתה ישיבה :
ויחדש *שמחותך* . ומכל רע יפזרך :
אלהי יעקב יקבל ממך מה את דושך . ענני רחמיו عليك יפרשה : וויצויאך
מן צדות הלחץ אל חרות הנגוש . ושובתך יחרישה : וונשمر מכל דושך .
עליך ברחמיו ישע : ויספק צרכותך . ויסני קנייך ועתורך :
אלהי יוסף יוסיף מן טבחתו . ויצליה את עמלך : ושם לך את ישועתו .
ועל דבבך ימשילך : ויספק לך טב מתנותך . וירחיב נבולך : ועליך מיתובייך .
ומון מון רחמיו ישבירך :
אלהי הנבי הרבבי כוכב בית לוי . דו נביה רבה משה : יקבל ממך מה
חבייך . ולך מן רחמיו לא יתנסה : יזמין לך כל טוביך . ולך בחסרו יושיעך :
וישמע נקאתך . וירחיב לצדרך :
אללה אהרן ילכיש מון רצונו כליל . ובחסרו לך זהן : ולך ליראותו ^{טב} 33 f.
ישוביל . וברכאתו לך יתן : ולך מכל חטא יציל . ורחמיו عليك ימן :
ויקים לך ברכת ארחותך . יברך יהוה וישמרך :
אלהי אלעזר ואיתמר . ופינחים דלקה הרמה : ולונם לך . והמניפה
ארימה : ירים מעליך כל לחץ צדרך . ושם לך תקומה : וילכיש כליל
קדישותך . ולא רצונו יעוזך :
אלהי יהושע ובנו יפנה . והשבעים הוקינים : יטלו عليك בענני . הרחמים
ורצוניים : ולכל מדרשך יעני . ויתן לך טב מתנים : ויזכר קיאם אבהתך .
וירברך אמן ויפרך :
ויקבל פלך . וישמע למימיך : ובטבו יחתוך . ובחסרו יסובך : ויקים

جوואַב | 'דלאַלעַם 'ברישׁה ובעקבה: f. 15^b, l. 12,

וַيֹּאמֶר האָמֵן בְּרִיךְ אֱלֹהֵינוּ... וַיַּתְּמַרֵּךְ יְשַׁתְּבָחָה:

חִילָה דְבָרָה אֲרָם... גָּלוּם: חַתְמָתוֹן זֶה יוֹם הַשְׁמִינִי עַצְרָת' דָאַתְפָרֵשׁ
עַל יָד אִישׁ הַאֱלֹהִים:
זוֹ מֹשֶׁה נִבְנָה דָעַלְמָה: וְקַטְפָה כָל לְשָׁמָה: 'דְבִיאָר בְּסֶפֶרְוּ הַרְמָה: וַיַּטַּע
יְהוָה אֱלֹהִים:
جوואַב גָּן בְּעוֹז מִקְרָם: וְנוּ²

וַיֹּאמֶר יְשַׁתְּבָחָה: מִן מִימֶר הַזָּקָן אֶבְרָהָם הַיְתָרָנִי
עַלְיוֹן דְּצֹון אֶל קְנִי אָמֵן: f. 23^b

בְּנֶדוּלָה אַפְרֵשׁ לִיְשָׂרָאֵל בְּשָׁנָה שְׁבֻעָה מוּעָדִים יְקָרִים 'בְּקָרְשׁ כָל 'כְּתָבָה:
שְׁנַיִם בְּחִנָּן פְּטִירָה וּמוֹעֵד הַבְּכוּרִים 'חַתְמָתוֹן חַמִשִּׁיתִי יוֹמָה: הַרְחָה שְׁבִיעָה
דְּגָלְנוּי יְהָרִים 'יוֹם סְלָוחָה: וּמוֹעֵד חָג הַסּוֹבָת דָאַצְטָמָה בּוֹ אַרְבָּעָ אֲקָרִים '
אַחֲרֵשׁוּ עַל יָד רַבּוֹן 'דְּנָבִיה:
f. 24 זה מֹשֶׁה 'דְּמָאוֹרִי הַופָּעָת: וּפְסָקוֹל המּוּעָדִים עַל יָדוֹ לְעָלָם לֹא יִכְרֹת:
יוֹמָה תְּמִינָה עַצְרָת: שְׁבֻעָה מוּעָדִיה וּקְדָשָׁ קְרַשְׁתָה:
רַב אֱלֹהִים וְתָמָמָה³

וַיַּשְׁתָּבָחָה:

תְּהוּתָה הַסָּאה...⁴ f. 31^b

וְעַדְךָ יַחֲמֵר כִּימִי אוֹלָא יֹכֵל فָאַתָּה הַפָּתָחָה לִمְנֻלָּם מַולְחָה רַחֲמָה
الله تعاليٰ عليه امين

בְּשָׁם יְהוָה נִשְׁרֵי:

f. 32

כִּימִי הַשְׁמִינִי עַל הָאָרֶץ 'תַּחֲבֹרֵךְ וְתַחֲתוֹרֵי: דָאַתָּה בְּרָאָת' עַלְמָה 'בְּצְדָקָה
מְדִילָךְ לֹא עַל דְּדִי: וְאַפְרֵשָׁת' אַהֲלָן לֹךְ לְבָדָךְ 'כְּמַיְמָדָךְ עַל יָד מֹשֶׁה
מְלָמְדֵי: רָאוּ עַתָּה כִּי אַנְיָה הוּא 'וְאַזְנֵי אֱלֹהִים עַמְּדֵי:
עוֹד כִּימִי אֲבוֹת וּבְנִים 'מְשַׁתְּבָחָה וְתַחֲרוֹתָם: וְאַתָּה אֶחָד לְבָדָךְ 'וְתַחֲתָה
זְרוּעָתוֹ עַולָם: בְּרָאָשָׁית 'בִּימְנִין 'וְאַתָּה צָעִיד יוֹם נִקְםָה: וְאַתָּה אִמְרָת' עַל
גַּדְלָךְ 'חֵי אַנְכִי לְעַולָם:
כָל יָמִי דְוּרוֹת וְחַלְפּוֹתָם 'עוֹד נִשְׁׁוּב וְנַהֲלָךְ: וְנַהֲלָל שְׁלֹטָנָךְ 'וּנְרוּםָךְ
מְשַׁלָּךְ: דָאַתָּה מִסְחָן אֱלֹהָתָה 'וְהֵyi עַולָם דִילָךְ: יְהָוב מִתְהָנָתָה 'לֹךְ
מוֹתָאתָה עַל גַּדְלָךְ:

¹ As above, p. 725, top.

² Continuing as on p. 444, ll. 1-7.

³ Continuing as on p. 444, ll. 12-15.

⁴ As above, p. 225, ll. 13-17.

¹ בשם יהוה המיטב המרואה; 'בשם נשרי ונחסל':

צלות לילת מועד השmini רמשה²: אלקטף: שבת ושביעי: השmini:
ויתמר תורה: ויתחלל תעילן וביריך אלהנו: ויהוה אלה חביב^b L 12, f. 13
ונברך: והמוסוף בה: מועדי יהוה ותמאה ויברכך יהוה ותמאה וביום
הshmini עזרת ותמאה ואז ישר: וויצו'א' הכהן מכתב אחר: ויתمرד
ניאל מן غير حلقة וילבו הכהנים כי בשם ושמעו ישראל: והמקרא
על | המכטב ביום השmini עצרת: והואتقدم דרכה في القطف הספר^f L 14
הרביע تمامًا ויתמר מן אתחו דבריך עלמה תרח רחמיך: וההנודות
שלשה³:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון: ומREN יקבל צלאתיכון: ויתמר אתי يوم
הshmini זרף וביום השmini עצרת: וקרזת נלאה فوق ותحت ולעלם^b L 14 f.
חסתגר ולעלם תשתחה ותתחשול הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشمال ونو"

⁴ בשם יהוה שדרינו: ובשם יהוה נחסל:

צלות يوم מועד השmini צפירה: והוא חחתמת מועד יהוה: אלקטף: בריה:
וזכרון: ותרומה: ושבת: ושביעי: וכפר: ו يوسف: וברכה: וחג: ומקומות:
ובבוד: וענן: ושם: ועיז: ופרי: וסוכות: ושמיני: ואלעדור: שרוי
הצלות: بعدמה יעقد האמן הניב יהתר מלייפות מן מימד אדרון הכהן
הנדוול פינחם רצין יהוה וגנו"

למקלט מברחינו:	פתחן גROL וע祖ם •
טלאר נפשותינו:	יהוה אל קדום •
ובכל מאידינו:	כעברך בכל לילה וום •
'דנשבעת' לאבותינו:	חויד לן ברית שלום •
מכל פשעינו:	סלח אה אל רחום •
בדחלה ובארכינו:	עד נימטר בלב רחום •

¹ L 12, f. 3^b; L 10, f. 1^b; L 15, f. 1^b.
with the differences shewn here.

² Beginning as on p. 443 (top),
As for the מוקף.

⁴ L 12, f. 15;

L 10, f. 4^b; L 15, f. 4^b.

ומן חזק פנזה יצאו • ואל רוחה תבאו • ועלי לא תקו: על המיטר •
כ' לשני מתקצר • פניר אה סדר: כ' מימרי על מדי:
¹ זהה המועד יhi • על קחל דת עברי • ייתי' בשם זהה: וישמו בריך
ומברך • עליך ועל סורך • ועל ברך • וכל שנה יעורך: ואת בוהי וחדי:
במיטר וחג האסף תקופת השנה: באספן את מעשיך מן השעה:

^{62 f.} ויתהלו לי' בשם ואיה אשר אהיה • וקטוף הוכאים • ושמועין ותנוו • ואלה
יקבל צלאתכם • מאה שנה תנים יומה מאה שנה • ותחסל הצלות

בטוב:

الله لا يقطع عوائد اسرائيل امين

¹ With note.

ובו מוסך . ומה הונך . מכל קטע . לא מהחלהך . ומתילף : מן כתוב . מטהר הוא מכתב . ביד נבי רב . דמתרכב . מן אקר טב : הוא גברי ומלמי:

אשרי אשרי מה לנו מריח . מן זה הפרוי . טב למראה . ובו נשך ריח : הר מדרדרור . בכל מדור . ובכל דר ודור . עצמת כל בדור : כל צמידי :

مناطق סיבת השמטה

ולו פלייטה . מתקשתה . למי יביתה . ישן בטה . המועדר שנת השמטה : דבו יבוא . ויתיצבו . ויתחבו . וישבו . בסככות בלעדיו:

כל הנויים . הטועמים . הסרווחים . بماה עשוים : מכל חטא לנו חשבן . וטב מתכון . ביד רבנן . هو מסיד בן . בקשנות סחדי:

מן הוא חסדר . ישב בעדר . ופרוי עץ הדר . וידר נדר . לעדר עדר . מוה נדר . ומוה גדר : וזה הר הנור . אין בו זר . אלך יעור . ולבר יגור . ויהי לך מן ועור . ולך יפדי:

ולאיי נדרם . ונשלם . על הר הקדם . דמול שכם . ולא ישםם : מן חזותו . ונוראותו . והדירותו . וקדישותו . דבראותו : הנפש תתחדי :

¹ יוושען . וויליכך . בשביל מרד . ויקימך : יונבי פרותך . מן שנאי אימנויך . ויסני לסנאוי דתך . ויעמיר ביתך . ויציל אתך : מן יד המרורי¹ :

ולב שנה . לטוי安娜 . תחלנה . ותכלנה : אתה בשלום . מכל אסון . ומכל יגון . מן השבן . והאתוי לוכון : וככן לידי:

² ונעשה . על הר השכינה . ונשمرנה . ונשבחנה : על חוקתו . بماה אמר בתורהתו . על יד שליחותו . משה נאמן ביתו : מלמדך ומלמי:

בעמל האנשיה . ואמור ויהה השה . ובעל ניר הנשי . ואב אפרים וממשה . והצדיק משה : דאמר עליו ענו . ואחרן ובנו . ובן בנו . ומן קם ממנה . וער עת מתנדבי :

² וככון ישמר . חי זה הסדר . המסתדר . בזה הארץ : אה קלה טבה . מתרברצה . על מיטר כתבה . תראו משכנה נציבה . על הנבע : אמן ולך יפדי :

² וממן יכול צלותכון . ויעני בעאותכון . וישמעו קלין דצבעתכון . וילביש יתכון : כליל רחותה . ואימנותה . על כעסות דבבותה . ייראו מפק אה סדר קדישותה : ותלבש מן רצונו בנדוי :

² ויאמנכם ממה תיראו . ומן פנותה תתרחו . ותרח הקובל יפתחו : ויבך רבבך . ואל רצונו יישיבך . ויקם לך טלי' כתברך : ונסנאיכן יהיו טרודי :

פרי עץ הדר כהות . תחרים אכנים: וענפי עץ עבות וערבי נחל . כמו
צזהה בספר קדרש:
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם . שבעת ימים בשש: ותקדמו על יום
השבוני . בשמה וברגש:
מועד מברך עליהם . אה העם הקדרש: ומאה שנה תעשו אותו . ואתם
בשם וברגש:
וכן ישמר חייכם כלכם . סדרה דרכה אתכנש: וכות זה המועד תעשו .
על אחר הקדרש:
ויבד מפניך כל דבר . ומון הצרע לך ינחס: ווישיעך מן חשך פנותה .
וישמע ממך כל בלש¹:
אמרו אהיה אשר אהיה . אה נאדרי בקדרש: שוב מהرون אהך . ומכל
לחץ לן נפש:
19 f אהיה אשר אהיה . אה שמעיו כל בלש: השקף על עבריך . ממעון
הקדרש:

חתמו צלהיכן . ואמרו ברכיות הלב והנפש: כהלכו פם אחד . מועדי
יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדרש ותגמאות
בחדר השבעי חחנו אותו . . . אל בני ישראל:
אלקְ יברך יהוה וישמרך . . . לך שלום:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תעיל וידcker האمام ובעד' יתמר ממן من
قول هيبيه الله المصري رحمة الله عليه وهو מתמןعظيم
נש ונפרש . מימר ^{על} קדרש . טב ברכיש . את אשר יש: מן ישראל . דלו
הציל . ואנדיל . ואשבליל . ואבריל: ואסnil במוועדי:
ראש ותינן . בזת בנין . דבל קנאן . לכל אחד מנין: וזה חם שלש .
זבן קדרש . לך מתפרק . ואתה לה ירש . ממן נשש: לבין ידי:
מרה בנצלאר . ונורה אניר . והדריר . ואשיר . ואשבריר . לכל שביר: מן
הממלל . דבו אחככל . עד אחפכל . ובען אחככל . כלו בניל: מה הי
עבדי:

20 f מן מצאות . מתיותבות . מתייטבות . 'משלבות . אל האבות: דלען אשיר
בכל מועד . וכבד . 'בטוב וחסד . לך יתעבר: בתלתה מועד:
זה דמאחר . הרק לן אחר . בו נתפאר . כי בו סחר . קדרש דער: כל
חג מועד . מבתרו יתעבר . אלא זה הכלבר . בראשו יתעבר: ומוספו² יתחרדי:

ויתמר כי בשם ודראן רב חילוה וקטוף התבעת קטוף הברכה • ובתרו יסקו מן התבעת באלה רב כליה ובעده נשוי כהלו כליה فوق וتحת ובנזרו וقل שירה من الذيتقدم ذكرם فيعادت السبت وبعد דראן רב חילוה ומרקחה אליהם רחמנא ואחד הוא יהוה הנכבד ואליהם יראה והם מكتובין כיذكر العادة وبعد يقال ליישבע והי هذه

בנדרלו לא ישם מן ראות הרגניות בית אל • הר הנחלה והשכינה: דיתבסרו בו ישראל וייחו אל פאתחו • מן אנה ומן אנה: מרוי קיבל מן השאלם מדרשו • بما אתחפלל ואמר סלח נא: מוק: תחני במודיעך אה עמי: דלית לך בעוריו דמי: והיית לך שמי: שלוש פעמים בשנה:

רב אלה | וכי בשם וקטוף עשרת הדברים וقطוף הזכאים אליו عند מה י يكونו 60. واقفين ויקملו القطוף مثل להג' ويقال יתחלל تقיל وبعد יقال הא סביאן כליה مثل ماتقدים ויצא המכתב החדש ועמו מכתב וביבלו לجوק الكتاب الشريف באלכטרו יבתדו והصغر יنتهו كما גרה העادة ויתסתמו הא סביאן ويقال בעדיהם الشבעת המכדים דקה وبعد אהתו אכתבה רבה وبعدיהם יقال ישר קדישה יקירה ותمامה وبعدיהם يقولו הא כתיב בית فوق ויבט تحت [א-ז] ואתנו אכתבה רבה ותمامה ויבלו קבלו الثلاثاء נסoul ברהיג עظים וכי בשם ושםו ישראל והמקרא על המכתב דבר אל אהרן וב חמשה עשר יום לחדר השבעי ומן אהתו דבריך עלמהنصف האחרון ובעדיהם יתתרם דברך מן מימר עבר יהוה בר שלמה הכהן הלי יהוה ירצה וגנו"

אה ישראל צלי • מלך ומנפש: לחילוה חילוה • נארדי בקדש: דברחרך ואסנקל • ולך על כל העמים קדש: ושלח לך משה • דלערפלה גנס:

ואנדרה לך תורה תמייה • כתובה בעצבה אש: ואפריש לך שבעה מועדים • אתקרו מקראי קדש: מנון חדש השבעי • דאתקריש ואתחפרש: דלית בחדרים דמו • מה רבו מון חדש: והעשירי ממו • כטוריים אתחפרש: יומה דברו תחקל תחובתה • ווישתמע בע כל בלש:

ובתוכו אודמן זה • חן האסף אחכש: דאודמן בו • כל שם ורנש: וכו הפסכות יתעשה • מן ארבע אקרים אתחפרש: הר רקיע וכוכבים • והר ירח ישמש:

את מספָרֶן: בשלשה והמלך . ומן אמר אל חַפּוֹ: וב[ק]דיש שמן חנוך
ארך דת רחמן דת רחמן:

אמְן אֲהֵיה אֲשֶׁר אֲהֵיה :

זה השבת מה טבו . בכל טוב אוסףו: כד אלה שם מושבו . בין תרי
מועדים ניאספו: בין שמחות וחנות . ותנווה אָלָנוֹפּוֹ: בסוכות גיגיות . על
פירוי אשכפו: על ארבע ירכים . ואף שמייך יערפו: טל על הליכום .
וחבאים הסקפו: ואתקשטו הקובל . וברחמי רחפו: יסוד לא בו בטול .
ומבטלן באיש ישרפו: זמה אنبכני בעלמה . אלא אשר ספספו: הר
59. רבותון קעמה . בחמס ורצח ונאפו: | לאלה היcoleה . שיאלוין ינופו: וישם
LEN מנון נאלח . וכוח עום ידרפו: ומן זה האתר יכרת . מדרכון ויחדרפו:
ויקום כל גור וחקט . וישם זה זבן סופו: ויהיה זה היום 'מברך . עלייך
ולחץ יהלפו: וחתמי כל מסברך . באלפן מן אלפו: כמו נאלת אבחתך .
דאמיר בדילן ונאפו: ייבד כל שנאותך . הר המציגים בנגפו: ¹ ויסיר ממרק
הקללה . ודביך אמן ינדפו: ומדורשך אמן יקבלה . ויכפה ממרק הנאף
ונאפו¹: ותשוב עלייך רחותה . ותחזוק בחילו ותקיפו: על משמר
ארחותה . ויהי בישרין מלך בהתחספו: ויום השמני עצרת . בעוחך בו
לא יטרפו: בשלשה ובן פרת . ומן אמר לעמו אחיצבו וספו: ומן אכהנו
במשכן יהוה . והקרבנים הניפויו: ובקרווש שם יהוה . הטוב לך יאספו:
ויקים לך קיאמה . ובמיומו בטוב יויפו: ודרפו מכם חמשה מאה . ומאה
מכם רבבה ידרפו:

אמְן אֲהֵיה אֲשֶׁר אֲהֵיה :

תנימ יומה תנימ . עבדון יימר לוכן: אמן שני שנים . תהי בטוב
יומיכון: תעשו בטב שמה . יומי מוערכין: ותראו משכן יהוה . על קדרש
טבריכון: ומכל עקה תחפדו . ויסני לسانיכון: וישם לכם חן וחדו .
ובכל טוב מדרכיךן: ואל שדי יתן לכם רחמים . בעני שלטניכון: והאן
דאתון קעמים . ייתן אימתו עליכן: וכן ישמר חייכם כלכם . אתון ובניכון:
ואמרו ידרש מכם . מן טב חסדייכן: תפרשו עדרו . דו מן נורתת
כהניכון: ¹ למן هو ז肯 וכחן . ונבון וחכום הוה לוכן: לאהי תקרו לו
באהן . ותדרשו במקראיכן: | אין ירחמו ברחמה . וירחם מאחיכון: ויכפר
59. לך אה קhalb . ויסלח לחטאיכן: וירפאך מכל חלה . ורעותיכן ייפיכן¹:
ויסני וריעיכן . וויריך ביומיכן: בשלשה וויסוף אביכן . ובחפלות משה
נביבן: ובכنانים מקטורי . קטרת קרבניכן: וחתמת מירמי . אלהים ירתמי
חיכון:

ויעבר יהוה על פניו ותמאה

יד פרעה הסוכיל: לאלה דאמר למן ידעו דורותיכם כי בסוכות הוישבי את בני ישראל: לנצעיו כל קרבה וממן עד לעלם:
רבותה לה:

f. 58

חולו ידיבון ואמרו:

جوabe ישתחב אליהם וננו"

אכרז בשם האל . התמיד במלכו : ובשם הכהנים אשאַל . אשר בדרכו
חלכו : משם מי אמר לעברו . הוא ישלח מלאָכוּ : ומשם בנו יהדו . אשר
טוּרוּ ברכוּ : ומשם מי דאמר עליו . והוא צלוּע על ירכו : ומשם מן
אנלאַ משלוּ . ובידלוּ אמר יומשכוּ : ומשם מן אמר בכתבוּ . ימינך יהוה
נאדרי בכוּח: בעמלם תפרוּ ותרבוּ . והארץ הטובה תמלכוּ : ועל בנק הרתוּ
ישאַך . וחיבון ירכוּ : וישמע קל צבעתק . ובעליוּן תרדכוּ:
בצדתוּ אלה רחמן ורתהה:

אליהו אהרן ואלעזר . שרתיה המשכנן: ואיתמר ופינחס אשר . לו ברית
שלום נתן: הכהנה הנדרלה . לו ולזרעו בכל דר ובן: תורה מחשללה .
וכל מנון אתקרי רבנן: בחכמה ותבונה ובדעת . ומודע קשת החשבן:
כי הנתון מלאאת . מקפין דין אל דין: בפרט הברכה . בסודיו שם מרן:
וחואַ לקהל סמכה . מכל נקף וכל זיון: ועת ימר יבריך יהוה ושומרך .
יתנלי הקבול תמן: שם מרן ישרך . כי הוא האל הרחמן: ואთורתו
בעלמה מטמון . לנוף יוסף רבנן: וכל שנה יסקו עמוּן . לTORAH בנור טבנן:
לובן אתריה מרן . ודין זבנה כוש כל דין: כד אכרחו מביבנן . ואתנלאַ
בתחרון צרנן: וצפרנו (?) מסכינים . אבילים עליון בחסרן: בכל עת גנפנין .
לא שמח ולא שרכן: ולא יתם לנו דבר . ולא בברכה נודמן: ולא מקריא ^{f. 58}
לנו יפער . ולא כהן ולא קרבן: ולא שופט ישפט עליינו . ולא מלך ירhommeן:
ולא בן ילמדנו . עד נדע מה צאן: ולא عملים טובים . עד בן נעור
למרן: אלא ערפנו קשים . כותה הברזל והצנמן: והמצקה והמצורה . והננה
גלאַ בן: והסורה והמורה . יתגברו עליינו בשקרן¹: אלא פנותה מתגנברה .
והקצף מוזמן עמוּן: נפלים בצרעה . וחינין שרבן: נפלנו דאן חיטים .
ואטמאת לבנן: ומণיאגנן מעטים . ושרבך דר על חלבן: כי אנחנו צאנן
תעים . ולית רעי יישיבן: עם זה ובהיר זה בעים . מן עבורן ודבלן: יצמת
בין ובנים . ואל ברכאתון יעוזן: ונשמע הברכה מפיהם . יקרא לנו ויתהן:
אולי במרקאהוּן יכפר . ויראה לכל ארצמן: והרעות מן ייסר . ויסני

اربع اسطر حمر لوالدى مد الله في حياته In margin 1-4

ונפי מימר והבית ' הקיאם והשלשה : ודע לאשר לך עביט . והיית' רך
למעלה : בברית אבותי משוראך . ומימרו ואתנהלה : ובך בחר יהוה אלהיך .
להיות לו לעם סגולה :

רבotta לה :

בחר ממן מן עלמה ארבע . והוא להם סמך : בחר משה אשר אהנו בא .
ובו אוריך ותמייך : ובחירה נדול לבך . יעמד לשירות קדמיך : ובבחירה
ישראל אקריך . שבטינו מן במקום דרכך : ובחירה הטברן . מסגדיך בכל
ימיך : דלו תחן בכמה צאן . ובו יערף תל שמייך : בשבעת יומי הסקות .
זהה בסרטן לטלי עלייך : לאשר בדרך הלוות . דמעך ושלמיך : ברוחיות
פרי הפרדים . וזה מציא קמיך : מעוזיך לך בטל רסס . וראה לו בחלמיך :
ויה בחר ארבע אנחנו . ותמן אמר בריאמיך : בחר ארבע והוא מכינה .
באחרית עולםיך : בחר משה לתפלתך . ובו השלים עצמיך : ובחירה גן עדן
סגולה . וטובה על רב ריאמיך : ובחירה בה ועתדה . לבחרוי אנשה
הך בן למייך : ובחירה היה לון תמידה . ושם צלמון רב מן צלמיך : | מיכלון
התשבחן . כמו יום ציאמיך : אתה אה ממן תשפיען . עליון רחמייך : ואנחנו
נדרש מן טובך . אה ממן אין עמייך : ראה לנו ברתך . ודבקנו ברכמייך :
דאנן רחיצין עליך . ואננו עבדיך ורחמייך : מתחפלוים אליך . דבר לנו
קיאמיך : והולכנו בדרך אמתה . ואראוח לנו ארצמיך : ושם לנו אשלמתה . יום
דנקום קמיך : ותנו לנו רצונך . ורחמייך ומטר נשמייך : והקיים לנו מיריך
בספריך . וברך את לחמך ואת מימייך :

רבotta לה :

יהוה הוא האללים רחום הרחומים : יהוה הוא האללים דשלח משה דגלוינו
עצומים : יהוה הוא האללים ואפריש לנו על ידו שבחות ומוועדים קדשין
ריאמים : יהוה הוא האללים דשם זה המועד קרישיו רמים : יהוה הוא
האללים דאמר בסכנות תשבו שבעת ימים :

רבotta לה :

תלו ידיכון ואמרתו :

ישתבח אללים לית אלה אלא אחד . קעים הוא עד לעלם וקני ש[ומיה]
וארעה :

לרבבה ותמאמה

רבotta לה :

يقول الإمام

לאלה الملך הנדריל : לאלה דשלח משה הסניל : לאלה דהציל עמו מתחת

f. 56^b

במליה מן מליו:	ברא כליה מן חסר.
וסלקי בריאן מליו:	נסע מלון עת יצר.
ואנו תחת ממשלו:	יסידו ביהדותו.
לפרנס ולטטר פעליו:	צבאים בוגראותו.
חלכים בנבולי:	חיים ברוז הרוח.
כל מן ומינו מסתכלו:	קעמים בסוברו.
ודך אתנשא שבילו:	אשר בשמים מעעל.
חולצים במשכilio:	כן אשר על הארץ נפל.
יטינו ושם[A]לו:	חלכים ברוך האחרית.
ונדרש מREN ביכilio:	נתהר למשמרת.

ונימר ישבחה הבריו . צערה דשלם פיליו: צער אדם במירמי . ובמบทה שפהו אבריליו: ובחר מן זרעם בשנים . סגיל מן סגוליו: בשנות השם ומשה הרם . אשר פטל עלמה בנגליו: עד אתה בתה הקאים . אשר לוchem פסקוליו: והורי קשמה לעמדם . אשר לנן פללו: אשר עמו באימנותו . סבולי דתו ודנליו: בפללו יסלח חטאיהם . ובטוב יני גמליו: כד קרא על פניו הנthan . שמות עשרה בריליו: יהוה אל רחום וחנן . אריך אחים ורב חסד להליו: נזר חסד וישע .لالף דור מן טב עמליו: בסוד שמו נשא עון ופשע . המיטב הסלחיו:

רבותה לה :

אספ. דבר תשבחן יתר . למנ ירע נסתור ונגלא: ולא יפלא מנה דרב .	והו שופט אהרית ותחלה: ואסיד ביכלו . נבורה נדולה: לית חיל דיקום אלא חילה . חילו הוא חילה: מצערני מן חסרני . ומיל לשני במללה: וחוי אל רוחי וארכוני . הדרך אשר פלה: וסבלני על חטאוי . וכברחמיו חובי יסלח: هو האלים הרעי . אשר שם לי נאה: עם זה עונותי חרבי . ורחמיו סני מן האלה: ואן שבתי שם מושבי . לפניו ונלא קבולה: וחלילח
f. 57	את עלי . בדרכו אשר יצלה: לאהי ועבד עלי . אישא פניו ית קולה: ואמר בנצח ובפחד . מודהה לאלה מודהה לאלה: ולית אלה אלא אחד . מחולף יומם ולילה: והוא דלא מתחלף . עמי וודע כליה: نوع מן אימתה רבתה ונරקף . ונחללו בשบทה ובחליה: ונדרשו ישם לנו אסוו . מכל חטא וכל המחליה: ישים לנו חוקמה ואסוו . מן עלי הקללה: כי מן בעו ימצאו . וחלילה חלילה: לדרישו לא יתרף בעו . ולא ינוק שיאלה: ומثان טובו לא יספר . ומעין חסדו לא יכליה: ומתןנו לנו יותר . ואנחנו לו נחליה:

ועשרים ' כי ממנה לקחה: כי בזה תחתם ' יומי קדישותה: ובזה הנובל תחסכם ' סדרי מעדי הרוחה: כי מנון שנים ועשרים ' תעדר מניפתה: ומן ערדן יצא לעדן ' ושמרת' ועשיתה: מקפים רן להן ' וכרת' ובניתה: ^{f. 55} ובעשור תלבש בנדיע שubar ' ותשב סלחותה: ומנה חצא דריש ' און בטע גנטה: כמה פקידר מרד ' בקדוש ארחותה: תקה גוני פירום ' מן טב מנדרותה: פרי עין הרר נבות תמרים ' הר די אמנותה: עונפי עין עבאות ' ערבי נחל ושמחת': לפני יהוה אלהיך ' ותשמר מצאותה: כל האורה בישראל ' ישב בסוכותה: על סגילוחך אמר ' יהוב מתנתאותה: לך מוראה על נדליך ' ותוקם לך חמירותה: לך ולודעך אהדריך ' בקומות בריאותה: און שמרת' כל חוקו ' ומינוי נזיראתה: יצאה יהוה אלקך את הברכה ' באסימך וירבה לך מן פנותה:

אמן אהיה אשר אהיה:

עליה ايضا לא נعلم מולفة

תנים יומה מאה שנה ' אה סדר אהינו: הסדרורים אנחנו ' בואת צלותינו: תחנן בזה המועד ' ומאה שנה תשענו: על ראש הגרניריים ' בית אל קידיש טברינו: בימי התהוב ' וחמשון ורצוינו: וכן ישמר חיכם לכלכם ' כל אב דמכם ובנו: ויטלה לכל אחד מכם ' חטאנו ועונו: ויטלה למאתי הרבעים ולמאתי הכהנים ולמאת כל קהיל ישראל ' הסנורים לדור טברינו: ועל חסול זה נימר ' קמיכון ברכינו: ברוך אתה בחסךך ותمامה גוואג' יתברך אלה ולית בזאת רbeschחה לה ' בכל הימים רבוחה לה ' סני מכון רבוחה לה ' ישר ותנים יומה וברוך אלהינו לעולם :

^{f. 56} ברכו הקבירה وهيتقدمت في عادة السبت وبعدها يقال ذلك
יתברך אלה... אלהינו ישר ותנים יומה וברוך שמנו לעולם :

وبعدة يقال من נברך מה يتعلق من مزادות לה' ואלהי אברהם לך נברך ואן ישך ויהנו אל הטעות ' בשני מכתבים וילכו כי ' בשם ושוב מהדרון אפק' וכי ' בשם ושמע ישראל ויתمر אדריך עליון מרן ' ברוך בשר ויתחר ממנה הบทים דאתקדים מדכלון ויהנו ובתלהן נן יתמלר שבחו טובח לטביה בן יצחק הכהן והוא סַבִּיבָא ירצוי על רוחו מרוי אמן אמן :

tab yehi kel hamimad .	נהיר הצלם עליו :
בזכרון שם היישר .	יתיתב כל מלאלו :
לפה מן ישרי ויחילו .	בתשבחו ויחילו :
זה הוא האל הנדייל .	בריו העולם וסבוליו :

בסור : הוא האנשיה האיש משה . דגלה לה טרה כל סטור : רמללה
בלא שלישי . על רישה דטור : סיינ' במראה ולא בחירות . וווב לה קרש
כל תורות דבה מצות . ועדות . אשרי מן לה שמור : דישמר יתלמוד תלמוד .
וישתר ולא יסור : כמה פקר העבוד . דלבב בריה צער : דבעוד ¹ זה
המועד אסגול . כמה פניך אמרו : חן הסוכות עשה לך . אמת אתה סדור :
תבאותך ותתחרש שמחותך . ועמק בסוכות ידור : כל האורה מן עדתך .
מלבד הנר אשר ינור : רק בחדו בוה הנן תשרי . וור לא יהי עמל
עבור : וענן יטול על הפרי . דריחותו נמרדרו : דו מן עז הדר ידר .
על ישראל כאמור : וראותו במעשה לבנת הספר . וכעצם השמים לטהור :
ואולם מן ארבע אקרים יודמן . יתכווח למי ישור : כארבע נהרים צאו
מעדן . לא דמים למי בור : אנון פישון ונחין ופרת . וחדקל החלק קדמת
אשרו : וכארבע יבנים בשנה אמסרת . קען וחירף וחם וקור : וכארבע
קצי עשרה הדברים . דמן גלונים שמור : וארבע לנו משכינה סדרים .
מצאים זהב מהור : המזבח והשלוחן וארון העדות . וכבן מנורת המאור :
וארבע מחוץ אהל מועד עבדות . החציר והמזבח והמקדש והכיוור : והמייר
על זה יתר . נלי לכל פטור : לית לי צורכה אין לו אפטר . דו מתנהל
מתהרע לנבען הריטור : רק גלני זה המועד . אני פניך דברו : דו קרש
ובגד . מתחני עליו צור : וסביבתו שני טורים . מזה טור ומה טור : | דו 55 f.

אמון אהיה אשר אהיה :

عليه بيت مفرد لا نعلم مؤلفه رحمة الله عليه امين

אקדמו ושלמו . בני אימנותה : על יומיה דעברו . ומה בתרון אתה :
אקדמו ותקדמו . עליון בשלמותה : שלם לך ירחה שביעה . דבר תקום
קשיוטה : שלם לך ירחה שביעה . ומה לוں הבאתה : ראש שבתון זכרון .
ועשור לו כפירותה : שלם לך ירחה שביעה . דאת דמי לננתה : מנך
חצא ארבע נהרים . תורע זרעך והשקיותה : שלם לך ירחה שביעה . דאת
דמי לאלהותה : בשנים ועשרים מלה . ירדת מן אלהותה : ומנק שנים

ومن هامنا ورایح من قول سعد الدين

אלهي האיש החתום אשר ידו מלאה ואודעך שמו אברם מן אסור פנوتה יוצאך ואל נור אימנותה יביאך וטבל לחץ יושיעך ומן אוצר טבו ימלאך:

אלהי יצחק בן שרי דרשו טרי קרבן אתהקד על קדש טברי מן סנאי אימנותה יפזרך ובטל רתותו יכדרך ובעלמה יוקרכ: ומן מימי בור דעתו יגמאר:

54. אלהי יעקב ישראל לדמרק בבית אל: ועם פנואל יקבל ממך כל נדר: ויום חייך ישמר ורנו פנوتה מעלהך יסתחר: ומן לחזה ירבחך: אלהי פתור חלמותה דהזה מצליה בעבודתה: ולא קרב אל ונotta יגאלך מן שנאך: וישמעו לנkapך ומכל לחץ ירפאך: וכן ירווי לצמאך: אלהי הנאמן המושיע הצדיק האנשיא: נביה רבה משה ינפש לך מכל צרעה: ויפתח באפין טב תרח ובתיך בטוב יערמה: ובכל עבדאתה יצליחך:

אלהי הכהן הנדול אהרן: ובניו אשר לכהנה אקרון: והקטרת הקטירון: בעמלון יברך: וברחמיו יסמכך: ולעורה לא יצרכך: ועל בנף הרתו ישאך:

ויברד מפניך כל טлом: ותשתקוף ותרום: וישם לך שלום: וזה היום מביך עלייך: ויקבל בו פלליק: ומאה שנה ישוב אליך: ומן קדשו לא יוצאך:

בקדוש מן דאמר כל המחללה לא אשימים עליך כי אני יהוה רפאך:

אמן אהיה אשר אהיה:

אפתח תרח בית חדש: והוא לוגה עברו:

בלב נוצר ואדרש: אז אמטי מה אני סבור:

סוברי רחות אלה: דו לרחים מקורו:

ים הטוב דלא ילא: ואהן דו מנו דיתורו:

עובדרי טבהתו: דעברה בעברו:

דע אמייה ישראל עדתו: דאתקרי סנולה ובן בכור:

הנוי הנדול אשר: בנדלו אציילו מן אסור:

הרבבים במופתים אחד עשר: על יד מן הוא מאור: עלמה ושות נביותה רטפר מן הבריה טפת נור: ובמצאו Athodish חרותה: ולעלמה טב

54b

וְהַנֶּפֶשׁ לֹא תִּמְוֹת וְהַמּוֹת תָּמִיד מָוֵל: אֲחֵי בְּחֵיקָר תִּשְׁמַע לְשִׂיאָלִי: מִנְקָר אֲנִי דָּרוֹשׁ חַפְלָל בְּגַלְלֵי: תְּדַרֵשׁ לִי סְלוֹתָה וְתִּקְרָא הַרְחָמָה עֲלֵי: אֲוֹלִי בְּצִדְקָתְךָ אֲלֹהֵי יְסָלֵחַ לִי: בְּזִמְיָה פְּנוֹתָה הַדְבָר חָרֵב אַעֲלֵי: וְמַיְ אֲנִי וְמַיְ אַתָּה וְמַיְ עַמְלָק וְעַמְלֵי: אֲהָבָנִים וְחַכּוּמִים זֶה הוּ מְמֻלֵּי: אֲפַתְּרוּ בְּמַדְעִיכָּן וְדַבְּקוּ בְּגַדְולַה הַנְּדוּלִי: בְּחֵיקָר אֲצִית וְאַבְכִּי: עַל הַלְּכָתִי בְּשִׁבְלֵי: עַל מָה עָשָׂה בָּן מְרָן: וְעַל זֶה עַמְלָק וְעַלְיָה: אֲהָמָרָן אֲהָמָרָן תְּרַפְּעוּ מִן עַלְיָה: אֲהָמָרָן אֲהָמָרָן תְּחַפֵּךְ בְּטֻוב עַמְלֵי: אֲהָמָרָן אֲהָמָרָן הַסְּנָאִי יְכַפֵּת קְבָלִי: אֲהָהָא אֲשֶׁר אֲהָהָא תְּמַטֵּפִי לְהַאֲשָׁקָלִי: אֲהָהָא אֲשֶׁר אֲהָהָא הַתְּפָלָה תְּחַקְּבָלִי: אֲהָהָא אֲשֶׁר אֲהָהָא רְחִמָּךְ הַמְּטָדָעָלִי: שָׁוֹב מַחְרוֹן אַפְּקָר יְמִי רְחוֹתָה תְּעוֹרָלִי: שָׁוֹב מַחְרוֹן אַפְּקָר יְמִי פְּנוֹתָה הַעַלְיָה: שָׁוֹב מַחְרוֹן אַפְּקָר וְאַתְּלִי רְגֹנָה מְעַלְיָה: שָׁוֹב מַחְרוֹן אַפְּקָר וְאַבְרָר מִן מַתְּנָבֵר בְּעַוְלָי: סְנָאִי וְשְׁנָאִי יְכַפֵּת בְּפָנֵי קְבָלִי: בְּעַמְלָק אַבְרָהָם וַיְצָהָק וַיְעַקְּבָר יִשְׂרָאֵל: יוֹסֵף הַשְּׁלָטָם אֲשֶׁר מִן הַונְדָק וְעַלְיָה: וּמַן בָּאָשׁ דָּרָם אֲשֶׁר נָרוּ לֹא יְכִילִי: וְאַהֲרֹן וְאַלְעֹור וְאַיתָּמוֹ וְפִינְחָס קְטָל אַיִלְלִי: וּכְלָב הַנְּקִי וְוַיהוּשָׁע תָּלָמֹוד הַשְּׁלִיחָה: בְּעַמְלָון אַדְרָשָׁה יְהָוָה יְשָׁמַע בְּכָל קְוֵי: אָז יְכָל צְלָאתָבָן בְּזִימִי וְלִילִי: וַיַּעֲנִי בְּעוֹאַחְבָן וְכָל טָב לְכָנָן יְגַמְּלִי: וַיִּשְׁמַע קָלָן דְּצְבָעָתָבָן וְהַארְץ מְנוּכוֹן תְּמָלֵי: וַיִּשְׁמַע זֶה שְׁבַת הַמוֹעֵד מְבָרְכִים עַלְבָנָן וְעַלְיָה: דָו שְׁבַת מְועֵד חַג הַסּוֹכּוֹת מִן עַז פָּרִי וְעַבְתָּה וְוּבָרִי נְחָלִי: שְׁבַעַת יָמִים מִשְׁמָרָה: כָל יּוֹם לְחַדְרָיוֹתִים תְּעַלְיָה וּמְאהָ שָׁנה יִתְהַיּ בְּיוֹמִיכָן וְאַתָּהוּ בְּשָׁמָח מְלָיאָה: וּכְן יִשְׁמַר חַיְיכָם כָּלָם: כָל אָב דָמָכָם וּמְטָלִי: בְּחַדְשָׁה הַשְּׁבִיעִי תְּחַנוּ אֲתָהוּ בְּסֻכּוֹת אֲהָה דְמַעַן כָּל סְנוּלִי:

ביבליות יהוה:

^١ جاري عادة للحج المذكور اذا كان في المدينة وما صار صعود الى الجبل فيكون حكمه حكم السبت بل يقال عليه كيمي من قول العم المرحوم سعد الدين الكتاري رحمة الله عليه انما فاتحة الفاتحة الى العم المرحوم مرجان الذي عي عن الملك للفي امين واما القطف قطف للحج المتقدم ذكره في هذه العادة

כימי الشميم على الارض تشتبه وتحترمات: عور כימי اבות ובנים תחרך وتحتعص: كل يمي دورות وتحليلות تحقدس בכל לשון ומtems: عور نشوب ونهالن: ونصرور كمير بكل רسم: כי אתה אלהינו: لكחת' אנתנו לך לעם: ואלהי אבותינו: דשמרנו הקאים: בכל חיים נعبدך: ועל תרחך נתוקם: כי אתה אמרת' חי אנכי לעולם:

^٢ From O 3 only.

ז. ג. 12 ל. בית מفرد בנה נهر תalive קاته סלמה מכהן הלויב בשקם עפי וו"ז
 המועד השבעי היה . חתמת המועדים : קדריו מלאות בוה . השמה
 ובחרדים : על קדר המשפחות . דמע כל עברדים : דו חתמת שבע מועדות .
 עליך מצהמודים : דאתפרש על יד כוכבה . דמע הקרים : בקדש
 ספר כתבה . בטבות עובדים : אני לנ אוצר . ואגלי בון הסודים : הראש
 מות הסורר . וסגולים מתחפדים : והשני חן המצוות . דבריו תהיו עקרים :
 על קדר כל טברות . דמע המנסדים : והשלישי אשתחמה . בשלשה שמות
 כבדים : ואשתמעו בו קול יהוה . בששה הפאות זברדים : והרביעי הרש
 השביעי . לו ארבע עקובאן כבדים : ובעשור לחדרש השביעי . יום בו רמלה
 הידים : מן הכהופ והסלחות . והעונות טרורדים : לו עשרה דמותות טובות .
 הנכינים לנו עדים : והחשי חן הסכוות . דבריו תקחו מן פרים כבדים : מן
 ארבע אקרות . חמימות בריחות לבדים : לו ששה שמות . בטבותות מתיסדים :
 וזה לנו חתומות . איקרי חסידים : ומאה שנה יתנו . ואתם בזוחם וחדים :
 בדורש תורותיו . ומלמד המלמדים : יעורון בשמחותיו . וטבותות וחדים :
 בקדוש רב שמותו . נכבד הנכבדים :

ז. ג. 12 ג. ايضاً מן עלי שבת מועד חנ הפסכות תalive קاته הfqir לה عبد סלמה
 ابن גزال מכהן הלויב בשקם ... והוא יסעה מן השובה מרוי ישוב
 עליינו :

חברי קדרי עמד . ושמע לכל ממלל : ואפתח אוניך ואשמעו . כי תהיו
 שמעו לי : וזכה לך מני מיר . וככלום לא תחן לי : אלא השלם על משה .
 בן עמרם השליח : והצילך אה עמו . ואמר לך אלך אליו : אה עמי
 ישראל . מקדשים היה לי : ואתנו לך התורה . אה ישرون קהלי : עד תהיה
 לו משפט . חולבו בשבייל : ותהי עם טקדרש . שמע לכל קולי : טהורות
 נקיים . מן כל בישולי : ועת חמיר ותרדרש . בתפלת יסבלו : ישמע לך
 מדריש . בכל מה תמליא : ולא יתורע מדרשן . אלא אלה אלה : אשר
 ברא הבריה . התאמיר זה אליו : ובחרך אה עמו לטוב . ונמילך בטוב נמי :
 אז חוליך בדרכי . קשטה לא אילילי : בלב מלא חכום . תחורך חיים
 לך ולוי : ופמרק מלא תשבחן . לאט טבו לא יכלו : הנדוול אשר ברא .
 ז. ג. 12 ה. לכל הנדוול : הפרד הנורא . הנסתה לו גאלו : | דרכותיו תמיד . אני
 דראש ושאלוי : לאוי עלי אשבחו . בכל יומם ולילו : מדרשי אני ממו .
 יושעuni מן קטולי : מן נשׁ והצָדֵר הרע . ורבבי אשר הוא קובל : כי אני
 עני ואבון . רחמייך תשים לי : והברכה תשיבת אה מון . עליך אה קhalb
 ועליך : כי עמלי דרות . מיום היותי טפלי : ואן לא יורחמוני . ההייל ההייל :

يشتبخ علي موعد حن הסכות من قول العم مكهن سلامه ابن العم
مكهن المرحوم غزال¹ كتابه اطال الله ونو"
f. 55

האל יברך וקלש זה המקום רדו מקום קדש כל מטבחות: 'בנדלו זברו
וברתו לעמו יקום' וירתי עליו ברצונו וחון עליו ברחמות: אישרי מי יחן
אליו 'בטוב לבב נקי מכל מום' בטהרונות נביות ובגדים קדישות: טובי
עמה טעדים ובצלות היה קעומ' דרישים הקובל מיהוה תהי מפרישות:
אשרך ישראל שמרם תדרש מרכז עליו בלבב מלֵא החום' מן מלֵי
ספר קדש כל תורות: מריד קבל מן עמק ישראל אל כל מה ידרשו ממך
אה רחים וזכור לו ברית השלשה בעלי הזכות: מרוי רחים עמק ישראל
וקבץ נרכו לה האתר העזום' כי אתה האל שמייע כל הצוקות: בעמל
הنبي רדו לן בעלהמה' ואחרית סכום' ומצליח לן מכל הרגנות:

מפק: ועל החמתה טובך תחפכל בו: ותימור אה כורן עמק יפרו
וירבו: ותוקם לו מה אמרת בכתבך: כי יברך יהוה אלהיך במקום אשר
בחר בו: בחג המצאות וחג השבעות ובחג הסכות:

'בשם יהוה':

لكاتبه الحقير عمران بن سلامه هكين عفي عنه

האל הנסתור מן מצפיה העינים. עמי יודע הנגלות והנסתרות: בנדלו
ברך וקדש אחרה אהן מלבן כל המוכנים. ואשבין בושמו וישמו אחר
הברכות: והסנייל בו עמו ישראל מלבן כל הכרניות' ואמר לשכינו תדריש
ואליו תביאו כל הקדשות: ומימרו עורי בקדש כל אלףנים' ובמקומות אשר
אזכרתי את שמי שם אבואה אלך ובברכתיך ברבות: אה טובי מי יחן
אליו לנו תלהה עדנים' יטצא פניו הקובל ותחבל ממו הנדרות: טובך
אה ישראל תורה מרכז האל על זאת המנתנים' דנתן לך מרכז מן מתנותו
בכל הימים והשעות: כל זה בתפלות נבי צעם מ' וט' וקבל שני להחות
האבנים' DIDUCHO יהוה פנים אל פנים במראה ולא בחירות:

זה משה דעל ידו אתנלא הרים' וכלה טמור לנו ملي כתבו: ובנלו
אתנלא קדוש זה הרגוזים' ובידיו צחה לנו נחן לו בחרכו: במילם
חסידים לעמו ישראל כריזם' כי יברך יהוה . . .²

רב אלה:

וַיֹּאמֶר יְהָלֵל תִּقְלֵל וַיִּתְמַرֵּךְ הָא סְבִיאָן | וַיָּעֶד בֵּית הָא
סְבִיאָן: בַּחֲזֹק גְּבֻעָה עַלְמָה: | וַיִּתְמַרֵּךְ שְׁבוּעַ מִן מִירָעָב אֱלֹהָבָן
שְׁלָמָה יְרָחָמָה יְהָוָה אָמָן: f. 48^a
f. 49^b
f. 50^c
f. 51^d

כָּרוֹזָוּ לְאֱלֹהָי . דְּבָרָשָׁנָאָרְדָּרְיָו: רַמָּה מְרוּמָתָה . אֱלֹהִי וּמְרִי: דְּשָׁלָחָ מִשָּׁה
בָּן עַמְּרָם . הַנְּבִיא הָעָבָרִי: וַיָּפְרַשׁ עַל יְדוֹ תּוֹרָה . קָרְשׁ כָּל סְפִּרְיָו: בָּה
מִצּוּתָה וְחֲקֹותָה . וּפְקוּדִים וּנוֹרִי: וַיָּפְרַשׁ לְןָן מְעוֹדָדִים . חַמְשָׁה וְתְּרִי: מִנּוֹן וּזְהָבָב
מוֹעֵד חָג הַסּוֹכָות . דָּבָר חָג לְקָרְשׁ טְבָרִי: וּבוֹ יְקָחוּ מִן אַרְבָּעָ אֲקָרִים . פָּרִי
עַזְּ הַדָּר בְּכֹותָת תְּמִרִי: וּעֲנֵפִי עַזְּ עֲבֹותָה . וּעֲרָבִי מִישָּׁרִי: וּבָל יְוָם מִן שְׁבָעָת
הַיְמִינָה . הַשְּׁמָחָה יָסִין וּפָרִי: אַל יְוָם הַשְּׁמָנִי עַצְרָתָה . דְּקָדְשָׁו יְתִרִי: יְשֻׁוב
עַלְיךָ שְׁנִים רַבִּים . בְּשָׁמָח וּשְׁרִי: וּבָנָן יְשֻׁמְרָחִים כָּלְכָם . סְדָרָה דְּאַכָּה
שְׁרִי: וּמָהָה שָׁנָה בְּחָדֵי וְהָיוּ . לְהָיוּ בְּאַיקָּרִי: מִפְּאָקָד ...¹

וקטף הברכה:

וַיָּשָׂא אַהֲרֹן אֶת יְדוֹ וּנוּ f. 52^a

אֶחָד הוּי הָנְכַבֵּד אֵלִי אֶחָרָה וַיַּבְרֶךְ אֶחָטָם אֱלֹהִים: וּנוּ f. 52^b

וְלֹא קָם עַד נָבֵי בִּשְׁرָאֵל בְּמִשָּׁה כְּלָהָו וַיִּתְמַרֵּךְ תּוֹרָה וְתְּמָמָה f. 53^a

... וְהַסְנּוּדוֹת שְׁלִשָּׁה²: f. 54

אָלוֹ וַיָּקָרָא אֶבְרָהָם ... יְהָוָה יְרָאָה: f. 54

הַאֲנָיָה מוֹעֵדָי יְהָוָה וּנוּ" בְּחַדְשָׁ הַשְּׁבִיעִי וּנוּ" f. 54

הַאֲלָתָה יְבָרֶךְ יְהָוָה וַיְשֻׁמְרֶךְ וְתְּמָמָה יְפָתָח יְהָוָה לְקָדְשָׁו אַזְרָאוּ וְתְּמָמָה³ f. 54

וַיֹּאמֶר זְבַח וּבְיּוֹם הַשְּׁמָנִי עַצְרָתָה וְתְּמָמָה וּקְרֵזָה תְּלָאָה וְאֱלֹהָי יְקַבֵּל מְנוּכוֹן: f. 55^a
אָמָן מָהָה שָׁנָה: תְּנִים יוֹמָה מָהָה שָׁנָה:

וְאֵذָה קָان מָוֹجָוד حַגָּג حַדֵּד יְقָל יְתַהֲלֵל אֱלֹהִים אָזִין אֱלֹהָא אֶחָד: תְּקַרֵר
תְּלָאָת מְרָאָת וּבְשָׁם: וְלֹטוּבָה לְנוּ וַיָּقְרוּ וַיִּקְרְמָם אֶת הַחַצָּר כְּלָהָו וַיֹּאמֶר
שְׁמַעְעָן וְתְּנִי וְלֹאָתָה וְאֱלֹהָי יְקַבֵּל מְנוּכוֹן אָמָן: וּבְהָנוּ בְעַפְתָּם בְּעַפְתָּם
וּבְטַפְתָּם גְּמִيع הַקְּהָל סְבִיב הַגָּבָע: f. 55^b

الله لا يقطع عواید يسرايل امين امين

¹ As above, p. 275.

² Cf. above, p. 763.

³ Continuing as on p. 276, but the as on p. 716, n and n.

ואלו¹ יقالقطף העשר كلمות מכאן

ויתngleן קראה דקרה ונו"

ויבדריל אלהים בין האור ונו"

שלום יהוה על הנבי ונו"

תורה צהה לנו משה ונו"

f. 40^b

ויתתרם יתחלל תגיל ויצא המכתב: וילבו יהוה נבר: והמקרה על f. 41^a
המכתב: וב חמישה עשר יום לחדר השבעי الذي בسفر الرابع ומן
אתהו דבריך על מה אخירה והסודות שלשה

الاول וקרא אברהם ...¹ יהוה יראה:

השני² מועדי יהוה ... מועדי בקדוש מודרך דבון ברחמייך:

f. 41^b

השלישי בחדר השבעי תחנו אותו ... אל בני ישראל:

ויתתרם יהוה אל רחום וחנן: ומן קיבל צלאתךון: ואלה יקבל מנוכן:
מאה שנה תנין יומחה מאה שנה: ثم بعد ذلك יبدأ האמם אז ישר¹ ...

ויתתרם יתחלל אלהים אין אלה אלא אחד תكرר ثلاث מرات וכי f. 43
בשם ולטוב לנו וקטף הוכאים וילבו עלי כל فعل

ויברך אלהים את יום השבעי ... לעשות
יתחלל ונו"

והההלים פקד יפקד ונו"

f. 44^b

ויבقال יתחלל תגיל ואחנו כתבה הרבה ...²

نم بعد ذلك יقال יתחלל אלהים אין אלה אלא אחד: תكرרثلاث מرات f. 47
וכי בשם ...

نم יזרו המדיין ויעמדו מן לגבן האין ויבقوا בין המתהין صف فوقה f. 48
وصف تحاته ויבדו התהה לך נבייע עלי נغم מברכו يقولו فيهافصליין
بطרقة

תחאה לך נבייע טרן דבוקון דלחיציה:

فوואה מנך נדחיל עבדון דכל פליאתה:

نم ינפרו אליו מזבח נעם ויקملוوها דרג

סני דת מסיד בן בכל זבן ומלפ' יתון ונו"

¹ As above, p. 273.

² As on p. 274.

בשם יהוה הנדרול:

¹ צלחת לילת מועד חג הסוכות רמשה: וישרו אלקטף: וינزاد فيه שבת
שביעי וסוכות: ונברך והמוסוף בה:
מועד יהוה אשר תקראו וتمאה בחריש השבעי חחנו אותו ותמאה יברך
יהוה ושומרך ותמאה

² f. 11^b והמקרא על המכתב אך בחמשה עשר יום לחדר השבעי והסנודות
שלשה: המتقدم דקם נברך: ומן יכול צל[ואהובן] ואתיمناط
حج מסקוט וקרזנּה ثلاثة وزפה ביום השמיני עתרת:

ו يقول האمام בריך אלהנו ותמאה יהוה אלה רחמן ורתהה: ועל פתח
רחמיך וכי בשם וקצץ הבריה: ויתמר יתחלל אלהים:

الله لا يقطع عواید لیشراں امین

בשם יהוה נשרי:

L 11, f. 2^b

צלות מועד חג הסוכות צפירה:

ויבא יעקב שלום עיר שכם וננו"

f. 5
יתחלל וقول האمام לجماعة
מאה שנה ביוימיכם כלכם:

ثم יبدأ האمام ועתה ישראל ויסירו فيها אליו הרגריזם ויברו סורה
فرق וسورה تحت

³ f. 2^b رب אלה ותמאה וכי בשם וישרו חזנים אלקטף ברית זכרון ותרומה ויסוף
זaan ובקר ובקר וענן וככבוד עין ופרוי וסוכות ושבת ושביעי וחן ושםה
ונמלום ואלעוזר:

¹ L 11, f. 1^b: O 3, f. 2^b. This and the morning prayer mostly as for Mazzoth (pp. 269 sqq.). Only the differences are noted above. The readings generally follow L 1, mutatis mutandis.

² Cf. above, p. 272.

השלומה: בן אשאל מן לו היכולה . דלא ילא ממשו כלומה: | יתן לו בנים ७९. ג' טבם . וופרי פרותו וישמה : כורע אפרים ומונשה . דזערען מלך זרע דעת: בזכות תלהה רחמן . ומי עריך מן הזומה : ובנביות מי בצדיקות שליחותו חסיד . בוראי מכחה ורומה : ובכנתה אהרן ובניו . ודלקח הרמאח : ובקרוש מן שאלתי אותו ואטרתי . לישעהך קותחי יהוה :

בשם יהוה :

הדהفاتה עלי מועד השבעיTailif العم المرحوم الشیخ مفرج ابن
يعقوب المفرجي رحمة الله عليه امن

אליהו אברם העברי . יפחח באפק טב תריהח : ותרבי אמן ותפרי .
ויעני לבעתך :

אליהו יצחק הזוכה . יושעיך מכל תועבה : והברית דנסבע . יקימו אמן
אתך :

אליהו יעקב הנדרור . יצילך מכל מצור : וילבישך נור נור . ויעלי מיתוביתך :
אליהו יוסף הצדיק . ברצונו עליך דייק : ותרחו בפניך לא יסניק . ווישמע ७९. ג'
תפלוחך :

אליהו משה הנבי . יתנו לך מה תבעי : ולא ימצא לך ירבבי . ויחדש
שמחותך :

אליהו אהרן ובניו . יסנו לך חננייו : ויטלך ברצונו . ויקבל צלוחך :
באיהלן אדרש אלה . אז יתנו לך יוכלה : וירפאך מכל חלה . ויטיב
עקובתך :

וישמע בחסדו מקראך . ויקים לך ולזרעך : ברוך אתה בבאך . ברוך
אתה בציאתך :

אמן אהיה אשר אהיה :

ואנגלנה על הסודים . והחמים דברו ואתחכמה: ולא ידעו מן אתקדמו . ככמה אמר וידבר יהוה : אל משה ואמר ' אליו אני יהוה ; ואראה' אל אברהם ואל יצחק ואל יעקב . באל שדי ושמי יהוה : לא נודעתי להם . ונם הקמתי אתכם קיימה : ואתפרש משה בזה השם . ובו סלק למענה רמה : ובו המל פה אל פה . וקבל תורה תמורה : לא כוחה תורה . לא בתורה ולא קדמתה : ושאל נא לימים הראשונים . מיוםatisר עולמה : ועד עתה אל אחר . חן היה כרבבה או הנשמע : טובין הא טובין . בתוכה ושומרה וחכומה : כות אדרוניין . שמעוי דין פתגמה : דמן כלילן הכהנים . ירושי קיימה : קיאם בהנת להי . דשמה לנין הר קוממה : בה יעמדו לפני הקחל . בכהנה התמורה : יהוה לא יפירה מהם . וככהנה תמידה ישימה : עםם ועם בנייהם מתשלשה . ליום התשלמה : ויתיר ממצאים . ויישרין מכל זמה : ויישטר מה לנין מן הבנים . ובוימין יודבנו בשלמה : עם שמריות קהלי . סגוליל כל עמה : רעשו עמנו הטוב . בזאת השמה : דודגן בו בן בני . דאתקרי משלה . וחסריון רברבים מתחלפים . מן משותחה שלחמה : ומן מיי הוחב והכسف . מדמי לנשמה : גלים לעיני הראים . וכן בסי לא אתעמה : יהוה יחלף עליון . ווסף לנו ניאמה : | ולא יחסכנו f. 84

צדקהון . ולא יברת אמנות טובותם : ועקובהה לכל צרייך . ומן מחמד השמה : ימטי למדרשו . וימצאו בטב יומה : ועם זה אני מתפלל . ושאל מן לakeupה : יותר ל' ממצוא אהותי . דמצאי אתם : בעת צרותי . ולא מצאי נחומה : באבלי אלא במצאים . ולית אהן מקומה : זכרון מה היה לי . כי זה מקום שמה : זכרון אהותי אננה . אקרו מפתיר חלק ממה : עבדו עמי ועם בני בני . דמיום שפט עליון יתמה : אתרבו בבתיהם ולא רחל . במשכבה ובគומה : ואסקפו יתון על בנין . בטבות אنسמה : לא עינו אתם . רק מה ייחמדו מכל מאומה : יתנו להם כמה יתרחו . בטב נש וברחה : גברו אל לבי וללבון . השבירים מן הגונמה : יוסיף על זה כלו . מעשה אהוי עבר יהוה : עם הילדים הזוררים . דכותו לא נשמעו : ולא עשו איש עם בנו . ולא תלם עם תלטה :ongan ספרתי מעשוו . תכלת חייתי וכל יומה : ולא אספר חלק . ולא לשני וכן פמה : ולא יספר אלא . אז אספר נללי ימה : דמן כלל מעשוו עם . עשה זה השמה : קם בו חו לבדו . מראשו ועד חתמה : ולא שם בו לו שותף . אלא במעשוו התמורה : ולקח לנדרול מהם חרסתה . והביהו אל ביתו בשרכמה : ויעיר עלי מראות השמה . מלנו רב אבל תמה : יני יהוה גמלו בטוב . ובחסדים מתריאמה : יחלף עליו חלפה טבה . עם ברכת מקימה : בביתו ובכל מישלח ידו . לא חסור לו מן מקומה : יתיריו לה הילדים מטמן . וויבג נותרם כמה : יתריה ויחמד . כאמנות עבורי

לשני אשלחה . בדרכן לית כמהו : בגולגולות מן ידו מלא . ועל הכל שהוא:
והנתן מן אלה . לו ולזרעו : הכהנה הגדלה . והוא لها أساس
והו בעל הברית . ברית הכהנה : לו טב מיהובית . בוגל מה קנא:
לאלהיו בעת . קטול מן זנה ; זמרי עם כוביה . **الفرجي الانجاس**
גולגולות רביינם . לא אספָּל מרְבָּב : גלני הכהנים . דאוכרו בטב : אלעוזר ^f 83
והשנים . דכחותן לא שב : ובכל הכרנים . מא لهم אגנאס
זונרתא אתם . זונרתא מירמי : ואסתכל בדרבנן . סלחנות מן מרי:
ומני אליהם . השלים אקרוי : והשלם עליהם . **يطيب الانفاس**
טב מימר יתמר . בו יולדר משה : בשלם יותר . עד יתם הששי : והב
על . לו אדרבר . מן לבני ונפשי : ומימר בו לא יולדר . **كالينيان بلا اساس**.¹

بيت الفه جناب خدمة الشيخ الاجل فرد وبنو بدررو . . . بن عبيبي مسلhma ^f 87.
بن اب سقاوة الدرنفي يهوه ايرיך يومي حيو امن : وكان تاليقه هذا
البيت المبارك في دخول نجل ابته المرحوم مرجان في سنة ١٤٥٠

תפתח אזניך ותשמע :	מפרק אրשו אה חבריו .
ולא תקץ מן משמע :	שירתה דוברה .
ואודיע מד לא שמע :	למה אדרבר לך .
ואן מצאתה בו מומיה :	מה אפתחו פניך .
וטבה מן טובך שימה :	הסתירה בצדקהך .

וחדר במן דברו . ודברי מתקממה : מין דברי ידעינו . ונבוניט מתקדמתה :
ולדברי הסוכילים . לא נעשה ולא נשמע : ומה טב דבר יהי . דימסיו על
הכח קוממה : על בן יסודתי דברי . בנצחיו ובקשתו וברחמה : בתשבחן
וחרבואן . וחתולות וחרומותה : למון לו החשבחן לאו . בליליה ואיממה :
דאומצא מין חסר בלא עוז . מה במכה וברומה : בוראים רבבים מתחלפים .
ומה טב מה חכמה : בכוונת אב כל הבשר . מון עפר האדמה : ובארישו
מדילה . נפל עליו תרדימה : ויקח אחת מצלוותיו . לו אשה אקימה :
וחבנג עד קם מנון . מון עמר עלמה : ובחר מון סגיל ורעם שלשלת .
טהורה מון הטמא : | ששה ועשרים וכאה . ובזה המספר סורים עצומה : f 88
כי חוו על מספר יי' הי' זה . שם השם הנדול שם יהוה : כל זה מבנבל
משה . דמן השם אשחמה : טמו חתמת זה המספר . עד הודיעו לדן שמה :

¹ Then follows in L 13 the letter to the Samaritans of Europe: see Heidenheim, Vierteljahrsschrift, i. 88.

מה יהיה מה יהיה . عمليנו מחר : עת אלה יראה . ויחרד כל ככר וכל
ההר : ותקום בוראי . מוקן ועד נער : ווחשנה יהי . וינصب המיצן
וליה לנו שנא . אלא הנפש : דעם דניעה וחנה . מדרשה הריש :
וחקשת תשנא . ובعلמה החפיש : חולקהמנה .قطן ואלקאן
8. f. מי לך חזקה . בעלמה ובצע : מה לך מן מתן ולכח . ריק ממוץ חזא :
במוחטעה דבוקה . וא[נ] שמה לא מצא : רק ענה ישך . ובموت והוא תעבן
ואן השמע טמלי . שום לך מתחנה : ולכח עם בעל . המרע והבינה :
ושמשם אולי . מהם תקנה : מדע בו עלי . קדרך אין מא Kan
ארמי המרע . פרדייסי כפתר : ומרדורו עם קרה . ריחות בו אסתדר :
8. f. טוב מי ליעבה . בין פרדיסה ומערם : | ופריו לו צדה . וכאן منه סבען
מרי שים לבוי . מן יראח מל' : והمعد בקרבי . וועלן מצליח : ומן
חסידך נבייע . תשים לי קולי : מעתני ושוו . גלזיל האحسן
לך מני שלם . עם רוח הניחח : ירבי יתחעם . לפניך משלחה : אה
משה בן עמרם . מני לך מנהה : ואולי בשלם . לזרי בלحسן

8. f. غيرها علي النغم له ايضاً فسح الله في اجله مدح في الثلاث ايده عليهم
افضل السلام

¹ כהנים רבים הם שלשה : נדולים טבים . ליה בהם רשות : הם ישבים .
במושב קדשה : ולאלה קרובים . ומא בהם מן באש
8. f. לך אני אספר . חלק מן גלינות : | הכהן אשэр . גלינו רבות : שמנו
אלעוז . דלו נתנות : במושב אל ישך .خدمة האقدس
לבוי כד חזק . מקום ליה לו דמה : מקראהו יפרק . מכל גנומה : מן
לו כד סלק . ונוראו עמה : לא ידרש יתעתק . بل יزاد هواس
בארמה מן לו . כהות אלעוז וקבעו : עת השקוף על גבולי . ותמתי אחריו :
וחשב קבלו . ותראה נורו : אבלך יולו . وسائل הוואס
8. f. והכהן הכבדר . דאיתומר אשתחמה : אלה לו אכבר . ומיתובתו רמה :
ובמושב אודר . ועל פי קעימה : עליו אחותקד . מן غير اختלאס
הרמתי קולי . בדרכן איתומר : וקצורי מירמי . כי גלינו יתר : ולאי
על . נקם מוה الآخر : ואל מקומו עלי . נחנה ובלglas
ואשרי ואימר . וכברומו אוסף : ולא אוכל אספר . מה בו אתהסק : כי
8. f. גלינו יתר . ועל הכל יניף : | והוא פינחים אשיך . מגדה לא יexas

¹ With Arabic paraphrase as before.

מכל קצף וננה . וכן לטובך נשאל : השקף ממעון קדרן מן השם .
וברך את עמק את ישראל :
ארני יהוה וגנו

תפלתוינו ושיאלינו . בטובך לא יטרפה : ולא תשיב אתנו רקים . רך ۶۷ ג.
חסדריך אוסיפה : לנו ולבינו . והרחק מן כל חריפה : ורפא מחצינו .
אטמי האש השrifah : אה מן לך הוכלה . ויכלוך תקיפה : אה
עשה מה את בעי . ומה תעשה הוא יפה : אה אמר על נדליך . מחצתי
ואנכי ארפא :
ארני יהוה ברב חסדריך . רפאננו מכל חלי :
ורחם עלין ברחמיך^۱ :
רופא אתנו ברב נדליך . בעמל משה נאמן ועבדך^۲ :

تسביחת עלי وزן קם נبا سידיTailif خدمة ابن العم الشيخ האجل ۶۸ ג.
صاحب הقدر והמحل מסלמ ابن המרhom العم מרجان הדני פסح
الله וגנו"

בשם יהוה

قم נبا סידי . וاخلص לבnan : וدعنا נסבע . واحد ודיין
ישתחב הקדם . אהיה אשר אהיה : שמו הוצר חמימים . יי'היויה:
האחד והקדם . וסדר בוראי : מן חסר אקים . وقال כן וكان^۳
ישתחב ישתחב . מן השם נsha : ובתקoon חכמה טבה . הארץ אפרשה :
וית מיה קה . ותראה היבשה : ואעטח עשבה . מון קל שי الاوان ۷۸ f.
ברקיע שומיה . אלק נוראים : ושרץ נפש חי . במים טבעים : ומוני
בחמיה . טהורם וטהרמים : ואדם בראשותיו היה . יنطق بلسان
ובטב משפטה . השבעי קדיש : ובתרד זה ויטע . في التعليم גنان
מעלה למטה . באראשותו אתחדש : ובתרד זה ויטע . في التعليم גنان
בן אדם אסתבל . זאת הבראות : ושבח מן יכל . על זה המאומות : ۶۹ ג.
שים בכל חילו . אחרי אלילות : בקצף חפל . ותסגי في خسرן
כى כל מן החלק . דרך אמונה : אלה לו סמרק . בטב מתנה : ובעלמה
מלך . חסד וכשרנה : ובאחרת גתק . ابواب לבnan
ואצאה אתך . טוב ברע לא חיפק : ושים בכל חלק . ברע הדרך : ۷۹ f.
לנפשך תשפרק . ותצא פר מנבך : עת תקץ מן שנחך . ותقض חافي עריאן

^۱ Three times.

^۲ Here follow (ff. ۷۶b-۷۷a) the two pieces printed below, pp. 806, 7.

^۳ Here and after each stanza follows an Arabic paraphrase.

סלח לנו מריד . ולא בותינו בחסידיך : ואמן יראתינו . ופדי יתן בפדייך :
סואת עקיה . דבראו על עבדיך : הצלינו מותם . כאמנות עבדיך : וועחה
הננו . עמדים בין ידיך : מתפללי[מ] אליך . ודרשים מן חסידיך : וכור
לאברהם ליצחק . וליעקב עבדיך :

ט' על פתח רחמייך נעמדו . ופני גדרך נסתנד : ואליך נשא הקול . ואל
צורך נפשך היד : ונדרש מן חסידיך : אה ים הטוב והחסד : תצלינו
מן הרע . ואל עמק לא תאבך : בזאת המונפה . ומבהיהם חטולך :
וחשים לוון השלם . ומה בכתיבך אתייסר : ונתתי שלום בארץ . ושבבתם
ואין מחריך :

ארני יהוה וגוי"

פלליין אלקיך . והכל יורשך : יטרוף ויישוב רקים¹ . דכביי לבר מנך : ושייאלן
מן צורךך . ברביאנק ובשלטנק : חשים עמק מוצא . מן קעפיך ומון
נגףך : ולא יטמי בון הדבר . והטיב להם מותנק : וברכם ואשרמרם .
בברכת קריש אלפנק : יברכך יהוה וישמרך . יאיר יהוה פניו אלקיך
ווחנן :

ט' צבע אלקיך עבדך . ופני גדר קעומ : מסתכל הרוח . מנך אה אל רחום :
ולא רוח אלא מנך . וכל דבלך מנך לא כלום : ושייאלן לך בחסידך .
ובשמנך העצום : תסידר זה הנגע . ולא ימצא במקום : מבתי ישראל
ומירך לוון יקום : ישא יהוה פניו אלקיך . ויישם לך שלום :

ארני יהוה וגוי"

קראיו בשמנך העצום . וברב יכלותך : אתרחם ואתחנוך . לך די אמןותך :
וישים לעמק הפיצו . בכל צפותך : ותעצר מעלהיהם . טני מונופותך :
ותשקב האש היכולה . ברחמייך ובברחותך : ועבד עמוון במיירך . בקדוש
ארחותך : כי אל רחום יהוה אלהיך . לא ירפא ולא ישחיך :

ט' ראה אלה בברחותו . ומון הרע הצלינו : ועבד עמוון בטובו . לא ברע עמלינו :
וישים את המונפה . סביבותינו לא עליינו : על בן לאחי עליינו . ועל כל
קהלינו : נפרע ראשינו . ונשא את ידינו : ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו .
וישמע יהוה את קולנו : וירא את עניינו . ואת עמלנו ואת לחצינו :

ארני יהוה וגוי"

שמועין דכל צבעהה . שמע בקהלן מREN : כי אמןותך חמיר . לא תעוז
למסכין שאל : ולית איקרך מתחסך . עם זכהה והסוכיל : בחסידך
ובצדךך . ובטובך לעמק כפל : הרחמים והרטתו . ויכולותך לוון תצליל :

¹ I. e. רקס.

חלילה לשטןך . על עבדיך תקצף : והכל ממרק ירא . ומון קצף יר�� : ט'ל ג' סוחדים ברבותך . והן לית עמק שותף : ואן תחטט במתה עמלו . ברגע
לוֹן תשפּ : אהב להם טובך . ובעוותין לא חטרוף : כי מנך מסתכלים .
האנשים והנשיות והטפּ : יקום ופסח יהוה על הפתח . ולא יתן המשיחית
לבוא אל בחיכם לנגן :
אדני יהוה וננו"

פראח על עבדיך . הרנו ודוֹחלוֹן : וצפריו נביבים . כי לית זכאה מנון :
יקום על נסוחך . בשמה וחונן : אהיה אשר אהיה . לא תכח עבדיך
בעמלוֹן : ומון דן לחצה רבה . ברחמייך נגשון : וארטוי ברותותך .
ונכטובך הקם לוֹן : יהוה ילחט לכם . ואתם חחרישון :

יתחללו אליך . בלבב והנפש : סדר הבוראות . והכל ממרק בלש : חושיעון ג' ג'
בישועה . אל דן לחיצה תנשא : ותיפך את האבל . בשמה וברנש :ומי'
יקום על חרחק . חסל לוֹ תגרש : אנטיב ואיטב וארטוי . ושמעוֹן מן
יבקש : ארטוי לעבדיך בעמל ארשווון . ובזעוק מי במוֹך נארדי בקדש :
אדני יהוה וננו"

כלה אתה עמי . וכל כלום לא יפלאך : ותרח טובך מתפתיה . ולית שותף
עמק ימנעך : וחסידיך מתיירה . וכלה בזה ירעך : על כן בשחר הילל .
וארך היום נקרך : תרחם על עבדיך . וחוישיעון ביושען : ומלוֹנו
לחיצה רבה . תמחה ברוחך : ותקים מימרכך כל המחה . אשר שמתי
במציריהם לא אישים עלייך כי אני יהוה רפאך :

לשיילוֹן אשמעע . ובעוותון מן טובך : תסיר את המגנה . מן קצף ומונך : ט'ל ג'
מן עבדיך המימנים . ושוב מהרוֹן אַפְּךָ : וזכור לזכאים . דישבחעת לוֹן
ברך : ואתלי זה הרנו . ותשימו בדביך : ותשיטים לעמק מימרכך . בקדוש
בתברך : וברך את לחמן ואת מיטיך . והסרתו מתחלה מקרברך :
אדני יהוה וננו"

מבעליך לית מדרש . רק אליך אשא קולי : אה שמעיו הנקאות . בנסתהך
ובגנלי : ראה לדלותי . ואניב לשאiley : ורחם עמק ישראל . ורפאם מכל
חליל : והצעים מן האבל . והশמחות לוֹן תתגלי : ותקים מימרכך בכתברך . לכל
صاحب וטלי : ולא תהיה משכלה ועקרה בארץך . את מספר ימיך אמלא :

נתו המתנים . דלית שותף עמק : שמע צבעינו . והציל בחסדר עמק : מוה 47 ג'
המַגְפָּה . וחוישיעון מן נקם : וחשוף עליהם . ברחמייך מעמק : כי לך
היכולה . ולא רוח אלא מנך : אהיה אשר אהיה . בחסדר וברב שמד :
שוב מהרוֹן אַפְּךָ . והנחים על הרעה לעמק :
אדני יהוה וננו"

ובדלות קעמתין בין יידך . ראה בעין חסרך עלי : וرحم דלות עברך .
ואניב לשיאלי : והסיר המגפה בחסרך . ומעל עבריך תعلוי : ולמה
נמות ננדך . צעקה במללך : בעמל משה עברך . לא תטרף שיאלי :
אדני יהוה ברב חסרך . רפאננו מכל חלי :

בניציות לבבה . לחסרך אני בעי : אה שמעיו העזוקה . לא תנוף מקראי :
ו热搜 זה הדבר . מעל הבוראי : והיפך את האבל . בשמה ובוחה : אה
אמור על גדרך . אני אמות ואחיה : אהיה אשר אהיה . אה מנ שטך :
י' ה' ו' ה' : יתרבי וזה השם . עשה מה דו בעי :
אדני יהוה ברב חסרך . רפאננו מכל חלי :

галן הצרע . ולא חפן אל קשה : העם הזה ולא רשווע . ולא חטאתו
רישעה : דר חמיך אחוזת הכל . וטובך לא יתנסי : כל זכאה וכל חיב .
על בן מבקשי : אליך רבוי חמדיך . אן לעבדיך תושיע : מן הנגע ויהי
לון . מה כתבת בספר קדשי : אליהם עמק . בכל אשר אתה עשה :
אדני יהוה וננו"

ז' ג' דינה מן אסטרא¹ . מרוי ברב נדך : והשקבן מן השמים . ברחמייך מדילך :
ואוציאיא את הקצף . מן ישראל קhalb : ומעל אדמאנך . והרבך אמר יילך :
אל ארץ הבפורים . דסרו משבלך : ואנן חיקם לן מה אתגלא . על
יד נבריך וחבלך² : והנה אנבי עמק . ושמרתיך בכל אשר תלך :
אדני יהוה וננו"

אן ראות בחסרך . עבדיך תעביטה : בויה החלץ הכבדר . והמנגה ומישטה :
מכן אמן אמן . תשימון פליטה : ורחמייך תאתי לון . מלמעלה ומולמטה :
עד יהונו בתריון . שכונים בבטחה : ויקום לון טימרכ . בתורה הקשיטה :
והיה המנהנה . הנשאר לפליטה :

ז' ג' לנתחי דברי . בהשבחן עוי ומורתוי : ויהו לי לישועה . ובו תמיד דבוקותיו :
ומתקשת אן הוא . האל העניأتي ביום צרתהי : ויהי עטדי בדרכ .
אשר הלכתהי : על בן עמרותי פניו . וידי לו הרמתי . וצעקתי בלב
שבור . ארתי ארתי מרוי ארתי : אה מן רחצוני בר וועליך . לשועתך
קויתי :
אדני יהוה וננו"

ז' ג' בפצחותה . והסיר את הקצף : ושוב מחרון אפק . ועל עבריך רחף :
ואתליך זה הרם . רעל עלמה אתקף : ומלונו לחצה רביה . בנגושה חלף :
וישמע לשיאלו . ובעתון לא חטרף : ושים לנו טימרכ . דיטפי לכל
שרף : ופסחתי עליהם . ולא יהיה בהם נnf :

¹ In the Arabic version .

² In the Arabic . وخصيمك .

יום דיןה . ומה בו מן תשלהה : ויעוב כל מאום לובנו . ולא יזכר זה יהוה : מה אמר אלא והוא . מהדר לשותו בחכמה : רק קרא
שמו ארך אפים . לנטרוי קעימה¹ :

שمرם אתקריתם . מתילדים למשחחותם : שימו עוכריכון כשמותיכון .
וחלפו מה עשיהם : מן הדרות בהגויים . והמהלך בהלכותם : מן האלון
עם נבל . טבלים בטמאתם : ואתם עם קרש . ופרקן רב בינכם וביניהם :
ומום על אנשים בותחון . חן ייפויו בריתם : עם אלהים ועם אנשים .
והזקנים אבותיהם : וכד מטינו אל הנבול . במעט מספר ואבד עצותם :
וקמת לנו הרה מלחה . תחת אשר היהם : וכוכבי השמים לרב . על
אשר מריתם : ועלי מיר זה . קמי האדרונים מן שרתם : ואהולם
אליה אמר בכתבו . מן כלול מצותם : והתדרו את עונם . ואת עונ
אבותם : חן אהיטב בעני העדה . מימר פם אחד בנטשותם : הנה
שנא נא פשע . עבדיך וחטאיהם : והן לא יתויב ולאלא . מה עלי תלנותם :
ואני מה אמרתי . ואתם מה שמעתם :

תרועת זה היום . בכל יומי השנה : מועד לא כהמודדים . דתיתך בערנה:
בי כל המודדים במילך ומשתה² . זה פרד זבנה : ובו מוסף עלת
הכהן . דאמלאת ידו בכנהה : מתקדמה על עלת העם . ויבוא אל הקרש
וינהה : כפירותם בעדו ובעד ביתו . ובעד ישראל זימונה : והיית זאת
חקת עולם . עם הדורות מותכנה : חקת עולם יכפר הכהן . מורשה
ממנה : והיתה לו ולזרעו . יכפר על עדת ישראל מן עוננה : ואתקוממת
סגילות הכפרות בהם . מן פינחס ועד אתה : טובי מי יבו כפירותון .
באחנן יומה ויבגע : נפשו לבוא בצל קורתון . בזה ימצא ערנה : ותנצל
נפשו ותורח . מן גור קשטה דרענע : מרוי טר בעלי הבריות . וכפת כל
אויב ושנא : מרוי תח בעלין ברחמיך . ושים לנו תבונה : אל המהלק
בריחותך . כמו היה בראשונה : ולא תשימן ממנו כל מה הוא לו .
ילך לאחרנה : והטיב עבדיוין בין ידור . ופרקן מן פנותה ויוננה :
ולעונותינו ולהתאותינו ונחלתנו . אין עמר סלח נא:
אין ביהוה אלהינו :

استغاثة مرادنا نكتبها هاهنا من نظم جناب فريد عصره واوانه خدمة ابن العم³
الشيخ مسلم المرجان الدنفي تقال لما يعترض عوة ووينا وموت وعلى
الله تعالى القبول

² אליך רבינו לךך . אתחפלל ואשא קולי : אין עוד מלבדך . אשים לו פלי :

¹ קיימת ב. I.

² With an Arabic version.

צליי קראי: והוא כהן עליהם . פרוט תשבחתה לאל ראה: לא ישכב
ולא ישב . ואפחהה לו תרחי:

ציאם זה משה הנבי . לא בצעים אنسה: אלא בו אותן רבים . לא
הצטמת באישה: דמן בסר ואדם . בעקבה ובריש: מאה ושים
עדנים . כמה צפירה כהן רמשה: לא מיכל ולא משתה . ולא אנשמו
לנפשה: מן מיini אנסמותה . רגליו מתחזיבים ידיו פרישה: ובתר זה
עדנה בלו קבל . שני לוחות מן מעון קדרה: אריך אמרתים וחזי .
ורחוב כל קרשה: | אמה וחזי וכן קומתו . בכוח תקיף לא נשינה:
על מרדי ארונה . רבעשנה קריש: ורד סבלן מלעל אל לרע . וקרן
עורה על אפיו מלכשה: ויראו מנשת אליו . אלא עת לנן ארשה:
מי לו סחרדים באחן . גלים כות שמשה: נורו סלק מן ארעה ^{למושנה} .
נצח לו בשניין ערשה: ומלהו הלכה בהם . בכל מה הוא מבקש:
יסתקף מן אהילן גלינה דילה . כי הו סוף מדרישה:

f. 69

קה מן אנדיות לך . מן מיini המנוחה: ציבעד מן גלני נבייך . דמע
הבוראות: רבגלו קדרך מרכז ובחדרך . מלבין המשפחות: ובידיו אסנכל
במועדים . מבנים מחותಡות: מןן אהן יומה רביה . דנהריו מופעתות:
מתקרי יום צומה . והיתה זאת: לבם לחקת עולם . בהדורות דאלו
והבאות: לכפר עליהם . מן קטנות החטאות: דנעישו בשנה . מן אישיות
ופשעות: והגדרות ליתן לנו כופר . אלא משב הרוחות: באשתחה
وابאניה . ותליי על הנבחות: וקנום יום צומה ליתו מכפר . אלא מן
עוב הרעות: ואתקשתת מנה תחובתה . ותמידות התפלות והבעות:
ולא יעוז היום וישוב מחר . אל רע מה היה בו מן התעוות: וידיע
בוך לבו הן מרה . שרי עמה בכל הרגונות: הן אתקשת זה ועבד
בכה . תהי ידו מלאות:

רב חילה דצרך עליך . ישראל באחן יומה: אחת בשנה יתי . בו ענות
ואנסמותה: ענות הנפש הוכאה בהתחלתה . הוא אנחותה בחתמה: והנפש
דלאית בכיה . מה יעבד עמה צומה: החלן מוחין והכווש מליבות . שניהון
צמיחים במקומה: | וڌيימת ביןם בין . רב בין עלמה: יגלי עם בעל
הלבן לבן . יודמי לוں בדמות: ועם בעלי הכווש כותון . וזה על אנשה
מולמה: הן יוריד עדיו מעליו . וישבק אימנותה דקעימה: וזה הן בעל
שני הפנים . דילך רכבל בין עמה: וישמע דבר המוכח . כמוון לא שמע
ולא עמה: ולא יכרת בו מואם . ולא יתחלף לו צלמה: ולא יוען

f. 69b

ואחת מקורתה תנייניתא . לדמע העולמיים: | כה אמר רבי יעקב . 68 f. ותניד בכמה עשוית לחתלומיים: והשיב משה דברון אל יהוה . רחם הרחומיים: והתייצב בתחרית ההר . ועלה הנביא התמים: במקורתה חילתה . ועבר בין המלאכים הרמים:

ספריות מקרה הנה . לית צורכה למדרכה: כי הממלל בה סני . ומספרה עשרה: מנון שלשה עשה . ושבעה לכם לרה: והיא אker מה יתبني עלו . מן משפטיה התורה: וכבר שמעו ועמו זה המעמד . דחלו רחליה תורה: ואמרו לכות ואות העמידה . לא לנ' יכול להמעודה: אלא קרב אתה ושמע . ואתן לנו תדברה: שם בנא משה מובה . ובסנה עליו קטרה: בשבעה וארבעים מן השבועות . דפקד במספרה: ובשנה וארכבים אמר לנו שבו . ואתמד לה עלי אליו ההרה: וייש בן ויכסהו הענן . ששת ימים ויקרא: אליו ביום השביעי . ואתקומם ג . ול . יום בתרה: مليו ארבעים יום . צעם קעם מפרע: רבואן למרה בבחורה לאות משריתה . מכל הבשורות סדרה: וחכמה בסיאן ונילאן . ומראות הגבאות מנה לא נסתירה: יתרבן עמרם ווובגד . דקם מנון זה הורע:

עד אשר נשוב אליכם . משה דבר עמו: ולא אמר לו מספר ימים . ואשתחמו לצלמו: וקעם מ . יום בתפלותה . ולנוח אלהים חכמו: עובד המשכן וככליו . ואקים לעינו דמו: ואמר וראה ועשה . והוא עמיד מקום: ואתקומם בלבה תשיבותה . זה מה הוה ממו: ומה הוה מן ישראל . עשו העגל וישבמו: בצפר תמיימות הארבעים . שם אמר אלהימנו: למשה לך רד כי שחת עמק . לא מוציאם משמו: | ואמרו 68 f. אלה אלהיך . ושכח את אשר עשית עמו: חמן אתקסט רנו אלה . ווחל מן זרעו נקמו: והחרד תפלה בעדרם . ובعد אהרן תלימו: טרם ישבר הלוות . מן תקופ ארצמו: רד וקטל עבדיו ענלה . ויאמר יהוה למ: משה פסל לך שני לוחות . והלוות אשר אתקדמו:

פנים אל פנים דבר משה . במה יהי ויהי: בעמידותה תנייניתא . והוא שחר בעי: ואמר למרה מייד . לא עוזן לו ימי: הריאני נא את כבוד . אמר לא תחול עין לו תורה: רק עבריר כל טוב לפניך . וקראתי בשם יי' הי' יה: וחכמו בזה המעמד השני . קשיותה הבריה והיך היא: וקשיותה החם הנдол . רלא הנלא לאחד מן בוראו: עלמה אלא לו . באדרי ועלאי: ואתקומם צעם קעם ארבעים שנית . וכותב بكلמוס עבראי: כמו היה על הריאשונים . ומאללה מסעוי: אל זכרון ציאמו . ועתה בבעי: אל תשבית זה הציאם . לפם מותות דעוי: ט . ים ום . לילה . עמיד בריש טורה בין צבאי: מלאכיה ואנון סביבותיו.

נור פרשת' בהר ובשפילה: מלחת קשטה-קעמת' וכד אמתת גבולה:
צין קמיף יצא' מן פם היכולה:

אמרנו: ונאמר:

לリスト אליהם בו' מן אנוה ולעל נפרש: למה בחרו בNELLO. בלעדיו כל
אנש: ונלא כל רז מתחסנה' מן היישן והחדש: ותמה רב סני מון'
דינדי יצרו מנה יתחלש: חן הו אתרבה בבית דרבנו' דמן אימתו לבש:
מטטרם מובאו בובן רב' וצוה המילדות טרם יש': מיירטו כל הבן
הילד. לעברים היאר תש: לכון וכל הכת חווין' ואשר אהדר מנה לו
פנש: ומן יקום קבל ריחותה' כי בעל דברים יגש: ויהי מקין'
שמנים שנה' זכר אליהם ברית השילש': ואראה אליז' בלחת אש'.
וathanesh מה אתחדש: מן מימר ולעלתו מן הארץ היה' אל ארץ:
זבח חלב ודבש: ואמנע מן המובה אל פרעה' וידעו אלהים מה דריש:
בלבנה מן שותפות תlimah' והן הוא בו יתכנס': חלך זה ממזרים וזה
ממדין'. וילך ויפנש: אותו בהר האלים וישק לו'. וחתמלו בים
אתפרש:

f. 67b

מן אכה שרדו המופחים' מופת בתיר מופת: על זה הנבי' דריחותו מרחתת:
על דבוקי אימנותו' והוא עדתה נחרפת: בכל טוב ההן שמרו' מצות
יהוה הדונפת: על אדר דשלחו בהתורה'. ושם יתו חלפת': כבоро'
הכבד באראה' וגנותרת גליגאותו עדפת': ולית זה מקום פרתון'.
המופחים דאטלהף: על סנאי אימנותה' ומן דעתה ניאספת': וככלום
הן זה הנבי' חשליך דבבוי אל תוך שריפת': חרן אף יהוה' והצליל
ערתו וכפת': כל סניהם קמיון'. ואיתמתון אתקפת': על פני כל הארץ'.
ועשו הפסח ואתננפת': בכורי מערדים בליל פסחה' ורוחותה תמן
עננה ואשתה' עד באו אל שפת': ים סוף' ואתעבד לן תמה' ועין
הרazon לן צפת':

נסעו אל ימה' והנמ' שלומים: בתיר טבע הדבר' ודהו עמה' קעטמים:
ויבאו אל מורתה' וימתקו הימים: ונלא לן חק ומשפט' לדעת ההן הכו^ר
מתוקומיים: והוליכון אל איילים' ושרו באיקרים לרמים': ובמושרת מדבר
סין רד לן' לחם מן החסמים: וינהו^י אותו בהצנץ[נ]ת זכרון' לאחרית
הימים: וברפידים שני אותן' אתון בהם חכמים': הצור ומלחות
עמלק' ונסע דמע העמים': מישם אל מדבר סיני' ברצון ורחמים:

והיא איקר רב איקרה: בא בעל התפללה . דלא קדרה ולא בתורה: מן יקום על כנותו . דיפתח אוצרה: ומרבה לכל עלמה .מן מריה ודברה :

טוור חורייב אנגל ואמר . בסרני בסרני: בילדיה דבה . ועלמה מתני: לו 66. ג. נלנים רברבים . ומירמי אני: אהיך חדי מימנה . ומן סנווי בר במוני: אהיך חדי ילודה . דאתילד מן בני: ישראל דמעי העולם . ולטובאך מצפת עיני: אהיך חדי ילידה . דיתקיי מן הסני: ויאמר משה משה . ויאמר הגני: אהיך חדי ילידה דינק . מן חלב הצון שנן סני: אהיך חדי דיעמד עלי . ויטל אל קני: עלמה צדקה אליך . והדורות דאלו מפנין: מובאך וכל מהם . הוא אמר אויל' אבנה: צפיה בפני היליד . דיקום קמי אדרני: וידברו פה אל פה . על רישעה דטור טני: בואת ישא ראש' . וישתלח לשני: במפרט חרותה . ובו נתמלי ונתחני:

יוםיה ולילותה . אורחו והדריו: ואמר רב והוא יומה . דיהוה אניריו: במנצוא דין ילודה . כליל העולם ונורו: דאן סכין מובהו . מן עולמיה דעברו: דמנצאו חרותה לנו . ולכל בוראה דאתברו: דלכל יומיו הר מועדים . זהו ורצון ישרו: ורקם בעל ממשלה היום . ואמר נורי מבכש' מן נורו: וקדמי אתחעד לו הנור . דין מומרה אקרו: מאן אמר יהי אור . אליהם אמסרו: טפה וירא אותו כי טוב . ולזנן מלולו אסתירו: עד אתכשָׁן² מודיעי אنسה . ובמובאך כל זכהה בדרו: ונורי אני ביומה . ונורו קדרמו וכתרו: בליליה ואיומה . מראשית העולם ועד אחריו: ונורי יהי וילך . ונורו כמה ברמשו בן בצפרו: ונור אישתא ממנה . ודימה דתו אלה במירמו: אש דת אף למוא אף חובב . ובריתך יنصرו:

בד אסכם המאור הנдол . קדם משל הלילה: | ואמר לי לילה חדה 67. ג. בחדרש . תמיימות ותכלת: ותמיימות דין ילודה . לעלם עלמים תשתלה: ודםמליל' לעורנה . חור לא יו' בנפשו מלא: וזה מלא הנויים . בהימינה והשמאליה: גורדים ופקודים . מלאה מלאה: ואני חור והר הלילה . והוא זהר עלמה כליה: לנו כל זבניה . ונורו מן גנלא: ואני והכוכבים לעל . ונור זה פרוש טטה ומעלה: רצצת הארץ ואמרתה . אני היא הסגוליה: דאתברא מן עפרי . נור עלמה ובכללה: קדרש בני אדם . דרכו העולם מצלה: דמע בריאותה כליה . באחרית ותחליה: טפת

¹ מכבש גזות . ² מכבש גזות.

לנו חדש השבעי . וזה מנייד מתקדם : מתחעתק מן הראישונים ' דשמרנו הקיאם : ויום מולדו אהתעשה . שמה בין המלכים ונם : אמתה מון שומיה לאירועה . ונם הנם הלם : כל מן הבוראות אמר מיימר . בnell זה הילד החם : והנני מוכיר קמיך . מיימר כל חרש וכל אלם : ראשם השמיים . אמרת בתה שלם : בלשן דברה . בברני בילדיה דקם : ימלל ממוני פה אל פה . וידע רעת האל הרם : ומה אתקדם בבריה . ומה שמיר ליום נקם :

ואשתה דעל אהי שומיה . גלת שפהותה : ואמרת אתי כל חזאו . בדהו יליהה דאתה : ילק ברגלווי עלי . ולא ימצא מני שריפותה : רק תרבקי הקרוישות . ושריפותי בנינוותה : ומה ידרש כי לדבבו ? ייתי בזוריותה : ובוים מעמדו . אני ראשית שנבותה : עבר בז' ואני סביבתו . מוה ומויה ברחמותה : ומון בזה כותי . קרט חשק בתורה בנילוותה : ואמר אנא עוזר לו . במקומות תלחה : שנים אסר בז' דכביו . וימטן לננותה : הראש במצרים . לנו בית עבדותה : והשני בז' סוף . דבו ישתו כוס מותה : והשלישי בחמעוד . בתריך אה אישתה : מניך יבוא אליו . ותחלף תשבייתה : דלי ביום החזא . מן השכotta לנארותה : אה טוביה אה טוביה . בזאת סנילותה :

66. f. זרו עננה בתהון . ובבלשן דבריו אמר : | מה דאמרתון אתון . זה אתי בהמשמר : אלא גלווי אני בו . גלויג רב ויתר : אני מכסי לה . בכל אחר ואתר : בימה ובמדברה . ובכל נחל וטבר : ולמביית לפרקת . באهل העדות אשר : יועדר בו בחכבוד . ובוים המעמד מגנן אליו עבר : ומני יש אל הערפל . שלא בתהו בתה : שמע ערפלת מלול השלשה . ואמר לידי הו מעור : מני ישמע הקול מודבר . ויתנני לו הנסתר : מן מלכה דעלמה . דבחרו מן הבשר : ושמו דעתם ביןם . ואראשה לנו למויק : יתה ולמשמעו מנה . ומנה זו לא סתר : וחוק לא נרבינה . המכבוד לו חבר : וזכאות הקדר על בנותון . כל מן דבר דבר : שמחותה במובאו . וכל העולם אתבסר :

חיל' כסיאתא . בסדר כל אחד לחברה : בא איש האלים . דמן מין אדם בחירה : בא מגלי הקשת . על פי מיימר מרה : בא משה הצדיק . בעוברה ומירמה : בא התומים בבריה . דרמלה אוקרה : בא נאמן בית האלים . בנגלאה ונסתירה : בא גלאה אימנותה . דרמן שערה : בא מיבאי ארחותה . המזעי במשמרה : בא נביא אליהם . המלוי לאתירה : בא דמע הבריה . מן אסתירה ועד אסתירה : בא מקבל הלוחות . ומגלי טמרה : בא ספרון דחיה . דמן קרשא אקרה : בא לביש קרן עורה .

זהה עשה: בציאמם קדמאותה ותニアנה . לקבול שני קרש: מעשה אליהם הם . עתידה מן היום השישי: מן יומה דלבש הצלם . אתחדר לבניה רבה מישא: מלبس קרן עורה . ועל אדורתו שלשל אנשי: זכותה מן אדם . אל בן למד דאתעשרה: אדם תניין באדמה . ואחותר הו ובנוו ארש: אקרוי המשפחות . וממנה נפרדו שרש: اي' הגוים למיניהם . ושם שם סניל לקדשי: טפטות זרע זכותה . אל האב השלישי: אב המכון הגוים . דatakrai עבר ונבי ונשיה: דאתחמר בגוללו המכסה . אני מאברחים את אשר אני עשה:

גדולה להוה . אשר הות ריחותו: מן ראשית בראשית בוה הבשר . מן 65. כל בוראותו: ובו פצח אברהם . וחפש שלשלת זכותו: ובו פשר יצחק מן המאכלת . ושיארו על אדורתו: ובו פלט לעקב . למשמר חולודתו: ובו פלן ללהי . חולקי נחלתו: ובו פרש לקחת . קדריש עבדיאתו: ובו פרד עמרם . ושמו מן בטחו: דמען מן דמעים . הא לו עמיית אותו: רק בעין הלב נעמי . ונגשך ריחותו: בכל אחר ואתר . מן אתריו תורתו: מן זבן מולדו . אל יום עתקתו: מאז זרע על הארץ . ורות נוראותו: מן הקצה אל הקצה . ואתבשו במנצאותו: סדר הבורות . והדרת עלמה בחמותו: מן דאמר הן נבי במישא . יעמי מה הי רבותו:

דע ברקיע עמרם . וסלק במנדל יוכבד: טהת טוב מן הבריה . ותרא אותו כי טוב מולד: ודרשת צפינוו . וממן יסתיר שמשה עת יכבד: ורחלת מן פקור פרעה . כל הבן המתילד: להעברים היאר תשליכון . ועברת כמה פקר: ועשית תבכת גמא . ושותת אותו בה והורד: אל הול והול בטל . שפעחה והבלד: ווסתבל ביכלות האל . הנכבד על כל כבד: ולכ איכה' דחול עליו . ואחותו קעמה לדעת מה? יתעבד: אלא וכדר סנרת תיבתו: מה יבוא מנה המים אל ננד: בית פרעה ותרד בת פרעה . ונערותיה הלוות על יד: היאר ונסבת התבכה ואפתחתה . ונור בעלמה אתחדר: ונbehalt בת פרעה וממן עמה . מן ראות זה הכבדר: ואתחשי מות בה מן המבחן . וממן יתה עדנה עמר: וזה גל ותחמל עליו . ורחמותו בלבב וכבד: וזה למה אתריה שמור . הברית והחסד: החל בדעת יהוה . מן יום ברית אדם: ריחותו בוה הילך . וקוממותו 66. בחועלם: והכינו טפת נור מן קטף . אל קטף אל עמרם: ומאו רד אל בתן יוכבד . ולנו קרבנה הלוות: הות כל יום מיום תדריך . ונוראותו עליה תחרים: עד אתילד בשעה השבעית . מן יום השבעי דאתעצם:

ובטבו לו יחמל: ויסני חרודה ביוםין . וממהם אמן לא חבטל: ויקים תחבה ביוםין . ויתעצם ויידל: וווחנלי לשון העברים . ולשון הערבים יבלל: ווימהח מן עליך מתנבר . ויהיו שם ומישל: ותשכון לבטה ואין מהריך . ועם עלך לא יהגכל: ומישלת בנויים רבים . וגוי ברך לא ימשל: בעמל שלשה וכאים . דבון בעל התפללה אתפלל: ובעמל יוסף הצדיק . דברע לנו לא יקבל: ובעמל מי קרון עוז פניו . ולא יכול אחד לו יסתכל: ובעמל אחרון ובנוו .ומי כובית זומר קטל: ובקדושת מון ישועתו קויתי . דלא יתרף למסכין שאל:

¹ شيره مباركه تسمى شيره مولد مشه عليه هشلوم تعال ليلة هكفور على والده شمودت من قول العالم التقى العلام عبد الله ابن سلامة رضي الله عنه

בשם יהוה נשרי

על פחה כל ממילל .	
ובוכרון שםאהו ,	
דעתה ידע לא תטמי .	f. 64 ^b
אמר מלחה וכלה .	
לחבראות בסניל .	
בחצלים והדומות .	
נקיב בחשם אדים .	
שרי בוננתה חיך מלך .	
לששל רזים שמו .	
מלת א . ראש שמו .	
הי ראש האותות והמספר .	
בן הי ראש שם אליהם .	
השני מלחה ד .	
ニסוסי ארבע הפאות .	
ڌיך ארבע עולמי השנה .	
אליהינו לך נברך .	

בשלישי מן שם אדים . דאמיר בדילו נעשה: נגלא רוזן רזי . ראשית שם משה: במנין זאת המלה . שני פעומים אתרשי: לו במיעל דרג רבותה . ומלבש לבוש מן לבושים: מיהובית נביותה . וכמו מה . ומ'

¹ The pieces which follow in L 13 are for various occasions. ² L 13. ממילל 13.

בית איפה לא...¹

- ב'ין מדעה נתבונן .
ונחדר לנו ממלל :
שפיר חסיר יקיר .
ומן מרן נסתכל :
למיירן יטיב .
וחאול אמרתי בטל :
ומתעתקה ישימה בכל :
מן דרים אל דרים .
השמהות בישראל .
וtheeshmuthot bisharal .
f. 63^b, 13, 17

ולא יקח עבדו על רע חנו . וצדקתו לא תסבל : כי הוא חסור המרע .
לא חכמה ולא דעתה ולא יכול : למיטרים טבים . רך מדשו יתכלל :
בנור החשבות והמוראות . למן לעלמה סבל : בתקון חכמה יהה . ונשא
הশמים ממעל : והארץ מתחת אפרשה . ובתרח תחו ובחו נאל : היבשה
ואראה . והםים אל מקום אחד אסתבל ; וברקיע השמים נטע כוכבים .
וכל מנון לו מנדל : והעוף והבהמה והחיה . זה יאלל וזה לא ייכל : וקדש
יוםה שביעה . ואמר כל דמחלל לה יתכלל : ותקון חכמתו בבריאות אדם .
דאבדלו על הכל : במדוע והמעשה והמייר . ותרדימה עליו נפל : וכון
ההה מצלעו האחד . ולו עליה משל : וברב טובו זבנם . ושלשלת תהורה
מנון אחשלשל : לית בהם מרוד . כות בעלי המנדל : אשר הפיצם יהוה .
ושפטם בבל : אלא צדיקים נאמנים . לא מן קון ולא יובל : דבר מנון
כוכב הכוכבים . משה בן עמרם דאמלל : מעל הכררת . ועל טור סיינ
עלל : וקיבל כתוב קשת לא אליל . ואסניל בו עם קידש לא נבל : עמי
ישראל השמורים . דבחרו ואסנלו מכל : העמים אשר על פני האדמה .
אוילמן ירזי נפשו נואל : ולא ישמר דין כתבה . ומקרתו מן פמה מטלטל :
כי הוא הרק בחמה תעיה . והך סמי בקסל : והוא טוב שומריו . ומן לו
תמוד יסבל : במקרא והמעשה . וบทשميיתו מותכלל : כות אדרוני ונברוי .
dimordro ani מותפחר לא משותפל : גדור כהני בני לוי . דלו תמוד טב
עמל : וככן בינוי דרכנן . במרדרור מתחיל : ובין ישראל הר כוכבים .
ועליו אחד לא ייעל : יהוה יותיר ממצאים . ומה מנון יתחלל : עם
שמירות קהלי . דבגלהן אנדרני הממלל : הווה אישר אמרתי . קמיון גניל .
חטובות והחסדים . דעשוו עם עבדון הדול : | בעת זבן בנו . ומטה מן מרוי
מה שאל : מן מני הזהב והכסף . כות מטר לא ייחל : ובmins מוחלפים .
מן המשתה והמייל : וצדקתו רב מכון . עד כי המספר ייחל : ונשאו
עלינו משא . לא נוכל לו לסבל : ואנחנו לא נוכל נני יתון . אלא למרן
נתפלל : אין יהלך עליון . ויגמילן בטב גמל : ויזזה הברכה בין ידיין .

¹ Not in L. 9.

... זילא במלכים', ושב על כסא מן האיש: ואודמן עם הכהן • ואכל כל בשם המהפרש: ואגלה על נסתורות מה היה ומה יתחדר: • וקבל מון טרדה רם דמים ורמען דאס: | והי ברדרתו • ובפניו יורח כבש: והזרה ורב מנון • ולא יכול העם להניש: אלא עד עשה המסוה • ואסתיר פניו • הקרש: מן לו באת משה • דבשליחותו מרנו אפריש: לא אוב ולא ידעוני • ולא מען ולא מנהש: אלא בו עלמה תסיד • וזה אחד לא יכחש: לא בכבי הווידנים • דגביויתון בחן הנפש: וקשתה לא יכשה • אלא גלי כבש: ויום המעמד הנרוול • יתנלי הקדש מן המקש: לאוי עליינו ועבר • כשבור השלם נקש: ונשלם על זה הנבי • ונימר ברכיות הנפש: שלום יהוה עליו • בכל שעה תחדרש: שלום יהוה עליו • מחר וככן אמש: שלום יהוה עליו • בכל ראש חדש: שלום יהוה עליו • בכל שנה ומקרא קריש: שלום יהוה עליו • עד תלק הרוח מן הנפש: שלמו עליו אה עמו • אויל' תשקע האש:ומי ישלם עליו • אני עבדו ولو משמש: וישם לו מרה שלם • וילביש אותו בגין ש' • טובך ישראל במשה • ובכתבו דעת יריש: ודבקך בדרתו • ודגל אימנו את תפש: כות ארוני ונברי • דלו תטיר ישמש: גדור כהני בני לוי • דהלבתו בין עמה משמש: בין הכוכבים • וכליה למקראו בלש: יהוה ישמר חייו • וימת לרצונה ויישמש: עם שמירות בניו • נשאי הקדש: דנקיבותון רבים • ונקיים מכל עמל בית: יהוה יתיר מצמאם • ומכל רוש להם ינש: וישמר מה לנו מן הבנים • ושחרתו באתרי הקרש: עם שמירות דין סMOVEה וארכונה • דבגלו המטLLL אתפרש: עשה מני הטבות • עם כל מסכין ונישיש: ומהודע בעמלי הטוב • דמן טובו לנו קדיש: 'במשמענו זה מולד משה • ומה בו טב מומר אתכנש: ועשה מה יצרך אליו • ולאמנותה אוסף וחרש: | ומון הכתבים והועים • וטבות לכה הניש: ומני המטעמים • מן לחום ומן יביש: וין טוב להש��ות • דמראו האבל ינרש: יהוה יחלפ עליו • כל כסף באלאף וחמש: ויזעה הברכה בין ידו • וכל לו איתון לא יכש: ויחני יתו בוה הבית • דבזאת השנה לו חדש: וארים לדרכיו • ואסקפו בטב יתוב ורגש: ועשה מעקה לנוו • מן הרראש עד הרשרש: ולאאותיר בו דמים • ושלמו ריק מכל בית: ישימו אלה בריד ומברך • וימצא בו כל טוב וכל רגש: ולא ימיטו בו גנו • רק השמחות בו תחדרש: ובו בזאת השנה אמן • לאחיו ولבני יארש: ויעטירו בממצאים • וישמרו מכל חביש: וכן ישרם חייכם כלכם • אה עם סגולה וקדש: ועבדך דריש מן חסידיך • לעדרו תפריש: ולא תחקו על מימרו • דו לירועים שםש: והוא לך תמיד יקרה וימדר • אה ירוש לכל יריש: ארתי לעבדיך בעמך ארשיון • ובעוק מי מכוך נאדרי בקדש:

بيت دعا من تاليف ... عمران ابن سالمه اطال عنو^b

אה טבה דעתמה .	מן טבהך מלוי :
ברך מעשה ידי .	ימני ושמלי :
גאלי מן צרכתי .	והסיר כל לחץ מעלי :
דלותי מן לחץ נדלה .	וחרבב מהנבר עלי :
הן לית חצי ואלא .	מנו' דינאלו :
וכלהחתת ארך .	מן נסתור ומן נלי :

مرادنا نكتب البيت الذي فيه ... الشيخ مسلم ...

כומלל חדש לכם .	אה מןAnna אתחנש :
שמעו לדבריו .	וכל אחר נפשו יקרש :
למשמעם טוב מיטר .	ממו תחיה הנפש :
בימלל יכփ הלב .	והشمחות יחדש :
השםוע ישמחו לבו .	ויסיר אבלו ווירש :

וירשו לב הצמא . ומכל עקה ינפש : סמן לכל מהימן . והלי לכל קדרש : ^a f. 62, 13, 17
 שלא יצדריך דברינו . ויחפנו לכל מוקש : קומו עליו והוציאו . וכל אחד לו
 יוניש : וארגנו אותו בצלפחד . ביום שבתעה עצים קשש : או עבו אותו
 כות . העור באפליה ימשש : והצדיק מכם יקום . וירזו לירוי ויניש : ואן
 שאל מה תבקש . את משה אני מבקש : אלפר לנלוינו . ונקיבו לובון
 אפרש : מן לו מכם מדע . מן לו בינה ירחש : בכנונו יספר עמן . נלי
 זה הקדרש : אשר הוא אור מן הבריה . ולכל אור אקר ורשש : ואתקורי
 בשנים הואبشر . והוא אור מתרשש : בעזריקים נאמנים . לא מן אליש
 ותרשיש : ולא מן כוש וכגען . ולא מן יתרו ונפייש : רק היה אור יהגלי .
 בכל זכה ויתהדים : עד סלק כוכב לי . ואדריך מן קחת המשמש : ודנע
 ברקיע עמרם . ובמנדל יוכבד אנשנש : ווירדו מישמורו . ועל הארין
 אהתריש : אהתבשו בממעאו . צבאות הקדרש : וירדו למשמורו . וכל מנון
 לו שמש : וויניקחו דבש מסלע . ושמן מצור החלמייש : ועת דרישו הקפור .
 ולהרנו כד בקש : ותחקחו אמו . ותשימחו לנו מוקידה האש : ולוanca
 מודרך חמחים . הממלל בו יוניש : ומן צערו ארשה בעדק . וככלא מכל
 עמל ביש : ואמלל בטור סיינ . ומראה כבור יהוה באש : במשמע כל
 שמעיו . וכל אלם וכל حرש : וסלק אל השםם . ואמתה אל מעון הקדרש :

^a Not in L 9.

ד' 90. דבוך מן מימר הכהן שלמה בן טביה יסלח לו אלה אלהו אמין
יתمر על שבת מועד חג הסוכות:

מלך מכה ורומה:	אשכח שם יהוה *
ונחלות ורומה:	נתן לו שידות *
ישתבח שמו הקדוש *	דרבותו עצומה:
שם יהוה יהוה אלהי כל עלמה:	שם יהוה יהוה אלהי כל עלמה:
כל המאומה:	לו חמייר אשכח *
התשבחות ירימה:	מי לו נפש טהור *
ואצית בפתנומה:	אה חברי אשמע *

ואפחר זה הפימור * ואגלי רוז הדמע: ואפרש עדר אמרו * ואקרו
לו הרחמה: ana ובל אתר * ובקדש כל מקומה: במעדים ומועדים *
דרשיין ריאמה: דלון אני מוכר * בין ירך אפתחם: הראש מועד הפסה *
דבו פרה לאבותיכם: וכו' תעשו הקרבן * דפסח בו לכם: והשני מתבני *
על מופתך ימה: וכו' אתקמלו פרעה ועמו * בימים ארידים מבעם: והשלישי
בשלישי * יום בו אודרמה: משה ויושע * ומלאכי שומה: והרביעי
השביעי * דבו אתילד הדמע: וכו' אתקטר הכרית * עם זבאי עלמה:
ו. 9. וה חמישי יומם * בו תענו את נפשותיכם: ותשירו ותדרשו * כפירות כל
אשמה: יום העשור מן שביעי * לו עשרה דמות עצומה: אישרי אישרי *
מי יעד וישמע: מיימר מה הוא להוי * משמעו באוניכם: כפרות הכהנים *
הקעומים פניכם: ותמיד לך אחוי * מקום זה לכם: חפלות וסליחות *
נדול כהניכם: ממו יצאו ותעברו * על יומה לית לו דמה: דבו תקו
ותעלו * לנכעת עלמה: ותשבו תחת טליה * ארבע אקרים מודרמה: פרי
עין הדר כבאות חמרם * ונעפי עץ עבות וערבי נחל כמה: אtamר לך אח
אחוי * בתורה התחמייה: וכו' תשמעו הברכה * מפם העמד לשרת שם:
וכהלו יוננו * מברכים עליכם: ומאה שנה יחו * ואתם כלכם שלמה:
ובן ישמר חייכם כלכם * ויטיב לך: ומאה שנה בחרי וחי * תעשו יומי
mourיכם: וזה השבת יהוי * בו השzon והשמה: לעדת קהל עבראי * נוף
זבאי עלמה: וכל שנה בכם נורמן * בזאת המקומה: ונעמד ונחיצב *
ונטהר הלבב והפהמה: במימר אהיה אשר אהיה * אה מאן כל עלמה:
מוך תפחר ותירא * ותדרש הרחמה: אהיה אשר אהיה * אה סקוף ארעה
ו. 9. ישומה: אסיך כל לחץ עמוק * ואוציאו מן הנקמה: ותנים יומה חנים *
אה מאן אנחה קעמה: מן אנשים ונשים * מאה שנה תמייה: חתמו צלחותיכן *
ואמרו ברכיות פממה: כהלאון פם אחד * ארני יהוה:

ויתמר יתחלל ותמאה וכי בשם: וفصل מן יתרבי ומוא אהיה אשר אהיה:
ותמאה וقطף הוכאים תעמא ובעד שמעון ותני ותמאם ולא
יקבל מנוכן מהה שנה: תנימ יומיה מהה שנה:

الله لا يقطع ليشرا عاده

f. 82^b

בשם יהוה רחמנא:

צלות לילת חדה מוק שבת מועד חג הסוכות: שרוי הצלות
כארז ואמרם: וכי בשם: וקצי הבריה: וقطף
ויצמיה יהוה אלהים מן האדרמה את כל עין וגנו"

ויתמר יתחלל תכילד ובריך אלהינו עליה תכילד וاخرה חfine ויהוה אלה ٨٨ ג.
חfine תכלייפ יقال منها אליו حد תחלל לעולם: ובעד יقال מנה נדלק
ותמאה אל אخירה וყאל נברך והמוספ בה בחדרש השבעי תחנו אותו
בסוכות ותמאה ואלהי אברהם לך נברך: ואו ישך: ויצא הכהן מכתב
אחד: ויחנו אל הטבעה: ויתמר נילו: וילבו כי בשם: ויהוה נבר
במלחמה ותמאה ויתמר שבחו העדה ובעדיהם יقال דラン רב חילה: וכי
בשם: ולטוב לנו: וقطף הטבעה: והואEDA
ותנה התבה בחדרש השבעי וגנו"

ויסקו מן הטבעהFi ביטין ישך נשוי כהלו ועובדך מעמן ותמאם ٩٧ ג.
ובעدهם אה רבה ותמאהו וילבו כי בשם: ושמע ישראל: והמקרא על
המכtab: סורה המתאFROM מן הסור הסugar ויתמר מן אהיה דבריך עלמה
בית תרה רחמייך ותמאה كالعادה והסנודות שלשה:

الاول הרמתי את ידי ... והארץ:

الثانיה ואלהים עמר בכל אשר אתה עשה: יהוה אשר התחלבתי לפני
שלח מלאכו גנו"

الثالث בחדרש השבעי תחנו אותו בסוכות וגנו"

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ותמאה ווימר הכהן מREN יקבל צלאתיכן: ٥ו. ג.
VIDCKبحسب מה יראף ויתחלל ותמאהו וყאל אתי חג הסוכות ותמאה
ולעלם חסתנד ולועלם חסתנה: ותחחסל הצלות בטוב:

الله تعالى لا يقطع ليشرا عاده امين

נדוד יינדרנו: נד משור . יידル לאישר . כדר בא משער: למו נורוות .
והופע מהר פראן אש דוח . ואתו מרלבבוח: קדרש מיטינו: ישראל
טובר . תרבי מהברק . ותרבי ^{אל} השברק: למשמע . זה המשמע . דלא כמו
משמע: טב לנובנים יתבוננו: ואשל סדרי . ייפשטו ערדי . בקצירות
מיירוי: כי לשני קזר . וחויסר . והבר: וכל בלעדין ירשנו: לא לי
מקלט . ולא לי משפט . ולא לי מkeit: אלא מאן . לכל מאום טבן . כי
f. אני הרבן: אבישע חליפת רבנו: | מאה שנה . אה זימונה . בשרכנה .
חצלו . ותעללו . וחתמלו: 'בקדרש כל מוכנו: וכבן ישמר חייכון . אהן
וקהיליכון . ובכן בנייכן: וכל שנה בשרכני . להה היום אה זימוני . ולבן
מועד השמייני: יעבר עליכון 'בשושנו: ומREN יקבל צלחתך . ויעני בעותך .
וישמע קלין 'דצבעתך: ויאמיין יוראתך . ויהדש 'שמחוותך . וויטיב 'עקובהתך:
מן דאבה אודמנו: ותנים יומה מאה שנה . לכל איש מכם' ובנו:
ויתהמר יתחלל אליהם אין אלה אלא אחד ו tame

عليه ايضاً مرن سطور من قول المرحوم الشيخ هيبة الله المصري
رحمة الله عليه امين

נפתח תרה המדרש . במלפרט המדרשים: תרה פתוח לכל מן .
לחכונה דריסים: נגלי פניכון סודים . סודים לרבים וקסים: מותפרשים
במודע . בוה ראנש החדים: דו דרש השבייע . 'דטובי לא מתנשימים:
דו דט לנן עדן . דבו ארבע ראשי: דאורומין בו ארבע עקובאן .
לשומות מחדים: ראנשו שבתון זבורון תרואה . מקרא קדרש הקדרשים:
והעשה מנה בפירות . בו ענות הנפשים: ובחמש עשר מנה סכות .
f. 81. בו ארבע מתעשים: פרי עין הדר כחות . שניהם תפסים: וענפי עין
עבות וערבי נחל . זה להה משתמשים: ושותחים לפני יהוה אליחיך .
שבעת ימים בששים: ושם זה השבת בנים . מאוריyo מותפרשים: 'մבסר
במקודם יום השמייני . חחתת הקדרשים: חטמו יתה מאה שנה . סדרה
המתכנסים: בעמל מן צא ממוני . לאמים ולטשים: ובعملמן מן הוה . יקיד
על בני הפלנסים: ובعملמן מן אמר . ובעתוף הצאן לא ישם: ובعملמן מן
אמר . מלא את אמתחת האלשים: ובعملמן מן הוציא . ישראל ממצרים
חמיישים: ובعملמן מן היז . לבני הדרש לבבשים: בעמלמן אדרש מן אלה .
דו שמעיו כל מדרשים: הэн יקבל צלאתבן . בצדפים ולטשים: ויעני
בעוואתבן . וכל טוב לוכון לשם: וישמע קלין 'דצבעתבן . ותחווין חמיד
בשים: וונלי הרץן לבון . על דמעה המקדרשים: וכן ישמר חייכם בכלכם .
אה סדרה המתכנסים: ושבת ומועד מברכין עלייכם . ומאה שנה לובנן
עשים: ותנים יומה מאה שנה . לכל מכם אנשים ונשים;

ויתמר יהוה אל רחם והנין תגיל ויתמר מREN טב עד מוחר : מן מימר
ארון הכהן הנadol הרב אבישע בן פינחס בן יוסף רצון וגנו

נעלם על חרח . אל נורא . בלב ל'א : ונשכח . למורה . ובכ[ור]
דחל[חת] נ[צ]ב[ע] : ונטהר מן כומינו : ונדי לאלה . בעל הילולה .
בלב מלאה : ונסנד פניו . ללבנוו . על חנינו : 'דרחף עליינו' | לחף עלי . ٦٩ל ג.
על קהלי . ישראל סגולו : אשר עמד . פני ולקד . ומרכז וטנד : ברחה
וארכו : לי שטעים . שמחום . משבחים : דרישים . תפסים . גנוזים :
עמדוים פניו : 'בשעבור' . ובאיך כבוד . עד מأد : מסתכלים . מתחכלים .
מוחללים : שימושים מירינו : זה המימר . המתווך . בו סוד סתר : האן
פתור . האן ריטור . יפתר ולשור : יונגי נסתירינו : האן כהנים . והאן
זקנין . נבונים : יתיצבו . ויתהיתבו . באיך ורבו : 'בזאת צלחתינו' : 'האן
نبונים . והאן פתרנים . והאן חכמים : יפתחו מירוי . כזאת מפתרי . אשרי
אשרי : למן לו מדע יפתר ממילינו : וישמעו . וידעו . ויתודעו : ויקרו .
וירשו . וישרו : ויפשטו בין דין לדין במוינו : הא לוי . הא לוי . לו הוי .
נביא רב' . מן בית לוי . ויהי שבעי : מן אברם אבינו : באת משה .
המושיע . להאה עאשה' : כי קדשי . וב' קדשי . זה השлик באראשי : וזה
כחב בון אלפנו : | בון כתוב . וחשב . וטבב : וכנש . ואפרש . עד קדש : ٦٩ ג.
יום מועדינו : לנן פרק . ודקך . ושותק : ופרטים . ואפרים . ולן אלמים :
אננה ינדי חנבן בוננו : ובהר בן אספר . ואfter . ואאבר : מועדי . 'דבון
עהדי' . ורב מנדי : כל מועד על בנו : מועדים ז' . בימים ז' . וחדשים ז' :
ישני השמיטה ז' . תשניות שנת ז' . ושני היובל ז' ז' : טב כל ז' . יומי
מועדינו : שנים בחג פטירים . ומועד הבכורים . 'דנלוינו' יתרים : ומיל אתקי
תרואה . יום סלהה . 'דבו' רב מנוחה : וכו' הכהן יleaf על קרנו : ובהר
זה יקומו . על מועד לית לו דמו . ויעלו לדורש מקומו : ולחנו . וילחנו .
ואשמה נמנו : ולכתין יתפנו : ויקחו מן ארבע אקרים . מן טב פרים .
ארדים : פרי עין הדר כחות . תמרים וענפי עין עבות . וערבי מישרות :
שבעת ימים תחתה ישכנו : | ושם זה שבת החסומה . בטוח דלע . כהה ٦៩ ג.
תקומה : וכו' ריחות גן עדן . 'מרחפי' . וכו' ישראל שכן : בטח בדר
באיינו : וכו' ראות המכתר . המתרכבר . התוב הטב : מכתב להבי .
אביישע אהבי . הא טוביא הא טוביא : מן 'בראותו' יתחנו : מה טב זה
שבתה . זו שבת חג מטלחה . קדשו רבתה : והכהן . הנאמן . וכו' יוכן :
מן טב מתנו : קדש לא בקרש . מתחפרש : מותיפד . על מועד . מגדר : גדר

قول הा�ייל דבר מון מימר' שת אהרן בר יצחק הכהן יסלח לו
המן אמן :

רמה' מדורמתה :	שם יהוה נשבח .
בכל לילה וומה :	תשבחן לשמו הקדוש .
בריו כל עלמה :	אליהו האלhim .
דלית לה דמה' :	המלך התמיד .
תדריה עצומה :	רחום הרחומים .
ברכיות פממה' :	נשבח לרב שמו .

אשר ברא הבוראים . בששת ימים עצומה : וברך וקדש יומה השבעה .
ושם קדשו ריאמה : וזכר ברית השלשה . 'דנליון רמה : אברם ויצחק
ויעקב : זכאי עלמה : ושלח משה בן עמרם . קטף כל נשמה : ואפרש לן
על ידו שבתו ומועדים . מקראי קדש ליהוה : | מנון זה חדש השבעי .
'דנליון ריאמה : ראשו שבתון זכרון תרואה . מקרא קדש ליהוה : ושם
בעשרי יומו . דאתקרי יום צומה : לית בימים כהו . ובו סלחיו מכל
ашמה : ובתוכו אולדן חן הסוכות . דבו חן לבעה עלמה : ובו יקחו
הרי עין הדר בכות חטאים ונגפי עין עבות . וערבי נחל באה : לתב לך
נבה רבה משה . קטף כל נשמה : ועל ידו בימה פקד . ושמחתם לפני
יהוה : אלהייכם שבעת ימים . בשםך ושלמה : וחנתם אותו . חן ליהוה :
ושם זה השבת . קדשו רמה : מבסדר במקודם יום השמיינִי . דו למועדים
חתמה : שבת ומועד' מברכים עליכון . אה מון אנגה קעמה : וחתמו לכחותו
שנים רבים . 'בשםך ושלמה : וכן ישמר חייםיכם כלכם . אה בחורי כל
עמה : ומאה שנה העשו זה השבת . 'בזהו בעלהה : אמרו אהיה אשר
אהיה . אה מלכה דעתה : | שוב מחרון אפק . ונפש מכל ארצומה : אהיה
אשר אהיה . אה מלך מכבה ורומה : השיב לנו רצונך . על נבעת עלמה :
חתמו צלותיכן . ואמרו ברכיות פממה' : כהלאן פם אחד . אדרני יהוה :

הסנודות שבעה² :

האלה' חדש השבעי חתנו אותו . . . אל בני ישראל :
السايءَ بي يברך יהוה אלהיך בכל תבאותך . . . הסוכות ; יפתח יהוה
לך את אוצרו . . . מעשה ידיך :

¹ Cf. another recension on p. 397.

² Nos. 1, 2, 4, 5, 6 as above, p. 400.

רְבָאֵלָה וַתִּמְאֶה | וְכֵי בְשָׁם: וַיִּשְׂרוּ הַזָּקִינִים אֶלְקֹטֶף עֲלֵיכֶם הַדָּתְרִית 64 f.
אוֹלָאقطף עשרה הדברים:
יתנצל קראה דקראי עשרה מלאה: וגנו¹

תִּם אֵה יְנִقְרֵי סُورַة الْمَنَاطِ مِن السُّورِ الصَّغَارِ الْأَتِيهِ² וַיְقַعַּ בְּعֵضِ السְّנִين יִתְפֻּגֶּה 69 f.
אֵן יַעֲקֹם יוֹם הַחֲנִין יוֹם הַשְׁבָתָה הַזּוֹבֵד פִּילָם אֵלִי קָרְיאָה וּבְחַמְשָׁה עַשֶּׂר יוֹם
לְחַדְשָׁה הַשְׁבִּיעִי וְגַנוּ²

وبعد قراءة سورة المناط في السور المذكورة أيضاً يكملوا القطف على
هذا الترتيب

אללה تعشو ليهوا لموعديكم وغنو

وبعدها تورה צאה לנו משה וגו"ו יצא אדרון מכתב אבישע הקדוש: ועמו 75 f.
מכتب אחר או שלשה מכתבים ויתחר או ישר ברגם تقיל معروف
بيت وبيت ولما يصلوا יהוה נבור במלחמה יבלوها הכהנים בروح
وبهجה وهيبة هالية عظيمة الأرض فصول ولما יбедوا فعل | ורבב נאנך 76 f.
יתפנו הכהנים במכתבים אל הקהלה: וינשכו סדרי הקהלה המכתבים
بنධול החל ובקטן כליה: ווימרו לכהנים מאה שנה 'ב'ימייכם יסיה: ולא
 يصلו עד עבר עמק יהוה יתפנו הכהנים למשבח: ויחתמו או
ישר: ווימר נдол הכהנים ראהה תחלחות ואחריתה' תשלמות:
ויניבו אותו הקהלה בפיمر:

נדול אלה אשר אין כמוה הנדלות לו: ברוך אלהינו לעולם: וברוך
שמו לעולם:

ויתחר אההו כתבה רבה דראתינו נסנד קמייך כליה ויתחר קדישה:
ואהה רביה מנך אין בעם ויבقال הא כתיב [אהה]

ויתחר אהנו כתבה רבה ותמאה וילבו הכהנים קבלו الثلاث فصول וילבו 76 f.
בי שם: ושמע ישראל ותמאם | והמקרא על המכתבים: דבר אל 77 f.
אהרן: וצאי את קרבני وما יوفق מני سور الصغار וهمتقدموا في
قطف السفر الرابع تماماً وبعدיהם يقول אההו דבריך עלמה כליה: وبعدها

¹ In the course of the Qataf, the prayer of Moses is said, as above, p. 48.

² As above, p. 717, for each of the seven days.

חشب 'בסכוך' . אתה ובןך וביתך : והשمحות לך תהחלש . במשתה יין ושכרים :

שבעת ימים כנה . לא תלך לא כה ולא כה : אלא תשבחן 'לשם מרך הקדש . בכל רמש וצלפים :

f. ותקرم על השמייניו : ואת בשמה ושרלני : עת עננה לך תחפרש : וימטר יהוה מטרים :

תתחנו במוערכיכם אה טדורים . ואשלו מן צדקתכם תפטעו עדרים : לעברךון 'לוכון שימוש' . עד ימר לוכון מיררים :

תנים יומה אה זיונה . עשו מוערכיכן בשרכנה : בעטל מי לערפה נאנש . משה דמע הספרים :

ויפقال عليها זفة וביום השmani עצרת ותמאה וקרזנה ثلاثة فوق וتحת ועדי נقال דראן הא איקר רב : ומרcy אהחו יהוה פעל כל עלמה : ואחד הוא יהוה הנכבד ויתחרט ישתחבה מן מירר חזקן אברהם בן אבי עוי היתרני : ירחמו יהוה אדרני : אמן :

טובך תקריב בו קרבן תשבחן . לנכבד הנכבדים : חילה דאפרש זה . חדש השבעי . ושם בו זבונים כבדים : ראשו שבטה והעשריו כפירות . ומוחציתו חן אל קדר המשגנדים : ודין יומה 'דמספרו هل כער מנה' . מה טוב מה בו מן מאומות יקרים חסידים : עת ילחש כהנה בנרי בהנחתה . ויקרי ויעמלד בין תרי 'כתבה ויפרש שתי הידים :

f. מפק : | ויפרט ملي'ת הפליה : וועבדיכון אמן תחצלה : אה עם קדר וסגוליה : ושביכון טבין מון אלה : ותנים יומה חדים :

רב אלה ותמאה

עליה أيضא ישתחבה اذا אונפי מועד חן הסוכות יומ השבת הווכיר והוא מון מירר ארונון הכהן הרב אבישע רצון וני"

מרה דאלחותה . מלך כל רוחיה : חילה 'דשמכה' אה סדר עדחה . קדרש כל אמיה : ואסנגלום במוערכיהם לשבחותה . קדרשין רבייה : מנון דין מועדרה 'שתיתה' . דאתקרי חן מטליה : דאורמן 'עם קדרוש שבטה' . זה עם זה צמייטה : זה בו לנו אונחותה . זהה בו חן לדרש טבליה : לאוי עלייכון אה קהיל' עבראותה . חטאוי ית קוליה :

מפק : במייר שלם לך משה נבינו : שלם לך מכתב אבישע : שלם לך קדרש טברינו : שלם לך שבטה קדרשה : שלם לך מועד חדות לבבינו : שלם לך העם הנושא : ושלם על מון אחכנו : בזאת צלהותה :

ליישראלי בון יבא: ויהנו מלב ומנפש: וישבו 'ברצין ובלהה': חתמתהן يوم השmini. גלינו לא ימני: קדרשו אתחפרש. על יד נבי קדריש כתיבי: יום השmini לו כבדים. אלה שלא בו הידים: עצרת שמו וחbesch. דו חתמת המועדים: תנימ יומה אה מסתדרים: מן הרגנים ושמרים: ומפני פנותה לוכן ינפesh: וחתמתן לכל מסכרים: תנימ יומה אה ישראל. תחמתן לרבות שמטה ויביל; וכל דבר דלווכן יכחש. ותחנו בשלם אל בית אל: תנימ יומה תנימ יומה: לחדר השבעי ויום צומה; ולחג הסוכות 'בלא נשלש': יום השmini באנשמה:

ويقال عليها زفة וביום השmini עצרת וكرزנה ثلاثة فوق وقت | عليه ايضاً 62 f. شيرة من قول المرحوم العـم الشـيخ إبراهيم ابن فضـال ابن العـزـ شـوفـطـ اـسـرـاءـلـ: يـرـحـمـوـ يـوـهـ أـمـنـ أـمـنـ:

הסוכות מן ארבע אקלרים: פרי עץ הדר בכות תמרים: וענפי עץ
עבות ידרש: וערבי נחל למלוסלים:
אליהם שלח בן עמרם הרמע. בחרורה החטימה: רק לנו בה כנש.
מן פקורים ונורדים:
ואפרךן לן מועדים. חסידים כבדים: אתקרו מקראי קדרש. בשנה
שבעה במספרים:
הרראש והשני: והשלישי בתר מעמד הר סיני: והרביעי ראש חדש:
השביעי 'דנילנו' יתרים:
בו ארבע עוקבאן אסתדרו. תרעה מקראי קדרש אתקרו: ושבחון זכרון
ATCHPERSH. לפלחות והכורות:
וחהמיishi יום צומה. בן ענות ואנשמה: | ענות לכל נפש. ואנשמה 62 f.
ודרורים:

והששי זה המועד. בו יתעלך: כל שמח ורנש. וחג אל קדרש התברים:
בו מס' מן ארבע אקרות: פרי עץ הדר בכות: וענפי עץ עבות
יתפרש: וערבי נחל מישרים:
תקח תשים בביתך. תשכם תחג 'בצלותך': אל אחר הקדרש. ואת
'בשmeno' ושרים:
ותצלוי על המובח. וממו תחג אל הנבע: והברכות עליך חתפרש. טעם
לבוש הנורדים:
ונכ' חתם צלותך: אתה וכל עדתך: 'בטוב לבב ונפש': חרד אל מה
לך מן מדוריים:

ויצמת לברורך ויסני לך המニアנים: בעמל זכאי עלמה ודרמע הנאמנים:
ובקדוש שם יהוה אדון האדונים:

מה טב זה שבת המועד גלני יתרי: דברו השמה הוועד והזהו והשרי:
העשה אותו באשԽחות מאה שנה באיקרי: תחאת טל פרדי עז הדר כהות:
חרמים וענפי וערבי מישרי: כמה כתוב נביר העולמים בקדש כל ספרי:
וחנתם חן ליהוה שבעת ימים אל רום כל אחריו: עד תלמו על מועד
השניינ. שבע מועדרה במוספרם: ואתחים בשמה ושרכני וזהו רב יתרו:
וישימו שבת ומועד מברכים עליון סדר דאנה שלו: בעמל הוכאים
אבותיהם דריהו טב דריה: ובעמלי מי לחלמיה פתר ודקבל חמשה
ספריו: ובקדוש שם האחד היישר דבקדש נארדי:

תנים יומה חרדים עבדכו יימר לוכון: סדרה המוצמדים ישמר יהוה
חיכון: השמה לבון ייחיש וינטש עתקיכון: ותעשו כל שנה ברנס שדר
מוועדריכון: מנון זה שבת מועד חן הפסכות דעבר בטוב עליון: מאה שנה
העשה אותו בשוחות אהון ובניכון: וכו' ישמר חייכם כלכם הסטוק מכם
וארכיכון: וגלי משכנו ביומיכם עיל קדש כל מוכון: בעמל זכאי העולם.
58. f. יוסף אביכון: | בעמל יקיר מינה' דארם בן עמרם נביבון: בעמל אהרן
ובנינו אשר אכהנו בקדש משכלייכון: וחחתם המיטר יהוה ירת הייכון:

גוואה וייעבר יהוה על פניו ותامة

59. f. ויתמד דראן רב חילה וכי בשם וקטף התבעתה: עז: ופרי: ושבת:
ושביעי: וסכות: ויסקו מן התבעתה פי אהוי¹: והיא מן מימר אדונ
הכהן הנדרול פינחס רצון וננו ווטרקו זפה: וביום החמיינ עזרת
ו tameה וקרזנה ثلاثة فوق וחת ויחמר נשוי כהלהן: كلها ח霏ף فوق
וחת וקידשא: ובללה דילך ותامة ובעדעם יقال שירה עלי נغم
המציל: מן מימר אדונן הכהן הנדרול פינחס רצון וננו

פָּרֶד נָאָדֵר בְּקָדֵשׁ . יְהֹוָה שְׁמוֹ נְבָקֵשׁ : נְרוֹא נִכְבֵּד אֲרֹשׁ . עַלְּדָר בָּל
שְׁבַעַי קְדֵשׁ : סִימְנִים לְכָל שְׁבַעַ . יְשַׂתְּבָח מִן לְקִי : מִן יוֹם וּמוֹעֵד
חֲדִשָּׁה . מִנּוֹן זה חֲדִשָּׁה השְׁבַעַי: חֲדִשָּׁה השְׁבַעַי לו טבן: בו ארבע עקובאן
רבָּבָן: בעשרה מנה סליחן לכל נפש: ציאם ותשבחן בחרבן: ומוחזיתו
חן מטליה. פָּרִים כְּבָזִינִים מליה: יְזַרְחֻוּ כִּירָה וְחַשְׁמָשׁ . עַל כָּל האורה
59. f. מן קליה: | הפסכות מן ארבע אקרים. פרי עז הדר כהות חרמים: וענפי
עז עבות ילהש. וערבי נאל למוסדרים: יומי הפסכות שבעה: כל טוב

¹ The first and last stanzas as above, p. 716.

הדר כפות חמורים: יהוה הוא האלים 'דברך וקרש' וזה שבת מועד חנ הפסכות ושם גלינו יתרום:

תלו ידיכון ותمامה

جوואש ישתחב אליהם לית אלה אלא אחד: קעים והוא עד לעלם:
וקני שומיה וארעה:

לרביה ותמאה

לאלה אלהי כל אל: לאלה דשלחה משה הנסיג: לאלה דאפרשי לו על
ידו שבחות ומועדים גלינו נדיל: לאלה דאמר כי בסוכות השובתי את בני
ישראל: 'לנצחיו כל קרביה': וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ותמאה

ישתחב אלהים לית אלה אלא אחד ותמאה

אכزو בשם יהוה עוי אומרתי: ואתפלל בזוכאי עלמה • הצדיקים אבחתי:
ראשם בן תרח • דאמר והנה בן ביתך ירש אתי: ומשם בנו נצירה •
דאמר ואתם שנאתם אתי: ומשם יעקב נזרה • דאמר לשועתך קויתי:
ומשם יוסף פתרה • דאמר ועליהם את עצמותי: | ומשם משה נביבו • 57f.
דאמר עוי חמרתי: בעמלו ישמעו קלן • דצבעתך • וישם דביבון לפותחי:
אלהי אהרן הכהן • דשרה באלהל מועד: ולבש אהור וחשן • והקרבן
במבהה יעקד: בעמלו יברך אה קלהה • ומטר רחמייו עליך יורך: וירפאך
מכל חלה • ולרבך יבדך: וירושען ויפשרך • ויבילד מן המן דוריך: מטול
השמי ויכמוךך • בחסדייך ולך יטעד: ובכתח תשכוב ותשכם • ובכלעל מלניך
יטרדך: ויביך מפניך כל טלים • וכל שנא ינדרכך: בעמל השלשה הוכאים •
ובן עמרם וויכברך: ובקדוש נורא הנוראים • דו ים המ טוב והחסיד:

אלהי שני בינוי • אלעוור ואיתמר: דאכחנו על פניו • ולבשו הצין והונר:
בעמלון ישא מעליך • כל נגף וכבל צדר: וישמרך ממון عليك • בכל עת
מתנברך: ייתן לך מה אתה לדוש • וברתוותך לך יכمرך: וינשוך מכל דוש •
ומן אוצר טבו לך ישברך: וישמך במספר הכוכבים • ולהיחיך אמן ישמרך:
וחרצון על קדר המשובחים • יהיו נלי לא סתרך: בעמל השלשה האבות •
ודמע כל הבשר: ובקדוש אלהי הרוחות • עיטה כל טוב וAKERך:

אלהי פינחם 'דליך חרמוח • וקטל הונים: והמנפה ארימות • מעל
הכרנים: ייתן לך אה קלהה • מן טומו מתנים: וישם לך גנאה • מיידי
היזדים: | ולך לא יועוב ולא ירפך • וישם עובדיך 'מחתקים: ויסני عليك 58
זהוב והכסף • והשם והשדכנים: וירושען ויפשרך • ויטיב לך העקבנים:

עמי טמיר לנו כל לב . ולא ישא פניו פניו:
 ברוך שמו לעולם . תמיד בכל העדרני:
 גורא נכבד מתחעם . קדום קעים קני:
 אל עליון שמו . ואין עמו שני:
 בגד בבריאמו . עבור כל מה דחני:
 ראה ולא מראה . ממן ברביאני:
 הוא אהיה אשר אהיה . מקים כליה מן חסרני:
 מלך לעל ולרע . שמעיו לא באוני:

לthan זאן נורא . צעורי ומכוני: לו אשכח תמיד . ברכיות לשני:
 דו אריך אפים ורב חסר . אמרור אני אני:

ורבוואן נתני . לצדיק והישר: חרדה 'דלית עמה' שני . בריו כל הבשר:
 גודל נבור עצום . שרי בכל אחר: רבותו מן ישות . ולא יפלא ממו
 דבר: לא תבנית ולא צלם . ולא נניה ולא פניר: ראה רפא ריאם . אל
 מהימין ולית שקר: לית לו גובל ולא קען . ולא שני ולא חבר: קני שמים
 והארץ . והוא לכל העלמה מר: נכבד נאמן נפלא . לא פאת ולא
 יתר: | רבותו נדלה . עשה כל טוב ואיקר: והוא אחו בכל מקום . ולא
 יאהוו אחר: והוא שקווח לכל כלום . וככלום ממו לא יסתה: קעים במשלו .
 ואין עמו אל נכר: הצור תמים פועלו . טב מادر עד מותר: בריו הבראות .
 בנדלו מן חסר: אל אלהי הרוחות . לכל הבשר:

נתן אמרוי שופר . לאלה אלהיה: הצדיק והישר . עבדנו תמחיה:
 שופט אל בצלק ישפט . מלכה רמה היה: טובו לא יטה משפט . נורא
 תhalbת עשה פליה: אל ראה אל שדי . צעור ילדייה: אמרור ואין אלהים
 עמורי . תמיד בכל עדינה: סחרותה רבotta לית אלה אלה הוא . סובל
 ארעה ושומיה: יהורי יונגה על מעשינו . 'בכל זבניה: דברא וכוכן ויצר .
 זאת בריה יה: באמירות עשר . באשתתי יומיה: ואקים אדים אקר .
 ורכבו מן ארבע אקריה: רוח ומים ואש וערף . ויהי לנפש היה: ווים
 השבעי קרישו . ושם קדשו מליה: על יד עבדו ואישו . רבון דנבייה:
 נשכח לרב שמו . בלבבם נגעה: בנצירו ובקשט וברחמו . נימר בהן
 תשבחה בממלליה:

יהוה هو האלים ישר היישרים: יהוה هو האלים דשלח משה דמע
 הספרדים: יהוה هو האלים דאפרש לך על ידו שבתות ומועדים קדושים
 57. יקרים: | יהוה هو האלים דאם ולחתם לכם ביום הראשון פרי עץ

אליהו אהרן הכהן . דלקתנה ארש : ולכש אפור וחישן . וברך עם קלה : ברכאותו לך יתון . ושובתך יוחש : ולחייב אמן ימן . וرحمיו עלייך יפרש : בעמל מי אמן . ולבערפה ננס : ובקדוש אלהי הרוחות . נאדרי בקדש :

אמן אהיה אשר אהיה :

אליהו אלעור ואיתמר . הכהנים בניו : דאכהנו בקדש כל אחר . ואקריביו קרבניyo : יהיו לך מון עוזר . ויסני לך חננוyo : וירחיב לך מבל צדר . ויאור אליך פניו : בעמל השלשה ומוי פתר . ולביאר בקדש אלףנוyo : ובאו עליך כל הברכות . וישמך 'בשם' ושדכניyo :

אליהו מן לך הרמה . ולזנים דקר : והמנגה ארימה . וחמת יהוה עור : רחמיyo עלייך ישימה . ומן אוצרו לך ישבר : | ולקולך ישמע . וישמך בשם מה 55. ושר : בעמל השלשה וזכותו תהה . ורמע כל הבשר : ובקדוש אלהי הבורות . אלהי הבשר :

שבת מועד חנ הפסכות . מה טבו מין יומה : תעשו אותו במשמעות . ואתם 'בשלמה' : תחטט טל פרי עץ הדר כאות . וען[פים] וערבי נחל בכמה : כתוב דעתם תבוראות . ושמחתם' לפני יהוה : אלהיכם שבעת ימים תמיימים . עד תקרמו על יומת : דגלו רבות . ולמעודים חחמה : כל יום לכם חנות . לקדש כל מקום : זהה השבת 'דמספרו' קדו ימים מלאות . תעשו אותו בשולמה : בעמל השלשה האבות . ומשה קטוף כל נשמה : ובקדושים אלהי הרוחות . מלכה קעימה :

תנים יומה תנאים . אני אומר לךון : סדרה המודרנים . ישמר יהוה חייכון : ותעשה זה היום בשדכניyo . אתון ובניכון : ישוב עליך סני שנים . ואתון בשמחיכון : בעמל השלשה הראשונים . וויסוף אביבון : ובעמל דמע הנאמנים . משה נביבון : ובועל אהרן ובנוי הכהנים . דאכהנו בקדש משכיניבון : וחמתת המיריות . יהוה יורת הייכון :

جوאס ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה ותמאמה

عليه أيضًا شبهه: من قول المرحوم المغوغ عن سيدى مرجان والد والدي رحمة الله عليهم جميعاً أمين

اشבח שם יהוה . האחד בלבד שני:

בריז כל עלמה .

סעוד סקופ סבול .

כבד פרד חיל .

ולא לו סוף ולא עקב . ולא שותף ולא משני:

ורומטו ליהוה . החתום הקעים : בריו כל עלמה . לא על דבר מתקדם : לא ה' ולא כמה . ולא נחה ולא צלט : אהו בכל מקומה . מפלכתו לא חתום : יחראי ממנה רמה . ישתחב ויתרומים : בכל לילה ויומה . וברוך שמו לעולם :

ורובאן נתני . למלך אל נורא : אחד بلا שני . מלך לעל ולרען : קדום קעים קני . לא יוסף ולא יגער : לא עוז ולא משני . רובתו יתרה : אחד בדר פני . בראש[ית] וביום נקם יקרא : אני אני . חוכם הנסתירה : כלן צבעין . פניו בנצירותה : פחדים ווראין . מן רב שלמנותה : פרד כבד טען . כל עלמה 'ביבלוותה : 'ביבלוותה עשה חמוץין . ולית 'עמלה סעדותה : ראה بلا עין . ועין לא לו ראותה : טובין נחיה 'משבחין .

^ב נתן אמריו שופר . לאלה אלהיה : אחד דלית עמה חבר . מלכה רמה היה : לא שני ולא עוז . ברא בריה יה : באמירות עשר . באשתתי יומיה : וברך וקדש יום שבתת אשר . קדישתו מלאיה : נשבח לרב שמו בכל רמש וצפר . בקולות תליה : ישתחב הצדיק והישר . עשה תמחיה : יהוה הוא האלים בריו הבורות : יהוה הוא האלים מלך הרוחות : יהוה הוא האלים דשליח משהنبي כל הדורות : יהוה הוא האלים דארפרשין מועדים ושבותה : יהוה הוא האלים דברך וקדש זה שבת מועד חנ הסקות :

תלי יידיכון ואמריו ותמא

جوואש ישתחב אליהם ליה אלה אלה אחד : קעים הו עד לעלם : וקני שומ[ית] ואדרעה :

לרכבה ותמא

לאלה דלית עמה חבר : לאלה אל צדיק והישר : לאלה דאמיר ולקחתם לבם ביום הריאISON פרי עץ הדר : לאלה דאמיר בסכות חשבו שבעת ימים במספר : לנצעיו כל קרביה : וממן עד לעלם :

תלו יידיכון ואמריו ותמא

^ג אכרזו בשם הקעים . הצדיק והישר : ואחפכל בוכאי העולם . דעשנו הטוב גלי וסתה : ראנשם הצדיק אברם . דאמיר ואנבי עפר ואפר : ומי נפשו קדם . עליה על קרש כל טבל :ומי ליכן וחילם . ואקים הנדר והמעשר :ומי פתר כל חלם . ומן זכותה לא סר : ומשם קורקר העולם . דמע כל הבשר : בנדרלו ישמע כל הצבעות . וברחותו לך יכתר : בצדקתו אלה רחמן ורותאה :

זורה . ויסכמתה במלחה : ועמה יסכו סוב הנבע . מנער ועד איש שובה : וכל מנון לחברה חנה . והטועדים בר התחנו ; ומן יוחוי לבתת בטוב לחברה זכר :

וילך כל מנון לאתרו . בחרו רב וילרו ; וישב 'בסכותו' . כל איש וביתו : בשמח וטוב לבב . במייל ומשתה' דם ענג : כל הא[ר]ח' 'בישראל יש בעשות' . מן פריע עז הדר כפות : תמדרים וענפי עז עבות . וערבי מישרות : שבעת ימים במספר :

חיהני במועדרך אה עמי . דלית לך בעבודין דמי : והיית אך שמא . שלש פעמים בשנה ; | חתמי בזאת העדנה . ותנים יומה מאה שנה : אה זג . מן אנא אסתדר :

אמן אהיה : אשר אהיה :

עליה ايضاً בית מفرد من قول المرحوم العـم الشـيخ سـعد الدـين الـكتـاري
رحمة الله تعالى عليه امين

זה השבת הולם . מtabni על ארוכנו : ובקדשו אתריאם . על סדר זומוני :
ושחה עבר מקדם . ומבהיר יום השמעני : דו הר מלך מתריאם . ועל
צבאו מהפני : ושנים מנון קם . צרייך על זומוני : ומלאל לון בפתחנו . סטנו
שכאלוי זומוני : וכבר אתה 'בשלם' . לעדך בני : ישראל קרש כל עם .
ולכובתו שני : כרובים צלם לצלם . כדמות 'דבלשכן אל קני' : ועל ראשו
נורמן אל קעים . ומטטל בענני : על זה יתרך לעולם . האמור כי אני :
אהיה אשר אהיה :

עליה ايضاً שנים בתים טובים חסידים נعم מסגיון מן قول סידנא
הכהן הנדול פינחס : רצון ונ"ו

f. 51^b

פהחך יהוה נט...¹

וועדה יقال שבחו מן מיר הוקן סעד אלה הכהני :
יסלח לו מרוי אמן وهي האתיה

f. 54

בשם יהוה :

ליהוה נשבח . ברכיות לשונינו : ובכior רחלחה נצבע . ונרים קולותינו :
ונקטר חלב על המזבח . במחבחן שם אלהינו : אלהי השמים והארץ וכל
אשר בס' . שרי בכל אתרינו : ונחפלל באשר קבל הלה' . משה נבינו :
ואשיך השירה הטובה . ואמר 'בדלה' ובארכנו : כי בשם יהוה אקריא .
והבו נדל לאלהינו :
רבotta לה'

¹ As above, p. 235 to p. 238, l. 2, with differences in the נברך.

צלותן: וילך חבחה בין סיעתה . אל כהן עבורה: ימצאו בצלותו קעם .
 שם' צלותו יהתם: כמה אתקדם המדריך:
 ואל מובח יצחק ילכו ויתפנו . ועמדו 'בתחנונו: ופני המובח ישבו .
 ויסתכלו לכהן הנדול עד יבוא : כל זה והכהן הנדול עטף 'בצלותו . 'בשבועו
 וארתחו : ועת יחתם צלותה . יפרט ملي' ברכותה: ולניבו אשיר ישר:
 וילכו אל מובח יצחק באלה רב . 'בטוב נפש ולכבר: כל מנון במובח
 יקר . ויסנד וישתעבר: מה לר' שעטה 'דבה . יבוא הכהן הנדול אל
 המובח: שם' יפרע ראנשׂו . ויתחנן ויתנקל מן לבו ונפשו: וידרש ארשות
 מן מרוי . אין יפתח לו טב אצלו: ויפשט את בניו . וילבש בניו
 סבבו: ותנה עליו הרוח . ותוודע מכו אברך: שם' תרד הרמונות כמטר:
 וילכו אל הנבע 'בתשchan ורבואן . במימר הא סכיאן: ויסכמו ית'ה
 5. 'בשםחה ובשלדים . והם אל הנבע עלי' עברים: שם' הכהן הנדול יצק על
 המנבר . והוא בבניו הקרש מתנור: ומכתבים מוה ומוה . והוא אהנו
 לבוש נור עזה: וחבחה ישרי תפלה . ויקטף התורה כליה: ויחתמא
 'bihoo אל רחום וחנון . שם' הכהן הנדול יזוף מן התפלה והתחנן:
 והמכתבים חחפה והם[ייפה] תעדר:
 ושירי יפרט הברכה הנדרלה . 'מכלה בשם אלה: ועמה בין ידיו עמדים .
 עקדים סגדים: 'מוזעים זועיו קשה עד מותר . והרמונות תרד מנון כמטר:
 מה לר' שעטה 'דבה יפרט החלק הראשי . 'בלבו והוא מיהוה דרשו: וישא
 ידו וורן במימר יברך יהוה וישمرך . שם' חזודע אברך: שם' בלבד
 חלק התהות:
 יופרט החלק השני . כמה אתקדם לו דברני: וימל' יאיר יהוה פניו
 אליך ויחנק . חקם לך וללבך: יופרט החלק השלישי . כמה הוא עשה:
 וימל' ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום . מכל לך ותלים: יופרט
 החלק הרביעי . והוא מן מרוי יביע: וימל' אתה אשר אתה אלהים יתברך
 ומשמה תחברכו . אתון וקהליכון: כל חלק וחלק המכתבים תחנשא .
 וימרי לו אלף ישר:
 5. וופרט החלק החמישי . כמה אתעשה: וימל' חילה רחמנתך יקבל צליאתכון
 ובעואתכון . וישמע קלין 'רצבעתכון: יופרט החלק השישי . 'בזועו קשה:
 וימל' 'קדוש שמו הנדול יברכנוון . וברך קhalbון: וופרט החלק
 השביעי . 'בנור מניר לא בכבי: וימל' יפלס טובה ורחמי וברבאתו עליכון .
 ועל כל קhalbון: ועמה ימלו לך ומעודיך טבין ישר:
 ובחר זה חבחה ישרו יימר . וווכר כל מן קדם לו נור: לנובה
 ותרומה ומעשר . וזכר ישראל מיסטר ועד אסטר: ושירי בחר זה תפלה

טמלו יתפרק בו הלב ויתמלח: טמלו יכסוף הלב ויחיו. טמלו יתחנו בו 'בומי מועדי': מועד יהוה הישר :

f. 48. לבי 'עליה' אל המקום . מקום יהוה העזום : וחן אל השכינה . 'בשלש' פעמים בשנה : ואחתmal בעדנה ועדנה . וסוב סביבו מן אנה ומן אנה : תשחך תמן פשר :

מה טבר ואות לודה סליק . ומוחנה ישראל קראים . 'בלב חזק': מן ועתה ישראל . אל לעני כל ישראל : ותלי 'כתבה והכחן הנדרול בינם . ועסכר ישראל קדום ובתרם : ויהי המחנה כבד מואד . 'מכלל' ברצון ובשבור : وكل התשבחן חזק עד מותר :

כל מחנה וקליל . תשיר 'בקל תליל': עד תהי אל אבן והוא אם שמעו השמעו . שם' ישב הכהן הנדרול הדמע : והמכתבים על ימינו ועל שמלו . ועסכר ישראל קבלו : ושרי קרי הקצה הזוכרה . ויסכמה במחרה : העמה ימרו לו אלף ישר :

ולכו אל מקלה . 'בלב ملي קלה': ויחתמו התורה שם . וימרכו בהלון 'בשם': חוליה רמה שמע בקהל . ואלהים אל עליון והוא מלך רחמן : וחבתה ישתחב ימך . 'בלב ملي איקר': וימר בה מילדרים . ויחתמה 'בכארזין' ואמרם : ותשורי צלואה יהה . ויתמר קצי הבריה : ובתר זה יתמד :

f. 49. יחולל אלהינו . ובתרה בריך אלהנו : והמכתבים מוחתחים . ובמיימה מהנשאים : עד יחתמו יתה' כלה . 'ימלו' יהוה אלה : ואנון הלבים . בדרך הר מלכים : 'מכללים' בנויר עזה . אמרם בית מוה ובית מוה : ויתמר נברך בתר זה . 'כפי חמיר הוות': ברנן טרח טב עד מותר :

ויעור מיר נשי בקהל . עד יתו אל בית הרבן: ילק חבתה ועמוי מכתב . ופרקה מן המחנה הטב: אל בית הרבן הזוכר . וצלו במא יתי קמיך סופיר : וסדר עסכר ישראל . ילכו עם הכהן הנדרול הסגיל : וכל מני של נעלן . מעל רגלו: ובנץירו ושבחו בתר זה יתמר :

עד יתו אל האבני הנדרול . המבלחב עליון את כל דברי התורה הזאת : יתמד אדריך עליון מREN . שם' בקהל נבכי קָנוֹמָן: ויחתמו יהוה קולם הנבע . כל זה וצלות בית בזין בגבע נציבה : ולכו אל מוחה נח . וימרו אלהים רחמנת : ואלהים יראה' ואחד הוא יהוה הנכבד . הר' מד לאוי ועבל' : ובתר זה רב'נה ישתחב יטר :

f. 49. ושרי יקטר תורה קטף טרח . מרואהה ועד אחרה: ועת יקטר 'ספר' או 'ספרים' . ישלח אחריו חבתה שרים: | שם' יתי חבתה ומן עמו אל הנבע . ימלו צלות בית בזין נציבה : תמן במקתב יליין . ויחתמו

אתה מחלף הדורות . והתמידה לך: כל ימי דורות וחלופותם . עוז נשבחך
נהליך :

כי אתה אלהינו . שמך הצד חמיט: בראשית בראשית . ביכולתך השמים:
הארץ וכל אשר בם . בכוחך התמים: כי אתה אלהינו ואلهי אבותינו .
בכל הימים :

ןמ' بعدה تعال הפתעה מ قول העם המרhom השיבע סعد الدين
الكتاري رحمة الله تعالى عليه امين

אליהו 'נשיה אלהים . ואב המון הגויים: 'דרדרנו גליום . דבר אמר לו אל
לני: אל שדי אני . תחילה לפניו: והי הימים :

47ב אליהו בן שרה . דו יצחק נצירה: דאתעקד על המובה באתרה . ובכל
אליה אפשר: והזה בעלמה מתוקר . וביברכה אחותך: וממו קם שני
לאומים :

אליהו מן דרכך במקום . וולם חלם: וחזה' והוא סلم קעום . ובו
מלאכיה נלחמים ווללים: ואתיקע לראי' מן אלהים . ואמר אין זה כי אם
בית אלהים : וזה שער השמים :

אליהו מן שלבך . בנדיר ואתפלך: וכן גנותה ערך . ורדך קשתה לרשות:
ובעובייו אחפהך . וככליל שלטנותה לנשך: ואפלה תדי החלמים:
אליה איש הרם . ונברך כל העולם: וקדרך מינה דודם . דاشתלה
ליישראל מושיע: ובסימנים לון אוישע . דו נביה רבה משה: נברך כל
העולם :

אליהו אהרן הכהן . אשר המלך בשמן: הקדש ולבש חולן . עם אפוד
ומעל: וצין עם פtile . ומצנפת בليل: עם האורים והחתמים :

48 אליה אלעזר ואיתמר . ופינחס אשר: לונים לקר . וקנא למורו: וסב
הכהנה אנרו . לו ולזרעו בחרו: קיאם לעלם עליים :

באהלין אדרש מרוי . אין יפתח באפיק תרחיך: רחמיו וישראל . עלייך
ברכתו: ויתן לך טב מנתנותך . ושם לך ישועתו: וינשך לך מכל ארצמים:
ויהי עמך עמך . ויברך מזונך ולגמך: והברכה יצאה' באסימך . ויקים
לך מירך: 'דביארו בספרך . יפתח יהוה לך את אוצרך: הטוב את
הימים :

אמון אהיה: אשר אהיה:

ובתור כן יתמר כימי נדליה טוביה חסידיה: תשתחמה חן הלב': אל בית
הרב: מן מיטר זקן ישראל אברהם הקבצי: ילחמו וננו"

חברי אתיתוב קבלי . עד אשמעיך מליל': ממיל' מוצא מן לב ملي' .

צלות שבת מועד חנ הפסכות:

בשם יהוה יכולת: יהוב מותנהה: f. 33^b

צלות ים שבת מועד חנ הפסכות הברוך: אלקטף: שבת ושביעי וברית
חכרון: ותרומה וויסוף: עזיף ופרוי: וסכוות ואלעוזר: ובקר: שרו הצלות
ברוך אלהנו: ועל פתח רחמין: וכי שם: וקשי הבריה: ויתמר על
ויטע דראן: מד לית אלה אלא אחד: ומרקחה עבודה דעלמה:
אליהם ישתדר: ואתחו אלהינו: ויתמר ישתבח:

חילה דברחר אדם... ורעו ישראל. סגול העמים והנויים: ואפרש...
גלוים: מנון זה שבת מועד חנ הפסכות. דאתפרש...¹:

חילה' דנסיא מיחובית אברם...² f. 35

ושתבח:

מלך העולםים: בנדלו בחרד אלה ישראל. מלכין כל העמים: ואמנלך
במש[מר] המועדים דגלי[ז] עצומים: ושם זה השבת מובהו. בין קרי
מועד[ים] רמים: רבו ישראל ישבו: תחת הפסכות לחדרבו: כמה פקר
בכתבו: בסכנות החבבו: שבעת ימים:
רב אלה ותמאה: וכי בשם: ושרו הזקנים אלקטף:
ולאלה שמות בני ישראל וגנו"

ויתמר יתהלך ותמאה³

ויתמר תורה: ויתהלך תכייל...⁴ ושתבח:

הזהה הפסאה...⁵ f. 46^b

وبعد تعال הקמי אוֹלָג יقالفاتעה הפתעה ממן قول סידנא הכהן
הגadol פינחס: רצון גנו"

פנ[ר] יהוה נדרש חסוך. נמצא מצאים: נהלך יהוה אלהינו. ארון 47
הארונים: ונתקן נדלות לך. ורוממות ממנים: כימי השמים על הארץ. עוד
כימי אבות ובנים:
יהוה אלהינו אתה. לאוי נהלך: וננהך ונرومך. ונרב לך וננדילך:

¹ As above, p. 125, for Sabbath, as far as the next Sabbath.
p. 129, ll. 2-16. ² As above, p. 125, ll. 26-29.
p. 129, ll. 27, 28. ³ As above, p. 225, ll. 13-17.

⁴ As above,
⁵ As above,

ויתמר יהוה אל רחום וחנן: ומן יקבל צלואתכם كالعادה וידcker הכהן
אלי השבע أيامبحسب ما יوفق ואן كان موعد השmini ה'קם قبل
הسبט או יום السبت يقول

וככן موعد השmini דאתה לילת הפלני ישמו יהוה בריך ומברך עליכם
על כל קהיליכן וצפריכן ומועדיכן טבון מן אלה:

وبعد ذلك גויה בפי כל يوم كما תרי

אה רחמנת אהיה אשר אהיה ארתי נפשאותן...¹ יתהלך אל ה'ינו יהוה
אל רחום וחנן:

f. 30 وقال מן אדריך עלין מין המנחות وهذه تقسيمتה על חמישה أيام
מן השבע أيام

² هذا التقسيم مرتب علي خمس أيام علي غالبه الواقع وفي بعض السنين
يافق العيادتحكم السبتفتكون الصلاة ستة أيام فيصير تقسيمتها علي
ستة أيام مثل تقسيمتها في العشرة أيام والله تعالى أعلم²

מנחת הראשון יומ א' ב' נ' ד' ח' י' ט'

f. 30b ² وفي كل يوم لا بد بعد تمام المנחות اذا يقال בيت ה' . وبيت מריו
בעמל חלוי שלמה ותمامה²

מנחת שני יומ ב' ח' ט' י' ט'

f. 31 מנחת שלישי יומ ג' מ' נ' ס'

f. 31b מנחת רביע יומ ע' פ' צ'

f. 32 מנחת חמישי יומ כ' ר' ש' ח' מ' ט'

f. 33 יתהלך: וילבו הכהנים: וינחו בני ישראל מן העברה ויצעקו ותעמאם
الثلاث فصول وبعد تمام التلبية يقال אתי وهي מدة رضי الله علي مالفها
אתה בשלם מועודה . يوم השmini עצרת: דברנה 'דמן לעלם . חתמת
מועד יהוה: חנים יומה מן יהוה . לך אה ישראל עם יהוה: מאה שנה
בשלמה . תעשו את מועד יהוה:

וזה וביום השmini עצרת תהיה לכם: ותעמאם וקרזת ثلاثة מימנה ומيسرة
ולעלם חסתנד: ולעלם תשתחה: ותחטאול האלוות בטוב:

الله تعالى لا يقطع عوادي לישראל אمين

¹ As above, p. 128..

² In the margin.

השני ויברך אַתָּה . ויברך את יוֹסֵף . . . מִכֶּל רָע :
 מלנו להצה רבה כי נְפֻשָׁה קָרִיב . וְאַתָּה לְנַדְלָךְ אֶלְהָה דָלָא מִתְחָלָף דְבָעַי
 לבן מנך בלש ולא ש'קח . לשועתק קוית יהוה . מאל אביך ויעורך . ואל
 שדי יברך :

השלישי בחדרש השבעי תחנו . . . בני ישראל :

f. 28

مناط يوم الاثنين

הראשון יהוה ילחם לכם . וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן :
 השני עיי ומרתי יהיו לי לישועה . זה אלוי וננו"
 והישר בעניינו תעשה וננו"
 השלישי בחדרש השבעי וננו"

مناط يوم الثلاثاء

הראשון ואיבחו את איביך . . . לפניך :
 השני ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך וננו"
 השלישי בחדרש השבעי ותמאה

مناط يوم الأربعاء

הראשון בחדרש השבעי ותמאה
 השני פניתי אליכם והפרתי וננו"
 השלישי אחראתי להם ברית הראשונים וננו"
 יברך יהוה וישמוך וננו"

مناط يوم الخميس

f. 29

הראשון בחדרש השבעי ותמאה
 השני כי אל רחומ יהוה אלהיך וננו"
 השלישי וידעת חיים והשיבות וננו"
 ישתחב מרוּ קמאה . ישתחב רחמננה דלא בטל . ישתחב אלהים ליה
 אלה אלא אחד . שמע ישראל . יהוה אלהינו יהוה אחד :

مناط يوم الجمعة

f. 29^b

הראשון בחדרש השבעי ותמאה
 השני יפתח יהוה לך את אוצריך וננו"
 השלישי יהוה הוא החלק לפניך וננו"
 ויחלשו איביך לך וננו"

وهدء بقية القطف

אללה תעשו ליהוה במלודים ונו"

_fh. 23 יתחלל אללהינו: יהוה אל רחום וחנון:

באו ורשו את הארץ אשר נשבעתי ונו"

f. 25 יוחתר תורה ותעמהה وفي אחר יום יقال נברך יהוה ותעמהה ויחתר יתחלל

f. 25^b תכילת ויצויא הכהן מכתב אחד | יוחתר אהנו בתבה רביה ותעמהה וילבו

כי בשם: ושוב מחרון אֶתְךָ: ثم בעד איפסא יعاد כי בשם: ושםעו

ישראל ובעד يقول האמן سورה המתnat על الكتاب יוחתר מן אהתו

דבריך עלמה¹ המתnat ומדה תرتיבנה על איام الجمعة كما يأتي

מנاط يوم الأحد א' ב' נ' ד' ה' ק' צ' ל'ו'ן מן אה רחמנת²:

وبعد אלהי אברהם ותעמהה:

מנاط يوم الاثنين כ' ח' ט' מ' ב'

מנاط يوم الثلاثاء ל' מ' נ' ס' ע'

מנاط يوم الأربعاء ס' צ' ק' ר' ש'

מנاط يوم الخميس

תשבח מלך... ולחתאין סלח³: ק' צ' מ' א' ר'

מנاط يوم الجمعة

תודה רחמי... באfinein³: ק' צ' מ' א' ר'

ويقال كل يوم مع המתnat كما يأتي

f. 27 אלהי אברהם ויצחק... עלין ברחמי: ק' צ' מ' א' ר'

מרוי בעמל יוסף...⁴

לית אלה אלא אחר... יתחלל אללהינו... יהוה אל רחום וחנון... סלח

לעטך ישראל הסנודים להרגנרים... אשר פרית יהוה... לית אלה אלא

אחד... ל' א' א' א'

وبعد يقال السجادات ולי كل يوم من ايام الجمعة سجدات

ثلاثة معلومة وهو مرتبת قدامك

מנاط يوم الأحد

f. 27^b الاولى קטנתי מכל החסדים... עברך:

¹ As above, p. 67.
shorter form.

²⁻³ So after each verse.

³ As on p. 68, the
⁴ To the end, as on p. 68, in the full form.

צלות שבעת ימי הסכונות:

721

מאור עלמה ושותחה¹: הנביה כתף כל נשמה: אמר בספרו הרמה:
שבעת ימים חנן ליהוה: 'בשם חדש:
רב אלה ותמאה'

f. 16

مناط יום الجمعة

המורח המשוע: בנדלו חתן בוראה - ליום הששי: וצער אבינו אדם;
לפידע והמעשה: ואפריש שבעת יומי הסכונות. שם בון השמה והששי:
ופקח נחן אל הגריזים. מכון הקדשי: על יד הנבי הצדיק. נביה רבה
משה: שלום יהוה עלי' מספר עולמי הומים: אשר אמר בספרו
הרמים: וחנתם אותו חן ליהוה שבעת ימים: 'בשם ובעשי:
רב אלה ותמאה'

וכי בשם: ויכאל יתרבי كلיה ועדה ישרו הוקנים القطוף וכל יום من
 أيام الجمعة القطוף לאابتداشكل ומדא תرتיב תفصילه
بدوقطוף يوم الأحد ויבדל אלהים בין האור וגנו"
ועין פרי עשה פרי וגנו"²

f. 16b

وفي كل يوم يقال ويצמיח יהוה אלהים:

بدوقطוף يوم الاثنين ויקרא אלהים להרקייע וגנו"

بدوقطוף يوم الثلاثاء ואמור אלהים תהושיא הארץ וגנו"

بدوقطוף يوم الأربعاء עין פרי עשה פרי וגנו"

f. 17

bedoقطוף يوم חמישי עין פרי עשה פרי וגנו"

יצוימה יהוה אלהים מן האדמה וגנו"

f. 19

יחחלה אלהינו: יהוה אל רחום וחנון:

ויעבר אלהים את בריתו את אברהם וגנו"

وفي يوم الاثنين من الجمعة يقال قبل יהוה אלהי אבותיכם

ואמרו לו מה שמו מה אמרך וגנו"

יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם וגנו"

f. 22

وبعد ذلك هذه السور لكل يوم سورة تشקרי فيه من سبع أيام المظال

وهم مسطرات قدامك كما ترى

وب يوم الثاني فרים בני בקר שניים עשר אילם וגנו"³

¹ L 9 ושותחה above, p. 717.

² So for each day.

³ Similarly for each day, as

^ט 14. f. وبعد خلاص الثلاث ביות يقول האמן ישתחב: וali كل يوم من أيام الجمعة שבעת יומי הסככות ישתחב מعلومה وهذا תריטיהם

מנاط יום אחד

אשר ברא השמים והארץ 'ביוונה קדמה: ואפריש שבעת יומי הסככות: ופקדן נהג אל הרגריזים נבעת עלמה: על יד אדרון משה . קטף כל נשמה: הנביא הנאמן הרmittel: אמר על פי קעימה: תחנו את חן יהוה: שבעת ימים בשמה ושלמה:

רב אלה ותامة

^{f.} 15. مناط يوم الاثنين

'דתלא רקעה' . ביוונה תניינה: ושלמו מפרש . בין לרע ועליונה: ואפריש שבעת יומי הסככות . ופקדן נהג אל הרגריזים קדרש כל מכונה: על יד אדרון משה . דנורו דנע¹: הנביא התומים: דאמר בספרו הרmittel: וחנתם אותו חן ליהוה שבעת ימים: אל קדרש מכונה:

רב אלה ותامة

מנاط יום השלישי

אשר עצמה אילן היה . 'ביוונה תליתה: ואפריש שבעת יומי הסככות . ופקדן נהג אל הרגריזים קדרש נבעתה: על יד אדרון משה . מאורה דنبيותה: הנביא דנלוינו רmittel: אמר לקדרש כל העמים: וחנתם חן ליהוה שבעת ימים: אל קדרש נבעתה:

רב אלה ותامة

מנاط يوم الأربعاء

^ט 15. g. בנדלו ברא המאורות² . ביום הרביעי: ושם נורון מתפרש . בין ליעל ולרע קרי: ואפריש שבעת יומי הסככות . ופקדן נהג אל הרגריזים פני אל להאה: על יד אדרון משה . קדרש כל בוראי: הנביא הנאמן העזום: 'דביאר על ידו בכתבו העזום: ויקרא אברהם את שם המקום: ההוא יהוה יראה':

רב אלה ותامة

מנاط يوم חמיס

יכולת קדרישה: 'דשרין שרצים ועופים . 'ביוונה חמישת: ואפריש שבעת יומי הסככות . ופקדן נהג אל הרגריזים מקום קדרשה: על יד אדרון משה .

ופינחים ובוכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב: בעמלם סלח נא לעון
העם הזה... כל הארץ:

مناط לילה الجمعة

الاول בחדר השבעה וتمامة

الثانיה כי יהוה אלהים בקרבך אל גדור ונורא:

الثالث ארני יהוה אל תשחית עמק... חטאתו: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי ז...
ההלאים... שחר:

ויבא יהוה אל רחום וחנון ותמאנה ובقول האמן אלמן יקבל צלחתון:
ויבדר על ה الحكم מה דkr באלשבחו: ובעה יقال אהי¹

ויבא עליה רף ובין השמיין עצרת: ותמאנה וכרכונה ثلاثة فوق ותחת
ובעה | לאלם חסתנד ולעלם תשחבה: ותחסל הצלות בטוב: ۲۲۷

الله تعالى لا يقطع ليسرائيل عاد

בשם יהוה:

f. 13

צלות שבעת יומי הסוכות צפירה:

והدةصلاה למתקע שני חמיש איאם מאודה יום אלחן ויום السبت LAN
לهم עawyיד בוגרדם וسنة אן יואוות אלחן יום السبت מתყע هذهslaah
ستה איאם وفي אול יום אונדוslaah כארזון ואמרדים: ועל פתח רחמייך:
וכי בשם: וקוצי הבריה: יהוה אלה בלה: ובברך²: ובעה יقال

ויחללו אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חמד ואמתה: ۲۳۱

ויתתר ישך נשוי כהלוּ כליה تماماً ما עדה בית קמי עולם: LAN
מخصوص³ ביום السبت فقط وبعد תמאנה יقال בנצירו כליה تماما ובעדיה
يقول האמן אלשבחו העדה ותזכיר كما יזכיר עשייהحسب מה תتحرר اذا كان
בל السبت או بعد السبت وبعد تمام אלשבחו יقال בית الدرן רב חילאה
דבנן פקד ותמאנה ובעה ביתין מרכז בנווע להל LAN ביתן ביות להל אתני
עשר בית לקל יום מן השטה איאם ביתין ולאבד ני קל יום بعد תען
הביתין מה יقال בית אלהים רחמנה⁴ ואذا טلع الصبح قبل בדוslaah
لم יقال מון דשא כהלוּ الا ביתיןمناط רקע וקדק הביאוט אלהים רחמנה
פרק⁵ وهذاترتيب الاثני עשר בית מרכז في קל יום بعد בית الدرן

¹ As above, p. 716: first and last stanzas.

² Twelve headings.

³ L 13 منوط.

⁴ In the margin of L 9.

⁵ In the order given above, pp. 16-27.

ו. ו. ויחתר יתחלל תגיל שוויה ויצא מכתב אחד: ויכאל אהן הו כתבה רבה: וילבו כי בשם: ושמעו ישראל: והמקרא על המכתב סורה המתאר מן السור הצעיר המתقدم דקם ובعدם מן אהתו דבריךعلمוה בית חרה רחמייך ותעמהה ובעדיהם הסגדות ثلاثة | ומדה תرتיב הסגדות لكل לילה מני לيلي לجمعة ثلاثة סגדות מعلמה וهم כמו يأتي قدמך

مناط לילה האחד

الأولى هرمتي آت يدي . . . والأرض:

الثانية إلهم عماك بكل אשר أنتا عسا: يهوا אשר التحلقתי לפני درنك: وآركد وأشتهر . . . إبراهيم:

الثالث بחרش השביעي تحנו אותו בסוכות: חשבו . . . אל בני ישראל:

مناط ليلة الاثنين

٥٦. الأولى ואמרו לי מה שמו מה אמר לך אליהם: יתרובי זה השם הקדוש: ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה:

الثانية ברוך מון דאמר אני יהוה: ואראת אל אברהם . . . נודעת לי להם: ולמען חספר באוני בנו ובן ברך: וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:

الثالث בחרש השביעי تحנו אותו בסוכות ותمامה

مناط לילה השלישי

الأولى يهوا إلهي אבותיכם יסף . . . דבר لكم:

الثانية ובמקום אשר אוצרתי . . . וברכתיך: ברוך מון דאמר: והיה כי צלעך אל ושמיית: כי חנון אנכי:

الثالث בחרש השביעי ותمامה

مناط לילה הרביעי

الأولى אדרני יהוה שוב מחרון . . . להם בר:

الثانية והחנתי . . . ארחים: וסלחה . . . ונחלתנו:

الثالث בחרש השביעי ותمامה

مناط לילה חמיש

الأولى בחרש השביעי ותמא:

الثانية עתה ינרגל נא . . . חסר ואמת:

الثالث אדרני יהוה אין ראייה ברב נדל חסדק: טרי בעמל הנבי הצדיק הנאמן משה עבדך וככנתה שמשי משכן קדשך אחרן ואלעוז ואיתמר

¹ בשם יהוה הנדרול נשרי ועליו נתרחץ וכו' נדרכך:
צלות ליל שבעת ימי הסכונות רמשה:

שדריו הצלות כארזון ואמרם: וכי בשם: וקצ'י הבריה: יהוה אלה
בלה: ונברך והמוסוף בה: בחדרש השבעי חננו אותו בסכונות וتمامة
אלי אחר הסורה יוחמך אלהי אברהם לך נברך ותמאן ואו ישך: ונنبي
בחבה קדישתך: וממן נשוא כהלו ביטין המתאט ויבול האמן אלשבחו
קהלת וترتיבת התזכירقبل السبت هلقدرמן שבעת ימי חן הסכונות:
וממן לילה السبت وفيما بعد: יقال هلقدرמן שבעת ימי חן הסכונות:
ובבן מועד השמיוני: דאתי לילת הפלאי وبعد תעם אלשבחו יאלל
הראן רב חוליה דנן פקד ותמאן ובעה כי בשם ייתרבי קלחה ובעה
הقطף עלי هذاترتيب
וינה התבה בחדרש השבעי ונו"

L 9, f. 4^b

יתהلال אלהינו; יהוה אל רחים וחנון:
ויזכר אלהים את בריתו את אברהם ואת יצחק ואת יעקב: ויאמר
אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: אה אלהיהם
ואה אדונם רחם עליון בעבורם: ושמע קול צעקותינו בוכרן בריתם:
יתהلال אלהים אין אלה אלא אחד:

ואذا كان ليلة الاثنين من للمعה يقال

ואמרו לי מה שמנו מה אמר אלהים: יתרבי וזה השם הקדוש: ויאמר
אליהם אל משה אהיה אשר אהיה: ויאמר כה תאמר לבני ישראל:
ואז لم يكن לيلة الاثنين قوله יقال بعد יתהلال אלהים אין אלה
אלא אחד:

f. 5

יהוה אלהי אבותיכם ונו"

ובعد ذلك تنקרי سورة המתאט وهذه سورה لكل לילה سורה من السبت
ליי קמאם מرتبات

f. 6

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר ונו"

וביום השלישי פרים עשתרי עשר ונו"

וביום הרביעי פרים עשרה ונו"

וביום החמישי פרים שמנה ונו"

וביום השישי פרים שבעה ונו"

וביום השביעי פרים שבעה ונו"

f. 8

צלות שבעת יומי הסככות

¹ בשם יהוה :

שירת עלי חנ הסככות לכתה לхиיר עראן מכהן עפה ענה ונו^²
אתוי בשלם מועדה . לא מטטלל חנ הסככות : חרותה מתעדדה^³ . זכרון
מאסף הברכות :
בריך בחורי מועד רוחתה^³ . זכרונך בו זהותה . בר הושם טוב פרותה .
לאשר אדרש עלתה :
גדלותך מתחתקה . בר אב המון בר אחותך . ובא לו בסור 'ברבקה'
עד חם לו בר חרי :
דרך יעקב ישראל . באמנו ורב זהותה . מיין ממא הוא דחאל . ויעקב נסע
סוכות :
השבועה דלבן פרת . בסוכות אללת . ויקח משה את עצמת יוסף עמו
ואתעתקה :
ובידיל זאת אמר יהוה . לבן עמרם הסגיל . עד יחכמו דורותיכם . כי
בסוכות הושבתי את בני ישראל :
זכרון על הלב מה טבו . וריחותך מריחפין . והאקרים דבר הקוו .
בסור לו בנן עדן :
חנ הסככות 'להזותה . והג האסף לברכותה . בר תתקרי ארחותה . בבואה
כל ישראל אל נבעתא :
טללי סוכותך זכרון . עמוד עננה 'דטלא . על בריה ישראן דברצון אלה
'מכללא :
יתוב סוכותך מון ארבע . אקרים זבדים . כמו עלמה דלבע . בה הכל מון
ארבע מאדים :
כמו 'רקע מתחפישה . סוכותך לנו בתינו . بلا עמודים מתנשא . לא
בדמותו שנאינו :
תנים יומה אה סיטה . למועד הוה בחרבתה . תעשו כל שנה בשמחתה .
תלה זבונים לנו שתה :

^¹ L 9, f. 2; L 13, f. 1. The rubric is from L 13.^² מועדה 9 L.^³ זהותה L 13.

ויבא לבי ים הרחמים תגיל ויכללו הקتب ויכר מז אתחה דבריך
עלמה תורה רחמייך והסנורות שלשה:

^{f. 155^b}

יעניתם את נפשותיכם ותمامה תكرר תלת מרاث

ויחמך יהיה אל רחום וחנן תגיל ומזרן יקבל צלאחכון וידרך האמן אליו
حج מסקנות ויתחלל ולעלם הסתגר ולעלם תשתחח ותחסל הצלות בטוב
الله لا يقطع عواید يسراط امين

... בימי ابن ابراهيم يعقوب العيي الدنفي

¹ פניך יהוה נקד ארצתה . דילך תמיד סנדתך: נודי ונשבח רבותך . על
מד מנות נשיותך: כימי השמיים על הארץ . מרוממותך חרוטך: עוז
כימי אבותה ובנים . נרבי לנדרך בעותך: כל ימי דורותך חוליפותם . מנין
לק תשבחתך: עוז נשוב ונחלך . על סוקך צדקהך בחיותך: כי אתה
אליהינו . لك עם קרש בחרתך: ואלהי אבותינו . אשר לבירתך אהבתך:
בן דבך ופרקך . וסלח לנו ועננו למסכנותך: אליתך דבך לנו . ורתי
לשכיפותך:acha מלכה רחמנתך . מנו דירבך יתן:

אמן אהיה אשר אהיה:

¹ O 5, f. 108^b: not in L 16, 17, 18.

ואהן . וצפי בטב מצפה : ומן יבל יתון אהן . וימפי האש השדיפה : אלא אתה אה אל ראה . כמיירך ותשפע : אני אמיית ואחוי . מהצתי ואנבי ארפא :

תנים יומה לכם . ותנים אל יומ ציאמיכון : וכן ישמר חיים . ויסני מן מספריכון : על מעשה הייטב . ויפתח אוצרו לוכן : יותן לך מן אוצר המכתב . רוזמנה ירד עליכן : רוח חכמה ותבונת . והדרעתם לכם ולבנייכון : עד יאמרו הנימים أنها . עם חכם ונבון גליכון : ואני בעי לא תכרת דברן . נдолיל בהניכון : דאתקרי כל מנון רבן . סבולי מרחיבון : *הא על מברתון . אה קהלה מבנייכון : צפרתם מברתון . ויתוממים חביבים על ברכתיכון : יערוון אלה לאחרון . קדרש כל טבריךון : וביזטיכון יערוון . 150 ג. לפניו זקיניכון : ואמור זה הימיר . מדרשו מנוכן¹ : | וככן אריש² דאתקרמו . לפניו זקיניכון : ומפרש לעדריו תשימו . במקרא טבן מנוכן : וחלק³ עורי לבדור . ישראל הנפוץ בכל ממן : ודרכן טבן לאמר . יהוה יرحم מאתיכון : ושמי טבה הכהן . הקעום לפניכון⁴ : דדרוש מן האל הנאמן . יסני מן זריעיכון : בעמל השלשה . וווסף אביכון : ומאור נביותה ושםשה . קדרש כל ניכון : ואהרן ובנוו מקטירוי . קדרת משכנייכון וחתמת מיטרי . יהוה ירתהי חייכון :

ויעבר יהוה על פניו ותמא

ויתמר דראן רב חיליה ותמא וכוי בשם ויחרבי كلיה

וקטוף המבעת وهو هذا

וינה התחבה בחורש השבעי ונו"

152 ג. ויקרו מן ויבא משה אל ולא קם עוד סורה فوق וסורה تحت ויתמר תורה ונברך יתה . ויהוה אלה רחמן ורותאה ותמא יסקו מן המבעת ני المناט נשוי כהלו וילבו קבלו הלאט פصول וילבו כי בשם ושמוע ישראל . והמקרא על המכתבים אך בעשור . ודבר אל אהרן . ויתמר ים הרחמים⁵ | והי מן מימר אדרון הכהן הנдол יוסף רצון ונו" ויתמר

153 ג. תנימ יומה אה עם קדרש . תרבי אמן ולא תולרש :

155 ג. תן אה ממן לעמך רתו . והסיד תן לחזה ואחלתו :

¹ L 16, 17 om.

² אשרי 16 L.

³ L 17, 0 5, and put the two lines lower down.

⁴ בחשמיישו[ח][ג]ן.

⁵ As above, p. 64, with an Arabic version in L 16.

יְהוָה הוּא האלֹהִים . הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹם אֶל עַולם : יְהוָה הוּא האלֹהִים .
הַשְׁלֵיט הַתְּמִיד אֶל קָעִים : יְהוָה הוּא האלֹהִים . דְּשֵׁלָחַ אֲרוֹן מֹשֶׁה בְּנֵי עַםּוּם :
יְהוָה הוּא האלֹהִים . דָּאָרְפֵּשׁ לְןָן עַל יָדו שְׁבֻתוֹת וּמוֹעֲדִים קְדוּשִׁין אַתְּרִיאָם :
יְהוָה הוּא האלֹהִים . דִּשְׁמָ בּוֹהַיְהוּם הַכָּבָר וְהַצִּיאָם : יְהוָה הוּא האלֹהִים .
דִּשְׁמָ בּוֹ פְּרָקָן לְתָחָב מִן הָעוֹן וְחוֹטָטָה וְהַאֲשָׁם : יְהוָה הוּא האלֹהִים .
דָּאָמֵר וְהַיְתָה זֹאת לְכֶם לְחַקְתַּת עַולם :

תְּלוּ יְדִיכּוֹן וְתָמֵן לְרַבָּה וְתָמֵן

לְאֱלֹהִים יְכֹלָה דִּיאָנָה : לְאֱלֹהִים זָוָנָה חֲנוֹנָה : לְאֱלֹהִים דְּשֵׁנָר מֹשֶׁה נְבִיא
מִימְנָה : לְאֱלֹהִים דָּאוֹרָד לְןָן עַל יָדו קְדוּשָׁה כָּל אֲלֵפָנָה : | לְאֱלֹהִים דְּבָחָר לְעַמּוּד 49 f.
טָבָ כָּל מְתָנָה : לְאֱלֹהִים דִּשְׁמָ עֲנוֹת יוֹם צָוָה תְּנִקָּה תְּחָבָב מִן הָעוֹנָה : לְאֱלֹהִים
דָּאָמֵר לְכָפְרָה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חֲטָאתָם אַחַת בְּשָׁנָה : לְנַצְעָיו כָּל
קְרַבְיהָ וּמִמּוֹן עַד לְעַלְמָה :

תְּלוּ יְדִיכּוֹן וְתָמֵן : תָּמֵן

אָה דָּרוֹשֵׁי אֱלֹהִים . קוֹמוֹ אָתוֹ וְכָלָוֹ : בְּזֹאת הַשְׁעָה בְּמֶלֶא . אָוְלֵי בְּקַבּוֹל
תְּלוֹוֹ : בְּזֹכּוֹת הַזּוֹכִאים אָשֵׁר . בְּשִׁבְיל קִשְׁטָה גָּלוּזָה : אֲרִשָּׁם אָב כָּל בְּשֶׁר .
אָשֵׁר *בְּשֻׁובָה נְבוּזָוֹי : וְנַח אִישׁ צָדִיק וְתָمִים . אָשֵׁר בְּפָלִיטה לְלוֹ : וְאַכְרָהָם
רַב הַשְׁלָמִים . וּרְבָבָ גָּלְנוּוֹ אֲתָחוֹ : וּצְחָק נְצִירָה . אָשֵׁר אַנְגָּלָ רָזוֹ : וּיעַקְבָּ
שְׁרִירָה . אָשֵׁר בְּנֵו לְשָׁכַם בָּהּוּ : וּיְוֹסֵף דָּאָמֵר בְּפַתְנָמוֹ . לְאֲתָחוֹ אֶל
תְּהִרְגָּזָוֹ : וְאֲרוֹן מֹשֶׁה אָמָר לְעַמּוֹ . אֶל תַּעֲרִצָּוֹ 2 וְאֶל תַּחֲפֹזָוֹ : בְּחַם
נְקַעַתְנָה יְהִי בְּכִימָשָׁמוֹעַ . וְוַתְּלִי מִנְןָ רָנוֹו :

בְּצִדְקוֹתָו אֱלֹהִים רַחֲמָן וְרַתָּאָה :

אָלְחֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן . אֲרִשׁ בְּהַנִּי יְהָוָה : וְאַלְעָזָר הַנְּאָמֵן . וְאַיִתָּמָר הַפּוֹדֵךְ עַל
כָּל תְּרוּמָה : וּפְינַחַס בַּעַל הַקְּנָאָה . וּבְרִית שְׁלָמָם לוֹ קַיָּאמָה : לוֹ וּלְרוֹעָוֹ
נְתִינָה . הַכְּהָנָה הַגְּדָלָה קַעַמָּה : בָּהָם נַחֲפֵל וּנוֹתָחֵן . בְּעָדוֹן וּבְעַד כָּל עַמָּה :
אָוְלֵי יִכְלֶל שְׁבַתְחַנֵּן . וּהַשְׁבָּהָה לְןָן יִשְׁמָה : | שָׁׁוֹי וּרְצָוֹן וּמֶלֶא . בְּרִכתָה יְהָוָה 49 f.
הַתְּמִימָה : וּרְיחֵי עַל מִעְטָוֹת קָהְלִי . בֵּין כָּל אִמְיָעָלָה : *וַיַּדְכֵר תְּפִלּוֹת
מֹשֶׁה הַסְּנִיל . וַיִּשְׁם לְכֶם תָּקוֹמָה 3 : כְּפָר לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל . אָשֵׁר פְּדִיתָ יְהָוָה :
אָמֵן אֲתָיהָ אֲשֵׁר אֲתָיהָ :

אֲלֹהִי זֹה הַיּוֹם . הַרְבָּה הַגְּדוֹלָה הַיּוֹהָה : דָּאָתָה בּוֹ צָעֹם קָעֹם . דָּרוֹשׁ סְלִיחָן
מְכֹל פָּה : תָּהִי עַל חַטָּאָךְ דְּאַתְקָדָם . עַד תַּعֲצֵר הַמְּנָפָה : מַחְשֵׁב נְפָשָׁך
עַל כָּל אַשְׁם . יְרָא מִן נְקָמָתוֹ הַתְּקִיפָה : בַּעַי מִן מְרוֹן הַפְּרָקָן . יְרָפָא
דְּלֹתָן הַשְּׁפִיףָה : אָמָר אָה מְרוֹן דְּבָקָן . בְּרַחְמִיקָה הַרְחַופָה : סְלָחָה וְכָפָר

¹ הַשְׁוֹבֵה אַלְבִּיוֹן 5 O.

² תְּרִיאָה 5 O.

³ וּמְבָרֵר הַמְּעֻמָּות יְהָוָה הַמִּשְׁרָאֵל וּבְנָהָמָם : וּוֹרָתָה לוֹ כָּל צְרוּוֹ . וּדְבָרָיו יְכִתָּה קְרָמָה : 5 O.

ואחרון ובניו מקטורי קטרת משכנייכו: וחתמת מיטרי¹ בן ירתי חיבור:

עליו עוד שבחו איצא טוכה מן מימר אדרוני ועוויי הכהן הלו' טביה
בן יצחק הכהן יהוה יקים ממו כמו בימי חייו וגנו

בשם יהוה הנדרול;

f. 148

אנש מסכין כה' מן ימך:
בשביל קשטר ממן ורטך:
ברב מתן בעולטך:
רים אלא לו חסמן:
וחסך טרם נקמן:
ויכלותך ורומטך:
ובמשה דאתא מעטך:
האמור שוב מהרין אַתָּךְ.
רבותה לה:

כפי עמל לא אני בעי.
רק בעותי כפי עובך:
אתה תרע נלאי.
וחיכולה לך לברך:
נורא תחלח עשה פלה.
אין עוד מלברך:
השמים והארץ וסדר הבריה.
כלה תחת ארך:

טב כל בריאתך משה. מהבר ושליחך ועברך: בו נסתכל לנו חושיע.
אנה ושם² בחסךך: בתפלתו רום רוח.³ ובמיומו' בסעדך: סלח נא
לען העם הזה. כנדל חסךך:
רבותה לה:

אדני יהוה אלהי. מי אני עד אשאלך: בנפשי ולבי ורוחי. אלא מון
מסבלך: כד סנת חטאתי. כסוי ונגי קבלך. וטרח משאה ברעותי.
ולahan איתי ולאהן אלך: כד צפר לבני נביך. ורמש דמעי ישאלך: מון
צדר איביך. ומן שנאי פעלך: | שוב עלי קדם מותי. בלבודך וברב חילך:
ולא רקחני בבישותי. ובחסךך הולכני בשביבך: ולא תטרף בעותי.
וחסלך חסלך: *תנוף דרשיך מון² טבהתקך. ורחמיך סני על מון יסתכלך:
וסגול מדרשי מון מתנותך. באדרוני משה פלך: אל תשיחת³ עטך ונהלך.
אשר פדיות בגרליך:
רבותה לה:

¹ Also in L 17, f. 1^b; O 5, f. 104^b.

תמונה דרושי 5 O

תחשית 16 L³

שא לפשעינו: אה רחמנת ברחמיך . כפר אשmini: אה רחמנת אין עמוק .
קבל ציאmini: אדרני יהוה שוב מחרון אפק והחם על הרעה לעמק .
ווכור בברית השלשה הראשונים: אדרני יהוה סלח נא לעון העם הזה כנDEL
חסדך . ולא חיפך אפק ממנו: אדרני יהוה אל תשחית עמד ונחלך . ואל
חפן אל קשחנו ואל רישענו ואל חטאותינו: וראה בעין רחותך . ברחמיך
וחסידיך אלינו: אה רחמנת טבה איה אישר איהה . השקף ממעון עליינו:
אה אל שדי אה אל ראה אה מן שטך יי' ה' ז' ה' לא תטרף שיאלינו:
ומשלחת' לעונינו . ולחטאותינו ונחלנו:

על מובה השובה נעמד . ונקייר סליחן ורחמים ליהוה אלהינו: ונרכן
ונ謝עבְּרָנָה את ידינו: אל מען הקדרש . ונרים צבענו: בקהלות מלב
וمنפש . ונהי עוניינו: | דרבת על המספר . לא בספר בחשבינו: לאז' 64 f.
نبני בדרימות דם כמטר . על רעות מעשינו: כי אנחנו חילום . בחרב
חטאינו: נעלמים מעלים . ביהוה אלהינו: בחשים עשיים גולמים . ומן
החרדים לא שבע נפשנו: שנאים רכילים . לאחינו וחברינו: חיביט
חטאיהם . למלא רוחינו: אשימים שניים פשעים . בבל יומינו: סוכלים
רשעים . לא מדע ולא בוננו: סורדים מוראים . שמעים מן יהוה איינו:
וללימים סובאים . בכל זבוננו: שקוצים טמאים . מן הדרכים סרינו: כובדים
שקרים . בכל מירינו: נברים מרדדים עזיאנים . לא עמל מרצוי לנו:
קצרים יודנים . בכל עובידינו: זאת המעשים . מעט מן רעותינו: וערפותינו
הקשים . וקשות לבינו: אווי לנו אווי לנו . ועל מה לנפשנו רצינו: ולא
יהוה רצוי עליינו . ומשה מודבי ממנו: לו האה זה הממלל טוב . האה רע
בינו: אתי��יו כי אתם בני יעקב . דמע כל ברנו: לא לב יכנע ולא עיניהם
תרדע . ולא אוכל יכרת בנו: ולא נאה חזוזע ולא אוננים תשמע . ולא
נירא מן נעם אלהינו: אלא לבבים קשים בות העצמים . לא יכרת בון
הברול מברתנו: נשאל יהוה רחום הרחומים . ימול ערלה לבינו: מובנן
נעמד בלכבים יראים . אמרים בלב בנווע: | אה רבה מנך אנחנו בעים . 64 f.
חסוך לחטאינו:

תנים יומה לתנים . מאה שנה אמר לבן: סדרה המודרנים . ישמר
יהוה חייכן: יקבל יהוה צלותיכן . ותפלותיכן ומדרשייכן: ינחש יהוה
עתהיכן . ויזיא יתכן מן אסור חטאיכן: ופרק על ברול פנותה . אמן
מעל צוארכיכן . ויגלי יומי רחותה . ויחדש שמחותיכן: ותתחנו תחתנו .
בסדר מוערכיכן ומוערכיכן: ותעמו משכנו . על קדר טבריכן: וחוויכן
ישמר . מן סמוך ומן ארבן: ושברי על מן אסתדר . אthon ובניכן:
לא תברחו לי מדבר . יהוה יחביבן במוערכיכן ומוערכיכן: בעמל
השלשה הזכאים אבותיכן . וווסף אביכן: ובعمل משה קדר של נביבך .

45. f. האב השני אשר . בנה מזבח ועליו עלה תנכש: ומשם האב השלישי דפנדים וכותה פרנים: ומשם מי אמר ואיה השה . ולדברות ابو חפס: ומשם יעקב הנדרו . רקם ממו שנים עשר ארכס: ומשם יוסף הפתור . דמן זכותה לא דלים: ומשם נבי כל הדורות . דלנו אשתחה דרכס: חן ישמע כל הצבעות . ורחמי עליון יפרנס:

בצדתו אלה רחמן ורתאה:

אליהו אחרן כהנא . אריש הכהנים: והאנשא והפקיד במשבנה . אלעוזר ואיתמר החננים: ופינחס דקעם הר עופ מטעם . ודרך הוננים: ווער ית החמה במפנין . עם מפנס דלא ישא פנין: ועוצר ית מניפוחה . מעל דמע הכרנים: וסב אנרה כהנמה רבתה . לו ולזרעו מן אבחן לבנים: מן כהן אל כהן אחישרשת עטם . אל גROL הכהנים: ארכון הימים ההם . חילפת הרבניים: האיש אשר רוח אליהם בו . מאו אברויו אתוכננים: עניין יהוה אלהיך בו . עם דורות הימים והשנים: רוח הקדרש תערף כמטר בלבדו . וידעו דעת עליונים: ותאול כטול בקרבו . ותבוא באוצר היוצרים והענינים: בשערירים עלי דשא הדעת . דצמיח בשדרה הלבב בתקונים: וכרביבים עלי עשב החכמה המוצאת . מן טקור הלביבים והענינים: ויצל מן הרוח דעליו . 46. f. ויתן לחוכמים ונבונים: | ולטן ישמע מליליו . מן עתיראים ואביוונים: וויה כנוה הרוח עליהם . יימר מי יתן כל עם יהוה נבאים וכחנים: כי יתן יהוה את רוחו עליהם . כי הוא נתן החתנים: ولو לא נתן מהוודי על אמרו זה המתר . מה היה יtab זאת היתובים הכהרנים: כי הוא באראשתו איתמר . יהוה ישיב ממוצא בזאת העדנים: ולכם אמן ירתי . יומיב העקבנים: ויקים מימרו זכרתי . להם ברית ראשונים:

ראן זאת הניגיות הרבות . בין יום צומה ויום נקם כמוני: זה בו ענות לנפשות . זהה בו תקום כל המיתים להשבנו: זה בו ברי העונות . וזה בו ישרן על כל עמלינו: זה בו תתקע החצורי הכהירות . וזה בו תזועע הנפשות והוניות מן רב עוניינו: זה בו תחפרש ענני הסלחונות על מן נציג לאלה . וזה בו ימלך הכהוב ותסיד עלו אברינו: זה בו השובה מתבללה . וזה בו לא שובה ולא תפלה למנ מת בעציאנו: זה בו הכהן קדי יוכפר . וזה בו יקרא אני אני הוא ובכל בלעדיו יידנו: זה בו הטעות תטהר . וזה בו יכפר אדמת עמו מכל טמא ושקוצינו: זה בו הסלחון חטא ואשמה . וזה בו הרניינו נוים עמו הרניינו: טובין נוקם בנציג . ועל פתח יהוה נשים מעמדנו: ומן מזון הסלחון נשבר . ונימר בלב לנו: אה רחמנה ברב נדלק . סלח לחטאינו: אה רחמנה ברב נדלק . ושלטן עזך

עמים למספר בני ישראל . העם הסניילות: כי חלק יהוה עמו יעקב הסנייל . המתנוור בנוור הקדרשות: חבל נחלתו ישראל דלית עם כמותו . הצבע בים הטהרות: ובחוללות ישטמכו . נתן לו חוללות ושירות: יסובבנהו ויבננהו . וישמעו קולו משזה הפאות: יאכל יעקב ויבשׁוּ וירדחו . בבל עדנות: ישמן ישרון . ויבעת בטבות והברכות: אין כל ישרון . נתן המתנות:

אשמיין במאדי ולבי . عشرת אוחרותה: כי איש קדחה באפי . לסדרם ועمرת אוקודותה: חוכל הארץ זיבולה . עד לא יצמה בה צמחותה: תחנת מוסדי החרים בנבולה . עד יתגלו קושש הר סנדתה: אספה עליהם רעות . בעלהם ובאחריתה: וחצי אכלהם בס במניפות . עד ישכיד מדם חלל ושבויהה: מוה רעב לחמו . ואכליהם ולא תשבעו מיכלותה: רשות קטע מרורות למו . לבני אללויה: | חן בהמות אשלהם בס . עד לא ימטו⁴⁴⁴ f.

רפאותה: עם חמת זחל עפר יתו עליהם . מכל אחר ואחריותה: מהזין חשל חרב ומחרדים אימה . עד לא ישאר מהם נשמותה: טובך תוצאות ותשמע . عشرת משפטותה: ואני אקניהם . שלא עם מן רב שנאותה: בניו נבל אכיעסם . טבעים בטמאותה: אץ ירדף אחד אלף בשניאים . ושנים יניסו רביבותה: אם לא צורם מכרם . ויהוה אסניידם בצרותה: בעת חמוט רגולם . דיכלו בונותה: כי קרוב יום אידם . והרחמים מנון טרפהה: וחש עתירות למו . מן ביש عملותה: ואמרו איה אלהיomo . דהו לנו עקרותה: יקומו ויעורכם בזאת הצרעה . ובזאת עקתה: יהיו עליכם סתרה . ביום נקמותה:

יהוה הוא האלים אלהי הדורות: יהוה הוא האלים מבורי הבודאות: יהוה הוא האלים דשלח משהنبي כל הדורות: יהוה הוא האלים ד於是שין לנעל ידו מועדים ומועדים גלגולין עצומות: יהוה הוא האלים דשם מנון זה העיאם דקדשו יתרות: | יהוה הוא האלים דפרקן בו נעני הנפשות:⁴⁴⁵ f. יהוה הוא האלים דשם בו סליחות לבני השבאות: יהוה הוא האלים דשם בו חרחי תהות מתפתחות:

תלו ידיכן ותמא לדרבה ותמא

לאלה דבחר בכם: לאלה דשלח משה רום נביבם: לאלה דביאר על ידו בקרש ספרכם: לאלה דפרקן בעשור להרש בערב מערב עד ערב להשביתו שבתכם: לנצחו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכן ותמא

נכרו בשם יהוה . ונרכן ונרכן ונקלם: בניגנות זכאי עלמה . דבל מנון אקר וטכם: משם האב הראש אב כל הבשר . דמן עפירה אטלים: ומשם

ואצית אסцит ולא חימר מירמה: ואוין למיטרי' עד אשמעען כל עשרה ועשרה: אול' יתנלי' לך' מה הוא עליך טמרה: ואניב למי ישאלך' וממו לא תירא ולא תברח: על כף הרגלא אקום' ואשרי בוהה המקרא: כמו קרא הנביה העזום' כי בשם יהוה אקריא:

בתשבחות אשרי בואת השירה' ובסדר מיםרי': האינו השם ואדרברה' 43. f. וחשמע הארץ אמריו: הלא הוא אביך קוך' מקיינטן חסריו: هو שעדר יוכונך' מן ארבע אקלוי: יהוה בריך ינחנו באלהו' ואין עמו אל נכרי': ראו עתה כי אני אמי' הו' דרבך נארדי': ואין אלהים עמרדי' לא שותף ולא עוד ולא צרדי': אני אמרית ואחוי בכבודי' עבד כל מה אתריה': מחצתי ואנכי ארפא' מאום עלי' לא יבצרי': הרניינו גנים עמו קרש כל משפחה' והוא לתשבחות אחורי': ואתני בנביות בן עמרם' דאתקדם לו מדברי': זכרו יומת עולם' בינו שנת דר ודורי': ויטש אלה עשווע' דצעער אתו' מן אש ורוח ומים ועפער': וינבלו צור ישועתו' אנן הסוכלים הכהורי': יקניאחו בורדים' ובון יהונו מתפחרי': וบทשובות יכעיסחו הממרדים' דלית לון عمل מריח': יזבחו לשידים קרבניהם' ושתחוו לאלהים אחורי': אלהים לא ידעם' ולא יראו' ולא ישמעון ולא יאלבן ולא יריחיון' וירא יהוה ונאנץ' וישביעת' דרבנוון מן כל אחר ואתריו': ותוקד עד שאיל 43. f. תחתית' וחרמן או החל' ישרי': ואין מידי מציל' טובי הרביים בישר היישרו': אשיך ישראאל' חסנד בכל רמש' זכפיו:

אוכיה נפשי קדם אנידך' עשרה התשבחות: שאל אביך וייניך' מה עשה יהוה עם האבות: זקניך ויאמרו לך בקשנותה' מה צעה אלהי הרוחות: שמנת' עביה' בשית' יפה לך תורי מרכ' בכל שעות': יואר יהוה יונאן' ברחותיו' לעבודיו החולנות: מכעם בנוי ובנויו' עבדו העגל דעובו מצות: בנימ לא האמן בהם' דהלו עס הונוט': הם קנאוני بلا אל באסקלט' כעסוני ברב הנסות: כעסוני באבליהם' מן התהמודות הרעות: אמרתי אפייהם' קבלתי מן משה החפלות: אשבית מאנוש זכרם' לו לא בעוט חרבות: אתחסלת המוכחות בשניאם' דאתקדם לו' המדברות: ואחלת הסוכרות' שמעני המفترות: יאמצחו בארץ המדברות' וליבו מלא' זהו וחדות: יצרנהו באישן עינו' סדר המלחמות: כנשר יעדר קנו' לית' יכול הדבב עמו קוממות: ועל נוליו ירחף' וצילהו' מן השנות הנברות: ופרש בנפיו ויקחו' וישאהו על בנפי נשרות: על במת הארץ ירכיכחו' ומלאכיה עמו הלבות: תנופת שדה יאכלחו' את הלב הארץ' צור הוציאו' והשביר לון השבורות: חמת בקר וחלב צאן יאכלחו' בית' הרצונות: סוברותה הכללה על פיהו' ואחלת הבדות: יצט' נבולות

ברוך אתה בחסוך ותעמך יתברך אלה ותעמאה תגיל ואן كان
 الوقت בקירות יقال ברמו¹ הקבירה | ויכאל יתברך אלה ותעמאה יתתרטר² f.
 נברך³ | ועדה וכפר אדרמת עמו תגיל ותעמאה אלהי אברהם לך נברך⁴ f.
 תגיל ועדה נдол אלה ותעמאה תגיל ויכאל תגיל בעדה וידבר משה
 באוני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד חמס' גוואדי⁵ f.
 והם שלשה מכתבים ואן לא יהי שלשה יהו עמו מכתב אחד ויתחמו⁶
 האינו וויימר ז肯 הכהנים הרה שירתה وهي הדה ב新闻网 מפומע
 הרה שירתה רישה טל רפס' וממציחה יקידאן ועקבה סליחן סוברו⁷
 ל凱עמייה ורתו למאתייה:

גוואדי ניזל בחר בתבה ותעמאה וילבו הכהנים במכתבים יאנז' והייבּה היילְה עzieמַה
 אוֹלָא יקאל אהנו בתבה רבּה ותעמאה וכי בשם ותעמאה קמאتقدم في תלייה
 בקרּה אול הנֶהָר ויהוה נבור במלחה ותעמאה יתתרטר שבחו נדלה טוביה
 מן מימר ז肯 ישראל אברהם הקבצִי ירחמו ונֶן

f. 742^b f. 742^a
 השבחון למלך לעל ולרע:
 ואפרט ملي השירה:
 המתכורה באחר התורה:
 השםים ואדרברה:
 בעל הנבורה:
 חוכם הנגלא והנסתרה:
 יתרבי זה השם הנדול והנורא:
 מן אימתו נחחד ונורא:
 מה אחותרע אלא למן ורוח:
 وكבל חמישה ספרה:

אדרכּר דבר עצום ונדריל.
 באוני כל קהל ישראל.
 רבתה דרבירה משה נביינו.
 המתקורי שם האינו.
 בראש כי בשם יהוה אקריא.
 בכבד נאמן נורא.
 ר. ו. ה. השמו.
 ריתקדיש מה רבו ויעצמו.
 סור זה השם דרבתה יתרה.
 פני בקרן עורה.

זה שליחה דאלחים. ומשמש עלמה ומאורה: ומימן בית אלחים. וקדקד
 עלמה ונאורה: עליו מן השלוט. דצמת בזאת השירה: שבעים מאום. קמיך
 לוֹן אפתחה: עשרה תשבחות. ועשרה סוברה: ועשרה נביות. עשרה
 אוקירה: ועשרה אוכחות. ועשרה אזהרה: ועשרה משפטות. יפה לך
 נשמרה: ולא נשמרה כוש בבד. אלא משמר הרוים חוכירה: לאוי
 עלייך ועבד. תבקיר על זאת הסודים הייתרה: אתנית קבלי אה חביבי.

¹ Given in full; as above, p. 7.

² Twenty-five headings.

מְאֹד מְכֹל הָאָרֶם . דְּמִכְתֵּר וּדְמַקְרֵם . בַּעַל הַתְּפִלָּה וְהַצִּיאָם . וּמֵזֶה
כְּלָנוּ:

טוֹב לְלִבּוֹקִי אִימָנָתוֹ . וּבָרוּרִי תְּחִתָּ צָל קָוָרְתָוֹ . הָא אִקְרָר וְלֹא כָּתָוֹ .
לְעַם יִשְׂרָאֵל וְלִרְנוֹ:

נְבִיא וְלֹא רְמֹתוֹ . וְלֹא כָּסְפֵר אֲרֹחוֹתָו . וְלֹא כּוּבְנֵי קְדוּשָׁתוֹ . דָּעַל יְהוָה
אַלְתָנוֹ:

³⁹ ג. וְסִגְלָל כְּלָה בְּחַן יוֹמָה . דָּאַתְקָרִי יוֹם צָוָה . 'דְּבוּ שֵׁם יְהוָה . סְלִיחָיו
לְחַטָּאתֵינוּ:

הָא עַל מַן קְבֻץ הַשׁוֹבֶה . וְהַקְטִיר אֶת חַלְבָה . עַתָּה עַל קִרְבָּן הַמּוֹבֵחַ .
בְּצִלּוֹתוֹ וְתַחֲנוֹנוֹ:

בּוֹה יוֹם סְלִיחָה . וְשָׁב שַׁוְבָה יְהָה . וּפְשָׁט בְּנֵר אַשְׁלָמָה . וְלִבְשׁ בְּנֵר עַוְרָנוֹ:
בְּשׁוֹבֶה בָּלְדָה . וְיִמְהָר וְיִקְרַד . אַרְצָה וְסִנְדָה וְיִשְׁתַּعַבֵּד . וַיַּנְצִיר לְאֱלֹהָה עֲנֵנוּ:
וַיֹּאמֶר אֲלֹהִי יְהוָה סָלָח . וּקְבַל הַתְּפִלָּה . וְשׁוֹבֶה לְנוּ שְׁלָח . תְּשִׁיבֵן מִן
אַשְׁמָנוּ:

⁴⁰ ג. וְאַזְגִּיאָן מַן אָסָרָה . אַשְׁמָנָן 'בְּדָרוֹר . | בּוֹה יוֹם הַכְּפֹרָה . וְלֹרְד הַסְּדָךְ
קְבָלָנוּ:

וְשִׁים צִיאָמָן מַרְיָה . וְסָלָח 'לְקָדְרִי . אַנְהָה וּבְכָל אַתְרִי . וּרְחָם מְאַתְּינָה:
וְאַרְתִּי וְאַתְרָחִם . בְּרַב נְדָלָק וְאַנְחָם . עַל רַעֲוָת עַבְדֵךְ אַבְדָהָם . וְסָלָח
לוּ עֲנוּ:

דָּאַמְרָד דָּן פְּתָגָנָה . מַן לוּ מִיטָּר דָּדוּ 'מְשִׁלְמָה . אַלְהִים יַרְחַמוּ יְהָה .
וּבְפְרָדִים הָנָן יַשְׁכִּינוּ:

תְּנִינָם יוֹמָה אֲהָה עַם יְשָׁרָה . יְסָלָח יְהָה הַלְשָׁר . לְנוּ וַיְקִים מָה אָמַר . וּבְיאָר
מֹשֶׁה נְבִיטָה:

וְסָלָחָת' לְעַנוּנוּ . יְלַחְתָּאָתָנוּ וְנַחְתָּנוּ:

אָמַן אֲהָיה אֲשֶׁר אֲהָיה:

⁴⁰ ג. עַלְיָה אִיפָּא בֵּית מִבְּרֵךְ נָעַם מִسְּגָעָמָן قֹוֶלֶה מְדָלָה فִי حַיָּתָה אִמְמִין אִמְמִין
צִיָּם מִבְּרֵךְ עַלְיכֶם . אֲהָה מַן אֲנָה אַהֲסָף : סְדָרָה כְּלָכֶם . מַן בָּחָור
וּקְטָף : יְהָה אֱלֹהִי אֲבֹתֵיכֶם . בְּרַב טָבוֹו יְסָף : עַלְיכֶם כְּכֶם . רַבְבָּה אַלְפָ
אַלְפָ : וְאֶל הַרְצָוֹן יַשְׁכִּיכֶם . וּלְלִיכְוֹן יְרַחְף : וַיְבַדֵּךְ בְּכֶיכֶם . בָּאָפָ וּבָהָמָה
וּבְקָצָף : וּמִנְנָן יְוִשְׁיַע אֶתְכֶם . וּבְעוֹתְכֶן לֹא יְמָרֶף : וַיַּכְפֵּר 'לְפָשָׁעֶיכֶם .
וַיְשַׁם طָבוֹו עַלְיכֶם עַדְף : וּבְנֵר הַשׁוֹבֶה יַלְכִישָׁיכֶם . וּלְחַצְן 'בְּרַאַת יְהָלָף :
וַיְקִים וּפְסַחְתִּי עַלְיכֶם . וְלֹא יָהָה בְּכֶם נָגָף :

אָמַן אֲהָיה אֲשֶׁר אֲהָיה:

אלחי הכהנים הקדושים . שימושי קדרש הקלרים . ארתי ושים נקושים .
למסכינות דין עמה :
אלחי אתורי הארץ . טל הרתו בן 'פרץ . עם השובה לו קבץ . ופליטן
מן טמאה :
ועני ופשר ונאל . והק די אמונהך קבל . וככפר לעמך ישראל . אשר
פurity יהוה :
אמן אהיה אשר אהיה ;

ישתבח באירה 'דין ברא . שמים וכוכבים מנירה . בעלין ובתר 'בליע .
הארץ אפשר בתקונו :
והימים בה' בלהה' . ותראה ה[יב]בשה . ותדריא' הארץ דשא . עשב מזרע 138 f.
זרע למים :
ואצמנה פרי אילנה . ושרצים ועוופים למינה . ואדם מן חסר בנה . ונטע
לו נן עין ובה אשכינו :
ועמה' נפשו לבדו . ועשה לו עור כנדנו . ושלשה מנה נפרדו . וחסוד
בשת בנו :
'דמנה אחותמר נח 'בתה'ובה . ומנה זרע לו רבה . 'לבעל שיבת טוביה .
בן חרחה אבינו :
ובבריתו בו קלר . ובזרעו עד כי זכר . סוד 'בשנים הוא בשר . בן עמרם
רבנו :
עד מן אור אתנאל . מאו מה בראש האל . בסרטן לדורות ישראל . ונלנו 138 f.
על עורנו :
ועת זרח כוכבו . והדר אור טבו . צבאות קדרשה לה שבנו . והשלם
עליו חנו :
ובשלם אתילד . ובא מן קרב יוכבד . וולח נרו זבד . ואחתבسر בברנו :
כל גלי וכל נסחר . אתנגן ואחותמר . מן בעלה סדר . למקיר רבינו :
ואסתהרו כל סדרה . ושכוני לעל ולזרע . וכל אתחדר וקרא . בנלינות
לשנו :
אתה בשלם אדרון עלמה . אתה בשלם קטף כל נשמה . אתה בשלם משה 139 f.
הדרע . 'دلית יום לו חמונה :
אתה הנור הקדרש . אתה הסוד המתחפרש . אתה כוכב הירח והשמש :
דבחר בו אドינו :
אמר זה דבר בחרתי . ושמתי בו ריחותי . נאמן על כל ביתי . והאייש
משה ענו :

אל צער כל קדץ : אל צפין ומקבץ : אל צריך מי ילחץ : אל צח לא תנאץ : אל קעומ אל צרייק : אל קני אל חוויך : אל קרוב לו נצעק : אל קיאמה בה ידריך : אל רפא אל ישר : אל ראה כל נסתיר : אל רחום וחנן אמר : אל רב חסר ואמת נצרא : אל שמעיו לו נדרש : אל שמו יתקרש : אל שדי מי לו יגש : ^ט אל תמיד אל אמת : אל תקייף אל ירת : אל תדריד דלא מאת : | אל תמיד רב חסר ואמת : ^ט אהיה אשר אהיה :

عليه ايضاً بيت مجرد له ايضاً رحمة الله عليه

תנים יומה מאה שנה . אה סדר תברינו : הסדרורים אנחנו . וככל ישראל וברנו : טובייכן טובייכן . בזה היום תנתנו : מיינ התשבחות . למלוך כל רוחינו : ותנצרו במיטר . אה מרן הננו : כד אחנין ליריך . מנצרים כלנו : אה מרן אה מרן . ברחמייך קבלנו : אה מרן אה מרן . קבל ציאמינו : אה מקבל התאבבים . קבל שבתינו : אה ים הרחמים . סלה לחטאינו : וכבר אשמנינו . עוני מדרשינו : והקם לנו תפלהות . בן עמרם רבינו : וסלחה' לעונינו . ולחתאותינו ונחלתו : וסלחה' לטמאתי כל קהיל ישראל . הסנודים לקדש טברינו : ועל חסול זה נימר . קמייכן בארכנו :

ברוך אתה בחסדך ותمامה

^ט f. ויתחרד יתברך אלה ותمامה ואذا كان الوقت واسع يقال ברכו הקבירה ונברך علي هذه الترتيب ¹ وقد صح عليه ايضاً كيمي تاليف العم الركن זקן ישראל الشيح אברהם ابن העם المرحوم الشيح יעקוב הדשி מד الله לנו" וنعم ذلك الكيمي على رغم אלהי אדרם בן האדרמה والله اعلم אלהי אב הבשור . ונכח קין כל בשר . בחסוך לנו פשר . ונפש טן ארצטמה :

אלהי אברהם ויצחק ויעקב . מחרון אפק שוב . עליינו וסלחה כל חוב . וכל חטא ואשםה :

^ט f. אלהי יוסף המצליח . ואדרון משה השlich . סלח לי ולכהלו . והשוף עליו טן שומה :

¹ It is given on fol. 141.

אל בדר אל הטב: אל בעלמה סבב: אל בכתבו כתוב: אל ביאר
לא תנן:

אל גבור ליה ישגב: אל גאל מכל שנגב: אל גדול יתנגב: אל גלי ^{פ' 34}

אל דיין אל בדר: אל דבוק אל נכבר: אל דכליה עבד: אל
דעך קמיו נסנד:

אל הו י...ה...ה: אל האל הנראה: אל האלים הרעה: אל
הנפטר והראה:

אל רואן כדמות: אל ולא יתודע מຄומו: אל ונעו מן רב שמו: אל
ואלו נברח ממו:

אל זכה לו נברן: אל זכור לנו יברן: אל זכותו מי יבז: אל
זמרתי וזו לי עז:

אל חילוה ומשבחה: אל חטום לו נשבח: | אל חיותו לא תגע: אל ^{פ' 35}

חנון אל מרוחה: אל טבה לו המשפט: אל טרם ואחר ישפט:
אל טהור אל שופט:

אל טוב בעדרך ישפט: אל יחו אל רתוי: אל ידי לו הרמתי: אל
ישועתו קוית:

אל כבד אל ארך: אל כחו הכל מלך: אל כל כלום בארכ: אל
בליה לו צרייך:

אל לית לו קין ולא נבול: אל לעלמה סבול: אל לא יעשה פנויל:

אל לו השם הנדויל: ^{פ' 35}

אל מוחי הלבבים: אל מעשיינו טבים: אל משפטינו רבים: אל מלוך
ארך אחים:

אל נתן לו תשבחן: אל נפרט לו כל שיראן: אל נרים לו הצבען:
אל נסי לו הנצחן:

אל סעודה דטלים: אל סבול דלא נמים: אל סקוף אל פרס: אל
סובייב מי לו בעס:

אל עלין ליה יגע: אל עזיז בכל פגע: אל עני בכל רגע: אל
עפי מי לו יגע:

אל פלי אל תקייף: אל פרד ולא שפיפ: אל פני אל מאסף: אל
פלין לא יטרף: ^{פ' 36}

ويقال عليه البيت المفرد المتقدم ذكره أولاً عليه كيمي أيضًا على
نغم كيمية بكرة تاليف العالم العلامة العم الشيخ مسلم
الدنفي رحمة ونا

כימי השמים על הארץ . לאוי נהלהך : עוד כימי אבות ובנים .
נרכום משלך : כל ימי דורות וחילופותם . נקד ארץך פני נך : עוד
מושב נהלהך . ונרבך לך וננדילך : כי אתה אלהינו . תחוור על פעלך :
ואלקי אבותינו . דהלו בשבילך : בכל הימים לאו . תמיד נימר לך : יהוב
מתנהתך . לך מודאה על נך :

مخرج غيره

אליהו אברם בן תרח . דגלו ריאמה : בבריתך לך נקרא . אה מלכה
דעלמה : אז מה אכתב בתורה . תקימו לוח עמה : כפר לעמך ישראל .

אשר פרית יהוה :

אליהו מן עלה אדרש . על קדרש מקומה : בעמלו נבקש . מנך אה
קעימה : אז לעמך חנש . מכל לחץ וארצמה : סלח לעמך ישראל . אה
אדני יהוה :

אליהו מן אתה לבית אל . ודרך במקומה : בוכתו לך נשאל . תרתי לה
עמה : ובוטבך לו הנמל . וצבעתון שמע : כפר לעמך ישראל . אשר
פרית יהוה :

אליהו בן פרת יוסף . דרבותו עצומה : ברחמתך עלינו השקף . ודרך
לך קיימה : ושיאלן לא תטרף . בוה يوم צומה : סלח לעמך ישראל .
אה אדרני יהוה :

אליהו הנבי הצדיק . בן עמרם הדרמע : בצדאה לך נצעק . אה מלך
מכה ורומה : תרח רחמן לא חצינך . באוי אהן עמה : כפר לעמך
ישראל . אשר פרית יהוה :

אליהו אהרן ובניו הכהנים . כהני משכני עצומה : ופינחס דקטל הונים .
וחמניפה ארימה : נדרש בכל העדנים . בלילה ואימתה : סלח לעמך
ישראל . אה אדרני יהוה :

אליהו זה יום הקפורים . דלית בימים לו דמה : דברו לנפש דדורים .
מכל חטא ואשמה : טובין נהיה בו מנצירים . ונימר בדרכות פטמה : כפר
לעמך ישראל . אשר פרית יהוה :

אמון אהיה אשר אהיה :

אל אלחים אל נרא : אל אשר הכל ברא : אל אדון שלא יירא :
אל אליו תמיד נקרא :

רכבי . וינהג את מחשבות לבו . ושכינו במטללו . ויביא את עמלו .¹³²

ורכשו אשר ריש:

ויצא הכהן מבור חטאתו . ללכת שובתו . ויפגע בוה הום . ויל מון
אמש . עד בא החמש . ויקח מפרישותו . וישם בראשיתו . ושכב בעתו .
ויקין משנתו . ויאמר אכן יש:

יהוה ביום הזה . ויאמר מה נראה היום הזה . אין זה כי אם בית הסליחות .
זה שעיר הכיפורות . פתח לכל דרשו . המקרה בו מישתמע . והמדרש בו
מתΚבל . יתחנני מי ידרש:

וישכם ישראל בברך . ויקרא את שם היום והוא יום ציון . וודר ישראל
נדר לאמר . אם יהיה אלהים עמדו . ושמורני בשנה ההיא . אשר אני בה
החלק . ונתן לי לחם סליחון לאכל ובנדי כופר ללבש:

ושבתי בשלום עד היום ההוא . בשנה אחורייתו . והיה יהוה לי ממן .
והימים הואת אשר קראתיהם מועדים . יהיו מועדי יהוה . אעשה שם מקדש:
וישמע יהוה בקול הנדר . וישא פניו אליו . וישוב מחרון אף עליו .
ויצלה לו עבדיו . | ויתן חטאתו ביריו . ויחרים אתם . ואת עשותם . עד¹³³

זה לא תנש אליו . וחו אלה לא ייש:

ויאhab אהבת מרו . ויאמר עבדך שבע ימים מן יומי . ואקדם בון
על ציامي . אולי אכפאה פני אדני . במחחה ההלכת לפני . ואחרי כן
אדיש . אולי אמטי מדריש:

ויעבד ישראל בוה הום . שבעה חדשים . ויהיו בעינוי כימים אחרים .
באחבותו אותו . ויאמר ישראל אל זבנה . הביא את סוכתי . כי מלאו ימי .
وابוא אליה . ובחסידותה אחכنس:

ויאסף הכהן . את כל אנשי המקומם . ויעש סכות . ויהי ביום החג . יקח
אשר במשמר אותו וויצויה מן פמו . ויביאה אל עמו . ומשם תחפרש:

ויצא העם וראשו מנשא . ומספר החבר לחבבו . את כל הרכרים אשר
עשה . ויביאה ישראל האלה . השתה דעתקדמת . ותהי לו סכות ויאבה .
ויזמיה תחפרש:

מאה שנה ואת בחדי . בבית ובשרה . | ויתחיל ריאמרק . וויכר קיאמרק .¹³³

ויקבל ציאמרק . וסניך מרך יקטל . וזכרנק לא יבטל . ואף שמייך יערפו
טל . וענני הרחמים עליך תחפרש:

וירחיב לך מכל צרע . ויאמנך ממה תירא . ומכל ריבך לך יגאל .
ויתריך ויקבל . מפרק כל מה תדרש:

... ותנים יומה מאה שנה . מי אתה אחכנס:

אמן אהיה אשר אהיה:

את האהֶל על הרקיע . ויכלּוּ הענן הערפל . ויביא' את השכן אל המשכן . וישים את פרכת המפק . ויסך על מעון הקדש . על הכל הנה ערשו עלה : ^{f. 130 b} והערש ליה לו תבנית . עד יתמר לו כוון הר הוא . והמלך ליה לו חשיבות . וורום פלוג מלכו . ولو עמדנו כל יומין . על מד מה יורכו . ונעריך לחם הנגן . מה מטין ערכו . לא אמן ולא אנש : ^{f. 131 a}
 רק אָנֵש לו טלְל . אָנֵש עליו מה טלְל . מה אמתה בחר בו אלה . ^{f. 131 b} ושם לשון קשתה . ואודיעו בחשבן חלק חלק . ולכל חלק | אוורו ואופיע . והוא מאורה 'DSLק' . ובוצין 'DSLא טפי' . אנש לא במו אנש :
 אבחתיו הר כוכבים . כל מהם לו נבול . והוא ביניין חמאות הנדרול . ولو עמדנו ארך היום והלילה . חיל נ שיש וקליל . אין נשיג ונרשוי . גלון האיש האנשיא . נביה רבה משה . רעל ידו אתחפיש :
 זבים לו חרדי . ועתמה בון חרוי . לא דמי לך לטמי . ליה לעורן בה נאמוי . אתחדרת לישראל . וישראל בה אתחדר :
 ויעש אליהם שני הדרשים . 'לני' טהור . מקצת עשה אתם . מישני קצوت
 השנה . חדש אחד מקצת מזה . חדש אחד מקצת מזה . מן הימים עשה
 את המועדים . מישני קצות החשבן . תעליל ותחפריש :
 והיו אהליין שני הדרשים . פרשי . בנפי קשיותונן . למעלה סוככים
 'בשמוחון' . על ישראל . ופניהם אחד אל אחד אל הכהן . והוא פניו
 המועדים . והוא אבוי כל תשפיש : ^{f. 132 a}
 רזי החשבן . ועל מה הוא . על קשתה יקו' . ייחח חדש אחד בחדשיו .
 ויקח השבטים . וישם בראשי המועדים . ששה משומות על המועד האחד .
 וששה משומות על המועד השני . ותולדותם מעשה הרש :
 עלה געלה דרג דרג . ובזבunning ננהן . מן שבת אל שבת . מן קרש אל
 קdash . מן מועד אל מועד . מן חדש אל חדש . עד נמטי בריאמים . אל
 נשיא נשאי הימים . אthon יומה דלבש :
 כליל כלו כבוד . ישתחב מן לו עבדו . נהר חכמה לבלושו . וחיים
 לדרכיו . ותבת עצי נפר . ואוצר מלא כופר . בירן הוא משתמש . יום טוב
 לימי ירוש . יום מלחמה ונרשיש :
 הכהן ודבר אל העם . ואמר אלהים . שמע ישראל אתם קרבנים הוים .
 למלחמה על חטאותיכם . מי האיש אשר צעם . וצלא בלא לב . ילק עד
 יתיטב . ומיי האיש אשר קעם . דרישות بلا נפש . ילק יותרה . ומיי האיש
 אשר אורש : ^{f. 132 b}
 שובח ולא שב . ילק וושוב . ועמי מן כהתו . ויקרם שובתו . ויאסר את

המשכן נציב . על קרש מוגדרינו: וכן ישמר חייכם כלכם . כל אב רטכם ובנו: ויהוה לא ינרע לובון מספר . ולא נעמי לובון גנו: ויסלח למתאי הרבנים ולמאתוי הכהנים ולמתאי כל קהל ישראל . הסנדים לקרש טברינו: ועל חסול זה נטר . קמיון בארכנו:

ברוך אתה בחסדר ותمامה

عليه ايضاً كيمي نظم سيدنا ابيشع رضي الله عنه

^١ אלחי אברהם ויצחק ויעקב . הצדוקים אבותינו: אלחי יוסף ואדונין משה . בן עמרם נבינו: אלחי אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס . וארשי בהניינו: בהם נחפלל . אל יהוה אלהינו: יקיים לנו תפלות . אדונין משה נבינו: וסלחת' לעוניינו . ולחטאותינו ונחלתנו:

אמן אהיה אשר אהיה:

الكيمي على نغم المعراج

על עקב ועל ראש . שם ממן יתקדש . אמרתי בце'ר . ואמר ברמש :

מודאה לאלה אשר איןיר כוכב הדעת . ורכבו ברקיע הראש . להoir ٥٣: f.

על הלשן . ווממלל יתחדש :

עבר הרה והודה . הרה הו עבורה . למועד מה מצא . לנו שמים וארצה . מקאה ועד קאה . מה הוא בעלמה יש :

נטע מלין וסלקי בריאן . אסף מניאן מלוי בריאן . בשמו הנכבד . עבד זה העובד . עובד כלו בכבוד . לא בתשיבות עובד . והוא הר מה דרש :

קרא ואיתו לידה . מה הוא מיתה בידיה . ממצאים לך בונן . אנדרה יתון לא אין . זעק לנו באצבעו . חבן ארשה באו . כל يوم כלום חדש :

והז תחריה אין תשמע . מה בו הלב ישמה . דברים חדשים . כלם דברים . על שני חלקים . מעלים ועמיקם . כל מנון לו עשה . השמים מלעל נשא . והארץ מתחת פרש :

נשא השנבים . ורכב הכוכבים . עשה שבע לשבע . ויתב בוראיין צבא .
ושם החשייע נבן . יתכונן בו מבון . יהוה משכן לשכון . אתרה דאתפרש :
וממו לרע נמצא . מה הוא סובב הארץ . כור כד אחררכב בידים ٥٣: f.
מלאות . ושני קרשים בשני לוחות^٢ . ורישיו המגדלים על ארבע הפאות .
לעמת המשנרת רכב הטבעות . והחנות על החקש :

וירא מאן את כל המלאכה . והנה כד ניעשת . ואחכלל צבא המלאכה .
הר מה בנבולי שבת . ויקים את הרקיע . ייתן את אדוניו . וישם את לבביו .
ויתן את חנתיו . ויקים את עמודיו ויפורש :

הנביא אשר אתחזן על בית אלה: הנביא דסמכיו פנואל וכבלע;
הנביא רצעם ארבעים יום וארבעים לילה: בדילן בקשו:
הנביא דאתנהלנו ברכינו הכהנים: הנביא דאנלא רביאני והוא בן שמנים:
הנביא רצעם מאה ואישון עודנים: ואמר אשתלו:
האן אנון דלו' דמו: ולצלתו ולציאמו: יום המשמד הנזול ידטו: יום
יורי אור ימושו:
האיש אשר שמו השם: האיש אשר בהכרנו יטהר הפם: האיש אשר
ברכרן שמו נשים: מן נקם ומן אשו:
שלום יהוה עליו מספר עולם הימים: שלום יהוה עליו מספר דני
הימים: שלום יהוה עליו מספר כוכבי הימים: ומלאכיUrשו:
וחך לא ישלמו עמה: על גוטיקה דעלמה: | דשם פרקן رب בזומה:
ולחם אפרשו:
לסימן ולברכה: ולמן יחתא בשנה: ולמן ישוב שובה بلا שכח:
ולמן שבק בישו:
יום בו חרד חטאותיכם: יום בו ישא לפשעיכם: יום בו תענו את
נפוחתיכם: וכל מלאכה לא תעשו:
יום בו במה תובל: יום לא משתה ולא מיכל: יום יתנסה על כל:
הימים ראשיו:
יום בין הימים ברד: יום מן עובו נוע ונדר: יום לחת על הלכבר ירד:
טב ממו ודבשו:
מאה שנה בשלם: תעשו זה הציאם: ואל תרח מרך תקדם: | וסניר
ירשו:
ובמוציאך תהי חדי: ויטרך עבורי: בביה ובשרה: ולבען יקדשו:
ויראך יאמנה: ואל מנחת חפלוחך יפלח: ותנים יומה מאה שנה:
מי אינה אהבנשו:
אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع تاليف المرحوم العـم الشـيخ
اسـماعـيل الرـميـحي تـغمـدة الله بالـرحـمة والـرضـوان اـمين

תנין יומה מאה שנה . אה סדר אחינו: ישמרכם יהוה . אלהים
אליהינו: ומאה שנה תעשו זה הציאם . ואתם בשמחינו: יהוה יסלח לכל
אחד מכם . חטאנו ווננו: ויקים לכם מימרו . על יד משה נבינו: וסלחה'
לענוינו . ולחטאונו ונחלתו: יוושוב עליך שנים סנים . בשמה וששנו: | ותראו

נחדש מימר חדש: ונכח מן האורונים הראשונים: הן היה טוב מן טובתם
הוא: ולא עדרו ייפרשו: מודאה לאלה רצער מן עפר אדים: עצם ובשר ואדים: בתר בוראה
דמקרים: הברא ניעשו: ומה אחקרמו בוראה בבריה עליו: והוא בעל הצלם וככליו: עד ^{ט' ט' ט'}
אתהן מה יוצר אליו: כי בידליה הכל ישו:
וההיל עליו תרדימה העבוד: ונחת מן פאת שומיה בגבור: וחלץ לה
חזה מצלו עודה: ונפשה קשורה בנפשו:
ושבנו במשכן אפן: לא עין עמת כהתו ולא שמעת אונן: פרדיסה
המתקרני גן עדן: בנחרוי חלבו ורבשו:
דרומה אדם בעל המיתובה: והוא כזאת בהמה מתחубה: תכנן לו הדריך
למובה: ביןם באלישו:
והו על זה מנחים: מודרים ומשבחים: מה חשבו חשבן הקנאים
הראשיים: אך הנחש וחפשו:
ואמר מימר שקר: לית לו וחירות אקר: ולכך רמה אלילו ודרך: עד ^{ט' ט'}
תמ לו מדרשו:
וצאו הרים מן הרים: באף ובקצף ובחמה: לעבר את האדמה:
נחמים על מה עשו:
ואמרו בעלי העתקים הראישונה: אין אדם אהנוור מהה שנייה: בתר
מושאו מן מישricht עדנה: ליסרות נפשו:
ולנו על זה המעתיקות ראות: כי אדם עקב המתוות: הוליד ללא צלם
ובלא דמות: ואפתח בית הראשונים:
לית סנוור אללא השובה: והפיכות בישותה בטובה: ומלבשו בدني
חראה והמחבה: כליל על ראשו:
וקבל יהוה השובה מן אדים: וויליד שת בדמות והצלם: ואתעתק ^{ט' ט'}
הסוד אל נח אל אברים: כל זכהה בחדרשו:
עד אהנלא מימן הסוד בשנים: דרכו לא יקום ולא קם: דו משה
ברה דעمرם: עבר יהוה ואישו:
DSLק ברקיע לי ואניר: ובא מסני וורה משער: דמראהו לבנת
הספר: וקרן עור מלבשו;
משה אשר בזכרנו כל באש ירפא: משה דבchapלותו תשקע האש
השיפה: משה דרבכו יהוה פה אל פה: וחיצורי הקדר ישו:
וה הוא בעל הזיאם: וזה דברליה הכל הושם: וזה דנטע ידו על
הים: ומיה הקדרשו:

جوabe רב אלה ותمامה וכו' בשם וفصل מן יתרבי ויתמר מלפנות מן قول المرحوم العـم الشـيخ معين ابن صدقـة الـفـتاوى رحـمة الله عـلـيـه اـميـن

דע אה ישראל . כי מרכז מחללך : ומן אד שנאך . ב'ידי נאך : ועל כל גועה . במשפטיו משלך : ונזריו ופקודיו . וומרתה גלא לך : טובך אן תְּהִלָּם . למד ישאלך : כל נוי וחיי . עליון קהילך :

שופטים ושותרים חthon לך ותגמאות

125 f. ותשרי מקורתה אליו באנוני יقال יתחלל تقיל וביריך אלהנו تقיל בטרفة
ביהג עظيمة ויהוה אלה חביב בית ובית ובעד تمامها اذا
كان الوقت בAKER יתمر כימי טובה חסידה נעמה עלי נغم כימי
موسم الصوم العظام الذي هيיא אלהי אדם בן האדמה והואTailif
ארון אבישע רצעון יהוה וסליחתו עליו אמן :

1 אליהו אברהם יוציאר מן צורות הלוחן : אל הדרות הנגוש : בדרך אימנו :
וינדרך מן חש פנואה : אל נור אימנו : בעמודי רצונו :
אליהו יצחק יסבל שבב הרנו : וירוד מסך שער הרצון : ויטלך בענו :
וישם כליה לפניה שקייח : ויטע כרם וישקוי : יתר מינו :
אליהו יעקב יוריאך בחלוםך : מה יהי לך בעולמך : ויעלם משכנו :
במבחן דמיום אגלה² : היבשה הוא מקרש : ואלהים בוננו :
אליהו יוסף הוא המלך הנאל : אשר לכל סבל : וכלה חחת שלטנו :
יבנה משכן אימתך³ : בלבבי סנאדי דרכך : וועל בנוינו⁴ :

אליהו אדרון ונברן זמצנתה ראשין : האנשיה האיש משה : דאמיר
עליו ענו :

ישם צל קורתו : בעלמה לך מקלט : ובאהירתך לך מנוח :
אליהו אהרן ובנו : הכהנים הקדושים : דעל פי מרוץ הכהנו :
יבלך בכליל המפרישות : וילבישך בנרי הكريשות : וימיש יתר
בשםנו :

126 f. אליהו זה יומ הקדוש : אשר עני הסלחנות בו פרוש : על ישראל
וכרנו :

ישוב את שבותך : ויהריש שמחותך : ולא נמצוא בר לנו :
וקיאמיך יזכר : ויקים לך מה אמר : בן עמרם רבנו :
וסלחנת' לעונינו : ולחטאותינו ונהלחנו :
אמן אהיה אשר אהיה :

¹ Not in O 5.

אנגלי 16 L²

³ שתק 7 L

במניאנו 16 L⁴

וסב אנרגה כהנמה . דלא יהי בה' אאנש זור : ברית כהנת¹ עולם . בברית
ארני אלעוז² :

f. 123^b

וודבר יהוה אל משה לאמר פינחם בן אלעוז ותمامה
ותשרי מקרתה אלי אלה הדרבים יתמר דראן
לית בכל יומיה ומרקחה אליהם רחמננה וישתבח :

תשתחב אה מרן . תחוורי על טבחתך : כי אתה אסנלחנן . למטר
'ג'זראתך : טובין נקום קמיך . ונימר מודאה לך על מתנאתך :
זה עמיך אה מרן דחייה : סלח לנו כל חובייה : קרייך רת רחמן והיא
אסו לדרכיה : קראי רחמתיה לא חנשי מקראתך :

جوabye رب אלה وتمامه ويتمر כי باسم ويتدبى كلها وهم
وقف وبعدها يتמר מליפות :

מר יהיראותה³ זנו⁴ :

אללה הדרבים אשר דבר משה ותمامה

f. 124

עליה אייסא מליפוט⁵ : תاني וھوا لم نعلم מولفة ربى الله
تعالي عنھ امين

פוקדים גנורים . ביאר הנבי משה : לנו חמשה ספרים . על פי אלה
יעלה : בערבת מואב דבר דברים . זכרון למה אהתעה : לעדות השמרים .
אשר הם חפושי : קשתה ולא סלים . משה לנו ארשי : לא ימושו בכל
הדרבים . אמנים ביהוה ובמשה :

אללה הדרבים אשר דבר משה ותמאמה

ותשרי מקרתה אלי שופטים יתמר דראן הא יום קריש ומקדש
ומركחה אחר הווא יהוה הנכבד וישתבח :

בנדלו אפרש ירחה שבעעה . ולעם העשידי מטנו : זה יום הכפור דבו⁶
לן דדור . מן החטא אשר לו עמלנו : מכן נחראש בו שובה . וננציר הלב
ונקום 'בדחלה וארכנו :

f. 124^a

ונימרMRI 'ברב נדל חסדר : זכור לנו חפלות⁷ משה עברך : אשר
אמר⁸ פני נדלך : וסלחת לעונ[ינו] ולחת[אותינו] ונחלתו :

¹ L 17, O 5 om.

² As above, p. 366.

³ Not in L 17, O 5.

⁴ L 16 אדום added later sup. lin.

⁵ L 16 om.

שובה נציריך • ומצלח דורך • 'בנה דארך' יום עדרנו;
ובצדיקים • טובך תקים • משמר החוקים • וטב חשבנו:
בעמל האב • אברהם האהוב • ברית העצב • מן אימנו;
ומן הנמייל • בן ח' • וחנמייל • טובך השכיל • כל דרכנו:
ואל ישראל • רעם פנואל • טוב השביל • הורעינו;

f. 222
ומן אנחנו • מכל נאמנו • | רעי אבן • לך חננו:
ולתלהה • ראה אהחה • מנון אתה • אדוננו:
בעבדך ונבייך • ובן שליחך • מן מנבייך • ארליךינו:
ובכהנים • הנאמנים • 'דלאן' בנים • כל עת מנוח:
ובכתלמוד כן • דרבלך הכהן • ולנו הייןן • רחתאנו:
באחוור ארץך • אשר ארץך • רפא מוחץך • והшибונו:
וקבל אורתוי • מן באח ואתי • ואל שוביתי • לבני כנעו:
וניח הנפש • טהר וקורש • והרע רגש • וברך לנו:

ושבלך לבי • הטיב ואשבי • יסלה לחובי • והשכילנו:
כופר וסלחה • לאחן קhalbיה • ואתגנלה • אליך באנו:
קhalbיה טבה • ורו' בתבה • שלום ורוח • תשינוינו:
וקובל יהיו • הנראה • כל צבעי • משמע יענו:
ומודרש עמק • 'דמעטן' • טובך יסמרק • דעתך דיאנו:
וקבל מני • וצפי עני • דעתך עני • איניבנו:
ושים לנ' חלק • בו עד נדבק • אליך וודבק • לך צבענו:
ודברין טבה • צומה רביה • טובך השובה • לך אנחנו:
ומפרש עדר • בו אתחברס • בין הסדר • ישמעינו:
ותהבר יקום • ובריות שלום • 'בוה' הוועם • משה רבנו:
ואני טביה • דריש יהה • כהן היה • מן אכהנו:
תנים יומתך • רוח ושםך • אנה ושםך • הוריינו:
וינقال בית סלח לנו ותמאמה

f. 222b

f. 223

וינقال דראן לדורה טבה ומרקחה אתחו עבורי ובעדיהם ישטעג
חילה 'דלים הצעדי הכהורות' • תרעה זה היום יתקלו: וכוכבי הצלחות
ברקיע שמיה הרחמים נסעו: על מן ינום מן הרעות • וישוב מוחטאו:
ויקום קמי מריה' בירום פרושי: ויחפלל' בנביה רבה משה: דאמטר אל
תפן אל קשה: העם הזה ואל רשלעו:

جوabies רב אלה ותמאם • ויתמר כי בשם וفصل מן יתרבי
ובعدיהם מליפות:

הא טובי מן קנא' • לאלה ולכש נזך: ומריה סעלורה' • וההה לה עוזר:

עוני סבב . מזא ולכפ' . בעמל תלכ' . מני אסיד :

ושים זה היום . בדרוך שלום . על כל צואם . בו ומחפהיך :

לעם בשרניהם . נימר תנאים . סני שנאים . בחיך יותיר :

f. 120 עברך כנש . זה המרטש . | שנת תבלש . נא היא סופיר¹:

אה עם ישר . אפשר עדר . אברהם ואלמר . ישר ישך :

ויבقال בית סלח לנו ותسامה

עליה איضاً מדרש רביע כתليف גנاب חסרה העם המקם הכהנים

غازל حالكاتب המתעם אطال אלה וננו"

סלח לנו . אה רבנו . בחסדך אשר . לא יטנו :

אה אל קני . אליך אני . אישא פני . תושיענו :

אה אל שליט . אליך נבitem . מכל שרבitem . תוציאנו :

אה אל ר'ע . כל עבירה . מכל זדה . תרחיקנו :

אה אל ישר . עובד בשר . סלח ופישר . לו לנו :

אה אל מלך . אל כליה לך² . רחמיך השליך . והיטיבנו :

אה אל עולם . חמיד לעלם . ברית עולם . זורך לנו :

אה אל רחום . קני קדום . מכל טלים . החילנו :

אליך אדרש . בכל מדרש . בכל מקדש . הביאנו :

ממן נירא . ואליך נברח . בכל צרעה . חן רוחינו :

עוני סני . ואני יניע . לא חריגע . על עציאנו :

f. 121 עוני גרייל . דאתה עניל . רב הסביל . מן דאתהפנו :

שי הקל . דאתה ביל . בחסדך נאל . דאת אלהנו :

ברב טובך . ומון אחברך . הסיר מניך . וחן חננו :

טב פועלך . ברב גRELך . את מון חלק . הוליכנו :

צדיק אתה . וכו' פעלת . מן פנותה . הוציאנו :

שובה אמר . טובך דבר . מה אהתדר . וקם באלפנו :

בחסדך חנן . וראה לנו . שוב עליין . טב מותנו :

שמך נשא . כל עון ופשע . בחסדך חטא . כל פשענו :

לך הנסתה . והגלי יתר . ורב עד מותה . ורם פתרנו :

אתה האחד . דלא חכחדי . | ממן נפחך . ומון רצמנו :

נאל בחסידך . עברך עברך . בכוח ייך . כל סטנו :

אני שפיף . ואת הרחף . מכל קצף . השלימנו :

וחכור אדם . ומון אתקדם . וככפר האשם . כל זבנו :

¹ In the margin سنة ١١٥٥, which is the numerical value of the last four words of the line.

² כל הכל 16 L

عليه أيضא מדרש:ثالث kaliيف العم المكرم ארكون قال ישראייל
العم אברהם ابن العم المرحوم يعقوב الدنفياطال الله ونجا"
סלח לנו . אה אל תזרע . בחסוך אשר . לא יספֶר :

^{הזה} בית התקبيل

אה אל תקיף . שמע והשקר : ולי לא תתרף . ולעוני בperf :
אה אל שליט . עברך מליט . לו חפלט . מכל ממוחיר :
אה אל מרוח . שמע צבע . מי בשובה . עתה מהר :
פניך רביכי . ישר נשוי . וחסוך נבייע . בלב אנטזיר :
לק לבך . אתה עברך . ומלויךך . לית מאperf :
בחסוך פלק . ולעבד משך . בחטא חלק . ואלוי אכיך :
לק להרמתי . צבעותי . מרוי ארתי . לעבר עתיר :
מנך מרוי . אני לדייא . מה עדרי . לך אמר :
הא מנמי . ומרוב עוני . אשר שמני . ברע טמיר :

פטע לבך . בי אצתמיד . גרטמי אבד . ורוחי מרד :

אני תעוי . בחטאוחוי . ולביישתי . טובך יהר :

אני למד . בחטא ארך . וכדו נבר . מהו אדרבר :

לי חטאוח . עם ים עונות . ונם פשעות . לית חספיך :

עוני טרח . ועלי שרא . עד בעצראה . נפשי אותיר :

עוני בעperf . לית לו מספר . גלי וסתך . בי מסתהייר :

הויל מואת . מה לו עטיה . בי מצחימות . מן רע שריר :

וכמוהעתע . עברך עתה . לירך אתה . אה אל יקיד :

מן חן נפשי . אני קשה . לרע עשה . ולטוב ממכר :

רע אשלייכי . נפשי ולבי . עתה נבכי . בלב שבור :

קמי רביכי . ונפרש כמי . לכל מנבי . מן יסור :

בחטא מלל . עבד נואל . וכדו עפלל . לך יאמיך :

חרדר שובה . שמע צבע . מן ישבח . ווודה וישראל :

ועמך עונה . בחסוך שא נא . אה דיאנה . דאתה נהור :

באכ הבשר . וקץ כל בשר . סלח וככבר . לכל קדר :

ולתלהה . זבור עתה . ולבריתה . בן לא תפיר :

שה חטאוי . עבד בעיו . במי באחוי . והוא הנזיר :

לק פללי . ברב שליח . דבר קהלי . בלטב ארכיך :

אדראשן . ברביבאנך . ובכלהנק . לנו בperf :

לק יבקש . עבד נישש . במן שמש . למטב נביר :

אתה קדם • בחסידך להם • עבר אשם • אבינו עני:
אני שפיף • ועוני עדף • שריר ומאסיף • לכל עוני:
חטא יופף • ועונת חונף • והרע עדף • כל זה מנוי:
טוב נגרש • ורע נבקש • עמל ביש • הא ממנוי:

העבר חמי • ולרע מוטי • וממשפטי • בן מתחפני:
אני העה • בפשעיו • ורב חטא • שלרכוני:
אני טבל • בים צלול • לך אשאול • הריצני:

בחסידך פני • ולעברך עני • וכן ים עוני • החזיאני:
עוני נלי • ובין פלי • על שמאלתו • ועל ימינו:
ליך נבעי • ומנק בעי • אל הראי • אל עציאני:
בחסידך סלח • עוני בלה • וכטובר לא • חכליני:
סלח ורחהף • ולי לא חרוף • ומכל קצוף • הוועני:
אה מן אהה • לך בלהה • מן רלהה • לא חמניuni:
רבי אליך • עברך צדיך • מן חסידיך • השבירני:

אתה עברך • יודיש חסידך • ומלבך • יניבני:
בחסידך אגבי • אלה ואיטיב | ואליך קרוב • אשימני:
אדרש מנק • ברביאנק • אל רצונך • השיגני:
פני פניך • ברצונך • ואל משכניך • הוריани:
סלח ואחן • וטובך אתן • ואל גן עhn • היבאני:
לחסידך בעי • בקמאי • מן חטאיכי • הציגני:

בלפר אשם • רבה ועטם • בעמל אדם • ובאב השני:
לשלהשה • זדור ונשא • כל עון ופשלע • ובון לרחמי:
בחסידך לך • ולעבד לך • באשר עלק • מן הלי:
ליך יחליל • עברך הדל • באדר אמלל • מן הפלת:

שוב מהדרון • אפק וחנן • | בעמל אהרן • ריש כהני:
רב אלעוזר • וכן איתמר • בכל צדר • הושענוי:

ובבן קנא • לך אל קנא • שם פרקנה • מכל סני:
ובאשר שרת •نبي אמת • אל נא חשית • עלי עוני:
ובקנוו • לי לא חנוו • בחטא זיו • כל יום מנוי:

אדרש ממרק • ברב שמרק • סלח לעמך • היזמוני:
ושמעו קוליו • ולשייאליו • ואטיב אלו • החותני:

וציאם יהי • חרוי זהוי • אל עבראי • ובו יחתני:
תנים יומה • לך אה עמה • בשלהה • ובשרבנוי:

ויכאל בית סלח לנו ותמאה

f. 116.

f. 117.

f. 118.

אתה צדיק • קרוב לךיך • * בחסוךך אדריך • אה אדרני;
 אתה אליו • חודה פלי • דלא בלי • ולא שני;
 כל ערךך • בעים יתרך • כל רבותך • לא תמן;
 אה צעורי • אה נבורי • אה מרוי • מעברך אני:
 עוני קלשה • בססה רישי • מורי אשיש • והצילנו;
 עוני יתרך • גלי וסתור • דמותה עפר • לא ימני;
 אני מוכא • בים טבע • ולחת לי תיבה • חושעינו;
 מה אמרך • ומה אדרבר • ומה אספר • ומה סני;
 עבד לנו • ולבניינו • נפשותינו • חז נענין;
 אדרש רבקך • בכל מגברך • שוב מאפקך • אה אלני;
 לא תנתני • כל ארשי • ובודר ואושעך • מן רצטני;
 טובך באים • עם לך צאים • בוכאים • קבל מני;
 טובך יוסיף • סלח ואוסיפך • בעמל יוספך • דלא זני;
 אפשר רחו • לאשר אהו • בלקראתו • אה מימני;
 טובך לך • באשר אבןך • תורה המשבחן • ההאה בני;
 וככלנים • דלון בניהם • מכל שנים • תושעינו;
 קבל שיאל • עברך וחמלך • באשר קטלך • המודני;
 סלח ושה • כל עון ופשע • ביהושע • ובן יפנה;
 זה הצעאים • נדול ורומך • בריך שלם • על זימוני;
 אלה יעטך • זה הפלר • וחיך ישמר • אה אלני;
 תנים יומחה • בני עמה • ברן צומה • ובו תחחני;
 ואשר אכלך • זה המימר • אפשר עדך • אה זימוני;
 ויכאל בית סלח לנו ותمامה

عليه أيضًا مدרש. قاني على الوزن تاليف زكן يسرائيل العم المرحوم
 المعفو عنه الشيخ مسلم الدنفي رحمة الله تعالى عليه امين
 وعلى جميع القال

סלח לנו • אה אל קני • בחסוךך אשרך • לא ימני;
 אה אל צדיקך • לך אצעקך • בחסוךך אדריך • ואגיבני;
 אה אל רחוםך • סלח ולחוםך • לעברך קטעם • וסדור פני;
 נברותך • לדרוש יתרך • ומי זולתך • צדיק עני;
 לך אתיתך • וקול חרמתי • אה זמרתי • שמעו מני;

^١ as in the next line. ² L ٢٧, O ٥.

³ This and the following pieces (to p. 694) are not in L ٢٧, O ٥.

جوابه رب אלה וتمامه وملفوות للقباصي رضي الله عنه امين
جوابه رب الله وتمامه وملفوته للقباصي رضي الله عنه امين
شمسEnhance
כהنחתה אהרן להו: על פי מריה אכchan: במשבנה דאקו: ונבה
דאמל: מתוך ענן עבי: ואכנשו עליון: מבני שמעון ולה: ואתילרו
עמון: מטהב ועד רבי: ואלהים היה עמו: ונורן לא יבוי:
ויקח קרח בן יצחר בן קחת בן להו:

عليه ايها ملفوות علية من قول مفرج ابن يعقوب
المغرجي لطف به رس ونو

קרח ברע ב'ה: וסרמן מושבו: הנBOR והנורא: וילך ולא שבוי:
הא זילה כי סירה: מן דת משה הנבי: נן עלה ליתו מעברה: אלא
יתוקד באש להבי: ולתון ואבירם וההורע: אשר עמלן אקו: בחת סורר
ומורא: לית בנים רבי: ובני קרח: לא היה בהם צדבי: ולא מתו
ברע: והזו מרוב בני להו: זה גלי בתורה: קלש כל כתבי:
ויקח קרח בן יצחר בן קחת בן להו:

וישרי טקורת אל פינחים: יתמר יתהלך יתתר מדריש חסר טוב
מן מימר ננה בן מרקה רצון יהוה עליו אמן:

סלח לנו: אה אל קני: בחסדך אשר: לא יטני:

هذه بيت التقبيل

אה אל אשר: כור הבשר: סלח לאשר: עמד פנו:
טובך וחסיך: וצלא ננדך: בעמל עבדך: משה עני:
טובך כפלו: למון שפלו: לנו נאל: מכל סנו:
טובך טהור: לנ' יכפר: לא יספר: ולא יטני:
בחסיך אהן: וסלוח לנו: ואל חפן: אל עצייני:
טובך נלי: ושמוע קלי: וסלוח לי: מרוב עוני:
כל טוב מך: וסלוח לך: דליה עמק: אלה שנו:

אתה לביך: מה רב חסיך: סלח לעבדך: דו דל עני:
סלוח לעוני: וرحמוני: אה רחצוני: ואה מגני:

סלוח וחטול: באשר נמל: לבו וחלול: בלב בני:
סלוח ושוב: דאתה קרוב: בלבד יציב: שדי קני:
פניך ידם: מי לו אשם: פמי אלם: וכן לשני:
שא פשעי: וכל חטאיכי: בחסיך ראה: ואתליך פני:
אליך רבי: בכל מבני: אפרש בכף: ואתליך פני:

גواب' رب אלה ותمامה וכי בשם וفصل من יתרבי . ויתמר מליפוטו:
 אהרן כהנא . דברך בעדינו : ועמה דברלה¹ . וסנה מניאנו : ואסתגל
 ואתקלש . ואנבל רבינו : נר קרא עליו . יאיר יהוה פנו :
 גواب' ידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן : ותمامה

110 f.

ותשרי מקרתה אל ויקח קרח . יתمر יתחלל . ויתמר אה אל
 רחום וחנון . מן מיטר הרבן יוסף עליו הרצון אמן :
 אה אל רחום וחנון וגנו²

112 f. ويقال بيت אה אל רחום וחנון ותمامه وفي قديم الزمان كانوا يقولون بבוח
 وهي ندبه الذي يكون متوفى لرحمة الله تعالىigel תזכארא يقوم يقولها
 شيخ الصلاة ونغمها على نغم אה بن אדם עד מתי وهي من قول
 سعد الله الكثاري رحمة الله عليه وعلى جميع اموات القال امين وذلك
 אלכבוד مشروحة في عوايد سابقًا لم لنزم شرحها³ في ذلك العادة لكن
 أنها بطالة :

אריך חיינו נבci . בדמאות דם נבכה : סريحון סני . אלא רת רחמן :

وبعد تمام אה אל رחום וחנון יתמר דראן חילה רמה שמוא
 بكلן ומרקחה אהחו חריה وبعدה يقال ישתחבה :

113 f. בנדלו אפרש מועדים ומולדים . מן כלילון זה יום הכפור : רז תורה
 לחתובתה רבתה . פתח ליתו סנור : | לאוי על כל עבראי . לנויה יה
 עbor :

ויקום קמי מרה בנצירותה : ויקריב החשבון על מובה צלהה : ויתן
 לנפשו ענotta : מן שביל קשתה לא יסוד :

גواب' رب אלה ותمامה וכי בשם וفصل من יתרבי ויתמר מליפוט ללבامي
 רפי الله عنه Amen עליה איضاً ישתחב עלי תעריר מדה הישתחב وهي מסבָּה
 * בנדלו יעור עליך יומי רוחתה . ולשוך תמוד בשמה ושדכני : ווורה
 בלבך נור אימנזהה . ותמתן לדרכך עליוני : וישיב עליך מן ברכת אהן
 יומה רבה יום צממה קדישותה . עם ברכת הנבי חנאנן הכהן⁴ :
 והוא משה נביך וספריך : דאתחנן ואתפלל למך לעבריך : ויאמר יהוה
 סלחתי כדבריך : ואעוולם חי אני :

¹ O 5, L 17. עמה דרביה 17 O 5, L 17 which follows.

² As above, p. 63.

⁴ Not in O 5, L 17.

³ But O 5 gives the line

ויתהמר עלייו זה אלאקראו ואלשבוע מן מימר הוקון הזוכר אלה
אל ימי חייו יותר אמן: 688^b

שלום יהוה על טשה . דקרה לו משה משה . ודרס לנו אשׁה . נתן
לו שני קדשי: שלום יהוה על טשה . אוד שמשה ממו נכסף . הנאמן בו ישקוף . באחרית
עלינו נור משה: משיח בן נור נטף . אוד שמשה ממו נכסף . הנאמן בו ישקוף . באחרית
כוכביה מנה לנו . על צלם מי בדרתו באו . אויל אשר שנאו . אין
نبي במשה: בעלה ונם באחרית . לו לא משה לא ברית . והפרקין יהי מטהירת .
לחפשי דת משה: ומי על אלה שקרו . לבב' בזידון דברו . אז קם כמשה סרווע . יתקרו
בנו אשׁה: צומו לאלה בנצר . ושובו נוי טהר . תנימ יומה לכל שמיר . מן אפרים
ומנשלה:

ומדר אנן ידען וגנו" גראע | ישתחב אלהים: 689^b

בני בעלי השכעה: היום השובה פלהה: בכל הנפש ומלאה: ורואו
כי טובה מנוחה: צעום היום שכרו: העונות דלה יסورو: כי שמרו הוא ובא' בשכוו:
תורתיך ליעקב ירוו: מלי עני הנפש היום: בנסר לה יצא שלום: ומץ לרח רמצון יום: בשני
עלימים נחום: לא קשת אלא לחפשו: ולא נביא קשת במשה: אה רוחו ולבי ונפשי:
צומו לאלה על דת משה: אדרך לטב לשטרם: אמרוי בכל חכמתה באקירים: כי שמעתם אמרים:
תנימ יומה 'בשם' ושלרים: ישתחב אלהים:

ויתהמר דראן מלכה דלעל מכלה ומרקה עבורה דעלמה אלהים
חסתניך ותשתחב: ויתהמר ישתחב: 690^b

ברלו שם זה יומ ה'כפור . מקלט להחשובה: ובו לנפש דרור . מכל
ה'טה וחותובה: טובך אן תחיה בו תהוד . ותשוב שובה 'בלא' שובה:
ותងizer נפשך¹ ויזרך: וביראה תקום קמי מרכ: עד יקבלך ומכל חטא
יפשרך: ויחלף לך ברוח:

עוני: עוני חלל לפהר . כי אין מספר לעוני: לעוני כי עחטאתי . ויהי רע ביני: רע ביני יהוה אהטאי . ואצלחי איננו ואני: ואני אינה אני בא . ורבנן: תחת משא ממי: ממני איך אוכל להורשים' . רעות רבות וזרות רלפוני: רלפוני הרעות האלה . עוד מעט וסקלוני: וסקלוני ואש קדאה תלחת . 102 ז. מוסדי לבי ושרפוני: | ושרפוני ופלשת הרע בי . ויחלף את רצוני: רצוני חשב על רע . והאללים נtan לפני: לפני את עאחים ואת הטוב . ואת הרע הריאני: הריאני נא דרך המלך . וסדרתי מן הדרך אשר צנוי: צנוי והיתרי ריך עשוק . ונולול כל שעוני: עלי מעת ורעים . והוא ימי שני: שני חי הלאו . ולטרו עד זידני: זידני בזידון דברי . ואשה משל לשני: לשני יבחש ושקר . ואוי ממראה עני: עני אשר הראה . וממה חשמעו אווי: אווי ורע מעשה ידי . והלכותי על פני: על פני הארץ . סורר ומורה בין זימוני: זימוני והנה תען . וחוشب ביש צדרני: צדרני ואשו' ממני שי . ולא אוכל להמלט פן תרכזני: תרכזני הרעה ומתי . ותמות נפשי מות עציאני: עציאני מדרע כי יורא אגבי אותו . פן יבא עלי והאכני: והאכני הנפש על הרוח . ואין מציל מרע חני: חני הוא דלקובל לי . ובים עון ופשע טבלני: טבלני ואין יש לאל ידי . ועתה היהתי ולשני: לשני רעות וחטאות . ומה לי אלא שובי' לפני: לפני יהוה ואחנהלה . ואמלה אדני: אדרני יהוה אל תשחית עמק . וכBOR ברית שכוני: שכוני מערת המכפלה . ובם' ברב רחמן חסלו[ז] רחמנני: רחמנני בן פרת יוסף .ומי אמרו 103 ז. לו משה משה ויאמר הנני: | הנני לך אשא לאלה באחרן ובכינוי . אלעד ואיתמר ובפינחס הצליני: הצליני נא מיד רעוי . ובען רחמן לי פני: פני ותמות נפשי מות לשירם . ולשובה אמוני אמוני: אמוני ותשמעו לקולי . ונא מעט הנמיани: הנמיاني מים מן הרתו . ותונ רעות נגפים לפני: לפני בימים הבכורים . כי הוא כפר על בני: בני ישראל מנער ועד זוקן . ישمرם יהוה ולון יחני: יתני יתון בסדר מועדיכון . ותנים יומה' בשושוני: בשושוני תשוב איש אל ציאמה . ולא ימצא בר לנווי: ימושו לדביבון הקעומים עלבון . יתנים יהוה גנפני: גנפנים לפניים . וישראל אל הארץ ערני: ערני ושכבותם . ואן מהדר . ובשמון יערפו טל אשך כשרני: כשרני כי במור העם הנושא . קחל קריש בנען: בנען אם כנים אתם . שבו לכם ללקני: ללקני ואמרו בכל לבבכם . אל נא תשית עלינו אדרני: אדרני אשר נואלנו ואשר חטאננו . וסלח לנו וחים פרלקי: פרקן מן אסור אשמן . אה מן . שמן קני: קני שמים והארץ . אהיה אשר אתה בי אדרני:

מניבים גראב אמן:

שובה לירח תשיבנו: ומן ים עוני תשילנו: אה מון בר ועלך רחצוני:
 שוב עלי אה אלני:
 אלני שוב עלי קבל מותי: ובנד שולחך אלבש אתי: אה מון לבדך ۱۰۶ ג.
 אלב羞תוי: בחסוךך ראה ורham דלותי:
 דלותינו רחם ברברבן: ושובתינו שלח לקרבן: עוני לנו לך די טבר:
 ושוב מחרון אפק:
 אל פתח רחמייך נסנו: מרבות רע עוניינו: אז לית אחה השוב עליינו:
 טרין ואלא מי לנו:
 אתמין ליד חסוך מנצחירים: בלגבים שבירים: אז עמיך שם לנו:
 דרוריים: בוה יום המכורים:
 קבלנו בוהו היום הקחש: ועוניינו בחסוך בן גרש: ושוב על מי בקש:
 טובך מלך ומונש:
 הא על מון ישוב בלבו: ויסיר הריע בקרבו: ויעור לד רבבו: ויצבע ۱۰۶ ג.
 בים טובבו:
 שובה לימי יד'חמל: ובשובה תמיד לשוטך: אז תדרש כפירות אשטך:
 היום הזה הוא יומך:
 'בציאמך לית לד דמי: ואתה בעין לבך עמי: כי עורך קעומי:
 'בציאמון על זמי:
 תמיד תהיו מצהמתה: על קשטה ולא לך חבנית: ויהי ציאמך אמת:
 וברית לא יכלה:
 תנימ יומה דין עלנה: תנימ יומה לשרנה: תנימ יומה בששונה:
 יומה מאה שנה:
 ישתחב אלהים:

عليه ايضاً فصل تاني من قول جناب حضرة العم المكرم ابراهيم المذكور اولاً ۱۰۷ ج.
 مد الله في حياته واقام منه كمثله في اسريل امين امين

בשם יהוה הרחמן:

הרמתי את ידי אל האלים . אל עליון קני : קני שמים והארץ . הרעי
 אתי מעודני : מעודני עד היום הזה . ואני הנני : הנני הlein' למותה . ולמה זה
 לי בי אלני : אלני ליח לי אלא . כי אם שמעו חשמעה מני : מני כמה
 הוואתי . לדבר אל אלני : אלני ואנבי עפר ועפר . ומעט מון איש אשר
 במוני : כמו לית בעל עון ופצע וחטאה . והרעות מצאנו : מצאנו הרעות
 הала . ומה נאמר לאלני : לאלני ומה נדר ומה נצרך . והאלים מצא

משה נורו אופע . ואתנלי בכל פה . וופה חאר וופה . אתיילר 'בשי' :
משה טב כל טולך . וכמו לא אתיילך . שמו בן יוכבד . זכרו טב
על נשפי :

משה רם כל נבר . ודמע ורע עבר . זכרו ירוח החדר . וינשא ראשיו :
משה נביא סניל . וממן לו בו אבדיל . עליו כל עת נשאל . השלם ולא
נתנסי :

דברן טב הנביא . כלבש על לבבי . אה מרוי ורבי . קרבני במשה :
קרבני בו אה אלה . ושים לי 'ובקרו נלהה . ושלמי עליו שלח . הר די
מבקשי :

מהב' משה אקלש . חזק לבוי ואחרפיש . ולא אני מבקש . כלום אלא משה :
ישראל טובינו . בפה מרן אהבנו . שם בן עמרם נבינו . וברחו לו
ראשיו :

תני עליו השלם . אה אחוי ולא תרם . בוה וחיק תנשם . ויהי לך נטושי :
השלם מנך אשא . על מה לא במו באנשה . נור בריאותה ושמשה .
אדכיר לטב משה :

זה הנביא הלו . זכרו ישא הרנו . בו נתנלו ונקרו . שלום יהוה על משה :
והך לא נתן שלם . על משה בן עמרם . דברו מחר ננסם . ובתפלתו
נתחשוי :

כל מן ישם עליו . ווְתַגֵּל בְּנָלֹיו . אני עבר אליו . מן כליל השטשי' :
שלם ישראל שלם . ברכות הלב והפה . על מי מחר לשים . הרחו
עליך פרושי :

משה חלק ונחלה . וטב מתחנה מן אלה . שלח לו בתפללה . ומי לו זה
במשה :

טובן ולן הבסרן . עם השלחן היחרין . יום דבו יקום לחשבון . במשה

נתחשוי מן אשה :
ב' 105. ב' נחפלו ונשאל . למון יברך ציאמן ויקבל . יתן בחסדו ויציל . מכל
רלב וקשות :
תנים יומת בחרוי . ישב יהוה לחרוי . עלייך כאשר חרוי . על אבותיך
בששי :

ומדナン ידען ותמאנה גوابה ישתחב אליהם : ובעד השבע
אתהדר פמי ולשני : ונפשי עם רוחי וענני : ואמר עתה בלב בניע :
תשבחן 'לשם אדרני' :
לו ארכבה ונם אשכח : ומכיר דחילחה אצעע : ואקומו קמי גדרלו מלואה :
ואשוב לו בטהשובה :

וחערעה היתרנה: | דאנן נפילים בָּהּ . אֲסִירִים לְמַיסוֹנָה: נְבִילָם עַתָּה ^{103 f.} בָּאָרֶץ . מְלָאָה וּמָה וְעַצְיָאנָה: וְהַקְשֵׁת בָּהּ בְּפָלוֹ . וְלִתְתִּימְלָא מִימָנָה: וְלֹא מִן יָירָאָךְ אָהָרָן . וְלֹא מִן מִנְקָה יְכַנּוּ: וְעַמְלֵי הַנִּינָּם הַהֵם' . דְּמִיסָם עַל רַע וּנְהָה: לֹא יְהִי בָּן צָדָק . וְחַרְבָּרְ הַרְעָה לֹן עַדְנָה: כִּי נִי אָבֵד עַצְוֹתָם . וְאַזְנָה בָּהָם תְּבֹנוֹה: לֹא חַבְמוּ וַיְשַׁכְּלְוּ זָאת . וְאַבְגִּינוּ לְאַהֲרֹתָנָה: וְחַלְילָה אָזְנָה יְסָחָרְ . מִנְקָה רָע עֲוֹבָדָה: דָּאָתָה עַלְמִי וְלֹדוֹעַ . וְלֹא יְפָלָא שְׁלָטָנָךְ מִינָה: וַיְתִּכְלֵה קָנָי . וְשְׁמָנָךְ אַלְכָה: מְרוּ אָחָס עַל עַמְקָה . וְשְׁלָחָלָן 'סְפִינָה: תְּחִשְׁעָנָן מִן אַהֲלֵין . וְחַטְפֵי לֹן יְקָלָה: וְקוּם מִימְרָך עַל יְדֵ מִשָּׁה . בְּקָדְשָׁ אַלְפָנָה: קָוָה יְהָוָה וְפָצָוָ אַבְיךָ . וְיוֹנוָס כָּל שָׁנָא: וּבְרַב עַחֲרוֹנָךְ תְּרֻדְפָּן . וּבָנָי עֲרוּי 'בְּדִינָה: וּבְחַף וּבְחַמָּה וּבְקַצְפָּה נְדוֹל . דָּרְכוֹן אַכְינָה: חַשִּׁים לְקָמָן קוֹז וּדְרָדר . וּרְאָשׁ לְעָנָה טַעַמָוָה: עַד תְּאַבְּזָן בְּרַב רָנוֹךְ . וְחַשְׁלִיכָם עַל הָאָרֶץ עֲרוֹנָה: וְשְׁלָחָלָן לְןָ מְנוּן 'נְשָׁמָה . וְטָהָרָנָן מִן טָמָאָה: תְּרַאָתָה אָהָרָן יְכָל . וְלְבָלָחָר רְכָבָה: וְלִתְתִּימְלָא דִיקָוּם אֶלְאָחִילָךְ . וְלֹא עַטְפָּה תְּנִיאָנָה: וּבְבָעֵי לְבָר מִנְקָה בְּלַעַתְנָן נְפָנָה: מְרוּ הָן עַמְקָה רְחָם עַמְקָה . וְחַצְעָקּוֹת שְׁמַע מְנָה: | וְשָׁוב מְתוֹרָן אַהֲרָן . וְאַנְדָר 'לְרִצְוָה: וְסְפָק לֹן ^{104 f.}

בְּהַסְלִיחָן . בְּזֹאת 'עַלָּה: וְאַשְׁמָר חֵי קְהָלִי . וְאוֹתוֹרָוּן 'בְּשָׁוֹנוֹה: וְהַזְּאוֹן כָּל רָנוֹ . וְמִכְלָחֵל וְנוֹנְפָנָה: וְשִׁים לְהָם רְחוֹתָךְ . וְהַסִּיר מְנוּן כָּל יְגָנָה: וְרַחַם מְאַתְיָהוּן . וְלֹן אַשְׁכָּן בְּפֶרֶדֶס הַגָּנָה: וְשָׁובָה יְהָוָה לְרַבָּה . אַלְפִיָּה בְּמִנְיאָה: וְסַנִּי מְנוּן וְמַן בְּנִין . אַגָּה וּבְכָל 'מִדְנָה: וְאַפְתָּחָה לֹן טָב אַחֲרָךְ . וְהַטִּיב הַמְּתָנָה: אֲהַיָּה אֲשֶׁר אַהֲרָה . וְאַרְחָק מְנוּן כָּל סָנָא: וְאַתְנָבָר עַל מַן יְתָגֵר עַלְיוֹן . וְעַל מַן לְהָם יְשָׁנָה: וְשִׁים וְהָיָם 'מְבָרָך עַלְיוֹן . וְתַנִּים יוֹמָה מָהָה שָׁנָה: וְיִשּׁוּב אָמֵן אַלְיוֹן . כָּל שְׁתִי 'בְּשָׁמָה וְשְׁדָכָנָה: 'בְּיוּמִי תְּהִבָּה . וְקָרְבָּה יְהִי מִשְׁכָנָה: מִנִּיד 'בְּרַצְוֹנוֹן . עַל הָר הַשְׁכִּינָה: וְתַהֲיָה מְמָלָכה תְּמִידָה . אֶל אַחֲר יְמֵי דִינָה: וְיִתְנְשָׁא רָאשׁ יִשְׂרָאֵל . וְיִתְגָּלֵ פְּרָקָנָה: וְתַסְתַּקְעֵ מִיתּוּבָתוֹ . וְיִתְعַמֵּר בְּנִיאָנָה: 'בְּסָוד שְׁמָךְ הַקְדּוּשָׁה . וּבְאַבְנָיו אַרְם בְּנָה: וּבְאַבְרָהָם וַיְצָהָק וַיְעַקָּב . וְיַוסְף 'דְלָא זָהָה: וּבְאַדְרָוָן מִשָּׁה בָּן עַמְרָם . אֲשֶׁר עַזְר פָּנָיו דָּלָע: וּבְאַהֲרָן וְאַלְעָזָר וְאַיְתָמָר . וְפִנְחָס 'קָנָה: וּבְיִהְשָׁע וְכָלָב . וְהַשְׁבָּעִים הַזְּקִינָה: וּבְקָדְשָׁ מִימְרָך עַל נְדָלָךְ . סָלָח נָא: לְעֹז הַעַם הַזָּהָה כְּנֶרֶל חַסְדָךְ . וּבְאַשְׁר נִשְׁאָתָה לְעַם הַזָּהָה . מִמְצָרִים וְעַד אַנְהָה:

מניבים: גְּרוּאָס אַמְּנָן:

وَبَعْدِهِ الْأَقْرَاءُ وَالشَّبَوْعُ لَهُ أَيْضًا اطَّالَ اللَّهُ بِقَاهُ
שְׁלָום יְהָוָה עַל מִשָּׁה . דָּקְרָא לֹא מִשָּׁה מִשָּׁה . וְרָרָס לֹא אָשָׁה . וְנַתָּן
לֹא שְׁנִי קְרָשִׁי:
מִשָּׁה מְאוֹרָ קְדָשָׁ . מָאוֹתְבָרָה אַתְפָרָשָׁ . וְאַלְהָיִם לֹא בְּנָשָׁ . בְּמַעַן קְרָשִׁי:

בן ולית ישכח .
 גא אדרני סורו .
 לשבל אמונה :
 יהי לוכון מקלט .
 על פחה הרחמים .
 שם ברתילנה :
 קרשו בו ואתייכנו .
 בלב מלוא אוקר .
 באו שם בצל קורת .
 נבישו מה תבחרו .
 אליהם רחמנה :
 עבאים טוביה טבעו .
 סבל בלה בחילה .
 לפי מה יצרכו .
 וארציו סדר עלמה .
 הצל והו תחת אהה .
 הילה דברנה :

ראה לנו 'בלא ראות . וטלטע לא באנוי : והוא הרך לא וכמה אין . ולא
 לו חמונה : ומקע לא ונובל אין . רק מלוא' בכלנה : ואחר' בכל ולא יאחו' .
 מן כלח מכונה : לא יפלאו כלום . והוא פלי' מן מצפיה העינה : יפה אין כר
 ג. נשוב . לדדה ונתקננה : לפני שלטנו ונחפלל . מד אנן אנה : | ידען כי לית
 אין . רחצון על ערנה : וכל דלבר מנה לא כלום . רק שקר זידנה : בו
 נלבק ועלוי נחרחץ . ונשא לו העינה : ובכבי דם דמלעות . פני גדרו ונכגע :
 ונרים את ידינו . אל קרש כל מעונה : ונצעק אל יהוה אלחי אבותינו .
 ונאמר אל נא : אדרני יהוה שוב על ערך . והשובה הנקה : שובה יהוה על
 עבדיך . וקובל ציאמה ותחנונה : שובה יהוה על עבדיך . וסלח לעוניה :
 שובה יהוה על עבדיך . ומום השובה הנמנה : שובה יהוה על עבדיך .
 ואל חפן אל עציאננה : ועל ערפנו הקשה . ורעות יצרנה : דאן יופז
 ויצלן ביש . וחטאינו סניינה : ולא אין עמל מורה . ירצה לך אה חנונה :
 והן נטלהנו בפי עמלינו . חשרפנן בף' ^עחרונה : ואוי אין מוה אווי .
 ואלית' אה אדרונה : לבך אין ורתי' לעתירה ומסכינה : מנו' דירותי ותולחים .
 הר די אמונה : מנו' דולבך וחרך . על יתום ואלמנה : מרוי האב ואתרחם .
 ונחל בבני כשרנה : מרוי וכדור ברית רחטיך . 'דבמערחה שכונה : וראה
 דלות בנין . בין עם עז פנה : ומה צפרת' בו נפשותיון . מן משפט בני
 זורנה : טרכו השנאים עליין . יומרו את חיינה : בזאת ימי פנזה .

وبعد يقال אלשבוע לו עוד رحمة الله عليه امين
 ها يوم مبارك وبارك: طبى من لنها متكوش: وبندي هيرאה والملائكة
 يلبش: وشوبا من مرو يדרش: يوم بين اليمين ما تبعه: بو سدر عم يسرائيل يكره: ويشلحو العيون
 ولمرعن يشبو: وكربون اطلاؤن وتشبؤن يكريبو: يوم مقل حيمين كرش: يوم بو عنوت لقل نفس: يوم بو عنوتة التترש:
 يوم بو يشتمع كل بالش: يوم نلنوا مתרברבים: | يوم بو لاهبيم متوبيم: يوم بو سלחוי كل ٢٠٢.
 حوبيم: يوم بو يسرائيل יהיו צورיהם حدوبים:

هذه البيت يقال اذا وافق السبت
 يوم طبوبتيو ربانيتو: شبatha لم ازومه اولمنتو: وذا بو انحا لنحوتينو:
 وذا بو عنوت لنفسوتينو: خدو ربه لعلمعين: وننو ربه لم بطلى: دليخون بوه اليوم كعمين:
 موديم ومشبھيم ومخلعين: كل اميا يزومو: الا ليسرائيل لا درمتو: اشد معرب عد عرب يكمو:
 بتشبؤن شم يهوة وروممو: اه علوم يسلح لك الا رحوم: ويكل شوبتك بوه اليوم: ولحدرك لك
 برית شلوم: بعمل النبي העזום:
 طبوبيون عזوميه: بوه يوم سلوجيه: تعنو يت نفسوتיה: اباهاة وبنياه: ٢٠٢.
 يشيمو مرد برיך وبברך: عליך يسرائيل ول סדרך: ول روثחה امن
 يעריך: يبرך يهوة ويשמרך:
 ثנים يومها الا يسرائيل: ثנים يومها الا عم האל: ثנים يومها بلاء
 אליל: ثנים يومها מאה שנה בשלם נדיל;
 ישתחבך אלהים:

عليه ايضاً فصل عظيم مما فيه من الموعض والاحكام العظيمة والدعوات
 والاستغاثات الكريمة وهموا تاليف نادرة هذه الوقت العم المكرم الشیخ
 ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي اطال الله في حياته امين امين

אב לנו 'مشبهة': 'בלב מנציד כגע':
 بدרכيو فممته: وطهورات לשנה:
 ראש ותוך ואחר: למלה דיאנה:
 דלהא هو חיין: 'עם דורות צבנה:
 'משבחתה' ולחמותה: 'להם לנו ומוונה:

השרה' . אֵת מִזְבֵּחַ אֶל רָאָה' ; אֵת מִצְבַּת יַעֲקֹב . קָרְשׁ עֲבָרָאִי : אֵת מָקוֹם
הַתְּפִלָּה . לְבָנִי שְׁמָדָרָאִי : חַלְילָה לִקְתָּבָה שְׁמָמִי . מִן קָרְאִי וְצָלָאִי : וּפְתַח
סְדָרִיךְ יַבְטָל . מִן סְדָר קָרְאִי : וּמוֹבָחֵךְ מִן הַכָּהָנִים . דַּלְכָל חַטָּאָה סְלָחִי :
וְשָׁמְרֵי נְבָרֵךְ וְחַשְׁבָחָתָה . דִּבְּדוֹן נְשָׁאִי : 'בְּתָבָה וּמְרָבֵין לָהּ . בְּלִבְתְּחִידִי
וְהָהּוּ : וּקְרָאִים עַלְיוֹ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל . טֻובִי לְקָרְאִי : תְּרָאוּ זֶה בְּיוֹמִיכֶן .
וַיַּדְכְּן תְּחִנְשָׁאִי : וַיַּסְלַחַ אֱלֹהָה לְחַטָּאתְיכֶן . וּכְלָא שְׁמָם וְפְשָׁעִי : וַיִּקְבַּל אָמֵן
צִיאָמִיכֶן . אֵת עַדְתָּ עֲבָרָאִי : וַיַּלְדֵּ מִפְנֵיךְ כָּל אֹוֵב . וּכְלָדְבָב וְשָׁנָאִי :
בְּעַמְלֵי הַצְדָקִים אַבְותֵינוּ . הַשְׁלָשָׁה הַזָּכָאִי : | וַיּוֹסֵף וְאַדְוֹן מֹשֶׁה . דִּידְיבָּן
מֶלֶאָי : וְאַהֲרֹן וּבְנָיו . וְלִקְטָל הַזָּנוֹאִי : וְתְנִינָם יוֹמָה מֵאָה שָׁנָה . לְקָהָל עֲבָרָאִי :

מניבים גראב אמן :

وَيَقَالُ عَلَيْهِمْ هَذِهِ الْأَقْرَا وَالشَّهْوَعُ تَالِيفُ الْمَرْحُومِ الْعَمِ الشَّيْخِ مَرْجَان
الْدَنْفِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى جَمِيعِ قَالِ يَسْرَائِيلَ امِينَ امِن

שְׁלֹום יְהוָה עַל מֹשֶׁה . דִּקְרָא לוּ מֹשֶׁה מֹשֶׁה . וְזֶהמֶן לְנוּ אָשָׁה' . וְנַתְנֵן לוּ
שְׁנִי קְרָשָׁה :

מֹשֶׁה שְׁלִיחַ צְדִיק . בְּאֶלְמִימָם קָרוּב דְּבִיק . מִן הַרְעָה הוּוּ רְחִיק . אַדְכָר
לְטוּב מֹשֶׁה :

מֹשֶׁה נָבִי נָאָמֵן . עַל בֵּית אֱלֹהָה אֶתְיָמִין . וּבְכָבוֹד אֶודָרְמָן . בְּמַשְׁכָן קְרָשָׁי :
מֹשֶׁה נָבִי קָשְׁט . בְּחַרְוּ הַאֲלָל הַקְשָׁט . וּבְתַבְתַּבְתָּבָה רַב לוּ אֹושָׁיט . קָרְשׁ מִן קְדָשִׁי :
נְבִיאָה לֹא קָעַם כָּמוּ . וְלֹא בְּגַדְרָה צָלָמוּ . כִּי מִן הַשָּׁם שְׁמָמוּ . כִּי לוּ זֶה
לְמֹשֶׁה :

נְבִיאָ צְדִיק תְּמִימָם . נְלִגְ�וִי עַצְוָמִים . כִּי כָל הַעוֹלָמִים . וְסִירְוּ 'בְּנִבְיוֹת מֹשֶׁה' :

תְּהַרְהָרָה נְטוֹחוֹ . וְצְדִיקָה נְבוֹיוֹתוֹ . יִשְׂרָאֵל עַדְתוֹ . שְׁלָמוֹ עַל מֹשֶׁה :
נְפִשְׁיָעָם לְבָבֵי . תְּחַבֵּב זה הַנְּבִיא . הָא טֻובִי הָא טֻובִי . מִן יִמְןָ בְּמֹשֶׁה :

טֻובִי מִן יְשָׁלָם . 'בְּטַהֲרוֹת הַפְּמָם . עַל מֹשֶׁה 'רְסָלָם . דָּאַמְלָל מִן אָשָׁה' :

נְשָׁלָם כָּלָנוּ . עַל מֹשֶׁה נְבִינוּ . דָּאַמְירָה עַלְיוֹ עַגְעָנוּ . מִכְלָהָלְשִׁי :

נְחַפְלָל לְקָאָה מְרָן . בְּמֹשֶׁה נְבִינָן . כָּל יִמְיָחִינָן . 'בְּרִידָמִים פְּרָוִשִׁי' :

וְנִימָר 'בְּלִבְבָתָבָה טֻוב . סְלָחָה לְנוּ כָל חֻבָּה . בְּאֶבְרָהָם וַיְצָחָק וַיְעַקָּב . וְאָבָ

אָפְרִים וְמַנְשָׁה' :

וְשִׁמוּ צִיאָם יְהִי . 'טְבָרָךְ עַל עֲבָרָאִי . לְבַצְלוֹתָה קָרְאִי' . בְּתֹורַת קְרָשִׁי :

תְנִינָם יוֹמָה אֵת עַם רַם . מֵאָה שָׁנָה לְוהָה הַצִּיאָם . וְאֵת 'בְּשָׁמָה וְשָׁלָם' .
וְאַיְקָר זֶהוּ וְשָׁשִׁי :

מֵד אָנָן יַדְעֵין וְתִמְמָה

依قاً عليهِ فعلٌ منْ مثيرٍ بنَ مثيرٍ . يُسلّحُ لِلثَّدِيرِ . لِزَمْ وَضْعَهُ فِي هَذَا
الْمَحْلِ لِكَوْنِهِ عَجِيبٌ وَمَا فِيهِ مِنْ الْمَوَاعِضِ وَالْاسْتِغْنَاتِ وَالْتَّفَرْعَاتِ

بِسْمِ يَهُوָה سُورָה :

f. 98.

בְּנֹר מִנֵּר מַוְעֵד . מַשְׁכֵּל לְכָל רָאָה : רָאָה יְתָה יְתָה . מִן נֶפֶשָׁה לְהַ
בָּעֵי : בָּעֵי זֶה הַמְּאוֹר . לֹא יַלְקֵח בְּתָעֵי : חֲעֵי מִן לֹא יְהִי . לְיהֹוָה רְבָה בְּעֵי ;
כְּעֵי אַלְיוֹ בְּלֵב . יְפֵה לוּ וַיְהִי : יְהִי לֹא נֶפֶשָׁה . חַיִּתִי וְחַשְׁמִיעִי : חַשְׁמִיעִי
תְּלִמְדּוֹת . אַלְיִי בְּן תְּרוּעִי : תְּרוּעִי הַדָּרֶךְ . אֲשֶׁר בָּה תְּתוּרָעִי : תְּתוּרָעִי הַן
אַתָּי . בָּן מַהְלָקָה תְּבָאִי : תְּבָאִי מִזְבֵּחַ הַקְשָׁטָם . וּמִן הַבְּטָלָה תְּצָאִי : תְּצָאִי
מִזְאָ צְדָקָ . כִּי טֻוב לֹא חַחְתָּאִי : לֹא תְּחַחְתָּאִי מִן רָע . רָק חַסְפִּי לֹא
כָּל חַטָּא . וּמִמְנוּ לֹא חַחְתָּאִי : לֹא תְּחַחְתָּאִי שְׂמָךְ לְכָל שְׂעִיר : עַל מָה וְלֹא שְׂעִיר . מִן
תְּגָרָעִי : מְגָרָעִיךְ מַעֲשָׂךְ . אֲהָ מְמָרָיה בְּכָל שְׂעִיר : עַל מָה וְלֹא שְׂעִיר .
אַלְהָ תְּרָאִי : עַד מִתְּי אֲהָ נֶפֶשָׁה . מַסְכִּינָה לֹא תְּווִי : תְּחַקְּרָבִי מִן הַרְוּתָה .
וּמִן הַטּוּבָה תְּבָרָעִי : וּתְלַבְּשִׁי בְּנֵרִי בִּישָׁה . וּבְגָרְטָבָה תְּשָׁלָחִי : וּתְהַבֵּבְיָי
שָׂוָא . וּכְל קַשְׁטָמָשָׁנָאִי : וּתְחַלְלֵי שֵׁם יְהֹוָה . וּבּוּ שָׁקֵר תְּשָׁאִי : וּתְגַנְבֵּי
וּתְהַבָּשִׁי . וּמִן חָרָם לֹא חַשְׁבָּעִי : וּתְכַפְּצִי וְתְגַנְבֵּי . וּשְׁאָדָל לְשָׂוא תְּקָחִי :
וּרְכִיל וְהַרְלָ וּמוּם . וּמַהְלָקָעָם וּנוֹאָי : וּמְרוֹד וְחִידָן . וּמְאָלָה תְּקָנָאִי :
וּבְסָתָר כָּל עַולָּ . וְאַלְיִל בְּגַנְגָּלָי : וּכְמָה מִשְׁמָעָ אָוְתָהוּ . וְלֹא חַחְוָחִי : לֹא
יְהֹוָה רְצִי עַלְקָ . וְלֹא עַם עַלְאָי : וְלֹא מְשָׁה בְּנֵרִי : וְלֹא כָּהָן אַרְעָי :
אֲהָ נֶפֶשָׁה בִּישָׁתָה . עַד מִתְּי תְּהַרְשָׁעִי : אֲהָ נֶפֶשָׁה קַשְׁיָה . תְּוֹרַת הַמְּרָרִים
תְּקָרָאִי : וּתְוֹרַת מִשְׁהָ הַנְּבִי . אֲהָ מַסְכִּינָה תְּשָׁבָחִי : אוֹי עַלְקָ אֲהָ נֶפֶשָׁה .
לְכָלְלִים תְּחֻבָּחִי : וְלֹאָהָ בְּמַעֲשָׁה . לְעוֹתִיךְ תְּעָנָאִי : אֲהָ קַין וְלֹא תִּמְרָ .
וְהִיה בָּל מְצָאִי : אֲהָ לְמַךְ דָּאָמָר . אִישׁ הַרְגָּת לְפָצָעִי : אֲהָ חָם בְּמַעֲשָׁךְ .
דָּמָן יְהֹוָה שְׁאָי : אֲהָ נְמָרוֹד אֲהָ פְּרָעה . עַד מִתְּי חַפְרָעִי : אֲהָ רְבִיצָה
תְּהָתָה הַרְעָ . וְעַזְרָ לְקָ מִתְּמָצָאִי : מִתְּהַבְּשִׁי מִתְּהָה . וְאַזְנָ לְקָ חַכְנָהִי :
מִתְּמַכְנִיךְ חַטָּא . וּבְמַעְלָקָה תְּרָעִי : שָׁוֹבֵי אַל יְהֹוָה . וּבְפַתְחָה הַנְּחָלָה : מִתְּ
תְּהַרְחָצִי עַלְיָו . וְעַל רְחָמָיו חַבְטָחִי : מִתְּמַכְנִיךְ הַצְּרָעָות . אֲשֶׁר אָתָה
תְּקָרָאִי : מִתְּמַכְנִיךְ הַמְּצֻקּוֹת . אֲשֶׁר לֹא תְּשָׁקָחִי : מִתְּסַחְקִיךְ מְרִירֹתָה .
דְּפָנִיה תְּלָאִי : הַיְתִי בְּעַלְיוֹן . וּמִירָמִיךְ מְשֻתְּמָעִי : וְאַתִּי יוֹמָן שְׁפִילָה . זֹועָה
לְעַמְמָאִי : תְּגַעֵלֵךְ הָאָרָצָה . וּתְכַסֵּךְ אַדְמָאִי : וְאַזְנָ לְקָ תְּקוּמָה . בֵּין עַמִּי
נְכָרָאִי : | וְלֹא יַרְחַמֵּךְ אַחֲד . מִן גְּבָאִי וּבְרָאִי : אֲהָ מַסְכִּינָה אַחֲפָרוֹי .
וְאַתָּ עַיְנִיךְ אַפְתָּחִי : וּרָאָה מַלְפָוָתִיךְ . אֲשֶׁר בָּן תְּמָחִי : וְכָל עַת 'בְּצָרָעָה .
אַתָּי חַמְצָאִי : וְכָל יּוֹם בְּפָתָח . מְנַבְּיאָתָה תְּבָאִי : וְלֹא רָב מִן מַנְיָופָתִיךְ .
'בְּכִנְשָׁתָה יְרָאִי : 'דִּצְאָתָה' מִידָּךְ . אֶל עַם יְזָרְנָאִי : הָא עַלְקָ בְּנֵשָׁת 'שְׁכָם .
חֲלִילָה לְקָ חַטָּמָאִי : וְתְּהַקֵּן עַם יְעָקָב . אֶל עַם יְשֻׁמְעָלָאִי : אֲהָ חַלְקָת

f. 99.

ארשי שלמיה : וכבר חטאיהם . בעמל המלך והنبي וארשי כהנאה : ארשי
י' יהוה . שמע שיאלה : | ארני יהוה . רבבי טפלה : ארני יהוה . בפת סניה :
97. ארני יהוה . רבבי מניאניה : ותנים יומה מאה שנה . אבהתה ובנה :
מניבים גوابה אמן :

عليه ايها اكراروا له عود رحمة الله عليه

ב. ל. י. ב. ب. ז. ד. מ. מ. מ. הרעות :
נ. ش. ب. ב. י.ח. ל. אל. ה. ה. הר. ר. ה.ות :
מ. י. נ. ר. י. ר. ל. ב. ב. ד. ל. ד. א. ר. א.ות :
ט. י. נ. : ل. ה. מ. צ. פ. ה. מ. ד. מ. ה.ר. א.ות :
ע. י. י. נ. י. י. צ. ל. מ. כ. ר. ל. ר. א. ר. א.ות :
ח. י. י. י. י. י. ק. ת. מ. ד. ב. כ. ל. ש. ע.ו.ת. :
מ. י. ה. : ט. י. ב. מ. ד. ב. ר. א. ר. א.ות : מ. י. י. ת. י. ב. י.ת. ל. מ. ר. א.ות :
ע. י. ي. ن. ي. ر. م. ב. נ. ה. ل. ر. א. ר. א.ות : ו. ي. ل. ي. ب. ي. ر. א. ג. ד. ל. כ. ל. ד. ע.ו.ת. :
א. י. ז. ي. ن. ي. ر. م. ב. נ. ה. ل. ش. ע.ו.ת. : ו. ي. א. ي. ن. ي. ر. ל. א. ב. מ. ש. ע.ו.ת. :
ד. י. ב. ي. ר. ي. ر. יה. ה. ד. ע.ו.ת. : ש. י. מ. י. ع. י. ת. ט. ש. ש. ה. פ. ע.ו.ת. :
ה. ي. أ. : ي. ي. ش. ي. ب. ك. ر. م. ل. أ. ظ. : ي. ي. צ. ي. ف. ي. ي. ع.ニ. ה. מ. ד. א.ות. :
ט. ي. ي. ب. ي. ر. ل. م. ش. ع. ה. ש. מ. ع.ו.ת. : ת. ي. ش. מ. ي. ר. מ. ي. ה. מ. צ. ג. ה. :
ת. י. נ. ي. ي. י.ם. ي. ש. מ. ה. מ. א.ה. ش. נ.ה. ב. מ. ל. א. ظ. ي. ك. ي. ب. ل. א. ל. ה. מ. כ. מ. מ. ي.י.
המקרים :
ופר אמן ידען ותמאן

عليه ايها يقال هده الشبعوا تاليف العـم المرحوم الشـيخ ابراهيم القباصي
تخدمـه الله بالرحـمة والرـضوان واسـكـنه فـسـحـنـان اـمـين

98. אהיך חדי יום ה'כפור . אהיך חדי يوم העשור . אהיך חדי יום בו יתקע
שופר דדורר . אהיך חדי יום הפרקן מן האסור :
אהיך חדי יום הסליחון והרחמים . אהיך חדי יום לית דמי לה בימים .
אהיך חדי יום סליחוי אשימים . אהיך חדי יום גלינו רמים :
יום צומה מה טבו . ומה נדליו ורבו . בו כל העם יקוו . בצלואן ותשבען
בחרבו :
אליה ישימו בריך וסברך עלייך . מעל כל קהילך . ויצליה את עמליך .
וישא פניו אליך :
תנים יומה מאה שנה . סדרה המורמונה . תעשו אותן כל שנה 'בכשRNA .
'בחפלות מי דאמר סלח לנו :
ישתבח אליהם :

בשיעינון . אה סדר צמיהה : וכל מה אמרתי דבר . מוכיח ברע עמליה :
 בכו על מה עשיתם . בכוות הבהבה : ואתנו בן נדה' עונינו . ורבות חוכמה :
 וננהם 'ברעתינו . קדם אלה אלהה : עד מהי עד מהי . נפשוחינו קשיה :
 עד מהי זורנות . מהלך על אהיה : עד מהי חטאות . כלמות טבריה : עד
 מהי פשעות . רבת על מניאנה : עד מהי אשמות . חוסוף על מספר
 כוכבה : עד מהי עונות . לא תספר בחשבניה : | עד מהי חמס וכוב .^{96 f.}

עם חדוד שעיה : עד מהי נחץ יהוה . במעשה' בישיה : עד מהי נמרי
 יהוה . בכל עובדיה : עד מהי עציאן . חמיד בכל לויים : עד מהי מחללים .
 בכל פקדיה : עד מהי במרוד . סלים בכל דרכיה : עד מהי נשטי על
 יהוה . ומשה וככוביה : עד מהי נתגניל קדם יהוה . בעובד אשמה : עד
 מהי נעלם ונמעל . ונדמי למורודיה : עד מהי לא נתבשל . מן ביש שבילה :
 עד מהי גנש ונכח . ונעשה על במשפטיה : עד מהי השנאה והרבליה .
 בכל נביותיה : לא מימר צדק ולא דבד' צדק . מן דבדיה : ולא יראת מן
 יהוה . בכל כלומיה : זה יקני זה . על לשמה רוחיה : זה ידבר זהה . כל
 דברים מיכה : זה 'בלבו מזה . אך אנון דלביה : זה ילק' עם זה . בשני
 פניה : שעיה עמו ושעה עלו . בטהורי לשניה : כלנו על זה הדבד' . מהו ממן
 תמצאו יהה : לו היינו טבים . מה רבת עליין דינה : לו היינו טבים . מה
 היינו באלהין תשניקה : לו היינו טבים . מה אתחזרת עליינו מצוקיה :
 לו היינו טבים . מה אתנברת עליינו צרעה : לו היינו טבים . מה אתנפנו
 במני מנגפה : לו היינו טבים . מה ההיינו במחוק ערויה : לו היינו טבים .
 מה אתחבלת עליינו מרטושיה : | לו היינו טבים . מה נפלנו בעני כל גניה :^{96 e.}

לו היינו טבים . מה צפינו דרסה' לדרגליה : לא כוח ולא עז . ולא 'מןן
 פני עטימה : מה זאת בתיינו . מן 'לבוני שלמהה : מה זאת הימים . יומי
 מועדריה : דבה אברינו לא נתעדיר . למתהלך לחניה : אל המוקם המבחר .
 בהדרות נפשותיה : ונעמדו' בכונש' שכם . וננקו להפסח עניה : אללה' בנשחה
 ממן . אה מניפה מרכיה : אללה' בנשחה ממן . אה מניפה תליה : לו לא
 אנחנו מדרדים . מתרקרים סדרעה : מה עשה יהוה עליינו זה . בDAL כל
 אמייה : חללה לו יעשה . אלא צדק בכל משפטיה : אווי עליינו ומה לנו .
 טוב מחניה : הצלע ישמעו . ואנחנו קשים מדריה : עינים תראה' ואזנים
 תשמע . ולביבים חלה : עד מהי מירוד על יהוה . *במפעלים על' מהניה :
 נחרה היום בשובה . בלבביכם בעניה : אויל' ישוב יהוה . ותהיה לנו עניה :
 ועתה אה העדרה . אה בני טביה : שאו ידיכם' . קדם אלה אלהה : ואמרנו
 אהיה אשר אהיה . אה עשה כל פלה : קבל צiams עמק ותפלוחון . בעמל

על מן עליה מתנבלת: כי עדתך מסכינה . ושם ומשל מותקרה : ולא עז
ולא כוח . ומעת ספרה : אז תשכח אתה . מי בעליך יולדה : והן
חרחה . מי יקרבה ויסוכרה : והן חנסה אתה . מי יהבה וופשרה : אדרני
יהוה . ברית אהבה זהלה : וקבע צילאמה 'ב'יוסף . קדרה וזהלה : ורלה מה
במשה . נומיקה ומוארה : וכפֶר פשעתה . במקורי הקטרה : וחמתה
טירמי . דפניכן אמרה : מrown יקבל צלאתכם . מראהשה וער אהורה :
ויעני בעאותכם . עונה 'דמאורה לדח : וושמעו קלין 'דצבעתכם . ובכבול
ימלהה : ויטחד צדריכון . ולככון ינלהה : ושנא לשנאיכן . וישלטכם' מכל
צדע : ותראו המשכן נציב . בהרגנורים אלן מורה : ותנים יומה מאה
שנה . אה העדה חטטורה : מניבים אמן :

f. 94 ובחר בן ותמר אקריאו ושבוע . מן מיר אדרנן חכה הנורל פינחים
בן איתמר רצון יהוה וכבודו עליו אמן :

f. 94 שלום יהוה על משה ונ"ז .
ומד אמן ידען . דו אלה רחמן . נודי לה . ננצח לה . נכפת לה .
ונשחuder לנדה . ונימר עבר אן יתמר לה :
גوابה ישתחב אליהם :

بعدם יقال השבוע ה"ד לה أيضא

בשם יהוה אלהינו ונ"ז

f. 95 מה רב וברוך זה היום הקריש . אשר הוא עשר יום מן חרש . השבעי 'דנקי'
בארכע עקובאן על יד מי לערטלה נטש : והוא שבתון זכרון תרעה טקרא קרש:
מה רב ובריך אהן יומה * יומה הרבה יומ' צומה . דבריו יתן הכהן
הנורל ליהוה . וכפֶר ב'עדו ובעד עמה :
תנים יומה ונ"ז .
גوابה ישתחב אליהם :

f. 95 עלי א"ה פצל מן מיר בן מניר יסלה לו אלה התדריך אמן : וما فيه
מן המאען * ותפרעות נטם وضعه في هذا محل والله סחנה ותعال
הו המעין
בשם יהוה :

בנור מניר כל לב . פוקוח כל עיניה : בוה היום הטע . נימר ממלהה :
ואראש מה נדבר . לאهلין שמוועה : דבריהם צדריקום . חבוא באוניה : אלה
העדת ה'את . אה בני טביה : אדרנו והאוינו . במניין ללבניה : והביאו ממלי

¹ As above, p. 368.

² המחקר שפה 7 o 5, L 7.

³ From here to p. 687, l. 27, is omitted in O 5, L 7. * I.e. ? המוואעט.

עלג'ה ותורות . וחטאות מכפורה : ולערתן מן אדים . בלהמה נקבה ותרכה : וקדושים וכחנים . מן מומיה ישרה : ושבות ומוגדים . שבעים יום לפסולה : ושמנות וובילים . במאה שנה ששה עשרה : ואם בחוקתי ומה עלה . לעלה' מיסורה : וערכות וחדרים . וקורושה ומעירה : זאת עשרה השלישי . אחת במפרחה : ועשרה הרביעי . שכע אתה ומפרחה : | המניין השני ^{f. 92}

והדילם . ופרקת המשקרה : וכסות המשכן וכלייו . והשלוח והמנורה : ומוניא הtempאים . ולבך הלהמת ותולדה : והשומה ומשפטה . והפילה הולע' : והנוידים מכל נפש . ומשפטה ונדרה : ומחריש על הנזיר . אז צא וסורה : וממי ^{g.} יעשה במלאת . נרו מן תורה : שם' תקשת הברכה . וזה הרלבר תדרבה : לקהל קדיש ^{h.} מכל טמא . ומעשיו' מטהורה : קלטן הון יברך ברכה . גליה ונסתירה : בפם כהן קדיש . למספר את התורה : בעל חכמה ודעת . ומן יהוה יירא : והוא זיברך על הקהל . בכל יום ורחל : יעלם חכהן ובאצבע . על העדרה ידרבה : כות בוני הרנווים . אגיל אלון מורה : והעדת התבאים אליו . והיא מסתדרה : ילקטו מנה' מלא מלא . צבפמה' מעלברה : יאמר לבני ישראל . לא אוכל אובללה : עד יצא הרשע . ולא הוא ממן בברכה עבדה : והיא שמנה תלקים . יפרטה על דבללה : מן א' אל מ' שלש מאות מספירה : יפלגה' מלוט מליט . ובנסתר יאמורה : והי שמות נדלות . ורב דבירה : למזה' משה לאחרן . מיהוה אל נורה : | שלשה פלינים . ^{f. 93}

לשנים עשר' מבלהה : ובתר בן ישא קלו . ויימר' בלב ל'א : יברך יהוה . יבוא בה ברכת התורה : יברך יהוה . ויאמן ממה תירא : ושמרך ממה' בקצי . האלוות זוכירה : יאיר יהוה פניו אלך . במאורות יארה : ויחנק בעת החלץ . והמצוק והצראע : ישא יהוה פניו אלך . ויתן לך כל מהසרה : וישם לך שלום . מן מני הילא : אהיה אשר אהיה . בעל הנבוורה : אלהים יתברך . הנבור והגנורא : יהוה עליו הקבilo . ויפתח התרכח : אין הtot מלבי . ומונפש טהורה : אמר שמו אתשמי . במליט ישרה : על בני ישראל . קרש כל אורע : ואני אברכם ברכה . לא האף ולא תרה : שבו אל יהוה . כי חלמים לך אלדע : חוליד מה לה תרעע . מן ברכה ומן אורה : למזה' תהיה ענייך פקלים . ואתחה תעורה : עב' קשות לך . ואת יהוה אלהיך תירא : ילבישך יהוה בנדי . רוחחה ומוארה : והחותובה אל מרכך . בוה הים מורה : ואפרלע כפוך פניו . ולגבך אנטיריה : ואלך אדרי יהוה . חטאאת עמק כפורה : אדרי יהוה . סלחוחך הים השבירה : | אדרי יהוה . ^{f. 93}

ברחמין אסתורה : אדרי יהוה . בטובך נפש צרחה : אדרי יהוה . על שובתה עורה : אדרי יהוה . בנדליך עלקת' הסירה : אדרי יהוה . אנתנבר

רב אלה ותمامה וכי בשם וفصل מן יתרובי ויתמר מליפות:
האן בות משה . דבר אללה אהפלדי: וחקי אלחים . על אהה' אהירדי':
ואמר לה' אלה . אהלין אנון מועידי: חטףון ותסב . כל ברכאן מרדי:
גוואס' וירבר יהוה . . . מועדי ותמאה

ויברו אליו במדבר סיני ויכפראו עליה ויבقال דראן סיינים ומרך:
הא מלך רחמן ובעדhum ישתחב: .
תהי על חטאנו . כב יתוב ווער לייך מרחה: . כי בעלמה ישלח לה'.
ובאהחרית יווקדה':

רב אלה ותמאה וכי בשם ויתמר עלי הספר יתרבי קלה ויבقال מליפות:
מן מימר חוקין אברהם הקבצ'י . על רוחו אלה ירצוי . אמן:
בעין לבי ראייתי ונ"י

וירבר יהוה אל משה במדבר סיני: ותמאה

עליו עור מליפות . לו עור . רצון יהוה עליו אמן:
'ניראן ותרועאן ונ"י'
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני: ותמאה

ותשרי מקרתה . אל דבר אל אהרן . יתמר יתחלל תעיל ויתמר פצל
מן מימר אדונן חרבן יעקב עלוי רצון הממן הלהוב אמן:
בחר יהוה ישראל . במאומות בחרה: בחר להם לך אש . לטהורה יהוה
בחירה: בחירה לטהרות לך ונזהה . והטמאות בערה: בעריה מהם' כי הם'
כהנים . להוה מתחברה: מתחברה מן הכהנים . ומפני הברכה בברחה: צברחה:
למען יגלי . למון במדשו יוכבדה: זבלרה כהן לאל עליון . במלים אמרה:
אמלה לאברהם יודש בה' . ברכיה תורה: יהולה לאברהם ולבניו . הוכאים
מקלה: מקרה לכלהן . דאתקדי פוטיפרע: פומיפרע 'ביסוף . קרי וייחי
בדרכה: לדרכה כהני מצרים . דעוב לנו טוב ארע: ארע כהן מדרל . הHot
למשה טוב ארע: ארע להנת ישראל . הכהנים בתם חפרע: חפרע. סן
הכהן לאחיזו . והכהנה שררה: שררה 'לחלימה' . לבניו . בשבעה ימים
אמרה: מימר לשמי' למגנלי . ברכה מותורה: מותורה מן אהרן . בתר
קרבניהם וקדרה: ומנה' וממשה . למגנלי הקובל בטורה: והיא תלמוד
דבר אל אהרן . ומה אהורה: אהורה עד אסקם . עשרים מאום 'לטהורה:
זהות בספר השלישי . ותלמודה' עשרה: קרבניהם ומאכלות . וטמאות מוכבדה:

¹ As above, p. 362. ² As above, p. 479.

³ L 16 חורה in both places.

אין ביהוה אלהינו: יהוה אל רחום וחנון: ויתמר דラン האן דראתע
ונעמאה ומרקה אלהים קעימה וישתחב: בנדלו יסלח חטאך. וענווחיך יכפירה: וישמע שיאלך ונאך. ויזילך
מכל צדעה: ועל כל נוף הרתו ישאך. וומי רוחחה עליך עזרה:
על חחתה' טובך תנער באהן יומה: ותתפלל ותימור 'בקול רמה':
אמנותי בך יהוה: | ובמשה ובתורה: 89. f.

ג'واب רב אלה ותמאה וכי בשם יתרובי' קללה או فعل منها ויתמר מליפוט
للمرحوم العם השיעץ عبد الله ابن سلامه التقى رضي الله عنه
קצ'י הקרבנים. על יד משה רדו': שלמות חמימות. מן הממן למדיו:
וכחני אליהם. בהם לעמו': אהרן ובניו. כד הקריבו ולטנו': וכל' דמנון.
'בכל' מלא ידו': ונדר ואביהוא. ה'הה מנון צדו': בחקריבם' אש זורה. ובנה
אתוקדו': ג'واب וישא אחרן את ידו:

ויקרו אליו אהורי ויכפו עליהם ויבقال דラン רב חילה דכו פקד ומרקה
אליהם ייחדי: וישתחב:

חוליה דאסגנן ושם ידין. בשמර המועדים מלאים: | ושם בוה היום 90. f.
עלין. כוכבי הסליחות זרחים: מה טבו בין מועדיין. ומה טב מעמדין
בו צלאים קראים:

מערב עד ערבע מנצורי הלבבים: מענים¹ הנפשות ושבקין החובים:
אמדים מרוי תאב על חיבים: מבנול הזכאים:

רב אלה ותמאה וכי בשם וفصل מיטרבי מליפוט:
טובי מי יירזו. וויהר' מטמאתו: ויעור ליד טרה'. וישלח רשותו: וינדי'
קרבנה. לגד לה'ה לחתאחו: א'לה' יסתהפי. כאשר אמתו: נדר ואביהוא.
'בקרביהם' לפני יהוה ותמו:

ג'واب וידבר יהוה אל משה אהורי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני
יהוה ותמו ותמאה

ויקרו אליו מועדי ויכפו עליהם | יתמר דראן לה'ה חוליה. ומרקה
אליהם אל עליון ושתמי' 90. f.

חוליה' דבחרך אה ישראל. ועל כל העמים אבדילך: ושלח לך משה
הסגיל. ועל ידו אסגילך: במלודים ומולדים קרשין גדיל. מנון זה היום
רכו יהוה יקבל פלליך:

טובך תקום קמי מרד' בנצורהה: ותתפלל במשה מארה דרבויהה:
וחימר לחש מתננתה: לך מורה על נדליך:

¹ מללים 16 T, מען 5 O.

ונום מן הרע . ועשה' טוב בכל הפעמים : למען ישוב יהוה מחרון אטו .
ונתן לך רחמים : אמרנו ותامة ונאמר : ותامة

אה אל רחום וחנן . מי רחום וחנן ממק' : כל הרע ממלנו . וכל התובות
ממק' : | אהיה אשר אהיה . אין אחר עמק' : אין ראייה בחסدر' . סלח
לעונות עמק' :

אה אל רחום וחנן . אתה בחסדר' אהבתנו : ועובדנו חקיך . ואאת לא
עובדנו : אהיה אשר אהיה . בחסדר' שוב אנתנו : וסלחת' לעונינו . ולחטאותינו
ונחלתו :

לך נזעק בחסדר' . שמע 'בקולנו' : מי לנו בלוויי . אסידיך מי לנו : אהיה
אשר אהיה . בחסדר' הצילנו : וסלחת' לע' . ולח' ונח' :

מי' נאמד ומה נרבך . ואיבינו ממלנו : והאללים מצא . את הרע 'עטנו' :
אהיה בנטאננו בר' . לא תבלטנו : וסל' וגנו'

גרא הנוראים . את אדורנו ; טוב לנו לעולם .ומי' הו חנוננו : אהיה אשר
אהיה . בטובך כוננו : וסל' וגנו'

סלח ואל חפן . אל חטאנו : | שמן רחום וחנן . אתה בראתנו : לא חשיב
גמלנו . כדי רשותהנו : וסל' וגנו'

עמלנו' הרעים . להבשנו² ריחנו : גמלנו הרע . בטובך הוכינהנו³ : אהיה
מי' . חסרך הנמי'נו : וסל' וגנו'

פניך חטינו . וקשיינו עארפנו : בחסדר' לא תשחחנו . ולא תרפנו : ואש
עמלנו הרע . בה לא תשרפנו : וסל' וגנו'

צילנו' בים העונות . אשר הלתנו : ברחמייך מזה . הבור הריצינו : אהיה
אשר אהיה . ראה' את לחצנו : וסל' וגנו'

קרוב הקרובים . לא תחרקנו : מאהרי נדליך . אשר חזקנו : אהיה אשר
אהיה . קריב ריחקנו : וסל' וגנו'

רחום הרחומים . מלכנו וצולנו : | ראה' את עניינו . ונghost צדרנו : וסליחות
מן רחמייך . וחסידיך השבילנו : וסל' וגנו'

שא' לפשעינו . אשר הורישנו : גמלנו הרע . אשר הבשנו : ולחצנו גן' .
כי קרובה למות נפשנו : וסל' וגנו'

תמיד נודך . על אשר גמלתנו : ועל כל הטוב . אשר כלבלנו : אהיה
אשר אהיה . בחסדר' שוב אנתנו : וסלחת' לעונינו . ולחטאותינו
ונחלתו :

¹ L 16 cor. 50; L 17, O 5. ² גמלנו גן' L. ³ הבשנו גן' L.

א" א" ר" וח" . שמע בקולנו : מי לנו בלעדי . חסידך מי לנו : א" א"
 א" בחסידך החילנו : | מודע עמלינו . הרע נאלנו : 86.f

א" א" ר" וח" . בעל הגבורה : מוה השם הנדרול . נפחד ונירא : א" א"
 א" אל נבור ונורא : חנן עמוק אשר . טמך אליך יברח :
 א" א" ר" וח" . יהוה אלהינו : באלה השמות . הטובות החינות : א" א"
 א" בוכרון אבותינו : חנן אתנו בחסידך . וסלח לחטאינו :
 א" א" ר" וח" . עמוק אל תחפוץ : כי לך אשלם נפשו . וריצה את אונו :
 אהיה אדר חסידך . אל תכפוץ ממנו : ושוב את שוכתינו . ולא חבלתנו :
 א" א" ר" וח" . אתה אדוננו : טוב לנו לעולם . וממי הוא חוננו : א" א"
 א" בטובך כוננו : אן ראיית בחסידך . בטובך חוננו ;
 א" א" ר" וח" . לפניך גטחר : ובשובתינו . אל חסידך נמהר : א" א"
 א" אין עמק אל אחר : בחסידך אתנו . מעוניינו טהר :
 א" א" ר" וח" . עמק פניך הסתר : | כי לא יוכל לרבות . עמו ממדך 87.f
 יסתיר : א" א" א" . אהן זה האבון והגר : ומעטמן רחמייך . לנו השביר :
 א" א" ר" וח" . נשא עון ופשע : אן חטאנו נדרול . אלא רחמייך מנשא :
 א" א" א" . אל חפן אל קשה : העם הזה ואני . חסידך אליו שא :
 אה נפש בן אדם . לרווחת השלבי : עד יציל אליהם . אתקיך מעונייכי :
 על העני והאביון . אמר נדלו והיה כי : יצעק אליו ושמעתה . כי חנן אנטבי :
 בן אדם קני לך . עמל טוב יתחם : ושוב אל אל עולם . עד עלהך ירחים :
 כי יהוה דברך . לאהבו' מנהם : והחנתיא את אשר אהן . ורחמתי את
 אשר ארחים :
 הללו הללו . ליהוה אלהים הללו : מי רחום וממי חנן . ליהוה לשאלו :
 בן אדם נום אליו . ונפשך אשלייה לו : ושבת' עד יהוה אלהיך . ושמעתה'
 בקולו :

מן הרע אל הטוב . לך אמן ירכך : וכל הקללות . על איביך חירך :
 מן הרע אשר . אתה בדורכו הילך : שוב וду כי אל רחום . יהוה אלהיך : 87.f
 בן הטובים . אשר בחר יהוה בס' : טובך תירא את יהוה . ביראתם :
 ולא חסור כה וככה . מדורכיהם : עד ישמר לךך . בוכרון בריתם : לא
 ירףך ולא ישיחתך . בעבורם : ולא ישכח את ברית אבותיך . אשר
 נשבע לךם :

אל עליון . על כל העמים שמקך : טוב תהעשה עמלך . הטובה בשםך :
 ופחד מן מחר ושוב . פן לך יומך : נתן לך יהוה . רחמים ולגיטם :
 לא תלמד לעשות . בטעות העמים : ותעשה במעשהך . אבותיך התמים :

מרי סלה לנו .
 מרי עמיר אחרין .
 ומקום מקדשנו :
 מן חטאינו ונחלהנו :
 מרוי פדי יון .
 מרוי צפי בעין חסוך .
 מרוי קומם מתנהה .
 מרוי ראה הנשארים בפנותה .
 רבמתי מספר נשארנו :
 מרוי שם לנו תקומה .
 על בעשות הרלבטים וירדו :
 מרוי תאב ואחריהם .
 וקביל ציאמוני :

f. 85 b ואוריך חי סדרי . דאכה אודמנו : | וישמו צאים מברך עליכן . כל אב דמכם ובנו : ונסע שמעו מירחה . אשר לו אמרנו : אפרשו עדר אמרו .
 ולא תקו על רע חנו : כי הושיטכם האן הוה . אנה ובמכנו : ועל חותם .
 שירתה נעמד . בנצחיות לבבינו : ונימר על פתח רחמייך . יהוה עמדנו :
 ממך יראנו . ומאפק חדרנו : רחום הרחומים . אל רחמייך נסנו : טן רכבות
 עוניינו . ומחדריך נבהלונו : נטהנו כל טוב . וכל רעות גמלנו : לא חנtile
 אתנו . כפי רעות עמלנו :
 יהוה אל רחום וחנן :

ويقال عليه هذه الشيرة من قول الامام عمزم دره عليه الرحمة والرضوان
 ألهينو أتاه . بني كل رأيشون : ألهينو أتاه . لכל الأدرين أدرن : أله
 آ . لכל نثان نثان : ألهينو شמק . אל رحوم وحنون :
 ألهينו أتاه . מטزا בכל מקום : أله آ . لכל קדום קדום : أله آ .
 מכל עצום عزوم : ומכל חנן . ומכל רחום רחום :
 אה אל رحوم وحنون . מי לו בלעדיך : אל תכפיzmanו . יד רחמייך .
 וחסדיך : אהיה אשר אהיה . אין מצליל מידך : זכור לאברהם ליצחק .
 וליעקב עבדיך :

f. 86 אה א"ר "וח" . נורא הנוראים : הנמי ממי חסוך . אלה העממים :
 אה"א אה" . חנן אלה הרשעים : לפי חסוך לא לפני . מעשינו הרים :
 א"ר "וח" . ראה אתנו פן : נורש ומעט . מן רחמייך לנו תן : א"א
 א" . בחסוך אתנו חנן : ואל קשה העם הוה . ורשעו אל תפן :
 א"ר "וח" . רחמייך מי מני : ועוניינו כעפר . אשר לא ימני : א"א
 א" . אין עמק שני : חנן אתנו ביום . תקרה אני אני :

א"ר "וח" . למי רחמייך למי : אין לא נדרש חסר . מן רחמייך
 ואלא ממי : א"א . אין אחר לך ידמי : ומעט מן רחמייך . לנו הגמי :

מן רבינו: | כל שנה יום יכbum עונתייך . ופשען יגרשנו: יום לשנה יום ^{ב' 84. ג'} לשנה . נמלל על לשנו: מה יימר לאשר יבוא בה . ברוחלה וארכנו: אנה תרח חתובתה . ואשר יעבידנו: ינשך טב ריח יום נקם . ומנה ישורינו: אתי בשלם יומה רבה . דלית בימים חמונו: אתי בשלם יום צומה . דבה מרן פקרנו: אתי בשלם יום ה'כפור . דבה ² כפירות פשעינו: אתי בשלם יום העשור . החדר הסלחות ומעינו: אתי בשלם יום כליל מועידה ³ . ומה בו לנפשות עורנו: אתי בשלם יום כבוד ואתחפרת . ولو אמרנו מה אמרנו: נלני רב מנה . וטובי למי בו יתפנו: קדם מרן בנצירו . ובתחלות ירננו: ולא יברחו זבן בממלל . באנשה דלא ישרי משמענו: ויבזו היום בחפה . ופני מרן יתחננו: כי כל דקיקה מנה . ⁴ בימים סנים מן עורנו: ואשר יכרתו בה ממיל ברבר עולמה . אבר ציאמו ומדרשו: מן ⁴ ריתן לנפשו אנחותה . הפק מייד אדונו: כי מדרשו ענותה לא אנחותה . על פי מירנו תענו: את נפשותיכם . וכל מלאכה לא תשענו: ורז מספר ב'כורים . בימי השנה המזאננו: יום לשנה יום לשנה . יתוי זה היום וישא עונו . ויצא היישרالي מנה חרש . נשא רישו ועינו: מרוי לא תפרק רישיןמן מן אימנות משה . ומן נבול לא התיאנו: | מרוי אמלן למשמר פקורין ⁵ . ומה אוחז אלפנו: מרוי ראה הנשאים בפנotta . ומה אלוי השיננו: מן המעוטות והדלות . ונברות השנאים בנו:

מרוי דין עמיך .	מן על פנותה פרקנו:
מרוי בידך החזקה .	מן פרעה זבנה נאלנו:
מרוי גלי לנן נפשך .	וירחיב את לחצנו:
מרוי דבר לנן קiams עבדיך .	ולא תיפך אפיק ממנו:
מרוי הנקו לך לעבדים .	ולית לעבדה אלא אדונו:
מרוי ולית דיעבד בעבדיך .	בכל מואום ותקונו:
מרוי זרו בישועתך .	קדם חתום פרותנו:
מרוי חלף לחזה ברוחך .	ורפא אותנו:
מרוי טפי יקון האש .	המקידה בnalנו:
מרוי ילק נא אדוני .	וישרי בקרבנו:
מרוי כפר לנו .	בכל מה שנגנו:
מרוי לא תיפר בריתך .	עם מןatakdimנו:
מרוי מן פתח קרבנו .	וממנו לא תרחקנו:
מרוי גדרש טרך .	מן אסור הדובבים תושעינו:

(so) מועינו 8 ז' T². דבק 5, 6 ז' T². אפרשות 5, 6 ז' T². פקורין 5, 6 ז' T³. נן 5, 6 ז' T⁴.

عليه ايضاً مليغوط¹ للمرحوم العـم الشيعي ابراهيم القباصي رحمة الله تعالى عليه امين

קרבן צلوתי ומדרשי . לית יוקר בـ אשה : רـק אש לבי חוקך בـו . וישראל כות אשה : אשורי אין הוה פרי צלותי . ומקראי ומדרשי : | סליק אל מעונה . מעון הקדרשי : ימבריד מן רוח הקדרש . וערף על לבי ורוחי ונפשי : ישרי בـו חכמה ובינה . מן ספר קדרשי : עד אפתחו ואקרו . ויקרא אל משה : וتمame

وقدروالي ويشا אהרון يقولו תהලל تقיל ويقال فعل נдол من قول العـلمـة التقة عبد الله ابن سلامة تغمـدـه الله تعالى بالرحمة والرضوان

על שריו כל ממלא .	שם מון נרבינו :
ברוך שמו לעולם .	התמיד בעורנו :
דצرك בצדקה מדילה .	על אבינו אדם וכבונו :
אב לכל הבשר .	דאחילדו מנו :
לו שם כל תבריה .	בכלל שלטנו :

וקרא לנו השמות . לכל מין ומינו : והנה סודים רבים . דיעצפי בעינינו :
 חן קם גבר חמיט . והאלחים נתנו : אקר ואתפרח מנה . נוים לא ימו :
 ונברים וניברים . בכל צון בובנו : ווכאים ושלטיהם . מן דרך מרון לא פנו :
 עד קם קדרך כל בני שיח . בן עטרם רבינו : איש האלים . אשר אלף
 אלפנו : קם סניל מן سنילים . אבחרו ואתימנו : שלום יהוה עליו . ועל מה
 אנדרה לנו : מן כתבו דקבלו . ובו אסנלו : במתאות טבים . לעם ישראל אל
 לא לעורנו : אקר כל מאום הטהרה . וועליה יתבנו : במנייני הקדרשים .
 אשר בה צענו : ראשם קדר שבחה . רבו קדרשו : ונבולות המתודים .
 כל מועד בערנו : ומעודיכון לא תשטה . כל אחד במכונו : מוחבינים על
 יסוד . מן קשת חשבנו : מנון ירחה שביעה . דבנלו המטלל אנדרנו : רבו
 ארבע זבנים קדרים . בן מון פקדנו : ראשו שבתו זכרון . תרואה עד
 יתכָּנו : לתהובה ויתיקזו . מן אשר יישנו : בחשעת החיים . ימכו ויקנו :
 ימכו עובי הרעות . והנויות מנה יפנו : ויקנו עובי התובות . ויקדרנו
 על הכפור באימנו : יומה דליה לה דמו . אלא יום נקם כמונו : שלא מיכל
 לא משחה . ובו השבע נפשנו : מן תעחיד הכפרות . וסלחות חטאינו :
 אחת בשנה חחת עולם . יכפר בהנו : יורש משחת בהנת עולם . חliftת
 לנו : סניל בכפרות זה היום . ועובד קרנו : מי כמוך ישראל . מה לך

¹ Not in O 5, L 17.

ויתמר ר' בחתעה לחדש ותمامה וכרכונה עליה فوق وقت¹ ומילופוט לאדרון הכהן הנדרול פינחס בן יוסף רצון ונור יימרו זkon הכהנים

בכל קורת אלה באננו:
ונכו שנאינו:
ורחל ולאה שבטינו:
ונופיון אנחנו:
באות טובינו:
הרצון ישינו:
ועמד בעמוד עננו:
ובלעדי אלהים אין לנו:
גواب דלעלם ברישה ובעקבה:

לנסו אלו ויאמר אויב אנושה.
יקאו בני בלהה זולפה.
ליירבק ביהוה ובו ידרבקו עמו.
סנדרים להרניזים לדגליהם.
פליה מן כבלע ומול.
כמנני הקדרש מסביב.
במסך שער השמיים נעמד.

"ימר הכהן בריך אלהנו בנغم تقיל מפורסם ובעדיה יימרו הקהיל * יהוה מלך ועלמה סעד² ותמאן ואארזין ועל פתח רחמייך וכי בשם וקצוי הבריה וכי בריך אלהנו בתה בראשית יסנדו ויגלו עלינו הגוארוי קרמייך ויתקומו سور الخليقה סורה فوق וسورה תחת יתחרם יתחלל אלהינו:
יתחרם בית דראן אלה רב ובית מרכ' אליהם קמאה וישתבח [מן قول سيدهنا العز بن فيخس بن يوسف رضي الله عنه³]

חילה דברך עמו ישראל ושםו קדש וסנהלה: ואפרשי לך מועדים קדושים. על יד משה דלו שלח: מנון זה יום הכהנים. דבר יהוה לחטאינו יסלח:

בו ליהוה אלהים נשאל: אין לנו מעוניינו יגאל: ונימר מר' תחובתן 83 ב' קבל: ולהחטאינו שלח:

רב אלה ותמאנה וכי בשם ויתרבי כליה ומילופוט מן מימר
עבד יהוה בר שלמה ירחמו יהוה:

כלנו נקרי שלם. על הנבי משה: אשר לשישראל. במלופוט הושיע: וכו' בחור יהוה. המריה המשוע: ונלא על ידו מצות. טוב מי לה עשה: מהם מצות הקרבניט. אשר אהעשה: במישכן יהוה. על יד כהן משיח: טובוי מי יפתח התורה. ויקרא לב שני:
ויקרא אל משה ותמאנה

¹ L 18 ends here. The rest is from L 16, 17, O 5.

² יהוה אלה רחמן ורותאה L 17 adds.

אתני בשלם אתני המאודרים:
בוחשין שני המאודרים:
זהו יום הכהנורים:
מיימצא בה דורותים:
האם על הכרדים:
יהוה אהוביכם' בכל הדורות:
'לבסודכם'

^{f. 80. 16, 17} כי ביום זה יכפר עליכם' . לטהר אתכם' רברבים ואחרים: מכל חטאיכם' . לפני יהוה תהייו מטהריהם: פתח התשובה פתחה . ותרח נזען לעברים: בברית יהוה אתני . לא ליזידן השעריהם: אישר תחו וחשבו קשת אללה הדרבים: על בן קשתה חסכו . כי שמעתם' אמרו: חשבנה מן בטל . ומועדרינו זרים: וציאם הפלל ⁷ מבטל . הילך קרכך הנוראים: כי יהוה ממן לעורון . עד לעולם שלומיים מעוראים: רק מן קנאנו ומברון . אנו ממן האמת' עירדים: קיוו אימנותיכן' בדת' . משה דמע הטהורים: וגומו קרש כל דת' . ושיברו לנו סוברים: סוברה טבה' משלבה . 'שבך אשר הם' שבירים: אהינו קלהה טבה . על קשתה הנשארים: מאה שנה בימיכן' . מן אנחנו סדרים: ויישמר יהוה חיקן' . וכל מה לוון ברים: ושימו ציאם' מביך עליכם . וברכחהה מחשדרים: ומרון יקבל צלאתיכם' . וישמעו كلן' ^{דצ]}[בעתכם] ויע[ני] המיט[מרם]: און זכרתם' אברחים . חוכרו בטעם מושרים: במשה' דצלא ונאמ' בצל קי' כי האיקרים: וצאה' בקרש כתבי' . לעדרתו היישרים: אך בעשור לחדר השבעי' . זהו יום כהנורים:

^{f. 194. 18, 19} وعدה יقال יתהלך אלהים ואתי כליה وهي לلامام סידנה مرقة رضي الله عنه
אתני בשלם يوم قومها . ונו¹ [א-ט]

^{f. 195} יום שבת אשבתה עאבך: | יום סלוחה לישראל: יצומן בה' בחתובה:
אהלן' דבען מרון:
כל אמיה לנו צומן: אלא לא דמיין' למלון: כל דלנויה הך ליל: ואהן
ליישראאל איהם:

مناط يوم الصيام المعلم

^{f. 195}

אתני בשלם يوم قومה: סחנתה' דבל סליחן: ורעד לנאה' דלא באלאילו:
'מצמאות' חלון חיים':
תנים' יומה צעומיה . תלו אפיקון' למעונה ואמרו: כפר לעמך ישראל.
אשר פDIST' יהוה:

¹ As above, p. 62.

לנו . חפלות אדונין משה נבינו . וסלחת לעוניינו . ולחטאותינו ונחלה לנו . ובנד
השובה לו לאלביש :

מן אין בעים רבה . תזריך בשובה . על קהלה טבה . ואשיכון לאלו
רבבה . מנער ועד איש שיבת' | מוכך ועד נקבה . ואבר פנין רבבה . בארץ ^{ט, ג, 16, ל}
לארכנה ולרחבנה . ואותירון 'ברחש :

מרי תאב ואתרחים . הרק די אמנוחך ואתנחים . על עברך אברהם . שימוש
קדש כל העם . וארתאי בדנפי . וכוצין שובתו אופיע . ובעלמה לאחרפי .
וביום נקם נצפי . מן פניו כסה נור המשמש :

ਊיאם יהי מברך . עליך ועל ברך . ולכאותיו יעורך . אתה וכל סדרך :
והמודדים רbatchרו . עליכם בשלום יעמדו . וועורי לוכון יעورو . ומונכון לא
יסורו . ובימי הרצון בון החכשנש :

ומרנן יקבל האצלות . ויעני הבעות . וישמע כל הצבעות . וייחדש לך השמחות :
ויטיב לך עקיביה . ותחקע בעך שופריה . ותהי מלכיה יהה . ואין עוד רבבהיה .
ומפניך תחנרש :

בעמל אדם ונח . ודאמר לו היה תמים ואתנה . ויצחק קרבנה . ויצא
ללקת חרנה . ודראמר לו שא נא . ובמושה דנו' פניו דנע . ובכחנים שימושי
משכנה . ובמי אלה קנא . ובריות שלום לו אפרש :

ובקרווש מן דאמיר שעניהם . את נפשותיכם בתשעה לחדרש :

יתהلال אלהים ותמאה :

ל, ט, ג, 16, ל

عليه ايضاً من سطور له اطال الله تعالى في مدت حياته وتقيم منه كمته
في حياته امين

בשם יהוה אשרי :

אדיקו על קשטה .	תדייך עליכון מנצחרים :
בשחדה הקשיטה .	נשקב על השטדים :
רחומי הטוב ולחסיד .	אשר הם שמירם :
המכתב הרב הכלב .	הואל ביאר דמע הספרים :
משה את התורה .	'בנו חמישה ספרים :
בשגם עם ישראל .	דאחנן אה מתבחרים :
נחלת יהוה עמו .	בי מי גוי גודל מתקרים :
ישראל ואלהו עמו .	ובתרועת המלך נשתרים :
על משמר פקודי .	את החוקים הקשורים :
קהלה יעקב במוועדי .	על האמת מוחשדים :
בכל שנה חיתי .	חמשה ותרים :

אמירותך כי שמרו . ובריתך ינצרו . ומשפטיך ירו . למן לא יסרו : רך
אנון דבוקים . נאמנים צדוקים . כוכבי הוכאים צדוקים . דלא גולים ולא
חשים . ולא מען ולא מנהש :
מודאה לך על חסידך . כמה נחלת' לעבדיך . קבלנו בין יריד . ופדי יהונתן
בידך : ומורה הסליחון יופע . וממעון הקדרש ישפע . התשובה ודפא ירפא .
וחעדן המגנה . דמן החטא ותחשבו :

שלם על ספר החורrah . דלא אחור רע . ועל בשמי שרא . געל וצעם
חרח : משעריך למו . ורבבות הקדרש בנלונה קמו . עד קבלו ורד עמו . ופקד
בו עמו . אך בעשור לחיש :

78. ג, 16, ט הוה יום כפורים . עם ישראל הטהוריט . ליה בה נמי להסורים . מן
הנימים הכהרים . רק לבני הלווט . הסנודים להרגלים . דלנו קשתה געוזים .
שמורי הרומים . דמספר כפורים בין ירחש :

אה דריש השובה היום . מוקם כל דקיקה ביום . וכל שעה בחרש תקום .
ועצמו ננשה אחת וצעם : מובך אה עט ישר . תושוב כאשר . צזה רום
הבשר . משה אשר עמק שרדר קשתה ואפרש :
תהי על חטאיהם . כי עבר לה רתו . כי זה יום שבתו . טובי מן יתחו :
היום ריוו מזכיר . פון יקנא לא ימזכיר . ובידתו לא יפיר . אלא ולוא אין יכיר .
הא יום קדיש :

מקדש נורלו . ושלם על שפלו . מן דלא לבש כללו . ליתו מן פסקולו :
ומי רעב צמו . טוה רעב לחמו . והסחדים קמו . כי יודין יהוה עמו . ויתנחים
על מעני הנפש :

79. ג, 16, ט יכפר : לפירותי חפלתו . וצלתה אל תכrichtו . והעצים על אמרתו . לא
תחלילו ולא תימתו . כמה עם המוקש :

בחשעה לחיש . אמר בספרו הקדרש .ചענו את הנפש . עד רמש העשרי
יתפרש : אויל וחתשה בשמנ . כפירות היום הרן . ותצא למשכן אפן . דרך
לן ערן . דבה מהר תחנןש :

בחפלות רבי . אדרון משה הנבי . ככוכבה דמן לי . דלית כמו נבי : בעל
הציאם והעמידה . דעל ארזה קשתת רדה . למיטם היסודה . וכל דבלעדיו ורדה .
בזידון אתרפיש :

ליית אלא אלה ובן עמרם . וספרו הקדרש הרם . וטורה מבה עלי קל רם .
ויום נקם ושלם . דבה יודם : הקובל לקהלו . ובן ערן יקהלו . במשחה ומשמע
קלו . ואל כל דמנה קבלו . פון דהאה לנירחה משמש :

אדני שוב עליינו . וראה בעין רחמין אלינו . ושוב את שוכנתנו . והקיים

וכל שנה ישוב עלייך ואותה בגלויאן ריאם: ותפררו ותרבו אמן: והאדמה
לא שם:
ובן ישמר חייכם כלכם אה בחורי כל עם: ויבר מון עלייך יתנבר.
כדי דם עבריו יקם:
וזן בעני יהוה תמציא ותהי נבון וחכום ווחכם: חקי התורה בבנית
הרואה: וזן משה עלייך לעולם:
חתמו צלותיכון ואמרדו בדרכות הפטם: כהלוון פם אחד: והיתה זאת
לכם לחקת עולם:
والسجدات الثلاث האיiae
והיתה זאת لكم... אחת בשנה:

תזכיר ثلاث מרاث | وفي الثالث سجدة يقال

ועיש כאשר צזה יהוה את משה:

ויתמר יהוה אל רחם וחנון תגיל ויימר הכהן אלמן הקביר¹ الذي
يقال في الخمسים פ' השבחות:

ויברך הכהן. ויבقال מון מן قول זקן יישראל... אברהם ابن העם
المرحوم יעקוב الدنفياطל الله تعالى في مدة حياته ويقيم منه كمثله
امין
אל תרח הנברד. בנצירו פה עמד. ואלבש מן השובה בנד. אקר ואסנד
ואשתחרר: ואמהר בתהוויה. ואקים בנצירותה. ואשביר סליח[ותה]
וסוכורותה. ועוריו נם רתווה. את הנפש אקרש:
בלב דברי. ועינים חכבי. ואת הנפש אוכיה. לדעות השילבי: עד בשובה
תתבסר. זה בה חמסר. ונם לה תחת מסר. ואסירה אסר. על האמת
הראש:

ראש אתן תפלה. בשם יהוה 'מכללה'. וברחמיו מתקבלת. ובנדלו אחותלה:
ואמרה אドני. אל נא חשית עלי עוני. כי עבדך הנני. עני אני עני.
רחמיך ורותוך דריש:

הוליכו טב דרך. לאתר השובה הברייך. רחם ותנן אריך. עבדך המסען² 8 f. 16 L
צידיך: אז עמיך בחסידך שא החטא. ובטובך שם פליטה. ונשכנ
אמנים בטה. נשא עון ופשע וחטא. עורך מן נבקש:
מן כמה צדקה³. בעדן הקובל וארכאת⁴. על ישראל ופרקת⁵. ובון חקנת⁶:
וקדרשו בברית. וקם לשמר משמרות. ובון לבך ולשרת. ויחסבן קשטה
ירית. קומה יהוה בעם קדרש:

¹ L 18 in full as above, p. 276, mutatis mutandis.

² L 16 substitutes this rubric and the which follows.

על רוז הכהורים . ויטיב מעשיו בשלם : יפק מכל פשע . ומעשה הרע יסכם :

ויהך מנה חלקו . וילבש בגד העלם : במולרו באיךר . בשובה בטב נרטם : שלום יהוה על משה . דמע בני אדם : דבר ובקשת' משם . את יהוה אל עולם :

ומצאתו כי אל רחום . אל חנן הרם : לא יפלא מנה דבר . והוא בריו העולם : מקובל שוכת השבים . על כל עברי יתרומט : ומן הרע דרכו . עין מרדו שטם :

וחפלת משה קעמה . והרחמים הרם הים : ותרו בעלמה ואחרית . ואולם הנם הלים : אל צעמי הים . דיטיבו המעשה והפתנים : נתן לנו עשרה מתנים .

חוציא מכל נקט : כופר וסליחן ורחמים . עוננות נפש וציאם : | והצלות והתפלות . תרחיק אל מן עולם :

שבובה טוביה בקבל . אל מן ישוב מלא יתם : וקרבן הנורל . עד יסור העדרם : וברכת כהנה ייכפר . והקטרת על המזבח והדרם : עד לא ישפרק דם נקייא . כי נפש הבשר בדם :

אה צעום בנצרות .אה זרע יעקב התם : אה נוף לוי ויוסף . הפתור אל כל חלם :

יראת אליהם על פניך . מן בעלי הקיאם : אברהם ובנו יצחק . דאותך על הקיצם :

פדיון שם להם טבן . שרש לאשר מנון קם : בהם נחרש השובה . ונאמר ברכיות הפסם :

שוב מחרון אַהֲרֹן . ורחם עמד ישראל קרש כל עם : סלח נא לעון העם הויה . וכפר לו כל חטא ואשם :

אל השחות עמק ונחלך . אשר פרית' מכל ארצם : ברב ניל חסוך . ושים רתותך בכל יומם :

אמרו אהיה אשר אהיה . אה מן עד לעלם : קבל שוביינו קדם . אל בין ידרך נקרם :

אהיה אשר אהיה . אה מן פניך הלשון זם : כפר לעמק ישראל . והציילו מכל זידם :

וישמו ציאם מבורך . עלייך פרקן ושלם : ושם ורוח אל טן . أنها

בצלותה אודרים :

ל. ג. 16, f.

ל. ג. 16, f.

רב אֵל ותעמה עלייה אייפה ישתחבה^١ . تعال لما יояף מקفور הקדוש יום السبت وهي אן تعالיף העם המرحום זQN ישראל ברדו . השיעג מסלמ' ١٩٥ f.

הצור חמימים פועלו . השופט אל אמונה: האחד אישר בגדלו . ברך וקדש זה היום מן יומי השנה: וקריש יום החשב ועל הכל אבדלו . ושם מיתוביחו עלונה: ואזמן חמשים בזאת הפלם 'ביבלו' . הורענן זה מן קשת חשבנה: קידש עם קדש הקהלו . וקדשי והשנים יתרהה: זה בו שבת ונפש ישראל מן פועלו . ושמו אנשמה מכל ענה: וזה בו ענות הנפש לא משחה' ולא מיכלו . ולית לו ביום חמונה: אלא יום נקם דמי לו . אה דרחש הינה: זה היום אשר עליו תשאלו . אוספו בו מכל הפללה ואחנהנה: אולי ישמעו מכם כל שיאלו . אשר לא יטרף ישאל מסכינה: ותקום לכם חפלות מי מה אל פה מללו . ראתה פלול ואמר סלח נא:

מִזְקָן: בתפלתו לחטאיכן אמן יסלח : ושם ציאמיכן וצלותיכן מתקבלה: סדר עובדייכן תחצלה^٢ : | ושביכון טבך מן אלה: ותנים יומה מאה שנה: ١٩٥ f.

רב אלה ותעמה

ויתחר כי בשם וקטוף עשרה הדברים^٣ העדרו . אחד הוא יהוה הנכבד كالعادה וقطף הזוכים העדרה حتى يصلו

אם יראו האנשים . . . לנצח ולייעקב: ישתחב מדן קמאה . ישתחב רחמנת דלא בטול . ישתחב אלהים ליה אלה אלה אחד . שמע ישראל ותעמה

ובعدה והיה כי יביאך קالعادה ותורה ונברך יתה' ולית בטהה ותעמה^٤ ויתחר יתחלל תגיל שוויה ויתחר אהתו דבריך עלמה בלה ١٩٣ f.

ויתחר דברך^٥ מן מימר העם הוקין אברהם בן יעקב הרנפי יהוה יקים מנו כמו אמן אמן: قد صح דלק אלרכור מ قول העם הkehinen גראל حال كتابه ابن المرحوم אסحאכ אטאל الله מدت حياته אמין ויבעם منه קמתלה אמין וכן בשנת ארבע ותשעים ומאה אלף אל מלכת ישמעאל:

יום הנקור הוה חונף והורם: על כל הימים . אתקדש ואתעתז: לית כמו בימים . דאתקרי הצעאים: ארבע ועשרים שעיה . על יומי השנה ٧٦ f. ٧٦ f. אתקדם:

בעשרה מן החדש . סליחן אל כל איהם: הא טוביה תחבה . אשר בשובתו ישבעם:

¹ Not in L 17. ² L 17, 18 give all these in full.

³ L 16, f. 75^b: not in L 17, 18, O 5.

ויתהמר עליו ישתחבה לו עוד רצון יהוה עליו:
 יndlְ הנבואר אשר נדלְ זה יום הכהן ובקפירותו אנסילכם: אה ישראל
 טוביכן. תענו את נפשותיכם: כי יום כהורים הוא לכפר עליכם לפני יהוה
 אליהם: חקת עולם לדורותיכם. בכל מושבותיכם: שבת שבתוון הוא לכם.
 ועניתם את נפשותיכם: כאשר צאה יהוה אתכם. על יד ארנון משה נביבם:
 בכתביו הקדש: במיומו הקדש; בחדרש השבעי בעשור לחדרש: תענו את
 נפשותיכם:

189. 2. رب אלה ותمامה | عليه ايضاً شתחבה من قول العم المرحوم الشيخ مفرج
 المفرجي [ابن يعقوب] رحمة الله تعالى عليه امين

הנдол והגבור. מלך רוחיכם: בנדלן אפריש זה יום הכהן. ובקדישותו
 אנסילכם: טוביכן תצומו בו. ותענו את נפשותיכם: ותשובו מכל חטא.
 ותנצירו לבביכם: אה חיבים שובו לאלה. עד בחסדו ירחמנם: אה לדורי
 נעדן. זה היום הוא לכם: כי הוא לימי נקם. טוביכן תחליפו שלמותיכם:
 ותימרו מרוי קבל ציאמינו. אולי ישמע תפלותיכם: מרוי קבל שובלתינו.
 והספר פנותה ונברותם²: בעמל מן קבל הדרי להזות האכנים. כתובים שני
 עבריים:
 هو משה דלו מרוי קרייב: 'דביאר לו' בכתביו דעת ידו כתיב: בתשעה
 לחדרש בערב מערב עד ערב: חשביתו שבחתכם:
 رب אלה ותمامה

عليه ايضاً شתחבה من قول المرحوم سيدى الشيخ مرجان والد والدي تغمدهم
 الله بالرحمة والرغوان واسكتهم فردوس نعيم الجنان امين

189. 2. דשמה אל אמונה. החמד לבשו: בנדלן שם בלחבה שבעה. ארבע
 בניים אהפרשו: שבתוון זכרון תרועה מקרא קרש. בו עם ישראל יגשו:
 קרבן צלאן ותשבחן. ומכל טמא יתקדשו: ויקדשו על זה היום העזום. ובנדי
 היראה ילבשו: וישבקו החובים ויענו הנפשות. וכן תשמשותון לא ימושו:
 הא טוביה תלחבה דעתך בו ומשמש. בטחרות לבו ונפשו: הא טוביה עמה
 'צעמין בה' בנצירו. והענותו יגשו: אהפרש על יד הנביא הסגול. עבדו
 ונאמנו ואישו:
 מפקוד הוא משה רום נבאים: 'دلעפארלה לנש: דביאר בקדש ספרכם:
 בחדרש השבעי בעשור לחדרש: תענו את נפשותיכם: וכל מלאכה לא
 תעשו:

ובנוצירו كلها וهم الوقوف قبله ובעדיהם הא כתיב נהיר [א-ז]¹ ובעד ذلك ילכו קבלו² ثلاث פעולות ברוח עצים ובחרה כי בשם ושם ישראל كما תقدم אولا ובעדذلك יזכיר האמן עלי ממקتبיהם כי בשם וכחדר השבעי³ ובחרה דבר אל אהרן⁴ ثم بعد ذلك יסגדו ויבقولו هذا ⁵ f. 187. البيت המרמז מן قولسيدנא פינחס רצון יהוה עליו אמן:

אך בעשור לחדרש . השבעי היה . יום כבוריים הוא לנו . בו נעני נפשותינו:
בחדר השבעי . בעשור לחדרש . נעני נפשותינו . ליהוה אלהינו:
גבר הנבורים . כפר לנו העונאים . בזה יום הכה/orים . אה ישר הישראלים:
דיין הדיאנים . סלח לנו העונאים . זכור לנו . ברית הראשונים:
האלחים יהוה . אהיה אשר אהיה . ברחמייך שוב עליינו . וקבל שובתינו:
והנהם על רעותינו . וסלח לחטאינו . וקבל ציאמינו . וכפר אשטינו:
זכור אה אל רחום . ברית אבותינו . אברהם ויצחק ויעקב . וווספ⁶ ואדרון,
משה בנינו:
חכום הנסתורות . והנגלאות אתה⁷ . הסיר פנותה קרוב . אמן מעלינו:
f. 188 טוביינו נתחר לפניך . בזה היום הנדרול . יום הכה/or היה . כאשר צויתנו:
יהוה אלהינו . אקים מימרכך לנו . אשר אמרת⁸ . על יד אדרון משה בנינו:
כי ביום הזה . יכפר עליכם . לטהר אתכם : מכל חטאותיכם:
לפני יהוה תטהרו . שבת שבתון הוא לכם . ועניתם את נפשותיכם . ליהוה
אליהיכם :

מי לנו בילדך . יהוה אלהינו . קבל בזה יום הכה/or . כפירות כהנינו:
נדרש מך רחמייך . יהוה אלהינו . תקבל ציאמינו . וצלותינו ומקרתינו ;
סלח לנו בחסדייך . יהוה אלהינו . וסלחת' לעוניינו . ולחתאותינו ונחלתו:
חתק עולם יכפר הבתן . אשר ימשח אותו . ואשר מלא את ידו . לכהן
תחת אביך :

פני יהוה יכפר . זה הכתן בעדו . ובעד ביתו . ובעד כל קהיל ישראל:
צא צא אל המובח . אשר לפני יהוה . וכפר עליו . ויהוה יקלם ממו:
קני שמים וארץ . פניך נקם היום . | קראים צלאים צעמים . ברחמייך קבלנו :
f. 188. רחמננו אה רחום . ברחמייך זה היום . רחום וחנן אתה . בעלמה ואחרית:
שוב מהרין אפק . והנחם על הרעה לעמך . והשיך ממעון קדרש . והטיב
אחריתנו :

תחובתן קיבל . וסלח לנו בסוגריך . כטימרכך למשה . סלחתי לדבריך:
לייח אלה אללא אחד :

¹ L 17, 18 give it in full.

² L 18 gives it in full.

³ L 17 om.

⁴ L 18 om.; L 17 added sup. lin.

⁵ O 5.

אהיה אשר אהיה . נאדרי בקרש: יקרש אה קהלה . בימי נבי כל קדש:
וענני הסלחות . עלייך וה הוות יפרש : ויקם צלהות משה . דלעפארה נגש:

ויתפלל משה ליהוה . וחשוך החטא:
אהיה אשר אהיה . אין עוד מלבדך : זבור לנו חפלוות משה . נאמנך
עליך : אשר אמר פניו . נדליך ורב חסוך : סלח לנו לעזע העם הזה .
בנידח חסוך :

אה אל רחום וחנן אתה . נתן התבונה: ברחמייך וברב חסוך . טהר
עדתך מן עוניה: בנכיה רעמד פניך . ואמר סלח לנו: כאשר נשאת' לעם
זהו . ממצדים ועד אננה :

180 f. אה אל רחום וחנן אתה . אחר באלתוותך: נשאלך חפוץך . על עמק
תרותך: ותצלוינו מכל רע . ברב ישועתך: ותנדילו ותשעוינו . למשמר תורתך:
וחיקום לו צלהות משה . עברך וביתך: אדרני יהוה אל תשחית . עמק
ונחלתו :

אה אל רחום וחנן אתה . רמה מרומה: סלח לעמך ישראל . מכל חטא
ואשמה: ופדי אותו בחסוך . מכל לחץ וארצמה: בנכיות עברך משה . בן
עمرם צעומה: כפר לעמך ישראל . אשר פDIST יהוה :

אהיה אשר אהיה . בשמו הקדוש תחברך: וחשתמר בכל אחר . וחטמי
למסברך: ושמעו לפלך . ויקבל לך זורך: ויצליה עובדך . ויסקוף לדרכך:
ובטוכתך ורחמיו . יהיה מנע עורך: ויכחשו איביך לך . ואתה על במתם'
תרוך :

תנים יומת מה שנה . אימר לך להלכו: סייטה המודמנה . ישמר יהוה
חביבון: כל שנה ואחטם בטוב וחטף . אתון ובביבון: אה קהלה טבה . יהוה
לירך ביוםיכון: אה קהלה טבה . יקבל יהוה צלהותיכון: א"ק ט". יקבל יהוה
181 f. פללייכון: א"ק ט". י"י מודרישון: א"ק ט". י"י ציאמיכון: א"ק ט".
ו" שובליכון: א"ק ט". יתנבר יהוה על מני יתנבר עליכון: ושיטמו ציאם
טברך עליכון . ועל כל קהלייכון: וכן ישמר חייכם כלכם'. הסמוך מכם
והאריכון: ומאה שנה תעשו זה הציאם . יומי מועדיכון: בעמל השלשה
המלך . ובן עמרם נביבון: ובעמל אהרן ובנו . המשחים כהביבון: וחסתה
טימרי . בן יתרתי חביבון :

ג'وابה ויעבר יהוה ותמאמה יחתמר דראן רב חילה ובעד: כי בשם ויתרבי
184 f. קלها וقطף הטעויות כפר ושביעי ושבת . | ויסקו מן הטעויות כי
בשבעורה ותמאמה | יחתמר אתהו כתבה רבה קלעה ונשוי בהלו קלעה

¹ יוקם 18 L, יקים 16, 17 L. ² ענק 18 L.

³ Given in full in L 16, 17, 18.

f. 179^b

עורך בן:

"ה" הא" הנאורי בקריש: "ה" הא" דקרו ישראלי סנלה וקריש:
"ה" הא" דאפרש להם זה מועד זימון קריש: "ה" הא" רשם היום ציאם
לכל נפש:

תלו ידיכו ותאמנו לרביה ותאמנה

לאלה דברך בישראל קרש כל עמה: לאלה דאפרש מועדים ומולדים
קדשין רמה: לאלה דאסגנון בזה יום צומח: לאלה דשמו כופר מכל
חטא ואשלמה: לנצחיו כל קרביה: וממן עד לעלם:
תלו ידיכו ואמלנו ותאמנו

אה לרויש נ ערדן. פתחו דרך השובה: ובתוכו עברו. מנער ועד איש
шибה: ואתפללו בצדיקים. בשמחה ואהבה: אלהי אדם. ונוח דעתן מן
התהבה: ואלהי אברהם. בעל שיבה טובה: ואלהי יצחק. דעתן מבואר
שבע: ואלהי יעקב. דacons בבית אל מצחה: ואלהי יוסף. דאמר מטבח
טבה: ואלהי נביה רבקה משה. בעל יום חוריביה: ואלהי אהרן ולינוי. ולוקי
דם כל בבח: לרחק אתכם. מן מעשה החטובה: | וישם ברכת זה העדה.
f. 180^a

במוציא ובמושב: מורה שוכנת יעקב. מוכר ועד נקבה: וישמע קלין
דרצעתכון. ותונו לאלפי ריבבה:

בצדתו אלה רחמן ורותאה:

אהיה אשר אהיה. אין אחר עמר: סני לעמק כל טוב. דלאילא ולא יטך:
וארתי אותו אננה. וביום נקס¹ לדמרק: והקיים צלהות משה. אשר דרש טמן:
ארני יהוה שוב מחרון אֶפְךָ. והנחים על הרעה לעמק:

אמן אהיה שוב אהות

אהיה אשר אהיה. אתה אסגולתנו: ובמושיד הקורושים. קדשנו
ואבדולתנו: ולמשמר והיום. הנדרל צויתנו: בו נשאלך מרטן. בחסוך
שוב אהתנו: וסלחת² לעוניינו. ולהמתאותינו ונחלתנו:
אהיה אשר אהיה. בטובו יוקרך: אה קhalb וימטנק. נוני כל מסברך:
ויחנוך ויסעדך. יסני איקרך: ובנעני הסליהות. בזה היום יכمرך: ויקים לך
הברכה. חכחותה בספרך: יברך יהוה. אמן וישמרך:

אהיה אשר אהיה. יסני מניארכ: אה קhalb טבה. ויטטנץ חשבנך: | ובותה
היום יסלה. לכל חטאך ועונך: ויאמנך ממה חירא. וכבלתך ישכינך: ויקים
זאת הברכה. חמיר לך ולבענך: אייר יהוה פניו. אליך וחנןך:
אהיה אשר אהיה. יהוה אל רחום: יرحمך בחסדו. בכל לילה יום:
ויקבל צלהותך. ובעוותך בזה היום: וואת הברכה. חמיר לך תקום: ישא יהות
פנוי אליך. וישם לך שלום:

¹ יקום 50.

T t

ثم بعد ذلك يلبو تلبية وينحوبني ישראלי تقيل علي هذا الترتيب
او לא يقولوا هكذن
وينحوبني بنى ישראל מן העברה וצעקו:

جوابهم من هلهل

f. 177

ونزعك אל יהוה אלהי אבותינו . ويسمع יהוה את קולנו . وירא את עניינו .
واثق עמלנו ואת לחצנו¹:

יתהילל : وبعدء يتمדר שבחו מן מימד הרבן יעקב² . רצון יהוה
עליו אמן :

f. 178^b

שבחו אה עמה . במיini תשבחתך : בזה יום צומה . לבעל כל יכלתך :
האחד בלבד רמה . 'ברבotta רבתה : הבד' בריאמה . שמעו כל צבעתך :
רמה 'מרוממה . מלך כל מלכתחה : לו נשבח בכל רמה . בכל חלה
ומועדה ושבתה : ובכל לילה ווומה . ובכל עדנותה : כי שמו יהוה . ואין
cdrמותה :

*ربوتה לה³:

ורוממותה לאלה . אה העדרה אמרו : 'בנסתר ובגנלא . בכל עת בנצירו :
f. 179 באחדית וחילה . לשם תשירו : | בכל יום ולילה . ובחשובה מהרו : אה
עם קדר וסגולה . מצחטי שמרו : ובאות השעה האלה . פניו הטהרו : עד
אלשכיבו יסלח . ועלכון עברו : ענני הסליחות וישלח . העונות דמנוכן
 עברו : כי הוא בעל היכולה . ואין cdrמותה :
רבotta לה :

ואמרו תשבחן בכל עת . לאלה אלהיה : דליהו מדריך בעת . ומחליף
עדנית : ורב חסר ואמת . בחרוי עלייה : ונדרלו לא יתר ולא פاعت . עבדו
עובדיה : ולא סלק ולא נחת . רmono דרמיה : הקעים דלא מאה . דלו
קוממית חייה : וטומו לא יולדת . בכל אבניה : וטובי הנפש דעתובת . עוניה
בזה יום סלוחיה : בתחלה ואחרת . הטהרתו מן סיוביה : פני מן לא לו עת .
ואין cdrמותו :

רבotta לה :

יהוה הוא האלים . מלך רוחיכם : י"ה" הא" 'DSLICH משה רום נבייכם :
"ה" הא" 'דנחת על ידו קדר ספריכם : י"ה" הא" 'DKDISH DN RICHA מל宾
חדשים : י"ה" הא" 'דפקד בעשר מכו תענו את נפשותיכם : י"ה" הא"
דאמד בתשעה לחדר בערב מערב עד ערב תשביתו שבתיכם :

רבotta לה :

¹ And so on antiphonally.
انها من قول الرئيس يعقوب.

² O 5 says

³ O 5, L 16, 17 omit: and so below.

جوابهم من الجماعة

ישר מון אלה . וברוך אלהינו לעולם . וציאמיך טבן . וברוך שמו לעולם :
יתהלל אלהים :

והدة תرتיב תلبية שוב מחרון אהך . בגיןם يقولوا הכהנים תceil
שוב מחרון ... להם בר :
جوابهم من الجماعة יהוה אל רחום וחנן :
הכהנים סלח נא ...¹

ו بعد ذلك يقولوا הכהנים
'כתבים . כתיבין :

جوابهم קדושים קשיטים נימרנה הדברים האלה . | יתברך אלה ולית זלו .
בוחחה רבotta לה . ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם . יתהלל אלהים :

نم يعاد تلبية כי בשם . كما تقدم وضعها تماماً وبعدها يلبو شמעا
ישראל . وهذا ترتيبها أول يقولوا הכהנים في سرهם
שמע ישראל ... אחד : ويطلع حسهم في
ואהבת ... ובכל מלאך : [وقيبة الفصل يقولوه הכהנים في سرهם إن كان
في שמע ישראל ואן كان في כי בשם :]
جوابهم من الجماعة יהוה אלהינו יהוה אחד :
הכהנים והיו הדברים ... על לבך :
الجواب | יהוה אלהינו וננו

הכהנים ושננתם . . . ובគומך : الجواب יהוה וננו"
הכהנים וקשרתם . . . ענייך : الجواب יהוה וננו"
הכהנים וכתחבתם . . . ובשעריך :
الجواب 'כתבים . כתיבין קדושים . . . וננו"

نم بعد ذلك يقال באוני علي نعم אדריך עליין מרון . وهذا ترتيبها
וירבר משה באוני כל קhalb . . . עד חטם² :
כי ידרין יהוה עמו . ועל עבריו יתנחים :

نم بعد ذلك يقال | אדריך עליין³ :
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן ארך אהם ורב חסיד ואמת :

¹ And so on to the same response. ² In the margin of L 18. ³ And so on to the response after each section.

⁴ In full in L 18.

עליה ايضاً בית על הנעם לה ايضاً ربى الله عنه אמין
אל אלהי האלהים . ואדון האדרונים : אל אלהי הוכאים . הצדיקים הנאמנים :
אל אלהי יוסף . דגלנו רביאנים : אל אלהי ארון משה . דמע הנאמנים :
אל אלהי אהרן ובניו . המשיחים הכהנים : אל אלהי יהושע וכלב . והשביעים
הוקנים : אל אלהי התורה והרנויות . קדר המוכנים : אל אלהי כל היקום .
וסהדורותך ממנים : אהיה אשר אהיה :

עליה ايضاً בית נעם מסуж

ציאמ' טברך עליכם . אה סדר קהילנו : הסדרורים אנה . ובכל אחרינו :
ישמרכם יהוה . אלהים אלהינו : טוביכון טוביכון . בוה היום חתחנו ; ותימרו
אה מREN . קבל ציאמנו : וסלח לכתאינו . וקבל שולבינו ; ורחמן וחוננו .
ורחם מאתינו : וסלח לעמך ישראל . הטעודים אל קדר טברינו : ונחלה
זה המיר . ונימר בשפטינו¹ : ברוך אתה בחסדרך . . .²

ויתמר יתברך אלה ולית כותה ותעמה תכייל WAN كان يكون الوقت בקير
يقول القائل ברכו הקבירה ובעדما נברך והמושך בה³ | ויתמר אלהי
אבריהם לך נברך תכייל ואו ישר תכייל גמלה ויחנו אל המבעית בארון
המכتبח קודש ועמו שלשה מכתבים . ויתmr נזול וילבו כי בשם . ושוב
מחזרן אַפְּךָ תכייל وهذه תرتיב صورة התلبية يقولوا الجماعة عند קشف
الكتب الشريفה

אהנו כתבה רבה . . . קומתו לחינו :
ובقال יתחלל אלהים תכייל

והدة תرتיב תלبية כי בשם [وهكහנימ יטלווע حرسم פי אול קל פועל
מן כי בשם . ויקלוה חפיקא⁴] يقولوا هקහנימ
בי בשם יהוה אקרא . והבו גDEL לאלהינו :

جوابهم من الجماعة

נדלה ונצענה דילה . רבוחה לה' :

ثم يقولوا هקහנימ

הצור חמימים פועלו . כי כל דרכיו משפט : אל אמונה ואין על . צדיק
וישר הוא :

¹ L 18 adds .
ונאדר given in L 16, 17, 18.

² As above, p. 7.
⁴ In the margin of L 18.

³ The headings are

אל היולה דמתשכח: אל חי שחד לא יקח: אל חכומה לא בפקח:
 אל הילוה הכל לך: אל טהור אשר ישפט: אל טוב לא יטה' משפט: אל טובו לנו
 מקלט: אל טרם לא ימלט: אל יפולה אל קני: אל יrotchא 'בלא שני: אל יצובה 'בלא שלישי: 67 f.
 אל יקרא¹ אני אני: אל כבודה דמורך: אל כחו הכל טיך: אל כפלו ולא מיך: אל
 כלח לה' חלך: אל לבוראים סקל: אל לא אתי ולא אויל: אל לטבו נשאל: אל
 לשיאלן יקבל: אל מקים² כל קיאם: אל מיחרש העולם: אל 'מישבח ומירומם':
 אל מיבחר ומילדם: אל נתון אל זאון: אל נכבד אל חנון: אל נא תמיד ארון: אל
 נסי אל ישرون: אל סמרק אל אהם: אל סכך בטל לפס: אל סוביב ולא נמייס:
 אל סקוף אל אפס: 67b
 אל עליון אל דמע: אל עבוד כל אהוח: אל עחה לו שמע: אל
 עולם בו קומה: אל פרד ולא סף: אל פני פניו נרף: אל פלי וירף: אל פקד
 לא תנאף: אל צדיק לית לו קץ: אל צערו بلا נאץ: אל צפין דלא ייחס:
 אל צער שמים ואדיץ: אל קרוב דלא רחיק: אל קבל כל דביק: אל קנה³ הוא חזוק:
 אל קדוש וצדיק: אל רמה ולא דאר: אל ראה אל שמייר: אל
 רב חסד ייכבר: אל שמו נהול וקורוש: | אל שדי אל יהוש: אל שופט ולא ימוש: 68 f.
 אל שמייע כל בלוש:
 אל תחללה ואחרית: אל תמיד לא יכרת: אל תקוף ולא נחת:
 אל תדריך ולא פעט:

אהיה אשר אהיה:

مخرج غيره

אליהו אברהם העברי . רגליו למים : בעמלו אה מREN . סלח לך בל
165 ג אשימים : ורחם דלות עמק . ונפש כל ארצימים : כפר לעמק ישראל . אשר
פurity יהוה :

אליהו יצחק אשר . אלדש עלתה : על קדרש כל מקום . אטר קדישתו
נדרש אה מREN . בכל ערבותה : כפר וגנו "

אליהו יעקב ישראל . בעל הנדרלה : בעמלו אה אDENI . נפש לך מכל
צלרים : וקובל מודרש עמק . בזה יום המכורים : כפר וגנו"
אליהו יוסף המלך . השליט המשביר : לכל עם הארץ . וממלכותו תDIR :
בעמלו נדרש אה מREN . אה גDEL אה יקוR : כפר וגנו"

אליהו ארון משה . הצדק הכוכב : דלית בנבים כמו . זיהב לך 'בחב
רב : נשאלך אה מREN . תאבך כל שנה ואויב : כפר וגנו"

אליהו אהרן ובניו . המלכים הכהנים : בעמלון אה מREN . סלח לך בל
166 ג עונים : וראה אל דלות עמק . כי אנון מסכניםים : | כפר וגנו"

אליהו זה יום ה'כפור . דלית ביום רמותו : דו דמע הימים . בו כל העם
ישבתו : טובין בו נזום . ונימר אה תמיד באלהותו : כפר לעמק ישראל .

אשר purity יהוה : אמן אהיה אשר אהיה :

وهذه الکبیعی علی نعم أوعی يوم ارادة العنصرة

אל אלחים יהוה : אל אלהי כל עלמה : אל ארון מכה ורומה : אל
אחד بلا רמה :

אל ברד אל יצוב : אל בריו אל יתוב : אל בחכמתו טוב : אל
ברצונו ישוב :

אל גאה לית לו פרוג : אל גבור לא בעל זוג : אל גDEL לו הנלוג :
אל גDEL לו נחוג :

166 f. אל דיין אל כבד : אל דבק' דיסתנד : אל דמע' דיסעדי : אל דעבד
בלא יוד :

אל אהיה אשר אהיה : אל דיה יהיה : אל דה ממיות ומהיה : אל
הכל לו יהיה :

אל ואין שם לשםו : אל ולא ימצא במו : אל ומן בקומו : אל
רעה עצמן :

אל זכה דלא אן : אל זאון דלא יאן : אל זה שקייח בכל רוז : אל
זכור ברית הלו :

חקומה: וועסר מליה טר' ורכר' מ'קומה: בטור סיינ' ומון זוק דמה:
וחזה מן משכנה. חבנית כל מאומה:
ויקחו לי חרומה:

^١ عليه ايضاً مليغوط من قول المرحوم العـم الشـيـء ابراهيم القبـامي رـضـي
الله تعـالـي عـنـهـ أـمـيـنـ

אתתיקן ווקם נר'ש . היילן' ברמה: הוברון וכבר מרכ' . וקולותין ארימה: ^{b 164 f.}
וקרע שבג' לבך תמצא רבך . שרי בכל מקומה: לא יאחו מוקם . ולא ישרי
בו מאומה: ולא יר'ך ממו מאום . זה עין התשבחן אה דמ'ע: אין תדריש תדע
זה . בקהלו שמע: והלך' בדרכיו . וקרם זברון לו חרומה:
ויקחו לי חרומה:

ויקרו אל ויתן אל משה יתמר דראן אה איקר רב ומרקחה א'תחו
עבדה דעלטה וטובין וישתבח:

² اذا وافق الكفور يوم السبت يقال دران عرض הא איקר רב: קעמן
מן שניתו: لأن הא איקר רב י يكون انقال علي ويטע والله اعلم
בנדלו שם זה يوم הכ'ור . תרה^٢ לתהבים: 'די'שו' מכל ה'טא . ונצירו
הלבבים: ויקריבו התשבחן על מובה הצלאות . ויהיו צערומים^٤ חרובים:
וחהלוות בנצירו: לטרון יאמרו: והഫמים יט'הרו: במקרת רום
המכתבים:

רב אלה ותמאה ויכאל כי בשם וفصل מן יתרבי יהוה אל רחום
ויתנן ויתתרן מליפוט:

יתנצל מן ברא . בוראייה באראשותו: | וחסלה בטוב מאך . ותקננת ^{c 165 f.}
בחכמו: ותורי לה'יה עבר . למלי בריתו: ויהבן למשה . טוב לכל עדתו:
ויתן למשה כלותו:

וחשיי מקרתיה אל ויקרא אל משה יתעם יחולל ותמאהו تقיל ובrix אלחנו
ויהוה אלה تقיל בית ויביט ויתתרן בימי טוביה חסידה . מן מיפור
אדונן הרבן יוסף . עלי' רצון אלה יוסף . בעמל הצע[דיק] יוסף אמן:
בימי השמים על הארץ . תחורי ותתברך: עוד בימי אבות ובנים . נהלהלך
ונשיך: כל ימי דורות וחליפותם . נרבי לך במלימך: עוד נשוב ונחלך .
ונרומם אי'קלך: כי אתה אלהינו . אפרשת' ל' ספרך: ואליך אבותינו .
ד'שמרו' גולדך: בכל הימים נימר . אה מון תמיד תתברך:

¹ omit this piece.

² L 16, 18 in margin.

³ מקלט 16 L.

⁴ צעומות?

ושמעו קול יהוה • וקול משה לפם : ממלל נבר לחברה • לא לשון ולא פם :
 קל אלה העצום : קל האל היקום : קל יהוה אל רחום : קרי אנסי יהוה :
 קל בדוחה הלוּ : | קל דבוחיה מורן : קל יהוה חנון ארך : קרי אנסי יהוה :
 קל בו רוח עדפים : קל בו טוב ניאספים : קל יהוה ארך אפם : קרי
 אנסי יהוה :
 קל לבוראות עבד : קל כליה בו מתנדֵד : קל יהוה רב חסֵד : קרי אנסי
 יהוה :
 קל בו עלמה הולמתה : קל לנפשות אנשمتה : קל רב חסֵד ואמתה : קרי
 אנסי יהוה :
 קל בו רוח רחפים : קל בו חסֵד ניאספים : קל נזר חסֵד לאלפים : קרי
 אנסי יהוה :
 קל מן הפאות הששה : | קל בו ישראל יתנסה : קל נשא עון ופְשׁע : קרי
 אנסי יהוה :
 וילחר זה הנביא • משה וייד ארצה : ויאמר עברך • חן בענייך מלא :
 ועלמד ברחללה • ושעבוד ואימנו : ושני להחות הברית • בידיו הננתנו :
 ויפן וירד מן ההר • ברבותה רבתה : הר זהר במלאו • ולמקבל אנרגתה :
 ומלי רחמייה בפמיה • והנור לבקש צלמה : ותבנית משכנה בלבו • ותלטם הר
 אתה ² עלמה :
 שלום יהוה עליו • ועל אבاهתו הטהורים : דשמדו דרך יהוה • ומלכו כל
 איקרים :
 בהם אתחנן • בזה יום הכהנים : אין יהיו כל • חטאינו מכפרים :
 אה עדת יהוה • דבצלותה שלדים : קומו על רגליךן • ואמרו בטב מימרים :
 גוּאַס | וידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר :
 f. 164.

ויבגרו אליו ויקחו לי תרומה יתمر דראן אתחו יקירה ומרקחה
 אתחו רחמננה ויבgal ישתחב :
 יש הישרים : בוגרלו פרק אבחתן ממצרים • במופתים ³ יקרים : על יד
 משה בן עמרם • דמע הספרדים :
 ואנדה לנו ספר קרש : ושבעה מועדים לנו אפרץ : מנון זה המועד הקדש :
 המתקרי יום הכהנים :

רב אלה ותמאָס ויתמר מן יתרבי יהוה אל רחום וחנון ומילופוט :
 אל מעון הקדרש • את ידק ארימה : ואתפלל אל מרכז • עד יהיה לך

¹ om. 16, 18 L.

² om. 18 L.

³ 5, 0 L.

רב אלה ותمامה יוחמר כי בשם . ובעה יתרכז كلיה או גזר منها
ויתمر מליפות:

אהרן ומישא 'דרמן אוקלון : ולפדות ישראל . ממצרים שנרון : ושהמו ^{ט 161 f.}
הפסח 'בשם סדרון : בתר סימניה . 'zbמ'צרים שלרן : על יד בני
עמרם . בחורי ישرون : אחד נביא אליהם . ואחד שמש המשכן והארון :
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן :

¹ עליו עוד מליפות:

שני בני עמרם . אליהם בחרון : ולמציל ערתו . ישראל שנרון : בסימנים
ואותות . אחד עשר מספרין : ועשו הפסח 'בשלשו ואיקלון : יתרכו זאת
הנביים 'דרמן אוקלון :
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן :

ויברו אליו عند איז שיר ויטרוכה تقיל קגاري העאד' فعل ו فعل فوق ו تحت
עלן כדר הfrage ותשרי מקורתה אל עשרה הדברים . יתمر צפר לא
נדע בעלו ירחמו יהוה אמן :

הא צפר 'مبرך . צפר אהן יומה : רקי'ע המאורות . מורה אור עלמה :
דכל שעהמנה' . סליהות לירע² : לכן עצם בנציר . ומן אלה יירא :
מדמי לנן עוזן . החיים 'בתוכו : | שמורי לרכנו . אליה ילנו :
מה רבנו מן יום . ומה רב מקומו : כל יומי השנה . אין בהם דמו :
שלשה צפרים . בון אתעהק ישראל : מן מאומ אל מאום . במלפרש נדייל :
צפר מוצאן . ממצרים ביר דמה : על יד בן יובבך . נביא כל עלמה :
צפר טור סיינ . צפר דין יומה : דבו יפק ישראאל . מן אסור אשמה :
יתרכז שם אלה . וירום שם נביה : 'דנתן ולכח . מה יתה חייה :
מה רב שעתה . דבה נחח אלה : על רישי'ה דטוור סיינ . ברלבו גדרלה :
בזום השלישי . ביהו'ת הבקר : וארתאות כל עלמה . וכל טור ומישר :
ואודטנו קולות . שלשה בכבוד : | קול יהוה וקול משה . והשופר חוך מאדר :
וארבע טורים . סבבו בטורה : חזק וענן וערפל . ואש בן חורה :
ואלהים ומשה . מלנגן ^{ט 162 b} עAMDIM : ולבר מן הכלל . עשין ³ ולקיים :
וקול יהוה למישה . ייחי' בריאמה : ומשה ידבר עמו . מה ידבר יהוה :
זה הנביה אשר . קשת מלל⁴ יהוה : לא בלילה כי אם . בלילה יומה :
ישש מאות אלף . עדים במה אתעשה : הן יהוה ומשה . לא ביןם' שלישי :

¹ O 5 omits this piece.

² לירע ל, 16 L

³ I.e. as L 16, 17.

ט מלל, O 5 L

ויקרו אל אלה שמות . יתמר דראן חילו ה' כילה תקיפה דלער .
ומרקה חב לן ' משבחה . תכף וישתבח :

^{ט' 160.} חילה ' דשנער משה נבינו . בחורה והמצאה : והוירען בו זכני מועדיינו .
דמספּרָן בְּכָל שָׁנָה שְׁבָעָה : מִן כְּלִילָן זה יוֹם הַכְּפֹרָה דְּבוּ גְּנוּסָן עֲנוּנָנוּ .
ונשׁוב שׁובָה ' בְּלָא שׁובָה :

מֵפּוֹק : וּנְפּתָח תְּרָח תְּהוּתָה וּנְעָבָר : בּוֹ מַנְצִירִים כָּלָנוּ וּנְיָמָר : מַרְיָה הַצִּיל
אַתָּנוּ מִכָּל דְּבָר ' שָׁקָר : וּחוֹשֵׁעָ אַתָּנוּ מִכָּל תְּעוּבָה :

רב אלה ותمامה יותמר כי בשם ובעה יתרבי كلיה יותמר מליפות :
אדכיך ליטב משה . קטף כל נשותו : ' דשנערת אלה . ' בתורות מנשותו :
ואנדיל ' לשמה . ואחילהה מכל שמות : וקיامي זכאי . על אדרה אתקוממותו :
ואתחלו השבטים . אשר נקיבו בשמותו :
ואלה שמות :

^١ عليه أيضاً **מליפות** . من قول المرحوم العـم الشـيخ سـعد الدـين الـكتـاري
رضي عنه أـمين

תמחות עצומות . ליעקב ישראל : אשר החל דמות . אבחתו ' בשבייל :
^{ז'} הוכו והשלומות . וסמכוי פנואל : ועל פי אלה הרוממות . אל מצרים מה
עלל : 'שבעים נקבו בשמות . וצא 'ברבן נדיל : ואתגלה מאותות .
ותחמים בדיל : פתרון חלומות . בן פרת בן רחל : ומולך רום הנשות . בן
עمرם הסגיל : וקיימה אתקוממות . ובא משה יציל : עמו במופתים
ומלחמות . מיד רシュ סוביל :
ואלה שמות בני ישראל :

ויקרו אל ואל אהרן . יתמר דראן ' מביך והוא ביתה ' דיעקב . ומרקה
הבו תשבחה . יותמר ישתבח

חילה ' דברך וזה יוֹם הַכְּפֹרָה הנְדִיל ² . ועל כל הימים אפרשו : ואסגול בו
עמו ישראל . ועל כל העמים קדרשו : על יד הנבי הסגיל . עבדו ונאמנו
ואישו :
מֵפּוֹק : והוא משה רום נבלם : ' רביאר 'בקדרש 'ספרכם : מעניתם את
נפשותיכם : וכל מלאכה לא תעשו :

¹ L 17, O 5 omit this piece.

² L 17, O 5 om.

מקראי קדש אתליךך: מנון זה יום הכהן העזום¹. דברו הנפשות מכל חטא
תפשרו²:

מתקף: אך מה דאמר לכם: כי ביום זהו יכפר עליכם: מכל חטאותיכם:
לפני יהוה חטאתך:

רב אלה ותمامה יוחמר כי בשם ובעדיהם יתרבי קללה תגיל או גזר
מןיהם ויתחרם מליפוט:

אדכין לטב בן פרת. לערק מן החלמה: ולא סר מן זוכחת. ולא שפך³ f.
אדמנה: ונלבש ב'זוכחות'. פי שנים 'בשם': ואתחילה מתיותחת'. ורבת
אתוריהם:
جوּבָס וַיּוֹסֵף חורד מצרימה:

³ عليه أيضاً مليوط من قول المرحوم العـم الشيعـي المعـفو عنـه إبراهـيم
القبـاصـي رـضـي اللـهـ تـعـالـي عـنـه رـغـيـاً كـامـلـاً

נלוג יוסוף כבד. וחלמה לנכבדו לתמה: כמו לא אתהعبد. ובכתה לא נשמע:
cdr עזוב בנדריו ביר. רבלחה וממנה לא שמיע: וערק ליד מריה ואבלך. וית
נפשו לא טמא: ובנין זוכתה לא נדר. ולא קרב אל זמה: ויט אלה לו
חבד. ומיחוביתו ארימה: והה מלך בתר עבד. וממלכותו חמימה:
ורביבינו⁴ אלבד. ודרכיו בכל פה אשטעמ: ובבית אביו אולד. באיך
זהו ושמה:
جوּבָס וַיּוֹסֵף חורד מצרימה:

⁴ عليه أيضاً מליפוט. من نظم جناب الاخ خضر الشيعـي إبراهـيم
العيـهـ المـختـرـ حـرسـ اللـهـ وـجـودـهـ اـمـينـ

אדכין לטב הדמע. רמן הומה פר: ולא קרב ל'טמא. ובזה תקע לו
שופר: חרותה בתשלמה. ויטע אשל כופר: ולא ידע אותו מאומה. וביר
דכנע עפר⁵: ולא אין חyi עלמה. עד כי חדל בספר: טובה וرحمיה קעמה.
לה בתשמיותה דכפר: ובנטותה מן רבלחה שמה. והיא תדרשה רמש
חפר: חיל נפשו וירמה. ולא מכירה לא Eck ועפר: יסיד לו יהוה. ונלא
הסחר בספר: וויסוף הורד מצרימה. ויקנהו פוטיפר: ותمامה

¹ L 16, 17, O 5 om. ² L 16, 17, O 5 omit this piece. ³ L 17, O 5 omit this piece. ⁴ L 16, O 5. ⁵ This piece is added in the margin of L 18. Not in L 16, 17, O 5. ⁶ I.e. ?

^{b 155 f.} הויוון . וירבו מפרטיו : על המזבח אשר בנו . בקצתה נדרו : أنها עינן תורה' . ולא דמים ימטרו : أنها איש על זה . לא יאכל בשרו : וירדש יהוה אלהים . 'בנגלאו ונסתרו :

יעקב אל חעוב . חלקת השדה ביתך : אשר מבני חמור . אבי 'שבם קנאתק' : והי מורשה ממך . לזרעך ביתך : וישבת זכרך ממנה . והי מציבותך : והי מקומך . ומקום חפלותך : קומ אה אביןן . והקים את אבותך : ואדרשו מיהוה . ישיב לשותך : לבנייך אשר . ישינו חולודותך : כלנו בעת הזה . נפרש את הידים : לפני יהוה אלהים . ונחיה עמדים : ונצעק בקול רם . לארון העבדים : אהיה אשר אהיה . נכביד הנכבדים : מעין הטובות . ומקור החפצים : שם עני רחמייך . עליינו ירדים : ובוכרין האבות . רחם הילדים :

אמרנו ותמא' ונאמר ותמא'

לך אלהי הכל . נהלו ונודי : ונשאלך תצליל לנו . את חלקת השדה : ^{c 159 f.} מלך המלכים . מליכותך על רדי : בחסוךך תצליל לנו . את חלקת השדה : נבבי הרמות . פניך אה אל שדי : תצליל לנו בחסוךך . את חלקת השדה : סלה לעמק אה אמור . ואין מצל מידי : ונשאלך תצליל לנו . את ח"ה עמק בוהיים . צעקים עליי : שאלים תצליל להם . את ח"ה פחה רחמייך אפתח . לעמק בכל מועדי : ונשאלך תצליל לנו . את ח"ה צרייך הצלדים . לנו מכל לחץ פרדי : והצליל לנו בחסוךך . את ח"ה קראת' בណך . והכל מפן יתרדי : קבל פלן והצליל לנו . את ח"ה רחמנת' שמק' . ואנחנו לך עברי : רחמן והצליל לנו . את ח"ה שמת' לנו קדשים . למועדים סורי : ווהצליל לנו בחסוךך . את ח"ה תחלחות נתן לך . בכל לבב חדי : ונשאלך *בעטל נביאך¹ . תצליל לנו את חלקת השדה :

אין ביהוה אלהינו²:

ויקרו כן וישא יעקב רגלו אליו וויסוף חורך :

³ ויתמר דראן טבה 'דמיטב ומרקה אתחזו אלהנן עסقلאני תגיל كماتقدم אוֹלַ וויתמר عليه ישתחב:

בנדלו נבא למשה בן עמרם . ובתוורה שנרו : ואפרש על ידו מועדים .

¹ L 16 om. ² Then follows in L 16, f. 21 till 22, as above, p. 640. ³ O 5, f. 80^b; L 16, f. 50^b; L 17, f. 28^b.

המשכן הראש' . אתכסה' מן עמלך: ורמותו המאסף . למוסך קhalb': חלקת השדה . אשר הילחה כלילך: מקנה אביך יעקב . אקומה מבנאלך: ובנה אתה על שמו . וטמה מורשת לך: הוצאה' מירך . ברבות פעלך: ומריך על יהוה . בבואר והלך: עובה' דרכיו . ורדך נפשך תלך: מכן אתה ככח . נפייל במלחך:

עתה ישראל' . ראו את המניפה: אשר אנחנו בה . ורבות החוריפה: ^{ל' 150 f.}
המצור אשר בנו . מוחאת הקצפה: והמצוק הסובב . והעדר אשר קעפה:
וחמדויים¹ הדרעים . אשר לא תרפא: ורב מניפותינו . מוצא המאספה:
מאספה עיר' שכם . באחרינו נאספה: ולביבינו וכברדינו . עליה שריפה:
ועני העינים . בדימות ערפה: על מוח יעקב . אשר * נרו מופע²:

זכרון מקומותינו . יימס³ את הכווים: וישיב את הלבבים . במיני המדוים:
במוציאתה⁴ מידינו . אל ידי הגוים: בדרך הנול והכוו . ושבת להם'
מנוחים: ואתחלף שם משה . אשר הוא אלהים: בשם זידון' שקר . על
דבל אלהים: ושבתו⁵ התפלות . והמקראים המוחים: נברך ושבחו'
והשירות והשבועים: ומשמעות כל חכמה . מן הידעים: 'בומי'
השבותה . והמועדים העשויים: אווי לנו ומה חסרנו . מן מקומים
טමליים:

ח'ינו בעת הוה . קשיה ומרה: לא עז ולא כוח יד . כי לא נמצא עורה:
איוב יסף כל יום . ואנחנו גנערע: | מטה' יעקב יביש . וטמה ישמעאל ^{ל' 158 f.}
ירפע: והאורח ישוב גנד . והנד' ישוב האותה: ויר ישראל תקצר .
וחורך יד הזורה: ותבנה⁶ מקומי הטמאות . ותחחרב מקומי הטהרה:
ולית לנו מקלט אליו . מיד אווב נברח: ולית לנו עטלם . יהיו עליינו
סתירה: צרת הארץ פנינו . כי לא נמצא מברחה: ורבות המניפות .
מוציא בנות ספרה: מיד בני יעקב . אל יד עם מצרע:

טרחו⁷ החנאים . ועלינו אתנבררו: ולחקו מקדשינו . וחינוי מררו: ונרשו
אותנו . עד לא נשוב נערבו: ופתחו פנינו . בעז פנים סלרו: ואתחלף⁸
מכונו . וביתו וחצירו: ותחת התפללה . אל הרגריזים ומארו: היהת
אל מקום . יהוה מה זברו: ותחת שם משה . על יהוה ישקרו: ותחת
בתי נברך . בת קלות יאמרו: ותחת נשוי כהן . כלם יסورو: ותחת
דברי שבחו . דברי רע ידרכו: ותחת עמידות הכהנים . אשר לשראל
יורו: יעדמו התעים . אשר לא יairo: ותחת הצקה במקרא . על
המכtab וספרו: ווכרין שם משה . אשר טב מוכרנו: יזכרנו בשם

ובטו" 16 ל¹. ימים 16 ג² ל³. אוור אופה 16 ג⁴ ל⁵. והמודים 18 ג⁶ ל⁷. ושבתו 16 ל⁸.

וינقال עליו שירן מן מיטר אהרן בן מנור יסלח לו התמיד:

אהיה אשר אהיה :	האחד ולא מספר :
הקדם הפני :	מה אתעשה למספר :
ראש ולא מאום :	חוקם ממספר :
נמצא על מה הוא :	אחד לא יבוא בספר :
מקום אין לו :	עד יאחו המספר :
בעל כל מאום :	עד יתרודע בספר :
יהוה ואין ימדר :	עליו שם כמספר :
רב שמו כי חלקו :	לא יחתפר בספר :
אהיה אשר אהיה :	יתרומם על כל מספר :

בمعنى החמים רבותו תירודע: אחד במה עשה ואחד לה לא ידע: כי לא שני עמו אשר עשה יתרודע: לא חכם ולא נבן במה עשה יתרודע: חמימות¹ עדים חן הוא אחר לידע: הנמצא אשר במשמעותו יודע: כי מעשי החמים לא יתרודע מדע: יכולתו נדלה לא חמייניה: הבודאות אקימים לא על מאום יטלחה: אך לא מן מאום דבריו יסודה: לא כלים ולא ידיים לא משורר ולא מלה:

גדלות יהוה גליה לכל לבב ועיניים²: ובנסתר רב מוה לחכמים ונבונים: מכון יחברך תמייר בכל הלשונים: אשר בחר ישראל ושםם כהנים: וקרbam אליו וקרא שםם בניהם: ישלח להם משה בחור הנאמנים: בתורה החמימהohl וחלחות השנים: ולמדם הדרך עד יהו כלנים: וצום למשמרה בארכות השנים: והנחים ארץ כנען קדרש המתנים: מבנלו הרניזום ואשר בה מלבינים: ובבעור חלקת השרה כליל המלונים: למקרה והחפלה ואשה קרבנים: אהיה אשר אהיה ארון הארון:

דריכך ישראל אשר אתם התלמידת: מה טبع וטובך חן אתה שמרת³: ואולם כל מה למדך משה שכחת: והישר בעיניך עשית ופעלת: ואהני תאות נפשך ולבבך הלהת: לא בושש ולא כלם רק בכל מרדת: מכון בכל צדר אתה אבן הנגנת: וברב המזרות והמלצות אתה: ושני דרכיכם פניך ועל השנים משלת: ואתה מלך נפשך: עשה מה בחרת:

¹ חמימות 18 ל.

² עיניים 18 ל.

ישראל שבו לאלה . ואדר'שו 'בנסתר ובגנלא : וצעקו אה אל נפלא . פדי
חקلت השדה :

כי אנחנו לך עבדים . האבות והילדיים : זכור ברית החסדים . והצליל חלקת
השדה :

ליית לנו عملים . טבים ולא ממללים : ואני חללים . בDAL חלקת השדה :
משכנינו נסתרו . ואוביינו אתנברו : עליינו ¹ וחיינו מררו . בעבור חלקת ^{55 f.}

גבבי ונצלע כלנו . על ימי שלמותינו : ונשאל ² את מלך רוחינו . עוזר ה'ל'ק'ת
השדה :

סודרים מסכינים . דלים ואבונים : אסידי העוניים . אחרוי חלקת השדה :
עמלינו רעות . 'בנסתרות ונגלאות : ואין לנו מדועות . בחר חלקת השדה :
בנינו נפילים . מון רעות העמלים : אה אל רחום לך שאלם . הצליל חלקת
השדה :

צדק אין לנו . ולא מדע ולא בוננו : והרע 'בקרבנו . אחרוי חלקת השדה :
קיים יהוה רצונך . תשוב מהחרונך : ותNEL לן משכבר . וכן פדי חלקת השדה :
רוחתה ממן אתכסית . ופנותה אתפריסת : ונפשותינו אתכלית . בקנאן חלקת
השדה :

שמור הברית והחסד . אה מון כליה לך עבר : נדרש ³ בעמל בן יוכבד .
הצליל חלקת השדה :

המיד נורי לך על חסרך . ונבדי עוניינו גנך : ונשאלך בעמל משה עברך . ^{56 f.}
פדי חלקת השדה :

בלילה וצ'לוּחה . ה'זאת תחתמר 'ברבורה : ביום צומה 'בזהותה . לנו חלקת
השדה :

על מזבח יעקב נוקם . ונבכוי כל לילה ויום : כי שלט בו דבב טлом . הא
על חלקת השדה :

תנים יומה 'בשלום . אה מון安娜 קעום : תנדר ותרכי ותרום . ומאה
שנה תזום :

מניבים גראס אמן :

ה'קמ' 56 L ⁴ . נורשך 56 L ⁵ . ונשאליך 56 L ⁶ . שעין 56 L ⁷.

חלהמת השדה תבכוי ותימר אנסי : כל מן יראני יבכוי ואין יש לאל ירי : חלהמת השדה תימר זכרו הימים אשר עברו : דהזהותן בון תסלהרו : כי ב'יומי מועדיו :

יהוה אלהי ואלהיכן ישפט בינוי וביניכן : בטלו מני שם אביכן דקנה : חלהמת השדה :

^b 154. f. מן סנאי חיבנן יצאתי מירין : | אה מוכח אבנן אה חלהמת השדה : אנחנוו בתריך נבכוי על אלדריך : ומופועות מאוריך אה חלהמת השדה : אנחנוו ידעימ כיב בתריך ממלהים : וכצאן תלעים בית וברשה : חלהמת השדה חממר במלחה בכי יהי אה כתבה בין סדר סייטה אסורי חלהמת השדה : אבכנייך ואשא קולי אן רציתיב במלללי זה הוא בעז עלי אה חלהמת השדה :

בעבור העונינים שלטו בי הוידנים : ולכך בעו פנים אה חלהמת השדה : ראש מקדשינו ובנשת קhalbינו : לך יהה אויבינו שם חלהמת השדה : המשכן השני אישר קנאו אבינו בנדר : ליה בו צלו בערב ובבקר הא על חלהמת השדה :

מוכח יעקב אבינו אתחלב ב'יומינו : כל זה מרבי חטאינו הא על חלהמת השדה : הא עלינו מן פנוחה אין לו שמחותה : בניה ואבחתה בגין על חלהמת השדה :

^c 155. f. בתר נברך ושבחו שם הזידן יקראו : שם משה מנעו יזכיר בHALKA השדה :

זכרון שירות כתבה חלפה בסוכה : ולא חסך ארזה יקרו בה בHALKA השדה :

התרכז לדסורה סנרו וחזקנים מנה טרו : מכן גאון עז אשתרבו ממחסר HALKA השדה :

יעתיה אה ישראל טב תבכוי יומם וליל : על מוכח יעקב ישראל דשמו HALKA השדה :

זכרון מימר השבועים בטלו יתון הנימים : ושבת להם מנוחים חסליך HALKA השדה :

חכמתה מנה בטלו ואבניה נפלו : ומרב חטאינו משלו הרשעים בHALKA השדה :

טב לנו נבכוי דמים חמיד בכל הפעמים : על ימי הרץון והרחמים רהוא בHALKA השדה :

ג'واب' ר' רב אלה ותמא ויתמר בעדמה כי בשם . ויתרבו כלּה ויתהלו אליהם תעיל ויתמד עליהם מליפות :

מכאך שבע צא זכה . דעתין פועלו : מתרחץ על טלכה . 'דמנה' שיאלו : בחר ברוך אבהתה . 'דמן דרב נאליו : ויפגע באחרה . לברמשה בא אלו : ויחלם וחזה סلم . קעם על רגלו : וכברורה רבה . יהוה נציב עליו : ג'واب' וישא יעקב רגלו :

f. 153^b

עליו עוד מליפות :

מיתובית יעקב ישראל . א'להילת מטרם : צא מכאך שבע . ואבוי בו מקים : יופגע במקומות . ח'ר הקודם : ויחלם וראה בחלים . והנה נציב סلم : קעם על רגלו . ואמר 'בלב חמום : אין זה כי אם בית אליהם . וזה שער השמיים :

ג'واب' וישא יעקב רגלו . וילך ארין בני קדם :

وفي الزمان السابق كانوا يقفوا علي ويشاء יעקב رجلו ويقولوا مكان الشيرة فصل حلقة الشرفة وهو من ميمرا עבר יהוה بر شلمة عليه رצון יהוה אמן وهو هذا

² על شريו כל ממלל נודי . لצעורן ריתורי : בחסדו לנו יפיו . את حلقة الشرفة : אתיצ'ו ואפתחו עינה . ושלמו מימר מסכינה : ובכו 'בדמעות העינה .

על حلقة الشرفة תימר אנה . יעקב זכה לי בנה : לך ית' זirlנה . ואין יש לאל ידי :

חלקה השרفة תימר לפמה . מובהקי המתוור הטמא : ושרה בי הטמא . f. 154^a

ואין יש לאל ידי :

חלקה השרفة תימר במלו . הרשעים מני בטלו : התשבחן והצלו . ואין יש לאל ידי :

חלקה השרفة תימר ולא תנשי . שם' הוידן יקי' על ראש' : ואתרחיק מני שם' משה . ואין יש לאל ידי :

חלקה השרفة תימר על נפשה . נдол עוני מלשא : אחראקת מני התורה הקדושה . ואין יש לאל ידי :

חלקה השרفة תשא הקול . מובהקי היום בטול : לית בו כהן נдол . ואין יש לאל ידי :

¹ In L 16, f. 21^b, this is followed by, above, p. 494.

² L 16, f. 14^b.

רב עליזון השקוף: לית אלא 'למוסר' עמה בחור וקפטף: למצען ידעו לית אלה. אלא מון יתען 'חלה': מון להזאה 'לרוח' . ובתחבה רבה לוון אלפה. ללטמד חקים ומשפטים. לא עסיר ולא עדיף: ואן לית 'כתב רב בחתה'. ולא נבייא' קשטע במשה מוווף: אימנו שלמה. וקשתה דיליה' אסקפף: להזיות זרע על פני כל הארץ. 'בכוה שריד הקיוף: ביהוה 'טנן עוזך'. ואשרחרב גאותך ישקה': עלייך ויכחשו איביך לך. 'בקול עלי נדרך': באדרם ורבאת' אליו היזנה. והנה עלי זית טראך:ומי בריתו עלייך. עד לעלם בנסדר ירחך: ואשר אדרך לעלה. 'דלא הוביח ולא אשרך': ובמי אשר פצלל. פצלות לבנות מהשוף: ורמאמר בדילו ורצין שן סנה'^{f. 152b}. תבואתה לדאש יוסף:ומי בברוכו לעמו אמר. יהוה אלהי אבותיכם יוסף: ואשר 'למשחם' אמר. קח לך סמים נטף: בם' לכם ירחי. וחשובו 'לרבבות אלף': ומימרו על רבוותו. תונפה ברך יניף: ופסחתי עליכם. ולא יהיה לכם נגע: אין ביהוה אלהינו:

وقد وجدت هذه الشيرة المباركة في ورقات مهربات واحرفها اغلبهم معجمي من تداول الليلي واللليالي وطول الزمان وبعض كلام ضايع بسبب ان ورقاتها مهربات واخرها هذه البيتين بيت ثروعة وبيت התפלله من نظم جانب سيدى المكرم الاخ الاجل حضر الشيخ ابراهيم العية المحترم المتقدم ذكره مد الله في حياته بجاية النبي الظاهر واياته امين كون وجدنا هذه البيتين ناقصين من هذه الشيرة ولم يوجدوا ومهما مشقلة علي اسم مصنفها المرحوم الشيخ هيبة الله المصري عفي عنه مولاه وجمعنا واياه في جنان النعيم امين وهذا صفة تشقيقها اول كل بيت منها حرف נתן אל בן عبد יהוה בן אבן זהותה:

ויחמץ דראן ממנה דכליה . ומרקחה עסقلאני תגיל א'תחו אלהינו.^{f. 153}
ויתחמר ישתחב:

¹ חילה רבדיל מון כליל מין אדם . משה בן עמרם נבין: יהב לו על ידו ספר שלם . והודיען בו 'בני מועדין': מנון זה יום החיאם . 'דבו נערני' נפשותין:

מִזְוֹק : ונקום קמי מַרְן בָּלְבָדִים יְרָאִים : מַעֲרֵב עַד עַרְבָּצָלָאִים קְרָאִים : אֶמְרִים אֲהָרָה מַנְדָּאָן בְּעִים : חַסְלָה לְגַטְאָאִים :

² In L16, f. 21, this comes after, below, p. 644.

כובית וומריו: אשאלך בם' . במה דאנה אקרי: לא תערוני ריקם . ובטוב חתן שכרי: דאיתה סליךיו כל הטא . לבן עלם טבריו: ומן 'דקטל נרמה . מן 'דלהה רתוי: קטול נרמה באדרה' . לאחן ילק וייתוי: ערד מתי חטאות . עם עוננות עד מתי: כלמן יכללה חיבורו . מן הרע והוא עתהי: עתהי מן הרעות . כי אני בדעתה: אכללה הרעות . ואל אראה' ברעתה: כהוּא 'היכום אשר . על כאביםอาทיה: יכללה יתנוּ ממיה . ייאכל ווישחה': ולא יכללה ית נפשו . ולז היה במתה': במתה מון המות . יימר מה מצאתה: אלא רתות ואיך . אותי מכל פאתיה: למה יכללה מדרתיה . אין תמח רב פתיה: ואולם נדרש . אה אל מרבה ורתיה: תסלח חטא עמק . ולא חטף נקאתה: באבי קוין 'דאמר . חן גרש' יתי: וודאמרת' לו אמחה' . האדם 'דרבראתה: ובמי אמר אליו . בא נא אל 'שפחתה': ודאמיר בNELLO . נקייא' מאלהי: | ובמי אשר אמר . ולקחח' מנחתה: 515. f.

דubar ודראתה:

תרועת עם ישראל . יהוה אלהינו: נתן אליו תורה . דברות פיו: דבריהם אקלם' . מוקלים לו היו: לו הו בין עטמיה . אתה 'בכניעו: מן לא תשיג ידו . ונפשים יניהם: יניהם 'לטילף . רק אנן יידיחו: יידיחו 'לקשט' . לית אנון יוכיחו: 'לטפרש דין מימר . מן מימר 'דכיו: ננון מן נבונים' . כל חכמה מציאו: בעלי המדע שמים' . ממה מלאתיו: מלאתיו רוח חכמה . עם קדר שמתהו: זרע בחור וקוף' . מן אדם אביו: 'דרבilo לו רתא . ובגן עדן הניחו: יניהם יהוה לכם . כאחיך ואחיך יוכיחו: בין שניינו החטובים . כאמור 'בירכם נתהי: ובמי דאמיר בדילו . מימר ואברהם חיו: בתר מיטרו ונגמ נחתה' . ממנה לך בן וברכתיה: ובמי בו בטחד' . ורין ותירש סמכתו: | ואשר שלט' ואמר . מימר ויקרא וויציאו: ובמשה 52. f.

האיש הסידר' . ורין האמר לאביו: ואהרן ובניו אשר . הקרבנים הביאו: בס' ישיכם' אלהיכם . תמיד בבטח תניחו: וכוכבי הסליחות . היום מפניכם יופיעו:

החתופה והתחנן . מן נוף עטרם הינוף: ותנופת כל מופת . מן משה אהילף: 'דסמן ועור מנה . רם על אלף אלף': מן 'בן דאמיר לו . כי חתן דמים אחת לי וירף: קטול מן דאותקטל . לליהוה 'מנגדף: 'במצרים בגענו' . בכור פרעה הקצף: 'להוציא אבותהן משם' . ענן הרצון עלין 'מןנוף': כל שבט ולו טדים . כמנדרל ולו כוכב שלף: ומראש נבעת הר סיני . קל

ובן עמרם אשר שם . את הים לחרבה ; ובעמל מן הקריבו . נדר ונלהה : סלח לך כל אהתך . ושם לך היום רבך : דאלהה קני לכל . עלם ודלבבה : צהונה וננה . וקרמה ומעליבכה :

ב' מ' במראה' ולא בהזירות ית קולך השמע : | כר דברת' משה . ב��ות ריאמה : عشرת דברים . יקרים עד תמה : פה אל פה לא כהה . חלמים חלמה : בנל ישראל . גלית' כל חמוץ : עד הצלחת' יתוו . בסימנים רמה : כי עם קדש היו . ובן בכור ורמץ : וממלכת כהנים . ועדיה 'מורוממה : ומארדים זרח . מן קרמה אל ימה : הוה היום בחישך . ופנotta קוממה : ואתחלף עם קדש . בעם נבל וטמא : והמשכן הסתר . ומובחו שממה : מן קרבן אשה . ומארדי טוממה : עלתו זה היום . בין יודיך קעמה : ואולן אין תראה' . ליראה' ותלהה : במאי לי יצרת . עפר מן האדמה :وابי יפת אשר . הוה אבי תנרטה : ואשר אל הבקר . רין ויקח החמתה : ולאמיר בנללו . גרש את האמה : ובמי אשר לך . אבן וולדתה : וראשתלה מעמק . חברון ובא' שכמה : ואשר אמר כי יד . על כל מא מלחתה : ותלהה . ובניו . ולדקר ברטה : מרוי בעמלם' . אין ראיית' שמע : וסלוח אל עלתך . כל עונה ואשמה :

ג' זכאים וחיבים . ידרשו ישועה : ישועתך יהוה . אשר הי מלאה : | מלאה כל איקר . בין הטוב צפהו : צפי אל עדרך . אה מלך ית רוחה : ולא תשימה בחסוך . בין עלמה זועה : לית לך משכן עד בו . ובחות עשו : בידיל בני אהרן . עד יאללה : ולא תרומה תביא' . נדיבים כמו : עד יאמר מימר . ויביאו מטהה : בן לית חיצירות . יתקעו חרועה : ולא בן עמרם לשיד . על באור תחן כוחה : כד לישר על הבאר . אשר עחרפו : עחרפו שרים . נדיבים ברואה : ישועתך נדרש . זה היום שלוחה : במאי אמרתך' לו . מיטר וכבשוה : ومن שלח יונה . ומצאה מנוחה : ובן חרתו ובנו . בעלי השבעה : ואשר 'בנלו . אמריך כי שנואה : ודלאפיטו בתנתנו . אחיו ויביאוה : ורמע בני אדם . לברש המוסאה : סלייתך נדרש . תהיה בנו שרוה : כי מטבחך תמיד . סתרה ונלה :

ה' הרחמים והרצון . בזה היום ישרי : ישרי על ישראל . ליתו על הנכרי : עמק ידרש מפרק . בטובך לו תחריח : ותלהמו בחסוך . עד ירבה' ויפרי : בעמל מן אתחנה . לשמר עד לא יMRI :وابי חם דמנה . החמתה והצטורי : ומן אליו נראח . במשירוי מMRI' : ובמי דאמיר עליו . מיטר ולירח את ריח : ודאמיר עליו הנה . אני מות' בקברי : ודאמיר אליו ישם . אטלנו נער עברי : ומןatakra שמוי . במדין איש מצרי : ותלימה . ובנו . וקטול

הרצינום ' ממנה ח'שכה : ווימטם עם חדשים ' עם שנים הל'לה : בטעותה
תעים ' והרוות סוככה : ואנן לא נכלח . רק עונות נמשכה : כל מן
דם נפשו . בנפשו ישפכה : ונפשותינו ' בנו ' חרדים דלמה : על כן
ספר הסתר ' המשבח והשכח : לא קרבן עביד . ולא עלות ערבה : ולא
קטרת סמים . ולא לבונה זלה : ולא כהן מסלח . עד ידי לה ברכה :
ולא שער לעוזאלו . המודברת בכלה : ולא טשה עד יושע . עמו מן
מכחה : לית לנו היום אלא . טובותיך מסרכה : עדתך אה מרוי
'ברוחמים ס'לכה :

בך נרכך תמיד . אה מלוך רוחינו : ונירא מן אימליך . ובוואת טובינו :
ונעברך 'בשמחה ' דאותה אלרינו : ונשמר מצחיהך . כי אכן חיינו :
או ראית' ראה' . בעין חסך אלינו : והיסיר על החROL . מעל צוארינו :
ורחם וארתמי והשקב . בקהליך עליינו : אה מון און עטיך . בעטול
ארלינו : בן האדומה אדם . אשיך הוא אבינו : וואמר להאנושים .
טימר והשעינו : ואשר מבגלו . אמריך כי פלדינו : ובעמיל בנו אשר .
שלח יד ימינו : ובעמיל אשר פניו . המנחה הכינו : לזרח משעיר . אש
רת מימינו : וואמרת' לו חך . חוק בניך נתינו : מרוי בעמלם . ראה'
אה עניינו : וברב טובך וחסך . שלח לךטאינו :

נחלך ישראל . אתבלך שבטה : כי שבטה הי . נכ'ות מתנטע : יסק על
כל צמא . דלע'ל ומולמתה : כי הוי ריש בן אדם . ואחר מה אתהטע :
מן הצלחה מימר . דל'כממה שפטה : ובן אדם הוא ראש . מלאכים
אשלמה : ואחר כל הצלחה . דבארץ אשטמה : מן הוי נחלך . על עלים
 mishlatah : בחר הות מלע'ל . הות היום מטה : ובן הות 'בורhol . בתה
הות בטה : בחסך מרוי ראה' . להצח ולפה : 'ב'כות צדייק . המימר
לבטה' : מן קיאמו מים . אמריך באה וטלטה : | ובנו אשר ס'נ' . על
ראש המטה : ואשר אמרת' לו . קח את ירך ונטה : שלח לעטך דאותה .
מקור 'למקטה : ואתה שטך נשא . עון ופצע וחטאה :

חלילך לך מרוי . ע'זתך תעוכב : עד יטשל בו רב' . וכל רע וחועבה : החטט
תיאבד . ומון עלם תנתןע : כי סן חדה יורף . ממנה רבבה : ס'לכה
בטובך . ואל תרחק קרבנה : וצפי חסך . וכפת כל רב' : כי היא
בזה היום . עמודה באחבה : קיבל יה פלאה . ואמתן ית שרבנה : באשר
לו יצרת . זכר ולבקה : ובמי אשר שלח . היזנה ותבא : ובמי אשר
נטע . אשיל בבאר שבע : ומן לרשותה עלה . זביח ולא אלובח : וולדער
במצדים . עשר שנים ושבע : ומן אמר לאשר על . ביחס וטבח טבח :

אן שמר פקדיו . על עלם לשאו : בפְּרִי עַזׂ הָדָר . והן מְרוֹלְעָרוּ : דמות ערבי נחל . כי שְׁפֵילׂ מְנַתְּחוּ : וכן אֲרָמִי בָּאֶרְבָּעָה . אֲקָרִים כְּרָעָו : כי אֲקָרָו מְנַנּוּ . וַיְשֻׁבֵּ לְצַמְחוֹ : אֵי דָמוֹת קָרְבָּן . אֲרָבָע לֹא יָלָא : עַגְלָל צְפּוֹר וְאַוְלָה . מִן אֲרָבָע אֲפָרָחוֹ : וְכָאַהֲלָל מְעוֹד דָבָר . אֲרָבָע לֹא יָלָא : שְׁלֹחָן וְהַמְּנוֹרָה . וְהַאֲרָוָן וְמוֹבָחָה : אֵי דָמוֹת קָרְבָּתָה . בְּמִתְחַתָּה יְנַעַו : נְטַף וְשְׁהָלָתָה . וְלִבְנָה יְנַחַו : עַם חַלְבִּנְיהָ סְמִים . בְּדָ בְּבֵלִ יְקַחַו : וְדָמוֹת אֲרָבָע נְהָרִים . מִן נָנָן עַדְן צָאוּ : אֵן יִשְׁמַר פָּקְדָיו . נָנָן עַזְן יְבָאָו : אֵי דָמוֹת עַמּוֹדִי . אַשׁ וְעַמְּן יוּפְעַו : אֵי דָמוֹת מְתַהָּה . יִשְׁرָאֵל וְצָבָאָו : וְאָמֵדְרָה הָיוּ בְּאַהֲרֹן . דָמָנָה נְסַעַו : כי אָמֵדְרָה וְיָהָנוּ . בְּסָכוֹת וְיָסַעַו : מִ[מְ]רִים צְדִיקִים . לִיתְ אַנְנוּ סְרָחוֹ :

147^b

הַיּוֹם הַזָּהָר קָרָא . שְׁמָתוֹ יּוֹם כְּבָרִים : מְלָנוּ כָּל מְעוֹדִים . לְסָודִים יִקְרִים : לוּ קָרָא לוּ כְּבָרָה . דָמוֹת כָּל גָּנוֹרִים : מֵה הַוְתִּירָה שְׁנִי . נְבָזָם קְשָׁוִרִים : כי אַלְהָה כָּד קָרָא . מְעוֹדִים מְנוֹרִים : מֵה אָמֵד פְּסָחִים . וְלֹא חָנָן הַקְּצִירִים : וְלֹא אַסְפִּים רָק הוּא . אָמֵד יּוֹם בְּכָרִים : בְּכָרִים לְהַסּוּרִים . בְּתֹורָה פְּתֹורִים : מִן בְּכָרִי קָצִיר . חַטְּטִים אַנְן מְוֹרִים : כְּבָנָן יּוֹם כְּבָרִים . סָודִיו בְּמְאוֹרִים : נְלִינוּ בְּקָדָם . מִימְרִים סְתָחָרִים : | בְּחַשְׁבָּנָה שְׁנָה לְרָחָ . חַשְׁבָּנָה סּוֹפְּרִים : שְׁלַשׁ מְאוֹת וְאַרְבָּעָה . וְחַמְשִׁים מְמִסְרִים : עַם חַצִּי יּוֹם יְרָבָה . עַל חַצִּי הַדָּרוֹם : יְתַחַשֵּׁב יּוֹם תְּמִים . בְּמִתְחַשֵּׁב אָמֹרִים : יְתַחַר יּוֹם עַל חַשְׁבָּן . לִתְהַנֵּן קָצִירִים : כי הָוָא בְּמִתְחַסֵּל . לְשָׁנָה דָרוֹרִים : בּוּ סְלָחוֹ עַל שָׁנָה . לִמְן לוּ שְׁמִירִים : מִשְׁנָה אַל שָׁנָה . סְלִיחָן שְׁרוֹדִים :

148^b

אמרנו ותמאם ונאנְטָר ותמאם

וְאֵיך לא נְסָבל אַיִתָה . מִן לְעַלְמָה טְבּוֹל : סְבּוֹל דָלָא מְנִכִּי . רָק הוּא חִוּל נְדוּל : גְּדוּלַה הַנְּדוּלִים . יְכָל עַל כָּל יְכָל : כְּהֹוֹת לְכָל גְּבוּרָה . כָּל צִיד פְּנִי קְטוּל : וְכָל מֶלֶךְ וְשְׁלִיטָה . וְכָל מִן בְּעַלְמָם סְנוּלָה : הַכָּל פְּנִי כְּהֹוֹת . וְמַן אִימְתָּהוּ דְחֹול : דַוְּמַחְלָף לְכָל דָוָר . אַחֲיוֹ וְכָל אַזְוָל : לֹא יְתַחְלָף בּוּבָן . וְלֹא בְּמִתְּהַוק וְמַעְלָל : וְלֹא מִקּוֹם יְתֹהְרָע . וְלֹא אַתָּה וְלֹא נְבוּל : וְלֹא חֲבָר וְלֹא שְׁוֹתָף . עַד לְעַלְמָה כְּפּוֹל : וְלֹא אֲזָנִים וְעַיִנִים . עַד הוּא בָם עַלְלָה : וְלֹא נְבִיה 'בְּצַלְמָם . בְּצַלְמָם דְּנְבוּלָה : גְּבוּל מִן אֲקָרִים . יְתַמּוֹת חַטְמָלָה : תְּמִלּוֹל שְׁלַשּׁ עַד יְהִי . מִן עַלְמָה נְטוּלָה : לֹא יְתַחְלַק בְּפָאָתָה . וְלֹא יְאַחַז בְּאַתְּלָה : נְצָר חָסֵד לְאַלְפָה . וְלֹמְשָׁנָאוּ נְמוּלָה : מְסֻפָּק¹ כָּל צְוִירִק . עַנִּי לְכָל שָׁאָול :

148^b

הָנָנוּ לְוֹעה . בְּתַר הַמְּלָכָה : מְמַלְכָת יִשְׁרָאֵל . הַזֹּהַת מִתְהַפְּכָה : הַפְּכָה לְעַבְבּוֹת . וּמְאוֹרִין חַשְׁבָה : וְעַד מְתוֹי וְעַד מְתוֹי . פְּנָוָתָה מְוֹרָבָה : יוּמִי

עינות . סורם' שמעו : ומספר מונדים . בשטחים הופעו : היה מספר שבטים . צבאים אנתחו : היה כחדרי שתה . בחשבן לא סרכו : ושביעים החתרומים . לזכרים דעו : דעו דרך אלה . ומן שמו לאו : ורבבי הפטיר חתן . נד לבן זולעו : והחמיishi אפקן לון . מים מצור באצבעו : והחשוי עמלק . יהושע אנטצעו : והשביעי עסר מלין . מלנו אש אשמעו : וחשך ענן וערפל . מן שיש מאות¹ באו : עשרה מן עשר . עם עשר נפלאו : שלש פעמים עשר . למשה הדרעו : הדרעו מועדים . לית אנון ימחו : פסח וקציר והאפסה . כל קרש מקראו : מקראו קרבן . ליהוה זבחו : עט² f. עלת החמיד . ונסכוו ומנהו : כל זה עבר לעמו . עד הן ישבחו : לשטו בכל עת . וקדמי יכנהו² : ופקודיו ישמרו . חמיד וישמעו :

בגלו השבת . אתקדש כל שבעי : שביעי חן המוצות . וחן האפסה אתרבי : וורי חן שבבות . כי שבועה הי³ : ושבותה שנים . שבע שביעי קהי : כבן מי המבול . בו עלם אהנבי : בתר שבע ימים . מד אלה מצאו : צאה נח בר למך . מצאת רבבי : מן נקבה זוכר . שבע מנון סבי⁴ : ושבע שני הרעב . ושבע שבע شبוי : ושבלים דקוט . בתר דהיטבי : והנדח והמצרע . עם הזב יושבי : שבע ימים תפרש . דבי מן מסבי : וכנדרי הקדרש . דלאחרן עלהו : שבע ימים סלחיזו . על מובה לחיבי : ירום ואפריש שבטה . יתכר לה מד לאו :

דעו כי זה החידש . דמע כל חדים : מן חדרשי שתה . בה ארבע קדשים : לית בחדים דמו . טוביו לא מתנשימים : דמי לנן ען . דביה ארבע ראשים : | נן גם הוא מדמי . לאקרים שלרשים : דעלם הוה מנון . באדם 147 f. מתחנשימים : מנון ערב ארבע . בכל הנפשים : וארבע טורי אבן . דלאחן לבושים : ומיחובי הצמח . לחים וייבשים : במועדי שתה . ארבע מתחדרשים : קור וחם קין וחרפ . לעלמה לא משים : ורגל מהנה יעקב . מן ארבע מתחעים : ומגרשי כל ערים . מן ארבע מגבשים : נגהה וקורמה וימה . וצאנונה ננסים : ודבקות ישראל . מן ארבע ארשימים : השם ומשה וכתוב . ודמע המקరשים : כאקרי הסוכות . מן ארבע מפלשים : אמריך בין מימרים . רברבים וקלשים : סורם' יתנלו . אל המבקשים : באראשות אל העולם . עני כל מדרשים :

דועים וחכמים . מילדי שמעו : סוד אקר הסוכות . ארבע הקבעו : אמריך בין מימרים . פניכון אקרים : פרוי הדר בכאייש . לו עמל ומדעה : ויעז עבות לו יMRI . חסוכיל נכחו : וכחות וערבי נחל . אחד אל אחד מלקו ; ואמריך פיכר עוזן . ישראל אורחו : כפרי ען הדר . רהתרורה הדרעו : חזז Margin⁴ . וاجב Margin³ . ינתחבעו Margin² . פאות read ?

פקידה; ולא גלא פתרונה; ולא סתרה הולע; מנה מאותים וארבעים;
ושמנה נגירה; דן מעאות עשה; רתשمر פקודה; מספר אבר אדם;
דנאל בכורה; ומצעות לא תעשה; חסור בה לא נורע; שלש מאות
וששים; וחמשה עבידה; על החשבון השניה; בהמשך פוקידה; סודם לית
אנן נקצר' בתלמודה; כי כל אבר ואבר' להליפש יערמה; כל יום
וישבע' יתח' באלהום עבדה; עשה חוק מהקוות; אלהים דהורידה;
וכלי מני היום; מצות הסירה; הצד בנה לא תעשה; עד יתן לך תורה;
ואן מוריתי אלה; לנפשך תשמירה; תשמירה באש קלהה; מן
אליה כבירה:

ben יעקב אחותך; כי שם לך אלהים; כל הטוב והחדר; ואיקרים גלים;
ಗלים' בחרות; דמע כל הגלים; והציל יתר בנה; תרומ על כל כוחים;
במושחים למים; וסימנים טילים; מלום כל איקר; כלם עשוים; עשוים
מן מטה; בן עמרם לטויום; במ הצד אמי; עלמה ועלום; חמץ נלי
לבב; אוזלים ואותים; | מן בעלי המרע; 'דסלודים ידועים; כי גם עם
קטיל; וכן גם עם מוחים; עם פרעה מן מימי'. הרעות שתווים; הר
דהו חיבים; לאלהים סדרעים; הוה עליהם; מניפות שלדים; חשי
בם כל עת; וחלים ומדורים; עם כל קצף וננה; עליין אצויים; כל זה
עביד גם; וישראל נקיים; הצדר לרבח; והמחלות אסומים; ואוצריו
הטובות; פנין פתחים; וכל חזק לך מיניך; בכל המשדים; ואנדון
אל אחר; דמע המנוחים; ועל הר סיני היו; 'לקולם' שמוועים; טובים
יענים הוה; לאות צפויים; סימנים חילום; מן מלוך הרוחים; מלך
המלכים; בריו הכרויים:

ליסוס הקדרים; מן קרש יום שבתה; שבתה דמיה לאקר; מפרח לנו שתה;
פרחה סופירין; בצדך חשבתה; חם' תשע וארכבים; גלים תוך הנרת';
יום כבורים הוה; הוא לירון אהמתה'; כמספר צדיקים; לרניין רבתה;
שבתה לנו עדרן; פרקן אהן אמתה; מכל דוש וליחו; ומון גוני עבדתה;
טובך אה ישראל. אן לדקה שמורתה'; ישמוך אלהים; ולשם לך ברכת';
בכל שביל ואחר; אשר בו הילכת'; ויילך ממק צרות; חולין; וכל
מנפתה:

עלך מועדים; נירוטון יזרחו; אナン באת אקר; וענפונ מפרחו; בשלש
דרנים; כל מנון מלקו; מספר שבע ימים; יתקדש מוצאו; חן פסט
וחן האסף; תרין נודעו; וחן שביעות שבע; שבתוות נחחו; חסור
בשבתוות; דחטדן ברעו; בראשון קטל; פרעה עם לבאו; והשני
במרתה; לשחות מים נלאו; והשלישי' בנו; אלים נצבאו; ושתיים עשר

לה קראי: בן בששת ימים ברא כל בוראי: בוראי העולם מן האן
דלא היה:

תחו ובחו היה על פניו כל ארע: וחשך על פני תחום קרטם ידברה: דבורה אל עולם באמירות עשרה: ראש הדברים מן השנה הנחרה: אגיר תהה ואפרש רטשה מן צפלה: ודרקיע מבדיל בין מים זלעל ודמלעער: ומיה בנטש תהה באתר אחד סדרה: ותוציא הארץ לשא עשב מודיע זרע: וכן עין עשה פרי פרים תוציא פלא: ושני המאות לחשבנים סתרה: סתרה יתגלו זבן אוכלה: אוכר בתה זה דברים ממשרה: f. 144

טמשרה אל צמות באורים מוכחה: וחשבן שנה שימושה מן שנה הילח: ירח ומשמש עבר חשבן בלבד סלח: ושרץ נפש היה מן המים הילחה: ואדם והה יצר בון ארעה עמלה: ואני ביים שבתה ברית דזרה: ברא וייצר ויעש וקרוא ואמר לארע:

נפרש סורי שני מאוריין לדומו: רמו בחשכן צליק בעלם הלקמו: הנдол והקטן תריוון תיאמו: לממשלת יומם ולילה לא יתמו: חדה נдол יכרת מנדלים ריאמו: שנים עשר מנדל כל שנה מסכמו: ליתו נרע וויסיף רק יקום בעצמו: לממשלת היום אל העולם שמו: מאוריין בחתמיד לית אנון ירכמו: והמאור הקטן לית עובדיו לדמו: דו יתנרע וויסיף אל חדש אשלימו: ויברת המנדלים כל חדש עד בתמו: ויסחר סביבתו מספרם קמו: ששה ועשרים וחצ'י מאוריין יתעמו: ויסחר מאוריין שלש ימים למו: בשלשת ימים לדחיש חתמו: | בם יתי f. 144

הצמות למן'Dראמו: צמות שמש וירח בקשט קוממו: ובמצוחון יורו: חכמים לחכמו: כל חדש בחדשו: חדרים יקרמו: ירום רגלהון: לעלם ברוך שמו:

אה לדורי שנות הלה והמשמש: בין פרקן רב נלי למן לדרש: נלי מנון אה'עבד שנים עשר חדש: ואולם בין פרקנים תחטף: עשר ימים ושעות ולקיקות תולש: כי חדש הירח חשע ועשרים ראש: עם ליקוקות ושבות חמץ ירוש: זה חדש הירח כי שנתו תפש: שלש מאות וארבע וחמשים יונש: יונש לה שבעות חמץ יום יתשרש: כי כל שלש שנים לה חדש יבלש: למשמר שמות וובילים תתחדש: ומועדי מועדיו ומקרהי כל קידש: קידשים אתוים ואוולים מן אמת: לא ימושו לעלם כל מנון ישמש: ליהוה אלהים זאון לכל נש:

לכן אנן נפרש שנה שימושה וסודה: סורה בטוצאות ואתנלא ואתודע: f. 145
ה' שיש מאות ועשר ושלשה צמידה: וראינו מן אמסר מספרות

קדושים לוֹן ושנים בחג פטירים: ומספר חמשים יומם מבתר וחג ב'יומם הבכורים:

תחת שורתה 'בזכרון' ירחה ה'לן: שבעה דבוֹ מעתודה נן עלהן: מן שרור מוער קדש מנה וער עתה מוקפָן: תשעת יומי התשובה דבון דדור לחתהין: עד טובא היום הזה וימשחו 'בשםן': כפרות יום ה'כ'פור' וישבקו רע عملין: טוביה תהבה בו דו ננד עלמה שלמין: ונoli להתשובה ומדכי לחתהין: ומנה יצאו בטוב נдол ויעברו משכן אfin: סכות בהר יום עצום עם קדרש בה שכן: שבעת ימים חמימים מיום חנ יולדן: ליום השמני אשר הוא מוער אfin: יש יהוה בו לעמו עובדים טבים תולדן: ה'את 'בימי הרצון' ורחמים בו פריסין: השוב 'ב'ומייכון אמן' ובלה יהיו בריכן: וمبرכים עליכן מנעד וער אfin: וכל שנה בחדי זהה' וישראל שכן: לשפטיו ותהי עליו רוח אליהם'Mרדחין' וויכר קהל ישראל בטוב האן דאנן קעמען: ותנים יומחה מאה שנה אלה להיכון ימין:

אין כיוהו אלהינו:

بعد تمام هذه الشير وجدت هذه الشيرة للحسنة في وريقات مهربات وأغلب ااحرفها والبعض من كلامها ممحى ومهري من تداول الزمان وعدم الراغب ومن يفتح على ذلك ولزم اني شرحتها في هذا المجموع المبارك والفاعي منها جدده واصلحه كتاب الاخ الشيخ ابراهيم العيد المكرم صاحب هذه الشير المتقدم ذكرهم وهذه الشيرة المذكورة تاليف المرحوم المغفر عنده الشيخ هيبة الله المصري وهي مشقل اسمه في اول كل بيت منها حرف تكونها قالته وليسها على الاثنين وعشرين حرف ووجتها بخط مalfaha المذكور عفي الله عنه واسكته جنان

النعم آللهم امين

בשם יהוה הרחים:

f. 143^b

¹ ננד תרחן נkom אַח לְהִיא אַח רְאֵה: רְאֵה' בעין החכמה לא בעינים יראאה': יראאה' מה בעלם ראה' ולא יראה': לא יראה' בעינים רק הוא הנראה': נראאה' לאנשים ה'זו לה וכאי: וכאים לכוון' בעלמה ועלאי: עלאי' ואראי' חסיד' בקמא: קמאי' רבתו' כי היה ויהי: יהי עד לעלם' בקרים ועקבי: סוד שם הסתר' בנו יי'ה'ו'ה: יי'ה'ו'ה יהוה' סתרה יראה': עשרה דברים די' בנו נכאי: חמישה' ספירים דאנן

מסכינים: אני לומי הרשעים . ועתה אה אדרונים: שאו נא חטאתי . ואשלח עם כשרנים: ויתפלל משה ליהוה וישמעו . ובונה עוז פרעה לעצנים: ולא שלח את בני ישראל . שם' אמר יהוה למינאים: משה אמר לאחרן סב מטך . והכח' את עפר הארץ ותהי הכנים: באדם ובכמה . כל עפר הארץ היה כנים: ויקרא פרעה להחרטמים . ואמרו לא נוכל לעשות כן סימנים: אצעע אליהם היא . ואנן בו אמנים: ויהי מבחן זה בא ערב . כבד מאד מכל מינים: ביתה פרעה ובית עבדיו . לית כה לעם כשרנים:

רבות צדרכות פרעה . מפני הערב כבודה: ובתר כל מופת חשוב . נפשו עם עציאנו רודה: וזה עד יוריאהו אלה . שפינו ונלאו בכל עבדה: ואן הוא לית כלום . וسلطנותה לית צמידה: וימות מות מעניצים . ולא ימצא פרדה: ויהי מבחן הערב . שחוין בכל מצרים רדה: על הארץ ועל הבהמה . ולא ימות מכל לבני ישראל אחתה: ויהי הברד ואש .
2. מתקיחות בתוך הברד עלה: | על יבלות אלה . נולחה עבורה: רטמיטר
ברד לא היה כמוה . במצרים למים היולדת: ולא נותר כל ירך בעין .
ובעשב השדה אש קלהה: מפני מובא הארכבה . דכלמו לא גלעהה:
ואהחרי לא יהיה בן . והארץמנה אשמדה: ואמר פרעה חטאתי הפעם .
יהוה הצדיק הנכבדה: ושב לשמשיו מבתר . ועם לא אתחפה: אלא
בתוך חסך אפילה . שלשת ימים אורע: לא ראו איש את אחיו . ואיש
כלום לא לודע: ולכל בני ישראל היה אור . במושבותם זבדה: ראו
פרקן שני נזירים . והכירו זה במדה: פעל נורא תחולת עשה' פליה . דו
חיליה רבה נכבדה:

שלח יהוה אל פרעה . ועל כל بحي מצרים: בחצי הילל 'ברלקקה . מות
סולד הבנורים: מה טוב יתה' שעיה . על עדת השמלדים: ומה רב
מרורה . על עם הסורדים: כי אין בית אשר אין . שם' מות בכפרים:
והאן ענייך תעמי . צעקות נזירים תרים: מצראי 'בקצף נדול . וuberai
'בשםך ושרים: אהליין צעקים בלבוכותם . ואהלוין לזרים במכארון ואמדים:
ופרעה אמר למשה ולאחרן . קומו צאו אתון ועם כשרים: והוא יתחלס'
בלבו וייטר . מה חכמתי בזאת הצדים: ולא חשבתי מוצא ישראל .
על כעוסתי באקירים: | אשתרב עז כוחי . ולא לי עוד מוקלים: ויהוה
אמר אל משה . אמר לעמך הדה מימרים: هو היללה הזה . ליהוה
שמערים: אל כל בני ישראל . מועד הפסח יהיו נטורים: בעדרנה הרן .
חק לעלם זכירים: יום מות בכורי מצרים . מבכור פרעה ועד עמו
הארורים: ואכלו הפסח 'בשםך . על מצות ומדרדים: והחולת מועדים

וועחה זה יבלענוי: עזקו ל' בחכמים . ולמוכשפים ערד חצילני: | וצלאעקו לה וויהו . ויאמר פרעה להם רחמוני: מון ראות זה התנוין . פן יבאו עלי והכלני:

פרעה היה נברך . בראות המטה דרכם: לפניו תנין . ולא יכול חן ידים: אלא ייימדר לאחכמים . ולמוכשפים נם: עשו מה יבטל זה . שם אינבו ווישט: לפניו תנינום . שמה וממה עאחים: אלא ומטה אהרן . בmorph כدر קדם: ויבלו עת מטוחם . ושב מטה במקדם: הא תמה היול מותר . און חמטה לא יורם: בתר בלו התנינים . ואחרי און שב לאקרו רם: לב לפרש ווילוק . ולא שמע לבני עמרם: כאשר דבר יהוה . ומאן לשיח העם: ומבחתר אודיע אלה . עורי להנביא החם: לך לפרשעה בבקר . הנה הוא יצא הים: לדיין מון ראותך . ונעצבת' לקראתחו ואולם: חמטה תקה' בידך . ותניה' לו הדבר ואם: לא ישלח את העם . אימור אל אהרן 'הולם': מטרק ונטה את ייך . על מיימי מצרים וייהו דם: וילכו לדור פרעה ולא שמע . למשלח עם רם: שכחה אמר משה לאחנון . ושכח כמה צאה שמ': והויבכו כל המים . אשדר ביאר לדם:

צדר פרעה היה כבד . מנטה קדם אשדר: בא בכל ארץ מצרים . ובגעיטים וbabנים וביאר: | ועל כל מקווה טימיהם . ומקום ממו ריק לא אחותור: והאן עיניך תעמי . המזרד והמזרק והצדר: דההה דביך בעם פרעה . ולעם משה הטוב והיאר: חן דריש המצרי יקה מים עד ישתח' . פמו דם יעוז: ויצא מון מקום אל מקום . כה ימצע' בstellar: ולית ליישראאל כלן . והדם לו טים יתמסר: ואן לנצח המצרי עמד ישתח' . יתיה מנה' יסביר: וישם פמו מול פמו . אויל הימים לו יעבר: שם' תהי שנים פרקה . מים להקרש ודם להסorder: ואנה תמה קשתט . כן היה הדבר: ולהקל לב פרעה . ולא שלח עם לשר: ריך 'בנשא כל סימן . לערעותו עוז: וישכח מה היה . וויהי מבחר: אמר אלה למשה . אראשי לאחנון מטרק סבר: ונטה את ייך על מיימי מצרים . ותעל הצפר: דעים ותכסה' את ארץ מצרים סדר: ורוח פרעה מנה תזרוב . ונפשו נם תקצדר: ותחרד שנתחה' מעינה . בערב ובבקר:

כל משה לאחנון . על כל הסימנים: מן כללוין צפראדע . באו חנים: 'נהחרות והלדייאם והאנטומים . ובכל המבונים: יצדר דבידון על פרעה . ואמר מה זאת אלא מניפות רבנים: עלי ועל כל עמי . כי אנחנו לית בנים: סדר צלים מעגלי . ולית אני רום שלטנים: ואין ישلال יידי . לעשות רע עם זאת השנים: | 'דבאו לדבר אתי . וגולו הפרקנים: דרישים עז שלטני . ישברו ולא ישאו ל' פנים: וישלח להם ויקרא . ודבר דברי

אלחינו; ויקח את אשתו ואת בניו ' וירכיבם' על החמור ואתפנו: ישב ארץ מצדים ' ועמו המטה זוכנו: ויהי בדרך במחולק' יופגעשו יהוה בובנו: ויקש אמיתו ' ותקח צורה צר לנו: | ותחרת את ערלה בנה' . ולגין לרגלו בעדנו: ותאמ' כי חתן דמים אתה לי . בזון עאמל' רבינו: וירף ממנה וילך . ומן לHIGH נושא עינו: ^טעמה כוכב גדרול' . בדרך לית כמוני: איש בעל צלים יאיר ' ונגי עליו פרקנו: ויאמר משה' כלבו ' טובי בברכו: מה זה אלא אחיך אהרן' הלו' טב דברנו: ואתקדם לךratio' . ונפל עליו ולקחו מן ימינו: ונשך לו היד . והשלם בנים' תנו: והאן עיניך הטעמי' . שמח כל מנון ושלונו: יונד משה לאהרן' . מה דברו אדוננו: וילכו שניהם יהדו' . ויעברו מצרים ויחנו:

סוד גדרול ועצום ' במתה משה הנבי: וסימנים חיוילים' . מנה הות תחרבי: בידו עם מוסף' אהרן אחיו הלו': ועת עברו מצרים' . ואספו ישראל הא לוי': לו עמל' עני טה היה . בעשה היהיא וטובי': בראות האותה' . ויקר העם וישראל': ואחר באו' . משה ואהרן אל רבבי': פרעה ואמרנו לו' . כה אמר עבד רבי: יהוה אלהי העברים' . שלח עמו לן' מצחה': ואם אין' משליח' . מנופחו עלייך יביא': תמן שא עניינו פרעה . ואמר בלב עם הרע משיח': מן אナン כדבר היה ידרבן' . עמי ולא ייראו מן חרבבי': עמה' משה ואהרן' . עמדים תרי כובלבי': | והנומיקה עלין' מטלה' . ^טולא יכול להיביא: עניינו אליהם' . ורחלו ממן רבבי: ואניב לא ידעתי את יהוה . ועמו לא יצא מן מושבי: ויצאו הנביאים מפנוי' . והוא ידבר עם יושבי': ביתו מה חכמי' . אלא עחה אנבע: מן ראות וזה הנביאים' . ופחדון עבר' כלבבי': ואמר חכבר העברה על האנשים . ועלין' הנגניות תקל' :

עוד משה ליר אלה' . ואמר למזה זה שלחתני^ט: ומוא באתי לפרעה ' חכרתי שמרק בלשוני': הרע לעם הזה . ולא הצלת' עם בשרני: ויאמר יהוה אל משה ' החיצב ורואה' רבינו: במעשהם לעם פרעה . ומכוותו ברכבות סימני: כי ביד חזקה ישלחם . ואלה' לן פרקנו: כי חדבר לישראל . וחינד אל שדי אני: המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים' . לדשת ארין' הבנעני: והיה כי תבאו על פרעה . לדבר אותו כפני: ודילש מכם' אותן או מופת' . אימר לאהרן הכלבי': סב המטה דביך' . 'בورو וחליך' לפני: האדור פרעה ועבדיו' . וכאשר צאה אלני: אשליך אהרן את מטהו' . לפני זידני: והי לחנן' . הא לו עמל' עני: פרעה בעשה היהיא' . והתניין אלו מתחני: בעינים אש קדחה . והוא יימר לאנשיו הנסי: הלו' למות' .

למשה כן . ויתיצב עמו 'בשלשוני : ששים שנה רעה . ליום להר חוריביה
אתפנוי : ויראה אליו מלאך יהוה . 'בלחבת אש מתווך הסנה' : ויאמר
משה מisha ויאמר הנני :

אמרנו ותמאה ונאמר ותמאה

¹³⁸ פ. לא כמשה נביה . אלבישו מריה' בלילהו : מן 'זבן מולידתו . ווגמל טוב גמליו :
וכרבנו מעט מן שני . אך ימה גמליו : וממן אנחה ומעלה . נחל 'גנליו :
ונסכך לדרכן חמוץ . ובנהה' החטוב עליו : כי תמחיו מתחמים . ומורה
כל עמליו : כי כל עורנו 'שקר . כי קללה אליהם תליו : ראה סוד
סימניו . מן 'זבן אשבלו : אל עלמה הלאן . עד יום נרא' אליו : מלאך
יהוה בחסנה' . ויאמר אסור נא וענליו : זה המראה הנדול . שני ואש
לא תأكلו : ועת' אתקדם אסתיר פניו . כי ירא מעיבט ומלווי : אליהם
אל תקרב 'הלם . ושל געל מלען רגליו : ויאמר אני אליו אבותיך ;
דטב כל מןון פעלו : ראיתי את עני עמי . ובא אליו פלליו : מן ענותם'
במצדים . ואנבתו שיאליו : בא אל מלך מצדים . ושלחו מן משליו :
ואני ידעתיך לב פרעה . ורעות קליו : שלחתיך את ידי . באאותותיך
להלליו² : ונתחי את חן העם הזה בעניי³ מצדים . ואכלת' את שלליו :

מן אימת השם הנרוול . נוע ונפלד ונירא : هو אהיה אשר אהיה . הנדול
ובגבור והגנורא : יתרבי זה השם הקדוש . דחכם למשה בתורה : על
פי מריה' 'בשיאלו . לה' בו קרא : זהשמי לעולם . זה זכריו לדורי
דרא : | לך' ואספה' ישראל . והכיר לך' . ולא תירא : אני אליה
אבותיך . נסית ונצירה ונדרה : בין פקד פקודי אחכם . ובריחון לא
ינדרע ; ואת עשו לכם . במצדים אמלה' : ⁴העלי אחכם מעיניהם' .
וארבי לבון פשרה : שם א ניב משיח . דברים בטהרה : והן לא
יאמינו לי . ולא ישמעו דברה : אמר מה זה 'בירך . אשלייכו ארע :
וחיה לנחש . וינס משה ויברכח : מפניו ואודוע . מן ראותו כי ירא :
וקוללה לה' בא . שלח ידק בו ישוב אמותה : ולחוק בו ויהי למטה' 'בכחו'.
לכען יאמנו עם ישרכה : ועוד מוכא ידו לחיקו⁵ . ובתרחשוב 'מצדעת
לאקרחה : ויאמר שלח נא ביד תשלח . א ניבו על דבריו ויהי מבהרה :
ויאמר יהוה אל אהרן . לך' לקראת משה המדברה :

בגש משה בטהרה . וילחג את צאננו : על פי מימור מריה . וישב אל יתרו
וחתנו : ותנה לו הדבר . ואזן לחק מנו : ויאמר לך' לשлом . ועמד יהי

לען 18 ל⁴ . בני 18 ל² . ¹ ولא 18 ל³ . الغلة Marg.

לבקו 18 ל⁵

טווב הבוראים סדר . נביה רבה משה : דברו בחר מרטן . ומון הימים המלשיה :
ומון כליל מולרו . אחרתבא לנו בית הקשה : על זה וטוב לבב . ושמתה
רב ושלחה : ולא יבל פרעה לעשות . עמו מן הדרעות מעשה : ורב התלהת
אהנה . אן פרעה לא מתנסי : זה הו 'דידנחו . ומה לו מן אנשי : ותחרב
מצרים 'בידיו . ובני ישראל יושיע : ביר רמה לעניין כל מצרים . ויהיו
שלללה לדריש : שם' ויהי בימים ההם . יונדרל משה : | ויצא אל אחיו ³⁷ f .
וירא . ובין צדיק ורשע ארלי : ויכה את המצרי . ואת העברי הושיע :
ויהי ממחירות . ויצא וכח עשה : בין שני עברים נס'ים . ובמשפט לון
ירושי : וכלה הלחש ואיבבו . בדברר רע וקלה' : ויאמר מי שחק . לאיש
שר או 'שלא : עליינו הלגנזי . אהיה ולך מבקש : כאשר הרנה' את
המצרים . וירא משה : ויאמר אבן . נודע הולך להקשה : ויבורח ארץ
מדין . וושב על הביר 'בשתי :

ילשב משה על ביר מדין . בעבור ישחה' יונה : והנה בנות יתרו . באים
השבעה בעדנה : להש��ות את הצאן . כחים היום בזבנה : וינרשותה
הרים . ויקם משה ווישענה : וישק את צאנם' . וטהרנו מדינה : ותנו
על רעואל מה הוה . וישלחו לשנה : 'בגנני האיש הלו' . ואמרו אה
אבינו הנה : נא מלאננו על הביר . מוקר וכבוד ותמונה : עליו איש
צדיק ותמים . וצלם נורו דגע : יפה תאר ויפה מראה' . צורה תחמלת
העינה : לא בזחה' בזת . ולא עאמלה עין ולא שמעלה אונה : נור בבשור
יוקיד . השמש מנה' חלגע : מן רחץ נפלנו ממו . ולא יבלנו לה' נפחה' :
איש רוח אלהים בו . הוא עליינו השלים תנח : הצללו מיד הרים .
ובדרילנו לאלה קנה : ודלא דלא לנו . וישק את הצאן וימנע : | הרים ³⁸ f .
מן צרינו . ואמר אל נא נמנע : שמה אنب יתרו . ואיה למה תקרנה :
אתוי באלה וועבתין האיש . שובו לכם נא : קריין לו 'בורח . עד נטמי
בו חשבנה :

כל בנות יתרו יצאו . בשמה רב ושרכני : ב'מ'ורה עד אותו . ועמדו עוד
לפני : זה הכוכב הנדרול . והאות כל מנון תחפני : אחתה בתה אהרה .
ועלוי בשלם חתני : במוסר ונשקו לו היד . ויאמרו לו אדני : קום נא
לך אתנו . כי אמר אドוני : אבינו נקרא לך' . עד יתמל' בראות פני :
צורתך הטובה . 'דכמוך לא שני' : ויכחד עטם' וילך . ויבא אל יתרו
ויתחני : בו וייפגעשו בשmach . ואמר לו אה נור עניין : שלת הכרכה
על' . ואלהי ברכבי' : במקודם אל' .ומי זה דר' רב מני' : דאתה בהאה' .
חלק לי אני : צורה אמלוך לך' לאשה . אן תרצ' תחתני : והצאן
והבקר . וכל מה לי ומקנה' : 'בידך נתתיו . וכברכתך אותירני : ויעש

וינדל רביינו: ויהוה פקד את שרה . וחלד לו בערנו: עד כי נdal
ואנד לו . כי עצמת' מלנו : וממו Km שני לאמים . והצעיר רב עורנו:
ויקראו שמו יעקב . וירום מגן שלטנו: ובן בדורת אחיו . וכברכו אדרנו:
ונם ברוך יהיה . בה האללים ח'גנו: שנים עשר גשיא . מלחלייזו אתחנו:
כל נשיא ולו שבת . וכל שבת לאקלינו: והאקר הטוב לו . ונם יוספ'
ח'מונו : דרך כוכב מיעקב . וكم שבת מן רבנו: זרע קדיש הו לו .
לח' מהנה' בכוכנו: דנע ברקיע הסערות . מן קחת לעמרים בזבנו: הוו
מן אבן בראשית . בו צדק מאן עליינו: אדריכר לטב בן עמרים . וברן
טב דכרנו:

^ב 136. f. זולתי משה לא קעם . ולא יוקם כל'הו: דמן זבן בראשית . אליהם בראו:
אור מאור קרש . ובצפיחו אפלאו: ורבה גליגאחו . ועת בחדר מוצאו:
שלח מלאך לעמרים . בעת החיה אודענו: קום נא לילבד . ואתם אל
חרואו: אלה עם הארץ . כי לא דבריכם יקחו: שם וילך עמרים .
ובא על יולבד' בוהו: ולא ידע איש דבריו . וישכב עמה בלילה ההוא:
ויהוה אלהיו עמו . במו באו ומוצאו: ותחר האשה ותלך בן . ותרא אותו
בי טוב הוא: ועת רד מקרבה . שלשו מריה' בנהפלאו: והודה מן רב
סימינו . דעמה' מאן עשהו: אמות דלהלה עמו . עליו מן שנאו: אין יקח
דבריו . ישלח לה' יובחו: לנו מוקידה ותתריחין . על התמים באלהו:
ב' כי באש חכסחו: לנו מוקידה ותתריחין . על התמים באלהו:
וחשקל' האש מהנה' . והרבב במדרשו נלאו: כה ותצפינוו שלשה ירחים .
ולא יכליה עוד אצפינוו:

^ב 137. f. חילו هو חילה דכן ארמן . לדמע הרמעים: נביה רבה משה . ושם תמיחו
מתהימים: ותקח לו אמו חילת גמיא' . בעת דלהלה שנאים: ותעטורה
בଘמר ובגפיה . כד רבתה עליו יראים: ותשיט בה את הילד . ותשיטו
בסק' מנחים: | והנה כבלע פונאל . ואננסת וולפה באים: מן שומיתה
לאירועה . ומה לנו צבאים: ועמלדו' בחתמשוועו . ולחתיבנה נשאים:
קעמים בה' בנירה . ונירה בטל' שפעים: ווינקוו לבש מסלע . וארכו:
לו העזמאים: ותרד בת פרעה לרוח על היאר . ונערותיה נס יצאים:
ותרא את התיבה בתוך הצף . ותשלח' שפחים: ותקחה ותפתחה .
ותקשת מראים: והנה גער בבי' . והニアוט עליו בת פרעה . ואהבותו' בלבה'
נרו' . ורפאת מן גנעים: ותחטיל עליו בת פרעה . ואהבותו' בלבה'
מובאים: ותקרה לו מינקות . ולא ינק מן טמאים: רק מן הלב אמו:
כי הו בן זכאים: ואחרבא בית דיבכיו . ואנון בו שמחים: עד כי נdal
ושרא . ישפט בין רשותים:

עשה' פרי . טוב מי לאבלחו : | הארץ זכתה חלב ורבעש . 'עוזן טעים 135 f. לבליחו : ורעם גנונים מתחלפים . נון בה נמצאו : לית לאחד בן לעלה . רק התמיד באבלחו : ולא עוזן ימעי . בכל מה עשו : ובימה ובמודרכה . רמש ובהמה נבראו : זה טוב זה רע . כל מין למיניהם : דין טהור ודין טמא . בלה נזריכחו : ויבדריל בין טוב ובין רע . והטוב על הרעה ברבוחו : מבנול יודיע פרקן . עמו ד'אבלחו : היא בהמן זכהה . היא בנים דלא סרעו : היא בחורים בני טבים . ישראל להטוב לךו : לךו לו לעם קדש . ועל בלה נשאו :

דאלהן בוראין . יקוריין עד מותר : דמע רטמלה . אורה דאנק יתרה : בטמל יהוה אלהים . ובו קם העולם סדר : הך ארשה יהי . ויהי באמירות עשר : עלם לעל ולרען . ולבכם אסתדר : מה בשמיים אמאזא . ומה באرض אלסיך : מון סני חמימות . עד כי חכל בספר : והאדם בן כי . שנה קם . ולשנו בתשבחן שנר : בחר בן יוטע . יהוה השיר : נן בעדן מקדם . שם' האדם לעבדה ולשמר : ואמר בדריו לא טוב . עשה לו עור : בכרכו ויישן ויקח . וכן היה הדבר : חאה GRATUITA פראיה . והאדם בה 135 f. אסתהבר : ואדרבק בה ורחהה . ויהי מבהיר : צאה יהוה אלהים . על האדם אמר : מכל עין הנה אלל תאכל . ונפשך במאלך אשמר : מען הלאעת טוב ורע . לא תאכל תחתקר : וסר מון המזאה . ולא שמע ולא שמר : בדרבר הנחש ויאכל . וhibia עלי זדר : ואלהדר מון נן עלהן . ומאה שנה אתנוד :

האדם אשתייר נביך . מבחר אהדריך : מון מוקד נן עלהן . ואבלו על נפשו בכך : ומה שנה ליהוה . היה עאקד סגד : והוא יודי עונו . ומה עליי הולדיך : לנפשו מון נפשו . וקנומה' אבלך : ויבא עליי עורי . דבר רב מלבד : קין עם הבל . ומה עליום עביד : ורב צרותו מזה . ועם נסותו אתחדר : משבח שם יהוה . ומודי לנדלו תמיד : יודע עוד את אשתו . ותהר וחולדר : בדרמו ובטלמו . ויקרא שם המולד : שת כי שת לי אלהים . ורע אחד בלבד : בפינוי נד הברית . בסרן לסדר יוקיד : נן שלשלתו . כל מנון אהלןך : לבוש זה צלם לבסור . מוכא תמים עחסיד : ויבא נח ובנוי . לחתבה ולא אשמדיך : בדור המבול מבנול . هو לבדו אלעד : צדיק ותמים בדורותיו . וקם בזוכתו פרך : על זה אמר מREN . ובתטיב 136 f. בלהה פך : לא ידע רוחי באדם לעולם . וסוד הבسور בן יוכבד :

ליזכיר אלהים את נח . ואוקר לשם בנו : וכברך לפרטוח . עד באו מטנו : החזאים אשר . ארצו לאלהינו : אב אמון הנינים . נן תרח אבינו : אברהם בעל הברית . וסוד הורע רטמנו : כי 'בצחיק יקריא' לך ורע .

בתקון תולדותם' :
 בעלאי וארעי :
 נלשעים וכעימים .
 בחכמתה הנראה ;
 יהוה הוא לברו .
 וליח עורך 'עמה' היה ;
 על מה עשה לנדרלו .
 שלם ולא בן תען :
 קרא לצע ארעה .
 ולדיקע שמיים בעלאי ;
 ברא בין השנים גנונים .
 ובם רב תמחיה :
 האל לא לו הצלל .
 ולא עורי עקיבאי :
 דמותה לית לנדרלו .
 ולא על רבותה' קמאי :
 נכבר זאנן מלבדו .
 אין עוד נכראי :
 פניו כל נבור צד .
 ולא עורך ימטי :
 ירות רבותה' לה' .
 هو האלhim הרעי :
 הרעי אַחֵי מִלְוָדָנִי .
 מן אבי טרם מובאי :
 והוא לי משם' טמן .
 לעור מובאי ומוצאי :
 לאוי כל עת תשבחן .
 שמוי יהוה במקראי :
 יתרבי זה השם .
 עשה' מה דו בעי :

בראשית ברא אלhim . את השמים בחכמתו : נשא אותו מלעל . ותקן
 תולדותיו : והنم' שמיים תשעה . אֶהָרְדוּ 'בְּגַנְוֹתָו : כל שמיים ורקיעו .
 וכל 'רקייע וניבאותו : | מנדרלו וכוכביו . כל מנון על כנותו : ואולם
 מושלמים . כוכב כוכב על ארתו : ווַיַּהֲרֹדוּ אִישׁ מֵעַל אַחֲוֹו . שבע
 שביע שמיותו : בכל שמיים כוכב . סָהָר 'בְּסְבִיבָתוֹ : ולכל כוכב
 מנDEL . בו קעומ יכרתו : על פי יעדים לו חמלבו . במלחשך דקיו ודרנתו ;
 לאוחותו ולמולעים ולילאים . ושנים יצחמו : סמייכים בחשבן קשתה .
 דעתודים קטוריים בבריתו : נשוי המאורים הנדרלים . משללים לממשלתו ;
 והזבן כד ייתי . במניר ע'חשבותו : יעבור קול במחנה . שמודי מצהטו ;
 ירוו משפטיך לעקב . וחורוחיך לעדרתו : וולדת מיתוכה עצומה . שני
 המאורים יראו : לה מבין שבעה הכוכבים . 'דילבו וייתו : מן עורך
 התקומות . דבשומה תימנה אצתמותו : כי אין מספר לון . והתשיע לא
 כדמותו : דו מען הקדרש . ובלבLU 'משרתו :

f. 34^b

גלא יבשה . ממי חחו וכיהו : נלנו בהילה . דו שליט באלהו : שלט בשמיים
 מעעל . ועל הארץ מתחת הוא : והרה הארץ כד אפריש . ונלא בה
 באצבעו : מיini התחמות . וכל חמה רב מן רעו : 'לחרדיות עללו .
 ומוקר הארים 'דבראו : מיה ודשא עשב . וען נעדט 'למורדו : וען פרי

פָן חַטְפִי: בְּעֹבֶדֶי הָרֻעָהוֹת . נָלֵי וּנְם 'שְׁפִי': וּמְתַלֵּי לִיחּוֹ טָוב . וְאֵלָה לוֹ יִגְמַל לְפִי: מָה לִי מִן הַטָּאוֹת . וְסָנִי רְעֵי וּמְקַפִּי: הַלְּלִי מִזָּה דָלִי . בַּאֲשַׁעַוִי יִשְׁרָפִי: וְאַולָם 'בְּרַחֲצָנוֹן' עַלְיוֹ . מִסְתַּכֵּל אָז לֹא יִרְפִי: וַיּוּכְלָנִי לִידָה' . יּוֹם יְהִי מַקְפִי: לְבִין יְדוֹ שְׁמָה . וְהַרְבִי הַמִּשְׁפָט שְׁלֹפִי: עַל בְּרוֹאָה בְּלִיל . מִן הַחְקָק אוֹ הַרְפָא: וַיּוּשְׁעַנִי 'בְּתַחְפָלָת': מַי אָורֶב פְּנֵיו הַפּוּעָע: מִשָּׁה אֲשֶׁר לְעַלְמָה . בּוֹצֵן 'דָלָא טָפִי': לְלַחְפּוֹלוֹתוֹ קַוְיָהִי . יוֹם נִקְם תְּרַחְפִי: מִן הַאֲשׁוֹרְיִהָה . וְלַיְקָרְנָה חַטְפִי: וְאָנוּ לִנְן עַלְרָן . כַּמָּה דָו נִכְסָפִי: 'עַם עֲדָתֵי יִשְׂרָאֵל . אֲשֶׁר הַנְּמ' מִן נּוֹפִי: זְכָאים צְדִיקִים . וּכְנַבְּהָר וּקְטָפִי: מַרְיָה רְבִי מִן זְרוּעָן . וַיְשִׁמְעוֹן עַל בְּלָה עֲדִיפִי: וְהַשְּׁבוּן 'בְּרַחְמִיק . לְרַבְבּוֹת אַלְפִי: וְלֹא חַבְרָת לֹן אַמְנוֹת . וְלֹא יִמְטֵי בּוֹן נּוֹפִי: | וְהַמְּדָרְשָׁמָן צְדִקָת . מִן יִשְׁמַעַן אוֹ יִצְפִי: אֶת דְּבָרֵי הַוָה . יִסְבְּלָנִי ^{ב. 133}

עַל כְּנֵפִי: טָבוֹו וְלֹא יִקְחֵה עַלְיִי . בַּמָּה דָאמְרוּ עַל פִי: חַסְדוֹ וַיּוּתַיר חֻבְּיִי . וְלֹא יִתְפְּנֵי לְשָׁפִי: 'בִּיתְהֻבָה הַדָּה שִׁירָתָה . כִּי אַקְרֵב מַאֲלָפִי: לְהַטָּמֵר הַזָּקְנִים . בְּעַלְיִי הַחֲכָמוֹה דָעֵל פִי: מִבְבָּשְׂרָמְרוֹן וּמִמְלָלָן . הִיא דְבָרֵי וּמַאֲלָפִי: וּמַן יִחְשַׁב 'בֵּי רָע . מַרְיָה מִנְהָיִצְפִי: יוֹם נִקְם אַנְיָה וּהָוָא . שֵׁם' פִי בְפִי: וְאַנְיָ עַבְדָה מִסְכִּנָה . אַבְרָהָם דָמֵן נּוֹפִי: יַעֲקֹב בֶן אָב סְכוֹה . בֶן אַבְרָהָם הַדְּנָנִי:

אֵין כְּיוֹה אֱלֹהִינוּ:

عليه أيضًا شيره عظيمة على يوم الصوم العظيم وهي مضمونة مولد الرسول في مصر عليه افضل الصلاة والسلام وسبب هربته الى مدين ومناسبته الى يهودا . ورجوعه الى مصر بالرسالة وما نم الي الفاجر فرعون وقومه الكافرين بالعشرة معاجيز وخلاص قومهبني اسرائيل بقدرة الله تعالى بفرح وسرور وهيا تاليف جناب سيدى المكرم الاخ الاغر الاجل حضرة الشيخ ابراهيم العية المذكور الحترم حفظه الله تعالى وادام بقاء وكفاه شرعاً دعا امين

בשם יהוה סעודה:

^{ב. 134}

אֱלֹהִים אֶל בְּרִי .	אֶל שְׁדֵי אֶל רָאָה :
בָּרוֹךְ שְׁמוֹ הַעֲצָום .	אֶל יְהֹוָה :
רַם שֵׁם בּוֹ קָם .	כָּל סְדָר בּוֹרָאי :
הַשּׁוֹלֵם וּבָאוֹ אֶלְאָ .	בְּמַלְתָּה יְהִי וְיהוָ :
מַלְקָמִים לֹא עַל דְמָה .	בְּרִית יְהָה מְלָאִי :

השביעי שבת באוקר: ליהוה אלהיך • הצדיק והוישר: דשם שבתת
 פרדים • וניסומי הקדושים מנה שרדר: עם מובא כל שתה • מועדי
 יהוה תעבר: על פי חשבן קשטה • תבוא ותחטפר: מן חדש הראישון •
 עד ארבעה עשר: יום לחידש הזה • פסק ליהוה יעבר: בין הערבבים
 ויעשה • לפי מה ביאר: בתורה והק' דאמיר • את חן המצוות תשמר:
 שבעת ימים תאכל מצות • ותחנן להר הטבר: ומחרת השבת • בתה
 מביא' אומר: התנופה וספרת' לך • שבע שבתות במספר: אקרוא ולא
 יראו פנוי ריקום • וחג הקצידר בכורוי מעשייך אשר: חורע בשדה • ותחנן
 'בשמה ושר: ותחנן תוך הנבע • וכי עבד היה' תוכר: ויום תרוועה
 עת יבוא • בעתו ויתמסר: יהיה לכם שבתון זכרון • תרוועה מקרא קרש
 יתמד: מן שריו תשעת יומי התשובה • דבן רצון ורחמים ואוקר: | למי
 חדר לו בון שוכה • ועם עברך ובבקך: קרי ומצלוי ומתקלל • עד כי
 שלום יבוא אל אוצר: הסליחות' והרחמים • וימשח 'בכופר': כפירות
 היום הזה • אך מה יהוה אמר: כי יום בקורים הוא לכם • לבperf על
 הנקבה והוכר: ינש יבלש יפנש • תחבה בו מה אתברס: ויצא מנה
 בגין עאריש • נקייא' מדבר' שקר: היום גן עוזן נזיבה • ופרדיס אילנה
 מבתר: דמייסי הסכנות בנוא • בתוכו על ארבע אקר: דאןן מתרכבים' •
 מן פרי עין הדר: כבאות חמירים וענפי עין עבות • וערבי טישר: ישנו
 ישראל בה בטח לדך • בשמה ושש יתר: שבעת ימים מלאים • מיום
 חן יסלהדר: האסף תקופת השנה • וויראה' בו המדרך: ויחנו ויתמלחו •
 וישבו וילש באליך: כל האורח 'בישראל' • ודום 'עַלְבָּשׂ חשתה' עאחים' •
 אתה וככל עדרך • ושמה לא יהי בן נבר: ביום השמוני עצרת' מתקדש
 מתנצר: חתמת מועדי יהוה • ומקרא קדש יתמד: בעתו עת מובאו •
 וכן היה בו הרבל: בימי הרצון והרחמים • וענני הרתו חטמיר מטר:
 עת ינש הכהן יפתח משכנה • ויסנד וישלעבד ברב סובר: ויקריב קרבן
 שמה' • מריאשית פרי האדמה 'דמסתדר': תוך הפלנא דעל ידו • ופתח
 לו טב אוצר: ותרח הקובל יפתח • ומנפה תעדר: ישיב יהוה זה
 לובן • והרצען בן יעוז: | בויומיכון אמן • ופנותה בן יסתה: ויהוה אלהיך
 עמק • לא עארשת' דבל: יביר מן יתנבר עלק' • וועל בוחו ישבר: ולא
 יברת לך אמונה • בעמל רום הבשר: ותנים יומה מאה שנה • אלה
 לחיכון ישמר:

תשבחן ורבען • נימר ברכיות הפי: לים הטוב והחכד • דסֶקְנִי כפי:
 ריחותי מן טובו • וברחמייו מה טרפי: ولو לא ים רחמיו • על נפשי

לה' . ובה תאמין¹ ותחקוק : ותרע אין היא לודע . החטמר 'בקש : מפני בראשות . והר' בלה בחילה יילק : ה . היא שם אלהים . דברו עלמה משיק : ו . היא ששת ימים . העולם בון טלק : אלא כל ולא יד . מן הכהן לעשות אחעתק : א . חורייע הפרידות . למי בחכמתו פלק : כל כלום מן מינו . ולא שוחף עמה דלק : ולא עיר ולא משנה' . ולא חניאן לו רלק : הוא לבדו תמיד . וכלה' לריה' ילק : יום נקם הנROL . וכלמן לפניו ייכל' : במה עשה מן הרע . ולשנו שם' ישתק : טובי תמן להתחבים . ריחי עמלון הרלק : יגנו לנו עליון . והוה לנו ירבך : והסורה והמורא . חמן ליתו שוכבל' : מן האש השရיפה . דתוקידו יושתנק : בה ווירש . ויהי אדור כי ערק : מן רחות אלה ורצוינו . וריח הרע ממו תפק :ומי' נציר לאלה 'בנפשו . ועל מובח השובה זרך : לו תשבחן ורבואן . וית פמו לא צנק : זה ירצה עלו וירחמו . ובטוב לו יסֶק :

רא'ה' רבואן קצת כי בשם . ואחכובן במדעדע : לכל מה ספר . ויימר ^{ט' 132} במשמעות : מן מפחר טב וצדיק . ואנ'ן לנכחך : בדי מוסרכ' . ועל דרי מוכחה : עד תרע מן הוא . דמן חסר² אמצאך : והביך לך במו . וברשותו ממו הוצאך : ואודיעיך מה אהתודע . ונלא לך מה אתהחיך : ושםך לו לעם קדיש . וקדישותו אורעך : על יד נביאך משה . 'דבו סלהיו להטארך : דו דגלא רוי קירון . ומשמרין צזהך : צפי צפין הרה קזה . ורכי במקראך : לנו כל עת . וחדל בה שמחך³ : ולא תנשי מקרתיה . בצעיאחיך ובבאהך : ורבי רבות מרכ' . על מה לו אמאטיך : 'ישמך' עליזן . על כל נוי הארץ ונשאך : בחקים ומשפטים צדיקים . ולשמדרון לךך : ולא שם חלק בון לעורן . מן דבלך ושנאך : ועל אמת אהה . קומכך ואקראך : מן אקר צדיקים . וקידש לך משפהיך : ואתפשך דגל אימנו . ובגדת משה הובאך : עם קדרש וסגולה . ובן בכור קראך : ראה' מקרא משה . והר' במקראו הראד : כי בשם יהוה אקרה' . זהה המקרא לשמעך : לו תלמוד ותלמוד . כר'ן וורעך : כי זה מקרא עזום . נביה רבה בו אשמעך : עד תרבי רוטמוץך . לשלמיין צבעך⁴ : הר' מד לאוי ועבל' . ותדרים לו מקראך : למלאכים הקדושים . דשמעו ^{ט' 132} משמעך : ואמרו 'בקול רם . בדבר בו מלאך : ברוך אלהינו לעולם . סוד לראי השבחך : חמן ויליבו המיתים . כמה במדעדע : וברוך שמו לעולם . דו רחנן ועתהך :

שיטור שביך ומועדיך . אה עם קדרש וישראל : ששת ימים⁴ תעבר . ויום

ימם 18 ל⁴ . שמחך 18 ל³ . מס' 18 ל³ . החמץ 18 ל².

עלין כלן אותן הטעמאות הוכיר: תמצאו שם' יצחק אדרוני . ביתה מלאה ממסירות: | רוז' צדיק מן צדיקות . ושמו 'צדיק מתחפחים': ובמלאת צדיקו . 'בנפשו לאלה נציר': וקרם גרמיה' לעליה . בוכות לב שיריך: ודע טרה' רב צדקהתו . דלנו לבו אידיר: ופדרחו ואפרשו . ובוכו לו אניר: וקאה אנטצירוחה' 'בלביה' . ואתקורי המנצחיר: ואתקשתט נצירו . 'בגנלי ובסתור': צפי ריבות הרה מלאה . והך שם' בה מתחקтир: וחכם סוד הרו דבה' ווירו מן הרע ומזה': למפתח ספר תורה . ומה עאחסיד מה שפיר: יתרך תהי צדיק . והטוב 'ברע לא חטבר': ומה דאמר לך בתורה . שומר ולא חיפור: צורך צדיק תרדף . למען תחיה וייאיר: יהוה פניו אליך ויחנק' . וחטמי מה' אהת טביד':

צדיק וישראל הוא . אליהם אלהינו: וזה מלוי' נדולים . בן קרא נבינו: לרבי מה' יספר בם . מן רבי רבינו: כי במלת צדיק . רב מפתיר ראיינו: וסבנו חלק ואמרנו . לפם מה' יבלנו: בדרי רב הרה מלאה . דלקטיך זכרנו: ואחותך ישר הוא . בן נפרש ממלנו: מן אתה ומעליה . במעותה מדעינו: ונחתם תנוי החטבב . הך די מבישינו: ונאמר אז מלת ישר . תודיע רבות אלהינו: אז הוא ישר בלבד . חי תמיד בעודנו: ממין עד לעלם . ולא אחר לרביבינו: | חייה דלא בטל . וכל דבלעדי זידנו: משפטיוacho כליה . חמיר בשלטנו: לא ילק ולא יתי . והעולם מלא מטנו: 'מדרב' כליה בחילה . בנאות חקינו: מן לא יסור . כליה 'מבחן' בפיאנו: ימיה ויהיה' . והקשט פשרונו: לשדר לו ישר . מן ירומנו: כל עת ויירא אותו . וונציר לה עניינו: יותר אחר רבותה' . וילך שביל אלףנו: ימצא בין חן . ולידיה יקבלנו: ומן לא יירא ולא ימצא . מן רעות עציאנו: זה חז מאה בעלמה . ואחריו כמננו: יסוף עליו רעות . ואש קדחה תלחטנו: היום דינה ואוי לו . הך קטל גרמיה' בעורנו: מרוי שמרנו מן אלה' . ובחסוך הויש עתנו: מן מיינן כל חועבה . וטהר נפשותינו: מכל שקווצינו . וקדש נזיותינו: מכל טמא' . וסלח לנו: מרוי ולאבותינו בהקסיד' . מכל אשר חטינו:

הך' וקום מן שנחך' . ותיהוא נפשך شبך': וכל נפשך מן הרע . ותיהוא מרכך לבלך: ושמר מה פתרתי לך . וסב מן חוכמו הילך: ואדרש רחות מרכך' . כי אמנהה' לא ישבלך: חמלבקש לה בנציזרו . ובכובו יסדק': ואתיה הראת' לדעת . מה דלקטיך נפק': | למפתח צדיק ישר . והדבר דאתפהלק': בין טוב ובין רע . 'בשימורות כל לך': טובך תבדיל הרע . ותשמרו והיה לך: לך ולבעניך עד עולם . וממנה' כלום לא חשבך': ותותיר עליינו למפתח . הוא ועתה לך אק: ראה תאוין לשמע

f. 130

f. 130

f. 131

בכל: העמים ואת מקצתו . ובוחטא רב חֶלְל : שוב ורע און מרד אל אמונה . חמיד ולא ייחדלו : מן משפט הצדק . עם העשיר ועם הרל : והוא דקרה נרמה . האל הנאמן על כל : עובדי עולם . ואתו משמר הכל : לא יפלאו כלום . והך יפלא מן יעפל : מה טמיר לנו כל לב . זבעלון ותחת משל : | אל אמונה ואין עול . טוב מן עמד לפניו^{129 f.} מסחלב : לרחותה ורהוריו וזרקתו . משתחבר ומצלוי ומחפלו : באברהם ויצחק ויעקב . ווסף דלא זלל : ובנבייה הרבה משה . אשר פה לה אמלל :

עלך לא תשא 'הטא . חבריו ואתרחך מכל ביש : ולא תרצי בנפשך במו . מען 'מנחאש : ואתבונן לאחריתך . עת מה בה תחכבל : כי קומנות הרח עולם . לפניך הר אמש : לא תלך ממנה סן . נפשך ברעות מושך : דאותה מן שלשה טהורה . ואקרך מחשך : מן שבת יוסף הצדק . לא מן אליש ותריש : אקרא לא תהיה קדישה מבנות ישראל . ולא יחיה¹ קדש : ואטהר מכל אלה . ונפשך בזוכ קריש : ועובדי סנאוי לתק . לא יהיו לך למומך : ראה' מה בדרילון . כתיב מרד וכbesch : לעת תמות רגלים . ומה מנון מתרחש : והך לות לחם נמל . אלא תורה האש : ואין לה 'מפני' . שמה מן יתה' עאחים : כי יהוה הוא הצדק . בחשבנו לכל נפש : אל אמן ואין עול . וצדיקו לעניין פריש : שוב לו שובה בלא שובה . מן עמל הביש : ואתבונן במספר הרה מלים . ובתרם בן בקש : ספירותות מלת צדיק . דברו סוד קדש : | נציב לפני מן יבלך . כמאו[ר]^{130 f.}

הشمיש : כי הצדיק יהוה ארני . האנדורי בקדש : שלא ישא פנים ולא יכח שעדר . והסבירו מן 'טבהה' לא מוחש : צדיק 'עם כל עני' . וכל אלם וכל עאחרש : וכל העשיר וכל אבינו . וכל מסכן וכל נשש : ישפט בין כל אלה . וצדיקו יתפרש : על בן ישתחוו ויתרבי ויתרומות . ויתודי שם שמו הקדש :

סדרים מלאו אוקר . אקלו' לטב ארכידר : טוביו מי לו בעי . למראה' מה יספער : 'בעדיק וישראל הוא . הנני מלביר : ספירותות הדה מלים . במפרט טב ויקור : ונזכר סוד צדיק . בשדריו מה לאמר : ומה מן האיךדר . ורב הרוז דבעל טמיר : כי שם האיש חלו . אב משם' רעי אביר : במלת צדיק מתרו . און תדר זה לו פותיר : צ' חי שרה . עת אתיילד 'בכשר : ד' . מספר אותן她们 שמו . כמה לפניו סופיר : י' שריו ע' . פרי . אתחפרש ואסתהדר : ק' חי אביו . באלheid לו זה הנביר : ואן חדריש תרע . קשיות מה אובליד : ראה' מספר אותן她们 צדיק . ותונ

ולשמרי מצחתו ללכט: בדרכיו ולאהבה אותו . ולעבדו 'בלב ב'שיה': כי כל דרכיו משפט . והוא לכם למשמרת: מן ישמרה ימיטי בסוד . טוב מי לו יצית: יהוה אל רחם וחנן ארך אמים ורב חסד וחמת:

נתן אמריו שופר . ונתקע בשופריה: במופתר מוב עד מותר . בדבר ארבע מלחה: אナン אל אמונה ואין על . אציחו לנו שמעיה: כי הרה המלים רבים . וספרותון יהה: על צדיקות האל הנאמן . רב כל רברביה: במלוכם יום נקם . בחשבן עלייה: כי הוא מאמין על כל . סדר عملיה: אז היה טוב או רע . אתו כנוסיה: החומים באונזרתו . לעת חמוט רגליה: יגמל כל אנש לפני . מה לו עובדיה: הטוב ב'פי תוכה . והביש הרך די בישיה: לא ישא פני דל . והדר פני נドル באנשויה: בazard ישבט המם . ולא על במשפטיה: לא יתפנ' לזכאה . ולא יצפ' להיביה: אלא כל מן ישיב עליו פועלו . במשכול מזוניה: הזוכה הרך זכותה . וחובה הרך חובה: וידרש מכל איש דמו . 'דשף' ברעותיה: והדרה המטמלל לו עז . 'בקרא' כל חבריה: ואח דמכם' לנפשותיכם אדרש . וזאת סחרות רטיה: על מעור כל אנש . וקומו מון עפריה: 'ב'ום נקם ועמידות' קמי אלה אלהיה: ובקוש קשת כל איש ממו . כמה עבר בחיה: וקשת החלים מן חלימה . 'בקשת' דינה: מיד האדם מיד איש ואחוי . אדרש את נפש האדם 'במשפטיה': ולא ישתקב קשת לאנש . מכל בוראה: ועשוי הרע דימתו . היום במשפט חרבייה: ביום ההוא יפקד עליון . את זאת חמטיה: וזה אתודה בתורה . ועליו הוא 'עדיה': אקריא ובוים פקדוי ופקדתי . ואתקשת דבריה: ודע אן מرك קשת . ועובדיו קשייה: אל אמונה ואין על . ישתחב 'בכל עדניה':

סורה ליה לו . 'ב'ום דינה נמל': אלא האש השရיפה . ועליה הוא יסתבל: וליה לו מוצאמנה . לא ימיין ולא שמאלא: עד יתנויל על רע . עמלו אשר עמל: כי כל שב ושב לרע . לו שובה לא יחקבל: כמה ארצי בנפשו מתקצע . ועל עבור הרע משל: אווי זה לו אווי . במרטויש חילול נפל: ואתרחך מן רצון מריה' . וביש נפשו לא לו קובל: טנו 'דיהם עליו . בעבورو מתחפלל: אשר שפרק דם נפשו 'בנפשו . וחיו ברע כלל: ולעס אלה בעמלו . ולא זכר היום 'דיטעל: בו לבון ידי מラン . ומעמדו שם לשאל: על מה עשה בעמלו . ولو במוחן ישקל: אז הוליך רע עמלו . אתקודם בדילו הממלל: יתקטר באש השရיפה . וליה מן עליו יחול: אקריא קצת האוינו . ואתבונן במדיעך כלל: מה בה מן חמוכה . ושמור לא . תהי נואל: השמר לך ושומר נפשך מאיד . פן תשכח את כל: הרבראים האלה . והיות' לשום ולמשל: בלשן בעלי הדברים . ולשנאינה

בד תקראו: ספירות הרה מלאים¹. קמיבון תמצאו: אוצר מלא' חכמה' טובי מי לו לעו: ואתנו ר' בנור' רוממות אלה ותשבחו: והלכו דרכיו הטובה . ובם טוביה' מבעו: ושמרו כל חק ומשפט . ואכלו וילבעו: מז עוזן וה דרך' . וטובי מן לקחו: יהה' מן עלמה לנ' חלק' . עד במחר יהו: הלכי דרך יהוה' . אלה לנ' יפתחו: ויידル' לנ' שבילו' . מן גורמים יופעו: הרה דרך טובה' . טובי מי לו דעו: הרה דרך קשה' . מה טב מן מטא': הרה דרך משפט' . יפה מי לו צאו: הרה דרך חק' הסדרעים ממ' סע' : הרה דרך שלם' . ישג מן יבא': הרה דרך רם' . ירום מי בראו: הרה דרך צדק' . ישתחבמן לטעו': מקלט לתחבים' . דלנה' יברחו: יברחו בלהרה' . וחנו ויסעו': מן הרע אל הטוב' . וועלוי טוב².

יקנאו: במלך דרך יהוה' . 'דמנה' הרעות נסעו': טוב מן בה החל' ומטה' . ושם יראת אלה' בנהבו': ולא סר ימן ולא שמאל' . ולא הפק מראו: לעוזן זה הדרך' . ואתבונן במדעו': אין היא' דתשיג' . לנ' עדן ותבלאות': יורא מנוחה כי טובה' . ובו רצון אלה' ינוחו:

זהלבי דרך יהוה' . אנן אנשי אמרת': שנאי בצע עלמה' . אהבי בצע אחריות': כי הדרך היהיא' . תורייע לכל חכמת': והלוכה בנצירו' . ליתו מן עם באות': אין שמר חוזות אלה' . יפתח לו דלא' : וויליכו בשלם' . וילבישו כבוד ואתפארת': ויקבלו לירח' . ויליכו קומפלת': ואקר זה הדרך' . מתרכוב על אקלים לרמת': אナン יראת יהוה ומלוכתו' . ומן אימתו' נרתאות': ומשמר חקיי ומצוותיו' . ומעבדו בשמה ולב עארות': והצלו' בדיל הקרבנים' . בערב ומלהories': יוומה שביעה לעשו'ו' . טוב מן בברכתה' שבת': ומועדים אלה' שבעה' . כל שנה לא תברת': והנדר והלבה' . ותרומות יהוה' דרמת': ומשמר שבעה בריתם' . לנ' בת' לרת': להבדיל בין הקדש ובין החל' . ובין התמא לטהרת': ומה אשתי' בכתבו' . ממה' כתיב וצמא': כי כל מן לדש' ילק' . הרה שבילה חכרת': ימשל על זה הכהן' . והזה מלם' ישרת': ומן לא יזרק דברינו' . מן הרע דבלבו מישת': ירא מימר³.

אלה' . דלו' התורה בילדת': כמה אמר יהוה' . וביאר לשמר משמרת': כי חשמר אל מצאת' יהוה אלהיך' . וחלכת' בדרכיו' באתפארת': הרה סחד יקר' . לו פקח עיניך' אין עמיות': וראה' סוד מלאה' . וכח לנפשך אוכחה' : ורעד אין טרך קרוב מנק' . ואין לנדרו' חכנית': לך לך מן רשותך' . ואלבש כליל נוראת': ללכחת בכל דרכיו' . ולאהבה אתו' ולתת': חקיי ומצוותיו' . ולטפות בין עיניך' קעמת': דו רחום בעלמה' . ובן חנן באחרת': וטימרו' עליו' טהור' . דו שמר הכרית': והחסיד לאחביו' .

תמהים בין חרו: נלא בהארץ בעדך. עד תשבחו ותעכברו: ולא תסור מאחריו. לאחריו מן מרדו: ותרמי ברע העובר כי בדור אשר זו: שוב מזה ואקרא קצת. אך ביהוה אל תמרדו: ואירא צורה דכליה. דתקן עישותך איה עבדו: במלאת חכמהו ולבתו. ורם טוביה לך אורידיו: טוביה מן בו ילבקו. וימחרו וילקו: העם וישראל ויישעו. ככל אשר אתפקרו: ואשתעבדו קמי נדלה. ובניצרו לה סנדו: ואמרו הצור תמים פועלו. יתרברך הוא לבדו:

במעשי יהוה הנוראים. כאן רנו מנו 'דיעשה': צמלא צער ותקון. לכל מה דע עשה: ואנה סחדים יקרים. בין הנבי הראשי: והיא הצור תמים פעול. במעשייו מן יעשה: דע הבהיר המאור המחשיך. המבריל הקרא העשה': כורי זה המלים מן נלא. רק מי דע נביא ונשיא: אמר הצור לטעמך. בו יהי מבקשי: כי הצור אקרה צור. זטור תורייע צער ועשה:

12.4. ית לעל וית לרע. ודבכם' מוחכני: ולבתו חורייע בעור. היושעה והוא חמושיע': הצור צור וצעור.anca החומות עצומות קדרי: מנו החוכם הנבען. ומנו הריטור האנשיא': או מנון הידועים. דההוلن חכמתה ירושי: עד נמלא אחרון. אולי נמנטי מה נרש: מן וזה המפתר העזום.

דברו חדו ורב שני: למן ידע מה הוא. ולמן ישמע ויעשה': החישר והטוב בעינו יהוה. 'דנלא חיים על ד' משה: האמור תמים לתהומות. מה לו מכל המעשה: דעשחו ואקימו. מן רוח ומים ועפר ואשה': ועם תם ורם 'ביבלה. מן עחסר מתחשפי: בריה יהה תמיימה. ישתחבכ מי לה עשה': פועלו טב כלו. מן יצפי מה יעשה: יתקשט רב פועלו. דההו בו כליה פירושי: מן יומה חדה. עד היום הששי: והך הוא הפעל. לכל מה יריש: שלא בcli ולא יד. ולא עוז ולא נשיא: ולא גאה ולא צורה.

ולא ידים למעשה: ולא אוננים ולא עינים. וישמעו וירא מה יתעשה: ולא לו קין ולא גובל. ויכלתו בכל קרש: והוא 'דימלא כל מעשה': ובו כלום לא יתנסי: ראה סוד הצור תמים פועלו. ותשבחו לא תתנסי:

12.5. ואתבון במלים האלה. ושוב ולא תהי קלש: וישמע מני מה אדרבר. ומטלי, בעיניך לא יקשה: ואשםה מלאה לך. ואמר יה מילים מתקדרי: ואדרש במ' מרד וצעק. מרוי לא תמית נפשי: אלא על אימנות נביא.

בו יתנסה ראישי: ורבקי' בחלפות מרוי. וכוכר ברית הראשי: וסעדני בשעה. דבה המות ידרשי: ושלח לשני שם. במלים פרושי: אימנותה בך יהוה. ובגביה רביה משה:

אמרנו וتمאה. ונאמר ותמאה.

לכון נוכר ישראל. סורי מלים אחותרו: כי כל דרכיו משפט. טוביכן

בבריאת השמים ומה בו . מן גלוי ומן סתרן : וניריות כוכביו דבו . ושני המאוורות י'תמן : ומה יהיה מן כליה . מן תמחות רמן : ואוצר שומיה הרב . והטוב ד'ירד מתחמן : וצבאות מלאה . והכבד דבו מודמן : ור'אה לאָרֶץ ומה בה . מכל טוב מתייבן : והך מן תחו ובתו . אַנְלָא לה' פרקן : ואש ורוח ומים ועפר . לחווכה מותכן : לתחבירות יתה' עלמה . ואקרון בן מדרן : והאור דאתנצל מן חישך . ל'הבריל חיים מן : הליל על רוז' . המהלוֹן והישן : והדשה והעשב ד'יצא . והפּרֵי דמן אילן : והעוף והחיה . והבתהה והרמש וכו' : הקור וחם והקע' וחרכ' . דמקפּן רן לדן : ל'צ'ר'כ'ות הדה בריה . עם מצא כל זבן : וגוני תמחות רטם . לית' לאחד עליינו פתרן : ועל עקב כליה' בתקון . קוממות ארטם מן עחסן : מלא הבריה תמים . ויטע יהוה אלחים נן : בעזון מקרים ושם . שם' את האדם ויישן : ויה' אחחת מצלעותיו . ولو חזה כה' : לעזר לפּריה ולרביה . עד קם מנון מן : ישבח שם' שלו . בכל זבן ועדן : | צפי רבות עבד ^{125 f.}

מרכז . אה אחוי ואתבונן : בברואין הטוב . דכלו עובד טבן : ורבי למי עשה . כליה' ב'יתוב כשרן : ואמר הצור תמים פועלו . ישתחב בדכיות הלשן :

יהוה אלהינו . יהוה אחד לברו' : לית אלה אלא אחד . מה רב טבו וחסרו' : בשמיים ממעל ועל הארץ מתחת' . אין עוד מלבדו : וכל דלבך מנה' לא כלום . ועבלדי בויה סלהדו : מן מדעה נחכם . יתו מן עובדו : דכליה מנה' קמו . ובסוד יהי ירדנו : ואנשים שלמים . באו ואתבונדו : מן אדם לא על דמלה . כליל נגדרו : והצלם וחרמות . על איהם יקרו : אין יצפו חכמת מון בנן . לדבינה' יסלהו : כי קיצה השמים ופתת הארץ . והפּועות הארבע ומה בון עמלו' : רום' בכל אגש . ונדרמה' על דמותון עברו' : אתבונן ברב רביאנך . וולך העולם בר יסידו' : ורע און אותה עלם גודול . ואקרך בר יעדו' : לך ראש וברקיע מתרכב . מרע למודע כבоро' : לך עינים לראות ואנים לשמעות . ית מל' פקורו' : לך אחים לנשות חיים . דמנון ידרדו' : לך רוח ונפש היה' . מן רוח החכמה נועדו' : | לך פם עם ^{125 f.}

לשן . למיכל והטמלל אתחדדו' : לך לב לדעת החכמה . ועין המגיד במגидו' : לך ידיים עם רגליים . למעשה והמחלף אתיחסו' : לך אקי' העולם . ווגם בר אועלדו' : כל כלום בר לו דמע' . ואתבונן את בעב'ו' : תמציא צדיקות וזה הד'ר' . ואקרו בו יסידו' : ואלהים רכב שמים בעוזך . ומגדריו וכוכביו דיקדו' : והארץ ומה בה יציא' . מן רב טבו וחסרו' : ושם תבואהחה לך לאכ'ל . ופּרֵי אילנה' דינרו' : ומים חיים למשחה' . וסני

למשמעו קול רם : והסוד 'דבה עורי' יותר . בתרונה לא ניעלים : במימר לאקראי ויקרה ותקרא . וכל המקרה דקם : בשם י'ה'ו'ה . יהוה .
ואולם ה'ם ה'ם : | מה גלא סוד זה כלו . אלא הנביה התם : לחכם כל
מה אסתור . אין מבהיר ואן מקרים : טוב מון בו ילקבו . ויקרה עליו שלם :
וימלטו אלף מזראה לאלה . על דת משה בן עמרם :

f. 123^b

ח' נפשי במודרך . המלים האלה ; וה'נו גREL לאלהינו . מון אנה' ומעליה :
מפהר נפטר בהם . על מניד ממיללה : ובננה' מובח דבל' . ונעללה' עלי'
עליה : מון נסך החשבות . וטב נימר לית אלה : אלא אחר לבדו . ולוי
הנסחר והנגלא : ואלהותה רבבה . לית לעורן בה נחלה : והוא אלהי
האלים . וכלה פניו מלא : ולית חיל' זיקום אלא חילה . ולוי קשת
שביבה : ומן הוא עולמה . ולידה הוא מעור בלה : וכל דרכיו ונגי' . צעיר
בשלטנה ונזהלה : וכל מלך ושליט . פשוט לה כלילה : בשמיים ממעל
על הארץ מתחת . וממו כלום לא פלא : על בן הנבי אמר והבו .
ומלכנו לזרים האלה : ו' . כמספר בראשית . ח' . שם אלחים בה נמלא :
ב' . רז תרי' עליומים . ומעור המששלת : ו' . כשית ימים . העולים בזון
המלא : צפי סוד מלח וה'נו . ורואה' טבות נורלה : וכן גREL וחודיע
הנדלות . לחילה רבה יכולה : | רז האל הנדול והגבור והנורא . גדרות
מלמטה ומעליה : לא יעבר עליו האן ולא הר' . והוא נקי' מכל אלה :
על בן ז'לך כי גREL יהוה מכל האלדים . צדיק ושרחו חווילה : ואקר
גדל מן גDEL . וסוד השמות במלחה : ומלה לאלהינו . היא אקר שמות
הנדלה : כי אקרה לאל . ובמוסף כ' עורי . וחי לאלה : ובמוסף י' עורי .
ח' לאלהי נאלה : ובמוסף כ' עורי . וחי לאלהיך ענלה : ובמוסף כ' .
ט' עורי . לאלהיכם תעפי לה : ובמוסף נ' ו' עורונכם . לאלהינו
ח'DEL : וכל מה תבקיר בהשם הזה . חמצא להשומות בו סנולה : ותוספ
בראות קשיותו . ויראה' לך מה אתנלא : מן חמחות זה השם . דים
השומות בו אשתלה : רז אלהי קדם . ונבור אלהיה דלא : מkap לה תניאן .
ותחת ורעותו בלה : והוא הח' המימות המוחוי . הקלים החטאים בלא : סוף
ולא עקב ולא אחר . ולא קדם ולא אחר ולא : הר' ולא כמה ולא
תמונה . ולא קצת ולא פאת ולא יאחו נבליה : על בן אתנבו בו
חוכמים . ואמרו תחו ובחו אלה :

f. 124

ט' 124 f. טובה וرحמיה . אナン אמונות מרזן : טב הוא עבר לבדו . במעשי הרבנן : | הצור
חמים פועלו . ואנה סוד הפתרן : אין הוא העשה המתריח . הבריו הצער
בשלמן : ועובדיו שלם ותקון רם . לא בו פאת ולא יתרן : רק במלאת
חכמתו . בלה לפניו בז' : דבאי מרע מה הוא . מן שריו בראשית יתבונן :

ונקים . בסוד רלה מפתר : היה שם אלה . שם השם הנסתיר : ושם אבינו אדם . ושם אברהם דאתקטר : עמו הברית לסוד . 'בשלהם הוא בשדר : מ 'ראש שם משה ' דעת השם אתקשר : אין תיפך משה תמצאו ' .
 השם כר אתחмир : | ואין תיפך השם תמצאו משה ' זהה עם זה מתקטר : ^{f. 122}
 ואין ציפוי מלחת בשגמ ' תמצאו רוז משיה בה נסתיר : ואין לא צדיק ראה ' .
 עמרם לרלה ' הר אמר : 'שמה' לשלמה ' אקפה ' ברבו ' וצדיק צדיקות
 הדבר : ורעד אין מימר משה בשם . לרים האלה משתמר : והר באה שמה ' .
 החטוב ' זהה הסוד בו אקר : אין משה סוד עלמה ' ועין המגיד והמשمر :
 והוא צפין הכמה . ובית הדעת ואוצר : מלו מן החקם ' והחטוב מנה ' .
 מתרדרש : ولو לא הוא מה הוה . לא גלי ולא סתר : ولو לא הוא מה
 הוה . ערבות ולא בקר : ولو לא הוא מה הוה . אש רוח ומים עפר : ولو
 לא הוא מה הוה . אוור מאור הדר : ولو לא הוא מה הוה . נקבת ולא
 זכר : ولو לא הוא מה הוה . רלה מכל צדר : ראו גלון משה . דלא
 שוא ולא שקר : ורבות מ ' בשמו . בטובות זה המדבר : כי זכרנו
 על הלב . טוב טב מאד עד מותר : טוב מי לו שמע ואניב . بكل שלם יתר :

זכרון יהי זיה יהוה . בו נחל בחר 'בשם : יתרבי וזה השם הנדרל .
 ויתקדש ויתעצם : דברו אתרות היובליה . מפני בראשית ומאהלדי יום
 נקם : וбо חכמה רבבה . האן דו מנו דחכם : וбо השם הרב . לו לבדו
 מתקומם : וбо הרחות אתרולעו . וбо בא סוד 'מרומים : | הוי על מספר
 ששה ועשרים זכהה . מאיו אין קם אדם : ולא מן דעת סוד רוזו . רק מי
 יתחדל לו חלט : דאתברא אוור מן בראשית . ואמר לעיו 'בשנום : ואთא
 בלחמתה זה המספר . ועל נסתדרו קם : ושם זה השם דעת . וסודיו רוזו .
 חכם : וбо עשה חסינמים . וбо הכהה ' כל תלם : וбо בא בסוד לעמו .
 ובו צא ישראל שלם : וбо נצעיו קרביה . וбо הבקע הים : וбо רזי
 יהידאות קמא [ותה] . וбо סוד יהי ונם והיה מתחכם : וбо החטוב והאקר
 והמשמר . אותן היא לעולם : ועלמה לעל ולרע . ומה בהם הוללים :
 וחמייד הכהן לו עד . השמעים בו הפתנים : יי' עשרה אמירות . בון
 אמלילא העולם : ה . מספר שם אליהם . בה הסוד הולם : וו' ששת
 ימים . עלמה בון אולדם : ה . חמישה 'ספרים . תורה קרש כל עם :
 ראה סוד יהי זיה . מן ישות לה שיאם : דו יבל רחום רהי מכבדר .
 פחהיו סתר מלוב נתן ונם : חי אחד עמי ולדע . נдол גאה וגאותו
 לא תחם : על כן בושלא משה . ושםו מכל השמות קדם : ואמר כי
 בשם יהוה אקרא . וזה המקרה לדם : סודים בון נסדרו . זכרנו מה
 אתקדם : ונוכד מלת אקרא . דבה קרא לעלם ; לעל ולרע עד יציתו .

רָם נְדוּלָה אֲלֹת מִן פֶּתַחַת : וּרְאוּ רְ[בֵ]יאָן מִיּוֹמֵר מָשָׁה . הָרָא תַּחַת קְרָא : לְהַשְׁמִים וְהַאֲרִץ . לְזֹהוּ סְדָרָה : וּמָה אָנֹן שְׁבֻנוּ . יְתַלְּלָה וַיְתַלְּלָה לְרֹעַ : כִּי הַמְּלָאכִים בְּשָׁמִים . הַבּוֹרָאִים בָּאָרֶץ : וְהַמִּירְבָּרָה הַבָּהָלָל לְכָהָלָלָן . מִפְּמָם הַנְּבִיא מַתְקָרָא : עַד יִתְהַלֵּבְכָּלְלָה . לְמִשְׁמָעָה וְחַמְקָרָא :

הָאָן הָרָא מָשָׁה . קְדָרָק עַלְמָה וּנוֹרָה :

הָאָן הָרָא מָשָׁה . קְטָף כָּל נְשָׁמָה : וּמָן מְדָמֵי לְמָשָׁה . מָן בּוֹרָאי עַלְמָה :
כְּבָא אַתְּקָרְשׁ וְאַתְּעַצֵּם . וְאָמַר עַלְוָיו יְהוָה : עַלְעַנוּ מִאַד מִכְלָה אָדָם .
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָם : וְעַמוּ עַשְׂהָ נְפָלוֹת . לֹא אֲתַעַשֵּׂה לְזֹן דָּפָה :
וּמְנוּן עַל מִסְפָּר כִּי . שְׁרִיו כִּי בְּשֵׁם יְהוָה : דְּכָמְסָפָרָה מְאֹדָם . שְׁמַעַן
מִנִּי פְּתָנָמָה : כְּמָסָפָרָה קָם אָדָם . וּבָא בָּגָנוּ דְּמָעָ : וּבְמָסָפָרָה עַשְׂרִים
סִימָן . עַל יָד מָשָׁה 'בִּימָה : וּבְמָסָפָרָה שְׁמַיוֹת הַמִּים . עַוְרִי בְּתַשְׁלִימָה :
וּבְמָסָפָרָה לוּ שְׁמוֹת . קְדִישָׁות עַצְמָה : וּבָה עַוְרִי חַמְחוֹת . סְנִים
מַתְרִיאָמָה : לֹא יִסְכַּל עַדְתָּה דְּכָרְנִין . כְּדֹת צָרָלָה לְחַכְמָה רַמָּה : רַק
נוֹכֵר אֹתוֹ יָי . בְּגַלְגָּל פְּלָמָה : דְּהִיא שְׁרִיו הַשֵּׁם הַנְּדוּלָה . שָׁם אַלְהִינוּ
יְהוָה : וְהִיא בְּעַשְׂרָה אָמִירָות . בָּן אַתְּיָבָע עַלְמָה : וּבְעַשְׂרָה דְּבָרוֹת .
לְמִזְרָע דָּרָךְ קִיאָמָה : וּבְעַשְׂרָה נְבוּאָת . בָּן אַתְּבָנָה' דְּמָעָ : וּבְעַשְׂרָה
סִימָלוֹת . עַל יָדוֹ מְלָשָׁמָה : וּבְעַשְׂרָה חַשְׁבָּחוֹת . עַזְיָז וּזְמָרְתִּי יְהוָה :
וּבְעַשְׂרָה אָוְכוֹתָה וּבְעַשְׂרָה מִשְׁפָּטוֹת . וּבְעַשְׂרָה סּוּבָּרוֹת עַם עַוְרִי נְחֻומָה :
בְּקִצְתַּת הַאֲזִינוּ מְלָקָמָה . וּבְלִיחּוּם יְחַכְמָה : הָיָה בְּעַשְׂרָה רֹחֹות .
אָוְקוּרוּ נְבִיה דְּעַלְמָה : בְּעַשְׂרָה פֻּעִים . וְהַמִּימְרָד בְּדִילָן תָּמָה : בָּן
בְּעַלְיַה המְדָע . בְּיִתְהַובּ בְּלִיחּוּם : וְאָן תְּדִרְשׁ תְּדָע זֶה . בְּלָה לְפָנֵיךְ
קָעוֹמָה : רְאָה' סְפִּרְיַה הַחֲכָמִים . וּבָא לְלִמְדָה מְשָׁמָה : | וְעַמְדָה עַל סָוד
בָּי . יָי . חַתְּאָף בְּרַב תָּמָה : וְסְפִּירַוּתָן סְנִי מְקָן . בְּמָסָפָר טָב וְתָמָה :
וְאַתְּבָחָ בְּמָה אָמָרוּ . וְקַח לְךָ מִן עַוְרִן טָמָה : וְאַכְלָת' וְשַׁבְעָת' .
וּבְרַכְתָּה אֶת יְהוָה :

לְמִן אֲנָה וּמְעַלָּה . נְשָׁרִי בְּמַדְכָּר : בָּי . שָׁמָן . בְּשָׁם . אַלְהִי הַבָּשָׂר :
וְנִפְרְטָנְלִי הַרְהָה מְלָה . וּמָה מִן הַאַיְקָר : כִּי בָּי . שְׁרִיו בְּרַאֲשִׁית . שְׁרִיו
קְרָשׁ כָּל סְפָר : וְהִיא רֹוּ לְעַלְמָ קְדָם . וְעַלְמָ עַוְרִי בְּתָהָר : רֹוּ לְהַרִי
לְהַחְיה . וּמָה בְּחַם אַבְיאָר : וּבְתוֹרָה לְהַ רְלָם . מִן יְרָדִישׁ יְבָקָר :
וְמַצָּא בְּקֹוֹשָׁה' פְּנֵיו . מְכָן לְעַשְׂוֹת וְלִשְׁמָר : וְשָׁ ' הִיא עַוְרִי . רֹוּ רַמָּ
בָּה נִסְתָּר : וְאָמְרוּ הָן הִיא סָוד הַשֵּׁם . דְּאָנְדָה בְּרַאֲשִׁית מִן נִסְתָּר :
הָיָ שָׁם אַלְהִים . הַצְּדִיק וְהַיְשִׁיר : וְבָה' רֹוּ שְׁמוֹ הַעֲצָום . יְיָ הַזְּהָה .
הַיְשִׁיר : מַאתָּ רְזִים רְבִים . לֹא נִכְלָל לְזֹן לְפָתָר : עַד לֹא נִכְלָל בְּהַטָּא .
וְנִפְשָׁנוּ מִזָּה נִשְׁמָר : וְנִמְלָל עַל מָה נְדָע . וְנִצְאָ וְנִעְבָּר : בִּים טָ '

וחשמע הארץ אמרוי פ"י . ורزو יה רברה: מן אנה עד אמלר . כי
בשם יהוה אקרא :

גָּלַנְיָ רְבּוֹת אֶלְהָ . דָּלוֹ הַנְּדָלוֹת : וְלֹא עֲוֹן יִמְעֵי . מָה לֹּו מִן הַסְּתָרוֹת :
חוּ לְבָרוּ מִפְנֵי . סִדר חַבּוֹרוֹת : וּמִאָחָרִי כֶּלה . לוּ כֵּן הַתְּמִידּוֹת :
שְׁלָחַ לְמִשְׁחָה שְׁלִיחָ . וְהוּ אָמֵד בְּהַמִּגְדּוֹת : עַמּוֹ דָּרְךָ הַטּוֹב . בְּעַת
דָּרְשׂוּ הַמּוֹתָה : וְהַנָּה עַנְנָ עַבְיָ . וּבְתוּכוֹ מְרוֹאָתָה : מֶלֶךְ הַאֲלָהִים וּבְיוֹדוֹ .
לְהָזֶה וּלְעוֹלָה עַחֲרוֹת : דְּבָרִי קָצַת הַאוֹינוֹ . בְּכִיר הַיְלָלוֹת : וּמִלְהָרָר מִשְׁאָה
לְקָדָר אֶרְצָה . וִישְׁתָחֹווּ בְּרִחְמוֹת : וַיְקַם וַיְקַח הַלּוֹת מַנוֹּ . וַיְקַבֵּלוּ
בְּנִצְרֹות : | וְשָׁרָא יוֹכִיחַ קָהָלה . אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַוֹּאתָ : וַיְפַתַּח פָּמוֹ^b
f. 120b

וּבָרוֹן . בְּקָלָם תְּלָאוֹת : כִּי בְּשֵׁם יְהוָה אָקְרָא . וְנוֹה וְאֶת מִקְרָאות ;
אֶלָּא לְדִיזְמָן יִקְרִים . וּרְבָ סּוֹדִים נִסְתָּרוֹת : מִן יִדְרָשׁ מַודְעָם . יִבְיא
הַמִּדְעֹות : וַיָּבֹא לְפָפְרִי עַמִּי . הַרְאֵת זָהָת זָהָת : כִּי זָהָת קָצַת כִּי
בְּשֵׁם . בָּהָיְ אֱלָתָחָהוֹת : חַווִּיעַ קַשְׁיטֹת מַרְן . וְאֵן הוּא בָּעֵל
הַנְּאוֹת : וְעַלְמָן לְעַל וּלְרָע . בְּתוֹכָה מַתְּרוֹת : וּבָהָיְ מַאֲוִים רַבִּים .
וְחַמְּיָ מַתְּמֹחוֹת : בְּמַפְתָּרוֹן נַחַל עַל מָה נִיכְלָל . מִן דְּבָרֵי הַסִּפְרוֹת :
הַיָּא אֶחָד וּשְׁרִים מְלָה . וְזה לְלֹיְ עַצְמֹות : הַיָּא כְּמַסְפֵּר אֲחַת ' שֵׁם '
אֶלְחֵי הַרוֹחֹות : הַיָּא כְּמַסְפֵּר מְלִי . שְׁרוֹי חַמְשָׁה 'סִפְרוֹת : 'סִפְרִי
הַתּוֹרָה . קָרוּשׁ כָּל הַתּוֹרוֹת : וּמַסְפֵּר אֶתְהָוֹת מַלְיה . עִזּוּי . עַלְן הַמִּגְדּוֹת :
כְּמַסְפֵּר שֵׁם הַקְּמָן . עַל מָה בָּה לְנוּ מַדְעֹות : הַזָּמִיר אַדְרָוָן
אַבְיָשׁ . דְּבָרִיאָר מַאֲלִיפָּות : עִזּוּי עַזְנָה המְאֹר . וְהַמִּימָר הַבָּה לוּ עַזְוֹת :
לִית לְאֶחָד עַלְוָי דָּבָר . מִן אֲחַלְין הַרוֹדוֹת :

דְּבָרֵי אַתָּן 'בָּתְנִיו' . כִּי בְּשֵׁם יְהוָה אָקְרָא : וְאָמֵר עַת מֵה הָאֵל . בְּרוֹךְ
וְהַמִּקְרָא : דָּאַתְבָּרֵךְ וְאַתְּהָצֵם . שְׁמוֹ הַגְּבוּר וְהַנּוּרָא : בַּוְ נָאָמֵן תְּמִיד .
f. 121a

וְחַן הַנֶּפֶשׁ נִסְרָה : 'לְמַחְזֵין וּנְשֻׁבָּ עָרֵי' . בְּמַה לֹּא בָּוּ סִבְרָה : | מִן
תְּנִיוּ המִימָר . בְּקָצָה הַזּוֹכִירה : וּנְפַרְתָּ מַעַט מַן^c הַתְּמִידּוֹת . דְלַנְהָה
נִסְתָּרָה : וּנְאָמֵר כִּי כָל מִן הַתְּהָרָה . וּבְנִצְרָיו לְהַקְרָא : הַוָּא כִּמְן קָרָא .
קָרוּשׁ 'סִפְרִי הַתּוֹרָה' : וְאַדְמִי מִקְרָא' . בְּמַי אָורֵ פָנֵיו זָהָח : הַוָּא נְבִינֵן
מִשְׁהָ . דְבָה קְמִי מִרְהָה' שְׁדָא : וּשְׁלָמָה לְמַאֲוֹמוֹת דָמִים . וְתָם רִוּם
יְקִירָה : כָל רַו וְלֹו דָבָר . לְמַגְלִי אִיקָרָה : וְאַקְרֵר הַמְמַלֵּל 'מִקְשָׁר' . 'בְּשָׁרוֹי
הַשִּׁירָה' : דְתְּחַכְמָת הַאוֹינוֹ . הַשְּׁמִים וְאַדְבָרָה : וְחַשְׁמָעַ הארץ אמרוי
פִי . וְאַנְהָ רַזּוּ מַסְפָּרָה : יִעֲרָף כְּמַטְרָ לְקָחִי . וּקְצִיר יִתְקִירָה :
וְתְּאֹול בְּטַל אִמְרָתִי . עַל הַלְּבָב 'דִּישָׁוֹרָה' : כִּשְׁרִים עַלְיָ דְשָׁא . עַד
דִּינָן^d הַרְעָ : וּכְרַבְבִּים עַלְיָ עַשְׁבָּ . עַד יִתְיַטֵּב המַפְרָח : אַנְהָ סָוד

*. בָּא 18 T. 2. מִמּעָן 12 T.

Q 2

בְּיָמֵינוֹ תִּמְהַלֵּל
נֶשֶׁי תִּבְתְּחַזֵּר רוחֵי;
וּנְפָשֵׁי וּנְמַלְכֵי:
יזְבִּי יְמֵה יְתֻן.
זְיוֹהָה נְגַעְיוֹ קָרְבֵּי:
עַלְיוֹן וַיְצַלְנֵי מִן רַעַי.
מַה דָּאַנוּ עֲחַשְׁבֵי:
קוֹמָה יְהֹוָה וַיּוֹפְצַוּ חֲטָאֵי.
וַיּוֹנוֹסְוּ מִפְנֵי חָבוֹבֵי:
בְּךָ וּבְשְׂמָךָ וּבְכָבוֹדךָ . וְלֹיד דָרְכֵיךְ שִׁים מַושְׁבֵבִי : בָמָה יַרְצַנְךָ
וְאַרְצֵנִי . וְתַחַן הַרְתּוֹן עַלְיוֹן : וְאַרְתָּחֵת אַרְתָּחָתוֹן . מִן רַעוֹת מַחְשֵׁבֵי : וְאַצְלָחֵת
דָרְכֵיכְיָה בְפִנֵיךְ . בְּלְכָתֵי וּבְשָׁכֵבֵי : | וּבְכָל מַעֲשָׂה וּמִשְׁלָחָה יְדוֹי . חַן בְּרַכְתָּה
אָחָרְבֵי : וְלֹא חַנְכָנֵי בְמַדְרָשָׁה . לְאַשְׁר אָנָי מִצְחָה : נֶפֶשָׁי בְּבַקּוֹשָׁה . לְמַעַן
יַתְרַבֵּב עַחֲדָבֵי : כִּי בְךָ וּלְעַלְיקָ רְחַצְוֹנִי . וּמְנֻךָ לְךָ שׁוֹבֵי : עַת רַאיָתִי מַדְעָ
דָעָתִי . אָן מַעֲולָנִי בְּלָחֵץ אָבֵי : וְעַד עַתָּה לִיְם הַוָּה . אֲתָה יְהֹוָה
אַלְהֵי בְקָרְבֵי : וּסְטוּבָקָ עַלְיָה יְתָר . וּמְוֹרָאָהוּ נִצְבֵּה לְהָבוֹבֵי : וְלִיתָה לֵי מִן
בְּלָעְדֵיךְ . בְּקָוֵשׁ וְלֹא מַסְכֵבֵי : מַרְדֵי קוֹמָטָן עַל דָּתָךְ . וּמְהַבּוֹתָךְ בְּלָבֵבְךָ קָוֵי :
מַרְדֵי קְרָבָנִי קְרוּבָ אַלְיָקָ . וּמְתָהָרָנִי מִן מִסְתָּחָבֵי : מַרְדֵי אַמְתָנִי שָׁוֹבָחָךְ .
וּשְׁים לְמִיסּוֹנָה מַשְׁבֵבֵי : מַרְדֵי לֹא תְּבִלְמָנִי . יוֹם יְהִי מִקְוֵי : לְבִין יְדֵיךְ
עַלְעָרִים . עַד מַדְרָשָׁה חָשֵׁבֵי : כִּי שֵׁם' לִיתָה מַפְצֵי . מְלָנוֹ אַשׁ לְהָבֵבֵי : רַק
רְחַמִּיךְ וּלְתֹהַתְךְ . וְתִפְלוֹתָה מַשָּׁה הַנְּבֵי :

בְּיכָלֹות עַי זְמָרָתִי . אָז הַחַל וְאַדְבָּרָה : אֶת דָבְרֵי הַוָּה . וְלֹא אָסָף וְלֹא
אָגָרָע : בְּהַאֲלִין אִמְרָה . וְלֹא אָתַנְעַ בּוֹן שְׁקָרָה : וְאַנְי מַתְרָחָן עַל
מִן הַוָּה . שְׁמוֹ הַגְּבֹור וְהַנוֹרָא : יְתִיב דְּבָרוֹתִי . וְיִשְׁמְמוֹן יְשָׁרָה : פְנֵי כָל
נְבָן וּחָכּוּם . וְיִהְנוּ מִשְׁתָמָרָה : וְאַלְהֵי אָבֵי בְעֹורי . וַיְהִי לֵי מַעֲורָה :
לְשָׁבֵיל קַשְׁתָה . וּנְפָשֵׁי בָהּ יְגַלָּה : וְיִוְרִיאָנִי מִתְהָאָה . וְמַה לְנָה בְּדָא : מִן
רַב תְּהַלּוֹתָהוּ . וּמְטָנִי עֹורָה : בְּרַב סְעֻדּוֹתָו . עַד אָנוֹן מַעֲבָרָה : וְהוּ
לֵי 'מִן וּעוֹד . לְפָלִיטָה מִכָּל רָע : כִּי זֶה הַמּוֹכָא רַב מַמְּיָה . וְאַנְי מַמְּוָ
זְעוֹרָה : וְלֹא אָכְלַ לְבָא כָל עַת . וְהַנְּפָשָׁ מַנְיִ קָצָרָה : | וְאַלְלָם 'הָלָם
'הָלָם . 'בְּרַחַצְוֹנִי עַל מַרְדֵי אַבָּרָה : בְּדָרְכֵי אַלְיָו . מִן שְׁבֵיל הַתּוֹרָה :
וְלֹא אָסָור יִמְנַזֵּן וְלֹמְאָל . עַד אַמְתִי מִסְבָּרָה : וְעַתָּה הַסְכִּית וְשַׁמְעָ
יִשְׂרָאֵל . וְאַנְדֵי בְּוֹנִינִיךְ וְאַבָּרָה : פָה 'עַמְלֵד עַמְדֵי . וְאַזְן יִת הַמְקָרָא :
כִּי הַמַּדְרִישׁ מַוְלָעֵךְ . דָבָרִים יְקוּרָה : חַתְמָר בְּמִשְׁמָעֵךְ . תָּרֵךְ וְאַתְּ
הַשְּׁירָה : וְאֲתָה תְּבָא 'בְּשָׁלָם . לְלִמְדֵ מסְפָרָה : מִסְפָרִי יְוּדִיעָ יְתָר .
לְטַבּוֹתָה מִפְתָּחָה : 'בְּתַנְיוֹן קַצְתֵּי כִּי כְשָׁמָן . 'דְבָהָל מַשָּׁה קָרָא : בַעַת עַמְדָה
לְמַנְיָד . עַמּוֹ עַם לְשָׁרָה : לְשָׁמָר שְׁבֵיל קַשְׁתָה . וְהַנָּה כָד שְׁדָא : יִסְהָלֵךְ
עַלְיוֹן . עַלְמֵי לְעַל וּלְרָע : כְּדָ אָמֵר 'בְּזַכְוֹתָה' . הָאוּנוֹ הַשְׁמִים וְאַדְבָּרָה :

בלתי : אלא מן חסרון מון יגלי . נסתהר מה קבצתי : כי 'זבני אלן' .
 אתקף עליינו מלתי : מצעא הידועים . בין עמי ועדי : ועדרה מסכינה
 אני . בעת ההיא פניתי : פni בדור זהה 'בו דחילה רבה מצאתה : כל ים
 והוא מתחפה' . בהיפות רברבותי : והצער בנו שרי . בעין לבי חוויתו ;
 ואנחנו באבל רב . מבגלא מכריתו : סמכין וארכונין ותנה סיתוי ;
 וכך אשר אין להם רעי . במלעת המכוד עתי : ואתקפת פנותה וסנתה .^ט
 בזאת 'זבנותי : טני מלמים יטימה 'זהלבך בן משלתי : ואולם 'הָלֵם .
 אני ברי שבתי : מלאה 'בנפשי נְקֵד' . כدمات מה אתי : עלי رب ננו .
 ואוסף 'בצורתה : מון מות דרי . ונור מצנפותה : זוקן קחל עבראי . דברים
 טרו צלחות : שלמו הוה 'משלמה . מון דבריו אלפתה : והקסדי עלי רבה .
 בעת אין צפרתי : מון אבי יתום מסכין . ובמצעאו אסתוברטה : וההה
 יגידני טוב הדרך . וייטיב לב שכירותי : באב רך יסוברני . והتورה ממו
 שמרתיה : הא מון חסרנו הא . אומך בארכיך חיוטה : ואולד עליו אבל
 שיאולה . ועל מה טמו 'חסכתה : ואדרש מרוי כל עת . ولو ארדים
 נקעותיה : אין לשים הרחמים והרלוו . על רוחו 'טטלתיה : ובנן לה
 אמן . ישיב בו צמותה : והמודרש מון צדקת . מון שפיע אמירותה :
 לעדרי יפריש . ויסבלני על נואלה : כי 'בונני 'חסוך . בסדר עדתיה :
 וכבד פה ולשון . וערלה 'שפתי : ומה אמרתי מימר . ונפשי מה
 נלחי : בז אלא וחיק . למתה די ריחותה : מפרק תחכני בחיק . לטב
 דברנותיה : עד לא ישכח זכריו . בחוי ובתר מותה : 'שמשכם' אברהם
 שלו . עבר כל ידיעו בעלתי : לדוש רחות מורי . ינחים על רעותיו ; | ועם
 זה תמיד לו אקרדא . וארדים צבעותה : אה מון רחצוני בך ועליך .^ט
 לשועתק קויתו :
 אין ביהוה אלהינו :

עליו עוד שירה טובה הסידרה נдолה . תשתמעו שירותה תנוי כי בשם
 והי מון מימר אחי אברהם החוכיר . אלה אל ימי חייו יותר .
 'בנויות מון נורו זורה משער' . אמן ;

בשם יהוה הנדרול . חישר הכרוך היבול :

אתנלו' ואתפחר' .	'בזכות נפשו ולבי :
במדבר התמיד באלהו .	כמה דו עלי לאהי :
רוממות רב רבנותו .	ורב שמו הרבי :
או החל באלה .	ובדרכוו אשוי :
משתעבד קמי נדלה' .	ואסיך אפּן מרלבוי :

נוו' הארץ' . וועליך בחסרו יישע : בשמירות מועדייו . ר'הו ר'יעך 'בשערה' :
 מן ר'וי חשבן קשטה' . בכל שנה מהל'שה : ואמת' זה יקום בעמאות' . וזהה
 עם שימושה : כל חדש בחדרשו . עד מודע סוד קרשה : בחשבן צדק בובנו' .
 תקום אתה 'למולשה' : מרי ישים זה ברית לא יברת' . וודרך בו הפשה' :
 ולא יוליבו ממרק' . ובחיי זהה תירושה' : בכל שנה מועדיך' . ואתה 'ברב'
 שלחה' : אמן מן יראתך' . 'בשמון' ברכבתה ממלה' : מי כמרק ולית כמרק' .
 בכון לו עשה' : כה' זה המעשה' . ר'רביאנך בו הנשא' : וקרבך מרך לנדו' .
 ויהב לך תורה קדושה' : ושmarkt את הלמע' . ובחרך למתחפה' : על יד
 נביך וחבילך' . נור בראיה ושם'ה' : | לשחתתך שמ'ו מן השם' . ואתקרי
 משיח איש'ה' : עליה' בו מיתוביתך' . ושם גלונייך פרישה' : צפי רב מתחנותך' .
 אה אח'י ואניש'ה' : במלחר מן שנחך' . ווקום עליה' ריש'ה' : עד מתי אתה
 דמך' . ונפשה' מנטשה' : אה'ר' מה תה'לך' . ולא היा לבקשה' : אלא מה
 הוא דבנה' . ועליו הפשה' : וקשתה ממרק לא' 'נס'י' . ר'ק נairoothה קרשה' :
 ואתה לו לא מתחפנה' . אלא עוזב בקושה' : מה ראתי במדרך' . תרצ'י
 'בנפשה' קשה' : ותרמי במעשך' . כרמות כל רשות' : וקטול נרמרק' בירך' .
 ועליך' חטא מנשא' : מה' זה המעשה' . ממרק טב מדרשתה' : תנ'הה אל
 הרע' . עד תרבין תחת מושא' : טרח עלייך' מושא' . ואתה ערבה נישה' :
 רץ' וחייב אה'דיתך' . טרם בה חתנכשה' : כי עלמה הר' אמר' . לא תקם
 'ביד' בלילה' : לא תרע אלא אתה' . הלויך מונရשה' : ואתה תחת משאר
 רבין' . ונפשה' מתקשה' : אה'ר' הרעות' . ובנד עונה לבש'ה' : ומה תחפורה'
 אלא אתה' . פרווע יה ראי'ה' : לעית חטומת ר'גלאך' . ונפשה' בזווו' חבשה' :
 כדר' תקום לחשכנה' . על עמל'י ביש'ה' : יונגלי עלק' ערדים' . אקרים בך
 מחשרשה' : ושםה לך לא מציל' . ולא מושיע עד יושע' : והן הואנק' רע'
 עמלך' . נפשה' באש תורי'ה' : ראה' ושמעו' ישמור' . ושוב שובה' חדרשה' :
 ואורע הירא בלבך' . אולי' תדרשא' ר'שא' : | עשב מזריע זרע' . תחותה
 מתקורה' : בזה' הים הקדוש' . ואקטיר מונရשה' : על מובה' הצלות' .
 חשבות' דבש'ה' : עד ירצ'י מרך עלייך' . ועונותיך' ישא' : הר' מה' דאמר'
 על רבותו' . בתורה הקדושה' : נצ'ר חסר לאלפיים' . נשא עון ופשע' :

117 f.

118 f.

תנים יומה נימר כד'ו . לשמעיו דבירות' : 'בזאת השירה' . ומה' בתוכה
 ערבית' : מן לחים המוכח' . על מובה' בוננות' : ולפני שמוועה' . הנה נא
 הלאה' : 'לדבר אל ארני' . והמימר בה אורכתי' : אלא ולא אתה' . 'בדבר
 אווכחות' : וنم כן לית אלמוד' . במאה לא' למדתי' : ועם זה אני רעי' .
 ואל ארא'ה' ברעת' : ולית מן בעל דברים' . רק מעט מעת' מלעות' ;
 ומה' אמרת' 'ברן' . ומה' קמייך' זכרתי' : רב עלי' זכרנו' . ولو וחיך מה'

מערב עד ערב . כִּי מֵאַתָּה: בָּמָרָא וְחַצְלָה . בְּנֵצֶר עֲנִינֹתָךְ: מַוְּפָה מִן
הַחֲפָלה וְהַחֲנֹן . וּמְקָרֶת אַרְחוֹתָךְ: אָוְלִי יְהִקְבֵּל צִיאָמָךְ . עַם מִינִי
הַאוֹתָךְ: וְשַׁבְתָּה וְשַׁבְתָּה יְהֹוָה . אַלְיהָךְ אֶת שֻׁבְתָּה:

רתאי רתאה . רְחֵם וְהַשְׁלֵף בְּרָתּוֹת: וְלְקָעְמִים פְּנֵיךְ . סְפִיק בְּסָלִיחָות: בָּוה
יְוָם סְלוֹחָה . וְשָׁמַע הַנְּקֻעוֹת: הַךְ דִּי אַמְנוֹתָךְ . אַכְמָר בְּכַפְּרוֹת: אֶל
עַנְיִי הַנֶּשֶׁף וְהַצִּיל מִן הַעֲנוֹנוֹת: כְּפֵר לְעַמְקָד אַדְנִי . וְאַפְתָח טְבָ אַזְעָרוֹת:
לְקַבּוֹל מָה יָעַרְיוּכוּ . מִן לְחַם הַחֲשָׁבוֹת: פְּנֵיךְ אָה אַדְנִי . עַל מְזֻבָּח
הַוִּימְרוֹת: וּלוּ מַאֲתָךְ עַזִּי . וְהַולְכָו בְּקוּמוֹתָו: עַל מְשִׁמְרָה מֵהָחֲדָרָה.
מִן הַחֲקִים וְהַתּוֹרוֹת: עַד מַעֲבִידָו מַוְעִידָךְ . בְּשָׁמָה וּבְזָהָה: וּבְוָא מִן
זה לֹה . מְחִיטָב בְּמִבְאֹותָךְ: וַיֵּצֵא מִן לְדוֹן . מְתַבְּרִיךְ בְּמִזְעָדוֹת: עַד כִּי
יָבֹא שָׁלוֹם . אֶל אֶתְרִי רִמּוֹת: יָשַׁכֵּן בְּטָח בְּדָר . בְּטָלְלִי הַסְּכוֹת: פְּרָדִים
אַילְנָה נַצְבָּה . וְשָׁרְשֵ׀י מִיסְדוֹת: | מִן אַקְרִים אַרְבָּע וּמִבָּבָב . פְּרִי מִפְּרוֹתָה: ٢٦: ٢
מִן פָּרִי עַז הַדָּר . וְמַאוּרִי מִופָּעָה: וּרְיחֵיו רִיחַ מַרְדָּרוֹר . לִיהְוה נִיחָה:
מִן כְּבָהָת תְּמָרִים . וְעַנְפֵי עַז עֲבוֹתָה: עַם עַרְבִּי מִישָׁר . וְהַאֲרָבָע אַקְרָדוֹת:
תְּקַח תְּשִׁים אָה אָחִי . תְּעַבֵּד לְךָ סְכוֹת: חַשְׁמָן בָּה לְבָטָח . הַךְ דִּי חַמְצָה:
אָחָה וּכְל עַדְתָּךְ ? זָי יְמִים מְלָאֹות: לְמַעַן לֹא יַקְרֵב אִישׁ זָר . אֲשֶׁר לֹא
מְזֻדָּע הַאֲבָוֹת: כִּי מַצָּאת אֱלֹהָה . דְּבַתּוֹרָה מִבְּרוֹת: דָּאַמְרָכְל הַאֲזָרָח
בְּיִשְׂרָאֵל . יַשְּׁבָ בְּסָכוֹת: סָוד וּלְזוֹו רְבִיאָן . עַד מְזֻדָּע כָּל הַדָּרוֹת: אַתָּה
בְּמַטְרָו הַלּוֹק . אָה בְּחָור הַמְשָׁבָחוֹת: מַה טָּבָב בּוּ וְאַתָּה סָלָק . אֶל קְרִיש
הַטְּבָרוֹת: הַרְגָנְיוֹם בֵּית אָל . בְּמָקָרָה וְהַצְלָה: וּשְׁם' אַתָּחָן וְאַתָּנָפֶל .
פַּנִי הַמּוֹבָחוֹת: בְּיִלְמִים הַשְׁבָעָה בְּלִיל . חַנְלָא לְאַלְיהָ הַרְוחָות: כָּל יוֹם בּוֹנָן
חַתְחָנִי . וְתוֹיָף מִן הַצְלָה: בְּעַרְבָּה וּבְבָקָר . בְּשָׁמָה וְאַיְקוֹת: פְּנִי יְהֹוָה
אַלְיהָיךְ . וְחַקְרִיב קְרָבָנוֹת: עַל מְזֻבָּח הַצְלָה . וְתַעַלְהָ עַלְיוֹ עַלְוָה: וְהִיְתָ אֶךְ
שְׁמָה' . בְּלָבְלָמְלָיא' חֲדוֹת: עַד תַּחַמְלִי בַּיּוֹם . דְּחַקְדָּיו בְּכָדוֹת: שְׁבִיעִי
מוֹעָדִיה . קְרִישֵׁי חֲסִידָות: מַה טָּבָב מִן מוֹעָד . דְּהַקִּיב בְּתָרִי שְׁמוֹת:
שְׁמִינִי וְעַזְרָתָךְ . לְחַפּוֹשָׁה בְּנִירָוֹת: וְמַהְהָ עַמָּה בּוּ מִצְתָּמִית . לְמַשְׁלָחָה
הַמּוֹעָדים בְּשָׁמָחוֹת: | דָו תְּהָם קְיָי בְּדִיד אֱלֹהָה . וְגַלְגָלָו יְהֹוָתָה: וְלִיתָ לֹו ٢
רְמוּוּעָרִי . מְתִיסְרָד עַל עַשּׂוֹת: מַעֲשָׂה מָה עַשָּׂה . בְּיִוּמִים מִתְקָרְמוֹת:
יִמְיִ הרְצִין וְהַרְחָמִים . רְהֹאָת לִיְשָׁרָאֵל מִמְשָׁלוֹת: וְהַמְּעָשָׂה הַכָּה לוּ עַד .
מְתוּדָע בְּקָרְשׁ כָּל תּוֹרוֹת: וּפְתַרְנוּוּ מְתוּדָע . בֵּין בָּעֵל הַמְּדָעוֹת: יִמְטָנָך
מְרַךְ יְתָה . אֲהָה הַעֲדָה הַואָתָה: בִּימִי רְצִונָה . וְעַלְיִקְמָעוֹרָות: וּבְךָ הַבְּרָכוֹת
תְּשִׁרְיִי . וְתַשְׁבַּב לְאַלְפִי לְבָבָו: וּהְפַרְקֹן בְּמִקְרָוב יְתִי . וְתַחֵי אֶת בָּעֵל
הַמְּטָלָכוֹת:

שָׁלָם לְךָ יִשְׂרָאֵל . הַעַם הַנְּלָשָׁע: אֵין נָנוּ כְּתָךְ . לוּ מַרְחָה נְשָׁא: עַלְיוֹן עַל כָּל

111. f. צא נא מן המקום זהו . ובשלם נבוֹ גלונו אהן : | ורחה שביעה דאתבנה .
 צור ישועה לתחביבין : דו אוצר מליא כופר . למי לחוביוں שביבין : אןלא
 בו פרקן רב . לית עורן לה' דטין : היא ארבע אקלים . גלונו בן אולדמן :
 שבתון זברון תרעה . מקרא קרש וטשין : היא כדמות אكري . עלמה מנן
 מיטדיין : אש ורוח ומים ועפר . ואדם בן אתכון : ודמות ארכע' זבני .
 נן עהן : פישון וניחון וחקלן . ונחר פרת וכטן : כלמות ארכע' זבני .
 השנה בן חורטן : קור והם קין וחרפ' . רן להן מkapן : כן נס הוא מרמי .
 לארכע טורי אבן : היא דמות אكري . בון סדרי השן : כדמות מה בו
 אשתיי . מן מועדים רטין : בוה אתקדרש ואתעלצם . והנה אבן : גלני
 רבוֹתוֹ . רבים וסני מכן : ולית בחדרים דמו . סורי האידי' מרלהפין :
 בריח הסליחות והרחמים . יאן על תחבה וין : הח טובי תחבה . בנציריו
 בו שטן : וישכן ישראל . בטח בדר אמן : בשמח וטوب לבב . והשובה
 לו' טן : עד יתנצל מן חובייו . וסדר רע עמלן : עת יקנא שובה יתפרש .
 קמיי יחדד וילן : בתשעת ימיה . דלתחותבה מהדרין : אויל יקרם
 תחבה . מפאץ מכל דין : על יומ העשור ממו . וימלש' בשפטן : כפירות
 יום ה'כ'ב'ור . דבוֹ לא'יב'ה' דודין : טוב מון יעבר עליו . והוא בפי' מרנן :
 בטהלה והתרהן . ובטהרות הָעֵן : משבח ומצעי ומרומים . בנציריו
 סנד ומרבן :

112. f.

קום זרו תחבה . ואתנור' בטהותך : בוה הום דת'חדרל . לקבול שובלך :
 ואבנה' ערי השובה . וחרב ערי רעוותך : שם עמליך הטוב . ואכרצה
 רשותך : וצום לאלהיך בנציר . ואנגלי' אנטירוחך : הום פני מרך .
 גונש האטאותך : הום פני מרך . וקרע שלבותך : הום פני מרך . והטב
 מקרואותך : הום פני מרך . ואחנגל' בצלותך : ודע אן לית בעמיהם
 והנווי . קהיל קדריש בטהר : לו ציאם ציאאמך . דללה בז מדראותך : במה
 אמר עליו . בדרי איקדרותך : כי יומ ב'ג'רים הו לא'יכם . רן קובל
 לשובלך : לכפר עלייכם . מן מני רעוותך : צפי פרנקן בו . גלונו
 מיטובייך : בוה הבשרון הרב . דלית לעורן בו דמותך : טובך בו ישראל .
 תלבש בנד ניורותך : הום הָעֵן הו יומך . תהרברב בו חדותך : ותלאותה
 ותחותבה . קעימים סביבותך : יפה לך כר חיקום . חסב כפי' נכסיפותך :
 חלק מוה וחלק מוה . ועריך על שלחן תשבותך : והקטיר קטרת השובה .
 על מובה פללוותך : עד חסק ריח הניחח . לממען דרישותך : חשב עלייך
 הרתו . ותורזו בפ'צחותך : מן רע מה עשית' . ותנו' ב'ב'הותך : ממו ואתה
 עארש . כבן שעוטך : מה עליך מן הרע . רך נקי מון שמוטך : וצלם
 אימת מרך . יופה על צלמותך : אין היה' חפש . בצדק שמירוחך : בו

113. f.

רוחן מכל מזעיק: בחר מה היה · צר וכבר חשנים: צא אהדי
מייל · קרבן יהוה הצדיק: מתחדר 'בר'בביו · ודםו בדילו אריך: סלק
כובב מניר · 'לכום פרעה' יניך: עד בא לשפתם סוף · ועליו שם'
אריך: ואנלא לו חמן · סימן רב וחזק: | עלי רצון ורחמים · ועל^ט 14 f.

ד'בביו אציך: כدر אקאה מימי ימה · ולמעברו אתחריך: שנים עשר
פרקה · וכל שבת באחדה אמשיק: ולשב הים להרבה · ובזמן דלא
טפי דליך: על פתחו דרכ' שלמה · עד כי החל ישראל מסתתקיק:
בשםך רב זהה · וחדרב' 'בגנו' שביק: ורכבו ופרשוו וחילו · כליל שם'
אמתקיק: ווישע יהוה ביום ההוא את ישראל · מיד מצרים הונדריק:
ויסירו 'בגילות אלה · היישר והצדיק: ויאמננו ביהוה ובמשה עבדו'.
ובקל רם שם' צעק: בקצת או ישר · בחשבחות חמלתק: ועל פי
מיומר משה · סדר עמה צעק: יהוה נבוד במלחמה · יהוה שמו צדיק:

פתח נפתח טבן · ונעבר ממנו: ועל ישראל נשקר · ונצעי ב'בונו: 'למוציאו
מן ים סוף · והוא שלם מן זילינו: על ליתנו שבוי · וינערין יהוה 'למייסינו':
ושב ישראל מישם · 'בגלו רביינו: לספר מספר סופיר · יקום מן קדש
חשבנו: הוא מספר חמשים יום · בן מרן פקדנו: מ מהרת השבת · עד
ב'יקום וספרנו: שבע שבתות חמימות · כן וכאשר צוינו: בשבעה
שבועה · ובן גלא אלהינו: חמחים בכדים · לעיני אבותינו: בכל שבוע
חמה · למגלי אימנו: עשות תקנה' דתcken · כל חמה' בתקנו: | ושמו^ט 14 f.

למוסר עמו · עד גלויה' על ערונו: כי בראש בא בים סוף · ורבבי
שב ליתנו: והשני בא לרמה · והמים המרים לו המתקנו: והשלישי 'בגו
אלים · תליה סימנים פנסנו: והרביעי במדבר סין · המכון לנו הורנו:
וח חמישי 'בלפדים · מים מן הזור אשקנו: והשישי 'במו עמלק · על יד
תלמודו נבינו: והשביען על לנפי' 'נשדים · במדבר סיני יחנו: 'למשמע
קהל מתחיל · תקייף שדר ולא כמוני: קול אלה אליה · 'מדבר' 'ברבות
רבינו: בעסרתי מליה · לא בפם ולא לשנן: ואראה' חמחים ומוראים ·
וארבע שגבים אולדנו: אש חשך וענן וערפל · וצבאות הקדש מעינו:
בארשות מרן אמלסרו · וסלבו בחר ואתייכנו: ומשה קדם על כליה · וקעם
קמי אדונו: ידבר והאלים · בקול רם יענו: מן ארבע הפאות · לא
בלשון מקראנו: וכל העם שמע את הקולות · וראה מה אודע לנו:
ואתקשטו וחכמו · קול אלה ויאמננו: בו ובמשה עבדו · ויסירו על שלטנו:
או לית אלה אלא הוא · חי אחד ולא לפנו: ואתקשט אימנון בミיד ·
שמענו ועשינו: מכן יתברך שם מרן · ויתודו בכל' 'עדנו: מורה לה
לבדו · נימר בפיינו:

מתודע . ארשה בו לנן : 'בנו דין' כתבה . ושם עליו עמידון : 'ברוח רב ונдол' . יקום מן רזי החשבון : כמה ישתי אמיתו . עט מובה כל זבן : בחלשות כל שנה . יתקע בו שופר טבן : עד יהיו בעתו . לא שקר ולא זירן : מובה מועדי יהוה . אשר בם' אסגילןן : על זה היתוב הטבן . ולא חלק בו לעורן : רק דרך חתימה . בה' צדיק מרן : על בני רחמיי . בעלי הברית הרבנן : עד לא יהיו הלו' . בחתעו מודמן : בנויים ההם . המשללים 'בלן' : יומי פנותה . ואנו קעכין בחן : הנפש ועוריו . כל עובדיין בן : לא ימשבו על אמתה . אין במעדרין והן : במעשהם כל משפט . מתחפאים וכל בן : משפט הר' הַאֲלֹהָתוֹ . ולא ישׂוֹר חן' להן : כי גוי אבד עזותיהם . ואין בהם אל בון : נשוב 'ביהוה מנון' . ורע עבֶּן[D]ון התרן : ונחפה' אל שביל קשטה' . אויל ננו מתחנן : למודע עוזן . מה עליו עמידותן : מן אתה נחלה' בו . ונתקע שופר דברן : 'בראש על דרי' . המועד הטבן : יום טבח מה טבו' בו חרות לבןן : נוכר בו גלוג כבר' . ונעל'ה' לו הדברן : אחורי נצא מבית הזה . ועל כן ובידיל לנו : מודהה לאלה . ולית אלה אלא מרן :

. 113 f.

סודים רבים עד מותר . סודי המועדים : מועדי יהוה אשר . הם מתיינדים : לנו תורה משה . שבעה מועדים : הובן מובאן . 'דבריו יהיו' רודים : יקום מורהו . ותחנני עליו עלהים : בן רוז חשבן קשטה' . דאתבנו עליו ביסודותים : בכל אשר לו ירו . בעליו העדים : אשר במלטו . אמלאת לנו הרים : וינוו באשר יפלא . מן מועדים ומועדים : דעל אמתה יתקוממו . לא 'שקר ולא אדים' ; ולא פאת ולא יתר . אלא צדק נועדים : עתה נבוא למדרבון . ונזהה בו עלידים : מן שריו השנה . ונעבר ירדים : מן ראש החדשים . דאתבנה על עמודים : 'חיה' עמודי רוחחה . ואקבעת בו צמידים : על מוציא ישראל . מבית העברים : מעברדה קשה . וככלם' מתחדרים : בבכורי מצראי . הבישם' המרדים : בחצי הליל' בלקייה . בתר מופתים כבדים : אתחעש ביד חרוי . ארסי הדרקים : וועל'ו הפסח בעתו . כפי הפקודים : על חוקיו ומשפטיו . במלאת העובדים : ואכללו אותו בקהלון . ואנו משבחים ומודים : על מצות ומרורים . בשמחות חסידים : מתחננים פנוי היכולה . 'בלבבים חרדים : אמרים לו תשבחן רב' . ופני גדרו משחעדים :

. 113 b.

עתה נצפי לישראל . והך מצערים טליק : והוא שכן לשבעתי . והנור עליו מליק : ורצון מרה שרי . על מחנו ויהק : מלאך האלים . לפניו יוליק : עמוד אש וענן . 'בליליה ואימתה לו חלביק' : והוא הלו' בשםיח .

דתו.لن נן' עדן מקור: וסבולי רגל אימנו. לא ימתי בון עזר: והלווי שביבו. חכמה בוה וכי ישור: טהורה קשיטה. אין לית בם' אරור: רק המתפניע לעולנו. זליי משקיה מי בור: המזוק והצדיר. ראש Kapf מדורר: ווועם המעדר הרוב. יהי ברבר צדור: לא יצפי היל' יחפני. יפל רכבו אחר: עת יתגלי הפרדען. וורהא' כמאור: שם' יתנסה ראש עמו. ושם' יפק ממו ריח מרדור: ומן חילל' לילתו. ישוב מן חפלתו ^{עא} חסור: ויישפט מרזן משפט צדק. לעיני הכל ספרו: להבריל בין הקדרש ובין החל. ובין הטמא ובין הטהור:

כון נור משה בן עמרם. אופע נחר מופע: בעת אתילן' 'בשלום'. על עולם יפה: וכל נסתר במובאו. 'בשםך رب אהלה': וכמו מוה אתילד. והנור עליו שלופה: | אגלה מבדילתו. 'בسمנים תקופה': ^{טבב. ג} כר כבודה שרא עליו. וסוד רבותו אוסיפה: 'עת בא מקריב אמו'. והוא יפה תאר ויפה: מראה' לכל ראה. הא טובוי' דלו צפה: סטן ואסכו לחיין. אתה ורפא ירפא: נבייא בחר לה' מרזן. ומיתוביתו אסקפה: נבייא כר בא רחות. יתרתי קדש כל משפה: נבייא שא מעל עמו. רבות המניפה: נבייא רבת מבדילתו. ואגלה בכל פה: נבייא דרכ' ברגנוו. תוך האש השפה: נבייא סלק להשימים. ואמלל פה לפה: בפראה' ולא בהידות. בקדש כל משפה: ובתר קבל תורה. לכל חכמה מואלפה: עץ החיים לישראל. יילך לה' וילפה: מהלליה מות יומת. כי כל מן ^{עא} חלפה: אווי זה לו אווי. נפשו מלך שפה: לא תודיע ולא תצמיה. רק רעות ^{עדרה}: וקוץ ודרדר אצmach לו. וחילקו מגיפה: ומרתוש חול בו מצור. חץ ים לא יבטל' שפה: רק המלבך בחדרה החורה. ימטי כל נכספה: וילבר מן פח פרדים טבן. וישלח ידו ויקטפה: מן עץ נגמר ^{למראה'} טוב ^{עא} למאלל. ויאכל וינשך ריח סמים נטפה: ויישג טובות חסידות. דין לין מקפה: וכל מה ידרש ימטי. ומדרשיו לא ירפא: ומן יקי ישועת אלה. בעתו מוה אטראפה:

נא מאדנו נתן. ונבנה' לנו בניאן: דמסוי על הכוח קומטה. ונסקפו ^{טבב. ג} 'ברברון': נביה רבה משה. בן עמרם נבייאן: דאתבחר מן הבריה. לגילג מיתובייתן: מן עורן כל הגוים. ימין ושמאל סביבותן: וחכמינו לדתו. דכא ישא אתון: עליון על כל גוי הארץ. ושם לנו זה הבסרן: לנו כתבי הקדש. ואת לוי למדנן: 'בשמירות מה אשתני'. ומה לאוי עליון: מטרו בכל עת. עד לא ישכח מפין: ועוד מודיע

לפניהם רמה ; ואבנה ממנה 'בשלה' . ובא בצלם והאיומה ; ונ"ד הקיאם שלוף . ובין עיניו עימה : והוא אקר דר' עטף . נקיון מכל מומחה : ונח איש צדיק ותמים . מודבי מון הזמה : 'דבטוב פעלחה' עם מרחה' . אסיב שלמות עלמה : עד קשטה לא יכסה' . ושם כל זה למה : ארישת בו יכלתו . ורבתו הצעומה : קלש קשיט הקלש . וקס בזבונו דמע : מון אברהם שביעי . מון השם אשתחמה' : דו אור קדר' בריו . מון יומה קדמה : ואתבכה' 'בכיר חוכלה' . 'בשחוקי רומה' : ועת בחר מרן יגלויהו . ויעמיר בו לעלה ; בבר' בו כל מתכוון . במקה וברומה : מון 'בן בראשית' . ואחריו יום נקמה :

אמרנו : ונאמר :

לגלוּגַן עָמָרִים . בֵּין הַלְּבָבַ נָתָרָ : כִּי גָּלָנוּ מַתְּרָבָבָ . וְהָן דָו מַנוּ דִּתְוָרָ : גָּלַנוּ זֶה הַכּוֹבֵב . דַּאתְרָבָה נָרוּ עַל מָאוּרָ : זְהָרָה וְשִׁמְשָׂה . וְלִמְהָ אֲתָבָרָא מַן אָוָרָ : בְּעַלְיוֹן וְחַתְּחָתָה . הָאָמָן נָרוּ קְשָׁוָרָ : וְהָ שְׁרַשָּׁ בְּלִ אָוָרָ וְאָקָרָוָ . וְצְדָקָנִי עַל זֶה הַמִּימָרָ האָמוֹרָ : בְּרָאִשָּׁתָה . הַאָמוֹרָ יְהִי אָוָרָ : עַד הַהָיָה וְהִיָּה . וְיַדְרְלִילָלָלָהָם בֵּין הָאָוָרָ : הָאָוָרָ הַהָוָא וְיִשְׁמָהָוָ . 'בְּצִפְתְּחוֹ סְתָוָרָ : רַק הַהָיָה יַתְגַּלְלֵי' . עַל צְלָם כָּל טָהָורָ : מַן בְּחָרוֹי הַשְּׁלַשָּׁה . רַו לְמַבָּאוּ בְּסָוּרָ : וַעֲתָה בְּחָרָ מַרְןָ מַוְצָּאוּ . 'לְרָחָמוֹת בְּלִ דְוָרָ : דַּרְךָ כּוֹלְבָוּ מַן לֵי' . וְוַרְחָ בְּמַנְדָלָ קָחָתָ בְּנוּרָ : נָרוּ מַדָּעָ רַעֲתָהָכְמָהָוָ . וְלַקְעָעָ עַמְרָם בָּא עַבְוָרָ : וְסַלְקָ אַלְ . קָרְבָּ יַוְכָּבָדָ . וְהַהָיָה תִּמְןָ דְּעוֹרָ : דַּעַר עַלְיהָהָכְבָדָ . וְלַבְשָׁ בְּנֵדָהָנָרוּ : אָוָרָ פְּנֵיהָהָהָקְדִשָּׁ . וְקָם בָּו נָדָהָבְסָוּרָ : בְּסָוּרָ 'בְּטַבָּמָוְלִידָ . לְבָל דָרָ וְרוּרָ : וַעֲתָה אַתִּילִיד 'בְּשָׁלָםָ . וְאַתְּנַצֵּל אָוָרָ מַן נָרוּ : קָבָלוּ הַכְּבָדָרָ וְאַוקָּדוּ' . וְלוּ הַהָיָה נָטוּרָ : וַיְיַנְקְהוּ דְבָשָׁמְלָעָ . וְשְׁמָן מַהְלָמָשָׁ צָוָרָ : וְכָל צְבָאותָ הַקְדִשָּׁ . תְּקַלְעָוּ שְׁופֵר דְרוֹרָ : עַל דָדִי מַבוֹאָוָ . וְכָל אַחֲד לְחַבְרָהָאָמוֹרָ : נַתְבָּסָר הַיּוֹם בְּמַקְדוּםָ . זֶה הַמְוֹלֵד הַתְּהוֹרָ : לְדוּ נָדָר לְקַרְאָתָהָוָ . וְנִצְפִּי לְהָזָהָהָמָאוּרָ : הַטּוֹב הַהָוָא דָאָתָאָ . לְכָל חַכְמָהָמָקוּרָ : וְיָרְדוּ וְלוּ שְׁמָשָׁוָ . וְכָל מַנְנָ בָא לוּ שְׁמָרָ : וּבְגָלָגָן נִקְבָּוֹתָוָ . 'מְדָבָר לְאָמָרָ : בְּתָרָהָתָנוּ הַשְּׁלָמָ . דְבָר יִקְרָרָ וְגָבָרָ : בָא מַהְיָמִין אַלְהוֹתָהָ . עַל בְּסָהָ וְסָתָוָרָ : בָא אִישָּׁהָלָהָיםָ . 'דְבָחָרוּ וְלוּ שְׁנָוָרָ : בָא צְדִיקָהָהָנָאָמָנָיםָ . 'דְיַפְתָּחָכָל סְנוּרָ : בָא צְפִין הַחַכְמָהָ . 'דְמַמְנָנוּ לֹא תָסָדָ : בָא צָוָרָ הַיְשֻׁועָ . טָבָמַן יְהִי לוּ צָוָרָ : בָא 'מְפִצִּי מְכָל דִיןָ . הַגְּבָרָ לְכָל שְׁבָוָרָ : בָא חַמוֹשִׁיעָלָעָמוּ . מְכָל עַקְהָ בְּדָרוֹרָ : בָא 'מַצִּיאָה' האָסָרוֹנָיםָ . מְלָנָי בְּתָהָאָסָרוֹרָ : בָא מִשְׁאָה 'דְשָׁמוֹ' . עַם שֵׁם מְרוֹרָ קָשָׁוָרָ : בָא מִשְׁהָ 'דְשָׁמוֹ' . רָחָכָל כָּל זְכוֹרָ : טָבָיָהָהָעוֹלָם בָוָ . לְאַחֲרִי כָל דְוָרָ : וּרְבָוקִי

111 f.

1111 f.

כיד יכולתו יצירון: מבנגל עמו ישראל • ועל דרי איקרין: ברא זה
הישמים • ורכב בעורון: | כמה אתקדם המבדר • ועליו אתבנה' הוכדרן: ٦٩٥ f.
ישראל זכרתי לך • זכרונות יתלה: 'בתמחי הישמים • וזה מעט מен
מפתחה: כי בו סודים חסידים • ישתחב מן יצרה: וכובען לחוכו •
גולים וסורה: 'בתקון רב החכמתו' • וגאותו התרדיה: ושלטו מבן שלטנו •
ובבעלינה' שרה: ולא אודע כל רויו • אלא נדרלו הנורא: כי לא אנה
יבולה • יסני מספחה: יביא' עליו חטא • מן המוטף והמנרע: נשוב
bihava מזה • ונפשנו נשמרה: מן אריך אמרות • לית נדע אקליה:
רक הדרך הרך נלק • ובזה לא נברח: ובזען הלב נצפי • קרט
נורברה: ומן אנלה ולעל נפרש • דברים יקריה: במעות דעתן • 'בתמחי
הארע: 'דתקן לה' בחכמתו • ונליה מן עסלה: אהוי מה הוה • תחו
ובחו סדרה: ואפרישה אל תחתית • השמים באקירה: ובתר צחין
'בגאותו • מן השכבה אוריה: ולוח קרא יום • ולוח לילה קלא: ולקיים
לזר מן מים • והמים מן עזרה: 'למקומות אחד ותראה' • היבשה
ותורייע זרע: ועין פרי אישר • 'למיינו עשה' פרח: וולין שרצים
ועוף • יעוף ויברא: מיini הבחמה והרכש • לנו ימה ומדבריה: | שם ٦٩٦ f.
סודים חסידים רבים • יתרוך מפתחה: וחותם הכל בבריאות • אדים מן
עפרה: בטב צורה ייה • ורמותו מותקrah: נבר שלם אקיםו • ולשנו
שנרה: עתה צפה לעלמה • ומה בה מן תמי הגרא: מחר בסנדתו
ואמר • ישתחב באירוע רבן ברא:

כיד יכולות מרזן • מליא' מכל חכמה: ממו 'חתייר בוראיו • ויתכט' כמה:
דחלה חכמתו • ויבלהו הרלה: כל מן ומינו • גנים מתריאמה:
מחחלפים עד לא • אותו לא על דמה: ושרש הכל מן חסר • במלאת
הככמה: ושם אקר זה השרש • אדים בן הארמה: רדאכון ארבע
אקרי' • אש ורוח מים וקתרמה: וייח באפיו נשות חיים • ויהי
לנפש נשמה: ותחיה נפשו 'ביבלה' • מן 'בנה' ואקימה: ונטע לו נן
עדן • והניאו שמה: לעבדה ולשומרה • ויצאה יהוה: אלהים על הארץ
לאמר • בדיל המיכיל משם: והנה רוז נдол • יתרורים בו פתגמה:
וקם בו דברים سنין • בין בעלי הכמה: לא נציריך לזרבונו • בזאת
מקוםמה: רק נבר מה עלו • זברינו קוממה: מן מימר אלהים לא
טוב • ונפילות תרדימה: | ולחות הצלע לעור • וקומו אשח חמיכה: ٦٩٧ f.
נוף מן אקר אתנצל • בחכמה עצומה: ראה' סוד מימר מרך • על
רב זה התלה: והיה משניהם' לבשר אחד • 'בקשורות נפשם':
ואסתוכר אדים בחאה • ואלבק בה' • ורחהטה: וילעה ותהר ותולד •

שי' . 'בכל המנוחים : נום אליו איה לרוש' . דעת דות הידועים : תמצא
בינו חן . וטובותה' לך פנויים : עם איקרות כבדים . וחסדים גלויים : שם'
יטיב במנתק . ותמן ישמע לך קולויים : ולית לך תדר מלבדו . יהוה
לך עמיים : חשוב ריק מן המדוע . ותחי דרך' בטעים : שוב ורעד כי
הוא . אלהי האלהים : | מלך על כל מלך . מלך בכל הרוחים : והוא
דרקן בחכמו' . בריאת הבָּרוּאִים : ואלו שמיין לה' . ולצדתו' מקומים :
כי חי' בלה דילה' . ובירוז קבאים : בעליין ותחתיות . ולא עליון עליומים :
ימץ' וירפא . מכל חלי ומחלות : וטמיות ויהוה . להתייחס והמוחים :
אל בצדך ישפט . לא עול ולא סדרועים : כי כל דרכיו משפט . 'לחיה'
הלוון אסורים : ויכלתו' רבה . וזרעתו' נטועים : ולית חיל' דיקום
אלא חוליה' . וכנותו תרומ על כל הכוחים :

f. 108v

תובות רבות מאד . לא יספֶר איקرون : טובי עלייה . 'דרמן ודרבורן:
מן דאמר על רבותו . אין באל' ישרון : רב שמים בעורך . ובגאוותו
שהוקי מעון מדורון : אלהי קדם ותחתך . ורוותו עילמו' דיזרון : ושם
בריאת זה השם' . ריש בריאתו ואקרון : ופלונו תשעה . שמיטים מספרון:
ובתוקן חכמו' . אחד באחד קשוון : עם שנים עשר מנדי' . נן
בם' קטרון : וחוליכון' בגאוותו . לעלם לא יסודון : ושמון' משלבות
אחד לאחד . בהלכוthon ומעוזון : ויסיד' רקייע השמיינ' . ועליו שם
אקרון : | וחלק בו כוכבים . ולעלם אגירון : תקומות לא יסרו' . כה
וכה מן מישרין : רק' דקיע' בם' החלוק . יגiley לנ' ויסתרון : ויראה
מןן תמחות . הא זו מנו' דישרין : אלא חכמו' עבדון . אשר אופע
לנורון : ורכב חסמים החבעה . לא על דמותו מפרטון : ושם בכל
שמות כוכב . למודע פתרון : מה ייחולד בעלמה . על פי צמותו
ומעוון' : במנגליון ודרגין ודקין . עד כי יקום משמרון : על צדק
המחשב . אך מה יחשרין : והشمש והלהך . דאתרביה נורון:
ולמஸלת היום והלילה . אתחדלו תרין : וקמת עליון עמידות . מועדי'
ישראלן : בובני כל שנה . ותק' יהי מעברון : מודע זה כלו' ביד . בעל'
לחשבון קשתה נטרון : ועל מובה המועדים . יירון ויאמרון : כמו
לו' החכמנן . מן בעלי המדוע ודרברן : דברמו על רקייע החשייע' .
חmeno' נסתדרון : וכל לדיינו בעלמה . נלא מן מפרטון : ובו אתנבענו
ההכומים . ולא יכלו עלי' זכרון : דו מען הקדרש . והמלכים בו שרון:
לא מיאכל ולא משתה' . רק' תשבחן ושירון : מלכים פנוי היבלה' .
מביטים התק' יתשנרון : כי על כל מה בשמיים . ובארץ שם מרן משמרון:
ישתבח שמו הקדוש . ורבתו' יתקורון : דאקם זאת התמחות . וכן

f. 109

היית' קרוב . ולרשות' בצדקהה : חשמע לממלוּ . כי לך בו סוכرتה : הנה נא האלקי . עליך תדבירותה : כי אני האבך . ובליש לך איקרותה : זוז ולא תתרנו . וחקרת' ושאלת' : הרך הטובה . ועליה אשכילה' : וארכלב' בספינה' השובה וכפרת' : אתה בוכפר' תחווה ותחוותה : ואן תמציא קמייך רע' לא תירא וכברת' : את יהוה אלהיך . בעל כל בלת' : ולחם הרע במאב' . יהיו לך קוממתה' : ותחנצע עלהו . ولو מלפניך גרשת' : ולא תנע בריך' . מן מיini רעהה : ושםחה' שמה רב' . עם ששון וחדבתה : ואוקרא יהלגן . ויקום לך ומשלה' : במדהיך רבים' . ובן נרך יפרץ ^{לטג f.} לא חמשל סכלתה : והלוּת' הרע ומינו . ולא תלוי אתה : | ובונך יפרץ ^{לטג f.}

ירבי . ובשלת' ואבלת' : ותתן למי ידרש מפרק' . ולמי לך בו מאהבהה : ירבבה' שכך מאך' . ותשתרמר מן קללהה' : ותנסם במהר' . עת תקום לחשבתה : ואלהיך מרציך עליך' . ותנו לנו גנתה' :

זכורו זכרתי לך . זכרונות יתרות : אה דרוש המרע' . אתחבונן' בזאת' : החלבים האלה' . ומהמן אובחות : כי לא קערתי בהם . רק אורכתני הדברים : וזה מעט מעט' . מן ים התמאות : כי טובותה הדורך . טובות רבות וחקירות : לא יקצתה מרע' . ולא תבוא בוגנותה : וכל נבון בעלהה' . נלא בה מן ספירות : ואני מן מעותה מרדי' . לא ארכתני המבואות : בואת הדורך . רק עמודתי על התחרחות : מצאתי אחים' מוחפתחת . פני מניציר היצירות : פניתי בין ראיתי' . תמחות מתחמות : אנקיך בין מרדי' . ושב עלי' רב יראות : שם' אמצתי לבבי' . بما אביכאר בקדש התורות : יהוה אלחיך' עמק' . לא חסרת' דבירות : וזה בסרטן ורב וקשת . לבבלי הדרישות : חפשי הצדיק' . שמורי המזאות : משמר שמרו טב' . ولو בתורה עדות : והוא יברכך יאיר ישא' . שרש לכל הברכות : כיר ומלי ברכאנ' . ותמחו נסתרות : | מן לו אננה מרע' . מן לו אננה בוגנותה' ^{לטג f.}

יודיע באה הברכות' . הך' זאת ותך' זאת' : ומה טמיר למן' . מן אקרים רברבות' : ומה ימטי ממطنון' . מן בריכות עצומות' : ימיטן מרדך יתון' . אה דרוש עין המגידות' : יוניך בקשט' . וופתח לך טב אוזרות' : וימלןך להה תחריח' . ורק יטיב המנתנות' : ושובוק ישימך' . מכל רנו ונונפות' : וישאך על נק' השובה' . ויקים לך ברכות' : ברוך אתה בבאך' . וכבריך אתה במוֹצָאך' :

חילכה רחמנא . אלהינו אליהם' : אל קשט' ומשבח' . וכל דרכיו מלאוים' : ולא לנדוּ קן' . בטהרת וועלוי' : ושלטנותו אחזות' . בכל המשרוים' : יצפי לא יצאפי' . ולא לו עיניים צפויים' : שלמע' ולא ישמע' . ולית אזנים שטוענים' : עמי וידע מה טמיר' . בני הלבויים' : קרוב קמייך'

ממי תחוכה: לא תרצה לנטש בביש . והרע מأتך אוליכה : ועבלך מה
ירדי מרכז . להנשותם חיים המשכה : | וכמתה , ועלית' . דרך הטוב
ודרך כה : ועת חטמי מקומה . והיה עד באכח: שם' התמצא סודים
חסידים . מהם תנכחה: חזק ואמן ולא חרira . ולכך אל ירנה: רק
אתחרץ על מרכז . ולןאנצ'יר במלחבה: תמן יתגלו לך טוביה . ותחווך
בברכה: אז שמרת' ועשית' . על הטובות תמלחה: ואן ליה השמע מנין .
ואם שכח חשבך: את דברי זהה . ונפשך ברע חכמך: ודרך הטוב
ברע . מן תצעות נפשך תיפקה: ותחזור אחורי לבך . ומרך מן זה
מנעכה: ולא חצליה דרכך . והיה אורחה חשהה: והייתה ממשש בצחרים .
כאשר ימשש העור בחשכה: קע מסכינה מן שנתקר . וקום אקאה' בנהך:
שערשמי מרכז . ואת דרכיו ליכה: דו לא יטרף שאלל . ואמנותה כנה:
לא ירפק ולא ישיחך . וברית אבותיך לא ישכח:

f. 106

הלוך דרך המרוע . תחתני במלילך': לנזה אה אחוי . ויתרברב חדך: עת
תקנה' عمل טוב . ובו חביבך נפשך: חטמי בו מה תבהיר . מן גוני
מסברך: ועלך כלום לא יתכסה' . ואלהיך קרוב מוך: הוא ישלה
מלאנו לפניך . לשמרך בדרך ולהביאך: | אל המקום דעתך לדש . והדרך
חנן לך: ותבאו אתה שלום . אמן מן יראתך: ותשוב ואתה לבוש .
צלם אימת מרכז: על רашך כליל . יוופע נור צלמך: במדוע והבינה .
ונברכו ברך: כל לרושי המרוע . ויטבו מון לך: וקולותיך חשתמעו .
ויתגליג איקרכך: ועשית' היישר והטוב . בין יהוה אלהיך: וב' תבנה'
בית המרוע . ועשית' מלחקה לנך: ואסקיף את לדניו . ולא חשים דמים
בביתך: ולשבת' בו לכתmach .engansemot' ית גרכך: עד מתי אה אחוי .
לא תקץ מון שנתקך: ועווב לנפשך . ורצוי' בנואלך: בעור ולא תרואה .
און זה רע מלך: קום אה מסכין ומחרך . ולא תשבק לנפשך: אהדרי
מה תחמוד . וכל מאותך: וירעה' כי כאשר תיאסר . יהוה אלהיך
טמאסרכך: וקם לך' בכרון רב . על דרי מוסרכך: מביאר ב תורה .
קדש כל ספרך: דאמך על רכבותו . ואכתב' לקבלך: לטען ישוב יהוה
מחרון אטו . ונתן לך רחמים ורહטך:

f. 106

ראן ליה תרע אה לירוש . ולא עמק' לבלה': מדרך הרה הרך . ובחירות
מה עברת: | פה עמלך עטמי . ואשׁוּ אני אתה: ואבא והביאך עמי .
ופנית' הולכת: ואן למאזאה . ושמרת' ועשית': כל אמר לך . ולי עמל
פָּלְתָּחָה: עמלך עד הורייאך . ועמלך אכרת בריתך: טרם חלך בדרכך .
אשר לה' נכספה': עת מובאך שמה . נפשך קרש' ועוכת': מניי כל
חוועבה . ובעובך שבתלה: וגרש גוני העונות . וכל חטא ואשפת': אז

f. 107

בלוני בחלקותי . בזאת השビル : שביל 'דחתני' לאחר אני עלייל : אחר פרלס המרע 'דסקפנוי' בתليل : ואקה על תרחו 'בלב' מנצר נמייל : והבית הר' המבוּא לו . אולי עלו אתחוביל : ואמצא לי מקלט . ישוני או החקל : ואראה' מה' בנוו . מכל חמה נדל : | ואתבון באילינוי . והר' 105 f.

פירו מונמל : שם עצבי בובוני . אין חזות' עליו כלל : אכרת מה לו אחריך . מעורני ואמל : אולי חסבע נפשי . ובלא מזון תתכלל : ואמטוי ית בקשי . וללו אני' מישאל : מן תינו מימר היהודים . דלבם אתחשוביל : לכל חכמה ורעה . ואתמסרה' בשビル : דעתך דרך המרע . בזוכות לב סגיל : וכח וכח לא טרו . אריך היום והليل : עד מטו מה שאלו . מכל כלם חבל : ואתו זו פרדסה . וכל מנון מון אבדיל : בו מקום ופרנסו . וווער זרע אבל : וצוא וווציא פרא . ולצין צן ווינמל : חכמה ובינה' ורעה . פרי הדר וטמפלל : וועלשו מוחקה לণנוו . עד לא יהי ממו נפל : כי מוקמו שחוק . ולית כלח לה נטל : ודרביו ליהקה . על כל איש סוכיל : ואן הלחה לא ירע . אלא והוא בה מפל : מניך הר' יתפנוי . והאן דו מנו דלו יציל : ואן שב מנה' ישוב . והוא ריק ממה שלאל : כי לית מדרוכה קמלאה . ולא במיר אני נדל : ואבי היה יודיעו . וידבק 'ביה האليل : אויע עליו זה מון מסכין . ועל מדעו הקלל : כי לית בדן לדבו . על המכדע ימשיל : רק יצרך אין יקום . וערלה לבו ימול : וינציר' ציריה יהה . בין ידי האיל : וילבש בנרי החנירה . על ראשו קליל : | יושוב עד יהוה . ברכנו ובלחאל : אולי יהמל עליו . ואל דלוטה יעגל : ווישפע לה בקושה . ומן טובו לו יכפל :

105 f.

דרוש דרך המרע . ראה' ושמר ואתבון : ומה זכרתי קמייך . שים בליך תשכח : ווקח ממלי במחבה . כי לך בו צורכה : ואשمر נפשך 'בנפשך . ועם ברע לא תשכח : ולא תשימח' בנו . תרדמה דטומחה : ואתבון לאחריךך : טרם און תלכח : ווקם והליך הדרך . להפסת' מדרוכה : ואן לית תרעה אה אחוי . הדריעך הר' תרדכה : כי הורך ליתacha' . רק שנות מדרוכה : אחרה תטנק המדריך . ואחרה לא תמן במדרכה : ושני הדרכים פניך . והיא בארבע גנום סוכקה : והם' אחיים וחוטוב . והמוות והרע כבה : דרך הטוב לאחיים והטוב . ודרך הרע במות והרע סטמבה : צפי מה מן השנות תבחר . ונפרש לנאה אשלייכה : ורע אין מבחרך היום . לאחר פניך מעדיכה : אין זהה טוב או רע . נפרש עליו מטהרכה : ואן לי לא תذرיך . ראה' להתרורה ומה' בתוכה : בקצת ראה' נתהי . ותק' מה אלה על זה אוכחה : תמצא צליקות מירמי . هو שקר ואלא זכה : ובחרת' באחיים אה דריש . מה נפרש לו צורכה : עתה שמע' בקולו עזיך . אז

נפשי בישה . מה מדרשיך ממעני : חכמי 'ביזופר' . ובקושי מוח חומטני : ואחchapתבי באלה על נפשי . ועל מהשבה דכני : ואמצחתי לבבי 'בורוז' . ונסתה מן רע חשבני : ודרשתי מדרך הדרך . ובזה שמתמי רחצוני : על המטיב המרואח . לוחוב המתmani : ואנצרתוי קמי נדלו . ואחתפניתי בפנוי : על להרחה רחמי . ושם' נשאתי עיני : וצעקתי טן לב שביד . 'בדחללה וארכנוי : אה מן רחצוני בר ועליך . שוב עלי אה ארני : אה מן רחצוני בר ועליך . 'ברחמייך רחמני : אה מן רחצוני בר ועליך . 'בדרכיך קבנוי : אה מן רחצוני בר ועליך . 'בדרכיך הוליכנו : אה מן רחצוני בר ועליך . בחסדרך לא תנקננו : אה מן רחצוני בר ועליך . 'חץ אעשה' חכמוני : אה מן רחצוני בר ועליך . 'מן רע נפשי אשלמוני : ואן ראיית' ברב נדלק . רחח לי חשני : ואנן לי דרך הדעת . וממו ריק לא תשמוני : רק מן ملي הרעות . 'ברתווך אשמרני : ולהדבר הקשת . פקח לנו וסעדני : לבטובך לי אסיפה . ומכל עקה נחשני : והן ראיית' בחסדרך . בעין רחמייך לי פני : וצבעתינו לך קבל . וחדך רדי אמנוטע עני : אה מן רחצוני בר ועליך . אהיה אשר אהיה בי ארני :

f. 104

f. 104^b

בעין לבי ראייתי . 'דרוש דרך המדרע : ינבר אן לא יהי . מן בעלי תלמודע : ואנש זכה הנפש . וכותה بلا מלה' : ולית לו בצע בעלמה . רק עזוב תהמודה : ופשט לבנדה . ולא אהפנה' לדלה : וללבש בגדים אחרים . בשובה ברהה : עד ישין המיתובה . וילבש 'לבנדה' : בנד כלו איקיר . ונוראותו זבדה : והרצון ישרו עליו . אמתה אין רודה : ותחלני לו המאמות . ויתיניד 'בסודה' : עת בא יבויא . וימשל על כבודה : וכן לו הדרך . ובפנוי ילבדה : יבויא ימצא תמחוו . ינבר בן המדרע : ינשך ריח ניחח . במלו ריחות הקדרה : שםה ותחיה נפשו . ויתקבי מבל נלה : ויתנצל פעליו . במעשה כל עבירה : ולא יתעצב עליו כלום . והוא לפניו צמידה : ותוקם לו דברנים . טבים בכבודה : | אן שמר ועשה . ישר בין עבורה : דעבד זה הדרך . ואל תלמודה אוורה : ואקים את שרשה . על הכוח 'טיסודה' : לא ילבה אלא צדיק . קני לכל מדרע : ומקוי ישועת מלה' . יהיו לו סעודה : דו עני הדרשים . וצדקה מריללה' לא חכלהה : קום בגין אה לדוש . אני ואתה נרדעה : ונשברה לך אלל . מן טובות מנלה : והן הייתה' צמא . תשקי מים מכדרה : ונשיי אני ואתה . על לבבם אהדרה : ונתפנוי למדרך . רק נכח לנו צדקה : שובה 'בלא שובה . קמיינו לחדרה : תנשם בה נפשנו . ותהי לנו עדרה : מחר פני אלהינו . ומכל עקה נתפרה : ונכרת זה הדרך . אמנים מן בלודה : 'ברקצתן על מון . לא יפלא ממו מדרע : ומה טמיר לנו כל לב . עליי יודע :

וקוממו הבטול במקומו: עורן רת בשקרת אליהם מה אקוימו: ורעדו אלהים אחרים. ואל אלה עלם: אין בהם תבונה אוי לון לא חכם: וישכלו הרע הזה. ביום מחר ינחו: ענביים ענבי ראנש. ואשכלי מרורתם למו: ב'ימים נקם ושלם. ואמרתו היה אלהים: בעית חתני הפרקן הרב. למשה ומון עמו: והוא מטהר בחפה. בריל סדר עמו: ואלה מנה יקבל. וחתולתו יוריימו: ודעלמו על דתו. שמה גמלון יחוומו: רעד מן אימת מון. ז'ידרא בשמו: ראו עתה כי אני אני הוא. התמיד בקעימו: אוי לחייב שם. בנדול ורזען ידו: כאבן בני האש. כקש יאלמו: יהוה אלהינו יהוה אחד. הרנוינו גוים עמו: כי דם עבדיו ילקם. ובברית ירחתמו: ובמים נן עדן. התהבים ינסמו: וכל 'מנאצ' לא יראו. ווהסדים קמו: ונקם ישיב לצדיו. וכבר אלמת עמו: אין כיהוה אלהינו:

בשם יהוה רחמנא:

103 f. עורן בן שירה מן מיר אchi הוקן אברהם הזוכר. אלה אל יומי חייו יותר בעמל מן נרו זרח משער. והוא תשטעו שירות' בדעת הדרך: על מעין החום הדעת. אקום בלבוני: במשתה' מן מימי. כי לו צמא אני: ונפשי לה' חשכת. ואתקשר בו עניין: מאי מה חכמתי. נפשי מועלני: רק לא מצאתו בי כוח. יקום ישינני: המדריך' בשבילו. ובשלם יшибני: כי היא דרך רחוכה. ורבת על אנשים למוני: ואין עמי צורה לה'. ונלאי קם לעני: בעה ראייתך מדרכה. סני עלי ורב מנין: וההרוך בה יצירך. לכל חכמה עד פנוי: הצלחותו ידע מה הוא. הדבר דבר יבנה: דברים צדיקים. יסודה על הכהה מתבנוי: ואלא ילים ולא דמי. 'בדמות החקני: ולא יגלי נפשו במועד. והוא ריק מהה עלי: כי כל הדברים לא כלל. ובונם רב פרלני: והדבר במן ידרבו. יקום לו דרכני: על כן באה עלי אני. ילא רב ודחלני: אין א'ש ולא אשג. מן הלכנו לפנוי: ואשוב ריק מן המודע. והיהתי ביני: | עמי במתעה. 103 f. והאן דו מנו ז'ידוקני: ונפשי לא חסל מלל. יהי בו רע חני: ואעולם עחה מה גנשתי. אלא עת שבתי לעניין: כי יהוה הוא המצליח. החלך לפנוי: שלטנו הצלחות קשחה. 'בלב מנציר בני': ואתנצב זה הקשת. טטיפות לבין עני: ומצעתי מן גנש לו. ובשבילו אתחפנוי: חמן אמרתי לנפשי 'בנפשי. למזה רמיtiny: ומודך זה הדרך. מטדם לא נטהANTI: מן רע מהשיך. 'דבכים נואלי צללני: ועתה אה

עקבות רזים לקדשכם : והיא שבתון זכרון תרעה . מקרה קדש בוגם : וארבע מועדים רבים . בזחן לא לדמותכם : שרו המועדים רבים . מכליל מועדיםם : וחמשת יומי החשובה . מנה ועלאה לרוצנכם : לרייח ניחח ליהוה . להקטיר קטרותיכם : על מזבח השובה . ותקריבו קרבניכם : אס על האמת קקריבנו . בכל לבך ובכל נש颁כם : יקבל אלה ויסלח . מכל התאותיכם : אה דרושי עדן הקובל . הלויז מואתכם : הנפש להשובה . ומלאו ידיכם : ביום זהה זהה יהוה . לכפר עליכם : פתח החשובה תשבו . יומם ולילה כלכם : ביום הכה/orים עכבריו . שופר בכל ארצכם : כי טוב לכם הוא . שבו לאתיכם : והנה מלאכי אליהם . עליים וירדים בו למקרכם : קומו סעו מן העונות . ולא תחוור אהורי לבבכם : ועברו במקור החשובה . אתם ובניכם : ככל אשר צוה יהוה . ועניתם את נפשותיכם : בשמה וטוב לבב . והיה ב'באים : מבתרו למשכן אפן . מיום הביאכם : ארבע אקרי הסוכות . ותשיבו ב'ידיכם : ביום הריאישן . לבוא לבתיכם : דו חתמת תלה חנות . בו תשבתו שבתיכם : ותחנו ותשבו . ותשיבו ב'שמהותיכם : שבעת ימים תמיימים . וור לא יקרבכם : למען תוכרו . וידיעו דורותיכם : את אשר עשה יהוה . במצדים לעינייכם : ושמחת' אתה וביתך . והלוי הנמצא בכם : לום השמנני . שבעי קדשכם : דו חתמת המועדים . דרבון מרן אנסגולכם : אשר תקראו אחים מקראי קדרש . ותשיבו בו כל מלבותיכם : ولو גלים רבים . ירעון הנבן מכם : כל שנה בחדריו וחי . ישבו אליכם : ואחים אמנים . בכל אחריכם : ותנים יומה מאה שנה . ואליהם עמלכם : בשלשה והמלך . ודביאר בספרכם : ביום השמנני עזרת . תהיה לכם :

f. 102

הנוף יום הכה/or . על כל המועדים רמו : האן דו מנוי' דיתור . הן בימיהם למו : ליה מועד בזחח . ולא קדר דמו : יבא' מבקר בשובה . ומארוי לא ירכמו : מה רבו מן יום . ומן כל קדר מה עצמו : כי חלק יהוה עמו יעקב . חב' נחלתו ישראל יצומו : בה על פה התורה . לילו ווומיי יקומו : בערב מערב עד ערב . ישבחו וירוממו : לבושים בגדי הטהרה . ומון החפלה לא ילמו : הא טובי תהבה . דעתהיך בה . ישלומו : השובה תהת החתא . עד יופה על צלמו : מורה הסליחן מדת . דורך משער למו : מביא התורה הנביא . אשר משה שמו : טב כל הנבאים אמרת . אליהם אריכו : לטבות ישראל . אשר עליון שםו : על כל הגויים אשר . סרו מהר ואשימו : ונוצע החטא אשר חטאו . ואשר מרדו ועלמו : ליהוה מaad . דאמר בדילון בנקמו : אספה עליהם רעות . כי ברעות אשר קמו : וחצי אכלה' בם . מוה רעב להם : לפי הפקחות קשתה .

f. 102

משתמרה: קי' אימנוּתך בזה הברית . ואחרחן באלה בכל אורה: ואלביך בקשת דביך . ובמה קרא אדרון משה אקרה: והבט כי הרוח קרובה . ימצאך במחרה: והתחב ומארוּם . ועלמה ברך יעפרה: וירום מנגונם מלכוּ . וחננשא מלכוּתוֹ מנירה: אשלם חשב ביש . ושנב לבך קרע: חשיב במרק הטוב . ואנץ' ממרק יצירה: כליה הלבים לרע . הנויים ולורה: יונן כי נאזו את יהוה . ולמה זה ממישלותון יותירה: האן גמרוד: וכנען . והאן פרעה וקרח: והמלכים אשר מלכוּ . כליה מון איסירה: וממשלותון ונברותון . ה'ת ברע מלורה: נפשך ה'כיה תנחש . 'בדברים רלק בון בסורה: כי יהוה אלהיך בקרבך . אל גדור ונורא:

ראָה וישמע ושמור . עם קדרש מה צָרָה: אליהם על יד משה . 'בקדרש כל זונע ג'.
 'כתבר: הן שמרת' ועשית' . 'בשמירותך יפרק וירבעך: והיתה לקהל עמיים . וברוך יהוה והרבך: ברוך אתה מלך העמים . ומה מרך אהבך: בברכת השבח . דאסנילך בו להיטברך: עד תהיה בו כהה מלך . על הכסא בכל מושבך: כל ששת ימים . ייחדר דברך: הוא אקר לחדושים . דברובותון רברבעך: מועדי יהוה אשר . על קשתה מוחשבך: כל שנה תחי שבעה . 'בשׂמְרוֹתָנוֹן הא טובך: במוֹצָא הַכְּסָפִים מִבְּגָלָן . ולא ירע בלבך: כי בגולל הדבר הזה . יסעדך רבעך: ראיים מועד הפסח . מועד חdotsות לבעך: מועד פרקן אbehתקן . בתר מכות דרכך: והשני הג המצוות . דבו יהוה השיבך: שלום מן מעבר ים סוף . והכחן והנבי סביבך: ומלאכי אליהם . ה'ליכים בקרבך: וכו' הכה פרעה עמו . ועלין נצע קרבך: בסימנים חווילים . ופקך בכתברך: במספר השבעות . ובון גלא במחברך: חמוחם ומראים . בכל שבוע למושבך: במועד הבכורים . דבה תמיד מה טובך: מחתני להרגניזום . אך שמה' במאך לך: כמו שלש פעמים בשנה . אך מד לאוי עלייך: מהטיב המנות כל חן . אמתה יורה כוכבך: ואתה במקרא והצלות . וור לא יקרבך: עד יום אחריתה . תמידה לא תסור מקרבך: ולא יחמד איש ארץ . ולא מחרד בשכברך: ותצלוי במוחותך . שמה ברכיות חשבך: ובגבעת עלמה תקום . פרוש שתי כףך: ולא מדרש טב מן מירך . אדרני שוב מאךך: רק זבור בחג הקציר . בסיני מוקך: | ושמור נפשך מאךך . פן תשכח מקרבך: את הרבirs זונע ג'.
 אשר ראו עיניך . ופן יסרו מלביבך:

שלם לוכן ישראל . אשר לא מרבעכם: מכל העמים . חשק יהוה בכם: עליון על כל הנויים . כי מאהבת יהוה אהבכם: ומשמרו את השבעה . אשר נשבע לאבותיכם: בחרכון לו לעם נחלה כיים הזה . ובטבו אסנילכם: בקדישות דין יודהה . שבעי חדשיכם: המתרכב על ארבע

*חשבת בו מלאך . קמיון ילהה : והפרקה הרביעית . ה'ת בחרצון מסתהמה : ויאמר מי ליהוה אליו . וידק את חנילכה : כל בני לוי . ויעשו כה : אמר יהוה אלהי ישראל . ויהוה הכה : מן העם ביום החוא . מכבת רבבה כ' : שלישת אלפיים איש . בחרב דם שפכה : ופקודתם עליהם עורי . דלית בקשת אהוכח : ויאמר משה מלאו ידיכם . ה'וּם למן זו בעל הממלכה : כי איש בבנו ובאחיו . ולחת עליהם ה'וּם ברכה :

100. ۲. קהילה מבה ר'אה . מהו אתקדם מן דברה : 'בנסות הנביאם . הלוויי דרכ ישרה : ואשר ה'ת עליון . מאן אדם בן ארע : ואל אהרן הלווי . זכרתי קמייך עשרה : אשר אנגלת נסותון . וזה מעט מן מספורה : וכמה קבלו הנסות . מצאו ר'אה בתורה ; ומה מדרשי בן . אלא יהו לך סוכרה : חראי כ'מו הנביאם . ה'ן בא עלייך צרע : מן גוני הנסות . ול'ו אהת יתרה : קבלת בארכלנו . 'בנפש מנעריה : ואל תחפו ואל תערץ . ואל תהת ואל תירא : בהוהה 'מן עירך . הנגור והגורה : מה תדע אלא ור'אה . מלנו הלחיז שרא : אשלים דברך לו . בכל עובדך סורה : לית בידך כלום . לנשך ישמרה : והכל ביד מרכ . ול'ו המשפטים תזרה : שמע מני העיצ' . וייה עמך בעל הנבורה : בתר כל צר ר'אה . וכל חשך אוראה : ה'יום עלייך מחר לך . ר'ז נלי ב תורה : ה'יום ממשלתן בן הגור . ובני עשו וקיטורה : מחר ימשל ור'ע רחל . ולאה ורבקה ושרה : וישראל עשה' חיל . ועל ר'אשון נורה : ה'ן ה'ת ה'י'ום פ'את . וה'פ'יכו'ו עלך ט'ר'ח : מחר יתי' יתר . ונ'הירתו מנירה : ויקם התהbab אמא' . ומישלה' בנוי' מתנברה : אתה בן ה'וכאים . 'דבריהם לא ילרע : למ'ה חירא עם נבל . אשר מרכ ואראע : כל כלום ישוב לבعلו . וכל ממשלה לאקריה : חלילה ליהוה יעוב . עדת עם ישירה : מה בר אלא טוב לך . ויתגנוי איקירה : והאובנים תתחלף . וה'מאות' בעדניין מתקטריה : אל חפן אל 'צ'ננה . כליה מרכ יסירה : וופרקיין יתי' קרוב . ויקום על ה'ר ספרה : ור'ע ה'נסות לא תחתם . אלא 'לובי נפשה ושדרה : | ואן אלה 'מנסה' . אלא לכמ' עם ישירה : ה'לשכם' אהבים . משמר פקו'די התורה : לא תתפזר מנה' תמייד . ה'ן תדרש כל איקירה : ה'יום אטע אשל הקובל . מחר תמצאו יפרח : ה'ן ה'ת על האמת . צ'א וווציא' פרח : ה'יום א'זער זרע צדק . מחר תקצר'ית קצירה : כמו עובד אבחתק . דלון טב מדרבה : כי אה'ה מן אדם . ומ'נו נה ובו לר'ה : ומ'ן יצחק ה'וב'ח . ואב'יך יעקב נ'דרה : ומ'ן יוסף ה'צדיק . וקידר עולם' ג'נורה : הנביא' משה אשר . מנה' עלמה' זר'ה : ואח'יו אהרן הכהן . שמש קדרש כל' אתרה : כה'לון ה'ז' 'טנסים . ומ'נו נבי לא ברכה : כל מני הנסות . רק יקום במנפרט כל' שירה : מה אתה מנון אלא מעט . ועמך בבריתו :

זהה . ומן רעות מה פעל : אתו והוא ברחהה . חמיד להם הנטיל : ונשוב מזוה לוכרון . נסות תלמייו הנדייל : אהרן הכהן הלוי . דלברכטה רבתה ^{99.f.} אוחברדיל : ולפרקת משכן הקדרש . ומלבש אפור ומעיל : ראש נסות ה'זאת . אacho ואת אחיו ביליל : בתלות והמריבות . מאן הלכו להציל : את ישראל מצרים . ובתבה בכל שבילל : וקמיך במעט מודיע . קדרמתה הוכרין או ה'ח'ל : לאו עלייך ועבד . בטב בונך תבדיל : את הדברים האלה . אשר דבר האל : ותקח לך אוכחו . סובירה מכל אבל : למען נסות הנבאים . לנו רב מיחובה אבל : כנה אתה אה זרע . דמן הזוכים חב'ל : ארמי בשני בני עמרם . דבון אתה במעל : מן שחוק מיחובה . עליון על עם נפל : ולית לעוריך רב מנון . נבי וכחן בחר האל : ולא תחשב בתבה תמציא זה הדבר . ונרו לא אבל : ושנית נסות אהרן . בעבור כל דמוחלל : מן העם על אשר . עשו את העזל : ויקחלו עליו . ועמו מלחמה מה יכל : אווי למה אמרו לו . קום עשה' לנו עג'ל : וישבחו מימר אלה . לא תעשה לך פסל : ויהי כאשר ראה אהרן . כל העם ברעד נחל : דרש יפרק עיצותיהם . ולא מטה מה שאל : מן מימר פרקו את נומי הזהב . ואקר המדרש גאל : וייעשו ככל אשר דרש . שם יצא הבטל : ויאמר אהרן מימר . חזיו לסור תילל : חן ליהוה מחר . וביצרו בכל סוכיל : רז או איז יכגע . לבבם' העREL : וכן היה הדבר . ויהי מן דרשו' ה'לול : וחתחמת נסות אהרן . הרבה ומנה ד'חל : היא מות שני בניו . נלב ואביויה ביליל : בחקריכם' אש זורה . ויקרא משה' למישאל : ואל אלצפון בני חזיאל . ואליהם מלל : קרבו ישאו את אחיכם . מאה בני ה'קדוש לאבדיל : בין הקדרש ובין החל . למען לא יקרב איש שליפיל : ובין ^{99.g.} הטמא ובין הטהור . ולהתרות את בני ישראל :

צ'ר מצא אהרן . בערן עם יהוה אשכח : את דברי הברית . ודרש דרך חשכה : וילחלו עליו . בנפש למכה : בניו תרדימה . אה'ר' הרע הלה'ה : וה'בדילין יהוה לרע . מכל שבטי עם זכהה : בפה כפר לבם . ועשו להם עג'ל מסיכה : וסרו מהר מן הדרך . ואימלתוון הפיכה : ואחרן נלא מהם . הן על האמת יסוכה : וחקול אוטא מי אבל . אל הנביא לה'ה : נא וא'רא'ה' עמד . כי שחת ואשכח : וורד משה מן ההר . ושני הלהחות סמוכה : וירא את הרבר הרע . דבו עמה סוככה : ובני משה רע . והלהחות השילכה : מעיל שני ידיו . ויחדר רומה ומכה : ויקח את העגל אשר עשו . וישראל באש כהה : וירא את העם . לארבע פרקים הולכה : אהרה קעינה במאך הלב . והשניות צדריכה : תקום דחלה מנה . ולבען רע לא משכה : והשלישת

מה נשתה' . ובמדבר סין פרוט חלנותו : וירב העם עם משה . עת אז מים לישתו : וmbחר קצת העלג . דאמיר בו בדילון וחחו : ויהי העם כמתננים . רע באוני יהוה ועורנותו : וילשבו ויבכו . ומימר כל מנון ברעוותו : מי ילבנו בשד . זכרנו את הרה וטעמותו : ובקבורות התאותה . דבר השלוי ומורידותו : ותדבר מרים ואחרן במשה . על אדotta אתו : ורע האנשים אשר שלח . לתור את הארץ לירשותו : ומיכרו לעמיה אל חועלו . ויעפלו לעלוותו : ומה היה מבהיר . מן דבר קרח וכל עדתו : אתה המסתם' . את עם יהוה ונחלתו : וכמו במדבר סין . וילב העם עם משה בחילתו : דמן מעבר הארץ הטובה . בדילון האת מנוחתו : על מי מריבה ובמדבר . משה ואחרן מותו : וורי ויודבר העם באלהים . ובמשה בן ביתו : ויחל העם לנotta לבנות מוואב . וימחר בדילון 'צלתו' : וגענו עם סייחון מלך השבעון . עוג מלך הבשן עד ירתו : ויבן את הארץ . 'דנשבע' יהוה לאבותו : מי כותחו בא . עליו כל זה 'בנויות' : תנסה' אותו עמו . והוא קעומ 'בחפהתו' : מבנגל אין לא ישית . עליון חטא מן צדקהתו : לא למי למשה דמי . ולא ישא במושאותו : כי כל עורנו שקר . ולית נבי רב כהתו : והסחד נלי . כל עלמה 'בסודות' : מן דאמר הואنبي במשה . עמי מה היא רבתותו :

עם משה הא טובך . תמיד תרכי פטמה : בשלם עליו . ארך חייך כל יומה :
נבייך אשר הווא . קטע כל נשמה : ומכל הבשר עצום . ועל כל הנבאים דמע : דארשה בקשתן מן צעירו . וכלה עורי מן זמה : הוא המבחר לך נבי . ואחתה לו לעמה : ועובד עמק כל גצען . ופלאין רמה : והטוב אה אבותיך . בעבוד טב ותמה : והם יניסו אותו . 'בנסות עזומה' : מן מובאו מצרים . ובמדבריה ו biome : והם יתחפכו עליו . במעני כל מואה : כמו דבר היליד . על לב אבוח ואמה : ובכל מה יוסיפו תלנות . יוסף לוע רחמה : ובכל מה נפל מנון . רב חטא ואשמה : ימחר בדילון 'בחפה' ליהוה : סבול יתון במחבה . נשא סחה ואלימה : כאשר ישא האמן . את הינק אל הארץ : 'דנשבע' יהוה לחוכאים . בעלי קיאמה : והמייר על נסוחון לאלה . נלי בתרה התמיימה : וונסו אתי זה עשר פעמים . ואיש 'בקולי' מה שמע : ולו לא מוצא משה . יקום 'בצלותה' לbezoma : 'לודע' ישראל . מה אתוי נשמה : הא טובך דבוק לדתו . 'בנפש שלומה' : 'בשני עולם' . מיתובייך 'ברומו' : בנביא אשר . עליו אמר קעומה : והאיש משה ענו מאך . מכל האדם אשר על פניהם הארץ :

פני כל נבון וחכום . מן עם יהוה ישראל : זכרתי המעט מן נסות . ארונות משה הסגול : למען תזרע רבתותו . על מה היה טבל : מן תלנות העם

להרגו אותו בחרב : בלהלכותו לידיון שסכמה . ויהי כאשר הקריב : וישליךו אליו בבורו . והbor מן חמים מחריב : ואחר עם עשרה . לא יולל יקום על ריב : והשנית מכרו לשמעאלים . עבד שבר הלב : ובן זכאים בחשימות הריב . על הכסא רגל נזיב : ועלבד אשת אדרנייו אותו . הן יהיו אתה שכבה עמי וימען . ויעוב בגדיו בירדה יוניב : בן זכאים ולא אוכל . זכות הצדיקים הסתובב : האדרורה דבָּתַּת עליו . אל אדרניו לוב : ויתנהו אל בית הפסח ' עם האסורים יושיב : ואסורי חתמת נסותו . דלה בקבול אסב : קעום בבית הפסח . עבד לאלה הלהב : ראה מבנלו קבולו . בטוב דבלבו סוביב : החזיאו יהוה משם . ولو מן טבו אהב : בחר עבד שלטן . וכלה מנה שבר מלבב : והשיב אחיו לו לעבדים . ולא ישאו בפנוי חרב : בימי מרדו אתם חשיבותם עלי רע . והאלחים לטובה חשיב : ונחמן על מה עברו . לא איש אל יוכב : ובן האדם ויתנחם . ואש' בלבו חבלב : והרזה את המרחה . המשוער אשר הלהב : מלאנו לחזה רבה . כי נטהה קרב :

סדר נסות הנבי משה . דלית נביה דמלותו : | קעום ולא יקום . לעלום כהתו : 47. f. סדר גדול ורם . לו וועל ארdotו : סימנים חילום . מאוז חולאותו : דרשות הדרבב לו . אן יכה' אותו : ותחול עלמו עליו . וועל טב נוראותו : ותצפינהו שלשה ורחים . לנו מוקידה האש מרוב נפלאותו : והרבב למושך עליו . ולא יבלה' עוד כסותו : ותקח לו עמו חיבת נמי . הא רב כל נסותו : וחסימו בנו ימה . וימה בטל שפהותו : וישמשו הכבור שם' . וחלאלים סכיבותו : קעמים בו' בנהרה . בעמידות חמשיותו : ויצא מן ימה' בשלם . לנו בית דרבבותו : ואתדרבה על רב תהא . ורבבל לא יכול אותו : ערד כי נDEL ויהלל . מן פרעה עדנותו : ויברחה מפניו ממה עבד . כמה בקש ברעתו : להרגו אותו בחרב . ויהי בארץ מדין שובלו : וישב על הבאר שמה . הך סנאיב בלהחותו : כן רב נסותו אנה . ותמה סימנותו : על דרי' דלמן לו יתרו . ועל דרי רעותו : הצען שנים שנה . רחוק מן אבהתו : עד מטה דרג הנביות . ותחרבת מיחוביתו : וירד מצרים . בסימנו ואאותו : להצליל את ישראל . עם יהוה ונחלתו : וופלאו יהוה . ויבקש המיתו : ווילמן עם אהרן . ותתרכבר רחמותו : וילכו שניהם לחזרו . ויבאו לפראה ואודעת ה'כברותו : מן ראותם' והתהמ . דעכדו לו בביתהו : וכל אשר אותו . ותכלב על העם רעותו : ראה שריו נסיכון . למשה מן עדן נלשותו : יתן הוא ואהרן . והוא נזיב לקראותו : במימר יראה יהוה עליהם . וישפט ברב חכמותו : אשר הבאתם את ריחנו . בינוי פרעה ועבליו אותו : לבימה ובמדברה עורי . לו נשח כל מן מנון' ברשעותו : במימר חזל נא מלנו . ונעבירה את מצרים בעמידותו : ובטרה מיטרון 48. f.

מה מצא: מן ראות אימות יוסף . והוראה דברן פָּרִיצָה : טרם הן יכירוהו . ודרב אחים 'בלחזה : ואמרו אבל אשלים אנחנו . על אחינו בצעע : והם לא ידע כי שמע יוסף . כי בינות מליצה : וימלאו את כליהם בר . וילכו מאתה וימצא : | כל מנון צד בידיהם שמעון . דלא אתון יְזָא : ויבאו אל יעקב אביהם . ונידנו לו עבד הנושא : שלטונו בארץ מצרים . במוואן ובמוציא : ויראו את צדרות כספיהם . וישנון לחה : הם ואביהם . ועוד להם העצה : שבו ושברו לנו מעט אכל . ואמרו לו לא נמציא : קובל ונם האיש . אמר 'בלא אחינו לא נזא : תמן יעקב בן כבד הרעב . בוה הלבך רצה ; וישׂה עטם' במשלח בניימים . ומומרת הארץ קבוצה ; ויעלו ליסוף עוד . והכל מנון אנטע : בין ידיע ולא יבל להתקאַק . ויקרא הן יצא החוצה : ויאמר אני יוסף אחיכם' . אדרש כל מכם לי ירצה ; מהרו ועל אל אבי . והגדתם לו בקוצה : יוסף שלטן ארץ מצרים . בעל הנולד והמחוץ ; וכיה עשו ואמרו לאביהם . ועתה קומצא : מן הארץ הזאת . וכל מה לך חוצה : להה' נולך בשלים . ואלא ברעב פן נפוצה : ולפנ לבו כי לא האמן להם . במא ידע כל שמויה : לשמצzion ביוסף ראש . ואחריו בן ויצא : ישראל וכל אשר לו . ויבא ברשבע מתרחצה ; על אלהי אביו יצחק . ואמר לו לא תחרצה : במראות הלילה . ובשם רב יקזה : באמרו לו אנסי ארד עמק מצריםה . ונורו' דרך קרזה : לנו נдол אשמד שם . ונויים גדים מפניך הפיצה : ועלך נסעה . ווסוף ידיו יפרזה : על עיניך עין קובל הנסות . 'בנפש מרצה' : נס עליה . ווסוף יפרו וירבו . ואחריו על הדבב יתנצל : ויצאו ברובוש נдол . על פי מי אשר לו אנטא : אנשי חיל יראו אליהם . אנשי אמת שניאי בצעע :

נסות ישראל התשעית . רב דברה מכשך : בידיל מוליכו מן הארץ הטובה . דטטרם בה ישיב : אל ארץ מצרים . והאליהם לו הטיב : 'בומנות יוסף . שלטן הכסא רכב : | מבגמל הון הון . על קובל הנסות ייחיב : ומזרו לאלה חמיר . ושלחו החשבון מקריב : וחתמת נסות זה הנבי . להות עליו יעקב : וימת בארץ מצרים . 'מקבל מנפש ומלב : ויזכר אליהם מימרו לו . הארץ אשר אתה שככ : ויעל יוסף לקבריו . ויהי המוחנה' כבר סביב : אל מערת המכפלה . 'לה' אברהם ישב : ויאסף אל עמו . במקום דעлиו הנור 'טלבלב : את אברהם ואת יצחק . 'לרחמות יהוב מטב : ولو דברן רב 'נסות . הא מעט מנה מותיתיב : ונשוב מכתיר לדרכן . נסות יוסף הצדיק המאהב : לרצת עליו תלה נסות . מן צעריו במרקיב : הראיושונה שנא אחיו לו . והוא להם מאהב : ועבלון 'עמנו הרע .

ובכלתי חללותו מירעה : והשנית מן נסותו . דבר ורחל עקרה : ומימרו הלהחת אליהם אנכי . דבריות היה תפלת אקרה : וזכור אליהם את רחל . וישמעו אליה מעתרה : ותחר ותלד בן . פניו יאיר כמנורה : יוסף בן זקנים . להם בו רב סוברה : נור אחיו קם . רעי בין כוכבים ירח : בן שבע עשרה שנה . ואתנהלא לו נסתירה : מן שנות אחיו לו . וילך מאთון וירח : לאביו ויביא יוסף את דבאתם' רע :

אמרנו : ונאמר :

לנותר נסות אבינו . יעקב בעל הנדרות : מן安娜 ומעלה . נשרי הדברירות : בשלשה מנין . מה רב קשיה נסות : KHת דיןה עם שכם . וטרפהה להזנות : וישכב אותה ויענה . אווי ליתה שעות : וי יעקב שלמע כי טמא . את דיןה הכתולות : ויחריש לילדיו . וטב עובד שני נקיוב בשמות : שמונע ולוי אחיך דיןה . איש חרבו שליפות : וירנו כל זכר ושבט חמוץ . ויקחו את דיןה על בעשות : כל הדרב ואיש לא יבל . עמון מלוחמות : ורב החמה אניה . הן שני חיות : ההנים בין תשע ועשרה . ישתחב עבור התמאות : זה למן ישתחב העובוד . ולמן ידעו הדורות : רב מיתובית יעקב . מבגלא קובל הנסות : והרבביה מן נסותו . וחמת רחל מולאות : בנימים ויתעצב לו . מרבהו במיניקות | וההמשת Katz f. 96.

ראובן . את בלחה ברע המשכבות : וישמעו ידים . ולא יכל לראות : בלהה עורי . ואשתיאר בלא בעלות : ברדי אתחזרת עליו . ורחל הלכת' למות : ואתקומם הדה נבי . ברב מהאהבה על אדות : הנסות דעכשו עליו . לית זאת מלהת : הוו לו מתחלפים . והשיות מנון רבות : לרבר מלכה הרה . יוסף בעל החולמות : את אחיו וישנאו אותו . על רבר החולמות : אשר חלם להם . ועבוזו בו הרעות : וינידו אל אביו . דבריו בשקרות : ויקרע יעקב שלמותיו . ושתה כוס מרדות : פרקן אב לבנו . וכל הבנים לא על דמותה : כי בן זקנים הו לו . ותבינהה לעינו מראות : על העזיז במאhabה . ולא יכל סוברות : והשביעית מן נסותו . עובד יהודה בעמידות : חמר בלחו לו בדרכך . ותחשבה 'לונות : יבא אלה ותהר לו . אווי ליתה באות : לרע' לרע רע . קוין ודרדר צמחות : מנח היהודים קמו . ומלה הארץ טמאות : והנסות השמיינית . דההת לו עורי נCKERות : רעב כבד בארץ . ותקרו האצליכות : לשבר בר מצרים . ואומר לבניו ממעיקות : לכו נא הנברים . רדו שם' במחירות : ושברו לנו משם' . ונחיה ולא נמות :

מן הרע הכרד . דההת בכל ארצה : מלבד ארץ מצרים . מכך ועד קזה : ויבאו אחוי יוסף . וישתחוו לו אפים ארצה : והאן עיניך עגלת . כל מנין

וקול קרא ממעונה . אברם אברם אל תשלח : ירך על הנער . ואל
תעשה בו כאליה : יראי אליהם אלה . ונפשך באחבותו נלהה ; ועל פי
לא ה'שכת' את בָּנֶךְ . אֲרֹבָּה שְׁמַךְ וְאַנְגָּלָה : יוֹת בָּנֶךְ אֲפִידָנוּ . ולא תשיין
בו אֲבָלָה : וַיֵּשֶׁא אֶבְרָהָם אֶת עַנְיוֹן . והנה מומולה : אֵל אֶחָד חַמִּים .
עלעה מתנצלת : וַיַּקְחַו וַיּוּבְחוּ . חַחַת בָּנָיו וְיכָלָה : בְּשִׁירָאָן וְתַשְׁבָּחָן וְרַבְּאוֹן :
פרות מיינ ה'תפללה : והמודאה על דאה נסות . דלית מי כמו סבליה :
וחשי ברצון יהוה . וְלֹמְדוּ לוּ חָלֵק וְנַחַלָּה : וְחַתְמָתְנָסָתוֹ הַרְבּוֹת . כי
כבהה מאדר בעבילה : מות שרה אשתו . דחות באחבותו חביבה : ו/orן
בעברה שניי . ובשנים טוביה הא לא : ישב רבמנה . דהייא לו קרנה שלחה :
מן פנוי אתה לו . טוב הדבר בדילה : | כל אשר תאמר אליך . שרה
שמע' ב'קולה :

f. 95

כ'למות אנטירות יצחק . ל'ות אחותך אנטירה : דו בעל שלשה נסות .
הריאישונה אתקרכם מפתחרה : ובזה הברית בה לו ולזרעו פחרה : ומי
חייו בעדרנה . שבע וחלשים שנה במספרה : ולא מנע נפשו מוֹת . ומן
אכיו לא ברכ' : על כן אתקרא המנצח . וממו קם הורע : והשנית מן
נסותו . רבקה אישתו לא תורע : ויתעצב עליו זה הדבר . ולא ה'ב'ותו בה
ש'רא : יעתר ליהוה . ויעתר לו יהוה ותהרה : יען קובלן הנסות .
ואודאו עליה באקירה : והשלישית מן נסותו . אתרבה עליו דברה : כי זקן
ותבינה . עניינו מראות נורא : ויקח בקבול עורי . בחשבותה ור'טמותה
ישרה : ולא קראו אלה בזה . רק לחם מיחובית יתרה : עד לא לראת
אלא . להנבר והנורא : ולא ישא עניינו לעלמה . ואל מן בה' סדרה : רק
למה ירצה אלה . וטובותה' באחן נטלה : ונלאות עניין הצדיקים . ללה'
ישוב נורא : יראו' ברוח הקורש . מה הי' בנסתה : טובי כלל הצדיקים .
ומה אנון דבוקים במלבורה : השביל להלכו במאהבה . מתקבלים הנסות
היתרה : והשביעי מן המתנסים . אכינו יעקב לדורה : דהה עליו בימי
חייו . נסות רבות עשרה : כל אחתה רב מן עורנה . ולכלחון קבל
באקירה : ולכל נסות ליב . מודאה במלפרט כל שירה : שמע מני העז' .
בן וקח לך אולדרה : הריאישונה פרקנו אכיו ואמו . שעירים שניה מלפברה :
סינא יבארץ רוחקה . ליראו מן אחיזו ויברכ' : מן עשו דאתנחים להרנו .
בזו הברכה והככורה : וימצא שם' דוש רב . עם לבן כמה לו אקרה :
ויחלף את משכrichtו עשרה מנים . ויהוה צליח לו דברה : מבנ'ל
קוממותה את הנס[ות] . ורבה לו עותרה : והוציאו מאותו בשלום .
במקנה ובצאן יתרה : ויפגש את עשו אחיזו . ברכיש והנשימים והורע :
ויתלוף לכם' באהבה . והשלם בטוב ביןם שרא : כל זה לתחנותו לאמו .

f. 95

צעקה: הא תמח חילול טוהר. רוח אבימלך אציקה: ממו בחלום הלילה. ואלהים יאמר לו פכח: עניין הנך מות. אשת האיש לא תכח: כי נבי הוא. ויתפלל בעדרך ותנתקה: ואם איןך מшиб. דע כי מות חמota ותוכחה: ויקין אבימלך משנתו. בזועיו رب יזעקה: אל אברהם וישיב לו את שרה אשתו. ויאמר אריךה: עלי' בתפלתך. דבה הרפאות נשקה: ולא תביא עליינו חטאך. בעבורך מותחקה: ויתפלל אברהם אל האלים. וישמעו ממו דבוקה: בדיל אבימלך ואשתו ואמותו. וילדיו בדקיקה: יתרבי מן עשה. הננות לאחביו חלקה: ולכל כלום אקר. ומיתובית אברהם שלוחה: דתוה רצוי תמיד. וכן בקבול יקח: והאמן ביהוה. ולחשכה לו צדקה:

ה'ובוי אברהם שמעו. ואתבוננו במיל לה: מלל קצת נסותו. החשיבות הנדרלה: שלא כמוש נסות. בתורה ולא קבלה: קשת היה מתח עצבה. ומן רב אנצירוחה קבלה: ואלהים נסה את אברהם. ואנידו בשאללה: קח נא את ביך את יחרך. אשר אהבת את יצחק המלא: ולך לך אל הארץ המוריה. ועלחו שםעה עליה: על אחד ההרים. הר המנוחה והנהלה: אתងבר אברהם באחן הדבר. וממלל מה יבלה: ואתבון במה לו אתקדם. מן דברי אלה: כי ביצחק יקריא לך זרע. ואתנו הקים פסקולה: סוד זה הדבר גלי. אין ממו חוקם השלשה: ואולם אנקב בחשבונו. בעת רדיישתו לעלה: הן היה דבר הנဂול הזה. במה ישינו נאלה: ואמר הן זהה זה מיתוביה. דלנבייאט במעלה: | עתה 94. f.

יצחק מעט מונה. ולא אשיג נורלה: והן לאחבה בו. כי המשפט לאללה: רצית במשפטיו אמרת. על ראשי כליה: ואישלך לו הדבר ואתרחץ. וימחר בפעלה: לעשות הדבר ברchromה. ויבקע עצי עליה: ויקם וילך אל המקום. והאן עיניך עגלה: יצחק ידבר אביו. הנה האש והעزم והמאכלה: אבי לאשר אתה דרוש. ואיה השה' לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה. ברב הילולה: ויבאו אל המוקם. ובו המובה עליה: ויעירך עת העזים. ואתקדם לבך מלא: וילך את יצחק בנו. וישם אותו על המובה ממעלה: והוא יאמר בלב נAMIL. בני אתה הוא העלה: והן יש לליידי. לעשות בעדרך פלה: כה אמר יהוה אלהים. דלו תמיד הנדרלה: ולא פורה מן משפטיו. ומוחללו חיללה: אין תדרש בני רצוני. עתה טשפטיו אתקבלת: ולא תימר אבי אהבי. מה בี้ לפך יבללה: שם א ניב יצחק לאביו. על פי הדברים האלה: מאחבה במשפט מורי. עשה ב מדרשך ושלה: ידרך והרגני הרג. הנפש מני מתקלה: על מה ירצה מרוי. חיוטי תכלת: וימחר אברהם. לשחת את בנו במאכלה:

כל הרכוש ואת לוט • בשמיה רב וסובירה: ונם את האנשים ואת העם • וממו דבָר לא ירע: ויהוה אלהו עמו • וחרוזת נאותו בו טהרה: בעבור ריפוי אתי איביו • 'בנפש מטהרה: וקובלו נסותיה • בפרט כל שירה: ומבחור הדה נסותה • הזה עליו מתחברה: הנסות החמשיות • והיא חן ירא: מן מלכי دمشق • 'בריפוי אתי איביו בארע: אז יצבאו עליו • והוא במלתי מספירה: ויעשו אותו מלחמה • ולא יוכל לנבריה: או אין אכה בעת ההיא • מן לית אותו רע: רחלה רבה מיהוה • חכום כל נסורה: ויהי כרבינו לנפשו • דברו אלהים אל תירא: אברםAnci ממן לך • ושכרך ארבה' יתירה: ובין כל [ע]מי הארץ • מיתובייחד אניתה: שם' ויליב אברהם • בששית מן נסותו העשרה: מבניל עקר שרה • אין לך לא נתחה זרע: חשעים שנה עקרה • והוא מודע בעבורה: מה לו אלא החשיבות • בכל עת ובכל אורח; על כל מובא נסותו • ורב כל עקר שרה: כי בלחי הילידים • מתעצב על כלبشرה: רק מן יכח בקבול • בעלמה לו באחרה: וזה דבר צדק • מתגידי בתורה: סוד נסות אברהם ושרה • בדין בא לו בנסורה: כי חננו יהוה • וכי יש לך אוקלה: מולידין לנצח • ולאמו בעבורו פחרה: אරשות מREN לאיביו • כל מה אליך תאמרה: שרה שמע בקולה • כי ביציק יקראי לך זרע:

f. 93b

tab ארכיך עובד אברהם • דלו ברית עולם לך: עם נסותו השבעית • דבנה האה לו פרקה: בין ברוך ובין ארור • על פי ארשות דבוקה: אתה את בריתך לשמור • וזרעך אחריך חקה: לעולם לדורותם • ויהי המלך: ונלחמת אתبشر ערלכם • והיתה לאות ברית החקה: ובן שמנת ימים • ימול לכם כל ינקה: להזרחותיכם ברית עולם • וועל וכדר דלא יתקע: שופר נAMILת ערלתו • ביום השמיינית מעתהקה: לעלם עלים • ולא אחר אברהם • לעשות הדבר דליך: והוא בן תשעים וחמש שנים • במעשייו משפט צדיקים: והדה עין רב הנסות • אין בידו תקע: את בשדר ערלתו וימל وهو • זקן בימים מותשקה: 'לרצון אלה עבד • ובן שם לודעו נמקה: נורת הנינה ושרודה ממו • ארור מן שבקה: הוה האה שריו כל נסות מולד • אחריתו מותקה: למפני ישוב יהוה • על מן בקבול יכח: וטב העובדים שלשה • לאוי המתנסה ירבקה: יתיצב יודם ולא יחפורר • ועל הקובל ימשקה: כמו אב הבאים אברהם • בסדר נסותו החזקה: והשミニות מנון • בה מצא רב עקה: בHALCHO ארץ הנגב • יונר בנדר בלבקע: ואמרה על שרה אשותה אהותי היא • וישלח אבימלך ויקחה: | כמה עשה פרעה אותו • ויתעצב לו פרקה: ויהי על אבימלך עסר • بعد כל רחם תשנקה: כל הרה לא תוליד • רק בעצמו

f. 94

וקובל לשיאלו: והמורע אין כל איש עורך ארציו לא יתיתב לו: | רק 52. ג. בן תורה פחה תורה . ועבר בנובו: רחמה בכל אשר . מון בו ישכלו: וכמה עמלו בא לו . בארץ אשר לה אנטלו: לנו נדול שמו . וברך שמו ואנדילו: ונברכו בו כל נוי הארץ . ודבריו לא יחללו: ויראה אליו יהוה . ואימנו מן דחלו: ובן שם מזבח . וישא בשם יהוה משלו: ויעתק מים הרה מקרים . אל בית אל ויט אהלו:

זכות בעל הברית . הוא אברהם אבינו: hei צדקה תמייה . בינו יהוה אלהינו: ואהובתו לו רבה . מאן לנו: והותירו במניה הברה . ורבה למןיאנו: והנסות השנית . אשר הביא עליו בוכנו: יהיו רעב בארץ . וירד אברהם רבנו: מפני הרעב מצרים . ברכושה וקנינו: יהוה אלהוי עמו . הוא החלק לפרקי: ויראו המצריים את האשה . ויהללו לודינו: כי יפה היא מאך . ויטב הדבר בינו: ותקח האשה ביתה פרעה . ולא ברם האיטב מתנו: וירע הדבר בינו . בעבור פרקי: שרה אשתו הטובה . ורחוקותה ממנה: והוא נסותו השלישית . בה אתנן בחשבנו: הן היה במדבר הנזול הזה . או הנשמע במנינו: נסות היא מתח עצבה . רחוק אשתו מבינו: ולא יבל לראותה . כי בסופה מן עינו: ומין זו תחת המשפט . משמע דבריו אנו: אלא ארליךabalhim . ועליו שם רחצונו: ואשלם דבריו לו . על אשתו שיבינו: שם שליח יהוה נגע . על פרעה ועל ביתו לנפנו: על דבר שרה אשתו . כמה ביאר באלפינו: ולא רפאו אלא בחתלה . מכתר הון נתנו: לו 'בשםך רב . ואתרבה בה בסרנו: וונדייל בינוים . ואתעצם לביינו: רביאן מיתוביתו . ובמעללה סקפניו: ומין דאללה עמו . לית כלום יגיאנו: ובגכל קובל הנסות . האלהים הננו: סעודות 93. ג. בנצח עניינו: כי נכרד עליו רצונו: מן אהובתו לאלה . הה עשה' בנצח עניינו: את כל אשר ידרב . יהוה אלהינו:

חברי שמע מני הצעץ . הרבעית מן נסות בן תורה: אברהם בעל הברית . דפתח בתוכו תורה: לבר לוט בן אחיו . בקצת סדר עומרה: במלחמות מלכי הערים . והוא עם נירה: וישבו אותו ויוקחו . כל מה לו מן עותרת: והוא ישיב בסדום . והנשאים נסו ארע: ויבא הפלט מן המלחמה . וינדר לאברם דברה: במה היה על בן אחיו . והך עם המלאכים ברכה: שבוי הנפש והרכוש . מתקטר בנו צרע: שמה וימחר אברהם . בנפש אנטירה: מתרח על נבור במלחמה . יהוה שמו הנורא: וילק את חניבו . ילידי ביתו אמלטה: שמנה עשר ושלש מאות . אנשי חיל מבחרה: וירדף את איביו . עד דין ווורה: את

השני מון בעלי הנסות . דעת רבתה לך המיתובה : בן מהלילאל ירד . נסותו מתרבבה : כי בנו חנן . בימי חייו נגע ; ואבלו כבד עליו . וישראל ללבבה : רק אוסף המודאה . לאלה ושםו שבח : בנצחו בקשת וברחמו . פניו היה מקה : וobel הנסות עליו . וטובה לו ^{על} השבחה : כי לא ינסה יהוה . אלא דלו בו מהבה : מוות הילודים הוא . לאבותם בפירות חובה : אלה כל פשורנה קשת . וקרן בחכמה טבה : לית ביד אנש כלום . על נפשו מאתו יבא : כל כלום ביד אלה . והיכולה בכל סוביבת : ראה נח בן למק . ומה לו מון הנסות בא : והוא איש צדיק ותמים . נלא צדיקו בכתבה : מלכין כל בני דורו . דכל מנין שבת : בלבו רק רע כל היום . ביצד מחשבה : תמלילא הארץ חםם . וערוי זמה ומריבה : ונח לבדו נשאר . צדיק בין כל יושבה : וקראו זה הרבר . וזה יורי יושבב : ומבענגל אנטצירותה . עלמה בו אישבה : ולא נותר מון היקום . בארץ לארכיה ולרחבה : כי אם הוא באשר . הכל ברוחות חילה רבה : והבדילו יהוה לטוב . ואודעו במצוה : ויעש כל אשר אמר . ויהי המבול יונגע : כל אשר בו רוח חיים . מוכר ועד נקבה : | והימים נברו מאד מאל . וישאו את התבה : ותרם מעל הארץ . במתוחת כל דלגה : ובתר שנה אחת . ועשרה יומים במחשבה : וזכור אליהם את נח . ואשר אותו בתבה : ויצאו מן התבה . בברית דלו נשבע : כל זה מבנגל קובל הנסות . היה זה הרה : ואלבישו כבוד הברכה . והוקל בדרילו הוה : ואתם פרו ורבו ושרציו . בארץ ורבו בה :

f. 92

ולא דבר מאת אלה . אלא ולאי קובלו : כי הוא צדיק וישראל . הצור חמים פועלו : אל בצדיק ישפט . הא טוביו מן קובלו : כי הנסות לא תחתם . אלא למי אמשילו : על מה ורצى לאלה . והרע בטוב אבדילו : ועשו היישר והטוב . וקשתה לא חללו : והחלו דרך יהוה . וכברת עמן פסקולו : מן אדם עד משה . ואלבשון כלילו : רק אבדיל מן נח תחרח . עת צדיק עפלו : ונסה אותו במות בנו . הרן בנבולו : יודם ויניב במודאה . ושבחת יהוה וחללו : וריצה במשפט יהוה . ומלב ומגופש קובלו : ומבענגל הדה קובל . רתחה לה אלה ואגמilio : במושג צדיק מהלציו . עמל מריח עמלו : שמודר דרך יהוה לעשות . צדקה ומשפט ובנלו : קם ברית עולם . לו ולורעו חבלו : ארכיר לטב שמו . אברם ואבדילו : יהוה לריך אמונה . ואב אמון קרא לו : ובעשרה נסות אהבו . נסות רבות אנדילו : עברו עליו והוא קעום . משלים החשבון נמלו : לאלה ומתקבל ממו . ובcheinני ליב קולו : ראש נסות וההביבא . מוצאו מון ארץ נבולו : וממולתו ובית אביו . כמה אלה מלו : לך לך מארץ . וימחר במעלו : תהותה למורה .

בכל יהוה עבורי : מתחילה בן לרחץ הרים . במה עשה ינדו : ומלא כבוד יהוה את כל הארץ . ואדם וחיה אתרדו : משם' לعبد את האדמה . ואשתפלת מלאת ידו : ושב לדרש עלמה . ובא לו אבל בתר חדו : והביא עליו ורעו המות . ואשתאי במאדו : בבני מתחרס על הנן . לאלה מתנוור במעמו : בתפלת מאה שנה . ^{מזהי} חילופת פקוודו : שאל הרחמים והרתו . ^{בבחם} לבו בפחוודו : | ועל דרי קובל הנסות . ^{ו. 1. 2.} רתיה מריה לה' בעבדו : בעל אב הבשר . ובאחרית ילבדו : תרחה נ עדן ראש . טרם כל ילדו : וירא מנוחה כי טוביה . בתרה לא ישמידו : וזה למה אחריה בו . האחד החתום בעבורי : בשמות ממעל תול הארץ מחתת . אין עוד מלבדו :

דברתי קמייך תמה . נסות האדם הראשונה : ואתני עורי ^{ובוכרון} השנית דרב מנה : דבר אבל עם קין . אשר אמלען : הן ישע יהוה לו . וממו מה קובל מנהה : ויאר לקין מאד . ויעבר עליו רוח קנאה : וקנא מון אבל . ואתנהם להרנו ותנה : עליו הדבר במרמי . נלכה השדה עורנה : ויהי בחוחם בשדה . אויה לה' שעות יגונה : קם בו קין אל אבל אחיו . ולנהו בעינה : ויחדר כל העולם מאידך . ותחתיות וועלונה : ואודעתה עלהה . ועובד קין זידנה : ושני המאורות אתכספו . וויצעק דם אבל ללקנא : ואומר אל קין מה עשית ? . ואתקיף בדילו ^{חרונה} : אරור אתה מן האדמה . ועליה חקל נא : ונדר תהיה בפועל . ומחלקל רצוננה : ונקמו על דין עובד . ביום דין דיאנה : כי שבועתם יקם קין . ויפקר עליו עונה : ביום נקם ושלם . במשפט يوم דיןה : ואמת שמע אביו עוביו . הרע הזה שנא : לו ויאר לו מאידך . ולחיל דחלה רביינה : ודע אז זה העובד . בא לו נסות תניינה : מאית יהוה עורי . לרבות בו סקפנה : וכשמעו היה מורי ומשבח . ברכיות לשנה : משה על קובל הנסות . מלך ומ nephesh וענינה : רק אש מהבת בנוי . בלבו יקדנה : כי כבד אבל מאידך . כי בזאת פרקנה : פרקן שני ילדיו . והאלחים אינה : על יד קין ולרג אבל . ואתנצלמן רצוננה : ואלה מן טב צדקהו . הגמינו טב מותנה : על קוממותו על זאת נסותיה . ושם לדניינו מכינה : | במושא מון ורעו ^{ו. 2. 1.}

מכהר . שת ואנוש וחוך ונח : ואקים הוכאים ווסוף . ומיעור פניו לען : ברקיע הסערות אמות . ומונלי קרש אלפנה : טובי אבינו אדם . לאחרית גלניינו ממנה : זכרונות רצון וرحمוים . בעובדו בשרנה : אדרבי בו ולא אחותפורר . מן הפיכות זבנה : כלו הלו ולמה . מה תטיב ממך חשבנה : ^{חשב} במרק טוב . בתר כל אבל שפונה : וכל צרע לחה . אל נא תמןע : מהלך אל הקובל . ואהן הוא סמנה : בינוי שנת דר ודור . חרודיעך סובה ובסרנה : והימים הראשונים . ממצדים ועד أنها :

אהורי בליך: שוב עלי כמה אתה מפק הסכין הסכנית: לעשות עמי טוב ולא תחק על סכלתי: ותמות נפשי מות ישירים ותהי כמיהון אהוריתי: ועתה צדך במודרשי מנק לפם די ריחותי: ביתוב הרה: שירתה כי נכסף נכספה: ליסודה בזוכרון מה אתקדם מן נסוטי: נסות הנבאים אשר הנם ירותי: ירותי מיתובה רבה דברך ארחותי: מן אדם ועד זרצו ועד התלחה רחמותי: דבריו אמר זוכרתי את בריחי: לשני בני עמרם דרבנן אהנה תלותי: ליהוה ואמרלה אדני אבן הלכותי: בדרך דאני בעי ונם בר יכלתי: והטיב לי דברי ואצליח עבדתי: בין בעלי המרע ומן בן בוננותי: ויהי דברי כישור וסובירה בו לאחותי: מי בעל נסות ינש וישמע הרה שירתי: יסתובר בימה האה מן נסות הנבאים זוכרתי: כי הנסות רב מיתובה לשלוי קבולה מבלתי: אין ייחוץ וירא ועלין במודאה יתי: והסחד על הדבר הזה מן ملي'תבה ידעתו: כי מנשי יהוה אלהיכם אטכם לרעתם הלחכם עדתי: אהבים את יהוה אלהיכם ושמורי מצותי: למן ענותך ולמן נסותך להתיכך באחרותי אתי: על הנסות בקבול ממן דו רחמן ולתי: לטוב לנו כל חיים ימים תלך וחתי: ולחיזותינו ביום הזה הקובל בימה דאתי: מן הנסות בלב חמים אויל מרון ירתוי: לנו וירא עניינו ווראה מן צרותי: אתי לפתח רחמי ועמידות מסכין עמדתי: בדיחילה וב[א]רכנו ונפשי לה אשלהתי: דו ברוח ותשוב לו וישעתו קויתי: האל העני אתי ביום צרתי ויהי עמדוי בדרך אשר הלבתי:

๙๐

ברול יהוה אלהינו יהוה אחד לברו: לית אלה אלא אחד מה רב טבו וחסדו: דיין הוא בקשט ופעלו בו סחרו: צער אדם אקר עד מנה נחרדו: זכאי הלבו שבילו וזריעון ירותי פקדו: יותרב לון שחוקי מיתובה ובנעירו לה לדרו: וינסה אטם לית אלא גלות לכל מנון כבورو: לדרי העולם תמייד וזכה אנון לא חזו: והך דהו בקבול יקחו: ובמודאה יקומו ויעמדו: פני יהוה וישבחו עקדרים סנדים ליר חסדו: ראש הכל אבינו אדם עליו שני נסות רדו: הראישונה מנון רבבה: הזח מבגנול תרדו: מנק עדן לעבר את האדמה ויהי הדך בעדו: ובעדר אשתו 'דשמע מנה' כי בדבר אשר מרדו: בשיאן הנחש לאשה 'חלה' מה אלה פקדו: במירר לא חאכלו ויאכלו: ויתאנפ יהוה מאך להশמירו: רק זכר הברית והחסד לאשר מנה הפרדנו: ויהי כאשר אכלו הוא ואשתו יחו: ונפקחו עיני שניהם ואודרעו: ואבלדו: וילדעו כי ערמים הם והגנות להם עבדו: וירא אדם מאך:

בשם יהוה הנדול . אתני באמירותי : ועליו אתרזען בעמלו . בסדר 'זבונתי' דו ליל מון ווער וחרב וקשת . והוא עזי ומתרתי : | מון מדעה חכמי . ४९.८.f יתו מון עשותי : מאן האט דם . לְזִבְנָה בְּכֹחוֹ הַיּוֹתִי : לנו רחם ובטן שם' . מבחר זומן אבחתי : לית אדרע מה עלם הנפש . והך מה ספק צליכותי : והך הטיב לי בצדתו . ורבה טב צורתו : הנסתירות לו לבדו . הרך רלב' נשמותי : רוח עללה יעללה . וישוב לנויותי : הניהה וככל הנדיות . וסדר עצמותי : קעמים בגין הרוח . והדרם הוא הנפש ומובלתי : זה הרוח לא יקומו . ותבל' חוותי : ישתחב באירה 'דכן ברא' . ומבחר החזיא יתי : מון מקום חשך . גונלה גור חוותי : ملي הכריה שלום . ולא פאותה כוננותי : לב לדעת ועינים לראות . ואוננס לשמע דברותי : ופם ולשן בו מצא . למיכלי ולאמירותי : וידים למעשה . ורגלים להלכותי : מתנה טוביה מון רב צדקהו . מכינה כי לחדרירותי : והסחד על העובוד . הנה נא אמרתי : טבות רבות מאיד . במנגנתי מצאתי : ואכלת' ושבעת' וברכת' . יהוב מתנותי : כי נגמרו רחמי עלי . ועם טבו רמשתי צפרתי : ורב כל הטוב והחסד . אשר קמייך זכרתי : לית לבך מון מוצאתי . ברת משה אימנותי : מה לי על ספק צדקהו . רק המודאה בשפטוי : כל ימי חי ואמר . מון לבני ונפשי ולשנותי : לך מودאה על נדלק . אה מללא' בראיתוי : לך מודאה על נדלק . אה מספק צריכותי : לך מודאה על נדלק . אה מי בריך דבוקותי : לך מודאה על נדלק . אה מון ברך רהחותי : לך מודאה על נ打球 . אשר על דתך אקמתי : לך מודאה על נ打球 . ועל משמר תורותי : לך מודאה על ג打球 . האמור ראו למורי : והך לא ארבה' לך המודאה . וטובך יותר על בשתי : גמלתני כל טוב . וכל רעות גמלתי : ולפם דו טובך . מון הנמל קפנתי : מה אני כי אני . נלא מכל כתתי : ואין יש לאל ידי . לעשות עמק דרישותי : לפם דאתה תשבחן . על קרבן צלחותי : זה דבר רב ממי . ولو כל חי קמתי : צעום היום קעום הליל . לא אלך ולאআ' : | ומצלי . על האש . מעט מרוב טובך מה ספקתי : ५०.f מה לי אלא בטחי ברחמייך . מביט תרתי ארתחותי : עבורי חנן בעברך . ואל חפן ברשותי : ירי' מון נשפי התגעיה . ברך עליה נשבעתי : מה מורה בי איקיר . וקעמה במלחמותי : חלך דרך הרע . ותדבר 'תבעותי : לעשות עמי רע . ולהקפות שובתי : והייתי בינויך כמתבעת . והבאתי עלי קללותי : מורי בר ובשנו' ובכבודך . הוי 'מנני לעזרותי : נא מון ביש נשפי . ותרותך תשיג אתוי : פן תשבקני מורתותך . פן תרב肯ני הרע ומתי : הנה נא נקם קרויבא . ופחהה מון תורתיך . חכמתי : פדי יתי בפחדיך . בחוי טרם מותי : ווים בו אקים קמייך .

¹ בשם יהוה יכולות:

עליה ايضاً שירה טובה נדולה חסידיה תסמי שירה של הצלות פما וقع ללבניה
الكرم والايمه السادات من انواع الامتحانات الذي لهم جميل صيرهم
رافعات لاسي المقامات عليهم من الله تعالى افضل الصلوات واحسن
التسليمات وهي تالييف نادرة هذا الوقت والزمان وفريد العصر والاوان
حضرت سيدي الاكرم وملاذى الافخم ذوي القدر والشأن المحترم الشيخ
الاجل الاخ الاغر المكرم ابراهيم الملقب العيه المحترم حفظه الله تعالى
وادام بقاء وحرسه في لباه والولد وقاوه من ساير بلواه وكفاء سرادعاء
بنبوة من شفاء لشفاء ناجاه وفسح في اجله زمان طويل اللهم امين

f. 89

אפריש כה' ליהוה .	וקולי לאלה אשה :
בנפש שלומה .	מכל רע מתקדשה :
רחת בחרפה .	ועלת התהנון הנישיה :
על מזבח הצלות .	ומנחה חדרה :
מן נסך הומירות .	וחקיטיר מנרשיה :

ריח ניחח אשה . ייח' בריח ניחח קדרושה : מן דו אחד ולא מן אחר .
ולא כאחד מורה : ולא אב ולא אם לו . ולא בן ולא בת ולא אשה : ריש
כליה הוא . ולא נודע לו רישיה : ועקב לכל כלום . וכלה בחילה' משה :
ולא סוף לעקבו מודיע . רק התמידה לו פרישיה : לית חיל דיקום אלא
חיל'ה . וכל דבלעדיו נורשה : אכן אמן עולמו . ועלמה לנו אפרישיה :
ותקנה 'תתקן כליה . והטיב יסורה מן ריאשה : ואותו שמעין לה' . צרכי
בקושה : וכל כלום מטיד . מבנלל מה עשה : אלחותה רבבה . לית נמי בה
לרשע : דהייא מליה עלמה . בפעות השיטה : למקוממה חייה . מן מני כל
אנשה : ומן בהמה ורמש . 'בימה וביבשיה : ואל מה חוציא' הארץ . מן
חילן ופרי וריא : וعشב וודע מתחלף . וכלה' לרחמייו לדרשיה : ולא ישכח
מן טובו כלום . והכל' ברתתו לשע : חב לנו נרכבי טובו . מה דו חילן
הנששה : ונחבה' ונדרישה' . במאד לבה ונפשה : מרוי שם לעברך תקומה .
על דחק הקדרושה : מרוי אמן לי דרך אמונה . ואוליכני במונရשה : מרוי
אקמוני מן לבוקי . אימנותו משה אישיה : מרוי חתם בטוב אחוריתי . ושם
רתוחך לי מורה : מרוי מלנו לחיצה רבה . קרייב לעברך נגואה : מרוי תאב
ואתרhom על' . ואל תען אל קשיה : עברך ואל רשעו וסלחה . מה מן עמלוי
בשיה : הר' די אמנהך וחנן כי . לא ינדל עוני מנשא : דאתה נזר חסד
לאלפים . נשא עון ופצע:

¹ Not in L 16, 17.

שירתה אתחמלת • והמייר בה חתמתי: ואורךתי הרבר • ומן המוכח לא
קצרתי: ואוכחתני עורנה • ולנפשי שכחתי: כהה מון יכלא חברו • והוא
ברעות עתי: כנ אני מון מעות מדעי • אל עוני לא ראיתתי: ולא
אכלא ית נשפי • ואל ארדאה ברעתה: זהה מון רע חני • והוא רע כל
רעותה: ועם זה לית לי בינה • ומועט מעת מדעתה: ולית היהי בעל
דברים • אלא מבלחתי: מצאות הידועים • דינגו כל נסתרתי: על כנ
אני שאל • מן חסדי קהלי ועדתי: הנמצאים בנו • ומן בתרי יית:
ישפטו עדרי • וזרקתו חסבל יתי: כי אני עבר נשיש • ולית אתחמורת
שורה: אלא על פי מן הוא • ארכוני בין סייחתי: ונבורי ואדרוי •
ומסובי בצרותה: ונור עני ולב לבוי • ואל ראש מיינפה: אהיה הנדול
אברהם • נдол לי ולאחותי: | והוא דארשה לי בביורה • ואני לית ^{88.f}

יכלתי: אהליך לו מילדים • בנגלי מן צעריו צפרתי: מן אבי יותם
מסכני • ולסכלי מה מצאתו: אלא אחיו הוביך • ובו ראש נשאותו:
בין קהל ישראל • וממו התורה אלפתה: עם מימר הידועים • ומה
בועלמי בנסתי: הוא מלמדי בכל • וטבו עלי יתרותי: *גינוי יהוה נם[לו]
בטוב • ואוצריו טבה[חה] לו התפתחה: ולא יחסכני ממצאו • ושימנו
מתמן[ן] לחיותי: יותר לי ימי חייו • עם חיות ² נותרת אהותי: ומכל
נדח ובדור • ישים לנו צמותי: על מה ירצה לך אה מREN • ותשים על
הקשט ² קוממותי: וכבר ליאשמי • וכן פשעי וחטאותי: وكבל חפלותי •
וירק לא תעור לשיאתתי: אה שמעיו הנקאות • אליך יידי הרמתי: אה
מן רחצוני בך ועליך • לשועך קויתו:

תחלחות ושירות • בחהלה ואחרית: חרים לשוניינו • בכל עת לא תשביות:
תבאותו אולי תדען • וכל טוב תצמתה: חסק אל מעון הקדרש • וחרצוי
מן בעל[מה] ואחרת: חקיפה אלהותה • בעלין ותחתית: תורותו
תוריאנו • לכל קשת וחכמת: תודיענו הדרך • ותפתח לנו דלתה:
תתובהה בוה חיים • טוב מי לנאה ¹ שבת: תמנונת ישראל • דלית בעימים
לה הבנית: חוסיפו אה מREN מון טובך • בחסידך אז עכית: תשיבו אל
רצונך • חקיים לו הכרית: תלכישו על ראשנו נור • בכור ואתפארית:
תקומו על דרכך • ורבבו קדרמו תכפה: תנימ יומה מאה שנה • אה
עמה מצמתה: תתחני במודיעך • תמציא כל טוב חרות: | תצליל השיר ^{88.f}
תקום • חסנד קדם הבית: תפחה לתהווותך • יראת צרך בעת: תקרא
יהוה אל רחום וחנן • ארך אפים ורב חסר ואמת:

לְקָנַי מִתְפָּלֵל . בְּמִקְרָא וּבְלֹחֶז : לְמַן לוּ הַחֲמִים . יְשִׁים רְחָמִים וּהְלָיִה : לְזַה ¹ מְתֻלְּלִים עַל רֹוחוּ . בְּמִבְטָח מִנְחֹתִים : מַן מִסְכֵּן גַּן עָזָן . וְאֵל שֵׁם יְהָ בָּעֵיטוּ : יוֹתֵר לִי יְמִי חַיִּים . מְתֻבּוֹ ² לְזַה ².

קהל יעקב ישראל . קהיל קדריש. נני: קרא עליו יהוה ' בכורי ובני ; ואפרשו
מן העמים ' ואסנו בזימוני : קדרישים כברים ' רבתו כי מני : מוה
יצא ואל זה יבוא . והשמה והשדני : חז בו ולבתו . וחשרי בתוכני :
דלו בעת יכח . מן טב פרוי אילני : הדר טוב למאכל . ומראהו לכל
עיני : עם נאות תמרים וערבי נחל . יהיו מודמוני : בסוכות ' דיעבדה .
ולנה יהיה שכני : כל האורה בישראל . מנער ועד זקיי : מה חסיד
מה יפה . מה רב זה המהני : והוא ישב בסוכתו ' ומיטל בעניי :
הרחמים והרתו . ועובד כל מה דחני : מן המטעים והמשתה . וכל
חבר עם חברו מודמוני : | בשמחה וטוב לבב . וכל يوم היה מתפנוי :
אל הרגוזים . קדרש המכוני : שבעת ימים ככח . אל יום השמנוי :
שבע המועדים . רבתו לא חמני : דאנשא ואכבר . ועתעטם לו
הרביاني : במאמן טב יתעבר . הוה בימי הרצוני : המפתוח בו יתורך .
ולא יציך לדכליו : כי מפתחו נלי . במדע כל נבוני : ימתקן מרד
לה . ואותה בכרשני : ובסדר מועדיך . כל שנה חתני : בעמל מי בם
אסנילך . דאמלן מן הסנה : ויאמר משה ' ויאמר הנני :

f. 87

ראה ושמור מה צרך . אה עם קדרש ויקיר : ואסתכל מה זכרתי ' ומה הוא
קמייך פותיר : מן זכרון המועדים . מרראש ועד אחר : ואתקשת במדעך .
ובבלך והיצר : אן לחת נוי בותך . בעלמה וכו' באחר : אשמה מלוא
לבך . ועל כליה אתחפאו : ועל חפן אל זבנה . ועל כל עדיף וחסיר :
כי כל שעיה על דברך . ועל אחד לא יותיר : ושבועת אבותיך . לעלמה
לא חסיר : אן הוה היום חשלך . מהר ייחי מנור : ואן הוה היום רע ' .
מחר ייחי שפיר : ואן הוה היום ריק מפרק המשפט . מחר אתה הנביר ;
ותזהה מה ישטיחך . וכוכבר בסעלך ייניר : אל ירך לבך אל תירא .
מן עוביל כל טמויר : כי מרך חנון ואמנחתה . נברך לכל שברך : וחללה
חלילה . אן בריתו ייפיר : אתה הו הדמע . והקשט לית הו טמיר : ואן
הוה מפרק מתקסה . מה אני מוכיר : ראה אל מיטרו . 'דברי לך אמריך ;
בקצת לא מרבעכם . ומה לנזה סופיר : ומה בתרה אטיבאר . דבריך
לא חספר : תמצא לך אנחו . וכן לנפשך סביר : טובך ישראל טובך .
תדריכי לך שריך : ותתן על זה תורה . וחסנד ותקום ותשיר : כל שירה
ותפללה . ועל מובה הצלות תקטר : קטרת המודאה . למן לך מן אצורי
השכירות : בוה היום מיני . הסליחות והכפוד : ותצא ממך חלש . מכל
חטא נקייה מהך : ישים אלה בריך . וمبرך על כל שמריך מן ישראל .
מן מסכן ומן עתיר : רשםעו מיטרי . ומן לא בן סדייר : יזכרו יהוה בטב
מדבר . ויישוב לאנה ' בכשור ; ומן יתוחיה לכתחה . בטוב לחברה יהיה זכיר :

f. 88

פתח התשובהفتحה . לעם ישראל וכרכינו: בדין יರחה שביעיה . לכל איש ענו: ומון ידרש בו השובה . בהנני יגיבנו: ויאמר עבר אל תרחי . ואל תירא ממןנו: כי תרחי טבן . למי יעברכנו: וינשך בו ריחות רצין . ואל טב מנוח ישינו: דבראשי תשעת יומיים . לעם ישראל לא לעורינו: אתקדרו בתשובה . למי שב מן עציאנו: הא טוביה החתוב . דיקום בתקומו: וונציר לבו ונפשו . בימים זכרינו: במקרא והצלות . והחפלה והחננו: כל יום כל יומ . אל זה היום דאתעצם רבינו: דאתקורי יום הכהן . דברו דרורינו: מן אסור אשמה . ומכל פשעינו: יום אהת השנה יתי . יכbs עוניינו: | ונצא ממו נקיים . מכל אשר חטינו: יום לית לו בעלם f. 86.

דמו . אלא יום נקם כמוני: יום לית בו מיכל ולא משתה . ובו חסבע נשנו: מן תעיד התשבחן . והרביאן ומינו: יום אמר עליו בכתבו . ית נשותיכן תענו: יום בו נצום מן חביבה . טובינו הא טובינו: חז שמרנו פקדיה . והן שמנו מעמדנו: פני אלה ארץ היום . ובתפלות צלוחינו: נימר מריה תאב ואתרהם . וקובל ציאמיינו: מריה תאב עליין . ועני . וחוקים מימרך לנו: וסלחת לעוניינו . ולחמתאותינו ונחלתנו:

ציאמך אה ישראל . מופיע ממו הנור: מן נורות נן עדן . למי לנאה דער: ולית בעמים והגויים . קחל נוי טהור: לו ציאם בציאמך . אתקורי שמו כהו: כפירות לכל ענן . ולשליחות מקור: אוצר מל' סליחן . בו יתקע שופר דרור: להtabן מן הובי . יפשהה מן אסור: החטאות ומינה . וזה גלי לא סתום: כמה הכתב בתורה . בקצת אך בעשרו: כי יום בכורים הוא . חקת עולם בכל דור; יכפר עליהם . אשרך בזה הבסור: טב לך בו חלבך . ותבנה عليك צור: הוכו בציאמך . ומרקך לא חסור: מערב עד ערב . פני מרדך אמרו: כל שירה ותפלת . עד תצא ועל צלמך נור: וזה יהי מבחר . טבילך בכיר: היראה והמחבה . ודרבי השובה שמור: ותועב כל חועבה . וחטמרה בתנור: ותאול מקריך וצורך . אויל יעלי מנק קיטור: | בו ריחות הרצין . וניחחו כמרדרור: f. 86. g. סליק מן סביבותך . ארץ היום לא יסור: בזה תקדם על ציאמך . ומה אוכדר תהי נתור: ההאן דו מנוי דעתע . האן דו מנוי דיתור: קידושות זה היום . ונלנוו מן ישור: דבה כוס אסוי . וקבלו כוס מרור: כוס אסותה להברך . והמרור לכל אדור: דיחל לקדשו . ובציאמה ליתו פשור: וישפט לכל אלילו . ויבנה לה ברע מצור: ולית יתרפרר מן שנתו אלא . ביום אלה יהיו אמרו: ראו עתה כי אני אני הוא . ואין מיידי פשור: שם יתנלי הקשת . ושם יתנלי הסתו: ויבידיל בין הקדש ובין החל . ובין המטה ובין המטהו:

מזה ממו לקחים: וב רפואיים הביטו: מיין העצמאים: עד שהו מים חיים. כן צנימים מוצאים: לשם עמלך ועמו. ביד יהושע ממהים: לענו מדבר סני. כל עטה שמעים: וקולות ובקרים. מן שיש פאות באים: ואמרו אל משה. בלבנו מוחעים: מן זה המראה והמשמעות. ואנן ממו יראים: אמר לנו אל תוראו. כל זה עד תחיו ירים: למטר פקוורי. ולבלתי תחונו חטאיהם: ונגש משה לערפליה. ואתניתת לו הנפלאים: ואסידרו בנביותו. כל הנמצאים: בשוטה וארעעה. ולפנינו

צבעים: שלום יהוה עליך אה משה. עם חדור השעים: 6. 85

סדר חילי בסיסאה. על טור סיני שרים: מרבני לבני התמים. דמע הספרים: ביום המועד העזום. דברו רב דברים: אשתחמו מתוך האש. בקולות מתנברים: בעת אמר אנכי יהוה. אודוזעת המתברים: והכיפטים והצטמים. והנהלים והמשירים: ומני הבודאים. אל ארצת מהרים: עקריהם סנדים. צעקים אמרים: יהוה אלהינו יהוה אחד. נבדור הנבוים: ונביה רבה משה. עמד עמדות ישרים: לא יצנק ית פמו. מן תשבחו יקרים: ארבעים יום ואربעיםليل. וידיו אל השמים מרים. עד קבל מן טרו. להחות אבני חרים: עם התורה והמצאה. בספר חמישה ספרים: ואדרית בון עלמה. בנוירות יתרים: ואחרודע הטוב מן הרע. לא שוא ולא שקרים: לך מודאה על נדליך. אה ישך היישרים: על רב צדקך עמלך. בדור המתוות הכספיים: בנביך ובכתברך. דבמדרכו פרשים: מכל דוש ולחוץ. ומכל לחץ וצרדים: טוביכון ישראל תנייבו. בקולות אדרים: מודאה לאלה. מוד[אה] לאלה. בכל רמש וצפרים:

על כף הרגל נוקם. והמלל נחדשו: בנני דין ירחאה. ובמפרש קדרשו: דאתקרש ואתעצם. מן כל חדש בחדרשו: למה בו אצתמת. מן ארבע אקרים לו שםשו: שבחוון זכרון תרוועה. מקרה קדר בששו: על בן ארמי לנע עדן. מנה ארבע הראשונים אתפרשו: כארביע מועדים עצומים. דלנעה יעשו: בן נם هو מודמי. לאקרים שרשו: דעתם הזת מנון. ובארם אתבחנו: אש ורוח ומים ועפר. ובנון אתכונגה נפשו: וכאת ערבים ארבעה. לכל נפש לבשו: דמות זבני השנה. ארבעה אתחרשו: קור וחם קיז וחרף. לעלם לא ימושו: ורגל מחנה ישראל. מן ארבעה אתיעשו: והקרבנים דברו החעדר. מן ארבע מיניהם יעשו: מספרון שלשה ועשרים. הנבונים ירחשו: במפתחון אחד אחד. מן דאנון ירשו: להורות משה האיש. ונור פקורה לבשו: ומה אמר על ריש דין ירחאה. בלבבון לא יתנסו: שבחוון זכרון תרוועה מקרה קדר. בכל מלאכת עברת לא תעשו:

טובי מון לרכו: ונשוב עורי לרכרן . מה אנן נטרכו: מון זכרון המודדים . דבון נברכו: ישראל ובמקומון . האבלים יארכו: בשמחות רכברבים . ובנורדים מון חשבו: | מתודעים מון חשבן קשת . דלו עדים 84. ג. לו חמכו: אנון השמש והירח . ויסודיו מתבני על הכהה: מרוי לא חיפר בריחו מישראל . וחשבנו ממו לא חולכו: עד לא יהיו במועדיו תעעה . באהת מון חלכו: אחריו הבטול . וחקשת ^חחסכו: ואן אמר אחדר זה המועד . ייתי עורנו יפכו: ולוי צדיק בו יסמכו: מרוי קומם קהיל על רתק . עד לך התשבחן יערכו: על מובה הצלהות . והזמרות עליו יסכו: בכל מועד ומועד . דבון ישבת מון מלאכו: ואוחז לון הטבות . והשמה אורכו: בכל שבת ומועד . ובטובך ברכו:

מראש נבעת החורה . על ישראל נשוף: והוא שבן לשפטיו . ורוח אליהם לו תרחף: וחלוק דרך מרו . והנור עליו שלף: שלשלת לא יקרבה הרע . אקרה מון שבט יוסף: צדיקים ליה בהם . לא' מנהש ולא' מכבשף: ועשה למועדיו . בוגנים לא תחלף: הם תרי הצדיקים . דבשנה הם קטף: הראש דאתקרי ראיישן . וחמחיו על הכל תנוף: בו אתקוטם העולם . ובארשות אלה אתחסף: בו דער אדם בן עדן . ששת ימים לא חסף: בו עשה נח התבבה . זבן אמלית הארץ נאף: בו נור אברהם ערלותו . ולטימר מרו לא חלף: בו אתחבר ב'יץח . וקם ממו זרע קטף: בו בא יעקב אל המקום . וידר ולא טרפף: בו לשראל הלה פרקן . ועל הרכב היה קצף: בו צאו מעברדה קשה . בכל סיון חילחיף: בו צאו ממצרים . רבעות אלף אלף: בו לאכל קרבן הפסה . והנותר ממו ישרף: בו ששת ימים תאכל מצות . ובשביעי על הרגריזים תשקף: | כל זה החודע מון תורה משה . לדביאר לנן ואלף: מה בה 84. ג. מון פקורים . לא חסרו ולא עדיף: דאמר ופסחו עלייכם . ולא יהיה בכם נnf:

בונים וחכמים . מון לנ שמעים: אציתו ואסתכלו . להה התחמים: דעבר אלה מון . במראות הצבאים: רצאו ממצרים ביד רטה . על יד דמע הדמעים: בשבע שביעות . בחמשים يوم מתודעים: הראש בים סוף . דההת מימי מקבעים: לשפטם ישראל . ובשלם ממו יצאים: ופרעה וכל פרשו . במצלות טבעים: שם שבח משה . ועמו ישראל' משבחים: בקצת או' יש . ומשם נסעים: עד אותו אל מרצה . ולשנות מים גלים: ובמשרת אילם . הוו שם מצאים: עינות שרים עשר . ועליהם הנחים: שנים עשר שבט . והנירות מופעים: בשבעים התרקרים . דלוקנים ידעים: דעו דרך אלה . ומון שמוי ראים: ובעת עמו המן .

סדר מה עבר בعلמה . חתום באוצרו מודלטנה : ישאלו על אחת אחת .
וישתק ממו לשנה : ויבאו כל עובדיו . וישקלו במנונה : | או שם לכל
חיב . דלא יתשכח לו عمل רצונה : לית לו נמל אלא האש . השרפפת
ויקדנה : והתחביכים הרצוניים . דהלו כו דרך אמונה : שכוננים בן ערן .
ושרי עליון רצונה : ומובאות מתיתרים . ומיתובים סקפנה : והחמחות
דיארוא . לא נוכל נימרנה : כי המיר בוה נдол . ולית לאחד בו
פתרונה : ראה ואסתכל אלה חבריו . מה אתקדם לו דברנה : ומה זכרתי
לק מטרם . ועוד אחר אל אננה : וקח לך ממו חלק . ושימו טיפות
ליך בין עינה : ולמדו אל בניך . ולמי דבריך יאונה : וזרו לך בשובבה .
ולמהר לא תשארנה : קדרם יכוא מותה . כי לא תדע אלא והנה :
אלך כר אתה . ותאול למרי סנה : הא טובוי יראי אלהים . וזה זלה
לכל שנא : מרוי אשכנ יראתך בלבי . ותשים מאהבותך לי מזונה :
וחלכות דרכיך מדרשי . ומבעברך לי משכנה : עד תלך הרוח מן הנניה .
ובארישותך בחסיד תקננה : וברצונך תרצי עלי . ונמות על טב אמונה :
בחפלות בעל החפלת . דאחفلל ואמר סלח נא :

כ' חלק יהוה עמו יעקב . חביל נחלתו ישראל : יאמצחו בחורה . כח קשת
לא אליל : אשר היה המכתחו ובינו . לעיני כל עם נני נפל : דישמעו
דברה . וחקודה עת יהחל : ואמרו רק עם חכם ונבון . הנוי הנדייל :
זהה אשר מרנו ממו קרוב . בכל מה יקרה ישאל : | מי נני נדל
כטהו . דמן העמים לו אבדיל : במועדים קדושים . וובנים לא תחולל :
אשרך ישראל . ומה לך מרך נחל : חשבן קשת בו תדע . השמטה
וחובבל : וצידוקות מועדיך . בעדרינו לך אשכיל : מי כמוך העם הנלשע .
דשלך נוי סגיל : רכב שיטים בעורך . ואסקוף אהרך בתليل : והוא לך
טמן וער . ובטובו לך הנמל : לאוי עלייך ועבך . ארך חיים והليل :
חחי עקר סנד . פני הרגרחים בית אל : בוה הימים העזומים . ותשריך בקהל
תhil : סלח לנו מרוי . ולאבותינו בחסידיך נאל : וקיבלו כי אמתונך . לא
תחרוד למסכן שאל :

אמרנו : ונאמר :

לאוי נפתח תרה טבן . ונעביר אל חוכו : וניסר חן הנפש . ועל מהוו
נשליכו : ונמשש על הדעת . אולי אין נמשכו : וنبני לנו בניין . וביראה
נסמכו : ונתלי ית דרני . ותהי השובה דרכו : ועל הדעת יסודיו .
וחזcron מלכו : כי כל מן בנה בניין . ובדרך לא חנקו : ילק ויישוב
אל ביהם . ולא יגלי נפשו בוכו : עד עני נפשו במדרש . דרכי הידועם
ומה הלוכו : פן ימות בנו אלו . וכל לבב דרוש ירכו : והרעת לו דרכיהם .

השלם : ואנגל ואנגל . בבית הדרבנן הטהר : וזה מן רב מופתוי . דלא יכול דבר עליו ירצה : ומן צערו כללן מן הרע . ואරשה בכל שלם : ועשה אלה על ידו טופתים . וכל סימן מהטעם : כהן לא היה . ולא יהיו עד לעלם : מי לו כות משה . הנבי הנאמן חתום : אשורי אשר למעמי והצלם : הא לו עמחו עני . ולז' היה זה בחלם : ואסתכל לשיבתו . וממן יהוה לא ישם : ובו נדרשך אתה מך . ובבעליך הקאים : לא תפרע ראשינן מן דתו . ותעצמתן בו ביום נקם : ונבוא תחת צל קורתו . ותפלתו וחושיען מן ארץם : ונמנתי לך עין . ותרחו באפינן לא יסתם¹ : נכית לתחמיו . ומה בו מכל טוב מתרדים : ואתה אתה מך על כל מאום יכול . ומפרק דבר לא ניעלם : תוכיון ישראל במשה . רמדרכו אתקדם : בדתו ארבקו . ואקרו עליו שלם :

יפה לך ישראל . בואת המתנה : דנתנה לך מך . יכולת דיאנה : בכתביו הקשטים . ובנביה מהתנה : ובחרנריום מסניך . הר הנחלה והשכינה : מי גוי גודל בזתק . כל מה עשה לו ערנה : ואליך קרוב מך . בכל זבן וערנה : | וטובך לך ועליך . בכל עת יתרנה : ויהב לך מרע² פ. 8. ג. בו תבריל . הרע מן שרנה : ועדת לך נן עין . לך ולמוכאך מכבינה : אין היהת ממו קרוב . וכל תורותו האוינה : והלוך בדרכיו . ולא חסור ממנה : ורק סני מכון . וטובות מודרנה : אה דרוש קום עמי . וקרע בגד עונה : ועוגב כל תועבה . והרעות לא קרבנה : ועת תקנה הטוב . מכר לא חמכרנה : חזרו עמי עד נ עבר . אל זאת משכנה : ונחרד השוכנה . ונדרע למוכננה : ונלק במשוננה . ונאנבל מן פרי אילנה : וננסט נפשותינו . מן דבריعلمה עונה : ואל תראה לכל סוכיל . חסר המרע והבינה : דלא יבריל מאום . והטוב מן הרע לא יברילנה : לית יחשב מן אנשיים . ולית לו בעלם חמוניה : אלא שור בדישו . לחך הורע בתבנה : לא ידע מה טעמו . ולא יודע לו בערנה : והן החה ידו כלום . מן הכסף ומינה : קישה בה לבו . ולכל עני לא יכנע : יודבק עלייה טaad . ולא ידרוי למסכינה : ובטמאלו עליה ישמר . וינשוו יומם נקם וחשבנה : ויחשב הן היא חושיעו . בעלמה וערנה : וטבייע בחחחותה . ובכל פשע עונה : ולית ידע מה הוא עליו . ולא יתפורר מן ישנה : אלא יום מעמדו . קמי אלה רביאנה : וימצא נפשו בהו . ולית לו מוח פרנה : ויראה אליו יהוה . ויאמר לו טמונה : לאtan תלך אתה מרד . היום יום דיאנה : היום יום פקורי . עלהך אתה וירנה : וידרש שם ישועה . ויצעק ולא יענה : ותתגידי עליו עדים . משפטאל והימינה :

נשפת חיים . ויהי אדם לנ[פְּשָׁ]חיה : ובכן פכח עניינו ואסתכל . ארצה
שומיה : זרו בסגנורה . קמי אלה אליה : והוה שרי מבטא לשנו .
ברו בממלליה : לית אלה אלא אחר . העשה להה תמחיה : יהוה אלהינו
יהוה אחד . רב כל רברביה :

82. ח' עולם לאשר . שמר מוטר אל ישר : דביארו בכתבו . תורה קדר של
ספר : דורעת לנו . מה הוא מן סתר : מן דבריו עלמה . ומה אתכש
ביה ואסתדר : גולת לנו כל דעה . ודרך הרע מן איקר : ומן מן טב
צדקו . כה בתוכה ביאר : שני הרכבים פניך . אסתכל בון ואבקר :
וכחר לך מה תבהיר . מן הברכה והצער : כי דרך הטוב לטוב . וכל
הלכה משחתר : ודרך הרע הלכה . לית ימزا לו פשר : ואן לי לא
תעדך . ראה מה אולד : בדיל אדם בעת . למימר מרוי מה ? שמר :
ואכל מן העז . ולטמע אל מוטר שקר : אטולד מן נן עhn . וההה נע
ונד במודבר : יוכבי בדמעות דמים . ועל הנן יתחסר : ואולד קין מקדים .
אן שב למרוי וועור : ובתר קבלות ² שותבו . וכמהה שנה אתנור : רצון
אללה שרא עליו . ובשת בנו אתביסר : ראה אל זה ואל זה . ומה
מן אתשרדר : זה ממו הרשעים . וורען לא אשתייר : וזה ממו
הצדיקים . וורעון אל אחר הדר : רקם מןון כוכב . נורו דגע על כל
אתר : אתקרא שמו משה . ובכבוד יהוה אתנור : ואתא לך בקשט .
ובטל לכל נבר : מן לו אנחה מדע . מן לו אנה מפחר : יביא לנו דעתו .
ויקום עמן יוספר : גלני זה השליח . הנבר הנביר אשר : נלא מן מסדר
נקיבו . כל נבען בעלה וכל שר : נביא קרע השנבים . ובין חיל
בסייעתה עבר : ואודמן עם החבוד . ועליז אחלמדן ונטר : ואתנלא לו
תמחות בראשית . ויום נקם ומבדחר : ואמתה אל מכונים . לא דרד
בון בשר : מן סדר מן אדם . לא קדם ולא בתה : ואסדו בשליחותו
עלמה . מיסטר ועד אסתטר : זה הנבי דישלם עליו . בכל רמש צפר :
כי השלם עליו . נגיד לכל שבר : שלום יהוה עליו . בנלי ובסתה :
ובכל דרך נלכה . עליו השלם נימר :

83. ח' טב מאיד עד מותל . דברן משה בן עמרם : דברן ינסיף הלב . *ווסוף
לו הניאם ³ : וורי לב הצמא . *ויתהר הפם ³ : ואיך לא תהיה הנפש .
מן מדריך זה הנביר הרם : לכל מן שמעו מדריכו . לא יכול אין ידים :
אללא יניב ויימר . עליו השלום החם : נביה דגלה מברדיותו . מיום על
הארץ הוושם : ואדרירת נוראותו . בשמיים והארץ ובם : ומה בהם מן
בוראות . כל מןון על כנותו אתקומם : ושרה יספר גלניו . ויתני עליו .

* לא לו ז' .

ט' קובל ז' ז' I .

* transposes these clauses.

אניר לבך במשמר התורה . ועיניך מן המדרע לא תעוירה : וכות וחרו עד הביאך . ושם לך עמי מעברה : עד הורייך דרכיך . הנבואר והנורא : מן תמחות עשותו . לרית אחר לאספורה : והבט לרב מה עשה . לנו שמים וארע : ורבי לנו רלו ואמר . ישתחב באדריה דכן ברא :

זהן תחריהין און חשמע . לימיירם טבה : אתחיב קבל . ואנצר ית לכבבה : ופקח עינייך וראה . תמחות רברבה : עשות מן הוא לאוי . בכל עת ישתחב : אשר ברב נדלו . נשא השמיים השבעה : כל שמיים ורקייעו . אחר באחד משלכה : במנדרין ודרניין . ובכל רקייע כוכבה : ולכל כוכב מחשב . למלהך והמושבה : כל נבון ידעוו . ווודיע במוחשבה : זבני השנה . ומה לנאה יבא : מן מעודים ומועודיים . זהה רם כל מיחובה : וברקיע השמיין . הכסא נזיבה : * אחו בשמיים והארץ . והפאות הארבע¹ : על עמודים סבילים . מן המלאכים ארבעה : ובו הכוכבים התקומות² . בחכמה יהה מרכבה : לא תלך ולא תהי . בركיעון מנשבה : והוא חלק בהם . בחקון חכמה רבה : וכל מה יתקרי מנדלים וחנות . מזאת הכוכבים מוחשבה : על מה עתקנן מן הראשונים . בעלי הימים הטעבה : וברקיע התשיע . המתקרוי סובבה : לית לאחד עליו מימר . ונלא פמו כל חשובה : רק הוא מעון הקדרש . והמלאים בו ישיבה : | לחשבן³ f.

זכרתי לך חלק . מן תמחות שומה : במעות מדעי . ומה הוא חלק מן חלקייה : כי תמחותון רבים . ולית יוכל פטור יפתחה : וכל נבון בעלמה . נלא מן מספירה : ואני עמדתי על גלאותי . וקצתתי ממיליה : עד לא אכל בחטא . מן המנער ומוסיפה : כי זה מקום עצום . ישתחב עשה פליה : ואשתיאר עליינו . ארעה ודרנינה : דגלאה בתר תהו ובחו . ובארשו מדילה רכבה : בתוך השמיים עמידה . ללא עמודיה : ובתר חיש היה אור . ויליה ואיממיה : ומיניהם מתחלפים . מן טבות יתרה : מכל עין נחמר למראה . וטוב למכילה : ומפני הבמטה והרטש . בימה ובמדבריה : וגוני התמחות . בין יחויך מספירה : כל זה מבנגל אדים . דאקוימו כן עפריה : בדמות וצלים . בטב צורה יה : ויה באהיו

אל הדעת בשלם . דברו תחתן לך המתוּבה : כי לא אעוכך . עד אזאת
אתך מצוה : לא חשים דמים בבתקר . ולא תביא בו חועבה : את
יהוה אלהיך חירא . ואתחו תעבר ובשמו תשבע : ובו תרךך בעובדריך .
כי הוא רתוי ומיטב ומרחא : מנה נדחל ויתה נרחם . וליה נשתחבר ונשבח :

דור יעקב זכהה . אtabונן לאחריתה : ואתקיין מן שנתך . ווקם בזריזותה :
ושוב אל מרכז מון קרוב . קדם יבוא מותה : גרש מני החטאות . וחרב
עיר רועותה : ולבך ונפשך בנמאך . כלאמ טן תאותה : | נפשך מון
תנייה . ולבך מון ביש חשבותה : כי עלמה הדון לא תקם . ורבוקה
במטעעה¹ : וחיוותה הר חלום . ולית לאנש בה קומותה : והיא דרד
לעלמה עורינה . דבח חשלמותה : שים יראת יהוה קבל עיניך . ואלבש
אותנותה : והלך בדרכיו . בטב הלכותה : ועבד מה ירציו . והא טובך
און שמת : יראתך בלבך . ועליה בנית : טירוטי הדעת . ועם זה ל
אהבת : בכל לבך ונפשך . ובמאך לו עבדת : והלך דרך התהבים .
און מני שמעת : כי השובה למון ישוב . שובה באלא עורותה : חסלך סדר
חויביה . קטנה ונדרותה : ותפקח עינו וליבו . ותרחי הדעת לו חתפתה :
ותעבירותו אל חוכין . ויגלי כל רוזותה : ותתנשא מיחוביו . בכל אהורותה :
ותפל יראתו ומאהבותו . בלבבי סדר משפחתה : זה גלגולתו בעלמה .
ובאהירות מיסון גנאה : הבט וראה אה חבריו . ממה לך ונרת : מן טובות
הלכי הךך . וזה מעט מן פתרנותה : כמה זכרו הראיונים . בעלי
חכמה : ימאנך מרכז לוה . ואוצריו לך יחתפה : הטוב את השמים .
עד תשרם כל מצאתה : מן פקורי התורה . ואכלת ושכעת וברכת :

f. 80

הלויך דרך קשתה תחתני . בעלמה ובאהרה : בטה לך אנטן . מן טובות
יורה : מן הלכות דרך השובה . דרך אמונה ישירה : ואני אצוה אתך .
מצואת נשמרה : בלבך ויצרך . ומקברך לא תיסודה : אין לא תשכח
את יהוה אלהיך . ושובתך לא תפיריה : ובתרן מודעך כל דעה . לא
תיפך הטוב ברע : ובתר מה תקנה הטוב . בחוובות לא חמכרה :
ותימר זבני הדעת . ימיה סנרה : מן חסר היהודים . ולא נבון ולא
ספרה : מנו ריחכמן . מנו עלייו נקרא : וזה חשבן וחיק בטלול . ולית
כלום מנק סתורה : | קרע שבך חמצא רבע . שי' בכל אהורה :
ואפתח לתרותך . קדרש כל ספרה : ואבקר במצוותה . ומשפטה אספירה :
חמצא למדרשך . ותתני לך נסחרה : ולית חמצא לך מלמד . יפת
מן התורה : והיא כתת הים . הילך בה ואל תירא : וכל מון הילך מטה .
ובטקומו שרא : ולית חימר הדעת הילכו אנשיו . כל מון אתלטך קרא :

f. 80

מאורה מופעים: ש"ע א"א . וטהר נפשי מן טמאים: ש"ע א"א . ומלי לב יראים: | ש"ע א"א . וקדיש לשני בחשביהם: 56 f. ש"ע א"א . ושלח רוחיו לטב מנהים: עם זה חמיד לך אקרה . אה רביה מנך אנן בעים: חסלח לחטאלין . וכבר הפשעים:

בשפת ים הדעת עמודתי . מצאתו מורך: רחוב לא קצה לו . ולית יכול בו يولך: אלא צדיק ותמים . כהה נה בן למרק: או מן לבו ملي . ובמי מרוי הילך: ואני עבר מסכין . עני לבי רביב: לכל הכמה ודעת . ולכל בינה ציריך: לא כוח תקום עמי . למורך זה הדריך: ולא عمل טוב יסעדני . והוא יהיה לי סמרק: ולא יודיעו יודיעני . מה כי דרך המלך: ולא ספינה חשיעני . מון גללו המתחפה: על כן עמרתו ואני . במדועי מנברך: הלחתי על שפתו . בדרךך בדרכך: ראייתי בחטו . כל נבון וכל מלך: וכל ירעינו וכל ריטור . זה אתי וזה הילך: קנאתי מהם . ובחרתי אן השליך: עמלוי וזה העולם . ומן שחתו המורך: מנעה אתי הנפש . ומחשבה המחשך: בעבר מחיות הבית . והילדים ומה להם יצרך: אתהשבי באלה על זה הנפש . אן לא חלק בי רע דרך: בעת ההיא לקחתי באצבעי ממימי . זה הים זכרתי קマー: ונחת בפי ושכרתי . ואנור לבי מן החשך: מרוי רוח חשי וחנני . וקבל שובי אלך: מרוי פכח עני וסעדני . על משמר תורהיך: יוקם מימרך הנה אנכי . שלח מלאכוי לפניך: ישמרני וישנני . לאתר אני הילך: יוביاني בשלם . ויקן לי הדרך: וריק לא צערוני . ברחמייך מן שובייך: ואיטיב לי המרכך . וארצוי עלי ברצוניך: לשועתך קוית יהוה . אה מן רחצוני בר וועליך: וארתוי ארחותותן . יום דנקום קマー: | ולא תחפס יתן . רתותך ורחמייך: 56 f.

גלא מון עלמה . ומארים אלך בה: תניר על התהבים . מנצרי לבלבה: דhalbco בשביilio . ולא סרו מלנה: הא טובי התהוב . שבבה בלא שובה: דרוש רצון מרוי . והיראה בלבו מנשבה:ليلו וויזטו . פני מרוי מקבע: והזכרן בקרבו . אך סלמה נזיבה: דאשו מניע השמים . ומירמי החשבון עליים וירדים בה: והרבואן נזיב עליו . ותאמיר לו השובה: אני מעין הדעת . והתרח לכל טבה: קום התהילך בתהובתה . לארכה ולרחבה: וראה מה בתוכה . ובבטעו שכן בה: כי לך אתנה ולזרען . גרש מנה כל תועבה: ועמר איתה מכל טוב . מן זמירות מתרבבה: מן הכמה והבינה . וחדעת מן בתוכה נבע: עד תשקי במימי פרדייסה . ואילנה וכל שעבה: אולי זדן לך פריyo . וממנו תאכל ותשבע: ותתנו לכל דרוש . ולא חמנע למנ יבא: ונברכו בר כל הירועים . דלא ידעך דרך תאבה: והנה אנכי עמק . ושתמורתך בדרכי דתך בה: והשבתיך

ולמדני כל פקווד ונור: רמנם ים דעתו וחכמו ו hobina דבלבו עזר:
76. קבצתי אהן שירתה ו מה היה מן המומ אשר: | בה עלי לא עלו •
וקדם זה ובתר: ינוי יהוה נמלו בטוב • וברחמים לו יאמר: ובען
הרץין יטלו קברו • וישם לו 'בן עלה אחר: וידרך כל הקהל בטוב •
מן אתה ומן גבר: ועל הסול שירתה נעמן • ונימר זה הטימר: תנימ
יומה מאה שנה • הירק ממן ישר:
77.

¹ שירה נדלה טובה من قول فريد دهر وجيد عمر الشیخ مسلم ابن المرحوم
العم الشیخ مرجان الدنفی فسح الله تعالى في اجله مائة سنة تمیمة
امن آمن آمن:

בשם יהוה הנדוֹל:

78.^b

על פתח הרעת נעמוד *	בלבבם יראים:
מה נורא המקום הזה *	דלתו אנן באים:
שריו מה נדבר *	נרים הצבעים:
ימטנן מה אנן בעיט:	לשמייו הצעקות *
מן חנוו המיר *	דאנן לו קראים:
הה לן קדם נשרי *	בם הטהרה נהיה טבעים:

ונשא ראשינו אולי. ננשך ריח ניחחים: אמרת נפשי לית לך יכולה. על
זה המובאים: בזאת הדרך. ולטנלי מה בה חמיחס: כי מעברה יצרך.
אל לבבים מלאים: אחרי אלהיהם. ולכל בצע שנאים: אמצתי לבבי
ועמדתי. על זאת החרחות: תרחי הרעת והשובה. מצאתי אתם
מתפתחים: לכל דריש מנצר. ולית עליהם מנעים: ועמדו עמידות
מסכין. ונפשי ולבי מודעים: אז לא אוכל אשין. מה מכו אלו
הannessים: והו שם ומשל. בלשן בעלי המדים: ולית לי בשאר
יסבל. ממליים טרחים: ואולם אתרחץ על אחד. שמו נראה הנוראים:
יטיב לי ממלי. ויהנו משחטעים: פני כל בנון וחוכם. והדרושים
ממו ללחמים: כי אמונהה לא יטרף. למסכין נצבעים: חברי אתיות
קבל. ותביא המדים: ומספר למיררי. ואודיע השמעים: ומיררי לית
הוא טיר. אלא נלי לעיני הראים: ישמח בו השמע. וירוי הצמאים:
הא טובוי התאכבים. מקרבי המנחים: על מובח השובה. ומקטורי
התשבחים: על מובח הצלות. ואכלים ושבעים: בוה יום סלוחיה. ולא
יעורו לעובי הדעים: אשוב ביהוה מן עבדי. הסוררים והמוראים:
שוב עלי אה ארני. וכוכר ברית הוכאים: ש"ע" א"א". שובה

דו שבע המועדי: ועצרת וחמת אתקורי . על יד משה מלמדיו: ובו מאום טב יתעבר . מחותתק מן אבחן לילידי: בו היה מלך ישראל . דלו מלוכותה מתנדדי: יכח המתנא בידו . וישם בו מראית פרוי השרה: וייחי אל פתח אהל מועד . ועמו י'ב . קרכדי: ועת ישמע בו בהנה . דאמלאת לו היהודי: יצא אליו מאהאל מועד . והוא לבוש הבנדי: עד יקרם על המלך . והנירות על לבו מוקרי: ועת יראו המלך יסנד . קמי מן ע'מו צמודי: ויימר שלם לך כהן לאל עליון . אהמן בר תצלח עבורי: ובך בחר מרכז ואמר לך . ואותה פה עמד עטדי: בדיל זה מובאי אליך . באהליין המנדי: שם הכהן יניבו בשלם . ווחיצבו הר שני עמודי: ויאמר המלך אלני . עשתיה בכל הפקורי: אשר צוינו בתורה . סב טנא טדי: יכח הכהן המתנא יבוא . ושם תחנגי סורי: עבורי המלך בממלכותו . ותצא עננה כדרי: המתנא ותתרפרש בעולם . ומני הנשים ידרי: שם ישmach לב המלך . ויקד יסנד וודוי: ויימר אה חילה דרתותה . אהמן כליה לך עברדי: השקוף מעוז קו[שך] מן השמים . לנו מכל לחץ פדי: וברך עמק ישראל ואתרו . ושם דבבו מנדני: שם ישוב כל אחד בשביבה . ותחחסל יומי המועדי: | אשרך ישראל ז' ג' . ואשרך . ומה לך בעולם אתהדי: טובך תירא את יהוה אלהיך . ولو בכל עת חורי:

תני מנה נפשאתן . אמת לפקורי נטר: ונעבר מועדר בשמו . בין עשו ובין הנר: תחתני ישראל תחתני . ויטליה יתרך למשמר: זה היום הנROL . רבו ותקע שופר: דרור מן החמתאות . דו לכל נש כופר: וכפירותו משתמרה . ביד לבושים הנור: מן נביר אל נביר . אל ארכין זה הדר: נברנן ומצענת ראלשין . הכהן הנROL אלעזר: אלה ליריך בחיו . ועלמה בכפירותו יערם: ולא ישמים אלהמן ראותו . וידכו בטב דבר: והיי אדרון ונגב[ירן] בנו . הכהן הנROL פינחם יטר: דו ירוש דן מיתוביתה . למן לא יקרבה איש זר: שלשה קדרשה . בקנאתם אביהם תשחרש: לא תברת עד לעלם . וקייימון מקים בכל דר: טובי מי יבו כפירותון בזה היום . ותחת צל קורתון יעבר: ליריך אלה בחיו וח[י] בניו . ורותחה ביום[י]ו] תעור: וכן ישרם חי אהן קלה . דבצלחה אסתדר: ובחיך לא חסב על עבדך . ואפשט לו עדר: כי לית לו מרע ולא בינה . עם זה לשנו מתקוצר: וחסידיך חסבל עברך . כי לית לו מים: ומה דרש עבדך בזה . וחיך אלהן עד לא תברת לו מדרכך: ותוכרו בסליחון ורחמים . أنها וככל אחר: אלה יזכרך בטוב . וימטנק מה חסבר: ויוכך בטוב מן אניר לבבי .

נעתר לן שובה טובה . לא בתרה עצייננו : ונלבש בניו היראה . ונימר אה מראן הננו : כה אתינן לירך . מנצירים כלנו : עמדים על תרה רחמייך . פשוטי אדרינו : אמרים אה אל רחום וחנן . ברחמייך רחמננו : והן עמייך חאב ואתרחם . וראה את לחצנו : והן ראיית' קבל . ושוב את שובחינו : כי אנחנו מסכינים . לא תקחנו בעמלינו : אהיה אשר אהיה . בחסוך תאב עליינו : ותחובתן קבל . וסלה לחטאינו : והן עמייך הקים לנו . תפלות משה נביינו : וסלחת לעוניינו . ולחטאוחינו ונחלינו :

בג'. רתאה רתאה . דאתה יהוה אל רחום : | בחסוך רחם עמק ישראל . אשר הוא קמיך קעומ : קרי ומצלוי ומשבח . ארך לילו וויזמו צעום : אויל תרה לן עינו . ותפדי יתו מכל מום : וחתללו ברצינ . ותצללו מלל טлом : עד יעשה מוערך בשמה . ויתחני במה הוא עליו קדום : מבחר זה היום יצא . ויבוא בןן עדן בשלום : וישכן ישראל בטח בלבד . ונדל וירום : תחת טלי הסוכות . לבב חרדי ללחום : מה טב עת חזק מון טב הפרי . כמה פקד בכתבו העזום : מון ארבע אקרים חזקה . ובכלל תשרי ותקום : אהילן העקרין . כל עקר בו מואם : פרי עין הדר ידר . כהט איש נבן וחוכם : וכחות תמרים אנון . כהט מון במדעת החט יקום : אלא ריק מון החכמה . ולית לו בה כלום : ענני עז עבות . בו חלק מון מחוכום : וודעת אללא לית . בו זו ריח בלא מראה קעומ : וערבי נחל נקיותו . כהט החמור הארים : לא הוא מוה ולא הוא מוה . רק מון הכל ערום : ואני רו לכל ראה . ישרו מון לבו טב נחום : אשרכ עת תעבד הסוכות . תמן לא יתעמי קדום : אלא ענן כבד מאד . ירד מון רום : השמים ייטלל לכל האורה . ולא יטמי בו סכום : ותחתה תשב בשמה . ותשכם ותקום : ותעללה אל נבעתה . ותעמד במקום : בידיל משמע ברכבתה רבתה . מפלם בחן המקום : אשיך הוא בימים ההם . דיפתח אוצר חתום : והעדת חבית אלוי . ומיתוביתו בוה תרום : ורביה היא שעטה . דבה יסנד ויקום : יופרט ملي הרכבה . בשם הנдол העזום : אתה קבלני ממו ברכבתה . ותשורי עלק זה היום : ברכת יברך יאור ישא . ווישם לך שלום :

ג'. שלם לך הרגניותם . ומון בר שם צמידי : יתחנו הסובבים בר . ווישבו מפניך בחדי : וישבו תחת טל הפרי . כמה אמר עבורי : כל האורה בישראל . לית בהם זדי : שבעת ימים ישבו . תחת ענן בכובי : וכל יום מון אהילן . יוננו אל קדר מסנדי : עד יקרו על השמיini . דגלוינו מתיחסדי : עד יסוד יום שבתה . דקרשייכו בכובי : מה רבו מון טווער .

כماור בנוראותיו: כי הוא סמוך הימים • וארכנן זבני קדרישותו: כי בו כל הכהל יקחלו • ומערב עד ערבית ישיבתו: וכל מהם יקום • במקורתו שלוחתו: וויתצב ולעמל בנצח • ויתן לנפשו ענותו: ולא ידרש אנהוחה • עד יטמי בלישאותו: ויקטר על מזבח הלב • קטרת השוכחו: וישבר מן מזון הכהירות • תחת עבדאותו: ורבה היא שעהה • דביה ^{ב' 75 f.}

יעמד הכהן למשיחתו: ויבוא אל הקדרת • והוא לבוש בנדי יראתו: ומלא חופה קטרת • ויקח את הפטאותו: ויהי מדרמה על הכהירות • במלאת ידו וכחמו: הן תה לו קובל • יראה בעין ראותו: הדם על הכהירות • אתחפה חזותו: במילים בחובים כפירות • 'ביבלות יהוה ועצמותו: ירע מלהם הקובל • ותחרבב החותות: וידיה המלטים הובקרים • בחכמו ורעתו: על ראש השער • דלועאל שלח אותן: ואדם לא ייה [יה] באહל מועד • בבואו לכ[פר] בק[דש] עד ציאתו: ולבש בנדיו ויצא • עשה את עתחו: ואתה עלת העם • וכבר בערו ובעד ביתו: ובעד כל קהל ישראל • עמו ונהלו: ועוד אמר בכהירות מירר • עת יצא הכהן לכפרותיו: יעמד בנצח פני מרר • ווימר אהלן אמירותו: ארני יהוה • סלח לעטך עונתו: ארני יהוה • סלח לעמך אשמותו: ארני יהוה • סלח לעמך שננותו: ארני יהוה • סלח לעמך פשעותו: אל חפן אל קשה העם הזה • ואל רשותו ואל חט[אותו]:

קעמין קמיך אה טרן • אין עמיך ראה אלינו: ואראח לנו ברחמייך • וכור בברית אבותינו: וצדך עליינו ברב חסוך • ופדי אסרכינו: והושעינו בישועתך • ורחם לדתוינו: וצדקה עבלן טרן • ולא תנוי נמלינו: ואן ראיית' נאל • והסיד כל לחץ מעליינו: כי לית לנו תקומה לפניך • מפאת חטאינו: כד צפראן מהם נבכים • ושלטו לנו איבינו: ולא תהה לנו בנים שם • ושנבת רצונך עוניינו: | ואתנברת יומי פנותה ^{ג' 67 f.}

ואזלת יומי מועדינו: ולא קרבן מרצחה • ולא כהן יכפר אשטינו: ולא לנו عمل טוב • נמצאו קמינו: נסתור בך לפניך • ונחמס נפשותינו: רק נצאים חיים • ושם ומשל החיים: בעשי כל עמי הארץ • ובמתי מספר נשארנו: ואתרבב הקצף בנו: | ובין העונות צללונו: ועכנו דרכי יהוה • ודרבי המות הלכנו: ולא נدخل מן יום דין • ולא נובר יום מעמדנו: פני יהוה עדמים • מסובבים בנו עמלינו: מנו דיאחים עליינו • מנו דיטפי להבינו: מנו דירח[מ]נו • מנו דיתפלל בעבורינו: כי הנבאים ומשה • מודבים מלנו: ובаш השרפיה • שרמננו נזיותינו: אווי לנו ומה עמלנו • ומה בו רצינו: בחיכון בחיכון • קומו מזח בנו:

מעשה הרע . והשובה יחדש: אול' זכר בטוב . ותשיקו האש: ווער אמרין אין זיכר בו . מי לרבנן אדריש: | מן אביו באחן יומה . על החדר הקדרש: זהה מניד מתעתק טקרט . ווהסחד בו קרבן זה היומ דאתכנש: בו קרבן אויל אחד . זהה זכרון לאיל דפרדו ברגש: והמימר בוה סני . מי ידריש מודען יבקש: למיטומי היריעום . ולא יצרך למיטומי השמש: כי עבדך מיטומו ביןם . כהה מן חפין לקשש: וחקש היל עט הרוח . והעור עליו ימשש: מה מעזע עבדך פניו מלחה . וחיך אמרה פניך אויל' יש: לו חן בעיניך במיטומו . עד ישוב למה הוה דרש: מן פתרון שבתון זכרון . נמה אתקדם עליו המפרש: והתרוועה לככור . דבו השופר יקש: ותהוותה ותתובתה . מהה היום תלבש: ומקרא קריש להזהה . הנארדי בקדש: טובוי מי ינציר בו . והעונות ייגרש: ושיבוב שובה בלא שובה . ושיב יהוה עלייך לשש:

פתח השובה פתיח . קמיך ביוםיה הדרן: היום הנדרל אשר הו . כרכמות נן ערן: לא ייקום בו אלא כל טב . וחתבים דין עט יידרמן: טובוי עברוי דלונה קעום . מערב עד ערבע שכן: במקרא והתפללה והציאם . קמי דיאנה דראן: מתחנן מתפלל מתחער . עקד ונסנד ומרבן: כל הלילה עד בקר . עד יעדם הכהן: הנדרל אשר יוצק . על ראנשו שמן: המשחה וילבש . בנדי הבד וכון: יבוא אל הקדרש . בענן עבי עד יאמן: מן ראות בככלע . כי הוא יש בקדש שכן: ומבון שני הקריםים . ייח וחוון: סליחות וכפירות . מkapין דין אל דין: והנה רוז טוב מאיד . במיטומו חקח עלהו . יכפר הכהן: | בעדו ובעד ביתו . וכל יקון ימתן: והסנילות מן אנה . עם מצא בעני יהוה חן: תחרפרש בקבול כפירותו . וענני הסליחות תנחן: על צעומי והיום . וחויל הו חילה דקן ארבן: יום אחת בשנה יבוא . ולית לעורנן בכון: יום לא דמי ליום . ווהסחד בכון: יום לא מזון ולא מיכל . ולא משחה ולא יין: יום אתקרי כופר לכל נפש . ובזאתה הסנילות מכון: כפי אמירותו . על יד הנבי הנאמן: כי בום הזה יכפר עליכם . מכל חטאותיכם ובחר כן: תשרי עליך היום תלהה . וחתפל ותחן: רצון וرحم[ימ] וסליחות . כשלשה שרונים בנפנ: ולית זה לבדו . אלא סני מכון: ותהוותה ותתובתה . וזה היום חזלמן: סב לך שני חלקים . מן אהן ומן אהן: ואדריש דרך הטוב . עד חשן בטח בדר אמן: ועל זה יתмарך . ישר היך ממן:

צדק עליך מרכז . באחן יומה וכפירותו: מה רבו מין יום . ומה טב עקובאתו: כי هو יום נדרל . ולית ביטים בטהו: יום אחת בשנה . יבוא וסביבתו: מועדים ומועדים . כל טוער כל כנותו: ובינם זה היום .

או ישר . לאלה بكل רמה : וההה משה יבחרה פלנים . ויקרי הפלג בטב פממה : וסדר הקהל מביטים אליו . או ישר הפלג עד חתמה : . וינובו אהרן ומרים . וחזקינ[ם] אישרו להוה : ויענו כל העם קול אחד . עוי וומרתי יהוה : ימינך יהוה . מי במקו באלים יהוה :

ספרות אהן שירתה טורך . מתוודע בין בעלי מדעה : ולית אננה מקום פתרון . ולא יסבלו זכינה : רק נשוב מוה המספר . למספרות חמישית יומיה : בחר מביא עומר התנופה . ממחരה שבת חן פוטיריה : חחל לספר שבע שבטים . בשבע שבועה : כל שבע בו חמה . למראה עניה : בראש בים סוף . נערמו מיה : והשני במדתה . המתקת טרוריה : והשלישי באליים . אנתלא סימנים תריה : והרביעי במדבר סין . רדר המן לחם מן שומיה : והחמשי ברפורים . מוצא המים מן צנמיה : והששי קטול עמלק . ועמו ממoriaה : והשביעי בהר סיינ' . על בנפי נשרה : גנלא חמה רב . במקורת עסרתי מליה : ותרחין בנשאן עמדים . בש hollow ומעיל סדריה : בשלישי משלישי . במחזוי צפريا : ההה קולות וברקים . ואשתה ולפידיה : וחוך וענן וערפל . ומה שסיל כל בוראה : | אתחקרים על הכל . וקרע שנבהה : וקעם עם 74 ג' מלאכי השמים . וההה ינד למליה : וקול אלה אלליה . נפק מן שומי שומיה : קרי מלה בחר מליה . לא מן פה ולא מן פנירה : וכל העם עטם זה החמתה . אודוזעת מנון אבריה : ואתקשטו ואסידרו . ואמרו אהליין מיטריה : לית אלה אלא מרן . רב כל רברביה : ולא נבייא קשיט במשה . רבנן דנבייה : ולא כתבת הר ארחותה . הולך מסעון קרישה : ולא קחל קדריש הר' דנטר לה . אナン דמעי אמייה : על זה נורי למREN . ונימור בכל עדניה : מודהה אלה מודהה אלה . עם חדוד שעיה :

עלוני הדריך תנדרני . במה בעולם אתחדרש : מן כל כלום טוב . כל זבן בזבונו מתריש : מהו נורא ה'וכן הזה . טמו נצא נפרש : סוד מועד בחר מועד . וקרש בחר קרש : קדשים מתבנין . כל קרש על ראש : מתייסדים על מהלך . הירח והشمש : ואלמלוון נציבה . בכל ראי חדש : וקדשוון דן ירחה שביעיה . דעל כליה אתחדרש : ועליו בניאן הוביל . ולשני השטנות ארש : מסתחטך בארכע מלים . כתובים באצבע אש : ראשו שבתון זכרון . תרועה מקרא קרש : ולמה נקי בכנן . אלא בו סורין תדריש : שבתון לפשו . אל עקב מן ארש : תשביתו בו מכל מלאכה . מן מהר ומן אםש : כהה יום השבת . דברו שבת וונפש : וחדרון יזכיר בו . וויכוח הלב והנפש : במה אל מן

יבד: יווליך במדבר טבו . ואל דרך דעתו לך יגניד: ויקרב אל תרח רחמיו . זו ים הטוב והחסד:

כין אכה ואזל ניזל . וסודיו המועדים נזכר: ונרע איך אנון מtabנים . כל מועד על אקר: אקרו קשת החשון . אשר לית בו חסר: מתקומם מן ימי הבריה . מן המלכים לאבי הבשר: ואתעתק זה ממנו ועד עתה . מהתיבב מתקשט מוחטמר: ביד בעל החשון . לא ימוש בכל דר: מן ראש השנה . תעללה המועדים ותתבדר: ביד ארבען בעל זה המדע . דבלבו אסתדר: מחכם צמות החדשים . המתוועדים שנים עשר: יפלגון ששה על ששה . עד ידור הדור ויועור: למה הוּא בו מן המשמש . ויקח הכהן: תחת עברתו . מיר כל העבר: והמעברמן אינה . במה אתקדם עליו המדבר: מן פרתון יומי המועדים . הם שבעה במספר: | מן ראש השנה נבוא . ולא נוצר למקר: מן ראש החודשים . נשרי ביטמר: כי בו קם עלמה . ובו נן עדן אתעמר: וכו לבש אדם הצלם . וכו בשת אתבכר: וכו בסר נח בתבה . וכו אברהם ערלותו נור: וכו הولد יצחק . וכו קם יידר יעקב נור: וכו אתילד הרצון . וכו הקיאם אוצר: וכו קמה חקת הפסח . וכו ישראל אתפער: וכו קם המשכן . וכו אהרן אהרן במדבר: וכו יקום יום נקם . וכו רחותה תעוז: וכו צא ישראל ממצרים . בברך בברך: לעני פרעה וכל עמו . וזה המוצא בתה: מיבל קרבן הפסח . על מצות ומרר: האנשים והנשים . הנקבה והזכר:

נפתח תרוח המהלך . ונלק בדרעת החכמה: ונסתכל למצוות ישראל . ממצרים ביד רטה: וקמיכוں עמודי עננה ואשחה . בליליה ואיממה: הלכים על פי יהוה . על יד קטף כל נשמה: והמלכים נגידים פניוון . סוכבים עלין מן רומה: והם מכתירין . הר' מלכי עצומה: כל מלך ועלו שר . מתחפר בו בין עמה: על זה היוטוב הוּא מוצאן . אחורי מייכל קרבן יהוה: צאו שיש מאות אלף . עורי סבהה ועלימה: והכל בזה המוצא . שמחים בכל מקומה: עד אותו אל ים סוף . ושרו על שפת ימה: חמלן אנגלת לון סימנים . כהונן לא אתעמה: חזת להם רצון ורחמים . ולרבביון קעף ונקמה: קרי ויסע מלאך . ומה בה מן פתנמה: וראה התמורות דלנאה . ומעבר כל פליין וסימה: | ואיך אבקעת מיימי הים . ואתערמת בריאמה: ושבו לחרביה . ואתפתחת דרכי שלמה: וישראל בחוכן געו . וצאו מןן כמה: עברו ורבביון צללו . לא נשאר מהם נשמה: ווישיע יהוה את ישראל . באהן יומה: ואסידו ביכלות אלה . ואמנו בנויות נביה דעלמה: תמן אשירו קצת

f. 73

f. 73

בלבון אש תוקר . וכל מנון מכלם בעכידותה : וכיהלן קעמים מודמים .
 בחת צנמאותה : לא מימר ולא דבר . רק לרשים תפולה : והדבר יתי
 אילין . לית לוכן היום בעותה : שובו לאלהיכון . ואשרפו באשתה :
 יען מה עשייתון עם . עמי בעלי בריתה : | כי המאור האה בדים .^{b 2}

ואתון הלים בחשכחותה : והמשפט יען ביען . אין על במשפטותה :
 וקשתה לא יסחה . רק גלי בנחרותה : והקהל יתי ליזדנים . מן כסיאתת
 לנליה : אויל לוכן אויל לוכן . לית לוכן היום פצotta : חלחו נביותי .
 חלפטון דברי ארכחותה : שכחตอน משורי . הפכתון אחר קדישותה :
 שמתון עמי ובכורי . מתחת רגליך[וֹן] באליותה : ונלחתו פנותה .
 וכסתון רחחותה : על זה לית לוכן גנלה . ולא נחם ולא סבורותה :
 רק אקצף שלט בהם . ושרת בכם סדר מינופתה : ועמי הרצען שרוי
 בהם . ומקרו בנן עדנותה : בדיל אנון הלכו בדרכי . ושמרו כל
 ניראתה : כי אני שמר הברית להם . קבלתי ממן משה צלוותה : טובך
 ישראל בין העמים . בעלמה ובאחריתה : חתפחר במשה נביאך .
 ותקרי עליו שלמותה : ותימר שלום יהוה עליו . דמע דנביותה : שלום
 יהוה עליו . בעל הרים והעמידותה : שלום יהוה עליו . דקעם על הרה
 כנויותה : שלום יהוה עליו . נימר בכל שעטה :

אמרנו : ונאמר :

לך אה ישראל הבשן . במה לך אתהבד : מקדם ומבחדר . מטרם חולד :
 כי יהוה אלהיך . המלך הבהיר הפרד : בחרך מכל העמים . ושם טובו
 עלייך זיך : ונשאך בעליון . ובמהלך דרכיו לך פקר : והודיעך דרך
 הטוב . ושמיך לו עבר : ונחת לך תורה תמיינה . ואקים לך משה
 מלמד : השליח הצדיק . בן עמרם יוולבך : דדרש מורהך הדרך . אשר
 לורה החלעד : כמיromo הודיעני נא את דרכיך ואדרע . ובעניך לא הוי
 טרד : | ובלש מבקשי ואמתנה . וקעם על רזיו העולם בכבר : ועבר .^{b 2}

טבו על פניו . ובכבודה רבה אצטמד : וחזה אלחותה הנדרלה . והאה
 עקר סנד : ואמר יהוה מלך . ועלמה טהה : חמן קבל על ידו .
 בתבה רבה וחויר : מן שומיה לאראעה . ובניין המועדים יסד : על שני
 המאוות . כל זבן בובנו יתחדר : מתודעים מן רזי החשבון . 'דמן
 ימי הראשונים מעתד : ביד מי בימים ההם . דמלאת לו היד : אשר
 יגיד באשר יפלא . מן כל מועד ומועד : לא כות עורנן . אש במקשו
 מנדנד : מי יכול דמי לך . לא עשו ולא מחמד : תחתני במה יhab לך
 מרדך . ובחסרו לך יסעד : על מטר פקוריו . יומי מועדיו תעבד :
 בשמחה וטוב לבב . ויבילך ממנד : תבואה נבעת עולם . וסדר דבבך

מהה נרמק במאזך . ומה עלייך מון עצם ובשרו : ואפנוי הפני חמיין
הפני . פני במוקרו : ושוב אל נפשך תמצא בקושך . ובכחמתך לך
ויצרך תכירו : כי המגיד מנק והניד בר . וחסוד בר נטרו : ואתה עין
המניד . ובר אתגלא כל טמרו : ואתה העולם הקטן . ובך העולם
הנдол סחרו : טובין האתבאים החשקים ומה מטו . יזכירו בטב מדרכו :
אנון מלכי הארץ . האן אחר שריו : שלום יהוה עליו . בכל רמש
וצפרו :

יהוה אלהינו יהוה אחד . האל הנдол והגב[ור] והנורא : אשר אין לפניו
הקדוש נסתיר . אלא הנור הנורא : ולא נרדתו שרב . אלא הננלא
בשם המשורה : נדלותו . נליה בעין הלב . שניבת נור המנירה :
הך מה השמש שנייה . בעיני העוריה : נליה לראים הטבים . הילך
דרך הירא : דשתת עליהם הרוח . וטפתך עליון הנור ו/orה : עד
חכמו מן נשותם . עברת יהוה התדריה : כי מן העברת יתודע העובד .
בראשית ובאחריה : דשקייה לא מן מאום . ובמשתוקה זרע : מלון
וסלקי בריה . וביכולתו הנבראה : יחוב וכונן ואנדה . ית בוראה סדרה :
בשנת הימים . באמידות עשרה : בעליין ותחתייה . לנו לעל ולרע :
נsha שמי השמיים . ורכב כוכבי ומארה : ופרש ארעה בלבד עמוד .
ובה עצמה עשב ורע : וקוחם חיים בימים . וחולץ מן כיראה : אדם על
עקב הנמצאות . דאתברא מן עפר הדר ספרה : | מכל בדמota והצלם .
באפיו לא יוסף ולא ינדע : ואנחו 'בן עhn' . לעבדה ולשמרה : ושלשל
חולתו . עשרה ועשרה : אל נח אל שם אל עבר . אל אברם בן
תרח : אל האיש הלו . אל אמר מה נורא : דעם ממו שנים עשר
שבט . כל שבט לו דבריה : יוסף הוא הצדק . קרי ויהי בדברה :
והסוד בליה קם . והסגולות מנה שරיה : אל קחת אל עמרם . אל קדר
עלמה ונורה : שמה איש האלים . שמש עלמה ומארה : אשר נורו
הופיע . ו/orה ממורה : ודרם לנו האש . ולשנבים קרע : ועלה אל
השדים . ונחת על ידו תורה : תורי לכל ראה . כל פקוד ונורה :
שלום יהוה עליו . מן אסטרה ועד אסטרה :

כמשה הנבי לא קם . ולא יקום בבריאתה : השליך הצדיק . הילך דרך
שלמותה : הנבי הנאמן . מהמן בית אלחותה : מי כמו באנשה . מון
אמטה לרונותה : מי יכול יפותר נקיותו . ויתני לו גלינותה : דאנון
הך תחו ובהו . לית לנו ספירותה : חמוחיו מותחים . לא בכני פנותה :
כל מנון שקר ו/or . וכל ממליו בישותה : יום המעדן הנдол . יום
נקום לחשנותה : יתגלו הפרקן הרבה . ולית לנו לפני קוממותה : רק

ובכל דבבדערוי יסתם: אין הילכת ברדרכינו . ושמורת הקיאם: ועשית
הישר בעניינו . תרעז זה הפתנים: ורוח אלהים תשרי בלבד . אך נללי
היום: ותבותת תחת צל קורת רוחתו . וימיר לך אתי בשלם: אין הילך
דרך יהוה . ארכור לטב עד לעלם: אשרך אשיך . אה מניר הצלם:
מי יכול דמי לך . ישתחבב חילה דשם: רביאנק גוללב . באחריות
ובעלום: אתה הוא המאהב . ובמאהבותך תתקדום: ותתרברב ותתעטם .
ותהונך ותורם: על כל עמי הארץ . ועל כל מינה דארם:

טובי אהבי יהוה . דמן דרכיו לא סרו: וטובי הרבקים בו . אשר תחת
צל קורתו עברו: וטובי חשקי יראתו . טוביין ומיה בחרו: בחרו
מאהבות פני הפני . ולא אטאפנו לאהבות אחרו: אה דריש נקבות
המאהבה . מאהבות המכון בתדריו: | ומאהבות פניו הקדושה . דבנה ^ט
כל כלום אמסרו: אתקען וקום מזרן . והלך עם מן הלכו ועצלרו:
סוד המאהבה בלבדון . עם זה וקדם זה ובתרו: וחיך מדרשי אשמעיד .
بنקבות המאהבה ומפתחו: ממה שמעתי מן הנקבים . אשר בלבדון
ביה עמרו: ולא חסב עלי . ואפשר לי עדרו: כי אני רחוק מזה .
ולית לי יכול למספרו: ולא זה הוא מקומי . ומידע בו מתקצרו: ולית
לי בו חכמה . במימרו ודברו: רק אני דרישתי . למנ לבו אנטצירו:
וחלך בשבייל המאהבה . וחשך מאהבות פני מרו: והה בה פרד זבנו .
דליםני כל פקוד ונגורו: והציל מן הרוח ודקbez בלבדו . וthon על לבבי
רוח מן נורו: אין יספר לי מאהבות פני הפני . פני אלל צדיק ויישרו:
ויריעני במלקל בדרכה . אויל אמצעא ללביו פשרו: תמן אוניב למימי
ואמר . אנטציר ית לך והיזצרו: ואטאפקט בדעתך ודע . מימרך אשר
תאמרו: וחכם אין הפני . תמיד לנדרלה בלבד ערו: אחד לא באחד
לא ידמי לאחד . וכל אחד בחילה יצרו: ולית איך ולא כמה . ולא
צלים ולא בשרו: ולא ידע מה הוא אלא חוא . ולא שותף יצדרו:
והוא מלוא כל עಲמה . ולא יתודע מקרו: והוא מתפנני מכל פאת
וקצה . ולא יאחוו אחרו: וכסי ונלי עמי . יידע כל סתרו: והוא
כסי דלא מתעמי . ולא קדמו ולא בתרו: ואתה הראה . מה כתוב
בספרו: כי יהוה הוא האלhim . התמיד בגברו: בשמיים ממ[על] ועל
הארץ מתחת . אין עוד אחרו: וכן דעת פניו הקדושה . אחד להה לא
ימטי מסכרו: רק נקיבו אתה בעלי המאהבה . אשר הלכו וקטוו:
הדורכים במאהבותה . בחר נכסף יתר ספרו: אתה במה חכמת צפית
בלבן . ואטאפקט בדעתון ואמרו: | אoor לא אש . רק לא רוח: טהור זל ^ט
לא מים . רוח לא עפרו: ועוד אמר אין תדריש . תרעז זה ואקרו:

מאמן עלייך לא יבצר: קרוב מיהוה אליהיך · למן לא יברך ור' מטפל בענני רצונו · בכל רמש ואפר: יהוה הוא החלק לפניו · בכל אחר ואחר: והוא יהיה עמוק · וזהו אל נכר: לא ירפק ולא יעופך · בין עשב ובין הנר: לא תידרא ולא תחת · הילד יהוה תקצר: דרכב שמים בעורך · וכלל כלום צדר: ובנאותו שחוקי מעונה · והוא לכל עלמה מר' · ותחת יר' זרועתו · העולם אישר: ברא יתו מדילה · ולדה הוא מעור: ואמשילך על מה בו · מכל טוב ואיקר: ואקים לך ובריו · מה כתבו בספר: יהוה אליהיך עמוק · לא הסרת דבר:

๖๙. ג' זה הדרך אשתי · לכל איש נביר: לבו טהור נקייא · כלבנת הספר: ריק מן מחשב הרע ·thon הנפש ממו הספר: הא טובך הא טובך · אה לבב מנצר: רצון אל שרוי בר' · ועל צלמך אניר: א/or מן הופיע מהלך פראן · וורה משער: וקרן עור פניו · והוא רב מן אשחה יניר: ונלא לכל סתור · ואניר לכל עיר: על בן דרשתי המהאלך · בואת הדרך הזוכיר: ושמתי בו קומיי · למן יהוה ספר: בעיני כל עמי הארץ · ולא ימיה את זכיר: ואן תחריה אין תשמע · מה הו קמץ מוביד: מן גלוג המהאלך · דפניך פותיר: עלייך ביכרונו רבך · חמיד בבב מניר: לא ישכח מפיך · רק תהיה עליו מקטיר: קתרת התשבחן בימים · ובלייל תהיה שחריר: בחפהה והחקרה · ומה חסיד ומה שפיר: עת תשכם ותקום בברך · קמי מרד בנצר: ובשבורך תקד ותסנדי ותורי · וביחדאותו תכיר: ותרא בעין לך · לך בוראי עלמה תדריך: כל يوم פני יהוה כלם נציבים · כל מין עם מינו סדר: בעליין ותחתית · כל מנון מודי ומשיר: למירה בלשון עודנו · וכל מהם ישבר: מן כירה דלא פעה · לא עדיף ולא חסיד: דומו לא טרפ מסכין · ולא פסל עתיר: ובזה תדע אן מרד · עמי וידע מה טמר: ובזה תשרי עליך ברכתה · יברך ישא יאיר:

๗. ח' עולם לאישר · החלך דרך שלם: | וממנו לא סר · ולא מרד ולא עלם: באחת מן מצאת מר' · רק הוה מתחוקם: במחלך בדרך קשטה · בכל לילה ויום: בלב מלא יראה · זכור מריה בכל עת ונם: לא בטל לשנה · ולא צנק לו פם: מן תנוי התשבחן · ונם הגם הכלם: הוה כל יום קעומ · במרקא והתפללה והוציאם: וארך לילו נזיב שהור · מודי ומשבח ומרומים: עקר וסנד ומרקן · לאלהים אל קעים: עמי בעין הלב · סורי בכל העולם: מתחבונם ביכילות מריה · אשר לית לה שיאם: ותקoon עבדאותו · מבחר ומקדם: מתפנוי אל פניו הקדושה · דלית קרימה קرم: מפני בראשית · ואחריו יום נאם: אין עוד מלבדו ·

ויציל מן הרוח דעתיו . ויתן מן אהן טעםה : לכל צורך כפי צרכיו .
 לכל אחד כמה : יתריה וישב חלכו . וישוב אל מה : הנה בו הלוך .
 בשבייה דעלמה : וירום מנוג מלכו . בלילה ואיממה : ותתנשא
 מלכותו . במעונה רמה : יודע דעת עליונים . חך בחכמה קומה :
 ואיך אמצע מREN בראתה . מן ריקין ושמהה : ובתרחותו יבלו . סבל
 ארעה ושומה : | וככחו מREN חסר . הדר ברייה שלמה : ובתרחותו יתב^{f.}
 וכונן ונדרה . בוראן לא על לדמה : ובארשותו זעק ואמר . ואלה
 שמעוים למה : ארשת יבלתו . ואסרו לאללה קומה : ואמרו בקהל
 רם . מי כמוך באילים יהוה :

הדרך הדרך נלך . ממנה לא נسور : עד נטמי הפגע . ויתקע שופר הדורו :
 ושמעו מן לא שמע . ויצא הלב מבית האסור : ללכת בדרך דעת .
 האל הנדול והגבור : ואמת אין דת בעי . המהלך בוה הדרך המאור :
 תמן לך הדרך . ושלח מפניך אתור : יינדר במרוע הדרך . מכיה הוא
 בפניך סתום : ויעור עליך הדבר . ויתקרע כל שנב סגור : אישך
 הלוך אשרך . ומה לך מן בסור : במובאך בוה הדרך . תחתני לדנה
 עברו : ולית מעברך במימר חמטי בו הפגע . וחץ אלא הוא קשור :
 בוכרון שם יהוה . מוה ומוה עליך טור : במובא ובמושגא . והירא
 בכלך דoor : וזה הדבר מבהיר . טבילה בכיוור : הרצין ותבנה תרה
 תחובתה . ותהי עליך צור : קשטה ומדינה יהה . ועובליו בישותה תפלל
 בכור : ות AOL מבית ומחוץ . ותרא והנה עלה קיטור : הרע בקיוטו
 הכבשן . ואוצר הטוב ניחחו כמרדרור : סליק מכל פאת וקצתה . ואמור
 מכנלו אמרו : ולהבדיל בין ה[ק[דש] וב[ז] הלה . ובין ה[ט][מא]
 ובין הטהור : על זה יהיו מעברך . והאן דו מנו דיתור : ירע סורי
 הדרך . ונלנוו מן ישור : אלא איש חמיט המדע . על כל לדעיו
 ויתורו : | ירע בוכות לבו . הך יוסף הפתורו : אין הלוך וזה הדרך עת^{f.}

ילך . יתגלי בפנוי אור : ותנה עליו רוח אלהים . ויהי לכל חכמה מקור :
 ויבידיל בין האור ובין החשך . ובין ברוך ובין ארור :

רלמה נתתי דבריו . בזה הדבר אשר : יודיע במרוע הדרך . וטבו מלנו
 ומלאך : וחץ אלא בו . סודים רבים עד מותר : תתגלי לכל נבן .
 אשר לבו מעמר : בוכרון שם יהוה . הצדיק והישר : והירא בקרבו
 שכון . בערב ובבוקר : ומאהבות יהוה הרב . ביצרו שמר : ונפשו
 חשקה בוכרון מרנו . אלהי הבשר : בוה יתגלי לו הסוד . ומה עליו
 יבקר : ירע עוזן הדרך . יתמוד לו ישר : הלוך דרך קשטה . עוזב
 דרך שקר : אישך אישך . יהוה לך טמן וועדר : מי כמוך באנשה .

רו השם . והזה בעלמה תלמור : וגלא מה אתגלא לו . מון כל גור ופקוד : ולו לא הוא יקום . ויגני לכל סוד : לא הזה בעלמה . מי יגנְן סוד השם הכבוד : לכנן פניתי לדעת דרכיו . כי הוא לנפש חמוד : 67. עוביתי אחריו . למנו הוא 'בדרכיו טרוד : ואדרמיית בעובד . מון הוא בעלמה פרוד : ודרשתי בוה . עד יתנדף כל מרוד : ויטולד כל זר . ובוכבilo יחי נגדור : כי לבו ריק מן החכמה . רק בו איל עקר : דמי לשור בדיוו . על ראשנו נדור : פרקן רב בינו ובין בעל המדרע . לבו נציב הר עמוד : אל שער שומיה . ועל לשונו ערוד : אור מאור מון החכמה . הר חשן על אהור : יודיעו בעורנות . בעלמה עם חרוד : השעות יודע בזק לבו . מון הוא לכל עבור : דו אלה 'דשרא בעלמה . וחליה בטב מאיד :

גלוון השם הנדרול . הקדרוש העצום : שם יהוה . יכבד וירום : מון יכל ידע גלנייו . ודעתו מון ישום : אלא איש צדיק וחמים . מתקרי נבן וחכם : רוח אלחים בו . מדברי בלעיל ערום : רק תמים 'בנביותו . מתמול ועד היום : וצדיק בשליחותו . במראה ולא בחלהם : כמשה בן עמרם . דלא קם קדמה קדום : בנביותו ושליחותו . ולא הזה יקום : בזתו בעלמה . דקים קמי מריה צעום : מתחנן מתפלל . ארך ארבעים יום : ודרש מודע הריך . ופתח אוצר החומות : ملي מון החכמה . ממה 'דבו תקום : חייה לנאה . מיהוה אל קדום : חיים מון חי עולם . חיים לכל רחום : בצל קורתו נבוא . אמש ומחר והיום : אויל יתגלו לנו . מה קמינו סתום : מון רעת שם יהוה רעל ארבע הפאות קעום : על כסא רבוחה . דלית לחכמתה סכום : ולא יתרודע מוקומו . והוא 'שקייה בכל מקום : ולא לו נזיה ולא צלם . ולא צורה ולא קלום : ולא כמו מאומה . וכל דבר מנה לא מאום : ואלהוויה רבתהה . לית לעורן בה כלום : הוא האללים הקרים . חייה היקום : 'דרקה שמו ברבותו . יהוה אל רחום :

f. 68

דרבי החיים . אנון דרכי יהוה : הא טובי הלוכן . כי בו בחר יהוה : וקרבו לפניו . בכל לילה ווימה : הלויך דרך יהוה . תחתני במחלך . ומה : בחרה לנפשך . מון רום כל מקומה : עיני יהוה בר ועליך . דחלה רבה ואימה : ורוח הקדרש ירחף על לך . כהה הטל על נשמה : ואור הקדרש קעום בו . נציב הר סלמה : סליק בニアרות טבים . מון מכח אל רומה : ועליה עלה ורד ירד . מליאת רוח החכמה : יורע ורע הרעת בשדה הלבב . בתבונה ובחכמה : יצמה וידן ויקצ'ר . ויסק על לשנה ופמה : וישביר מון התבאות הדעת . לסדר בוראי בעלמה :

المرحوم الشیخ اسماعیل الرمیحی تغمدہ اللہ تعالیٰ بالرحمة والرفوان وجمعاً
وایاً فی فسیح للنّان امین امین

בשם יהוה :	או ה'חל לקרא .
יהוה ויהיה :	יהוה אללה[ינו] יהוה אחד .
בראש מקראי :	שמו הנדול בו אדרי .
וכן ייבך בו מודיע :	זהה השם נוע ונכח .
ומנה נבוא אה אחיו :	עלחרחו הקדוש נעמד .
וקודם מוכאי :	אל דרך פתרון דעתו .
על פס מותות דע' :	לו ה'בן לי דרך .

כִּי אֲנִי יָדַעַת בְּצִדְקוֹת מְדֻעַּי: חֶלְקָה זֶה הַדָּרָךְ מְשַׁכֵּל לִיתְחַזֵּי: כִּי
כָּל דַּرְכֵיכֶם מִשְׁפְּטָם מִקְלָטֵיכֶם וּמִבְּרָחֵיכֶם: עַי וּמְרָתִי יְהוָה בֵּין אֲחֵיכֶם וּשְׁנֵיכֶם:
וַיְהִי לִי לְשִׁיעָה עַם חֲדוֹר הַשְׁעִי: זֶה אֱלֹהִים אֵנוֹ וְאֵנוֹ בְּמוֹבָאֵי וּמוֹצָאֵי:
אֲלֹהֵי אָבִי וְאֲרוּמָמָנָהוּ בְּמַחְנָה וּמַסְעָה: יְהוָה נָבֹר בְּמַלְחָמָה מִמְּתִתָּה
וּמִחִי: יְהוָה שְׁמוֹ בְּרוּךְ שְׁמוֹ עֲבֹוד מָה דָו בַּעַי: מֵי כְּמוֹךְ בְּאַלְיָם
יְהוָה וְלֹא עָרוֹן לְךָ יָמַעַי: מֵי כְּמוֹךְ נָאָדָרִי בְּקָדְשָׁן בְּנָבָאֵי וּבְרָאֵי:
נוֹרָא תְּהִלָּתָה עֲשָׂה בְּלִתְמָה: מֵי אֵל בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ רָאָה וְלֹא
מְרָאָה: מֵי יִעַשֶּׂה בְּמַעַשָּׁיךְ וּבְנְבוּרָותֶיךְ הַנְּבָאִים | אֵין כָּאֵל יִשְׁרָאֵן 67 f.

בְּעָלֵי וְאָרָעֵי: אֲלֹהֵי קָדָם וּמִתְחַת זְרוּעָתוֹ עַלְמָם הוּא הַאֲלָהִים הַרָּאֵי:
זְרוּכוֹנוּ יִעַרְפֶּנּוּ בְּלִבֵּינוּ כִּמְטָר לְקָחֵי: עַדְן מַגְלֵל חַיִּים כָּל מַן דָּסְבָּעַ
מְנָה חַיָּי: וּנְמָה חַנְמָה הָלֵם. רַאֲתִי אַחֲרֵי רָאֵי: דָרְשׁוּ דָרָךְ דָעַת
מָרוֹן. טֻבָּה רַבָּה בַּעַי: וְמַן לֹא יִסּוּר מְמוֹן. אֶל נָן עַדְן בַּאֵי: וְמַן
דְּשָׁמָר פְּקוּדָיו. יִלְבַּשׁ מַשְׁמַרְעֵי: וְמַן דַּקְמָ בְּמִשְׁפְּטוֹן. בְּלִבְחָרִי וְלֹהִי:
יָקָם לוֹ מִימָר קַשְׁטָם. שְׁמַעַי עַמִּים וּמַרְעֵי: וְלוֹ עַל וְהַסְּדָה. מַה קָּם
לְזָכָאֵי: דְּבָרְיוֹן אָמָר. אָמָר יְהִי וְיְהִי: וְשִׁמְרֹדוּ דָרָךְ יְהוָה. אֶל שְׁדֵי
אֵל רָאָה: לְעַשׂוֹת צְדִיקָה וּמִשְׁפְּטָם. וְהַהּוּ מַדְרִשִּׁי וּפְנִיעֵי: בְּכָל לִילִי
וַיּוֹמִי. וְעַל זֶה הַרִּים צָבָעֵי: לְאַלְהָה הָן יוֹלְכָנִי בְּדַרְכֵיכֶם. וּוּפְתַח בָּאָפִי
תְּרָחִי: רַחֲמָיו וּרְתָחוֹתָו. בְּתַחְפּוֹת קְמָאִי: הוּא יְהוָה אֵל רַחֲ[וּם] וְחַנּוֹן.
אֲהַיָּה אֲשֶׁר אֲהַיָּה:

בְּכָל קוֹרַת זֶה הַדָּרָךְ נָבֹא בְּשַׁעַבְדָו: וְנַלבֵשׁ מִן אִימָתוֹ אִימָה . נַדְלָה
עַד מַאֲדָד: וְנַשְׁׁובָ נַמְלָל עַלְיוֹן. וְנַגְלִי מַה בּוֹ מִן הַסּוֹד: וְנַדְעַ הַךְ
הַוָּא קָעוֹם . מַתְבָּנָה עַל יְסוֹד: מִן רֹא השֵׁם דָבָר הָעוֹלָם . בְּלֹא כְלִי וְלֹא
סְעֻדָו: מִקְדָּם וּמִבְּחָר . יִשְׂתַבֵּחַ הַעֲבֹר: דָנֵשָׂא הָעוֹלָם בְּשָׁמוֹ . וְאֲקִימָו
לֹא עַל עַמְדוֹד: דָאַתְנָלָא בִיד נְבָיא . קַעַם קַמִּי מַרְהָ סְנוֹד: וְקַעַם עַל

ועלוי השלם יעוריו: ווימר עליך השלם אה מלך ובנה . אה מן הוּא מיהוה יוריָה: ופנֵי המוחב ינוחו . ויסתכל הרצון ישרו : חן ה'ה מלך הולך דרך קשתה . יפתח אלה תריח: רצונו ותחפרש עננה בדי הטנא . ותנדיל ותemptיר מטרי: בזזה המלך ישmach לבו . ויתנצלנו: ויתחזרי: ווימר לא עברתי מצטחיך . ולא שכח[ת'] ממנה באתריו: שמעתי בקול יהוה אלהי . עשי[ת'] ככל הפוק[דים] ונורי: השקף ממ[ען] קדר[שך] מן השמים . וברך עמך ישר[אל] העברי:

ר' ש'ת' נחתם בין השורה: דאמרתי קמיון . אה סדרה המסתדרה: בזאת צלהה . מבגלא האצלו והמקרא: בזזה יומק סלהיה . רבו החטאות מכלפה: טובי מי יענה בו נפשו . והיצרים יטהרה: ועל כפ' הרnell יקום . וiperט ملي החורה: יויסוף מן השירות . והתפלות והומרות הכלשורה: | ויררש הסליחן מן מרוי . בעל הנבורה: ועל רחמיו הקובל . 6.66 ופתח תורתה: ואאת שירתה אתרטה . על פי חילפת השלשל[ת] התהורה: דבחרו האל הנדול . והנבור והנורא: לכנה הנדלה . ולמפרט הברכה היהורה: על ראש הרגניות . אצל אלון מורה: כנה רביה פינחים . هو דארשה לי בבירעה: יהוה ירע' על רוחו . וח'י חילפותו ישמרה: ولو לא ארשותו לשמשכם . בעובדה ומירמה: לא אמרתי ולא זכרתי . לא ראש ולא אחרה: להכהנה הנדלה . ב'יתוב מירמה: רק אדריש מן סדרי . רברבה וועורה: לא יסבו עלי . כי לשני קצירה: לא מדע ולא בינה . ולא ז肯 ישכיל אל עורה: עבד על כל שמיע . למומותה יסחרה: וצדקהון תסבל עבדכון . 'שםו בשם אברהם בן ח'ה: ושם אבוחה בשם . מי לחלימה פרחה: כי הוא מן קבע יקבץ . כל מה יפתרה: עד ימתך יולדך . ולא יקשה משמרה: ורקם נחתם המימר . נדרש מיהוה אל נורא: ינלי לנו יומי רוחותה . יומי פנותה . יסירה: בשלשה האבות . השוכנים במערה: ובתפלות נביה רבה משה . שימוש עלמה ומוארה: ובכהנת אהרן ובנוו . מקטורי הקטרה:ומי קנא למרו . והמניפה עצרה:

אין ביהוה אלהינו:

בשם יהוה נשרי:

6.66

عليه ايضاً شيرٌ تعرف بشيرة التشويق في لذات الطريق للقلب الصادق العاشق الذي في بحر لحب غاطس غارق بالفَكْر ذاتي وبالقرب محقق وبالذكر مدقق وبالقول صادق فايق قاليف العالم الاجل زقن يشمال العم

יראה . ולן על זה סהדות: במימרו שלש פעמים בשנה . יראה כל זוכר בטבות: ולא יראו פניהם רק על פי היכלות: איש למתנת ידו . כברכת נתן מהותנות:

צור היושעה . אוצר הרחמים: דלו שלש עשר שמות . יקרים עצומים: עצך מרכך חנן אליו . בשנה שלש פעמים: יפה מה יהן אלו . ויתמלו בזאת המקומות: ובנצח יקום עליו . בזאת הפעמים: ויתמלו בשבות והמוסדים . דברון יתעבר מקומות רמיים: | חתמתון שבת ומועד חנוך 65 f. הסכות . 'דנלו' רמיים: מה רב מה יעדר בו בצהרו . מן טוב מאומנים: ישרי כהנה רבה תפלה . ויהך ארשו מן רחום הרחומים: וישב על מיתוכחה עלייה . וסבבו עמה מוקמים: וילבש בנדי קדישותה . ויקרי תרי ציים רמיים: ועל כל עמידה ועמידה . יגיבו סדר העמים: ישר ושביך טבן ישר . יהוה לך חיים: ועת יחסל הכהן מקרתו . יקרי יהון חבתה חרוגמים: זובן יעלו יסכומו . ברצון ורוחמים: אל צלות נשתה . משבחים ומרומיים: בארב[ע]ת' כתבהיה . ויחתמן צלותן בשלמים: ויתקבלו טלי ברכתה רבתה . מפם מניר הצללים: אדונן ונבר[ע]ן ומצינ[פת] ראלש[ין]. זזכרנו כות הבשימים: קודה עט מרדודו . עם קתרת הסמים: כהנה רבה אלעדור . חיליפת הרבניים השלמים: יהוה לחיו וחיה בניו ישמר . ויסני לנין המニアמים: ואהlein הפלוראים . מן דאכה קעמים: מן כהנים ושמרים . יטרון הצור חיים: וכפתת מקדמוניון . כל דבר וטלמים: ומימרו יקימו . דאמר בספרו הרמיים: יפתח יהוה לך את אוצרו . הטוב את השמים:

קסם בנין מוחה המקום . עד נבוא אל אתרי: הסכות בטוב לבב . ותחת טליה נשרי: ונשתח מן נסך היין . וניכל מן טוב הפרי: פרי המגדירים . וננסק מן טוב ריח: הסכות דכאות מרדודו . בכל המדרורי: וכל יום מן שבעת הימים . השמח יסני ויפרי: אל يوم השם[ני] עצרת . שבע מועדייה במספרי: | ולמה אתקרי עצרת . אלא בו סדרי: ישראל 65 f. יסתדרו . מן כל אחר ואחרי: וישלחו מועדיון בשלום . וזהו וחרו ואיקריו: ומן יתוי לכotta . בטוב לחברה יוכרי: ובו יכח המלך המתנא . וישם בו מריאשית פרי: אדרמתה וויתרי אל הכהן . ויתנצב בשעריו: משכנה ויצא אליו כהנה . והוא לבוש הא[ין] זכה[ן] אורי: שם המלך יסנד . ויפורט מעט מן מופתרי: נלינות הכהן . ווימר שלם לך אドוני וגברי: שלם לך חיליפת מן קנא . דלמניפה עצרי: שלם לך אה כהן לאל עליון . אה מן בקדש נורי: על פיך יצא ועל פיך אבאו . ועל פיך תדברי: סב טנאני מני . והטיב לבבי השבירי: שם הכהן יעננו .

לא זוכה ולא ננו . רק רתו וرحمיה : ויתפרח על מי הילך . 'בתאות נפשיה ; כי מיכלו קין ודרדר . ומישתיו מרירות עקתה ; וחיותו אש אכלה . מוקודה בלהביה : שריפה נזותו . לא ימיטי מסבריה : ודבק בו נם כל חלי וכל מכבי . לא ימעא ממו רפאה : ראו זה הפרקן הרב . אה סדר צמייתה ; | צומו בנצר ליהוה . אלה אליהה : אולי תemptו זה המימר . דאתקדם מדርיה : ועקובהה לכל צrisk . יטמי זאת מיריה :

f. 64

על כף הרגל נתקומים . והלען נשנוו ; בגולגולת דין יומה . דגנילנאתו יתרו ; מה רבו מן יומה . ומה טבו ומה הדרו : מועד לא כמעודים במיכל ומשתה . וממעא ומעברו : זה פדר מנון . לא ימוש אנש מן אתרו : רק יתכנשו בצלות . בזווח וחוורו ושרו : בתשבחן ורבואו . ישובו ואנצירו : ובתחלחות ירננו . ברמישו וצפרו : צעמים מערב עד ערב . יצלו ויקרו : שאלם מן מרן . יפתח לוון טב אוצרו ; ויסלח חטאיהם . דבשנה עברו : טובי מן יפו כפירותו . באחן יומה ויינער יינזרו ; ויבוא בצל קורתו . וידרש הסליחן מן מרנו : ויאמן באלהים . ופקודיו גנוו ; ווימר אימנותי בך יהוה . מיטיב הלכבים המשתברו ; ובמושה בן עמרם . דאמר על ימה אשירו : ובתורה הקדושה . קדש כל ספרו ; ובהרגנרים בית אל . דמע כל טברו : אין ראיות בחסרך . חטאთ עמק כפרו : 'בכפירות מה הוה היום קעם . 'בתשימות מרנו : ויקירב שבע עשר קרבן . וחלבם יקטרו : פרים שניים . ואילים שלשה במספרו : וככבים תשעה . בעלת התדרו ; ושערדים שלשה .安娜 הנבון יפתרו :

f. 64. בחת התשובה פתיה . בזה יום הסליהות : | יפה למי יעדך בו . בלבכבים טהרונות ; ויצא והוא מתנור . בנוור התשובות : ויקרום בשלם . וזהו ושחו ושמחו : על המועד הששי . דו מועד חן הסוכות : דבו פקרן מרכז . מלבין כל המשפחות : תעבד סוכות . מן ארבע אקרות : פרי עץ חדר כהות . תחרים וענפי עץ עבות : וערבי מישרים . בnal זכרון האבות : וענני דהה יסוכך . עליוון במדברות : ותוחתה תשב . בזהו וחדו ושמחו : במיכל ומשתה . שבעת ימים במספרות : ופקרך בו עורי . תחן אל קדש הטברות : ותשמע ברכבתה רבתה . מפם יתר הפליטות : 'דשיליה יהוה וקדשה . אל אחר הדורות : וכו קרבן יתעשה . שנים ושלשים קרבנות : ומוסיפות הקרבן בו . לה רזום לקליקות : בידל קובל מקרה אברהם . דקרה במקדרש המקומות : יהוה יראה . ויקבל הדרישות : אשר יאמר היום . הוא זה היום בקשיותו : בהר יהוה

חיצוץ מקדים בקדש' . ובכל ארצכם השופר : ומימר מקרה קדש' . מן הטעאות השמר: | וטהר השמלות . והנפש והperf: | ומספר קרבנו' .^{f.63} ארבע וחמש עשר: פרים שלשה . וככשים ששה עשר: ואילים שניים . ושעריים כמספר: האן דו מנו' זידיע' . האן דו מנו' זיפתר: ממו הלאה ננש' . ונפתח תרח תחותה ונעבר:

נש נפרש נימר' . באhan יומה גוליאתו: יום הסליחן וחרחים' . דבויים צומה נקרכטו: יומה דליה לו דמות' . אלא יום נקם ביהו': אהת בשינה יתי' . דברי ענות ואנשמו': ענות להנפש בעולם . ובאחריות אנתהו': מה רב מה היה בו יתעבל' . מן מאומותם בכדרותו: עת יבוא הכהן אל הקדש . לבוש בנדי קדישותו: יה על הכורת' . מדם חמתה העם והטהתו: כד יה אהו על הכורת' . יראה הדם אכתב מכתבותו: 'ביבלו' יה. עבד גוני תמחתו: יקרי אהו ימצעו' . מיטרים גוראותו: מה יימרו על ראש השער' . דלעוזל בגרלו'ו: שם' הכהן עמד' . וישראל כפירותו: יוכפר על הקדש . מטמאת ישראל ופשעו': כל זה ועמה נציבים . בתרח משכנותו: בשער החצר' . מסתכלים לכהן ומקרתו: עמדים 'בתשבען ורבואן' . ושעבוד ונצירותו: שאלים מרוץ' . יתקבל מן הכהן כפירותו: ויהוה עליו הקובל' . וופתח תריה רחותו: אז צדק בצדקה מrole' . על עמו ונחלתו: יצא הכהן לבו מל' . זה וחדרתו: עד יראו הכהן יצא' . בשלם ושמחו': יעקו מן השמה למורן . ויודו לו על טבאותו: וכל אחד לחביה יחנה' . בסליחות חטאתו: | ועת יסכם מן הכפירות . המזבח וקורנותו: יקריב השער' ^{b.63} החי' . וירושי עלי ענות עדתו: ונשא השער את כל ענותם . אל ארין גוראותו: ויצאו ממנה בילד חדש' . לא עון ולא פשע ולא חטאתו:

סלח לעמך ישראל' . בזה יום סליחה: המתקרי יום הכפורים' . ויום עשוריה: דבו הכהן ירחן' . מן מימי בירליה: שני פעמים' . בזאת שיאליה: הראש בריל מובהו' . אל קדרש קדרישה: והשני גונען בדם חטאיהם . דתתברו מן עוניה: כמימור לטהר אתכם' . מן אשמה ופשעה: ובזה עורי שיאלהה' . שמע פרדרונה: למה זכר אהרן ברחיצה' . ומה זכר רחץ בנדיה: כי הבנדים קדושים' קדוש' . לא תתקבל טמאיה: מה טוב זה יום הכפור' . ומה רבו מן יומיה: כי רז מספר כפורים' . ביום השנה במנייניה: יום לשנה יום לשנה' . נמלל על לשניה: מן יצום בנצח' . יפתח לו תרח תאביה: ויעברו בו וישקוף' . על גנת עדינה: ויכל מן מטמעי הרתו' . ומן אילין חייה: וישתה מן נהרה' זצא' ממו' . ארבע נהരיה: ואכל וחילulos' . חיים תדריה:

אמרנו : ונאמר :

לאו נפתח פתח מדרש . ונזכיר בו לבבנן : ונרים הצעבים . ונימר בדכוויות לשוניין : אה רביה מנך אנן בעים . חסלח לחטאינו : לא רוח אלא
מנך . אה מלך רוחינו : אה מקובל התאבים . קובל שותהינו : מרוי
תאב עליין . וסלח לחטאינו : מרוי תאב עליין . וכפער לפשעינו : מרוי
תאב על חובים . מבנגל אלרשין : תלי רגזה מנן . ופרם רחמייך
עלין : תחותון קובל . וקובל מודרשין : תריה רחמייך מרוי . לא
תצנקנו באחין : צדקה עבד לנו מרין . ולא תנוי לנו גמלין : אה ים
הרחמים . סלח לנו מעוניין : וראה בעין חסוך אלינו . והשקב ברחמייך .
עלין : אה רחמנת' ברחמייך . אתרחם עליין : אה רחמנת' בטובר .
כפת חיל שנאין : אה רחמנת' בחסוך . הסיר כל לחץ מעלן :
אה רחמנת' בגדרך . רפא מהצין : אה נשא עון ופשע וחטאה . שא
לפשעינו : אה שמעיו העזקות . שמע עזקתוין : אה עני השאלים . עני
שיאלן : אה מספק כל צורך . ספק צורכיתון : אהיה איד חסוך .
אל חכפיין מנן : ושוב את שותהינו . ולא תטרף בעותינו :

⁶² f. מין דברון השובח יצא . ואל דברון דין ירחה עבר : ואספר גלגולתו .
דרבת על המספר : דעצמתה בו ארבע זבינים . יקרים עד מותר :
ראשון שבתון זכרון תרואה . מקרה קריש בשמה ישר : ארבע עקובאו
רביבאן . כארבע מועדים דבו אסתדר : וכארבע אקרוי העולם . אש
רוח ומים ועפר : וכארבע זבני המשנה . קור וחם קין וחדר' ביתוב
כשר : וכארבע פאתיה עלמה . מצער ועד עצמר : וכארבע דגליים .
כל דגלו לו עסcker : וכארבע שלגבים . קרע יתון דמע כל הבשר :
וכארבע ملي השם הנдол . וחשם הקדוש היישר : וכארבע סדרי החשן .
מן ירך וסטוק וחכ[ם] ואבר : וכארבע קצי עשרה הרבריטים . דב תורה
מתבאייר : וכארבע אקרוי הסכות . פרדים וענבים וערבי מישר : ומספר
אותוthon . עשרה ושנים עשר : כמספר הימים . דחתמתון יום השmini
עazar : ת ומספר אותותיה התורה . קרש כל ספר : וכמספר המועלים .
דבשנה תעבר : ומימרו שבתון . מן העברה בכל אחר ואחר : רק
ינחו במיכל ומשחה . וחדו רב יותר : ומימרו זכרון . מבנגל מי בן
שמנת ימים אנתגר : ואתפרה באיל אחד . וקם לו המימר : אמלוי
הירודאים . אין זה הדבר : היה בוה היום . ולון על יסוד זה מימר :
וכרונו בקרבונו איל אחד . בנחל זה המדריך : ואן היה בערנו איל
אחד . לית בו זכרון זכר : אזכרן עורי מימר הצורי . יכנסו בו ישראל
מן סדר : פרי אדמתה . ויודו להצדיק והישר : ומימרתו תרואה .
יתקע בו בשופר : ובין השופר והצדיך . פרקן קמיך לו אפתח : כי

ה חמישי סימן יד משה . קרך עלמה ונורו : דנֶהָקָת 'מצדעת כשלג ' ויה מניד בפנותה ונברו ; ובמיומו כשלג . מימדים יברו : הטהורים הוכים ' דמיותוביחון כשרו : עם היוחם ' בפנותה . מן הטמאות יטהרו ; וברazon מרוץ ילו ' . ומצאותו שמרו : עם שמירותם ישרמו . בעלהם ובאהרו : ורחמי ישרי עליון . והקיאם לנין יוכרו : ואן תדרש תרע זה . ותחמד על אקרו : קרי קצת חכרתי . ומה בה מביארו : אף נס זאת בהיותם . בארכוזות איביהם לא סרו : לא מסכתם ולא געל[חים] לכל[חם] . ובריתם אתם לא הפירו : ומוציאיה עורי . והנה שבת כבשרו : זה מניד במניי . רחotta ומעורו : והשי מימר בלעם . המתביאר בקדש ספרו : אין עשו מלך בתר ישראל . שני פעמים במספרו : ויעתק ממןו . ויעזר אל ישראל בתרו : כמיומו וישראל עשה חיל . יהוה יחנן מעורו : והשביע עת תחנבר פנותה . והמניפה תעזרו : יהוה ברחמיי .

ט' 1. יפתח טב אוצרו : ויסיר פנותה . והנגף והצררו : | וימול הלבבים .^f
ו התבות יסנו ויפרו : כמיומו ומיל יהוה אלהיך את לבך . להבה אלהיך בנצחיו : ושב יהוה אלהיך את שובך . ויקבע נדחק דעתבררו : בקצת השמים . בכל נדר ונדרו : והביאך אל ארץ אבותיך . דקיימו עמון בתרו : וירושה והרבך מאבותיך . ופרי בטנק יותירו :

ט' י'. ב' להדרה הכהירות החמתה : ואחחים עורי . זאת מימרתה : דארתי קמייכון . בזכרין התהב יומי רחotta : השמיי מן הסחדות . דבתורה מביארתה : מימרו בקצת . זאת ברכתה : וורה משער למו . אנון בני עשה כמיורתה : ישב עשה בהר שעור . ונשיו ובנוו וכל קניתה : הופיע מהר פראן . אנון בני הנרהה : כמיומו ישב במדבר פראן . אחר מדברתה : כד אצטמותו למשמע . קול אלה רחמן ורותאה : מדבר דברים . שנגה ותניתה : אמרו הזוברים . לית לנו יכלחה : על קוממות זאת המצואת . תמן אנד מינדרתה : במניי רחotta . בזאת ממשלהה : יכנעו לפניך . ויקבלו' מצאות אגרתתא : כמיומו והם חכו לדגליך . ויסבלו' מדבריך מסבלת' : ינצחו וימרו . בנצח יצורה : תורה צאה לנו משה . נבי חזדים ונקבתה : הא כתוב רב לית כהה . וכל בלעדיו אלילתה : הא נבי רב לית כהה . וכל עורנו שקרהה : טוביוון תאביה . דatan עמלתה : | דמןן אתן . וענני הרחמים עליון .^f
ט' 2. מטללהה : תאביה אניין . דנצהין קרבתה : ונלן רחotta . ואלהון משמשתה : תאב ואחרתם . דאת רחמן ורותאה : תאביה אתן ומרחין לאלהותה רבתה : תאבין את בעי . תחן לנו עמלתה : תאב עליין וענין . ואקים לנו וסלחת :

בהתימר והמעשה . ותהי עובדיו מתקנו : כל מן ידרש ישוב . לאלהם אלהינו : יעשה זאת הדריכים . בדחה וארכנו : ינער יצרו למרו . ידרשו בלב לנו : יងזר בלבו היראה מיהוה . וילך ברצונו : יונח על מה עבד . ויעמד בתחנונו : יודר נדר וישבע . שבועה לאדרונו : ויאסר על נפשו . לא ישוב למרו יכענסו : לא יהל דבריו . ככל היוצא מפיו יעבכנו : בזה יסלח לו יהוה . מה אתקדרם ממנו : ואם הפיר יפיר אתכם . ישרי עליו הקץ והנפנו : ולא ישוב יקבל ממנו . שובה ולא מדרשנו : טובינו טובינו . אין נשים מעמדנו : על פתח השבה . ונשא את ידינו : אל מעון הקדרש . ונרים צבענו : ונימר על פתח רחמייך . יהוה עמדנו : מתחננים מנצירים . פתחים פמימיינו : בטימר אה רחמנא . ברחמייך שב עליינו : ובמיין הברכות . אמן יברכנו : אהיה אשר אהיה אלה[ים] יתברך . ומשמה יברכנו : אה קרוב הקרובים . מן חסוך לא תרחכו : אהיה ברחמייך . מבור העונש ארצימנו : אהיה בבטחנו בר . לא תכלימנו : וסלחת לעוניינו . ולחתאותינו ונחלתנו :

f. 60

זכר אוכר לכם . מן דאה צמיהה : וברון ישמה הלב . יוסבר נפשותה : בוכרון התהב . יוומי רחותה : דיתגניל בamodelתנה . ולן על הרה סחרותה : בתורה הקדושה . דקבלה מאורה דנביותה : הראש מימרו בקצת . זיהו המשמש אחרותה : והנה הנור עשן . זה ישרי במקדרש זרותה : כמימור כי אש קרחה באפי . ותוקד עד שייאללה תחתיתה : תאכל הארץ יבולה . וכל יושבי עירותה : הרס סדם ועומרה . דהוו שם משולחתה : ומימרו ולפיד אש . זה ישרי על קדר נבעתה : הרגריזום בית אל . יטהרו מן טמאותה : כמה אמר חלהט . מוסדי ההרים . ראו דין פרקנותה : בין תאכל ותלהט . לישור זה בעל' חכמתה : שם' יתנלי הקשת . ותשובי מלכובותה : והשני מימרו הצדיק . לאראש זכותה : לורען את הארץ הוצאה . לבולותיה סביבותה : מנחר מצרים עד הנהר הנדרול . נהר פרת ירושה : ובamodelתנה קמאותה . מה מטו זאת נבולותה : יטטו וירושה . בהדר משלטותה : והשלישי השמירות ארבע² נוים . חזוריכים בזאת קצתה : הקני והקני . והקדמוני ורפאותה : | והרביעי מימר יעקב לבניו . היאספו ואנדיכו מנירותה : את אשר יקרה . אתכם באחריתה : מן רעות רבות וצרות . ביומי פנותה : כמימר בן עמרם . כהן משכן' כסיאתה : וקראה אתכם . הרעה באחריתה : ומימרו הקבצוי . זה לימי רחותה : כמימור הקשת . בדורש ארחותה : ממש יקבע יהוה אלהיך . מקבץ נדחותה :

f. 61

וחעשו במעשייהם . גלים ונסתרים : ותעוזרו לسعد יהוה . ישר היישרים : טובי מי יעור להו . בלא מעורדים :

דרכי השובה עיבנו . ודרך התאהה הלבנו : תאות עלמה ווערנה . זה מין ביש צערינו : ומון נפשנו החגעה . על בן באה עליינו : כל החגעה הזאת . טובי מי ירע אוננו : במרצע השובה . ועבל אדוןנו : ומיטרנו לא ימרי . זה ברצונו : חן עשיות היישר . והטוב בעינו : דרניך התנסה . ומדרשך יניבנו : יוקים לך מיטרנו . בקדש אלפנו : בקצת כי חולידו ווערנה . כי חדרשנו : בכל לבך ובכל نفسך . בלב נציר בגען : ושבה עד יהוה אלהיך . ושמעתה ממנו : כי הוא רחום וחנן . בקושך לא יטרפנו : ושב ^b 59 f.

יהוה אלהיך את שובתך . ויחנק בחננו : וירחוך בחרמו . ונוחך יקבצנו : ואן תדרש אה חבריו . זה הרבר חמטנו : אנחנו על רועיתך . אשר אתקדרטנו : תהיו על חטאנו . מרוי ישיב עליו רצונו : תהיו על חטאנו . ישים הרלו טעמנו : תהיו על חטאנו . ישרוי עליו רצונו : תהיו על חטאנו . בגין ערד ישכינו : תהיו על חטאנו . בעלמה יסלח עונו : תהיו על חטאנו . באחרית יוקרנו : תהותה היא אסאה . ותתובתה סלניינו : סב לך חלק מוה וחלק מוה . והרפה הוא האל אלהינו :

על מזבח השובה . אקטיד חלב תשבחתה : ואפרט עליו מן הצלות . שני עשרונothה : ואסק עליו מן הזמידות . לפי יבלתה : עד יעללה מנה . ריח ניחחותה : התבוא אל הנפש הזכאה . תקע יתה מן נשתה : ותאמך אבן יש יהוה במקום הזה . מה נורא דין מקומתה : אין זה כי אם בית אלחים . וזה שער שמיותה : שם תדר נדר . למך אללהותה : אם יהיה אלהים עמרי . ושמרני מן עובדי בישותה : נתן לי השובה לאכל . ובנד יראתו מלבשודה : והיה יהוה לי לאלהים . וכל אשר חתן מן שובתה : עשר עשירנו לך . מעשרים חלחה : המעשר הרראש . אודע בלבך יראתך : והמעשר השני . אקציד ית קצירותה : והמעשר ^c 60 f.

חשלישי . אלקט מן פרי סליחותה : ואבנה לך . בדיל כפירותה : מכל מצוחך . דציזתני בתורתה : לא עברתי ממצוחך . ולא בערתי ממנה בטעותה : שמעתי בקול יהוה אליו . עשייתי בכל אשר צוית : כי השקף ממעון קדרך מן השמים . וקיבל מני עורותה : ואלביש ידי בנד שעבוד . בעלמה ובאחריתה : ושים השובה מטעמי . וירחומים משתיתה : ואפתח באפי . תרחץ רתאתה : ומימרך בספרך . קוממו לי אין ראיות : ואתה תשוב ושמעתה בקול יהוה . יהוב מתנתאתה :

עלחה הגני מוכיד . מה هو עבד עלי דכרנו ; בדרכן השובה . ובמכרכהחתפונג נפשותינו ; כי השובה לה דרכם . לית בטיימר הלשונו ; רק

ובחר זה מצאוני: רעות רבות וצרות • שלט בו כל דבר וסני: ואחרבו רב עלי המצויר • והძקוק והנגבני: שם מון שנותי קצתי • זכרתי מה פקדני: ומן רב צרתי צעתקי • מרוי מן רב חטאתי הוציאני: מרוי עונתי יתרה • ותולדך חסבלני: מרוי צלתי בים אשמי • ברחמייך אריצני: מרוי תא[ב] ואחריהם • עתה יodal נא כהו אדריכי: נשא עון ופצע וחטאה • שא לפשי עוני: ושוב עלי שובה טובה • סלח לי וקובלני:

בשובה אפרש קמיבון • מיטרי אה סייחי: עבר עלי כל שמייע • יצית לאמריתוי: ולא יקיז מון המשמעו • ولو אחורוכת שירתי: אולו יתנלי לו • מה הוא עליו טמיorthy: | מון קשיותה השובה • דאנני לה דרשתי: כי השובה מן ישוב • לאל העני אotti בום צרתי: יונחם ויאמר • הא זילוי מה זאת בחרתי: לknומי ורוחוי • באש להבה אשלכתי: מון יטפי להבי • ביום פקדתי: עלי חטאוי • ופשעי ואשטעתי: מון יחס עלי • מון ירחבץ צרתי: מון ירחמנני • מון ישמע צעתקתי: מון יראה אליו • מון יניב לשיאלתה: מון יתלי הרנו מעלי • מון ירפא מוחצת: מון ירווי צמאוי • מון ירבי طفلתי: בוכרון חטאוי תרובי רוחוי • ותטמיך עיני דם אדרתמי: ומן רב העדר אימר • מרוי חלי לי מיטorthy: תקיפה דחכם טמיorthy • נחש לי מון דין צרתי: אכחו קמיך באמריתוי • ארתי ארתוי מרוי ארתוי: עתה הגני • זומם זומתוי: אשוב אליך אה אדרני • שובה בלא מעורתי: בחסוך קבל שובי • והחנתוי וחתמתי: והנחים על רעוטי • ושמעו אשמען צעתקתי: יונני רחטיך • בחסוך עלי שכתי: והקם תפלה בון עמרם • דבתורה מבארתי: סלח נא לעון העם הזה • ויאמר יהוה סלחתי:

f. 58

גלא מון עלמה • ואלך בה מאורים: תניר על התאבים • המתקבלים המנצחרים: דטמו בשובתין • כל טובות יתרים: בתרי עלמה • בעלמה ובאחרים: בעלמה פרתוון תפרי • ותהייה רבים ופרים: ולא יהיה בהם • גנף ולא צרים: רק לממצאון ישרי • כל רצין ואיקרים: | והקצוף יתנסה • וחרחמים תטמיך מטרים: והרצון יתגלו • ויפתח טב אוצרים: ועת ירפו מון עלמה • ישרי הרנו בכל אתרים: והטמר יתהפק • באבקים ועפרים: והארין לא תחן יבולה • ואילנה לא יתון פרים: והרטם יתחקף • ותתהפק הדרים והערים: כמויפך דור המבול • דהה שם ומישל לכל הדרים: וכמייפכת סדם עומרה • שלא אתחשק בון עשרה טהורות: והיא שאלתה ופתחונה • כי היו חמושה ערים: כי הדבר לא יקום • בציבעד מון עדים חרדים: זה מעט מן מופתך טובותון בעלמה • ובאחרות נזירים: בון עדן • לעבדה ולשمرם: ומрон מן רחמייו ורחותתו • ישבירון שבירים: ראו אה אהבים • זאת המיתותובים הקשרים: עבר עליובון • חניצרו היצרים:

f. 59

ואמר מריו לא תפיר: בריתך עם עבדיך יועל עקון לא תפיר: מריו
סלח לחטאינו ולון ברוחמיך הסתיר: באב המון ובנו ואמר מידי
אביך: ונאמן בית אללהותה ומני הוה יקтир: קטרת הסמים בקרש
מלוא חופהו ויעבר: את החר אל אהל מועד וזרק על קויר: המובה
על קרנותיו ויכפר ויצא ויסיר: | בנדוי וירחן בשרוו וימוד בשער ^{f. 57.}

הazar: ואתקוממת זאת הסנילות מן גביר אל גביר: כל גביר בזבונו.
ראש קדר ניר: שלשה קדושה דכרנו לטב ארכיר: דאתפרשו
באות המיתובה דבה לא יבוא ממויר: והם תפושי ארוכני הדת.
אליה במציאון יעריר: עלמה וויריך ביוםיכון וככון בחיכון יותר: וחיה
שמעי מירמי. דבל מומי ישתר: ולא יסב עלי. כי מדעי חסר: לית
לי חכמה ולא בינה. ועם זה לשני קציר: וצדקה חסבל עבדך. ועבדך
בזה יכיר: ומה אמרתי זאת שירחה. אלא למען ספир: שמי בני
עמי. והו בזה זוכיר: וכדר אורכתה בה המיר. ושכרי עלק תימר
אשר: ישר לך אמרה. ועתה הנני לך ממויר: ורקם נחסל השירה.
ニימר הָקֵם מִתְהַדְּרִים : תְּנִים יוֹמָה מֵאָה שָׁנָה : אֲתָה סְדָרָה דָּאָכָה סְדִיר :
תקום לך מל' ברכחה. יברך ישא יאור:
אין כיהוה אלהינו:

عليه ايضاً شيره حسنة تسمى شيره اليوه تاليف الشيخ للليل عالم علما
ايسرائيل في زمانه العم المرحوم الشيخ ابراهيم ابن يوسف القبامي
تغمده وزناً"

בשם יהוה:

אטהר לבבי.

^{f. 58} בחשבחן עוי וומרתי.

חרה דלית עמה שני:

רחום הרחוומים.

אתה מעורני:

דו האלהים הרעה.

מאן היהת בלחש אבי. ואל קלבامي החליבני:

וקבצני וצער לבי וראשי וככדי. בחכמה מהתקני: ושם הראש מלעל
והלב בתוכו. והכבד על ימי: וככון בשורי ועצמי. וממו הוציאני: ושם בו
روح ומדע. אדע בו עשי ולובגני: דמן מזון השרדים. אינלקי והשבירני:
עד עלו השרדים בפמי. מן מזון אחר העליטני: ופקח חזותי. ומן אלמי
בטאני: והוא עלי ברזו. וכל טוב גמלני: והודיעני הדרך. ולמדני ופרקני:
אן סרת ממו כה וככה. יתקוף עלי חרוני: כד אתנلت לי עדנת. שכחתי
אשר צאנני. ומצחתיו עברתי. ועובכם ועובני: ואחרי תהות נפשי הלכתו.

וקמי מורה יסגר: וזכור נרות האבות • והארמי ומה עבד: והמושג
משמעותם • ורביאן יום המלעדר: ומה צדק בו מון • על ישראל עד: בא
לאין ירשתו • וישכן בטח בלבד: וקנאה מן קנא • ועובדו עם מן זר:
ואיך קם לו חוקים • ואתפרק לו מלבד: | עורנו מן כל כהן • וירוש
זה העובד: שם הכהן יניבו • ישך אתה פה עמד: עמדי ואדרבה
אלך • אצית ואשמע ואתלמוד: ורבה היא שעתה • דבה הכהן יעדך:
וישא קולו ווימר • השוף מעון קדשיך וכך: יימר זה המתיר • כל
העולם יחרד: ויחנני ענן בשמיים • ומני הנשים ירד: זה תלמוד לדרכם •
כى כל מן זרע הצד: תנינו מוחנה נשאנתן • אמת דעתך עובד: ירוח
ריחות מון • בכל מועד ומועד: ועל כל כלום וכלהם • הך מד לאו
ובבל: לאלה נודי • וקמיו נסגר:

f. 56

שלם לך נימר • אה קלה אצית: למשמע מימרינו • עד נברת עמר בריה:
קדם נחסל השירה • זה מימר בה נביות: לנו عليك דבר • נימרו בוה
הבית: ומה נדרש לך אלא הטוב • ואתה תדע חן היה: תדרש המוקד •
בעלה ובאחרית: ארצי בעובדך לעובדך • דמצאנך מן האן דלית: ואיתיב
מהליך ומודרך • ואתקשט במדעך אין לית: אלה אלא מך • אין מוחי
ואן ממית: חריחה בשלטן רבוותך • כי כליה לה' בפיה: שם מודרשך
ריחותך • ולא תחן אבן מכשיה: להשתחחות לאל נבר • פסל וכל
חניתה: כי אל קנא מך • בעלין וחחיתה: ועתך עמו בנוס • ועתה
אל נא חשית: عليك חטאך • בזאת בן שלמיות: ולא תאבך נפשך
דמות • זמרי על דבר כובית: ולא תיפך הטוב ברע • ולא תמכרו
לעטתית: דאתה קדש וסגולת • זכרונך מאונש לא תשכית: | קום חרב
עיר הרעות • ולא חבנה אותה כוית: גרש מני החטאות • ואכתב לה
ספר בריתות: ושלחה מביתך • ישוב ושמור את: החוקים והמשפטים •
אשר צוך ואנית: תשמר תשתרם • יוקם לך מה עמית: בספריו התורה •
כמה כתיב וקרית: ואשברה מנות עולכם • ואוליך אתכם קוממיות:

f. 57

תhabה אשלהך • צלמך היום יודיע: בנור מניר יפה • מה חסיד ומה שפוי;
עובדך בוה היום • כר קום בניציר: תחתנן ותחפלל • חצלי תקיי
חשיר: תפחה תרח תורה • תיתני היום תшибיר: מן בריה 'דלא פעת' •
ולא פסל עיר: ולא טריד מסכין • דו לימי ומה קטיר: טובך ומה
ייתב לך • הלא הו חייך תדריר: תחתני תחתני • תטמי מה את סביר;
תחרדי במועדרך • תקום באקייר יקיר: תעבד מה לאו • מכל מאום כשיר;
אשרך בן בכור • לא עבד ולא נך: לך בשנה זה היום • ייתי לצריך
ייסיר: ותצא ממו חדש • ואתה הך כוכב מניר: תן על זה אורדאו •

הסליחות סביבותך . מערב עד ערב לא יסור : עד יכבר עונותך . ותצא איש מהו : דו אחת בשנה ייתי . מתקרי יום כ'פ'ר : אווצר ملي סליחן . משיבור לכל שבור : בו תרח תהותה . פתחו ליתו סג'ור : טוב אשר לאשר . יהי לך עברו : | ימצא קמי אתר . לכל איקר סדור : ובית ^{f. 55.}

מלי כ'פ'ר . בו יתקע שופר דרור : להבאים מן החובים . דו לשליחן מוקור : ותבהה בו מתקבל . ובנפשו בטה ידור : תחת ענות הנפש . יניסם נרמה מן אסור : העונות והחטאות . וזה גלי לא סטור : כמו ביאר משה . בקצת אך בעשור : כי יום נכוורים הוא . חקת עולם בכל דרור : י'כ'ר עליכם . בזה חכמה לכל פטור : אשרך ישראל . גלנייך מן יתור : כד תית'i בזה היום . חמץא קמייך כ'יר : הטהרה בו תצעע . תצא ועל צלמך נור : יודיע' בקבול תפולותך . ווימר לך האמור : מברךיך ברוך . ואיריך אrror :

קום זוז בחדי . ועל גן עhn עבר : תחתני בך תוי . חמץא קמייך אתר : טיסך על שרש . טבו יקי' עד מותך : כי בו נזיב פרדים . באלים טובים מעמר : מן ורע טב מזריע . לית בו קוין ולא דדרר : אלא ריחו כמדלדור . כי כלו מן עין הדר : מן ארבע אקרים . כל מאום מן אקר : פרי וכבות וענפי . עם ערבי מישר : תקה תשים בביהך . תשב תחדי בספר : שבעת ימים כל יום . מאום מיום תבצר : מה טבו אהליך . אשרך עם ישר : תשנן בטה בדר . ולא יקרכ' איש זר : מן הרים ^{f. 56.} הרראש . דברו תkom תעהבר : פתח נן עדן . וחangen אל המבר : | בשמחה

וטוב לבב . ותתועף חדו ואיקר : והרצין ירחף . והנגף ייעזר : ותרכה טוביה יפתח . ותרכה בישותה יסנור : יוחבל כל מודש . ויתענני כל מימר : מה חסיד מה שפיר . מה רב שעתה אשר : בה הכהן יתי . ועל ראשו נור : וסביבתו מזה ומזה . שנים נשאים ספר : התורה וכל ישראל . מקרים ומבחר : והוא ביןם במארך . מה טבו מן נבר : יסק יעד יסנד . יתחנן יתפלל יתעמר : ישא יהו יברך . יפתח פמו יימר : יברך תימר אמן . ה'זק מפן ישר :

ראה רביאן מועד . לו בשנה מועד : לא בתרו בתר . עד טמו י'חרד : דו עצרת ושביעי . וקדשו טיסך : על יסוד קדרש שבתה . בו עברה לא תעבר : מה רבו ומה טבו . ומה טב מה ה'ה ייעבר : בו זבני הרצון . זבן יקום קדרק : ישראל ויישם בטנא . מן פרי עין נחמד : ויעלה אל המקומות . למען ישמע וילמד : את דברי השירה . לראה את השם הנכבד : ואישר יפלא ממנה . מכל דבר וכד : יצא הבחן אליו . לבוש בגדי הכלל : יתי ישלם עלייו . ה'ך טלי' משע'בר : ווניש הטנא אליו .

בשם אליהם . ושמו לכל טוב מ מלאה : והאן עיניך העמי . והוא עמר
יצל ; והמלאים אחריו . נשים דגלי ; שורי אימנוו . בסחדות כל
קהל ; ישראל והם . קעימים בשגוי ; טור סיני על בנותון . וכל סחב
וכל טלי : | וקלת דשופרה משחטמע . עם הרוח עלה יעלת ; וקלת דנבייה
טחילה . ליתו קול עלי : וטובה אמר ירום נביי . ובן ביתוי וסנווי ; וקלין
ובקרין אודרנו . וקול אלה דלא בלי : וטברה ארחתה שריר . מן משמע
ית ملي : יהוה דלית לה דמו . לא בכסי ולא בנלי :

54

עמדו בטור סיני . שני העבדות : קעמין לעל ומאתון לרע . בנסיבות כגון :
למשמע קול קעימה . מדבר מן ששה הפות : מלחה בתה מלחה . עשרה
משחטמעות : בעצם השמים . מתקנים לראות : כתיבים באשותה . ביכלות
אלחות : מרון רחיה . לנו עננה' בנגלאות : ועל תרי לחיה . ביד אלחותו
טחתחות : עשרה קבל עשרה . בגין קמת הבוראות : ועשרה מן עשרה .
ועשרה נפלאות : ועשרה טלי הרחמים . ראה מספר ואת זאת : זאת
חיקם ומשפטים . תשיב מן התהות : זאת סוברו לחיה . בתה עולם
אנחות : לאוי נתן אפרשו . בדברים מנתחות : בואת המלים ונימר .
והאונים שמעות : יהוה אל רחום וחנן . שמעיו הנקאות : ארץ אפים
ורב חסד ואמת . מעביר על הרעות : נזר חסד לאלפים . נשא הפשעות :
ונקה לא ינקה . אני סודים חמחות : במימרו פקד . על שלישות ועל
רביעות : טובי התאבבים . ידיוון מלאות : ישנון מימר סלח . כל ענות
וחטאות : ראה מה אחכנן לך . אה בחור המשפחות : על פי אלהי
קדם . אל אלהי תרותות :

55. פתח תחותהفتح . קמיך בזה החחש : וזה יומך לך אתי . ועונthic נרש :
ושבק החטאות . ושובתך חדש : והנהם על הרעות . אשר עשייה אםש :
ואנציר בשוכה . והטוב מן הרע אפרש : ובמעשה החל . לא חhilil
החדש : רק הטיב עמלך ואתפכלל . אויל תשלקע האיש : ווקם שבך למרק .
בארכנו מלב ומנפש : ואודה לך על מה יhab לך . מן שבת ומועד
וחדרש : זהה הוא הדמע . ועל עורנו מתרפרש : במאומות טבים . מתיסדים
על שרש : רביאן קדרשו נלי . כמואר חמשש : מתקיי שביע כשבת .
דבו שבת וינפש : וראש כי הוא . לשני השטמה ראש : ובין החדשים
כמלך . כליל על רישך לבש : כי רואשו מועד . בו שופר יקש : חרואה
למן יהיה . לחתובתה בלש : בדיל בן אתקרי . יום תרואה וקרש : כמו
ביאר משה . בכחטו דבו בנש : מצאה כמימורו . בחדש השבעי באחד
לחדש : יהיה לכם שבתון וברון . תרואה מקרא קדרש :
צדך עלייך מרדך . אה סגולה ובן בכור : בהאן יומה רבבה . דבו יורה מאור :

מן ראש ריש ירחי: השנה דלו סודרים . חכמה ליריעים תורי: מן אוצר בית הדעת . אשורי אשורי: למנ לו מודע ודע . רח למה אתקיי: ראש וראישון . זה לסוד ואנה נשרי: | בו קם העולם . מן משוחק לא מן ^{f. 53b} כרי: בואנצת נן עhn . בה עז נחמד לטראה: בו בא אדם אל הגן . ואכל מן עז עשה פרו: בו אותו מלאכיה לאברהם . והוא שכן באלוני ממראיא: בו קם יסוד הורע . כי ביצחיק יקליא: בו בא יעקב . ללח ברכת הרי: בו אטילד הרצון . מן זרע טב מורייע: בו אתקומם הקיאם . קיאם דלא משתרוי: בו אתחפה האורה . מיד איש נכרי: בו קמת גורת הפסח . ראנש כל כורי: בו צאו צבאות יהוה . כל צבא ועלו שרי: ואתנndo אל הים . והדבב רדף אחריו: הם וצעקו . למрон מלב יריא: אגיבון משה אל תיראו . כי אם בריה יבריו: יהוה ילחם לכם . והקהל למשה קרי: ואתעשה בים חמה . זכרונו בכל דרי: עלמה דו מודע . רביין גבר עברי: אשר שבח ואמר . כי אלהי אבי בעורי: עוי וומרתי מי במויך . יהוה בקדש נדריו:

נצח בעין הלב . עם ישرون ישור: למלה על שפת הים . אך מה דאמיר יקור: מין אדם בן עמרם . אשורי לבב 'נעיר: להוה בקול רם . כי נוי גאה שריר: ברכבו רמה בים . עוי ומורת תדר: זה אליו ואלהי אבוי . לו ארומם ואשריר: ראה רז השירות . כל שירה ומה בה טמייר: ישיר משה על הים . וישראל עלי באיר:安娜 סוד נדול . עדינה מן פתרון קזר: ממה נצא נלך . בדרך מה סופיר: מן מרתה אל אילם . ובאילים חמן סדרו: | שבעים ושנים עשר .安娜 סוד לבל ^{f. 54g} פותיר: בזה ומה בתרו . במתרן הנני ממיטיר: המן מן השמים . שבר לכל שביר: המרבה והמעיט . לא עדיף ולא חסיר: בכן מועצא ומובא . באאות רפדים זוכיר: אחד ביד נביא . ואחד כתיב בכיר: ידו באוני 'משרתוו . כי מהה אמחה את זוכיר: עמלק ויבן . מזבח . ויקם ישראל ועביר: את כל אשר לו . אל הר האלהים ואדריר: נור אימנות משה .安娜 נימר אדכיר: לטב זה הנבר אשר . עלמה במנצאו תניר: ויאמר יהוה מסני . בא וחיה משער:

סיענון דקעימה נחתו . מרבען למשה השליח: על רישה דטור סיני . 'בצפר יום חשייל: שי כד קעם ברבו . ורבואת חולי: רומה דאנקוו . מן בכוי לנלי: אמתה אתה אורשתה . אה משה עליה אליו: וכל שנב וכל סיון . וכל חמה וכל פלי: חמן אצטמותו . וקדום לא אנתגלי: כד נתחת כבורה רביה . ונחתו עמה טללי: חמיה ואתו . מלאכיה סבולי: אימתו ואמרו . חיים נתחני ונתמלי: היום חדו רביה לנן . בוחה הכהן הטלי: דנקיב

^{ב' 52.} זכור יום אחריתך . ומה קדמך מזמנן : | זכור יום מעמדך . קמי דיאנה
דראן : מנו דיחס עלייך . מנו ליקידך ימתן : קומ זור בשובה . ודע
בזה היום אין : קמיך תהווה והתובתה . מפקין דין ברן : זה אסו זהה
סמן . זה עורי זה יחן : סב לך שני חלקיים . מן אהן ומון אהן : ואדרש
דרך הטוב . כי על כן ובידיל כן : רוחתה תדרש ותשוב . ואמר
אמן אמן :

למוך אה ישראל . לית בעמים והגויים : דאתה נוי טהור . ובך בחר אלהים :
ולקחך לו סנלה . וזה לך לאלהים : ולהזתק עם קרש . במושובים
עליהם : ולתחק עליין . וכל העמים נגעים : ולשם ולאתפארה . בקדושים
ומנוחים : ואפרש לך חדשים . ושבותות ושבועות : ומועדים קדושים .
קלשין גלים : מן חשבן קשת . מചבקך מן האבאים : אל בעלי המושע .
אשר לבבון מלים : חכמה ותבונה ודעת . מן חלק הירודים : דידעו
אקר וקשת . בסוד מימר אלהים : בדיל כל מועד ומועד . אשר יהיו
עשויים : רעל קשיות החשבן . אקרים בנויים : בשני החדש . תרחין
פתוחים : בין יומי השנה . ועל יתוב האחים : מועד בתהר מועד . שבעה
בשלשה חנונים : על יסוד קדרש שבתת . כי מקראי קדרש קרים : נפרש
ברילין מלים . בין יידי השמעויים : ונתרחץ על אלה . אלהי האלים :

אמרנו : ונאמר :

^{ב' 53.} לזכרון יומי מועדינו . מימרינו ננדן : ונפרש מפרש מימר . לכל מועד
ומועד : ונבנה לו בניאן . מן חשבן מתעדך : מן האבות הראשונים .
מן אדם אל נח מתנדן : לשלהאר ארשינו . אל בן עמרם יווכבד : מטה
לאהרן ולבניו . ביד משה אתלמוד : מן זמן אל ובן . מתעתק משמרו
ביד : סגיל העמים ישראל . ובו מלבד אורנו אתפרד : זו ארבען מן
ארכוני הדת . ובניאנו ליהו מנדן : על השם והירח . יקום בניאנו
בסחד : יודיע קשיותו . ויתגניל ברכין כבר : מן חשבן הירח . דבלל
ירח יצמד : בשנים עשר מנדרל . כל אחד מן אורנו יתפרד : ודרנים
מאה וששנים . בה יעללה ולא יורד : כל לילה שלש עשר . ונורו בה
ירובך : עד ארבע עשר ימלא . וככん יהיה מנדן : כי הרק יעללה ירד .
והחשבן עליו עמוד : והמשיש לית בכיה . ואמתה זה בזה יועד : תחווע
רישי קדרושים . כל חדש בחדריו יחרד : למורע זבני המועדים . כל
מועד במועדו יתעבר : על יתוב כמה לאו . והאללים יسعد : כי הוא
חחם וחנן . ארך אפים ורב חסר :

מן אני נעללה למדרשי . ונרבב דבר עורי : ומן מון נדרש . אז יטמן מה
נתרחיך : עד נפרש ממילן חדש . ומן הראש נשרי : בזכרון יומי מועדינו .

לו מיום הששי: ואכלל בשם אלוהותה . ועובד בין אנושי: רומה לנו ערפלה . במקומות ארמתת קדשי: חמן אשתחמע קלה . בחועו רב וקשה: ושמעו הממלל מן מריה . פה לפה بلا שלישי: בסחדות בוראי עלמה . שם' אמרו אנשי: יישראלי והם כלם . בשעריו אימנותו תפשי: לית אלה אלא מין . ולא נבי קשיט כמשה:

טובי אהבי זה הנבי . טובי תפשי ד'חו: טובי סבולי דגלו . שעריו אימנותו: טובי עבראי עברי . תהחת צל קורתו: טובי אכלי מפרי . תבאות דת נביותו: טובי שמורי דברי . ספרי תורותו: תורותו תוריאנו . חקיו ומצאותו: תורה צאה לנו . מן אוצר להירותו: מורשת לישראל . סנולי נחלתו: נותינה אלהים . יתודו על טבחתו: טוביון שמורייה . דעל משמרה ימותו: אנון בעלמה מוקרים . ואחריתון ייתו: לאתרה המתקרי נן עדן . אחריה דלית כהתו: וחלקוון מן מרן . רחמייו וסליחתו: טוביון כד יבא . משה בצלותו: אל מקומו בן עדן . והוכאים סביבתו: כל אחד במקומו . ישיב על בנותו: משה על הכסא . והכל 'בתשミニשותו: ר' חיליפת דאלחים . ונאמן ביהם: שם' ישא מישלו . וירא את ישראל עדשו: שכין בן עדן . תהחת טלי הרחו: ועלוי רוח אלהים . שם' יאמר בשפטו: מה טבו אהילך תהבה . מה טב שכינותו: אהילם נתה יהוה .⁵² f. בmissioן גנתו: בנות על נהר . מן מימי עדן שתו: באורים עלי מים . הסק זרע תבאותו: וועעו במים רבים . ורבה היא פרותו: ירום מגן מלכו . ותתנשא מלכותו:

ישראל ראה . מה לך אלתו: מון טב המלאות . דלית לעונך כבן: מרד נקרא עליך . וקראך לו בן: בכור ויהב לך . תהבה רבה דאיין: נביה דאמיר בידיל . בכל ביתך נאמן: דהו ריע מסנדר . משפט רע' אבן: ולשבינו תדרשו . אשרך בזה ובאהן: עלמה לך איקר . ובאחרית נן עדן: אשרך מי במקן . כי יהוה 'מןן: עוזך וחרב גאותך . והוא מלכה דזאן: לחיך וחיב עליך . תחי עקר וסנד ומרכן: ומורי לך על מה יהב לך . ביד נבי קשיט מהימן: לא ביד אוב וודעוני . ולא נחש ולא מען: אלא קשיט נלא לך . חילול חילה דכן ארכן: טובי לך ועליך . עם מצאך ממן: קח ממך 'בקבול . חמץא בעניינו חן: ואיתיך עמלך פניו . ונפשך מן הרע מאן: ולא תלך דרך הסרוח . דהכלילו ענין מין: והסורה והמורה . ארנגם אותו באבן: כי אתה עם קדר . לא ימצא בך . שכן: מון יעבד אלהי נכר . תהחת כל עז רענן: זכור ואל חשכח . עובד מרד עperf' מון: הים דבו שרית . בני רחם וכטן: ועד אשר בו היהת' . بما אתה עליו אבן: ובמה תהיה עליו . ראה וישמע ואתבונו:

הצלם . 'דנורו לא יכבי' ; ומהנה עלמה תדריך . הא ל'ה הא ל'ה : לו עמתה עיני . זה המאור הלבני : רק בעין הלב עמי . ווחרבב הדבי : עת אישא קולי אנה . ואומר מלנו לבבי : بكل רם עליך השלם . אה מושה הנבי :

זה רבה אתחעד . בין בוראי העולם : במציאות השליה . בן יוכבד ועמרם : דילקו יתה חיליה . מאו אתקרא בשטן : ומאו רד על הארץ . עד כי נדל ורם : מיה אמתן גללו בדרילה . בנחר מצרים ובים : ואשתה ארכתה לה . במעמד והצעים : וחשכה אטרד מקרמיו . עיניו דבביו סתם : ועננה בסא נזוחה . בכל אחר ואתר וגס : ערפללה קבל יתה . ונם הלם הלם : שומיה וארעה אציחו למלו . וכל חרש וכל אלם : חיליו שומיה על בנותון . רבנו לוה האיש התם : חרראש פנאאל . אמר בתר השלים : אני בן ערד . בה ברשתי אדם : והשלשה הוזאים . בעלי הקיאם : גולני בו יתר . יתורך בו הפנתם : וכח חסל מימרו . בא כבלווא אתקרכם : קמי צבאו ואמר . אתיק חדי בשלם : אה רומח דאנשא . צדקני מירמי וקס : עמי אן כהתק . לא יקום לעלם : ואני עתיד למומקרך . מבתר ומקרכם : ואדור עמך במשבנק . ואלביש פניך צלים : | לא מלبس לעוזן כהתק . מן מניה דארם : כי העולם בדרילך . מן חסר אתקוכם : וכל עלמה ואחרית . ואות בהם מתריאם : והכסא בדרילך נעיב . לית ישומ לה שיאם : קום בשמחה אתי . אשפט בין דם לדם : כמו מרך יודיעך . דעתת חיליתה בעולם : והוא גינלאן כל נסתור . ומפרק דבר לא נעלם : מפני בראשית . ואחריו יום נקם :

ז. 5.

חילין ובוראיין . אודמנו למקור משה : ואלה אמר בכסי . אתהنبي ואישיו : שלם מני עליו . כי בו ריחותי ומדרשי : וסימני אלחותי . אני עמו אעשה : ראה מספר סימני . אשר הוא עשה : עשרה למצרים . לעמו בהם אושיע : ועשרה ביום סוף . דהות מימי קרש : ועשרה בתודר סיני . היא עשרה מעשה : אלהים דביקם בו . לית לעוזן אתעשה : כתת אחד מנון . ראה ולא תחתני : המימר בפתחוון . ובעיניך לא יקשה : משמעו מירמי בדרילון . כי הוא מבקשי : ולא אני מן הוא . ההוא אמר ולא יעשה : אלא דבריו בזה יקום . ובו תחיה נפשי : למען ספור ואות המופתים . רכbam לא יעשה : מנון הלבתו 'ברגלו' . לנו להבת אשח : ומעמדו צעם . ושתי ידי פרושי : מהח ואשתון עדנים . וסביבתו שמי' : מישכן 'כסי'אתה . קעמים על ראי'ין : זן והוא בינוין . דמותה כהן ונשיה : דאמיש 'ברוח הנביות . ובא זה הכהן המשיח : ולכך מן מריה דעלמה . את שני קרש : | ולبس קרן אורחה . דעתתעד

ז. 5.

מנון על רבד . ואשׁוֹ לְנוּ מַדְלָה : בְּשָׁמִים הַרְבִּיעִי . עַל הַכֶּל אֲבְדִילָה : מַוְהָ שֶׁלֶשׁ וְמוֹהָ שֶׁלֶשׁ . בְּתָרָה וּקְבָלה : וְהָוָא בְּעַדְרָנוּ כְּמֶלֶךְ . לְבִישׁ יִתְכַּלֵּה : וְהַכּוֹכְבִים פְּנֵיו הַלְּכִים . כָּל אַחֲרֵ בְּשִׁבְלָה : לֹא טָעוֹ וְלֹא מִפְּךָ . עַד יִסְבֶּן גּוֹרְלָה : וְמַנּוֹ מַן לֹּא אָתָר . לֹא יֵצֵא מִן גּוֹלָה : וְהַמִּירָר עַל חַשְׁבָּתוֹ נִפְרָשׁ . הַזָּקָן מֵאָתָר . דְּכָל עַלְמָה בְּחִילָה : מִינִי חַשְׁבָּתוֹ נִפְרָשׁ . הַזָּקָן מֵאָתָר . וְהַבָּלָן נִמְרָנָה . דַּו מְלוּ בָהּ לְגַדְלָה :

הָא תָמָח חַוָּל מוֹתָר . יִשְׂתַבְחַה הַעֲבוֹר : דִּיתְבָּ עֲקֵר בְּרִיאָתוֹ . כָּל עֲקֵר עַל יִסְדָּו : וְמַן כָּל עֲקֵר מַאוֹם . וְכָל מַאוֹם מַן עֲקֵר פְּרוֹד : מַן הַמִּים אֲשֶׁרֶן מִינִים . כָּל מַיְן עַם מִינִי גַּנוֹד : עַלְיוֹנִים וְשַׁבְּלִים . מַתְחָלְפִים עַם חָדוֹד : וּבְנִיּוֹן וְכָל מַנּוֹן . פְּרָד בְּסִימָתוֹ לֹא חָמוֹד : אַחֲרֵ מַהְם יִתְנַשָּׁא . לִיתְלֹו בְּמַהְלָכוֹ טְרוֹד : וּוּרְוָן עַל פְּנֵיו יַלְךָ . הַזָּקָן יִגְּרוֹד : יִשְׂתַבְחַה הַעֲשָׂה . בְּלָא כָּל וְלֹא סָעוֹד : אָמֵר וּבְמִימְרוֹ אָתוֹ . בּוֹרָאִיה' בְּשֻׁבּוֹד : וְאַתְּהָלָבּוֹ מִינִים . בְּאַרְשָׁתוֹ בְּלָא מַרוֹד : מִינִים מִן הַמִּים שְׁרָצִים . הַמִּין מִן מִינִי יִצְוֹד : וּמִינִים מִן עַפְרֵץ יִצְאִים . שְׁלָשָׁה כּוֹנוֹ בִּסְדָּר : חַיָּה וּבְהַמָּה וּרְמַשָּׁ . מִן כָּשׁ וּבְדָר וּקְדוֹר : וְחַמָּח רֵבָבָן . נַלְיָ לְמַן לֹו תְּלָמוֹד : | בְּבִרְאָת 5. f.

אָדָם בְּתָרָה . וּבְנַנְתָּה בְּוּ הַסְדָּד : וּקוּמָמוֹתָו גָּבָר שְׁלָמָן . נַצְבֵּה הַזָּקָן עַמּוֹד :

מְכָל בְּדָרְמוֹת וְחַצְלָמָן . וּבְרָאָשׁוֹ בְּבָדָד : הַמְדָע יִאָרֶל לְשָׁנוֹ . הַזָּקָן חִשְׁן

עַל אַפְּדוֹ : וּבְלַבְכּוֹ דַעַת לְשָׁמָר . כָּל תָּרָה וּפְקוֹד : כִּי זָבֵן קִם הַהָא קִמִי

מַרְחָ סְגוֹד : וּפְתַח פְּמָה וּאָמֵר . בְּלָבָל מְלִי בְּלָוֶר : לִיתְאַלְהָ אַלְהָ אַחֲרָ .

וְכָלָה לְהַעֲבֹר : דַּו אַלְהָ דִּשְׁרָא עַלְמָה . וּחְסָלָה בְּטוּבָה מְאָדָ:

וְחַבּוּ רְבָו לְאַלְהָנוּ . נִמְרָ הַזָּקָן מַד לְאַהֲיָ : לְאַהֲיָ נִמְרָ תְּשִׁבְחָן . לְאַל אֲשָׁר הַבְּיאָ : הַכּוֹרָאֹת בְּשֶׁשָּׁה . וּשְׁבַת בְּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : וּעֲבָדָה רָאָשׁ וְאָסָוד . וְשָׁמוֹ תְּחֽוֹם קְבִיעָן : לְשָׁשׁ קְדָשׁ . בְּמִשְׁמָרוֹ מַעֲזָה : זָבֵן בָּא דְמַעַד בְּדִילָוֹ . הַהָא 'בְּלָא הָא' : דָּתָמְסָר טְפַת נָרוֹ . בָּנָו עַנְן עֲבִי : מַן זָבֵן בְּרָאָשָׁוֹת . אַל מִיְמָר אַעֲבִיר כָּל טּוֹבִי : וַיַּרְא אָתוֹ כִּי טּוֹב . וּמִמּוֹ רְדָה הַצְלָם לְאַהֲיָ : כָּל הַבָּשָׂר אֲשֶׁר מַמְוֹן . נִגְרָדוֹ שְׁבָשָׁבִי : הַגּוֹיִם לְמִינֵיהם . מַקְדָּם וּעְדָה הַנְּנִי מְבִיאָ : עַד קִם סְנִיל בְּזָבָנוֹ . מַן אַבְרָהָם שְׁבִיעָן : וְאַופָּח מַוְפָּח יִפְהָ . מַן חֲרֵבָן דְלָא חֲבִיכָה : וּדְלָךְ כּוֹכֵב מַיעֲקָב . וּקִם קְדָרָן מַן לְהֹיָ :

וְטוֹב וְרוֹח מַעֲמָרָם . וּרְדָן מַן יוֹכֵד לְשְׁבִיעָן : וָחָן רְדָעָל הַאֲרָצָן . אַשְׁמָחוֹ

כָּל יוֹשָׁבִי : רֹומָה וְאָמָרוֹ . הָא טּוֹבִי הָא טּוֹבִי : לְמַעַמִּי זָה הַצְלָם . דְמַנָּה יִנְרוּ כּוֹכְבִי : הַשְּׁמִים דִילָכוּ . בְּדַרְכֵיכְוּן עַל מַיְוחָבִי : | תָוָן וְהַמְאָור הַגְּרוֹל . 55. f.

דְבָשִׁים הַשְּׁבִיעִי : וְחוֹרָח אֲבָלָד וְאָמָר . נָרוּ וְכָל מַכְשָׁבִי : מַן נָרָה זָה

קורתו נבוא . וינום כל טלום : כי אzo יקוו ינוסו . והמייר בדילון יוקם : ונסו מנוסת חרב . מתחנה רבתה לכל חרום : כד יאמ' אויב אנטזה . חמן לא תעמי קדום : אלא ענן בכבר ירד . ויעמל במקום : כבלע לסוד הר Krish . כבודה רביה 'ברום : עלמה כסאו . על ארבע הפאות קעום : ואמור יהי אור . אליהם אל קדום : קדם מפני העולם . ולא לארוכותו סכום : הוא 'זכירא שמו . יהוה אל רחום :

גאות זה השם . סבילה עלמה : גלו נ בחילה . דו שליט במה : דעכד בלא שותף . ברבותו הר' מה : צפת יכלתו . חדד בריה שלמה : באראשתו כד זעך לנן . לא מן לשנה ופמה : ואתו שמעין לה . בוראות לא על דלהה : בששה ובעשרה . מן ריקין ושהמה : אחוי באראשות מרון . כי עליון אשתחמה : בשם דרכותו רביה . לא מישתאמה : דנשא שומי שומייה . ורבבן שבעה במה : אחריך לא על מואום . ויסדר ארעה בתהומה : מון לו אננה פריע . מון לו אננה פתגמה : ישתחב באירה 'דברא . כל דאתריה הר' מה : זעך לאורה בייה . ואתו שמעין למוה : אリスト יבלותה ממו . אשוז סבלין אימה : ואתיחכו על בנותון . במעונה רמה : ועבדת הקדרש עליון . לא צאו מן מקומה : אשר בו ישתרו . רק לא ימושו בנשמה : כי כל מון דבק בעובר . ولو בעוברו חכמה : ארבע מון אמ'רו . בעוברים מתחכמתה : אחד בחלק ליל . קעם 'בקדרה : ואחד מן צלמו . יהוח אוורו באיממה : ואחד כון עננו . יוריד טלה ונשמה : ואחד יערכ הרוח . לחוי כל נשמה : וארבע ספיקים בכסא . על ארבע פאת' עלמה : וארבע סבילים 'רקעיה . בין מכחה ורומה : והמשלים בדבר שנים . אחד לנצח ואחד לנקמה : לא ימושו מן תני' חשבחן . לחילה משבחה ומרוממה : כי מן זבן באו . קעמו קמי קעימה : ואשו בהלהן ואמרו . מי כמון באילים יהוה :

f. 49

דחילה 'משבחה . עבד כליה בחילה : עלמה מצל מן רביאנה . במלת מדיליה : מלוי הוא פעליו . חלץ ברב נדלה : מאומות מן עקרים . אותו שמעין למטלה : מן אשתח אורה תחמה . למנ דעתמי לה : ומן השמים 'רקעיה . בין השמים סבליה : ומן מיה יבשה . בשני חלקים כליה : ומן עדן הנן . בימים חיים גללה : ומן הדשא אילן . נחמד 'למראה' . וטוב לאכלה : ומן העשב זרע . גנונים سنים עללה : ומן האור כוכבים . כל כוכב 'בגנוליה : ומן הכוכבים שנים . כל אחד במטשלה : יילך וסביבותיו . ימינה ושמייה : כל כוכב על בנותו . עד יכרת מגדלה : ושבעה כל מנון . לפם מנות חילה : הלכונו נהרותו . ברקיעו עד יהסללה : שהה

f. 49^b

f. 47^b

בשם יהוה החמיד:

עוזן בן עליו עוד שירה טוביה נרולה חסירה מן מימר היל[ע]^{יו}
הוקן סער אלה הכתבי: עליו רצון מרוי אמן:

אלש מימי אקרי •
בזכרון זה השם •

הרום את מקראי:
סוברו לכל שמייע •

זכרנו אה אחיה:
ירף על הלב •

כטרא ללחיה:
עהן 'מנלגל חיים •

כל מון 'דסבע מנה חיין:
דבר בו חמלה •

כל משמענה יהי:
לבך בו יתרה •

ורו המרע בוייראה:
באים אנן נקום אנה •

בלב' חדי ויהי:
גבאו נדרש בו דבר •

אסתכל אלה חבירו וואתיה:
צפינה זה השם •

دلא ערין לו ימחיה:
דעה כל יודעי •

ב'יט דעתו תעיה:
הישמע ממו יירא •

f. 48

קשיות מה הוא ואיך הוא •
היא טוביה מן יראה •

הישמע ממו יירא •
השם אשר באנותו • עלאי וארעי: הנדרה אימתו • על השמייע והראה:

ומן רב זכרונו • שמעי עמיים ומורי: מה נורא המקום הזה • דבו אנה בעי:
בפרטון מודע וזה השם • לפם מנות דעוי: והכן לי דרך • חמתני לפניעי:
תודעוני קשותות השט • התשיג אל מודיע: זו כודע עתו • בארבע פורים
תמהי: זי עשר מלין • כחיבים 'בקלמוס עבראי: ה' חמישה ספרים • אנן
לון קראי: זי אשתה יומיים • לממציא כל בוראי: ה' מן מנין שם אליהם •
אמור ידי ויהי: זבבו קם העולם • מן האן 'דלא יהי: זו בצל על הכל •
עבד מה דו בעי: ואלהותה דילא • 'בנבי ובראי: שמו יהוה נמי • ועקובאותו
אל ראה: אל שדי אל עולם • אהיה אשר אהיה:

במדוע דעת השם • נבואה בשלום: נדרש גנלי מה הוא • נמצאה קמינו מואם:
ינבר במו המודע • ויצא ממו ערום: ואולם נמשש עליו • אויל נשיג
נקום: על זו מה הוא • ממה דבו תקום: חיינו טוב לנו • נפחח אוצר
חתום: ملي מון החכמה • מן מודעה לא סתום: אתגלא ביד נבי • קעם
קמי מריה צעום: וקעם על זה השם • ولو לא הוא יקום: ינלי מה אתגלא
לו • במראה לא בחלים: | לא ההה בעלמה • מתחמל ועד החיים: מן ירע

f. 48^a
לו דבר • לא בנין ולא חכם: מן לו אנה מימר • מן יתרו מן ישום:
מן לו מרדע ידע • דעת השם העצום: שם יהי'ויה • יכבר וירום: בצל

תחת טללי כבירותו . בוה הרים לכפירותם : וזה זה מן עובדי ארכשו .
 'בכה צו ה'ה'ת כהנמ' : דכל מנו' באחן יומ'ה . ה'ה' על כפירותם : יבוא
 אל הקרש בפר ואיל . ויכפר על ישראל מטמאתם : ויעמיד שני
 השעריהם . וישליך גולגולותם ; ודלווחל לעמיד' ח' . וה'תודה עליו עשותם:
 ויאמר על ראש השער מיטרדים . וזה צו'ם : ארני יהוה ה'ן עמי'ך
 סratio . סלח חטא'ם : ה'ן עמי'ך שננו' . אתנהם על שננותם : ה'ן עמי'
 עבר מצז'יך . כפ'ר פשע'ם : ה'ן עמי'ך עבר מה לא יש'י . אתרחם על
 רשע'ם : ובחר זה ונשא השער עלי'ו . את כל עונותם : ושלח השער
 במדבר . ו'עשה' עלהו ועלה'ם : וכפ'ר בעדו ובעד' העם . זאת מן
 סגילותם : עד ה'יום וכפ'ר על בפי ישראל . בוה טוכותם : מורה
 ה'כפירות בפי זרעו . עם וה'יתה לה'יות להם משאותם : חק'ת עולם תהיה
 זאת . להם לזרותם :

תפי' מהנה נפשאתן . באחן יומ'ה וככפירותו : אה'ת בהשנה יכְבֵס . פ'שע
 העם הוה וחטא'תו : מי לו אלהים קרובים אליו . ומקבל טקתו : בז'ת
 ישראל . ומן כלול החפו'ו : עלי'ך שם לך זה ה'יום . מן רחמי'ו וצדקה'ו:
 ככפירות לשנה . וכל שעה מן שע'ו'ו : מקום חדש' ימים . למן תחקשת
 שובל'ו'ו : חק'ת עולם יכפ'ר הכהן . אשר ימשח אותו : והמשחה לבנה'ת
 עולם . מטיה'מן אבותו : והוא המיתר הקשור . דאתשרש'ר לו בירחו':
 ובו סגילות ריבים . ליהלו'ו וערתו': מנה יתמסרו המועדים . בחשבן
 קשיטותו: | ובו אסות באש . ישראל מן גנע'ו'ו: ועליו' קוממות ובנין .
 ובערם חפלתו': סביל' משאי' קדר'יהן . בדיל' זה קדיש'ו': השופט
 בים . במשפט' תורות'ו: ול'ו' עובדים סני' מ'ן . במפרט גליג'ו'ו: יהוה
 יברך' לנ' בח'יו . וימלא העינים' בראותו: וה'לה' שירתה אתחמת' . על
 פי' מן ינ'ג' יהוה לו ריחתו': כהנה רבה אלע'ור . דחסכן' דבריו
 וברכו'ו': הו' דארsha' לי' לביריה . מן כליל' יתוב' דע'תו': דאצטמת' בה
 מה' אצטמת' . מן דברי' הרת' ומגידתו': וה'ם בה עלי' לא עלי' . ול'ו'
 לא' ארשותו: לשמשכם בעובדה . וה'ן תיאמר' במשמעו'ו: מה' ה'ה' לי'
 פנ'ים . יוציא' בה גלי' מן כסיתו': יהוה ירצה' עלי'ו' ועל' אב'ו . ועל
 עפ'רה דאחו' קברתו': וילא עיניה בחוז'ו . דבוק' מיתובי'ו': וסגול' בוה
 ה'יום מן ה'כיפורים . בעדו ובעד' ביתו': ומאות' שנה לאחן יומ'ה . ותחננו
 בעמותו': ויהיה 'מברך' עליכם . ולא תקחו על האמור' באמרי'ו': ותתחננו
 בכם המועדים . וילבו' וייחו': מעלי'יכן וככלכם שלולים . מוה' זבנה' וצורתו':
 'בתפלות' אדורנן' ורבנן' נביה' ר'ב'ה' מיש'ה . דאמ'ר' בתפלתו': אל' חפן' אל'
 קש'ה' העם הוה . ואל' ר'שע' ואל' חטא'תו':
 אין' ביה' יהו' אלהינו':

רב מכך עבדו . ונתקעך אל מדריך : יום שבת המועד . אשר בו יסתדר :

כל עמה לנו בית . כהנה רכה אשר : יהיה בהימים ההם . בצלות צהרים לא בבקרים : ישבו לפני על כנותון . וישראל מקרתת וילבש נור : וישב בימותוביתו . וילבשו צלם מוקר : כבוד ואתפארת . ויקרי ועשית ציון ובחר : מקרתו יקר דננוו . שומר את חדש האביב וחומר : לכל מני אניות על עמידותיו . ישר שביך טבין ישר : בעת יכללי יסקו לכונשתה . וכותבה על הימין והשמאל תחקיר : ותתאמיר תשבחתה ואהנו כתבה . ויתדרך מן לו מדריך : ותחבל צלהה בברכתה . והקבול בתורה יתמן :

מן גדול הכהנים . ויחני כל חבר לחבר : מן חניה ווערניון . ובחר זה אהותר : מן דאמר בנלו . את חן המצוות תשמר : מן רמשו ישרו צלהה . ויתקומו במרקתה ויחנן : כל דרוש מסוק לטבריה . מן חצי הליל ובאהדה אמר : אניות בתר אנשה . מן כל אחר ואהר : עד ימטו מדור הרבן . ומישם הצמות יתברך : | כל מן לו אמונהה בצלהה . יעדם^{f. 45.}

ביה עם הסדר : עד יתכנסו ממעל המזבח . ועליו הכהן ילבש ויעור : ויקחלו הקhal לאחר אלהל מועד . ועמדו הנקבה והזכר : כל מן לו מקום ידעו . יעדם בו ויעתר : עד התכבל צלהה . ואה איקר רב עד מותר : יתגلى ביתה שעטה . עד יפתח הספר : יופרש ידיו הכהן . וידבר בהשם נסחר : ומראות הצבאות תורה . בהען מכל אצטר : חמן יברך ברכתה רבחה . על סיעה תעוז : ומישם יראה כל זבורך . זה העוכר עם כל דר ודר : ויחני כל חבר לחברה . וכל يوم חן כבן יתנתר : וכן כל שבת מועד . על זה היתוב יתמסר : ויום מקרתת מתגלי . עובדו בכל אחר : והמיירמים סנים . אונינה אתוצר :

שבתי הצמות שניהון . ייעשו על חוקותם : וחוקות נוריה . דתתברך ביניהם : בכל אחר ואחר . למספר פקדתם : וידעו מןן זבני המועדים . בכל ארצותם : ויסבו בן חשוב חשבן קיטה . חלף עבירותם : הפסח והקציר במסבה חרחה . ועשיהם אתם : וחדש השבעי וכל דלגביה . נקיים בשמותם : ראשיו יום תרואה . זכרו לישראל למשפחותם : בו מוסף על יריחה . שבתוון מקרא קדר וhabatthem : בו עשרה ראשיים . כמה אתקדם מספazon ומנחתם : هو תרח ומנה המערב . אל הכהן ועשיהם : אותו בכל מקום על יתובו . בהעמדים פנוי העדה לשרתם : וכל הערים על יתוב אחד . מאו ישרו צלותם : מערב התשעי לא . יכרתו . עד ערב העשורי תפלותם : אלא בחמוקם המבהיר . יתקומם צלותם ומקרתתם : עד השעה הרבעית . יחתמו הצלו בכנשתם : וילבש הבגדים בעל חליפותה . והכהנים העדה סביבותם : וישרו בהניה בריך אלהנו . נתוחים על בנותם : ויקרי כהנה רבה אחריו . ויתנו העדה נששותם : | בחמובא^{f. 46.}

מן תשבחן ורבואן • ותתכל צלואה בברכתה: ותשבח ותפתח קמיך • ספר ארוהותה קרייתה: ותקרי חלק ממנה • ותכללו בשורתה: וישבו לאכלי לחים • בתר הספר נסך לאשמהחה: ותנסם זעור מן זבנה • ותצליל צלואה תליה: בצחרים בהמירים • דמתעתק מימהה בין סיעחה: ובתרה עורי יקרו • בסדרי מקרתה טבהה: | ובתר וה יגלו אשמהחה באנהותה • וחנה ואצלחותה ועקבותה: צלאות לילת חרדה טרם רמשה • במשפט שבתה חרדה ובמשפט חרדה עורנתה: וכל מון לו חבר יצטמת בו • זימון טב לא בו בישחה: ואן אודמן גורה • או זבוג גבר אתה: מוסף על • חרדותו • לו משפט כאשר ידעתה: והישובה בהזהה אין בא בו גנו • למעברי גנחתה: לו יתוב עוזן זה • ולא יתחלף לו צורתה: ולכל זבן מימה זכרתי מיםרים • תחטיב בו בכל מדינתה: משתרעה בין עדת הכהנים • ומנון מה דביך בעבתה: בחדותה וגנותה וצלואה • ומנון מה דביך בכל בני כהנתה: זה עובד ישראל בשบทה • טוביהו עבראי במתנהה: דאתיבת לון ואנון דביקום • ארוהותה קרייתה:

פ' 44

קדשך מוך מן ריש • ואת ריש על כל הנויים: ושם לך מועדים קריישם • בחורה לך מכל הבורים: ושם חשבנין בידך • מתחתקן מן הוכיים: חשבן קשתה דמשתומר • ביד קשיטים לא סרוחים: מן אחד לאחד מטי • וחולודון להצדיקים מטומים: אמר מועד יהוה • דאתון לך קראים: אלה הם מועדך • ואתון בן חדאים: ותשביות עובדיון תחולף • כי כל מועד לו משרים: ראשם הפסח • אשר אותן נלויים: מעברו מן ריש ירחה קדמה • דבריו תרחי עלמה פתוחים: ראשין הוא לחדרי השנה • וכלים עליו בנויים: ועובדו בכל אחר • רמשו יהוי בו קויים: יהלו צלואה ויתקומו • ארך הליל קולותין תלויים: בשיראן ותחלחות עד בקר • וכן זה יהיה פניוים: להראות בהשדרה • במיכלים ומישתומים: ותשביות עובד הפסח • דלו ישראל עשוים: בכל הארץ על מרה אחת • אהן דאנון שרוים: יצלו כל הלילה עד השנית מן חיים • בחלילות ושרות סנוים: ומברור זה יפרשו השלוחנות • במטעים חמוצים וחולפים: אשר יתרשו בו שכוני המקומות • קדרש המנוחים: מיום העשור מן החדרש • ייכינוי הוובחים: וביום פנויה יתוספו טהרה • ועינוי הרובביםlein חווים: ואנון הרק ספינה לנו ימה • ואמיה לה לא מטומים: ומה רב שעת הזבחו • דאנון בה זבחים: עת יסק הכהן יריש בעבודו • ועינוי הכל לו צפויים: ויענו כל העם כארון ואמרם • ועלם תחתית והעלון שמוציאים: ואשתה מסק בחלבוי הזבחו • בריח ניחח להרוחים: טעם המלאכים מנש��ן • מן קרבני הרוצחים: ומה עמת העין טב מן ראותן • בנחלים נתועים: ישראל שכן לשבטיו • ותהי עליו רוח אליהם:

פ' 45

בעור . ותלמודו אשר למד : לבן צפור והך קם פינחס . ובן ראותו בן יובדר : עם אביו בכים פתח אהל מועד . וניד הקנאה בין עינוי עמד : על זה אשתחמר לו לעולם . חברית וחסד :

פניך נברט פחרון . סדרי הקרבנים : דהוו לאוין על ישראל . ביום הרצוניהם : ויעשו באهل מועד . בירדי הכהנים : בעלי המיתובים . דלחשמיישתה נכונים : ועליהן פקיד אחד . דלו קיימים ממנה : הך אker ומנה תפירה . המינים והונינים : וכלה דברך בה . היה ארכון הבניים : ועלוי נשא עון הקדושים . וככירות העוניים : ומני קרבניה . ועשהון בכל העדנים : ואנוון הי' ק' . וחמשה וארבעים . קדרמייך מתחננים : פרים מאה ארבע עשר . ולן זבינים מתעניים : וככשים ג' ק' . ואחד ושישים . מתחנחים על האובנים : ואילים שמנה ושלשים . לישראל פרונים : ושעריים שניים ושלשים . ונתחוו זאת העינים : לשבותות השנה מאה כבש . לכל שבת שנים ושני עשרונים : ולהפסח ז' וע' . לכל יום אחד עשר נחינים : ולבכורים אחד עשר . ולזבח השלמים שנים : ומוסף חדש השבעי עשרה . וכן יום הכה/or יי' מן ארבע מינימ : וחטאת הכה/orים ארבע . פר ואיל ושני שעירים להזומנים : ולזים חן הסכות . שלשים ראש מתחבננים : ביום השני ט' וכי' . על בנותון חנים : | ביום השלישי 44.f ח' וכי' . מן המום מתחפנים : ביום הרבעי ז' וכי' . וביום החמישי במונע אי' מן המניינים : וביום השישי הי' וכי' . וביום השביעי ד' וכי' מבפ'ים : וביום השmini עצרת . חתמת יומי הששונים : בו עשר הראשונים . מן כלול הנקנים : ובכל ראש חדש אי' יי' . מן רכושי המקנים : כל זה מלבד עלת התמיד . בקדוש המשכנים : ומלבך הנדרות והנדבות . והמנחות והמתנים : וככירות השנהה . וחתמות הקטנים : טובי קלה דברחון מרוץ . חן יהונו לו בנם :

צפי אמןוח ישראל . ומה לו דבקת' : מן ארכוני דתק' . ואת אשר עתקת' : בעבוד כל מועד ומועד . וראשם שבתת' : דקדשה מרחה מן ריש . ברירתה ברבotta רבתה : ואתקומם מן אדם . לחילפה בתר חילפה : עד אמתה נביר אנשה . ונלא שמייתו לאמתה : על זה היה טוב דמתעקח . עבדו בכל אורחותה : לדורותם ברית עולם . עד עתה אל יום חשלמה : ראש מה תקדם עליו . מן יומה ערובתה : תיבין מה תוצר אליו . לפם די יבלחה : ותתנצל מן נועיה . ותתהר ותקדם בחדבתה : ותלבש בגדים אחרים . מן בניי גלנתה : ותצלוי רמשה ותקרוי . קצי שבתת והנפת' : אתה תנופה بما דמי לך . בקצי אגרתת' : ותשכב ותשכט וחשי . צלואה תנינה ; ואתם במאור בלא נור . ביתובה טבה דיתבת' :

לנו עשרה הדברים ' ומה צמת כתברך: מן הנקות ומישפטים ' וממנעו החריבך: וגזר במקתב מצאות ' על מזוזותמושבך: והן דבר בם בלבך בדרך ' בקומר ושביך: ומספר המצתה שש מאות ' ושלשה עשר בחשבך: עשה' ולא תעשה ' למען נסוטך להטיבך: | מןון מה הוא לוי בכל אתריה ' בין אהבך ואויבך: ומןון מה דביך במקומות ' ולא עזון בו יקרובך: ומןון מה דביך בהרצון ' מן קרבנות תקריבך: ומןון מה דביך בובן ' לסליחות חוכך: ומןון מה יתעבד בכל זבו ' בריחוך וקרובך: ומןון מה הוא יבם ' לועורך ורברבך: ומןון מה לא יבם ' אלא דבר באצבא קרכך: ומןון מה הוא דביך בהחנן הרב ' דברו ימתן להברך: ומןון מה הוא דביך בכהנאה תנייה ' מן עובד קרבנים להקריבך: ומןון מה הוא דביך 'בנדיבי העם ' מן נדרך ונדרבך: ומןון מן לא תשין ידו ' מד בה צירך נלא טוכך: ומןון מה הוא לוצר יבם ' מן רחמנך לא דרבך: ומןון מה הוא להנקבה ' דבעבורה הנחש זונבך: זאת אקרי המצתה דבה ' יהוה אלהיך מציך: וגוניה ואפרעה לא תחטסי ' על מן هو ברובך: חן עבדת בהם ' לא יופך ולא יעופך: ואלית תעשה בה ' שיאול חחתית משכברך: ועלמה אוחן שביל לעורנה ' ושומיה ואערעה חסוכברך: זה לעובודה ועורה לנווי ' ומדעך הוא דיבישך: חן כבה והן כבה ' רצונך ומריבך: ודעתן מרך שם תורוחך ' כמטראות לעיני חזברך: למען ענותך לנסוטך ' לדעתך אשר בלברך :

f. 43

עם ישראל אשיך ' ומה לך את עברך: מן אקרי הקדושים ' מן טרם חולך: מא פחח השער בך בחר ' ולהיומם ומחר את מכברך: לך אפרש ביום קדש ' ועל קדשו יסדר: בניין הקדשים ' דקמיך תחפערך: מן קדש השבת דבקך. קדישות כל מועד: ומה הוא דביך בו ' ומה אליו יתילד: הימים מתבנים ששה ' והשביעי הכבד: והחדשים כבה ' וכן בחשנים תעברך: ועת עצטמד שבעה ' היובל יתחרד: וששת יומי המצות ' והשביעי בו אליהם יסתננד: באטרה דשםו מישורי לשמה ' ובחרו ההן בו יתעברך: ושבעה שבועות מספר לך ' ובכל שבוע אנתנדך: תמה מן התמחות ' ובשביעי מהם הורד: כבورو על הר סיני ' והעלמה סהה: | ושבעת יומי הסכות ' דבעבורה אתהפרק: כל אורחך מן ישראל ' בלבד נר ולא עברך: ויום השmini עצרת ' דמן כועודיה אפרד: זבו מקרא קריש ' וכו' יניס המלך מנדך: ראשית פרי האדמה ועל פתח המשכן יהיה עמד: עד יצא הכהן ' לבוש בנדי שרד: לשרת בהקריב ' ויקח המתנא מיד: המלך ונחנו לפני המזבח ' ויצא ויעברך: מה לוי עובדו ' וברכתה להקהל יתדרך: וויש המלך לפניו ' ויאמר לו ארמי אברך: אבי יירכ עורך בן

f. 43b

נורא הנוראים: כה תאמר לבית יעקב . אם אתם ל' שמעים: סנילה
תחיו ל'. מכל המשפחות: והייתו לכם לאלהים . זאת סחרות מודיעים:
הן לא בחר יהוה אלא בכם . מן כל הבוראים: בעלמה קמאה ותניתה .
בחדירות דאולו והבאים: וקראה יתכן בשמות . על כנפי הגלינה
נושאים: עמי בני בכורי . נוי קרש ונשאים: סנילה ונהלה . וממלכת
ההנים עליהם: על כל העמים מנירים . בנוראים ופקורים ונפלאים:
ואלהים קרובים אליהם . בכל מה אנון מנה בעים: מי במקום העם
הנושא . אוושע על אר תרזין אחיהם: אנון כנפי נשרים . אפסי הארץ
滿לאים: ראנדרו יתכן מצרים . ובארון אתכפתו השנאים: ואביא
אתכם אליו . כי לי בכם פגעים: עתדתי לכם מאותות . עורניכון מנה
בראים: והתקדשותם והיותם קדושים . מכל הטמאים: היום ומחר וכבשו
השלמות . והיו נכונים מוגאים: בהיות בקר השלישי . כל העם הנמעאים:
יתיצבו להcord קשיטה . ראים ושמעים: משמעם דברי פעם אחת . איננו
פעמאים: ונם אך יאמנו לעולם . ובך ענייהון פקחים:

בדבר קטן מן חשיבות . רבין אהן יומה: דבעפזרו אסתדרו . חילוי מכח ^b 42 f.
ורומה: ושרה קולות וברקים . וצבות המלכים ראמה: ואתייתבו על
כנותון . כל חיל עם חילו קעמה: הרוחי והמיינדי . והאשי והעפרי כמו:
אסתרדר כל טור מן שבט . ולוי היה קרמה: והסגולים מנה עלו . עם
קטוף כל נשמה: ואמת רד ירדו . ושרו קרט עמה: זהה מבתר מה
נש משה לבדו . וננישתו הות למה: אלא עד עמי חיליה . ולא יدخل
מהה: יבוא עליו מן מניהם ותנצל נפשו . ובן יהי לנו עמה: ולא יעז
ולא ירתת . ממה יראה מזה הדמה: וכד אודמן עלם לעל ולרע . ביתה
מקומה: שרה קול השופר . החל וחוק לא מן פמה: מן ששה הפאות
הוא . ישמעו יתה קלה רמה: שלא מתני עורי . אלא לדמע כל נשמה:
זהה מן רב סימניו . דנגנת כשמש אימתה: לעיני העמים . וכולם יסידו
במוחכומה: בזה היום העזום . ורבינו אהן שם: כד קרא אנכי יהוה
אליהיך . מאוז שרא עד חתמה: קול מטי לא אכרת . ולא לך לו
נשמה: ובכל מה אתהני אנש לפאת . יראה בה סימה: וימצא מלאה
כתבים . בקהלות קעימה: ועל זה אמר בכתבה . אשר הוא לכם
חכמה: את הדברים אשר ראו עיניך . הדה סחרותה שלמה: ובן יסورو
מלבך . והדה היא לנ נחמה: לבנייך ולבנייך בניך . סוברות דבבה
ורחמה: עמי מה עביד לך . במדברה וימה: ואחרית מליה חרודה .
ושמחת' לפני יהוה:

סחרדים קשיטים . לך ישראל וטובר: הן שמרת ועשית . את אשר בו מצוך:

ושרב רב בו שרא: ועינו תראה ותבכ' וירדו מן השנא משחכברה: ואמת עמה נפשו נלא לא עוז צא לבראה: ועמה ננתנו בעינו וקנחתה מרירה: בריחות מREN בשעה שלח אבוח וברחה: ולא שב אמר לכו נא הנברים ובוראו עת קרא: למשה ולאחרן ואמר לנו אנה לנו אסורה: אפקוני וקומו צאו ועד מתי מצורה: ואחן עינך העמי יתון במחוי צפירה: יצאים צבאות כוכבים ישתחב נאריה: ומשה החל בתוך לביש קרן ערוה: ואחרן ובנייו לפניו זהקקים מבתרה: וקמיין ביום עמוד עננה ובליליה עמוד נורה: ועקובתה לכם שמו ר' חזקיה משומרה:

אמורנו ותגמך ונאמר ותגמך

לשפת ים סוף מטו שבטי היישרלים: וחנו על בנוחון דגליים: ואמטינון פרעה ברכבו והו מנה חילים: ויקמו לפני משה ומללו עמה מללים: יתרוך פתדרון רך נדר כலולים: מנדרה לדמבר הפגע לסתילות הסגולים: הקרובים אל עבדון דגביל לו נבולים: על אדר נגיד העולם דבנורו מתקללים: ועל ידו נעשו המופתים הנגליים: בימה ובמרバラח קשייטים לא אלילים: ובאתרת דאנן בה תמח חיל למתקללים: מיה אתעבדו שורדים ובינם אולדים: שני צבאות בليل קדושים ומוחלים: עד חמו בחוך הים וצריוון לנזה חילים: והם נערמו והו לשנים סבלים: ישראל עליים עליים וצריוון צללים: ושיד משה וישראל עמה מהללים: השירה הזאת להוה יבול היכולים: ואמרו בתר משה מי כמוך באילים: יעשה במעשיך ובכבודך כזאת הפעלים: ומין הכה ולעל בניי בנין: ונרים בו המנדים: במוואון בצל קורת התלמוד: וננצח לו סלים: ניעל בו מלטטה אל מעלה: ונסקף על החרים והנהלים: ונעמי מה אתעבדי בון: מן חמוחים מתחילה: מסידים על קשייתות היכולה: במאומות גלים: במרתה אמתך לו הימים: והוא בה מתנכדים: הן לכל מוחץ בכהה נמצא אסוו: במדבר דאנן בה אעלם: אתה לו אימנו מן ירע כל ר' מן המדרדים וחלים: ואמר כל המחלה אשר שמתי: חדשים וככלים: לא אשים עליך כי אני יהוה רפהך: ויבאו אילם:

f. 42

מן אילם היו אבאתיכון חנים ונסעים: ובכל משrichtה ומשrichtה אתחעד לוון תמחים: מן מופת המדבר אישר אתה בון רעים: בחמשה משרים: בשבעה שבועים: חתמתוון הר סיוני: אחר המראים: הנגליים דנייעשו להם ועיניהם לוון ראים: מאו באו ביום החדש השלישי מן רפידים צבאים: ושרו מתחת ההר: ועליה דמעם הדרמים: אל ההר וקרא אליו:

במנדרי: רבותה וקרישותה . ועבר לנו חילו: מלאכי שומיה מלעל . ואטלאל בטליי: השמות דקרו עליו . ובו אסחף ואתעלוי: אהיה אשר אהיה . זה שם חלש לא בליך:

יהוה אלהי ישראל . יתחיל רב שמו: 'דרבר בו למשה' . עת שלחו לעמו: והב לו אמר אלהותה . בהר חוריב וחכמו: מה יעשה' מן האותות . פני ישראל עד יעמו: ויאמנו כי ובך . ועל זה יתקומו: ועשה מה אחומר לה . לעיני ישראל ועמו: ושב משה אל יתרו . ונתן לו מה עמו: מן הצאן ולא הנדרו . במה אשתיו וסב ממו: ארשותה למעור לאתירה . ואמר לך לשמלמו: | ואטלאל במדין טרם ילק . ואודמן בתלמיו: 41 ג. בהר האלהים וישק לו . ויפנו משם' וקדמו: ואטמו אל מצרים . ומכל אהרן בפמו: את כל הדברים אשר דבר יהוה . פני ישראל ואסכמו: ועברו על מצרים . עמדו לפני ושלטו: במושר על אמנות אנשה . וכבר שמע הפק צלמו: ואמר מן הו זה אשר . דבריו בשמו: לך לשבളותכם . ולא תשבו תקומו: והכביר העבירה על האנשים . ומן הכה ואול הוושמו: המופתים מופת בתר מופת . כל מופת במקומו: והכביר יהוה לפ פרעה . למסבלון עד יתמו: בידל ספריו שם בכל הארץ . וכל דר דורו ייחכו: את מעשה יהוה הנדול אשר עשה . לשגאו ולרחמו: ורכנן מנדי הראישונים . תלמוד להדרים דיקומו: בתרון בכל זבן וכן . עד יעמו וינחו יונחמו: ייתירו במוסר התורות . ומה אתחברך למן קדמו: מן הרצון לאהבו . ומה שרא לאיביו מן נקמו: וקצת פרעה עם משה . ובאשר אתחערמו: ניפכו על הצר הצר . ועל מן לו אלמו: ובשעתה בא הרכח . ביכלות האל ורוממו: והדבבים נפלת עליהם אימה ופחד . ובנדול זרוע ירמו:

כבד יהוה מלו כל עלמה . בשמייה ובארעה: במנצא מי בחרו . מכל מה דאתברא: ואימנה בתרי עלמיה . בנגלא ונסתה: בעיני לבכיבון עמו . שמוועי מירעה: מה אשתיו לו עת אמר . לו מלכה כפורה: לא חוסיפ לראוות פני . והיך אטלאל באתירה: ועור בן דברת' לא אסיף . ואנדורי במות כל בכורה: טרם יצא מפניו . וכולם ההוא אתקרא: למשה ולאהרן בארץ מצרים . בעובד ראש כל נזירה: דעתפרא בה ישראל . על ארד דין נבראה נבראה: החדרש היה לכם . שורי כל איקרה: ראיישון לחדרשי השנה . דמנה יוקם מספירה: דברו אל כל ערת בני ישראל . משכו קחו לכם צאן בעסירה: ממו והי לכם למשמרת' . עד ארבעה עשר יום לירחה: וחכמוני חך יעבדו בו . יותרך בו מירעה: כי חקת הפסח ומשפטיו רבים . וובנה קצירה: | ואתחברך במצרים פני הדבר . 41 ג.

אתני בהמשמרת: אה אבי ראותו דחלה . וכבר ואתפארת: והן צדוקי מירוי . בראות זה אנהרת: לחלה דראיתיו מן ימים . ועליך אה אבי פתרת: הן קם ארם חדש . וועלמה לו עמרת: והן תרתי נן עדן נפתחת לו . ואני עמו עברת: והן קשטה מתגלי לה . ומן יתה יומה נדרת: הן הוה זה נבוי בעלמה . לא יצא מתחת רגלו זורת: עמדת הששית ואמרת: עת עמייתיו נזרת: ונפלתי על פני . ואמתיה נשוי ומחרת: בחמלהך מולפניו . כי נבאלתי ווערת: אל הצאן אלך לאחרנית . וסביבותן סחרת: ותרה היראה פתחתי . ותרה הקשות סנרת: ولو דרש אחד ספירות נלני זה . בכל יומו לא אספרת: קעמת השבעית ואמרת . אה אבי אבשרה: בראות צלם זה האיש . והן יתעד לו מומרת: מקצת העולם ועד קצחו . ובו המאומות אבארת: ובו תנח עיני ערתו . ומן עונחה אסתוברת: כד שמע יתרו ממיל בנווחיו . אמר בלבבו זה דירתה: מיהובית וכותה ונביותה . ובעבורו עלמה אשוחרת: וינגר בנותיו ואמר לנון . מיטר לבוכן ברת: ואיה למא זה עבותין את האיש . ישמחו על ליי כפרת: מן חסן מובאו כי הוא זה . דקיאמה לו אתקתרת: בורוז קראן לו . עד נקטיד לו קטרת: ועמו נאכל לחם . ונשימו לו נוחרת:

^ט 40 טובה וرحمיה . עלמה מנון אמליל: במנזא הנאמן דלא פניו . ולא בתהה שליח: ואהן עינך חממי . עת אמר יתרו לסנלי: בנוחו קראין לו . ורצו בוריזו רבה עולוי: ושמחותה בלביבין יתרה . וכל מנין תימר هو לי: וכד קרו אליו ואבו . נפל יתרו בין רגلى: משה ואמר בחר השלם עליו . עד מתי החל מקרומך אלוי: כי ליל ימים רבים בוה . ועיי להדרך ענלי: מודאה לאלה על רואותך . וחוזות נורך קבליל: הבנות והצאן בחשמיונות . וכל אשר אתה ראה לי: ורבת שמחותה בבית יתרו . והנור עליו אתנלי: ואמר יתרו בנפשו . גמל טב נמליל: עד בא זה מן חלקו . ו עבר בנבולי: ושרת עליין בו קריישותה . ואצמיח בו עמליל: בבית ולשדה' וכל אשר הווא עשה' יהוה מצילה: ואורך בוה הנלוג . מה לא אמתיא ממליל: אמלל מעט מנה . ולא ברדי קובליל: ויהי ביטים הרבים החם . צעק הנון היישרالي: ותעל שעותם אל האלים . וחדר אליהם פסקולי: הובאים השלשה . וכל דבר לו גלל מן נללי: ונדר משה הצאן אחר המדבר . וקהל במלחמות תלי: ונשא עינוי ועמה לחתת אש . וחייב לנהו לו נלי: ואמר אסור נא ואראה . מדוע לא לאח האש נחלי: וקרא לו מחוך הסנה' . משה' משה' עלי אלוי: ועלל ברבוואן ותשבען . מתחנעל ומצלי: ותמן לבש כליל נביותה . וסלק

ובן מציאותו: קשרו מיתול הברית . דבוקי קשיותו: דור בדור דור עד משה . עבדו בן ביתו: | דבחו מון הבשר . ומיין העולם על אדתו:^{39 f.} השמו כוכב בריתה . מן ששת הימים עדת אותו: ועת רנו על דור המבול . זכר דבו ריחותו: ואמר לא ידו רוחיו . ואותיר נח ופרוחות: שם הו הוה הסניל . למשמר טפותו: מן נגיד אל נגיד . וכל מנין התאותו: הן יראו בעינו . טרם עתקתו: עת דנע ברקיע ערים . ולחחת נוראותו: בארכעות הפאות . ונגלת סימאותו: ואתחדש עם מציאות מאור . על קהלו ועדתו: לא הויה מטרם . ואתביבת הדרותו: בנים ואתבסרו . בראות חזהו: ומן הנה ולעל נשרי . בדברן אותן:

זכר קיאמי השלשה . על אד זה הנגיד: דאתקדם מודכו . וטרם זה נימר אדכיך: לטע עד לעלם זכרון . את אשר אני מוכיר: ראשית נביותך ראותך . מה חזה ויסתר: פניו מראוי הסנה . זכרן עיר פניו איניך: ויאמר יהוה מסני בא . וורה משעריך: וטרם זה מבחרו מן פרעה . וישב על היבאר: ומוצא בנות יתרו להשkont הצען . מן יתיה היבאר: מצאו משה יתיב עליו . ועשה עמו מה לו תכיר: ושבו אל רעואל אביהם . שלא עת מובאון תיר: ואמר מודיע מהרתין בא היום . ואנידו לו במה סופיר: כל מן השבע בנות אמרת מימר . והנני לו פותיר: הראיושונה קדמת ואמרת . אה אבי מצאננו אביך: ישיב על היביר עליו מוקיר . בצורעת אنسה יקיר: לא ראייתי באנסה כותו . וצלם הרוח עליו הדיר: אורחות אביך מן ראותך . ודרשתי מפנוי אסתיר: מן רב אימתה דעליו . ועם זה הוא בנפשו אנטיך: גנשת השנהית ואמרת . אה אבי לא יוכל דוביך: יملל על מה עמיכן . לא הדר ולא אשפיר: מן צורעתו בעלמה . ופהה תדריר משיר: והנור על צלמה מכלל . רב מן אשתח יאיר: אנית השלישית ואמרת . לא הביטו אחותי מה טמיר: מן נלוג זה הנגיד . ומנו דיכל לה אמר: דרייחותו פרישה מרחיק . רב מן מרדדור עטיר: ועת יתגלי מן בשרו מעת . מנה עלמה תניר: כמה יופיע הברק . זכר יסתה יסתיר: | והגנלא מעמי עליו . הן הו בנפשה ^{40 f.} עשיר: לא צריך לכולם . רק ישbir לכל שביר: ומתחל עיל פניו . הן לחץ עמו ייסיר: ויבני עליון צור קשתה . ולנוח מבצר:

הרבייה מבנות יתחו . קדמת פני אביה ואמרת: הא לי הייתה לו שפהה . עמידה לשרת: מסידה ראות צלמו . בהערב וממחורת: זה נורו רב מן שמשה . בתוכן הבחרת: טב מה ראות מן האנשים . בו הסוד ורוח אחרת: רצת צפורה החמשית . ופתחת פמה ושנרת: ממיל מתייטב בנילגיאתו . רב מן תלמידאי דאדכיך: וכל דאמרו אחותי .

אליהם . במה דרייה בו דעו : כר חלפטון מצהתי . מן ביתי קומו צאו ; ונפלח עליון מסכינותו ודרוחה . ומן ננטה אשתלהו ; לדוש ולישע בהארץ . ובנד אנשנותה אשלחו : תמן שרנו אלבים בכים . ובנדיהם קרוו : על המוצא מן ננטה . ומהם ועד עתה אנחנו : הרוזות ההלכים והבאים . חייזון מעט יגנוו : ותמידותה לעבורה רכלה . המתפרד ביחדאהו :

הן הארים היה כאחד ממננו . לדרעת טוב ורע : זה ממיל המלאכים . בלשין דברה : ולקח נס מעין החיים . דמינו הוהרה : ואוציאו מן ננטה . מה בשחה מן שעטה ומה מרירה : ואתקיםם ימים רבים . בכוי יין בעבורה : קעם מבבי נפשו . וכל הזרע דירע : ומעטמן בכיתו . לפניך נדרכה : עת אוציאו מן הנן . ואסנייר בתרו התרח : אשתר סביב נביך . תען על פניו מפארע : ראשו בין הבוראות . מצעק אל לעל מן לרע : וכל מה זכר עודניתה . ומה הוה בו מן איירה : ייחוק עלייו הדבר . וכיתנתו יקרע : ויאמר לנפשו . אה סורר אה מורה : עמי נפשך מנעל . אה חטאה אה סרח : ואהן היה ואל אהן הוית . נתן לך עלמה סדרה : וכל אשר לנוה מן עודניתה . וכל מבהרה : אלא צורכה חרדה מה הוה לך . אימנו על משטרה : נתן לך אנשנותה . בחורת לנפשך צרצה : נתן לך ממשלות עלמה . מן עצטרה وعد עצטרה : בחורת לנפשך תשמשותה . ואל אהן אחר תברח : בין שוטיה וארעה . והשנים בר סחרה : נתן לך לחם بلا יגע . לאמן זרע לו תורע : קבלת בועת אפיק האכל לחם . מן הארץ אשר אררה : ושפט עלך בעצבן . עד שובך אל עפרה : אויליך הוה ומה עבדתי . מן שרוי עלמה وعد אחרה : עמי ועם כל היקום . מן דרייה דמעברה : אגמיטי יתונן כום מותה . ואהן ננטה ואהן מאורה : בכוי על נפשך ועליך . כי צוקתנו יתירה : בתר יומי ננטה . דיהוה מן סחרה : ואל הים יאמרו המשלים . בלשניהון משננה : בבות ארים על ננטה . בבות להדרות חורייה :

ונשוב אל יתדות טרן . ומה הילך בדעתו : הן אדם לא יקום על דבר אחד . ומה יהיה מן שעשותו : והן יקום מנה החטוב והרע . ווילד בדרכותו : אשגלו בדברי עלמה . ובכה שם סוברותו : עד ישכח עודני הנן . ויתב לנו בחכמו : מיני המלאכות . כל מנון ומלאכותו : זה החשב והרדם . לפם די תבונתו ; ויתבו במידעין מאומות . לכובנות העולם וצבאותו : אתרים ונבלים . וכל אחר מפקד בשכינותו : להלכות דבר הנמצאות . בכל זבן ובן ומצוותו : ומאו צאת אדם מן הנן . אמצען מן אנחותו : ולא אחותה لأنש נשמו . רק איש איש על עבירתו : ועבידת יהוה אתקוממת . עם דקם עם בריתו : כל מן שלשלת זכותה .

f. 39

גן עוז נטע יהוה ' ועתה בה מה סדר: מן הצמח והפרים ' מן מיני האיקר: מין צורכיה דצירך לה ' החשון מבתר; וכבר אתכללה שם שם' . את האדם אשר יצר: וזכה לארכה ולרחבה . ונבאל מן המוקר: דרכי עליה . ושב בחוכחה ו עבר: אליהם לפניו הבורות . כל מין עם מסחנו מסתדר: וכל מנון לו סגולה . ולו עובד ומישמר: בזאת הממלכה החטמירה . דלא חסרת דבר: ועת הבית אל אקריה . ועובד כל אקר ואקר: מן מיה ואשתה . ובן הרוח והעפר: ועבדו עליו עולמי השנה . וכל עולם ועולם מתקשך: בתקופה מוגלים בהשימים . ובארעה תלתה חדשים כמספר: ומה יתחדש בם מן המאומות . דיקירין עד מותה: ונין כל צמח ואילן . וכל פרי עץ הדר: וכבר ישב על כסא חליפותה . לקרה השמות הנגלי והנסתר: ועובד עליו ההלוך והשבען . והבחמות עדר עדר: וכל זה והוא יראה בעינו . ולא מצא לו עוז: כננדו והפיל עליו . תרידמה עדר בקר: ולקח אחת מצלעתיו . והסניר באתרה בשור: ובוננה עור לו מן מינו . אשה חדשה והוא בה חבר: ושניהם היו מסתתרים בנור . ולא קרבת אתה להנבר: רק מפלל ללא עובד . וחדבר בינם מסתתר: ואחפкар אדם במצבה . יקרי יהיה כל דר ודר: מכל עץ הנק אכל תאכל . ומון עץ הדעת השמר: | כי ביום אכלך ממנה . דעתך עקר ^{38 f.}

דעת עץ הדעת עיבת . לאדם ולזרעו: מה אתהשר להם . מאשר תדרעו: וטרם נזכר לזה . ונשרי במקראו: נזכר מה היה מנה . מטרם מוצאו: מן נן עדן והיך האה . רemu בין בוראו: ושרה בלשון עבראותה . יהל עבדה וישראלו: וקשת בלבבו יחרואתה . והן לית אלה הוא: עבד כל בוראה . ולא שותף למוצאו: חדר העולם בריה מודילה . ועל נוף היכולה נשאו: והן התחת והעלין . בנדלו מלאו: מן הכלולים והחלקיים . ואקר כל מאום ופרחו: לתהミות הרה ממלכotta . על אהן יתובה דתראו: לא תחלה פ' אלא בريحות עבדה . עת ילק בדרעו: וזה הילך בננה ארך ורחב . ומנה הכל יראו: עד מלל הנחש עם האשא . מבתרה ממיל נגלאו: מפרי עץ הנק נאכל . אלא אשר בחובו מןנו: אמר לא חאכלו ממנה . וбо לא תנעו: אגב נחש לאתחה . בעריםתו ורעו: כי ירע אליהם ביום אכלכם ממנה . עיניכם יפקחו: ותקח האשא ותנתן נם לאישה . ואכלו יידעו: כי ערמים הם ויישו . להם חנרות וישמעו: את קול יהוה מתחלך בהן . ומון יהיה קלה אתתבאו: ואתת בריותה

בכליל שלטנותה מתחכלה :
שם לו אnder קבל עמל :
בקעמות נויאתה מתחסן :
הן ירד והן עלו :
וירישון אל פאת הארץ נפל :
וכל מנין לו עמל :
לפאת השמים ממועל :
העלום ימן וטמאן :
ולו היכסא והטנדל :
וליתוב עובלדין ולטומשל :
וממננו ועד עתה לא יבטל :
ומלת קשתה לא חבלן :
שםו חלפהה בארעה .
למשמע והמעשה .
ミלבָּד כל הבוראות .
זה על שתי רגליים עלייך .
הכל הלכי על ארבע .
בנעים פני איתמו .
זהו לבדו נשא הראש .
מציב לעבר עברית .
הקמצה 'בידו' .
למושבו למשפט בהם .
ולמקרה השמות .
ירד עליהם .
עלמה בו חסתבל . אהיה לו אוכל : המدع והעבודה . טרם מובאו
וירש על : הארץ ושרה לקרה שם . מן שמו יתהלך :

בעת אהח באחיו לשפט חיים . ויהי לנפש חייה : קם כבן עשרים שנה .
חיים המدع והגניה : שרא מחלל ומשבח . לעבוד כל בריה ייה ; וצפה
בעינוי לעלמה . ומה בה מן עובדריה : והביט אל כל מאום ומאמן .
מן מהלביה ושכוניה : וקשתה בראות המدع . מה היא זאת יתוביה ;
ואמר בנפשו לית זאת העבודה . بلا עבד 'שקייה' : ואהן היא פאת
משורה . בארעה אם 'בשומיה' : ועופל וטUIL בעינויו . לאקירה ואפרהיה :
ומה בה מן חכמתה . 'ברבות הקנניה' : ובן גנלא לו קשיותה . ונפקחו
לו עיניה : ו עבר עלייו הים והليل . וסבירות 'ركיעיה' : ואסחכל לימה
ומדרבה . והצמיח גני אילניה : ונשא עיני השמים . ועמה סדר כוכביה :
ומה בה הארץ מן העופים . והשרצים מן מיה : | 'והבחמה והרמש' . על
ארבע קמיו חלביה : והוא קעם לבדו . על שני רגליים : אקסנאי בין
הבוראות . לית לו בן דמייה : ואימתו פרשה עליון . ונפלים פניו רישיה :
ואסחכל לנינה ומה בה . מן מני חמיה : לב לרעת המאומות .
בקשיותה תקון מלאה : עינים לראות מה קבלה . מן זאת בוראייה :
ואונים לשמע מה בתרה . מן חנון קליה : ולשן לממלל מתחכם . לא
כממלל העוף והחייה : שם אתקשת חז זאת העובדים . עובד אחד לא
תריה : ופתח פמה וכרכן . בין תרי עಲמה : וייל ארצה וישראל . לאלה
אליהה :

f. 38

¹ In L 18, ff. 38 to 46 are inserted from a somewhat earlier copy.

ציאם נצום 'בירא' . ונΚטיר קטורתינו : ונתקע שופר דרורה . אולי נמצא ^{f. 36} .
בהנינו : מקטורי הקטריה . יכפרו בעידינו : וגור משה לנו יהוד . אשר
דליך עליינו : וסלחת' לעוניינו . ולהחטאותינו ונחלתנו :
כמו בנו 'בירא' . ננצח יצירינו : והנפש נסובירה . ונקרש רוחינו : ונצל
ונקרא . קוש' ספרינו : טובי למי יקרה . כמשה נבינו : וסלחת' לעוניינו .
ולחטאותינו ונחלתנו :
רתותה 'אפשרה . לכל איש ענו : ולא נפשו קלורה . ועובדיו 'מתקנו : אין
הזה לבו ירא . ויקום 'בתקנו : וחן הנפש יסירה . וישמר פקדינו :
osalchath' לעוניינו . ולהחטאותינו ונחלתנו :
שירות נשיר שירה . חשמה בה' ללבינו : היא זאת השירה . 'דבה' סוברותינו :
טוב לך חן תשמרה . ישمرך אלהינו : 'בדעתך חסירה . ותחסם עלרינו :
osalchath' לעוניינו . ולהחטאותינו ונחלתנו :
תנים יומה אה סלה . דאסתרך קמיינו : 'בדלה ובירא . צעם קעם בארכינו : ^{f. 36}
תחפשר מכל רע . ובוימיך יגאל לנו : משכנה על הר ספרה . ותנסם
נפשותינו : סלח איה אל נורא . לכל פשעינו : 'בזה היום ואקרה . לישועה
קויינו : וסלחת' לעוניינו . ולהחטאותינו ונחלתנו :
אין ביהוה אלהינו

בשם יהוה הנדרול:

שירה נדרלה טוביה חסידה על יום הכיפור הקדוש העצום תשתמע שירות
שבע בנות יתרו חתן ארdon משה השליח עליו השלום והוא מן טימר
עבר יהוה בר שלמה עליו רצון יהוה אמן :
בשם יהוה רחמנא

עבר פני כל מאום .	על פתח כל מטיל :
בשם מרן נחל .	'דשמי יתחל :
'דכל מציא מלאתו .	אקים 'בנלל :
אשר אלבשו הצלם .	והבריה בו בילל :
למה אשבת ריחותה .	מטרם יחשבלל :
במודיע המדע .	'דריע רעת הכל :
נדר הכל אקימו .	ועל כל לשן משל :

¹ L 16, 17 omit the following pieces.² In marg. يستدل.

עת יתְהִנוּ ווַיְהִי בָּרוֹא מֶלֶךְ הַכֹּהן אֶל הַמָּקוֹם בְּשָׁלְמוֹ: ווַיֵּצֵא וְהוּא לְבּוֹשׂ בְּנֵי הַקָּדְשָׁה פְּנֵי עֲרָב בְּחִצִּי שָׁעָה שְׁנָיאָמִים וְיֻמֶּד בֵּין אַרְבָּע מִתְחָבִים כְּכֹובָבֵי הַשְׁמִינִים וְיִשְׁרַׁי בְּמַהְיָה יְתָמֵר מָרֵם הַעֲרָב בְּמִימְרִים רְמִים וְעַת יָבוֹא הַעֲרָב בְּכֹתֶת מֶלֶךְ עַל הַעֲמִים יִשְׁרַׁי הַכֹּהן הַצְּלָות בְּדָבָרִים מְלָשִׁים מִן יְמִי הָרָאשָׁנוֹם וְעוֹד דָבָרִים רְמִים וְהַעַם בְּלַהֲלֵל וְהַיּוֹם יְהוָנוּ קָעִים בְּמִקְרָא וְיִשְׁרָאֵן וּבוּ מָאוֹם וְעַצְׁוּמִים פְּתֻחָוּנִים רְבִים לֹא יִתְצַרֵּךְ לְזִכְרוֹן תָּמִים כִּי אַחֲנָן לֹן תְּדֹעַ בְּכָל הַמָּקוֹםִים וְהַדְּבָר הַזֶּה בְּלֹו אל בְּתַר עֲרָב מְפֻקּוּדִים בְּשָׁלְמוֹת בְּחִצִּי שָׁעָה עַד תְּחִכָּלָל צְלָוָה בָּרוֹא מִים וְהַכֹּהן יִפְשֶׁט בְּנֵי הַבָּד אֲשֶׁר בָּרָךְ בְּחַם הַעֲמִים וְכָל אַחֲד יְחִינֵי חֶבְרוֹ בְּשָׁמָה וְשָׁלְמוֹ סְנִי שָׁנִים יִשְׁׁוֹב בְּיוֹמִיכָן וְאַחֲם שְׁלָמִים וַיַּכְפֵּר לְכוֹן כָּל חַטָּא וְכָל עֲוֹנִים וְאַשְׁלִים וְאַשְׁלֵל חַסְדִּיכָן אֲחַת הָעָם הַמִּזְדְּלָמִים חַפְשָׁתוֹ עַלְרַד שְׁמַשְׁכוֹן עֲדָרִים טְלָקִים וְלֹא תַחֲקוּ עַל רַע הָנוּ כִּי חַסּוֹר הַפְּתָנִים רַק הוּ שִׁמְשׁ לְכָל נְבּוֹנִים וְחַכּוֹמִים וּמַעַם זֶה מִזְהָא אַקְרָא לְאֱלֹהִי הַשָּׁמִים הָן יִשְׁקַׁפְּ עַלְיכָן מְמַעַן קְדוּשָׁו כִּן הַשָּׁמִים:

אמרנו: ונאמר:

לליהו נברח . מרוב החטאיםו : זה היום ונקרע . בנד עוניינו : וננקי מכל רע .
ונימר במיירינו : אהיה בחסוך אקרה . לישועה קונו : וסלחת' לעוניינו .
ולחאותינו ונחלתו :

מהו נורא מה נורא . מוקם מקדשינו : דבו כלנו נברח . אלו בתקותינו
שם' נמצא בן תרחה . יתפלל בעבורינו : על זה נשאל ונקרא . כמו
קרא לבינו : וסלחת' לעוניינו . ולחתאותינו ונחלתו :

סמנינו מכל רע . כפירות פשעינו : בוה היום הנורא . ונחפל באבינו : יעקב האמור מה נורא . עד ידרש במלינו : על כן למן נקרא . ונרים קולותינו : וטלחת' לעוניינו : ולחטאותינו ונחלתו :

על פתח הנורא . נעמד כלנו : ונשׁוב שובה יתרה . בכל מאודינו : ונחותינו
נטהרה . עד נמצא לנפשותינו : יוסף בן פרת ישירה . ובזה יקים לנו :
וסלחת לעונינו . ולחטאתיינו ונחלתו :

פתח נפתח תרה . ונעבר ממנה : בחשבון לאל נורא . ונורע ורעניו : כל מה טוב נורע . נמצאו פניו :ומי לשנבים קרע . משה יתפלל לנו : וסלחת לעוניינו . ולחטאותינו ונחלתו :

הנסוגים בו: מבלעדיו כל העמים . אשר בארץ וסביבו: ינוו לנן עדן . ובחוכמו ישלבו: כמה וברנו טרם . למי מנייד לבבו: וכד זכרנו מה נדרש . זכרון פָּרוֹ ורְבוֹ: ועתה נעמד אנה . ונפרש ממילל ברבכו: בזכרנו המועדים . דקדשין רְבוֹ: כל מנון מקרא קידש . נקיוב בקדוש תחבורו: וגשרי בזכרון . יומ טבה מה טבו: בו ישראל מצרים . יצאו בחרבו: בו כל העם בנציר . קרבנים יקריבו: בו כלם יסתדרו . בדקותים בהטיבו: ג. 34. ב. בשיראן ותשבחן . בשמח וחדרבו: אללים הקלבן . על חקתו דאתיתבו: על מצות ומורורים . כל איש וביוחו יקריבו: וששת ימים תאכל מצות . ובשבעי תשבּו: בהרגזיות בית אל . ובנבעת עלמה יקְהוּ: וספרתם לכם . חמשים יום בהטיבו: ממחרת השבת . דרכובו אחרבו: עד ממחרת השבת השבעית . מועד קדרשו רבו: חתמת חמשיתוי יומיה . ובו קרבנים יתקרבו: ولو שלשה שמוטה . בתורה הלקהו: חן הקציר לורע . גלינו אתרברבו: וחג שבעות למספר . לכל שבוע ושבוע: יומ הבכורים לבקור . בו כל העם יתיצבו: בנבעת עלמה . והشمחות יתרברבו: תשתחמע בו הברכה . ולכתין ישובו: חשובו לרצונה . ובמקדש תחיצבו: וכוכב הרצון יורת . ונירוחתו לא ילבבו:

ישראל יתחנו . במה לנו הולך: מן טבות הבאות . בכל מועד ומועד: בחלתה ירחים . גלינו הבדר: הריאישן אשר . בו השמה אודבר: וחדרש השלישי . דברו עמה הולד: אל מדבר סיני ושםעו . קול יהוה יפקד: בעשרה מליה . כמה אתחפה: וזה חדש השבעי . לאנשא ואלבר: דו קדר החדרים . אשר בו עצטמד: ארבע עוקבאנ רברבן . בשמותו לנו צמד: | ראשו שבחוון זכרון . למה טרם בו עבד: תורה מקרא קדרש . ג. 34. ב. לשראל מועד: מה טבו מן חדש . דעל כל חדש הבדר: כי מנה' שריו תשעת . יומי התשובה בחסר: דרבנן ישראל ינצירו . לבבון והבדר: בצלואן ותשבחן . ומקרא התורה בצמד: כל הלילה עד בקר . על מקרת פסק ננד: אל זה היום העצום . דקדשו רב וכבד: דשםו יום המכדור . דו מועד לא במדוד: ושבת לא בשבת . וחסיד לא בחסיד: דו מל' המועדים . והימים לה ה'ך עבד: דו דמי ליום נקם . כל שעה מנה' בחדרש צמד: כי יום כבורים הוא . ועקבאותיו ציאם פקד: ור' מספר בפ' ה'רומים . כיומי השנה חודע: הא טוביה תחבה . אשר לנפשו מעהך: בו שובה תמיינה . מן חטאתו אשר עבד: ולא ישוב עוד לחטאו . והتورה יתלמוד: תורה משה האיש . בן עמרם וויכבר:

כל עם ישראל היום . יהיו קעימים: מנצרים כלם . בנפשות שלומיים: פני אלהינו . רחום הרחומים: מערב עד ערָב . צלאים צעמים: מה טbum

ויהק מנה' ריחות ריח: התהבבים כמרדרור' מון עם ישוי: ויקום
'בטבלותם' דרבנן היו מקבריו: והנביים והכהנים ייחיו מסתדרי:
ובתוכם משה יניר נרו בנוורי: המשמש ורב מנה גלי לא סתרי:
בשבתו וצלמו כמה היה הולבי: יאמר עמי עמי ישראל אה מרוי:
כפר לעמך ישראל דאמרת' עליו בכורי: פדי יתו מון נקמק' זוכרו
ברית אקרוי: יאמר לו אלה אה נבי' ובשריו: עמד עד תראה' מה
עשה במוקרי: ולא תדבר דבר' בסודר המימי: קבלתי חפלותך'
במוצי הירושי: שם יקרא בנדלו' במה הולבי: ראו עתה כי אני אני
הוא ואין עmedi אל אחריו: אני אמת ואחוי' בכבודי ואוקרי: מחצתי
ואנבי ארפא' בנדלי וירושי: ואין מידי מציל' ולא מון נקי וצורי: חוי
אנבי לעולם' בקדש נארדי: היום אשכior חזי' מדם חלל' ושביה ומן
בל הכרוי: שם' יתנצב המזון' והמלכים סדרוי: יקרמו אחד אחד'
מן עם הירושי: ישאלו על אחת אחת' מה עבד והוא בשרי': תאמר לו
התורה' החיצב עד אקרי: עליק אה מרוד' במה עשית' בנקרי: האן
חוקתי ומשפטני' האן פקורי' נגורו': האן המצאות אשר בי' חללה' אה
ממרי': יקרמו חולשה הוכאים' דריזון טב' דרזה': יהו עליהם סחרה'
במה אמר בספריו: יאלמו בינוי הצדיקים' הצלם אה מרוי': או ש' שם'
לחיביה' דלית לנו עטול מליה': יכbo בדמעות אדם' ולית ימצא סוברי':
שם' יחקرم משה' ואחרן ובינו' אחריו': יתפלל משה בעד עמו' ישראל
התהורו': ואחרן ובינו' יהו מלפדי': והעם יתפרק' פרקים תרי': פרקה
קדושים נקיים' לנ' ערן עבורי': ופרק חיבים' פנ' האש מתקטרו':
יתפלל משה בעד החיבים' יוציאם' מצרי': יהיו כה' אבק' וככת'
העפרי': לא ידעו באחד' אשר לנ' עבורי': והעברים לנ' לא אוכל
אפתחו': מה יתעשה לנו' מן טובות יתרו': כי צוינ' אבי' לא אפתחו'
במפתחו': וכל העמים והנויים' עת יקומו מקבריו: הם כלם ערמים'
ריחותן רעות ריח': ופניהם כושים' וראותן רעות מלאה': לית להם
מציל' ולא פשר יפשמי': מן שריפות האש' דתוקד בון במהרי': ותוקד
עד שיל תחתית' חלעת' מוסדי ההרוי': יהוה אלהינו יהוה אחד' מן
שריפות האש היתרי': זה' הו פתרון יום נקם' בקצירות מפתחו': כי
קצרתי הרבר' עד יתיטב דבריו: קומו בנו נשוב' קرم נלך אל קבריו:
ולא תמות נפשי עררי' וונוטי יסלח מרוי'

טובי יראי אליהם' טובי אשר אהבו: טובי הלווי דרכיו' טובי שמורי
כתבו: טובי אהבי משה' אשר מרנו קרבו: אナン המתהרים' ואנן

הולד מצרימה: וארכך במשה . וקח 'בידך רמה: עם זה וזה יהיה .
הברית קומה: במוועך הזה למועדה . מיטים יטימה:

וכרתי התהוב . וארכתי מרכרו: ומה פרתתי חלק . מן זבות מפתחו: ולא
וכרתי עורי . מה יעשה בתורו: | בחר מותו בשלם . ויבוא אל קברו: ^{f. 32}
וכף אל עמו . ויקבר בנצירו: 'עם יוסף בן פרת . סלבו ואקרו: או
עם יהושע בן נון . כמו הארץונים אמור: ולא 'תכסה' המשכן . ולא
יבני מאورو: לפי רבות שנים . כל אחד האמן באתרו: והכהנים
מקדש . תמיד לא יסרו: והרבנים תחבעך . בכל צבן באיקרו: והעתים
על מלחה אחתה . כמה הולרו: על משמר התורה . ולא יקרו אחרו: מן
המכתבים אשר . חרטמים שקרו: והכהן הנדרל . המשל בדרו: כל ים
יכפר . על קהלו וסדרו: וכובב התהוב אשר . זהה את נרו: לא ימוש
תמיד . מלעכל על קברו: ורעד ישראל . יסנו ויפרו: כל ים עשרה מילוי .
ירכו ויריו: וזה החסד כלו . והטובות לא יסרו: ביום רכבים . עד
יהוה יסרו: וחזר אבוי ואמותוי . על כל העמים בדרו: על עובדים רעים .
יעבדו בצררו: ותשחת הארץ . כבעת המבול ולרו: והמשל כל ראש .
חידש תכסף נרו: והירוח והכוכבים . לא יהיו יairoו: ויתהפק כל היקום .
והנחלים וטברו: מן זועיו יום נקם . וכובדו ואקרו: יום נקם יום גדרל .
או לאשר כפרו: יהוה אלהינו יהוה אחד . מן רבות אקרו: בו נאמן
תמיד . ולא נשוי מדברו: ארכיר לטב יום נקם . דכרן טב מדברו:

חברי 'עמד קדמי . ושמע למירמי: עד אמלל ואפתר . ואת תשמע דברי: ^{f. 32}
בגלוות יום נקם . ברכות מפתרי: וזה סימן חיל . לא יוכל אהרי:
נבון ידרכו . ולא פטור יתפר: רק אני אפתחו . במה ישיג דברי: ואתה
תשמע יתי . והן אתחמך מימי: אמר אלף ישר . וכן חפשט עדרי: עד
לא יאמרו חזורים . זה כלו שקרי: והודיעם ישמו בו . יידעו באكري:
כى אני נוף הנביאים . לא אוכל לשקרי: וזה דבר גדרל . גלווי יתרי:
הסכית ושמע ישראל . עד אני אשרי: בוכרון יום נקם . ותורע אברי:
מן מדברו וחיך . בעת לו ארכדי: יהוה אלהינו יהוה אחד . מן רבות
הישרי: עת ייעק בנדלו . על כל קעים ברי: ימיה את כל היקום .
מאדם ועד בהמה ועורי: מן שעשב וראשא . ומן עץ ומן פרי: והכיפים
והצנמים . והנחלים והטבריא: יישאר אך גבעת עולם . בתוכך הנן לבסורי:
וינגע כלبشر . מן אמת אל ישרי: ויראה כבוד יהוה . ויאמר במימי:
ראו עתה כי אני אני הוא . ואין עמו אל נקרי: ועת יקרא ראו עתה .
תודען כל הארץ: דבון מאתה . האן אנון מקברי: ותבקע האדמה .

קורתו: וויתו ויאמנו בו . ובמשה ותורתו: והיהודים ייטרו . זה נבוא
'בדלו': אරור עורה ודבריו . רצח בביישאותו: טור הרנרים קדש .
וליח בהרים דמותו: שם ישmach התהוב . וינויבقلب דעתו: ברוך ישראל
וירעו . דלית בעםים כהו': הא לו עמלת עני . זה התהוב ורבוחו: שלם
מני עליו . ישיג לנכיותו: שלם מני עליו . יבוֹא למשrichtו: | שלם מני
עליו . ימטי לתוכתו: שלם מני עליו . יטלל על שיבתו: שלם מני עליו .
עד מובאו אל ביתו: שלם מני עליו . ועל המתהורים אבחתו: דיקום
מהם . ויסב מתחנותו: שלום יהוה על משה . בן עמרם וצלותו: דגלא
LEN בכתבי . זה הסוד ולזרותו: מן דאמר הנביא¹ במשה . יעמץ מה هي
רבוחו:

f. 31

זהן תחריך הן תדע . מה בו לך ישmach: עמד עד אורוך . ואפתח אוניך
ואশמע: ופה עמד עמלדי . ואחובון למשמעו: ותע בוננותךanca . ואני
אנלי rho דמע: עד אפתהך לך כל סוד . בו עובד כל חמלה: וכח לך
ספר ואחתב . ושמו עמק משמע: וכל שעיה אפתחו . ואקרוי בו 'בשם':
ולמדו לבניך . ולמי לדבריך ישמע: עד יהיו מישתרם . עם הדורות
משתתמעו: ואני נשבעתי עלייך . לא תשים בו כל זמה: כי תועבה היא .
לזרוקי דמה: ואני עם זה וזה . לא עשית מואמה: ולא שכחתי דבר .
ולא שפכתי אדרמה: אלא בן צדיקים . טהורם מכל טמא: הילכו דרך
קשתה . ובכל עובדיין הימה: ובן אני הלבתי . הדרך הדריך מתחמיה: עד
זרעת זרע . זטח זרעי קמה: וקצרתי אותו דנן . וכל תבואהתו דמע:
ואכלתי ושבעתי . ולקטו הדרושים מישם: וסבתי חלק ממו . ושמתי אותו
תקומה: | עד הורי הדריך . ואתנהל לי כל חמלה: והן תדרש אפתחו לך .
קום על רגליך ואשמעו: זכרון משה נביה . והתהוב הדרמע: וסב לך חלק
מוח וחלק מוח . ואבני עליו תקומה: ושמע זכרון בן עמרם . עד תחתיב
וחשמה: כי זכרתי התהוב . בזכרן טב ודמע: ופרטתי מה בו טמיר .
בחורה החטמיה: כל זה מבגלא משה . כי נביותו עצומה: והתהוב
נביותו . תחרודע בחשלימה: והן לא תצדקני . ראה' ושמר ושמע: מימר
אללה למשה . בתר וכבל העם שמיע: בקצת שמעתי . נביא אקים להם:
מרקיב אחיהם כמוך . וימליך וילבש אימה: וישפט צדק צדק . לא האף
ולא האחמה: ולא יהיה עוד חטא . ולא קצוף ולא זמה: וזה קשת לא
בטול . אה דריש קומה קומה: ולא תימר זה 'שקר . ישרי עלייך כל
זומה: ולוי עמק תפלה . אה עם קדרש ודמע: לא חשים מריבות . ולא
תקם מלחה: והן רדפוך הנאים . עבד לך מואמה: וקרי קצת יווסף .

f. 32

טובי: מון ייגלן לשנו · 'ברכן זה הנביא: 'דכל הבריה קמת · בעכווּרוּ בטובי: בנסמַה הו בשר · דו' מ'קבל' כתבי: קשטה על טור סיני · מתחר עלי עלי: והחר בער באש · מאיד עד לבבי: השמים והנה · אָעֲבִיר כל טוב: וירד יהוה בענן · ויתחצ'ב עם הנבי: ויעבר על פניו · נתן לו כתבי: 'עם דברי הברית · כרת עמה' בחדרבי: ומיאו רד יהוה בענן · ה'ה נורו להבי: | וקרן עור פניו · ולא יכול העם להביא: אלו מנוּר 30 f.

פניו · עד עשה המז'ז: ונתן על פניו מסוה · וזה נלי בין יוישבי: הארץ כלם · וזה מעט מן מיתובי: זה הנבי אשר · נליינו מתרברבי: מי לו זה כמשה · אשריו וטובי: עמו השמרים · שמורי כתבי: הם הסגולים · כאשר 'מעלה': להם על ידו · בקדוש' כתבי: זה נלי לראים · פניך מיתובי: הוא ב'עלה' חסיד · לאלאפים להבי:

המכתב נפתח פניך · מכח משיח ותוrhoתו: ונתייצב על כסא דעת · ונגלי ית רוחתו: ואתון דעתבן הבו · ולמלמלין אציתו: מימרי ישמח לך · וחירך בו חרותו: קום זרו ואתי לדי · עד אשמעיך אתו: וזה מיפור צדך · וחיך מה שמעתו: ממון באו פני · ועד בתרי יתו: דברי ינידך · ביכרין התהוב וממשלתו: ועד תיחיל בשלם · תורה נוראותו: בשומיה ואראעה · וכוכבו בתוך שםימותו: ועד יndl' זה התהוב · תתגניל זכותו: ויקרא אלו יהוה · וילמדו תורהתו: ויתן לו המכוב · וילבשו נביותו: ויקום מימר בן תורה · ביהי המשמש בסרכנותו: והנה חנור עשן · זה ישרי בভיותו: ולפדי אש · זה ישרי על קדרש גבעתו: ויתגניל המשכן · ותקום יתרותו: ועמור אש ענן · והמבהות וקטנותו: | והשלוחן והמנורה · וארון 30 f.

העדות וליהות: וכרוב מוה וכרוב מוה · ימיינו ושלמותו: ויקח הכהן המחתה · ויקטר קטרתו: ויבוא אל אהל מוער · ויכפר בעדו ובעד ביתו: ובعد כל קחל ישואל · ועשה את עלהו: ושבן ישראל בטה · האמן מון יראתו: ויעבד מועדיו בשלם · ויקריב קרבנותו: והשmachות תתחדש · וכל העמים יכפתו: ויבלל לשין הערבים · ויתגניל לשין עבראותו: ותתנשא מיתובי היהודים · בעלי בוננותו: ולא ערן כלם יכסה · זה לא מעלו ולא תחתו: אלא מלכה חמידה · אל יום אחריתו: ויקום הרבב על מנדו · וישא משלתו: ויעמי זה הרביין · וימר במירמותו: מה טבו אהליך תחבה · ומה רב שכינותו: يول מים מדלו · וחתרבב עצמותו: וירום מגונ מלכו · ותתנשא מלכותו: וימלך אחד עשר גוּם · דאօבְרוּ בחרותו: והגנים והערלים · כל מנון יימר לעדרתו: כל מה אנן ב'שקר · וזה הוא הקשת דתו: קומו בנו נלק אלו · ונבואה תהית צל

נبن וchncom . 'בקרמה ולמה: יוכרו בטוב . האן אנון בעלמה: על כף
הרגל נkom . קדם נשוב במה: זכרתי אותו טרם . בזה הבית 'בשלמה:
ונחרחן על אלה . מלוך מבה ורומה:

ברא בריה יהה . באמרות עשר: ברא שמים וארץ . بلا שני ולא עור:
ברא 'רקע וקרווא' שמים למקור: ושםו בין המים והימים . מפרש בלבד
אקר: ואצמה אילן חיה . וית מיה נסדר: ורכב המאותות . בשימים
בנסתר: | מנון תרי מאורים . ממשלים ברמש וצפר: עלין תבנוי . החבן
קשתה אשר: עליו בנין הרת . ווה נלי לא סתר: כי בו המודדים .
f. 29. תקום ¹ בישר: כל נבון ידעו . בו עני היישר: ושרצ שרצים ועופים .
ביום חמישה באיקר: וחתחם הכל 'בגדו . באבי כל חбар: והוא אדים
אבינו . דאקיימו מן חסר: ביוםה 'שתיחה . וצערו מן עפר: ברמותה
והצלם . ואלבשו נור: כליל על ראשו . וצחוו במשמר . קדוש יום
השביעי . לבך ולמשמר: יטעה יהוה אלהים . גן בעדן המקור: מקדם
וישם שם . את האדם אשר צר: וצמיח בו את כל עין . מן כל מון
ומין סדר: ועז החיים 'בתוכו . ועין הרעת רע ואיקר: נפק מנה ארבע
נהרים . כל מנון לו מזכר: לנבס ית האדם . כמה הוכר: ווינחחו בנז
עדן . לעבדה ולשומר: ועבד מה עבר . בעת שמעו דבר: הנחש השרווף .
ואמר מימר 'שקר: כל זה מבנלו חמות . לכל נקבה וזכר: ישתחה
היכול . וחילה' יתוקר: דמקמי הבריה . יום נקם ומבחר:

גן עדן נציב . בהר הקדשי: הרגריזים בית אל . דבו מבקשי: על ארבע
עמורדים . סביבו מתחנשי: ואני אפתחון לך . כי דעתון 'בראשי: אחד
קרית עבורתך . דבה הכהנים אלשי: ואחד מובה אברהם . האמור לשרה
לושי: | ואחד מערת יוסף . אב אפרים ומונשה: ואחד חלקת השדה' .
f. 29. דבה יתנשא ראשי: והחוך הוא נבעת עולם . מעון הקדשי: וזה דבר
קשמט . לית בו שקר 'עשה': הך מה ראיתי בחלום . בהטבות ² נפשי:
ראות רב לא ראו . אנש מן אנשי: הימים ההם . רק צוינו משה: אין
לא אפתחו נלי . רק אפתח מדבר משה: והן תחרש אפתחו לך . עמד
ולא תחנשי: ושמע מה יתגנו . מן כל כלום ארשוי: והן היה' צדיק .
והיה המעשה': לכם לוברון . מעל יומי משה: ועד יומי התהוב . דיקום
בשתי: באחריות הימים . זה הוא מבקשי: בחיריך בחיך . שמע
לי מה ארשוי: והן היה' קרוב . אניב' 'בלב שני: ארכיר לטב עד
לעלם . נביה רבה משה:

דרכן פב עד טוהר . דרכן משה הנבי: דרכן לא יטלטל . הא טובי הא

יצרכו למשחה . בפם ישפע ימים : והובן לא ימוש . בין שני הימים :
היום עלייך מחר לך . ומישליך קעמים : ויתלוי אלה קולך . על ההרים
הרים : וכחן נדרול ושםן . למאור ובשימים : לשמן המשחה . ולקטרת
הסמים : ועליה ומנוחה זוחב . ורוח ניחח ושלמים : ואתו בן נשבב .
ונראה חלים : והנה אנחנו מאלמים אלמים : ונתן ראש על מלא
חדה . בכל המקומות : יתהי דבר יבוא . ימצא אבן מן צנמים : לית לו
עובד עם אנשים . נבונים וחכמים : אהבין בבריתוון . אך יוסף זבנימים :
אין כיהוה אלהינו :

عليه ايضاً شيرة له ايضاً رخي الله تعالى عن روحه الشريفة امين وهي
تسبي شيرة الانعام انعام الجن عليهما افضل السلام

אה אדרני יהוה :	אל פתח רחמים גנש .
בגנזר וביראה :	בדחלה וארכנו .
יפלטנו מן נקמה :	יהו לנו מקלט .
שוכבה מן אשמה :	שוכבה חшибנו .
עובד טב ותמה :	עד נמצא פנינו .
בבנייה דתנו רמה :	בבנייה נבני לנו .
גמטי לשער שומה :	גועל בו במיעל .
פרקן נשים למה :	פני נפתח מטול .
ילדי חיים כמה :	יתהנלי לעינינו .
נמצא בו סוד רמה :	נדרשנו נפרשו .
חכמתו ריאמה :	חכמתה תוריע אשר .
ספינתו בימה :	סבול אוצר הדעת .
כסורי שם יהוה :	כבלע סוד השם .
הכל 'בלא רמה :	דשם בו יתקוו .
נמצא בעלמה :	נרא'ה ללאים .
האן איש בו חכמה :	האן פתור צדיק .
רק יפתחו 'בשלמה :	רבתה עד יקום .
בגילות יום נקמה :	במה אני דרוש .
היום הוא יום צומה :	הוא חממתי לוה .
ומה עורי יתפרש . בזומי עלמה :	ובאחרית הימים . בדרכן רב ורמה :
זה מה הוא טמיר . אנגלי אותו למה :	יתחטב משמעו . יותקומם קיימה : לכל

ישירו: ודמפת אליהם . אליהם ישתו: ומום מעת המודיע . לית פרkon בין ובין חמורו: דמי לשורו לית ידע . לא ננד ולא פסק ולא תרו: ומום מעת הדת מום רע . כלו חמס פרוע: ישאלן מון עליו . ימר מה תימרו: אין אמרנן זה ידעינו . לית יפשט עדרו: ואן אמרנן זה סוביל . ישוב אל אלו: ועל כל כלום עתה . מהרו מהה: אל שביל השובה ולביכין ערו: מעורה קשיטה . בוה הום ואל תחארו: יום דבו החטאות . הלו כוחסו: יומה דבו תקומו . חצלו ותקרו: ותענו את נפשותיכם . ולפניהם יהוה תפארו: ובזה הום ברו . כהכלון ואמררו: למן ישר היזכון . ממנים ישארו:

יומת עולם אקרא . והודיעני אשר: ראית בדעתך . בנלי ובסתור: והב בצל אן חסוחר . ממי מה ישתר: יפל בניי וביניך . לית אפשת לך עדר: יומת עולם מה היא . מיום אשר יציר: אליהם עולמו . וביחילה' هو מדבר: על בן אמר משה . ביןו שנת דור ודור: תרין דריין בעלים . מקלם ומבהיר: דרמן אדרט עד נח . עד תם הלק וחסר: ודור חנן קם למה . אלא בשניהם הואبشر: על בן ובידיל בן . אתקשט אן ימור: | עליו משה שאל אביך . ומפה נפשו אמר: על ימה אלהי אבוי . ושיאלהנה תהממר: מן אנון הולקים . משה ואהרן בתה: אן אנון ז肯יך השבעים אשר: אנתנצל עליון הרוח . מן נבי כל הבשר: ויאמר יהוה אל משה . היל יהוה תקער: ואולם זאתאות בניי וביניך . מן אמרה לו אן יעבר: ומן לא ליתו נביא . וכן היה הדברים: ומן אמר אן לו נחלה . ינחילני כבר: צדיקות נחלהו . ורק מטי בה סבר: בנהל עליון נום . זה וחירק לית שיאר: מלוכה מן מלכותה . הארץן ולא אחר: אלא עבר באיתן קשתו . ותחת ידו אסר: אן לא היה¹ מוקדם . ואן לא יהיה מבהיר: כי ארפקשד ילך את שלח . ושלחה ילך את עבר: ופלג פלג את הארץן . ואציב נבלות על מספר: כי אלה שבטי ישראל . שנים עשר: מי ידע בדעתו מן הוא . אשר יהיה נשיא ושר: וזה עליון על כליה . ולידה הוא מעור:

כ' חלק יהוה עמו יעקב . וחלק לכל העמים: מה ילבו עליו . תחת כל השמיים . וישובו אליו . אנשים הם שלמים: עד אין ישובו . ובתר זה ישוב-הימים: ילק אל אחריו . באבותיך התרמים: ימיצחו . ונצע נום ועמים: ישומנהו . בתاري העולמים: יזרו במשפט . הארים וחתמים: לזרנהו מן . אש . ורוח . ועפר . ומים: כאישן עינו . משמר מכל דמים: | בנסר עיר קנו . בוה . ובכל פעמים: ועל נחליו ירחף . יביא לנו מטעמים:

ה-ב' 6

28 f.

ועלמה סה"ד: כי בשם יהוה אקרא' וזה המקרא ננד': מן קרא' כלבו'.
ובל מנון מן אנדר: אנשי זבנו'. אל מה על ידו הורד': מן אימנות
אלחיז' לא ימוש עד יולד: לו מן יקום על אחריו' וילך על מה יסוד:
עד סלק המאור הנרו'ל. בן עמרם וווכבר: נביה רבה משה' אשר הודיע'
מה הولد: לו והסתור מן ערונו'achat היא מנד': מן ילך אליו'יו'.
ומן לא ישוב מכעם יטרד': מן עלם דחו'. עם זה 'בלבבו יוקד': אש
חמיד לא חכבה'. ואולם חולד': מן החזיא מתחחת טל יד משה' דידו
הכבר: המדרש מן אליהם' בחסדו אין יסעד': על קוממות שער דת
רחותה' וסתות פנottaomi' בה עמד': שלטנו היה לך למוס' ומלוכו לך
עבד': אין תדרש תרצה את אסورو' ותעבד מה תעבד': מה לך מן
יימר לך' לא אוחוי ולא אבד': ולוז הננטשטי הראתייך' בשם מראה'
נדול וכבר: אלא לא אוכל לבוא כל עת' עם זה עורי כבר: פה וכבר
לשונן אגצי' ועל כן וכן אני עמד': במקרא יהוה אל רחום וחנון' ארץ
אֲפִים ורב חסד': ותנים יומה מאה שנה' לזה ולכל מועד:

tab ארכ' עובד טבאהה' . הב עלי' מרכרו': | ואשים הציצר בידי' . ואתקע^{b6 f.}
בשפоро': עד ישמע מד לא שמע' . יקום על אחריו': וישב על אבנו'.
ויחח באפיו' נשלמת רוח': רב חילה דלא החת ריחותו אלא טב'.
והודיעין בספרו': במיר ובחרת' בחיים' . אקרו זה ואפרתו': לה החיים
והטוב' . כלל אותו ועברו': החיים עלם תניין' . יום נקם תכירו': והטוב
עלם קרום' . עולמך אל אחרו': לטוב לנו כל חיים' . ימים יספרו':
ולחיותינו כיום הזה' . יום נקם ונמה בחרו': וכי יפלא ממך דבר'.
שאל אשר יורו': איך זאת ואיך זאת' . וקדם זה ובחרו': לית ידע מה
הוא אלא הוא' . עבוד עלמה ורברו': הודיעין מה יכלנן עליו' . סני דטמרו':
וכל מון שחחת מה ישחת' . אלא נפשו ופנרו': שחחת לא לו' . וכל אלה
חברו': כי השחתת כל בשר' . במעשויך ודברו': ויקחו להם נשים' . מכל
אשר בחרו': והנני משחיתם' . וינגע כל בשד ויישארו': אנשים במחנה' .
כח וברו וברו': ותחח תהותה מתחפתה' . עד עברו יהוה הסנירו':
ושחת סדק ועמרה' . אשר האסרו': ויעבר אליהם רוח' . קנאה וימסרו':
שנתיים חלוצי צבא' . וירץ לוט ויסרו': אליו ויבאו אל ביתו' . והדלת סגנו':
וכמו השחר עליה' . נפרית ואש הסטברו': ושחת הארץ ותשחת' הארץ
ושחת פרעה': ובני ישראל יתאמים' . ביד רמה ועברו': בתוך הים
וימת כנען' . ואת צידון בכורו': כי שחחת עמק אשר העלית' . מארע
מצרים וסרו': ושחתם לכל העם הזה' . בדבר בלבם ותדברו': | ועל גם f.
מיימר לשן ובני' . אווי לכל סרוע': ואשר יהיה בו מום' . מפאתיו'

הוֹלִיבָנִי 'ברדכין' . ואקים לי ולקחלי: מימרך 'בתורותיך' . את מספר
ימך אמלא':
אמרנו: ונאמר:

זכור את היום אשר בזאתם: אבחתן עם משה . אל נחלי גנתו: 'רביה'
נטע מלין וסלק פרין . ואכללו ישחו: ועל מי מן החמים סלק . אלא על
אמירוחו: יערף כמטר ללחמי . לכהה על דתו: יודיע עודן עלמה . ומה
היא אהורייחו: דבר לאשר קבל . והיא להז ברייתו: ופלנן לארכבע
חלקים . וחזי פלנותו: בעלה ומרכבה . על שלוחקי נאותו: ומונעה
גנבה . תחת זוועתו: והדבר על זה יתי . ואולם אל חכrichtו: אשר
הייתם בו . מן מדבר משה ודיבריהם . אלה הדברים אשר דבר . משה
לפני מותו: ובזה תרתון מלין . ועלין עמידותו: לכהה ואMRIה . להדרע
מה יהו: עליו מן הפגע . בקצץ תורותו:ongan תדרש מה דמי המטר
בחשבתו: עלי ממלל משה . בין סדר עדותו: ואיך עובד המטר' ברדא' .
עד יצא מן נזירותו: אין עבד משה על הלב . ובלב יראתו:ongan צרפת'
מיMRI . באלהן ואיך אתה: שעירום ורבבים . אמרו ולא אציתו: איך
אתקדם שעיר על רביב . ואקרו ומיתוביתו: היה לה גלל . שמיירות חקי
ומצחות: ומה יהיה עליו מוסף . אלא והוא ראשיתו: קרי קצת קרבניך .
חמצאה זה ונזריקותו: והקריב את אשר לחטא ראישן . זה הי תורותו:
ופני עורן זה . וליתמן אהילין דמותו: רוז יודיע במנגי . רצונה וקורבנותו:
איך אשר היה ראלש . והמלכים סביבתו: והכהנים על בנותון . איש
איש על עבירתו: ואתם ושבתם . איש לירשתו: ולבי אהך במיטר .
לברך והשכבותו: לו היה חטיר עננת . אלא בזה ליתו: מה יהיה אלא על
כבעל . ביוםיו ושתחו: ותדרש מוה לית חמצאה . ולא מן שלטנותו:
יתירח אלה ויהפרק בו . והוא בתוכן קבתו: ויקים ממלל משה . ומראות
צבאותו: לו עיניך עמיה משה . ומבטאת שפטו: הוזק תפשת עדך .
מן אותו בליך: ברית אז לא יצא אחד . מנון מן חשניותו: אווי על
הסוכלים . היוצאים מן תיבותו: לא עם שת ולא עם קין . אלא מסכנים
שחתו: במדבר היה יתמו . ושם יתמו: ואותיר عليك דבר . ולאוי
'עבדאותו: ובקשה משם את יהוה . אליהך ומצתתו:

f. 25

חכמתה רבה בידעת זבנה . דביה משה סלה' : על עמו סחרים . ופקד בינה
פקד: בכתבבו 'בסודות' . מן לילמוד וילמוד: ובין מה הוא מסיד לית
ידע . אלא וקמי עמוד עמד: ובתוכו מלאך וביוז . להז כחוב ביר:
מן שלחו אליו . כתוב כאצבע לא ביד: ושלם עליו ואמר . היה לך
מלמד: בשעתה היה קם משה . על רגליו וסנד: ואמר יהוה מלך .

f. 26

ואמר . שלם לך ומן שרי: עמק ודרנך לא אכרת . בNEL ונסתריו: ריחותי מפרק אן תקרה ליל . יהי אלהי בעורי: כי עלי עובד רב . וצדיקות יהוח: השנה על הלכותי . במצוות והמלואה: ומה אתה תרין לירך . אלא עד חורי: יתון חוך הוריות . גשיאו ונבריו: העם פינחם בז אלעה . ובצלאל בן חורי: אבחתון כדר חטב' בידיך . אמרת לך זה זכרי: אחד לו ברית כהנת עולם . עם ברכת הרוי: ופדות בכורי ישראל . וראשית בכורי: ואחד מלאת מן רוח אלחים . וזה דברן אל דרי: העולם ואתכלל זה . ויבאו שוטר: ישראל וולדמו: לפני רוטרי: שבתיה ואמר לנו: האן אנון פתורי: דברי עד אדרבר . מה כחוב בספריו: בעבורך ומה עבר עליך עד עלי: והמחלל 'בזה שני' יש לו 'עשֶׂב מורי': ואן חדרש גלית לך . בו עז' עשה פה: מרוי סלח לי לאבהתי . ולתלמידי ולספריו: מרוי לא חתמי היה עירוי . ולא חסרף לבי עורי: | ובזה אקרא לוכן . ולא תקחו על מיטורי: ומה לאיז עלייה . אלא ^{24.}

תפשטו עדרי: בזה הדבר וקשתיו عليك . מאה דניר צורי: ואשוב אל מה הזית בו . עד אמתו מסבירו: מן מיטר משה . ותשמע הארץ אמרו:

וחשמע הארץ . קשתה מן מטלי: והך הוא וזה הדבר: שעחה ניל: לך לך אשר ההה . אלא אציתו לך: לך מד לאיז במשמעות . עד אתה 'בקולי': ותשמע הארץ אמרו פיי . זה יודיע ויגליך: אן לית מלא אלא . למשה מן ملي: דשם דבר בפיו . לך לית בו אלילות עית ידרש יוציאו . מן בסיסי גלוי: אנה שיאלהת חחמר לך . אנטיב' לשיאלי: עמק עעשה נפלאות . מה הוא זה הפלוי: במימר משה האזינו השמים . וחשמע הארץ ית קולי: והאן השמים וקצת הארץ . ואולם זה קול ملي: וימלא כבבudo את כל הארץ . קול וליתו עלי: ובו תמחה רב מוה . והוא מפרק לא פלי: כל ימיך לא ראות' מטיל . וראה וניל: הצר עם סניינו . אהיה עד געליה: ונראת מה הוא דיהי . ותכל רוחיו צלי: يولך על פני המים . ולית לו מן'Itali: בידו ונשקיו . מן כוס אשכלי: מדרות חמסיו . עם חמתה זהלי: יקח לך שחר וויתי . יוקם לקבלי: יימר לך נא אשר הבאתני לך . וקבל לפלי: אימר לך לך והטוב לך . יימר מה עמלוי: אמך לו תדע את תימר . משה ליתו שליח: זילך מנוי דעקה אלה . ואמר לו עלה אליו: במשמעות כל אלם וחוש . כל סחב וכל טלי: 'בסהרות טו יסוד . לעולם ^{25.}

לא בלי: מן הוא רdfs כהו . והוא עמד צלי: והמלאים אתהיו . אלא זה הכהן המלא: דברו אתחפלל בכל עת . ב'ומי ובלילו: אל רביו ואומר . מרוי אנוור לבי ואמרי: ידי בחסדך למותוב . לירך וקבלו: וביום דינה הרבה . מרוי אתרום עלי: דאתה יהוה אל רחום וחנון . בצדקה מדילך

ישיח: במלת יהי ויהי ובזה קם ויישם את: הירך השני עמוד על סור
יחדאית: והשלישי כתבה רבה 'דרד' ב'יומה' דבו עמיה: מראה כבוד
יהוה וקול לית לו תבנית: והירך הרביעי: אין זה כי אם בית:
דמשכנה בממציאותו¹ והארון ממחזית: בוצנית מנורתו תוקד 'בשמון
וית זך בתיות: הא על רוחותה' דיוימה בשית: ראיינו פנותה ועינינו
ביה בתיות: אין אתריה אלה יכתב לה ספר כריתות: ושלחה מביתו
לפי שערינו אנות: חבלל 'שפתי' עברי ויקום לשן עבראית: לית סני
ובתר בן אין מוחי ואן ממית: טב לנו דבריו בחיק אליו עצית:
ושארה מטאות עולכם ואוליך אתם קוממיות:

^{b. 23} דרכי החיים טבין לימי יידך: 'בתוכה והדרך' ניעשת למדרך: | מה היא
מה היא זאת: מנו אשר דרך: עד נמלא אחריו ואל אחר נברך:
גנדר מה אחרינו אל מה אליו נצرك: מן בינה אחרינו אולי יש לנו
אברך: יקום יבנה לנו תרח על בית מרכז: נקום נלק אליו נבוא
נפתח ספרך: נרע מה היא مليו' והמייר הו אמרך: מן ארישך
עברין ועברנן אל מדורך: ואן לא חדע דרכיו אני אדרברך: ואבואה
ואבאק עמי' והוא בעברך: חמצו חלקת שביתו על מחוקק יתברך:
יגדל בוחך שכון: יחי לבך ואל ירך: בעבור עברו חבר חבר צדיקות
דברך: 'דראס' ועד זאת דארתרכבת בעורך: דבה משה ויהוה אלחיך
מייסך: דעל פיהם שם יראה כל וכורך: והב עלי אומר קרכך
ונזך: בוה חיים הנדול יהוה בריך ומברך:

האוינו השמים ואדרבה דברי ומה הוא זה הדבר אלא בריה ויברי:
דבר מפי משה יציא וחיצורי: התרעעה 'בירו' עמו אה סדרוי: כל
צבא השמים קריין אה בון שרי קרי: ואנון בבינתון אמרון זה חטה
ומן שרי: וכל מנון יימר להברה ראה ואצית אה חברי: מה זה אלא
כבוד אני ממו ירא: מה זה אלא קול בלבד אתחחת לו תרחיה:
וכל מנדל וכוכביו מציתן ותורי: כוכביה מלאין עם משה במראה:
וכל מנון יימר לו אה רבוי ומורי: | אמרת שמשה לי עטך מלאיל.
^{c. 24} 'ארשה לה אמרו': אמרת לי מנדל אדרש אכרתאותו אמר לה מהרי:
ברחת ואלהת ואמרת עבורי ולבי: שמנן להלך להאריך וכל אויר
מתנצל מן אוריה: ולמנגד חבותה והוא היה פלי: ומה מימרי בן:
אלא אתה עצמי ובלשו: ומה באתי אליך ברוי וחויך אל ואחרי:
מן ישלם عليك ורב מכן ובן עורי: שימושה משל הליל בא לבן יידך
יקרי: שלם לך ויינשך יידיך עד תימר לו מה תஹיות: ואתה ועבר

ואלהין מתחלהות · על בניו ה'בל · סדר וטור סדר וטור · ובינם שם נכבד:
פעמון יה' ורמן ויה' · ויתון כבד:
כ' כל חדה מנין · בعلמה לה שובר:
העולם ויה'יויה · התוך מהם ברד:
כבוד נדלו ירד · נמלאת יד י' · ד' היא נתת עוזן · ונדר לאו ושם י'גדך:

האן ספר מן נח · ומן נח אל ארפכשד · האן עבד יעבד · ועבודה לא
יעבד: | אלא זדרלא מן באָר · ואָת שירתה תנינה ד'בָה חכמה רבָה ·
ה'ז מה טעמו לטעם לדְשָׁדָה: השמן והאכל ממנו · יברך וילקד: ארצתה זהה
זבן לאלה · נורדי וקמיי נסנדי:

בנור נור מרע דעת · חכמה האלים נטור: באתר בתה ואתר · ממנו
גוליך אתחור: ישיבנו דבל' · והאן דו מנו ד'תיhor: יוריע חכמה 'בלב'
מן גלי וסתור: יורינו השם · על פי משה עברור: כמה יה' אותן היא ·
יה' אור ויה' אור: בבניין תרחת · יפתח הסטור: כבן באחד בייזיט
יתן מטר עזרו: 'בשמירות קיובי' נצא מן בית האסרו: בם ובכם
נוציא · מים מן הצור: מן לו בוה מרע · יה' לו פטור: בחכמה ובתבונה
להעת · חכום ונבען וריטור: יפתח פמו ווימר · לית כל אמרו:
פרקן רב בין לב ملي מדע · ובין לב אלא חמור: לית דעת אונך יילך ·
יפיל רכבו אחרור: מן לו מיטר דמי לה' · יתלי רמי מן בור: מן לו
שופט ישבט בין דם לדם · ובין ברוך ובין אrror: מן לו יד בחשון
המשפט · ממנו לא תסoro: מן לו מושיע ישיעו מן צד · יה' לו צור:
מן לו מאור יאיר עליו · באה זה המאור: הנדרול נבין משה · אישר
אני לו זכור: בתר אצא מהה בית · ולית זה אלא בעבור: מודע
שירותה רבתיה · דהו לכל חכמה מקור: נגלא בה תמח רב · כעוצם
הশמים לפטור: תחפלו לעשר ותחמפר · בוה יום העשור: | מן חדש 23 f.

השביעי · 'דשמו יום בכ'פ'ר:

గודל מדבר ים משה · ברתי אתו ברית: והלבתי בו אלא · לא מצאתי לו
אחרית: מה נורא המדבר הזה · במשיריו שרית: ראייתי מה אתהחני ·
ואתתם ראייתם את: אשר עשה 'עמלם' במדבר · וכח מוה והכricht:
המצא כלומים סני · אתם אל תכricht: מן רב מה בו ברית · ולון חומה
לעטמיה: סחר סוביב זאת · ולא ספר ובו קריית: ידעת כי צדיקות זה
המכתב · בארך שעות זה הבית: 'דלו ארבע ירכים · הרראש בראשית:
דביה רוי יתראות קמאות · חסיד אין לית: אלה אלא הבורי · 'דלאלמה

זהה יביט . טוב אשר ד'רשות : תשתחה מלך ומגנש . אָח מִתְהַלֵּתָה : האב עליין וועוי . והקים לו וסלחת : האב ואחרם . רת רחמן ורחהה : האביה אותן . ומוחין לאלהותך רבתה : תאכנן לאקרץ . ולית אללה אלא אתה : תנין 'ב'תשבחתך' . נציבה יהה תשבחתה : תהובתן קבל . 'מקבל תהובתה : תלי רגונה מנן . פָּקַד הָרֶקֶת : חרחה רחמייך אפתח . באפי אשר צנקת : חבאות זרע עמך . אשר לו הנטה : תנופה הויספו . כאשר נחתה :

הذا البيت יقال לא יואני الصوم يوم السبت

הריין למול חום . שניין קדשׂת :
תנים יומה מאה שנה . אָח סְדַר טְעִיתָה : תקום לך מועדיך . תשוב עלייך
ברכתה : תקום شب תעמל . תסנד בזאת בנשחה : תצלוי תקרי תשיר תינר
אשיר ישך . מהו ובחו אלה ומסתה :
אין ביהוה אלהינו :

בשם יהוה :

f. 22

¹ עליז עוד שירה טובה חסידיה לא ראיותי במתה . לו עוד

רצון גנו" וְהִי תְּסִי שִׁירַתְּיִתְּיִמְּה

אל פחה רחמייך .	בן מלא' זרע .
אלהיינו נעמד :	יעלה ישקי אותו .
בורע זרע ואדר :	שתחה טמו ראש .
ירזי צמאיז טמד :	עליז טל על דשא .
יסק ובתרו ירד :	במני הנשים .
עד לדור וו'דר :	נ'הפכו אהליין בעדרניין .
מטר ושלג ובד' :	סרות חבאותו .
לא ימושו עליז עד :	ישאו על גרכו .
ומן זרע לו הצד :	בצ'בו אוטליין .
שור בדרישו יעבר :	עמר התנופה .
ושלו'ו' בשיל' :	סחר ועליז כוסף אחר .
במועד לא מועד :	bid mi bimim ham .
בימיי יעבר :	על ראשו קדרך :
יעל מלכה וכמוו יעמד :	יהוה נוננו ירד .
נכלא טמו ועליז :	על ראשו קדרך :
יהוה יטלק עולם ועד :	יהוה נוננו ירד .

ר' ז' וקומו מטה' עז'ן . עבד' למן' עז'ן : ראה מה בתוכו . וראה מה בו. שנ' :

ושבן ישראל . בטח בדר האמן : מכל מה ממנו יירא . עבד' כל מה אומן : הפוקיד הפקיד עלו' . יעשה ויישן בן : יצא מוה הים . ויקח ויתן : יתן אשר יתן . ויקח וירבק מן : מעניין עני' ען : פרי אילן עז'ן : היל' וכאות ענפי . וערבי מן אהן : ולית זה לברדו . אלא סני מן . וען יהוה עלי' . יטלא' ויהן : וכסה עד יבוא . ועליו אפור וחשן : ביום ההוא יעל'ה . במכחוב והכחון : הנROL אשר ילק . על ראנשו שמן : המשחה וברך . ואמרנו כל העם אמן : מן יקום במאזג . אלה לחייו ימן : ומן לא קם ממנו וועל'ו . אל יום אשר בו יומן : והמשפט יען ביען . ען בען שנ' :

'בשן : והמיימר על זה יתמר . ישן הריך טמן :

שוב מוה המקומ . רד בחדר אל אחר : הטוב דבו תשב תה'ת . טל פרוי ען הדר : | בשמחה וטוב לבב . ב'ין ובשבר : מה טוב אַהֲלִיק . מה טוב זה 21.22.23. הדרב' : מה טוב אַמְנוֹלֵך . מה טוב תקום צפ'ר : תשכם תָּהַג הַצְלֵי . בברק בברק : תשוכת חמץא מבן . תקה חשתה חמר : כל יום כל יום . אל יום השמניא אשר : בו ה'עמל' מתחת . ותולע וחסטלר : 'בצלווחך אלנה . ומן לו מימר יימר : והמכבת יחתפה . והמנפה תָּעֶצֶל : והכתן יברך . ותניבב אשיר ישד : ועקבותה לכל צ'יר . יעשה זה הדרב' : ואל תפן אל 'זבנה . ואל מן בו מתחנבר : כי לא יותר על אחד . כל שעה על לרבר ; והזבנן לא ימוש . כה וככה יתמסר : היום חשך מהר אויר . ערבית ובתרו בקר : אין הוה הים פעט . מהר ייתי יותר : ואן הוה הים עקת פשור . מהר ייתי פרקן יפשר : ואן הוה הים קנאה בזרים . מהר לא יקרבך זר : אל יירך לבך אל תירא . כי הצלם סר : מעל צלים דרבך . ותולב נאותו אשתחבר ; חפש מה 'בירך . תעל בנפיו עבר . קוצות כוכב נביאך . מהתמן ולית 'שקר' : לא אוב ולא ירעוני . ולא ח'ב'ר ח'ב'ר : אלא קשת בא והביא . ספר מושך לעבר : אליך ואפרש עלייך . ועשית היישר תחנני וימליך . יהוה יתך למשמר : מה 'קדושים מכתב אבישע . בן פינחס בן אלעוז : לדכתב בפתח אהל מועד . בשנת שלשה עשר : ישיב יהוה מברכאתו עליכן . אה סדרה המסתדר : ומן ברכת זה הים . ומאה שנה עליכון יעור : ומן לא קם בו אנה 'עמכם . ידלוינו יהוה 'בטב מדרכך : | ומן יתויה 21.22.23.

לכתחה . בטוב ל'חברה א'בר :

תחנני תחנני . מחנינה רכחה : תחotta הוי הים . וחמן תחובתה : תחוכה זאת חאת . לפניך ואספה : תעלבר תסב אנר' . למם די עבדתה : תורייע בניק ובינוי . יום אשר עמדת : תדריך כד' דקורי . מליה דאכתחה : חמונהת

מהר יקרא לך וימר • היום יום פקדוי: והאמור יימר לך • לאחן חל' אל עבורי: מהר יראה אליך • וימר ראה את כבודיו: חי אנכי לעולם • ואין עוד בלעדיו: חי אנכי לעולם • ואין מציל מידי: ראו עתה כי אני אני הוא • ואין אלהים עמי:

צורך נפשה לרווחה • צורכי לרוחותך: ולם ראותך סבל • מובאי אל ביהך: ועמי ממלל אדרש • אמלל בו יתך: בחיך א齊ית בחיך • והביא' את דעהך¹: בחיך א齊ית בחיך • ולו מון שנתקד: וראה' מה לפניך • ואתבונן לאחרותך: ואלום את לא תחוכה • כי רביה חטאתך: כי בכדה מאד • והי מון שעשותך: מה רע מה עשית' • נלית רשותך: כי עם קשה' ערכ אהה' • ממרא' מיום דעתך: לית תדע מה אתה עליו • אלא אהוי يوم מותך: אל يوم אהורתך • אל יום עמידותך: לבין ידייך מך • תנתני בישותך: ישאלך על אהת אהת • מה הי אימנותך: כל אחד יקרא וימר • 'בלשן אוכחותך: התורה תליבו • האן הי אימנותך: יימר משה האן משכני • הסתרת' באליותך: האן חקוטי ומושפטוי • האן הי שפירותך: האן הי תורותי • האן הי חכמתך: האן הי מצאתי • האן הי ביןנותך: ויקרא מלאך אליהם • מקרא ישמע' יתך: חרבת' משרוי' • אחר סנדך: חללה' מקדשי' • אחר קדישותך: טב לך ותשוב ושב יהוה • אליהך את שובךך: ואמר שוב מהרין אפק' • אלני' ברוחותך: שוב מהרין אפק' • והשיב מלכחותך: שוב מהרין אפק' • ובך את עלהך: שוב מהרין אפק' • ואמתן את חמתך: שוב מהרין אפק' • ואפתה לנ תירח רוחותך: שוב מהרין אפק' • בזורה רתאתך: שוב מהרין אפק' • והסיר קצף ומינפהותך: רחמן אתה' בדיןיך • ורחתה במנבאיותך: הנה מוחי לך וזה מומית לך • תרחחה' בשלטן רבותך: רתאי ראה' כליה • רתת מון אימתך: אז ראית' נאל • וארא' בפצתך: וצבעתן קבל • הרך די אמלגוזך:

f. 20

kolik hamtof panio • ya'ir yeho panio: alek lo hagad • vishaa at' unio: vora' at' mokom • v'yume'or bennianio: v'ben lo ro'g: voheli skafniyo: vissakfa' davo shem • visni manianio: v'rachzon shem seneh • yisrael molchano: mchano muadivo • shabvi mishbencho: v'bivim v'hahayom • asher anel rabianio: cocav mo'ah v'cocav mo'ah: os'mochvo arbcino: v'hcbon ha'gadol • hamshel b'durinyo: yich malia hamchatah • molao chofniyo: k'mrah v'icper • ul nafشو וועל בענו: | v'ul yisrael v'hana • la' he'vir at' unio: v'ye'za mo'ah h'ayom • v'ifikirdavo arbcino: ba'shuot motud n'gar • hamzach v'abvino: v'ma yidri l'k'c' r'bar • m'yon r'vusho v'keniyo: v'ut hakna' v'thalbuk • m'yon per'i aleniyo: adk'ir l'mab zeh han • d'cran' t'v d'craniyo:

f. 20

אל אهل מועד . ויקטיר המזבחה ; ריח ניחח ושלמים . ריח ונייר חובה ; עם זה קטרת הסמים . יעשה' לנאה : ותלתה תולחף . רתוי ומיטיב ומרוח : טובך טובך ישראל . מצללי ולשבח : ארץ היום צעם קעם .
תקטיר חלבה : מערב עד ערב . האכל ותשבע :

הן עוד היום נולל . ואין יום כתהו : לא בוכן ולא בעדן . יום רמתה חכמתה : שבת לא לשבת . ילהו וישבתו : מועד לא במועד . ומיכלו ומשתיו : סגיל דמות אדים . וויליד ברמותו : והנה היילך . ואלה' תלדוcho : מערב עד ערב ישארו . ותאדר טטהו : ווילל היילך ויינמל . חמים בן שנותו : ישתחבה בארייה' דכן בראשו . ותקע עביבתו : יום לשנה יום לשנה . יתי סביבתו : מועד בחר מועד . כל מועד ופקדתו : ומשטרו עליו . על מובאו אל ביתו : וזה היום בנים . לפיד' בקידתו : והנה זה מוב מאזר . בתקוע שכנותו : כי יום כהורים הוא . ואהליין' עקובאתו : ואותה ה' על מנוחה . מוסך על בינהו : ששה על שמותם . ואחד יוריע אתו : 'לנה' רוז עוזן . תמציא ספירותו : על מספר יומי השנה . ואדים ועוזמו : יום מיום ינקל . רעתו הי טבחתו : והכתוב יכתוב . ויהי החתום באוצרותיו : אל יום נקם ושלם . זה היום וחשובתו : יום בו ליה ישב העם . לאכל ^{19. f.}
ושתו : יום ליה דמי ליום . ולא הרק יום עמידתו : כל אבן לו דבר .
וואגט פלגותו : העישור מערב . עד ערב השבתו : אהון וקהלון . מן אריש מה יתו : יתנצלו ויעמוד . כל אחד על מיתובתו : כל הלילה עד בקר . במקומו וצלותו : עד יעמוד הכהן . השער ונורלותו : ובא אחר אל אهل מועד . במפlesh להנתנו : לבש בנדיו ויצא . תעשה את עלהו : ואת עלת העם וכפר . בעדו ובעד ביתו : ואדם לא יהיה באهل מועד .
בבאו לכפר בקרש עד ציאתו : טוב מ' בוה יתפלל . במשה וצלותו : אל חפן אל קשה העם הזה . ואל רשעו ואל חטאתו : תהוותה ותתובתה . מעתרין על רתו : ודע מה הוא עליו בחיו . יטיב לפני מותו : מן' דמליך על תרthan . כי עבד לה רתו :

פתח אוצר מדרש . זה היום מן מועדיו : יהוה' דבר נפרש . הרמתי את ידי :
אל אלהי ואדרלש . לטו כל מועדיו : אפתח אוניך ואשמעו . ופה עמל' ^{19. f.} 'עמלוי' : ואדרביה אליך . מה אתה עליו רדי : וממו רד עלהך . וממו על פדי : בחיך בחיך בחיך . אך פלה חפדי : נפשך ושוב וראה' . אש חלחת מוסדי : כל רעה ומירמה' . 'בלב זה מוקדי' : תן ירד על ראשך .
ואמבר אלות ידי : האן הוא האן הוא . ראשיו וקדקי' : | מועד עבלת . אל זהי ולא חדוי : ולא צלו' במשכן . ולא בחלקת השדה' : מהר יקרא לך מרכך . או עלהך מורה' : מהר חמוץ נפשך בדך . וליה לך מוה פדי :

f. 17.

וכנוש: | מלאכיה 'מרחפין' . יתחני הדוש: בוה הים כי ממו . יצא
ילבש ללבש: מן אימלה הכלבו' . הנכבד הקלוש:

מה נורא המקום זהה . ממו נצא נפרש: מן שבת אל שבת . מן קרש אל
קדש: מן מועד אל מועד . מן חדש אל חדש: מן נרשו' ירחים . אל
תבאות שםיש: מן מצות ומרורים . אל קרבן צלי אש: מן מופת
אל מופת . ומה בו ארלש: מן שבעה אל שבע . ומון עקב אל אלש:
שבעה שבעות חספר לך' . מהלך זחטש: ולבל שבעה תמה' . ואשר בו
אתפרש: והאהרן אישר בו . קם אדם וולדש: אמר לך' אל העם
וקידשתם . וזה המיר בחדש: השלישי למשה . בבלע את הקדרש: וזה
בימים השלישי' . והקהל מותך האש: קרי משה מיש' . עליה' אליו ואפרש:
בין מהניח ומחנה' . שומיה ומחנה' יש' ראל' למשמעו קול נפק . מן פה
ופה יונש: משה ידרבר ומראה' . כבוד יהוה באש: במשמעותו כל שמעיו .
כל חלם וכל זחטש: ישתחבה הבורי' . אישר ברא וחדרש: עורן עלם
לא היה . 'בלב ולא' בנפש:

נשא תכת הרוח . על האש דאתבי': נצא מן ים . ונקלע 'בגבי':
עד הים הנדול . ונימר מה לאוי': הון יאלמר בוה . חדש השבעי': ואשר
אנלי ואסתיר . ואשר בו אקי': | מן זימן חימון . וארש מה קוי': שבתון
זכרון תרואה' . מקרא קדרש ושביעי': בו דמע חלק ואקר . וכוכב מן
כוכבי': המאור ולא דמי' למואר . כי אורו לא יכבי': והדרע בו וועלוי' .
במיימר ^{על} חשוב: חשבן קשטה אשר . יאמרו הון יובי' לי העולם עליו' .
תקום על יושבי': ותחלק אם בא יבוא . הכתן הלי': מוה אל זה
היום . ונדיר באשר יביא': 'בזאת יבוא אחרן . יובוא אליו בעבי': העשור
בי' בעשור . היה' דלא היה': בעשרה טמירים . לבריאותו הביא': בעשרה
קופתים . נמננו כל יושבי': בעשרה דברים . דבר' משה הנבי': בעשרה
שאלין . העביר כל טוביה': בחשעה להדרש בערב . וזה היום' דרכיבי':
ועם זה ובתר זה . אקרא לך' אן יצאה': יהוה אתק את הברכה .
ושומר על לבבי':

ספינ' זה היום . מי יכול ירכיב בה: אלא צדיק ותמים . הר' נח ואשר
אותו בטחה: תכת נח פלטת . מן המכוב ווועע: בן תבת זה היום .
פלטה לאשר בה: ווקום בנצירותו . מלוא ארבה ורחה: ועמד' בצלותו .
ויה' מן הבא: 'בידיו ויקרי' . וויכ' שם' מובה: כי גנלא אליו . קובל
בל אשר בה: ולית זה 'לבדו' . ולא אלא הלש בה: בפירות וסליחית .
על רישה' ועל עקבה: ותחר ויתרכזו . הבנים' בקרבה: ומוה טור
ומוה טור . אתכונת ארבעה: | המלאכים וכמשה . והכהנים ובא: אחר

f. 18.

f. 18.

לזרעיו אחוריו . יתר שאת יותר : ורוח תשומו . בין עריר ובין עריר : שנים עשר גשיא : כל נשיא לו מספר : שנים עשר שבט . כל שבט ועליו שר : ווסוף הוא החליט . וועשרה לשבר בר : והקמן את אבוי . ער בא עלו עבל : לישועתך קייתי יהוה . ער יעבר עד יערבר : דבל זה בדרילו . בשנים הואبشر : וככל אחד מן אהילן . במיטמו יימר : אולי יקום מני . נביא כל הבשר : אשר שמו משה . אשר יושיע עבר : אשר יקום נלי . ויגלי לכל נסתר : שלום יהוה עליו . בכל זבן ואתר : מערב עד ערב . בברק בברק :

במשה בן עמרם . לא קעם ולא יקום : מן זבן בראשית . למנ היום ועד היום : אל يوم נקם ושלם . יום אשר הו' חתום : יום אשר יתותר . העלמה הר' חלום : ובחור יתי מרכחו . אלא לית אנלה מקום : ער אין יתכלל זכרון . מה ייבר לךם : דרכי החיים . ומשמרת והר' חתום : והדרך ניעשנה למורך . והדרך בה ירום : כי היא חלק חלק . וכל חלק על מאום : מן זבן חקתויך . ומישפטיך דתקום : בה בכל מועדיך . מז יתור מן ישום : | רבייאן שעדר מועדיך . אשר אתה בזעום : על כעום כל דקבב . ולית לעורן בה כלום : אין כי היה אלהינו . האל אל קדום : דהויעץ במפרש . על יד נביא עצום : נביה רבה משה אשר . אין נבון וחוכם : כמו קם וישא . וימת לך שלום : דעל פניו עבר . ויקרה יהוה אל רחום :

אמרנו ותמאה ונאמר ותמאה

לכל מן חכמودים . נא נפרש בפירוש : מה אתקرم בזאת ? וכברנו מן ראש : ואראש מה נזבר . החדש הראש : ראש החדשם . דברו סודים מן ראש : ואחטבדו גלים . מאן נחל מן ראש : בו קמת עלמה . בשם האל הקדוש : בו קם אדם בָּנָן . ואחריו לא' ימוש : בו אתחבר בשת' בו קם צלא אנטש : בו בא נח אל התחבא . זבן אשביית מאגוש : בו בسور אברחים ביצחק . והנה שלשה אנושיים נצבים עליו . קם זרע לא רגוש : בו קם רעיב אבן ישראל . טוב מי אליו דרש : בו פקד יהוה השבטים . על יד נביא גנוש : בו צאו ישראל . מן צדר אל נחש : ועשה הפסח בעתו . לא יורא ולא מלוקש : לית כזבח עורך : להלך בלחן חישוש : כי זבחך יתקרי חן . ואמתן אין דת דריש : ולא ילין חלב חני ער בקר . וממו אל קדרוש : יום החג אל נבעת עולם . ואשר ידו פלאש : בכחנה בברכה . הנדרלה על ראש : בני ישראל ושני . הכרובים

בזה הכל מושך מן ייחור ב 50.

וזאת: הנסתורות לההוה . ולנו הנגלוות: והפרקן במקרוב יתוי . במניד לא
בראות: כמלואות עי . ירפא לעין . רפאות רפאות: למקרוב עי . מן
עין . נבואות נבואות: וחוי לעולם אנכי . אצבעאות אצבעאות: וכלה מרים
מן רוח . ובנים מלאות: מלאה' ומלאה' ולוח . יצאו צבעאות: עמד' עד
הוריאך . חך זאות וחד' זאות: זאות סוביב בה מנוח . מלחה' ביחסאות:
אלחינו האל . אלהי הרוחות: עלמו לא יכלה' . רכב על הנאות: חי
לא יספר לו . לא יומים ולא שנות: כסא ממילכתו נציב . על ארבע
הפאות: והמודע אין ליה לו עקב . ולא סוף לראות: ורב מוה לית
אללא . רחי' מחותדעות: על ראש ועל עקב . ועל כל המובאות: כי כל
המושגאות . בחדראות בחדראות: ממעל נדלות . ומחחת נוראות: מן
כבד ידע . יתן את הטב' . עד חרד הטפה . וחת הפרש הדעות:
לאשר אתרפרש בה . ועל זאת זאות: כל' זבן ישתחב' . עשה' הנפלאות:
טוב מלוא' כל הארץ . טוב עבר לו יסוד: טוב ראה' ממעל . טוב
מחחת לו סוד: טוב דבאו על פי . אשר לכל' עבד: טוב חסר
זדרקה . כי טוב לנו עברו: טוב הלא טוב לנו . מוה לזה נדור: ינרד'
טוב לאתרין . מן נד אל נדור: | והחבה טהרת הכל' . וחנול והנולד':
ולכל מהם זבן . ייחלף עם חדור: והארן והחבה נשאה . לא על
עמדו: ובה' לכל' כלום חלק . ולכל תורה פקדו: והכלום' למני'ו
והתורה לאלמוני: אדם לנ עhn . דקלם לו בה סוד: והמשכן' למשה .
דלבש חשן ואחדו: ומכין שני הכהנים . יבוא וימלא כבוד: יהוה
את כל אשר עשה . והנה טוב מאך:

f. 6.

יצר יהוה אלhim . את האדם עפר: ויאמר נעשה' לו . עיר ולא נסדר:
בוראייה' דברא . אלא' ביהיו ואמר: באربع עיש ויברא . ויבן ויצר: כל
בוראי' עלמה' . בעצם אדם ובשר: מן היה ומן עוף' . מן נקבה וזכר:
ועשה אדם ברו' . דמע' אדם ואבר' . ואברילו' בנעשה' . ואעשיה' לו עיר:
וחדרות והצלם' . לאשה והנבר: וחטשה גללים' . אשר בו אסתדר: יוא'
ישמע' יאכל . יליה יאמש כל אשר: ועבד אל אדני' זה וזה יתוקר:
וירא יהוה וישמע אש אבללה' . ולא ימוש כל דר: ראו' ראה אדם כי
בו בחר . ועל פיו נל' דבר': ומקומות חליפתו עם כל דרים . אל דר
עשר ועשר: אדם במישכנו' . ובניו בתר בתר: אל נח' אל החבה . ומן
שם אל עבר': אל אברהם בן תרח . זאת בריתוי תשמר: אל האיש
אשר הרבה מאך . עד כי חדל לספר: | אל בנו אשר החל' . וידר יעקב
נדר: הנדר הראש . מעשר מן המעשר: והנדר השני . במה יתי מבתר:

f. 16.

אליהם . באנזיך אשר שמעת : ולבך אשר יואר . ורוחך אשר يولעת :
ומנאה כי טוביה . ואכלת ושבעתה :
ונחתה דברי למה . אלא לרביון הרביעי : ולית כל רביעי רבוי . רב הו
יום הרביעי : 'דרב בו ורב ממו' . 'דרביאנו רבי' : ומה עלי העמידות :
המאור הרביה : דאלרכוב והוא רלב . 'בשםים הרביעי' : כי כל פאת לה'
שמות . ושמיהם לאו : ותחפלג מדרכון . כל אחד על מיתוכו : והלכותו
והך הוא . ובוננות כובלבי : השםיס השבעה . והונחון וסובי' בותין
במנדרlion . וכל מנען לו סובי' בותה על מד 'רקייע' . וזה חן מן מכתבי:
בעליה זה המדוע . כי אמרו אין לה' : והוא לכל שביל ריש . והרביעי
ריש לשבעי : מוה שלש ומוה שלש . והחוך בו יתקה' : כל חמטעל 'בזה' .
כי אליו מושבי' : 'ברבל זה הבית' . אל מירח החשובי : חשבן קשתה
אשר . יאמרו אין יביא' : המאורות אשר בהם . יבוא האיש יביא' :
הமועד 'דייתעד' . כאשר מצה' : והחטעל מתקוצר אתה . עד לא יאמרו
ס' לה' : ראו 'רקייע' השםיס . וראו 'רקייע' לה' : בזה המאור הנדול . וכוהה
משה הנבי' : זה יורה על מד הוא גלי . וזה מהך ענן עבי' : וזה יורה
על צער מנה' . ונורו לא יבאי' : וזה יורה על רב מנה . וכן כלל מה
הביא' : | מן רב ועשה' חדס .لالפיהם לאחבי':

f. 15

זואת מאורות ברקיע . השםיס להאר' : על הלב' ולהרותה . מן יש לו לב
מניר : יואר' בעינויו . ווורי לכל עיר' : ומן אשר יואר' בעינויו . יגלי
ולא יסתיר : כי המאור לית סתור' . אלא ידרש פותיר : יותר נסתיר
רכבו' . 'בשמיימו יוכיר' : סור סגיל סובי'ו . סוף ראה לו סופר : דор
דרך לה' בנאן . ולכניינו טנפר' : דעת דות דין תודיע' . עד יתכסה
ויניר' : ואמת אין דת בעי' . דעת וחורה משער' : כד יורה ממורה . מן
לבנת הספר' : יעללה' יבוא' . ולא יטחה' את זעיר' : אחד כי כל אחד
לו יחווב . לא עדיף ולא חסיר' : על חלק יבנינה' . לא יסור ולא יסידר'
וחחפלג שלישיות . כל כוכב בוכנו הדיר' : אחד ירבל' רכבו' . מן נפק
ספר' : ואחד ילק' 'בדרכיו' . ומדבריו סגיר' : ואחד ישב כתושב' . לא
אוורח ולא גור' : ואחד ישב נציג' . ועל צבאו גביר' : ואחד על כסא
מלךתו . המאור הוכיר' : ואחד יפרש ענינו' . ושמיימו יטטר' : ואחד
ייריד הטל' . לזרע והקציר' : ואחד יוליך הרוח' . 'בקלייע החציר' : ושלש
עוורי נפרש . ועלין מוכיר' . ושלש מושש נביאך' . לכחן הנביר' : בשלש
תתחדש . וברך ישא יאיר' :

חי ליעולם חי ליעולם . לית זאת כואתה : | פרקן רב בנים . בין זאת ובין ۴۵۰ f.

וישבריך . מן כריה' דלא פעלת : ומה לאוי או החל . לקחת' מוה ולחתה : כוח כל מן חוו על מה חוו . ב'בדבר והנותרת : 'בלא זכרן זכר' . ועשית' לו מסנרת : ודלא זכר בערב . זכר ממהרת : ודיןDEL ממדבר . והיה לכם למשמרת ; עד יבאה בעתו . ولو עוזן אלא ולא אתיכם 'לבגדכם . יבוא און יכלרתא : אלא והקטיר עליו . הכהן קטרת : בהטיבו בלבבו . לנכבד ולאתפקרת : כל כלום לו כלום . וכן כל מובה לו עת' : ולכל שבען משבן . ולכל משכן שרת : ולכל שרת תורה . ולכל תרחה דלה : ויסניר יהוה בעדו . ובשם קראתי ואמרתא : יהוה אל רחום וחנן . ארך אחים ורב חסר ואמת :

דעת דות תלמידים . תודיעע לכל ראה' : דרך בינה הרוחים . השיב לכל תעי' : כי אם החשך לית אור . ולא עינים תראה' ; ובמה יודע אפוא : און 'ברות יהאה' : רביאן שער המדרע . ומה בו מון מודע' : הלכיות קשטה . זהה הוא מדרשי ופגעה' : כי כל דרכיו משפט . בין אהבי ושנא' : 'דמימרו יערף' . כמתר לך' : | דכל מיטמו מים חיים . וכל מון 'דסבע' מנה חחי' : והאכל מפrio' . אל נן 'עדן בא' : והנושא את בנדרו . ילחש משם רעי' : 'ולסבל אימחו' . שמעי עמים ומורי' : והמחלל בשפחיו . טוביה רביה בא' : דברו רד הצלם לאדם . מן סניל בוראי' : העולם אשר קם בו . עלייא ואראי' : דכל מונן לו מרע' . אלא לא יהאה' : לו שנר בטמלל . וזריקות מובאי' : בזה חרדל לו נעלל . כי כל מון יהאה' : אלהים לו וועלוי' . ותחת ידו לך' נמה' : ולא תהיה ערתה יהוה בצען' . אשר אין להם רעי' : *ראאו רקייע השמיים . וראאו רקייע לה' : בזה חמאות הנدول . ובזה משה הנבי' : והיכול על הכל . האלים הרעי' : 'דתחת זרעותנו עולם . תחת יד יהוה : 'דליך עובד בעבודיו' . אמרו יחי יהו :

הרראש לכל חכמה . והלעקב היה יראת' : 'רכונן עלמה' . ובשםו היה מוצאתה : מן הכהה לעשות . 'בריחותה' עד מלאת' : הימים הששה . אשר אתביבונת ארבעה : רבעת עלמה . לאחיתבו על רבעת' : משרים וחקלים . 'דמוהם ארבעה : הרראש והרביעי . אוור מאור מכל פאת' : מקפין דין אלחן . 'משלבות ארבעת אל ארבעת' : נן עלי' וען נהמוד למראה' . וען החיים וען הלוות : ובנפנ' שלשה שרגונים . והיה באפרחה' : עלתה נזה מותובים . ואשכלהותיה תחת' : הסק נסק וועשית' . אוור שמן משחת' : ומשחת' בו ארבע . והוא רקה' מරקה' : על ארבע קצי העשרה . ובזום הרביעי נחת' : הרביעי מן לוי' משה . בן עמרם בן קחת' : | נלא דוגנים ארבעה . והוא עד האות נבעת : ותתנלי לפניך' . וטובך תשא' משחת' : מאת פניך'

נבה קדש וזה השםך :	נחלת ואמר הדור :
האחרון דיקומו :	חכמת בוה ומי ישור :
סבל מוחה הטור :	סבדה קשיטה :
כבעל סוד לראות צור :	בן יהיה תמיד הענן :
האן אחד בא לנור :	האן פטור יפותר :
לשיב ללבּ האמור :	כלך דרך מדרשו :
האמור יהי אור :	האמור בראשית :
רבבה אור על טאור :	רבב שמות שלוקים :
ברא שמים הארץ וטור :	ביהי בתה בראשית :
המשל על כיר :	הרוח עליה יעללה :

דוקומנותם עולם בו . וועל 'דיזתיב' שמורו : ותתובתה היא העקר . סוכיבת
דר ודור ; והממלל הכה ספק . חדל לו חך בבורו : ואת כל העלף הנינו .
ייתי לחכמת מדור : וחאת שירחת בטול . גבור לכל שבורו : והוא כאיש החכום
הגבון . הוודיעו הריטור : תורי לכל ראה' . עצם השמים לטהורים : ונסיל
בוח היום . 'דשמו יום כה/or :

בין השמים והארץ . רקייע ערשו ערש : בין התהו והבהו . מודע ורו ממו
נפרש : בין הרוח והמים : צלם רוח יתקרש : בין האור והחשך . ורבבי
ובתר ינש : בין היום והלילה . ובנים תחדרש : בין שני העربים . אחד ישן
ואחד חדש : בין השנים שנים . אחד צפר ואחד רמש : בין המימים ובין
הימים . למצע וחותת תפש : צוריך זה למוקומם זה . זה להה אשר אלש :
בין היבשה והמים . פעלת' יהוה מקדש : בין שני המאוורות . מועדים תחקדש :
בין העוף והרמש . אשר במים למש : בין הבכמה והחיה . זה ברש זה
ברש : וסימת זה מוחה . הטהור יתקרש : והטמא לא אוכל . ועל המובה
לא ינש : בין האדם והצלם . חי ומשרו חלש : בין נ עליון והחנים
את פני המשלן קדמה והוא מולדם . מותר ויטע וישבן מולדם לנו עליון .
והפוקדים לה המשם: מר המלאכים ומשה . שם בשם ומוחה השם הנכבד
ונגורא נירא . ומן אימתו נלבש :

גאות שלוחוי מעונה . לא נובל לזרת : אל בור גאות דעתו . ואולם הרדא :^b f.
אליו בתה מודע . 'דסלק ונחרת : סלק מנדרל הרעת . ויצא ללכת : אל
עיר חכמת האלhim . היהת רוח אהורת : ווודיעו דלא מותרע . מחייב
לפרכבת : ויבא דלא על מודע . ויניד דלא מן עת : ויפתח אוצר

חסדך · קבל מדרשינו¹ · טהרנו לפני · נדלק יצירנו · ברוחיך עני · לכל
מדרשינו² · יראנו מחתא · לדפניך עשינו · לא תגמול אהנו · כפי רעות
ע. ב. عملינו · כלנו נורך · כל ימי חיינו · ונשאך חכבר · לכל אשיטינו · | תחלחות
נתן לך · אה מלך רוחינו:

אין ביהוה אלהינו:

ויתמר דראן מד ליה אלה אלא אחד: ומרקח עבודה דעתמה
אלדים יסתנן תגיל עסقلני ויתמר ישתחב:

חילח דאפרש לישראל שבעה מועדים בכדים · קדרון ריאמה: מנון זה
יום הכהנים · דבו כופר מכל חטא ואשמה: ובו יעמוד כל הקהל מערב
עד ערב צליים קראיים · במקרתת תורה יהוה:
טובך חניציר נפשך ולברך: ותוקם קמי מך ותפרש כף: ותימר שב
מחנון אף: אה אדרני יהוה:

רב אלה ותמאמה תגיל וכי בשם ויתרבי קלה תגיל ומילופוט

יתרבי בן חרחה · אריש הנאמנים: דאמר לו יהוה · מלך כל רביאנום:
אני אל שדי · לעתורים ולאבונים: החהלה לפני · ונום מן זילנים: והאי
ע. ב. חמימים · ובך יברכו כל הכרבים: | ומחלץיך יצאו · ולוים לא מתחמים: וקיאמי
ביני ובינך · יהיו ממן:

ויהי אברם בן תשעים ותשעה שנים ותאמנה

ותשרי מקרתה אל וויא יעקב רגלו: ויתמר שירה נדלה טוביה חסידה
מן מימר ארון הכהן הנדול הרוב אבישע בן פנחס בן יוסף
הclfנפ רצון וננו"

האן דו מנו דיתור:	אין באיל ישرون ·
ברח נלי לא סטור:	ב: מבראשית ·
יצא ממו פרטור:	יעבר ב'ם ..
שם יהוה יהוי אורו:	שם השׁ הנדוול ·
ע: ו: עין המאור:	עוף יעוף רוח מרחף
ברקיע כל ידעווילך:	ברקיע כל ידעווילך ·
נס אל תרה זה הבית:	נס אל תרה זה הבית ·
פלוי ב: ملي ספרור:	פלוי ב: יקּוּ ·
לפין יצחק שמן גור:	לפין יצחק שמן גור ·

אלחינו קרוב . לאשר ידרש אתה : אשרי וטוב למי . ישוב מחתאתו : מן חטאך נום . למקלט יראתך : ובקשה' משם' את יהוה . אלחיך ומצעאתו : היה אלחינו . רחום וחנן ארך : | אֲפָם נצֵר חסֶד . לְמַי' בְּדִרְכֵי הָלֵךְ : ^{טז f.} נום אלו יי פניך . לישועה דרכך : ומצעאתו כי אל רחום . יהוה אלחיך : מי מני טובו .ומי יספר חסרו :ומי יידע מה הוא .ומי יעדן גנדתו : לא נשתחוו . אלא לו לבדו : כי יהוה הוא האלhim . אין עוד טלבתו : אתה מפני . כל ראשונים : זההיה מאחריו . כל אחרונים : רחום הרחומים . וחנן חנונים : אלהי האלהים . ואדרון האדרונים :

נהלל ליהוה . בעל הנבורה : נשמר חקייו . ולא נעשה פניו רע : ונפחד מן נדלו . בכל עת ונירא : כי הוא האל הנדול . והגבור והונרא :

אהיה אשר אהיה . מלך המלכים : אלהי האלהים . רחום הרחומים : נכביד הנכבדים . ועצום העצומים : השקוף ממיעון קדרש . מן החטאים :

נדל ליהוה . עשה הנפלאות : נתן לו שירות . ותחללות ורוממות : ונאמץ כאשר אמר . צדיק כל הדורות : הנסתורות ליהוה . אלהינו והנגולאות :

נורם האל . אשר בריתו זכר : | נהלל נדלו . בכל החר וככל ככר : ^{טז f.}

לשראל נתן חזן . וחסדר וטוב שכר : יהוה בדר יהנו . ואין עמו אל נבר :

לא איש אל יוכוב . ובן האדם יוחנחים : נהלל נדלו . בכל עת . ובכל פעם : אהיה בחסרך . שוב מחרון אפק והנחים : כי ירדין יהוה עמו . ועל עבדיו יתחנח :

מי יוכל לנפשו . מידייך יפדי : ואתה אמרת' . ואני מציל מידי : וביום נקם יאמר . נדליך אה אל שדי : ראו עתה כי אני אני הוא . ואני אלhim עmedi :

מכל הנדלות . אתה נדול ורם : ועל כל הרוממות . כלם 'מרומים : וחיל העולם תמיד . לבך אה אל עולם : ואתה אמרת' . חי אנכי לעולם :

הרניינו גנים עמו . אין שני עמו : אווי למשעים . 'ב'ום נקם נקמו : וטובי הצדיקים . המדקיכים בשמו : ונקם ישיב לצריו . וכperf ארמת עמו :

אמרנו ותמאء : ונאמר ותמאء : יقالו תכלי

חנן החנונים . שמע קולותינו : וشا פני רחמייך . וחסידיך אלינו : | ב'ום ^{טז f.}

אשר בו . חמוט רגניתנו : הצלנו מן . רעותعمالינו : נמלנו 'לטובך . רעות בעמלינו : לא חשיב אלינו . מהם 'בכחינו : דלים מן רחמייך . לא חשיב בכחינו : ולא חוץיא אנטנו . מהם 'בכחינו : אל חסיך מאפק . נברחה אלחינו : כי מפרק חיינו . וקידך רוחינו : ופניך נבהלנו . מרוב חתאיינו : 'ברב רחמייך . שא 'לפשעינו : זכור אה אל רחום . ברית אבותינו : וסלחת' לעונינו . ולחתאותינו ונחלתו : אל מי בלעדיך . נשא את ידינו : ברב

בראת' בדילר . לכל צבאמ: ואיך אתה נשא . שלא יגע כלמ: ועל מה אתה נשא . הארץ' בחוכם: מן המעשים אשר ' עשית' אתם: ידעו הידועים: כי אתה אליהם:

נסתר אתה ומוקם . כל נסתר לא יפלא : ואין לנדרך קן . כאשר אין לך חלה : בנדרך אתה . מן הראים נפלא : ובמיעשים אשר . ללבכיהם נפלא :

^{ט. f.} ראש הכל אתה . ואין לך גבול ולא קץ : | אשרי וטוב למי . 'ברכיך חפץ : המרכיב ברך . מי יוכל לו ילהץ : ואתה אל עליון . קני שמים וארכן : ¹ בחשך מרכז כוננו . ידרך הר המנוחה : ובו משכן אמן . כי טيبة מנוחה : לעם בו יקום יקרה . בין ידריך אה שמעה : עוי וומרתו . וכי לישועה :

לא מון ולא עד . ולא הר' חמונה הוא : ולא כמו מואמה . ולא מואם כמהו : בכלהוב נאמר . זה אליו ואליהם : אלהי אביכם . וארכומנהו :

נhalb ליהוה . אלחינו כמו : אבותינו אשר . הציף את מי ים למו ; ונאמר
באשר . אמרו רומיים : יהוה נבר . במלחתה יהוה שמנו :

מה נוראים מעשייך . הנדרים ומה : רב הוא נדרך תמיית . ולחמיי כל נשמה : 'בָּיִם סְופֶת הַמִּתְּה' : איבינו ביד רמה : נודך ונאמר . מי במאור באלים יהוה :

אהה בראת' הכל . ואחה לכל יוש : ואליך השובת . כל אלם וכל
חיש : מי כמוך באילם . מחי' כל נפש : יהוה מי כמוך . נארדי בקדש :
כל הרים ישבו למלוי . לזרענו מושת . גו' גו' גה' גה' גה' גה' גה' גה' גה'

כל זבו אים יהללו . ליהוה מאור : כי זה נזול . ועצום וכברו ; על הים אמר משה . הנביה בכבוד : יהוה כוננו ידך . יהוה ימלך עולם ועד :
השמי משלפְרִים . ונם כל הבוראים : | כבוד יהוה . ומעשיו הנוראים : יגידו

לנו . בנסחים ונגלאים : כי נדול יהוה . מכל האלהים :
אנחנו רעים . וחטאינו מקציפים : ורחמיך על כל . עונינו עדפים : יהוה

אל הרום • וחנון אלך אֲמִים : ורב חסד ואמת • נצַר חסד לאלפים :
יראה הראים • ואתחו לא יראו : וידע הלבבים • ולא ידעו מה הוא : או
לבב לב : אשר יגנחו : כי יהוה קנא שמו : אל קנא הו :

מי יעשה במעשיך . הנגדים אשר: עשית' אתם . ו אין אחר לך עוז: אל גבור ונורא . אל צדיק וישר: אל אלהי הרוחות . לכל הבשר: מי יהלל אותך . לפיו רוממותך: ומיי יוזם אותך . לפיו נוראותך: וממי יובל ספר . נוראות חכמתך: ומיי יעשה במעשיך . ובגבורותך:

¹ L16, 17 omit this section. L18 has it in marg. with the note **هذا مقتضى لـ 17**.
البيت ... نظم ... الشیخ ابراهیم العبد المحتشم

מן חסרן שמשיכון . ראנשם טהבי : פינחם ובתרו . אחת גנות אבוי : לא ראייתי לו חזה . ולא עמה חובי : ולא למדני מיטרו . ולא קזה בכתבבי : ולא אחותר בתרו . אלא עבבי : אלעור אסתורתי בו . ויהוק לבבי : אלא צפרתי מהם יתום . ולא אמרתן להבי : אלא אהן כוכבה . דלמודני ושותבב : יגנו יהוה . גמלו בטוב : והברכה לו יצאה : והנה נתן נדלות . ורוממות לאל אשר הביא : נדלו על חור סייני . ואמר הנה אנכי בא אליך בעבי :

יהוה אל רחום וחנן :

גמול לבינו . ונפרט השירה : ملي הריאשונים . ונرحم על אמוריה ; ועל כל קחל ישראל . מן אסטרה ועד אסטרה : ונאמר בפ"ד לעמך ישראל . ומן מזון רחמי השבירה : | אדרני יהוה סלח לעוניה . וראשה לא תפרע : מן ^ט 48. מימר אמלוני בך יהוה . ובמשה ובתורה : ובחרגנויים בית אל . אצל אלף מורה : וביום נקם ושלום . ובשעתה רבתה תברוח : הרוח מן זאת הנזיה . מן זאת עלמה לאחריה : מריו שים לנו בה אנשינו . וחטאינו כפרה : מידי צמלה בין ובין משה . והשללה הטהורה : ולא תפיר בריתך ממנו . ותפלות משה זכרה : אשר עברת' טובך . על פניו ויקра :

יהוה אל רחום וחנן תגיל

וַיֹּאמֶר בְּعֵד ذֶה שִׁירָה¹ וְהִי מֵדָה

נפחח פיאנו . גמול לבינו : ונתרה יצירנו . ונדרש רוחינו : ונહל וננדל . ונרכום לאלהינו : אלהי האלים . ואדרון האدونים : האל הנדוול . והגבור והנורא : ונאמר בקול רם . אין כיוה אלהינו :

אהיה אשר . היה וייה : הייתה לא מאן . ועתה ותהיה : ויחוללה לך . תמיות ותהייה : ואתה חי לבך . אהיה אשר אהיה : כל האלים . אהיה אלהיהם : וכל האدونים . אהיה אדרוןם : וכל המלכים . לך מלכותם : אלהי השמיים והארץ . חיים וכל אשר בם : | עט הרוות אהיה . עם חליפותם : לא ^ט 49. יחליפו אתך . ואתה חלך ^ק אתם : לא מאן ולא מאת . אותה פניהם : ועד אין מספר . תהיה אחריהם :

מי ישוך מכל . הראים כלם : ואתה נסתור ונגנלא . מכל ראותם : ובפעם אחת . תראה כל נסתוריהם : ובפעם אחת . תשמע כל צעקותם : ובפעם אחת . תרע כל צפיניהם : ובפעם אחת . תתן משלוותם : ואתה מהדריהם . ואליך שוכחים : וממך חייהם . ובידך רוחיהם :

כל ^{על} חכמים . בכל חכמתם : וכל הנבונים . בכל בינהם : לא תודיע עתם . חכמתם וביניהם : איך עשית . 'בלא ד . שמים ושמיהם : ואיך

¹ בן מים עמוס ודה רצון גנו adds לו ט.

בן עדן • אלילנים מלאים : כל טוב וכחן זי' ליקיר כל נוים : ואילנה
'מחכמה . באבדות כל מוחים : אדם לא חיכל מנה' . תשרי 'בזועים :
אהלן פקוריו . אלהי האלים :
ויטע יהוה אלהים ותעמה

ה. ויקר אֵל ויהי אברם יתחלל ותעמאה תכילד ויתמר | מלוי סליחתה טן
מיימר עמרם דרה' : עליו רצון מריה אמן : וمقال עליהוفاتעה هذه
الثلاث بيوت الآتية من نظم المرحوم العلامة التقى عبد الله ابن سلامة
تغمدة الله تعالى بالرحمة والرغوان وذلك علي لسان سيدنا هكين هجدول
في شخص ابن سيدنا ابيشع المصنف عند وفات عممه سيدنا العزز رضي الله
عنه وكان عمر سيدنا في شخص المذكور وقت وفات والده سنة كاملة وقت
وفات عممه المذكور احد عشر سنة تفجر شهر دخل اليه التقى المذكور حتى
يعلم وجهه ماهر جميع العلوم فأنشدو يقول هذه الابيات وهذا ما وجدها
مسطر قدامنا والله تعالى اعلم

בשם יהוה הנדרול :

פתח כל ממילל נחלו .	בשם האל הרם :
יתקדש שמו הנדרול .	ויתחלל ויתרומט :
גע מן אימתה' רבתה .	מכבר וטקרם :
חיה לו חמידה .	ומטלבתו לא חתום :
סחרה קשיטה .	נסיך לו ונקרם :
בתחללות ושירות .	בכל לילה ויום :
נפתח פתח מדרש .	ועל כף הרגל נתקופם :
אלש מה נימר .	הדרה שירתה ננסלם :
בקבר בתחילת אולו .	נמצא כבול ונם :
יתקע שופר דדור .	מן החטא ואשם :
שבוה יהוה על עבידך .	העדמים בין ידיך בעיאם :
על פתח רחמייך קעמים .	אמרם הנם 'הלם' :
אשרו לאדרני .	ואמרו בקול רם :
יהוה אל רחום וחנן :	
לפני נקרא .	במכתב משה הנביא :
אונר פני עדתי .	מה מדברו לאוי :
מה אשתח' והוא טמיר .	לנו חשוב :

ובבלע הקריש . 'בכבודו ישמרנו: והצלו שרוואח . בבריך אלהינו: ומוחמתה יתרברך אהן טבה . וחרחמים חתרפרס עליינו: אהוה אשר אהיה אלהים יתרברך . ומשמה' יברכנו: וחליה רחמנה . 'ברחמיין יקבלנו: ובקרוש שמו הנדרל . ישקוף עלינו ממענו: טב לנו נימר פם אדר . ונרים במרקאננו:

ジョバּן חקלל: 'דלאעלם ברישעה ובעקבה וועדע בריך אלהינו¹ בעגמ' تقיל יערפו חזקינאים الذي يقولوها جوابּן בריך אלהינו מון החקל ג'יגיאָן | יהוה 6 f. אלה ונאחזין ואמרימ וועל פחה רחמיין تقיל עלי عند ובשםך נשרי ובשםך נחשל ומישמך נדחיל ומישמך נרתת ומישמך נירא וונימר ברוך זה המקרה: זיתמר מליפוט על כי בשם לאדון הבחן אליעזר רצון יהוה ונו"²

או חקל לקרא . בשם אלהינו: הנבוואר והנורא . ומילוך כל רוחינו: יצילנו מכל רע . ויסלח לחטאינו: ובנד עוניינו יקרע . וישוב עלינו: באשר נורו זהה . משה נבינו: מביא התורה . ספר אלהינו: טובינו בה נקרה . וניתמר במירינו: כי בשם יהוה אקרא . והבו גדל לאלהינו:

يقولها الامام³ تقيل ويتمر קשי | البرיה وإذا حكم يوم الشبت يقال علي ويטע⁴ f. درאן^{*} הא איקר רב³ וمرקה עבורה דעלטמח מון ישום רביאנד וישראל: דריש זה הימים . ושם בו שני קדרשים לכם: שבתת צומת תאמאים^{*} . והשנים דביקם בכם: זה בו אנחנו לנחותיכם . וזה בו ענות לנפשותיכם: זה בו שבת וינפלש: וזה בו ענות כל נפש: דבנגללו אמר בחדר השבעי בעשור לחדר: תענו את נשוחותיכם:

רב אלה ותמאו זיתמר יתחלל אלהים ומלייפוט:

מוחח חסליחן . יוופע לכל מאור: פתח התשובה . פתיה ליתו טנו: התהה מן חוביין . עאן לו בה עברו: ווהאל בחפהה ואסכמה . וחורא שמור: אין צלא 'צומה' . ולבה' הוה טהור: ליליו וומו . ורע לא יתי אמרו: אה ישראל צלי . למי אליך לשור: ושלמו סביב עליך . באת' ממן ושור: וידבר יהוה אל משה לאמר אך בעשור:

ויברו הסורה המדוקורה تقיל ועם קליהם וقوף | וועדע זיתמר אלהים חקל⁵ f. ויקאל מליפוט על ויטע יהוה אלהים:

חוילה רבה . הו יהוה אלהים: צער כל נהייה . ומילוך כל הרוחים: אנצלב

¹ give it in full. ² L 18 gives it in full. ³ الحفتاوي 7 ל. ⁴ חמימים 7 ל. ⁵ כמכן 7 ל. 5, 0.

מן שניין.

¹ בשם יהוה נשרו:

צלות יום ה'כ'ור הקדוש. יצטמכו כל הכהן 'בתורה הכנסה' • קדם הארץ בחצי שעה וויצו איו הכהנים המכתר הקדוש ועמו מכתב אחר. וישראל הוקנים הצלות עלי هذا الترتيب

* יתחלל אלהים אין אלה אלא אחד ליה אלה אלה אחר²:

וכי בשם ותמאה

אהיה אשר אהיה זבור לעברך לאברהם ליצחק וליעקב • אדרני בעמלם • ובعمل משה עברך • אל חפן אל קשחנו ואל רשענו ואל חטאותינו אנחנו הרשעים וחטאיהם פנוי נדליך ואת'יה יהוה אל רחום וחנן לטוב לנו ותמאה יתחלל אלהים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד:

ואذااتفق يوم ה'כ'ור לאחד כיصير בדו الصلاה في حكم السبت פיזزاد في القطף שבת וביקון בדו القطף ויברך אלהים את יום השבעה ותמאה والله אعلم

וננה התבהה בחריש השבעה ונו"

3^b, f. 18, L יתחלל אלהינו ותמאה האمام אליו הכהל חנים יומה מאה שנה ויבدا

الامام אלה רב وهي לשין ابو للحسن המורי רפי אלה ונו"

f. 4 אלה רב ולית בטהה ונו" [א—ס, ש, ת,]³

5^b وبعد ذلك يقول זקן צלאחה מליפוט מן מימר אדרון הכהן אבישע

רפי אלה ונו"

אל שער השמיים נפנ • ונשים מעמדנו:

במקום המלאכים • ושער מדרשו:

יקאו השם העצום • דבו קם צלמנו:

ונם הנם • בו ינברך דבבנו: וסק אל היישמון • מבנגל קובל קרבנו:

¹ L 16, f. 2^b; L 18, f. 1^b; O 5, f. 65^b.

² Twice.

³ L 18 in marg. and في بدو אלה רב ינסקו המכתרים כל הכהן יהוה יסני מהם אמן. في בדו هذا البيت יدخلו הכהל [מקהניהם 6^a] לאל הכנסה, ס 6 ut [بالكتب adds 17 L] ויבדה בית ש. וועדה בית ח. עלי هذا الترتيب.

עלינו ברחמיך . הך די אמונוחך . כי אנחנו מסכינים . צרכי רחוחך . סובין ברוחמך . והושען בישועתך . כי סוברות החטאיהם . מיטרך בתורותך . כי אל רחום יהוה אלהיך . לא ירפק ולא ישחיתך :

קני שמים והארץ . השקף מן השמים . | והנחים על מן הנחמים ^{ב' 270 f.} רמיים . וכון סליחתך . לאש חרונך כמיים . אהיה אשר אהיה . דרכמך כמיים . נשים תשבחתך . מקום קטרת הסמיים . ונסתכל דברך . למשוחר האשימים . למען ישוב יהוה מחרון אבו . ונתן לך רחמים :

ראינו רחמיך עליינו . שני מן נהר פרת . אהיה אשר אהיה . אניר לנו מגורת . רצונך עליינו . כי נפשאותן בצרת . מפאת חטאינו . כי להרח סגרת . אין עמיך הקים לנו . הברית המכלה . | עם נבואר ובן נון . בן ^{ב' 270 f.}

שותלח בן פרת . לא ירפק ולא יעוכר . לא תירא ולא תחת :
שלשה זכאים . גלינאתון עדפה . ברכנוון חטפי . האש השורפה . כי מן יחלל בהם . תניפהו תנופה . אהיה ברכאתך . עלינו אספה . כי חרב נאותך לנו . ועל סניר שלופה . נרבי לך דאמרתך . לא בלשן ולא פה . אני אמת ואחיי . מחותי ואنبي ארפא :

תורה צוה לנו משה . | הנבי בן עמרם . מורה לקהלת יעקב . קדיש ורם . ^{ב' 273 f.}
נוחינה אליהם . יתברך ויתעצם . על משמרה נמות . וועליה נתקומים .
פרומה יקדש . הלבב והפטם . עליה נשלים . ועל משה נקי שלם .
וברכך אליהם לעולם . וברוך שמו לעולם :
תשבחתך לך אה אדרני . בעין רחמיך לנו פני :

יכלותך ורבותך . אה אדרני אפרשותן . על כל מלכיה . אשר גRELו בנפשון .

^{f. 169.} האן אנון המלכים . עם רכובון ופרשון . | האן אנון הנברים . דאקומו מון בROL ערשות . לית לנו יכולת עמק . ואנון אבילים על מעשון . אקים לנו על החיים . מנון אשר לבון הקשן . יהוה ילחם לכם . ואתם חחרישון :

כל עובד בעלמה . גלנוו. לעשחו . ותמה החמה אשר . מן חסר אמצעאחו . על זה תען הידועים . כל חכם במדעהו . ישתחב היכול הרם . עובד כליה וקנאהו . ברא אדם אקר . ובן אניאחו . להבדיל בדריל משה . אשר שלחהו . | דאמור זה אליו ואנאהו . אלחי אבי ואرومמנחו :

^{f. 169.} לך אפרט השבחתי . בחסוך קבל בעי . וראה אליו כי אני . רבנן תחת משאי . ורבקי ברחמיין . וסלח לי חטא . כי בר תדרירותי . ומניה ומשיעי . אהיה אשר אתה . הראה הרעוי . שוב מהרין אפרק . והמתני פגעי . בסוד סבולי שמק . ובסוד יי' הי' ה' :

^{f. 170.} מה נורא המקום הזה . דברו אנטיר לעובדי . | וארים תשבחן קולי . ואפרש שתי ידי . ואחפנוי בפני . לקדש מסנדי . מה דברך זה על גבי . ומה אמתקו על כבדי . מריו שמנוי מן המנזרים . והצליח לי עובידי . וחיקם לי מיטרך . למשה מלמוני . ונדרשתי שם לבני ישראל . ונקדשו בכבודי :

ניריות משבחים . בעלמה הוושמו . משכליים מבדילים . למנ רבו ועצמו . לאלהי השם הנכבד . דלית שם בשם . נדרש מנה יסלח . חטאות ^{d. 171.} דאתקדמו . | אהיה אשר אתה . דלא קדום קרמו . שוב מהרין אפק . על עונות ניערכו . וינחם יהוה על הרעה . אשר דבר לעשות לעמו :

שלחיו סרighthה . בחסוך סלח לנו . אנחנו צריבי . רחותך אלחנו . לא תטרף מסכינים . להשבחך אתחבונו . ולא חסתיר פניך . פני מן אליך אתפנו . כי טובך ורוחמיין . אנשמו שמת' לנו . והקיים לנו חפלות . בן עמרם רבנו . וסלחת' לעונינו . ולהחטאותינו ונחלתנו :

^{f. 172.} על פתח רחמיין . וחסוך קעמת' . מרבי לך אה רבבי . כי מעשיך עצמאת . כרי מון משוחוק קעם . בו עללו מצמת' . זה הו תמה היל . לחכומיהם חכמת' . אהיה אשר אתה . דכל בלעדיך מות . זכור מימר . נבייך . כי נפשי בה אנשمت' . יהוה ארך אפים . ורב חסר ואמתה :

פדרים יראתך . בלבבי אנסלו . בחסוך לא תחק עבדך . לפם בישות נמלו . ואן חטא כל חטא . ברחמיין סבלו . ותהי על חטא . שבך לו בשלו . כי אמןותך מיטב . למוטב עמלו . | וחסוך נסתכלו . בכתבה וממללו . ישבת' עד יהוה אלהיך . ושמעת' בקהלו :

צדקנו ואימנו ברך . ובמשה בן ביתך . ובכתבן הקירוש . ואתר סנדתך . צרייך

בזה אני מרבי חובי . ולביו מן נקם רבי ירא . מה לך לא מל' דרישאן אלקטן . ואורעו בארץ לבי ורעו . אויל חסק תבואהתי . ואקציר ית קצירה . כי עלמה הרן לא חיקום . ובאחרית מנדרה : | טובי אשר ינוצר . בנפש 166 f.

טהורה . אהיה אשר אהיה . חטאתך בפרה . ואראח ברחמייך וחסידיך . ונאל .. מכל צרע :

גאל כי לית לך . אלא אתה גאל . צדוק וישראל ברוך . החזר חמים פעל . אמן מן הימים . ומה חוליד מן מעל . וקבל כי אמונך . לא חער למסכין שאל . ודבק ופרק והשקר . וסלוח וסובר ונחל . בשם 'דנלו' צדיקים . מן תפושי דגל . והסתדר על זה לקרה . בשם יהוה או החל :

דלים אנחנו . כמה אתה ידע . מה לנו וboleה . ולא באיזון עבידה . ואתה 166 f. בראת' עלמה . ואקמת' יסודה . ובראותן לחשבנתך . ולפקודיך נלמדה . כי נלנו כל עבירה . מעור לעובודה . אהיה אשר אהיה . לא גויה ולא מדחה . תשתחבה על מעשיך : וחסידיך הנכבדה :

האל אשר החל . בריאת קומוינו | וחוליך בה בתקון . נשמת חיינו . 167 f. ואקימן משלים . על כל מין ומינו . נדרש ישועתו . יקומים דברנוינו . ונדרש מנה יrotch . וירבי טפלינו . ותקום לך המלה . דאמור יצחק אבינו . כי עתה הרוחיב יהוה . לנו ופכנו :

עתה יהוה אלהי . אשר בראתני . אשוב אליך אה אדני . מן מירמי אני . מי אני כי אני . מן עפר בניاني . | קולם מולדותי . כונת' צרכני . והרהורת 167 f. צמחוי . והשבעת' לבני . חטתי לך סני . והסתתרת עציאני . האלהים חורי . אתני מועדני :

זמרתי ועי אלהי . ואלהי אבותוי . אשאלך ברחמייך . חסלח עונותוי . כי אתה תדע נסתורי . ותרע מסכינותי . ונשיותוי וצרוכותי . ורבות נלאותי . קומה יהוה שובה . עלי קבל מוותי . | ולא נדולה עם השובה . אמר 168 f.

קמיך חטתי . יהוה נסי יהוה נסי . לישועתך קויתי :

ה' נפשי בדרכך . אה מהי כל נשמה . ואפקן מן הדה . עלמה על שלמה . ואראח לך ברחמייך . מן אהן ארצמה . כי המשפט לך באחרית . ובאות עלמה . אהיה אשר אהיה . חרד לך מנשמה . בסוד רביה משה . כי שמו השם שמה . קונו לישועתך . לישועתך קויתי יהוה :

טעין זוריה . דת רחמן ורתי . רחמני ברחמייך . והטיב לי חשבאתי . ושים 168 f. העיטה על . באמנות אבותתי . ודרכתי ברחמייך . אה עזי וומרתי . בוכרין נח ומן היו . בתרה צמותי . וחקשת דוחה דרכך . לדעפר ולדאתי . והוכרון על יד נביך . ואוכרה את בריתך :

חו משה בעל יום חורבנה: דאחפערען על ידו זה היום גנליין רברכה:
דו חתמת תשעת יומי התשובה: ומחר יומה רביה יומם צומה:
רב אלה ותעמה

164 f. وقطف للحقة في صلات الفهر في يوم السبت المذكور هو قطف للحقة
المتقدم ذكره في عادة سبت عشرة يومي هسليحوت والله اعلم

شيره علي اتي يوم هكثور علي وزن موداه لאלهינו موجوده من قول
زkon يسرائيل العم الشيخ مسلم ابن العم مرجان الدنفي رحمة الله

164 b. מודאה לאללה קעימה . דפרק ואסנלו אהן יומה : במנועדים ומועדים קעימה .
אתה בשלום يوم צומה : להוה צומו בנזיר . אה יישראל לבב טהר : וממה
ביאר לך לא חפיר . בעשרה לירחה אמריך : מן חובי יתנצל העזום בה .
ומבטלו כפור לך : | ואני אמריך בדיל טוביה . נלנים למנ דעתם בה :
הצעמיין לנו טוב עמל . ומבטלו נוי נבל :ומי יהלף זבן דלא יבטל . דברין
דליך מטლטל : סלחון ורחמים למנ יצום . לבב טהור לאל הרוחם : וכן
לא יצום כמות קעום . הלא כל נפש לא חצום : לנו סליחות וטבות רמיין .
הצלאים והצעמיין : לאללה בנזיר ולו קעמין . והלון אהילון דלא צעמעין :
אימם העזום לו מועלין . עם יישראל לנו ידעין : בחשון קשת לו עמודין .
זהרה ושמשה סחדין : לית בותה ומלבר מנה . يوم החיעם דזומנה : לא
תחחקף בעורנה . הא יובל אתי בובנה : בפרקנה יהיו נחום . לך הישר דלו
165 g. החזום : ביום גדרלו מאיד עצום . טוב דיים צומה מן יצום : | דעתם בה יdoi
סנד . לאללה אשר צומה יסיד : שבת קרש ומועד כבד . יום שבת אשבעת
עבד : מREN ישלח לצעמעין . מן יישראל דלא דמיון : למנ צעמעו ולרע עמיין .
כל אמיה לנו צומין : איטם ולילה למעונייה . נשא הקול וית כפה : נפרש
ונדרש רמה חייה . תנימ יומה צעומיה :

תפלת לאחדון הבהיר הרב אבישע רצון יהוה עליו אמן :

165 f. אחפערל קמיך אה אדרני . יהוה ואחנפלה . צדיק ויישר עני . דרוש דרך המילא .
דבקי ברחמייך ופני . לשאוליך אשר יצלה . | ישתחב שמק אה קני .
ולא שותף עמק אלה . קמיך אקריב קרבני . זאת התפללה . בחסדר לא
תעווני ריק ועורני . ואטפי האש היבולה . בחתפות משה אדרני . דאמר
אדני יהוה שלח :

بيت التقبيل

שבבחתה לך אה אדרני . בעין רחמייך לנו פני :

תורה צוה לנו וצמחה ויתהلال תגיל ובירך אלהנו ויהוה אלה חביב אליו
ן. יقال מתחלל לעולם וecal | מנה נדחל וצטמוה ונברך והמוסף בה
f. 32. וטלחת לעוניינו: ואלהי אברהם לך נברך: ואו ישר: ויהנו אל הטעבת
וינויל ויבלו במקצת אחד: כי בשם יהוה נבור ושבחנו קלאude' ודראן רב
חילה: וכי בשם ולטוב לנו וקטף הטעבת והם מדה

ותנה התבהה בחידש השבעי ונו"

יהוה אלה רחמן ורותאה סלח לעמך ישראל דפרק יהוה: בירך אלהנו
f. 32. ומישבח אלהנו: לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד:
ויסקו מן הטעבת פי ישר נשוי בהלן: ועובדך מעמיך: ואהה רבבה: וילבו
ci בשם: ושמעו ישראל: ומן אתהו דבריך עלמה בית תורה וرحمך:
והנסנורות:

الاول הרומי את יורי אל האלים אל עליון קני שמים והארון:
השני אליהם עמק בכל אשר אתה עשה: יהוה אשר התחבלתי לפני
ישלח מלאכיו ארך והצלחה דרך ואקד ואשתחו להוה ואברך את יהוה
אליה אדרני אברהם:
השלישי לעוניינו ולהטאותינו ונחלתנו:

f. 33. ויתהמר יהוה אל רחום וחנון ומן יקבל צלאתיכן ויתהلال אליהם: ומןathi
בבית המנאנט ולעלם חסתנד وبعد אנטה האפסאל יقال هذا אלתפללה وهي
يقال כי كل ליה احد
אה טבה דלית סבור: מן טבהתק מואש ונו"¹

اذااتفق חדש השבעי יجي يوم الجمعة فيوافق يوم הקיפור الأحد فيكون
السبت الذي قبل المسي שבת הסכנת אי שבת העادة וجارى عادة
صلاة קסבوت העادة نقطف هو نقطف שבת עשרה יומי هסלייחוט
المتقدم بعيد ויכאל فيه هذا البيשטייע לעם המרגום השיח מג'אן הדנבי
رحمة الله علييد امين

טובך תקריב בו קרבן תשבחן • לעבודה דעתמה: חילה דברך וקדשו •
ואסנול אהן יומה: ושם בו לעמו ישראל • בסור בפרקן מכל חטא ואשמה:
במקודם יומ כפירות העוניים • דלית בימים לו דמה: אחת בשנה חקת
עולם • בעת יבוא תמצא כל נפש אנשמה: אה טובך עמה דעתמן בה
בנצלך • לנו נן עדן מעתרה בשלמה: אחותך על יד מנדי הלווחות • קטף
כל נשמה:

¹ As above, p. 85. The rest is wanting in L 13.

צלהות לילת חודה מפקוד השבת:

ובבקר: בן נחדי במקורת התורה . כל היללה עד בקר: בן חטמור עניי . הסליהות מטר: בן תשרי הרחמים . בן יתקע השופר: בן יסור הקצף .¹⁵⁹ ג' והמנפה העצר: | בן תחפחת תרחי הקובל . ויתקבל כל נדר: בן נתחר ונסמך . בשמן הכהפר: יהונתן בריכין ומברכין עליכם . מי أنها אסתדר: עם ברכת זה מכתב אבישע . בן פינחס בן אלעזר: אמן אהיה אשר אהיה :

שבת מביך עליכם . אה עם יהוה ונחלתו ; יהוה יסלח לכל אחד . מכם חטאתו: ויקים לכם חפלות . אדונן משה בן ביתו: אל חפן אל קשה העם הזה . ואל רשעו ואל חטאתו : אמן אהיה אשר אהיה :

ברוך אתה בחסדך ותمامך ורבך ואלקי אברהם לך נברך: ובאוינו: ויחנו אל הטבעה שני מכתבים ונויזל: וילבו כי בשם יהוה נבור: | ושבחו
f. العادة وكטעם הטבעה שבת ושביעי וככפר והוא מדה
ויברך אלהים את יום השבעה: ונו"

וყרו מון ויבא משה אליו אנ שחתמו תורה ויבאל תורה: ורבך יתה ותמאמה
ויסקו מן הטבעה פי קדרישה: ואה רבבה: וילבו קבלו: וכי בשם ושמוע
ישראל: והמקרא על המכתב: כי בשם ודבר אל אהרן كالعادة
والسجدות שללא וסלחה לעוניינו ולהחטאתיינו ונחלתנו: יהוה אל רחום
וחנון וממן יקבל צלאחון ולעלם תהשניד ולעלם חשתכח ותחסל
הצלות בטוב:

الله لا يقطع عواید لیشراں امین

בשם יהוה הנדול²

צלהות לילת חודה: מפקוד השבת הזכור: שריו הצלות בארון ואמרדים
וכי בשם וקצי הבריה וישראל אלקוטף עלי מדה הרגע האתי דקה
ויצמיה יהוה אלהים מן האדרמה ונו"

f. 13, L שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה: נביה רבבה
דעלמה נומיקה דעלמה שלחה לדלאחים ספרון דחיה לביש קין ערוה:
מהימן בית אלה: עלינו השלום לעולם: ולא קם עודنبي בישראל במשה:
וtamamha

¹ L 13, f. 63; L 8, f. 163.

² O 5, f. 27^b.

המועדמים באו; וחבבו עלת החמיד . כי הערב בא : | וקרבו וקעו . פנוי 545 f. המוכב : כל זה ואני עמד : אראה ואבכבי ; ואמר בלביו . אין אני זלי ; ואמר לי משה . קום עד אביך : אל נן עדן . וראה מה אורייך : אנקתי אותך ואמרתי . בחיק הביאני : שלום יהוה עלך . בחיק הביאני : אה דדי אה דרי . שלום יהוה עלך : בחיק הביאני . שלום יהוה עליך : ועברני לנן עדן . ואני בה מתחפר : ראייתך בה חמחים . לא אוכל אספֶר :

ובתר כן יתمر אקראו ושבוע מון מימר אדרון פינחם בן איזתמר רצון יהוה עליו אמן :

שלום יהוה על משה . דקרה לו משה משה וגנו¹

ומר אן ידען דו אלה רחמן : נודי לה : נציג לה : נכפת לה : נספַת לה : f. 155 b. גשתחבד לנדלה : ונימר עבד אן יתמר לה ישתחב אליהם : f. 155 b. בשם יהוה אלהינו וגנו¹

f. 156

ישתחב אליהם

ובתר כן יתמר דראן מלכה דלעל מלכה : ומרקחה הדה הביטין [אליהם אל בריו ואליהם אל עליון] ועם מן قول סידנא האםם העז רפי אלה تعالى ענה אמין

f. 158b

ויתמר בתר בן ישתחב :

אליהם אל מהלך : ביאר על יד משה : שופטים ושוטרים תן לך : ותמאמה

ויקרו אל באוני יתמר יתחלל : ודראן חילה רמה שמע בקהל :

ומרקה אליהם אל עליון : והוא מלך רחמן חביב ישתחב :

תஹת הסאה * וטובי מי יחתנו² : באברהם ויצחק ויעקב : ויוסף ואדרון f. 159 f.

משה נבינו :

جوואָ דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו ותמאמה

ויהוה אלה וכימי מון מימר אדרון אבישע רצון יהוה עליו :

علي نعم للخامسينcessus

אלחי אker הומו . ארש תלתי מבהיה : אלחי מי מרו ברכו . דאתעקד על
ראש טבריה : אלחי מן תקע בכף ירכו . וחויה מלאכיה : אלחי מן אנשא
טלו . בפרטין חלמייה : אלחי מן בירוו חמכו . רבנן דנבייה : אלחי מן
הנירות ערכו . ראשן כהנניה : בהם מתהברכו . ווישקוף מן שומיה :
אמן אהיה אשר אתה

עשרה יומי הסליחות . בכל טוב לון נזכר : בין נציג בצלו . בערב

¹ As above, p. 368. ² ואלהינו ישוב עליו 5 O.

טפללי: רأיתי בחלמי . אן אני סליק: אל הרנרים . והנור עליו מדריך:
^{ט'ג} סלקתי עד אמתית . אל קדם הנבע; | רأיתי המשכן נציב . והשלוחן נציבה;
 ועמד על השלחן . איש טהור סגול: אמרתי לו מון אתה . אבני בקול
 נдол: אן אחרן . הכהן הלו': חלים משה בן עמרם . בן קחת בן לה':
 אמתה שמעתי מירטו . סנדתי על אהי פניו: ונשחתה ידו . ועמדתי על
 ימינו: אמר לי מון אתה . עד חטמי לאנה: אמרתי אני עברך אבישע .
 מון ורעד אה כהנה: אמר לי שלם לך . קדם אה בני איכל: וקדמתי
 ואכלתי . שלשה קותמים מכל: וקמתי על רגלי . ואמרתי בחיקך אה סחבי:
 הנור לי han הו . דרי משה הנבי: אמר אחוי משה במשכן . עמד ידבר
 מרו: מבין שני הכרובים . והמלכים סדרו: אמרתי לו באלה עלך .
^{ט'ג} עברני לקרתו: ועתרתי אני ואחרן . אל המשכן בזוהותה: | ראיינו משה
 עמד . והוא יציל ויימר: יהוה אלה כליה . בקהל רב יתר: וצליין בתרו .
 והוא לו בון: וחטמנן צלהה . ולבי בשמה וחן: שא משה עינוי . ואמר
 לי מון אתה: עד חשין להה אתר . ותראה דין גלויה: אמרתי לו אני
 עברך . המשכין אבישע: מן תפושי דרכ . ושמורי התורה הקדושה: אמר
 לי ברוך יהוה . לחפשי דחי: ולדבוקים בו . ולשמורי תורתיכי: ובין מה
 אנן בזה המימר . אלא וkol קרי מון מעונה: עבדי משה עלה אליו . את
 זה כהנה: וסנד משה על פניו . וסנדתי בתרו: ואתנצב הسلم . והען
 בסכה טברו: וסלק משה לשדים . וסלקתי עמו: אל השמים המתחת .
^{ט'ג} המתחפר בעולמו: ועמד משה על כסא אור . והמלכים סביבו: | ואני
 קעומ על רגלי . אבci ואראה יתיבו: והמלכים עמידים . עת ראו משה
 סנדנו: ושלמו עליו . ונש��ו ידו: ואמרו שלם לך . מנו דאמטה לך: שלם
 לך שלם לך . אה מון מרכ אסנל: שלם לך שלם לך . אה משה הנבי:
 שלם לך שלם לך . אה כובב בית לה': מי יכול דמי לך . ישתחח חילה
 דשם: רביאנך גולולך . יונף וירום: ולן לא את אה משה . הוה סר
 הצלם: מעל שכוניה . ואולם הנם הלם: ואמרו למשה . מנו האיש דעתך:
 דריהותך בו . ושםו מון שמן: אמר זה מבית אבי . ואקרו מון אקרי פרד
^{ט'ג} זבנו . ושותפט עם ישרי: אניنبي אליהם . ומושיע ישראל: | בן זהنبي
 בעתו . ומודיע ישראל: והך מה. אניنبي . ואחוי אהרן כהן: בן זהنبي
 בעתו . ואחיו אלענור כהן: וקס משה על רגליו . וצלא במלכים: והכבוד
 זבאינו . בידיו סמכים: ויחתום משה צלותו . וירד מון השמים: אל ראש
 ההר . קדרש המקומות: ואני עמו . האן הו קעומ: עד עברנו אל המשכן .
 בשמה ושלום: ראיינו שלשה אנשים . עמדוים על כתפות האפוד: אמון
 אהרן ואלענור . ויהושע התלמיד: ושנים אנשים . עמדוים פניהם: אנון איתתמו
 ופינחם . השלם עליהם: אמר להם משה . קומו תקעו: בחיצרות . כי

וכי בשם ויתרבי כלְּה ומליפוט:

מיירן וטוראן . על יד משה אהני: איש האלים . אודרך מן הסנה:
עבדי משה משה . ויאמר הנני: אתה נבי . ובר ביתו ונאמני: | ומלה^b f. 149
ורי . לנו מדבר סיני: שא ראש ישראל . ומニアנו מני במדבר סיני:

ותשרי מקורתה אל דבר אל אהרן: יתمر יתחלל ומליפוט:
לאדרון הכהן הנדול פינחים:

קדוש אהרן יתוקר . מדור אל בתה דור: כד מרה לה אוקר . באיך
מה הוא האמור: לו ולזרעו בתה . ברית כהנת עולם שמור: ומישרת
הרבר . דבכהנה עברו: והנישחה והמייר . הברכה בעבור: ישראל והמשמר .
כל מה הוא סדור: מן סדר מה אתוקר . ראה ושמע ושמור: את כל
אשר אמר . אלהים לך זכור:

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר:

תשרי מקורתה אל אלה הדברים יתמר דראן סיאנים: ומרקח אלהים
f. 150 קעימה | ואלהים יהדי וישתבח:

האחד אשר בנדלו . ברך וקידש זה היום: דו שבת עשרה יומי הסליחות .
دلבב בו נחום: תחכנו במישמרו ובמקודם יומה רביה יום צומה . דבו
תהייה לפני יהוה צעום קעום: ישימו יהוה עלק בריך ומברך: ובעלמה
ירבק ויפרך: ויברכ יהוה וישמך: וישם לך שלום:
רב אלה ותمامה

וכי בשם ונבהה ונדרשה: ומליפוט:

מר יחרואותה וגנו"¹

ובתר בן יתמר הכהנה מן מירם אדרון הכהן הנדול הרב אבישע בן
f. 151 f. פינחים בן יוסף: רצון וגנו"

² מירמי לכהלון . סייטה המודמנה: שכיבון טבן מן אלה . ותנים יומו
מאה שנה: | בחיבור אה עמי . אה מן אנה קרמי: שמעו לי החלום .
הזה הוא חלמי: ראייתי חלום . לא ראייתי כמו: אריך חייתי . בימי
דאתקדמו: חלום טבן חסיד . ישמח לב השמייע: ויבכי הנבון . וירפא
הנקמי: חלם גדויל יקיר . לית לו בחלמים דמות: לא יוכל פתר יפתר .
מעט מן רבות: האונו האזינו . אה עמי ועדתי: אדרש ארבר דבר . ואלת
תשמע לאמרתי: הנבון מכם . יתיצב קבלי: והוווער מכם יצא . ולא ישמע

¹ As above, p. 366, lines 22 to 26.
and another recension above, p. 366.

² See Petermann Chrest. p. 24,

f. 146^b ותקمل בقيה אתהו דבריך עלמה דרג קאלעה וஸגdot העדה ויטמע יהוה אל רחום וחנן ומין יקבל צלאחכון האביר והוא הָדָה.

מן יקבל צלאחכון ...¹ האן דאנן: וישם אלהנו זה השבת אשר הו שבת עשרה יומי הסליחות: והוא هلقدر מן תשעת יומי החשובה: יוממה f. 147^c הרבה יום צומה: דאי לילת הפלני ישמו יהוה בריך וטברך עליכן | ועל כל קhalbיכן: ושביכן וציאמיכן: טבין מן אלה:

יתהלהל אלהים ותمامה ויפقال אתי בשלם כליה وهي לلامם
מרقة رسוי الله تعالى عنہ

אתה בשלם يوم צומה ...²

f. 148^d יומ שבה אשבחת עבד³: يوم סלווה לישראל: יצומע בה בחתוכה:
אהלון דבעין מרדון: כל אמיה לך צומען: אלא לא דמי לדלן: כל דלנויות הרק ליל: ואהן לישראל אימם:
תנים יומה צעומיה: חלו אפיקון למעונה ואמרו: כפר לעמך ישראל:
אשר פרודת יהוה:

f. 148^e וזרז בחשעה לחדר ותمامה וקרזנה תלאה وبعد דלק יقال מלופות מן
מימר אדונן הכהן הרב אבישע רצון ונו"

צלוחה הכללה בברכת אלהינו: וצלות צהרים אהלה . בשם אלהינו:
ועבד עלי מדבר . מן יסדה לנו: אנחנו הכהנים . הנדלים הראשונים: ואנה
האזורנה . למשמע מירינו: עד נימר בלב בגע . בדחללה ובארכנו:
جوאי דלעלם ברישה ובעקבה ונו"

ויפقال הلام בריך אלהינו ותמאם ויבדו הצלת כאיזון ואמרם: ועל פתח
רחמיך: וכי בשם: וקצץ הבריה: ויפقال | יטהלהל אלהינו יהוה אל רחום
וחנן ויפقال דראן אלה רב: וטראה אתהו עבורה ואלהים קמאה:
וישתבח:

⁴ חילה דבריך וקדיש . ואסגול אהן יומה: ושמו ברית לא יכרת . וממלכה
ואנשמה: וסגיל דין שבתה . דעבר בין ירחיה שבעה יום צומה: יומה
דען הימים אתנשא: דאתפרש על יד מאור נביותה ושםשה: דבයיד
בתורה הקדושה: כי שבת היום ליהוה:
רב אלה ותמאם

¹ As above, p. 276.

² ס to א as above, p. 62; then as given here.

³ דבען 05 om. to p. 479, l. 14.

⁴ O 5

לט הסליחון והרחמים: מתקבל שוכת' השאים והתחבים בוה יתחנו:
 בנדלו שם זה שבת עשרה יומי הסליחות: פחה החשובה לנו: | אן 142 f.
 תדרשו אה אחינו השובה: זה ובן ובנו: לאוי נפתח תרח תחוותה ונעבר
 בו: וגתר נפשותינו: מכל שקוינו: עד נקרם על יומה רבה יומ צומה
 בלבבם מהרים ועיניהם בכים: אויל סלח יהוה לנו: מה אתקדם טמןו:
 במיר ארני יהוה שוב מהרין אָפָךְ: והנהם על הרעה לעמך: וחוכר ברית
 השלשה אבותינו: ארני יהוה סלח נא לעזע העם הזה: כנידל חסידך:
 וסלחת לעוננו: ולחמתאותינו: ונחלתו: ארני יהוה אל תשחית עטך
 ונחלך: אל תפן אל קשחנו: ואל רשענו: ואל חמתאותינו: ארני יהוה
 ברחמייך וחסידיך: ובعمل הוכאים עבדיך: ובתפלות עבדך משה אשר צלא
 בין ידיך: סלח לנו מרוי ולאבותינו בחסידיך: מכל אשר חטינו:

جوֹאֵס רַב אֱלֹהִים וְתַמָּמָה תַּכְיֵל וְכִי בְשֶׁם וַיִּתְרַבֵּי תַּכְיֵל. וַיֵּצֵא הַמְכַתֵּב فִי
 וַיִּתְרַבֵּי וַיְלַבֵּד עַל קְטוּפַ הַזּוֹכָאִים וְהוּא הַדָּא

ויברך אליהם את יום השבעיע ונו"

ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבعت לאב[יכם] לאברהם ליצחק 144 f.
 וליעקב ארכירים לטב עד לעלם | זכאי עלמה ארשׁי זכותה אברהם ויצחק 144 f.
 ויעקב: שכוני מערת המכפלה דכל צלות בשמון מתבללה בזקרים: יהוה
 אל רוחם וחנן: אה אליהם ותمامה

ויתהמר יתחלל תכיאל ואהנו כhabה רכה ותمامה וילבו כי בשם ישוב מהרין
 אָפָךְ: ויתחנו אל המבעה בלבד נבייע: וילבו כי בשם ישמע ישראל:
 ויבقال מן אדריך עליין מREN המנת ויסקו מן המבעה וילבו מרוי בעמל
 תלהי שלמיה: קביסוט العادة ובעדה ילבו וייחזו [اللات فصلول¹]: ובעד
 ذلك يقال מן אהתו דבריך עלמה المناט والطافت מsha[?] לעשרה وهذا
 ترتיביהם² מנاط الاول סبت מן الشهر א' ב' ד' ה' י' ואןاتفاق
 ראש الشهر السبت כיحكم סبت העשר ايام ثاني סبت מן الشهر(Figal
 f. 145^b هذه الابيات | مناط ثاني سبت من الشهر² ח' ט' י' ב':²

הذا איבטה الطافات

f. 146 תשבח מלב ומנפש . . . לא תעננקה באיןן:
 קבל צלותן מן אה רחמנת:

¹ O 5 adds. p. 68 (10 lines).

² O 5 om. L 8 gives the stanzas in full.

³ As above,

הך מדינה יהה על חסול בריאותה אתבנה: עברו לנו לית שיאם לה ישום . ישב ברכאן רמת ואנתנרטה: אנתנרטה מן שליח נאמן עצום . דלית בנבים לו כות:

^{137 f.} מוק: ועל החמת' בעמלו בטוכה ורחמיו ירחמן: וישכן יראתו בלבד: ויחילך וינשיך: ובעלמה יפרק וירברך: ויקם לך ויוהו הוא החלך לפניה והוא יהיה עמק: לא יפרק ולא יעופך: לא תירא ולא תחת:

עליך ايضاً ישתחן صغירה

יברכך יהוה וישמרך: ויכחשו איביך לך: ואתה על במתם תדרך:

רב אלה ותמאם וכוי בשם וישרו אלקטף¹:

באו ורשוא את הארץ וננו"

^{139 f.} כאשר צזה יהוה את משה: שלום יהוה על הנבי הצדיק החמים הטהור הנאמן משה נביה הרבה דעתמה נומיקה דעתמה | שליחת דאליהם: ספרו ^{140 f.} דחייה: לביש קין עורה מהוין בית אלה עלה עלו השלום לעולם ולא קם עודنبي בישראל במשה ותמאם ² כליה

ויתחר תורה ותמאם ויפאל יתחלל تقיל ובורך אלהנו קייל ויוהו אלה קגاري
עאד: הסבוט וקדק נברך קאלעאד: וזראד فيهא וסלחה' לעונינו מראת ד'.
ואליהי אברהם לך נברך ואו ישר ונרב כי תבה ונשיי בהלהן כליה וקידישה
المغيرة בنعم تقיל זайд عن העאד ויתחר בנצחיוخفיף וاخرמה تقיל
ושבחו העאד: وهي מדה

שבחו ורוממו ואמרו תשבחן וננו"²

יהוה הוא האלים דאפרש לך על ידו זה שבת עשרה יומי הסליחות:

תלו ידיכן ואמרו ותמאם

לרבה דמן באלהותה וננו"²

וישם אלהנו וזה השבת אשר הוא שבת עשרה יומי הסליחות: והוא מיל
قدر מן השעה יומי התשובה: וככון יומה הרבה רבה יום צומה: דאותי לילת
الفלאני "שםו וננו"

جوאי יהוה יהוה אל רחום וחנן ותמאם ויתחר דראן הא איקר רב איקרה
דיום שבתת ותמאם וטראקה איתה יהוה פועל כל עלמה ואחד הוא יהוה
הנכבר [קגاري העאד] تقיל שווי³ ויתבחן מן מימר זקן ישראל אברהם
הקבצאי ירחמו יהוה ועליו יציא:

¹ סفر חמיס 50. here. O 5 om.

² As above, p. 288, with the variations given

³ O 5 adds.

עליה ايضاً ישتبוח صغירה
אשר אין כמוו: אמר שומר את יום השבת: לקרשו:
רב אלה ותماء
וכי בשם וישרו אלקטף¹:
ונרצה לו לכפר עליו וגנו"

f. 134 ויתהמר תורה ותماء ויתהלהל ויתהמר דראן לית בכל יומיה ומרקחה
אתחו עבורי וישתבח:

טובך תקום קמי מון בנציר ותפרש פניו שני כי נחיך: ותסנדר ותחנן
ויתהלהל ויתהמר אדרני יהוה שוב מחרון ארכך: אולי יקלך וישראלען.
וירחמן ורבך: ועל החמתה טובך חטיב לפניו עובדין: ותשתחבר ותפרש
שני יידך: ויתהמר זכור לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך: אשר נשבעת
לهم ברך:

עליה ايضاً ישتبוח صغירה
מלך מכיה ורומה: דאמר את שבתווי השמרו: ומוקדי תיראו אני
יהוה:

רב אלה ותماء וכי בשם וישרו אלקטף²:

f. 134^b יכהן אלעוז ואיתהמר על פני אהרן וגנו"

f. 135^b ויתהמר יתהלהל ותماء ודראן יתברך ויתקדש ומרקחה אליהם יתברך וישתבח:
אליהם כל אלל: ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: צי' את בני ישראל:
גואש ואמרתה' אליהם וגנו"

[³] ישתבח מן מיטר הכהן עטרם:

בנדלו שלח לכם בניי תמים טהור סגיל: לית בנכדים כוותו בפנוי נור
הכלל: ועל ידו אפריש لكم זזה השבת הנגיד:
הוא משה המכובב המאור: דברiar בספריו הטהור: וידבר יהוה אל משה
לאמר: צי' את בני ישראל ותماء
ויחתמו ספר [³]

f. 136^b ויתהמר תורה ותماء ויתהלהל ודראן חילחה רמה ויקירה ומרקחה אליהם
רחמננה تقיל וישתבח:

אל חנן ורחים דרבotta רבת עצמתה: בנדלו ברך וקריש זה היום ושםו

¹ קטע ספר הרבייש 5 O 5. ² So O 5 instead of
the preceding.

f. 126

בשם יהוה נשרו:

צלות שבת עשרה יומי הסליחות: שריו הצלות ברוך אלהנו וכארון ואמרם
ועל פתח וחתוך * וכי בשם ² וקצי הבריה ² ועל ווטע יתמר כראן
קעמן ומרכה עבדה דעלמה מין ישום רביאנך וישתבח:
חילה דנטע גן עדן ³ ועתדה לנקיים: אנון שמו שבתה ³ ומוצות אלחים:
אחותשו על יד הבני הנאמן ³ בן עמרם איש האלחים:
הוא משה נביה דעלמה: וקטף כל נשמה: דבריאר בכתביו הרמה: ווטע
יהוה אלחים:

עליה ايضاً ישטעץ صغירה

אלחי אלחים: אמר בתורה הקדושה: ויטע יהוה אלחים:
גבאי | גן בעדן מקרם וגנו" ⁴

f. 126^bf. 128^a

ויתמר תורה ותמא ויתהلال ויתמר דראן חילא הוא חילה דבן ארבען ומרך:
עבודה דעלמה חסתנדי ותשבח וישתבח:

בנדלו יצמח עשב הטוב ³ ובפרדים לבך לו יטע: ותצטמת ברצון קרוב
וישכינך לבצח: ולאלפי רבבה תשוב ³ ומנאני דרבך ימעיטה: ובמשמר
שבתה לך יחני: וויקרכ אדרני: | ויקים לך והיה המבחן: הנשאר לפלייטה:

עליה ايضاً ישטעץ صغירה

התמיד באלהותה: אמר ויברך אלחים את יום השבעה: ויקרש אהו:
רב אלה ותמאה.

³ ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטוף:
ובני ישראל פרו וישראל וגנו"

f. 131^b

ויתמר תורה ותמא ויתהلال ויתמר דראן הא יומ קרייש
ומקדש ומרכה אהתו חודה ותשבח:

חילה דשם אהן שבתה ³ מנשム ית נפשך ולברך: וצלותך בו תחת
הקרבן ³. תקרבר אל רבך: | טובך חשימה בנצירו מלך ומגש ³ ברחוק
ובקריבך: ועל חתמת' נחפלל קדמיך: ונימר אה מREN אין עמיך: הקים
לו ובך את לחמך ואת. מיטיך: ווסרטוי מחלה מקרברך:

ויתמוד 5 O ³ L 8 om. ³ ואלקטוף שבת וכפר ושביעי. ins. 5 O Ci. בשם ויתהמו ספר השני

* O 5 3

مناط يوم السادس

אשר חתום בוראהו . בזימה 'שהיהה: וצער ארם וחוה . על עקב

f. 116^b בראתה: | ושם אהלן עשרת יומי הסליחות . חרהי תחותה:

جوואה¹ بعد كل ישתח רב אלה וتمאה וכי בשם ויתרבי להה ובעד יideo
القطף وفي كل يوم من أيام السبت בדו القطףحسب هذا תرتיבת¹

f. 124^c ותורה וتمאה وفي אחר יום יقال נברך יתה ויבא לתהلال تقיל וויצויא הכהן²
המכחוב *ויתמר אהנו כתבה² וילבו כי בשם ושוב מחרון אפר

f. 125 שמעו ישראל | ויבא מן אתה דבריך עלמה המاط

² مناط يوم الأحد א ב נ ד ה

مناط يوم الاثنين א ב ב ח ט י י ב

مناط يوم الثلاثاء א ל מ מ נ ס ע

مناط يوم الأربعاء א פ צ ק ר ש

مناط يوم חמישי ת

مناط يوم השישי תרחה רחמייק:

وبعد אליהו אברהם ויצחק וכו" ומרי בעמל יוסף וגנו²

والسجدות המاط וירزاد כי כל يوم וסלהח' לעונינו וتمאה ויתמר יהוה אל
רחום וחנון يقول האמן ממן יקבל צלאתיכן וידcker كما שרחנו في עадה
عشbie ובעד יقال אה רחמנת בטבה אהיה אשר אהיה וכו" ³ ויתהلال
אליהינו יהוה אל רחום וחנון تقיל שוויה ויבא לתהلال מתר
المناط وهي تتقاسم علي السبت أيام הדי מעתשראים ומדה تقسيמיה

ראשון יומ א ב נ ד ה ת

ثانוי יומ א ב ב ח ח ת

ثالث יומ א ט י י ב ח ת

רביעי יומ א ל מ מ נ ס ח ת

חמישי יומ א ע י פ צ ח ת

שישי יומ א ק י ר ש ת

ויתמר מר בעמל תלוי שלמיה: וילבו וינחו ויבא מן אתה א ת זרכ
בשבעה לחיש וקרזנה תלאה ולעלם הסתננד ולעלם השתחבה ותתחסל הצלות

בטוב: وفي آخر يوم يقال الفصال الكبير

الله لا يقطع ليישראל עאדה

¹ Then follow the six days. קשפן for the six days.

² L 8 om.

³ As above,

להגריזים אשר פרית יהוה ליה אלה אלְאָ אחד: ויבא שיר נשוי כהן
כליה מ-غير בית קמי עלמה ויבא בנצחיו לה ויבא שhydro העדה
ודראן רב חיליה ומרקה המתא לאין אליו כל יום ביטין מרקה המNSEה עלי איאם
הستת

¹ מנאת יום האחד עבדה דעלמה אלהים יסתדר: ואתחו אלהינו:
מנאת יום الاثنين אתחו אלהנו: והב לו' משבחה:
מנאת יום השלישי הבו תשבחתה: ואתחו רחמנת:
מנאת יום הארבע אתחו עבדה: ואלהים קמאה:
מנאת יום חמיש אליהם קעימה: ואלהים ייחדאי¹:

ובقال כי כל יום מג ביטין המתא אלהים רחמנת وفي יום השש עשרה
يتعلق כיEDA המלך Sovי אלהים רחמנת: לא غيرן ביטין המرة המתא
יקוננו יCLUDED עלי חתמתה תורה ולי כל יום מ-אים השטת תשבחה
והEDA תריביהם קא يأتي

מנאת יום האחד

f. 115^b

אשר ברא השמים בזומה קרמה: ושם האלון עשרה יומי השליחות.
כפירות לאשמה:

רב אלה ותמאה

מנאת יום الاثنين

רחלא רקיעה בזומה תניינה: ושם מפרש בין להע וועלונה: ושם האלון
עשרה יומי השליחות לנפשות מזונה:

מנאת יום השלישי

אשר עצמה אילן חייה בזומה תלתה: ושם אהלון עשרה יומי השליחות.
תרחי תהותה:

מנאת יום הארבעה

f. 116

אשר רכב צבע הכוכבים במקון השמים: ועדת לתחבאים בזאת הימים
סליכון ורחמים: טובי מי יסיר הרע מקרבו: וינציר נפשו וליבו: למען
ישוב יהוה מחרון ארכו: ונתן לך רחמים:

מנאת יום חמיש

* יכולת קדישה²: דרשן שרצים ועופים בזומה חמישה: ושם אהלון
עשרה יומי השליחות: חרחה לבקשה:

¹ L 8, 13 om.

² O 5 om.

ויתמר ישתחב: אלהי ישראל וארון: ביאר וידבר משה באוני כל קהל
ישראל את דברי השירה הזאת עד תם: גורע האינו השמים ואדרבה:
ויקملوها בטרفة كالعاد¹ ויתחמו תורה ויכל נברך יתה ויכל יתחלל
תupil שוויה ויכל דראן חילה רמה שמע בכלן ומרקח אליהם אל עליון
והא מלך רחמן חביב ויכל ישתחב מן האתי דקרם וهم אליו כל
יום מן أيام الجمعة ישתחב

مناطق يوم الأحد

תஹות הסאה ^{f. 114 b} למי שב מן עצמוני: הן תדרש השובכה זה זבן ובנו:
מרי צדק בשובכה והפיר בתשובה בטובכה: במשה נבינו:
גوابה דלעלם ברישעה ובעקבה בריך אלהינו: ו tameah

مناطق يوم الاثنين

תஹות הסאה ואלהינו יכפר פשעינו: הא טובוי מי ישוב: ליהות
אלהינו:

مناطق يوم الثلاثاء

תஹות הסאה ואלהינו ישוב עליינו: אדני יהוה קבל שובתינו: וסלחת'
לעוניינו: ולהחטאותינו ונחלתנו: * בריך אלהינו²:

f. 114 bمناطق يوم الأربعاء

תஹות הסאה וטוביינו הן שבנו: השובכה אסו להטא ומוון לכפלו:
מרי אפתח באחין תרה תהותה: במשה נבינו:

مناطق يوم الخميس

תஹות הסאה וטובי מי יתחנו: באברהם ויצחק ויעקב: יוסף וארון
משה נבינו:

مناطق يوم השדסה

תஹות הסאה ואלהינו ישא פשעינו: ויסלח לחטאינו: בזוכרן אבותינו:
אדני יהוה אלהינו: הרים לנו חפלות משה נבינו: וסלחת' לעוניינו:
ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 115 ג'גوابה بعد כל ישתחב דלעלם ברישעה ובעקבה בריך אלהינו ו tameah

ויתתרם יהוה אלה ונברך והמוסף בה וסלחת' לעוניינו ו tameah ויבعد
ycop ויכל יתחלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסגורים

¹ 05 cont. ² 8 om. ³ and omits the rest to line 28.

^{ב' 112 f.} אליהם אל עליון | אל ראה אל שדה • אל עולם אהיה אשר • אהיה אש
אכלח :

ברוך אלהינו • בריו הבראות • בוראה יסידו ³ בקשיות אלהותה:
గדול גבור נאי • נלי ולא יראה • גדרלו סובייב כליה • גבור במלחמה:
דבר ואקים קשט • דבר מתחן האש • דבקן ברחמייך • דיין יום נקם הוא:
האלים הרעוי • המלך הנאל • האל הגדול • הגבור והונרא:
ואתנו נعبدת • ובו נדבכה • והוא אלהינו • וברוך שמו לעולם:
זמרתי ועי הוא • כבוד לעבריו • זה שמו אהיה • זה אליו ואנָהו:
חי דלא ימות • אלהי הרחות • חי אני נאם זאת • חכם כל הדורות:
טוב מאר טרמ כל • טוב מאר ראה עשותו • טובו מלא כל עלמה • טהור
קוש לעלם :

יהוה אלהינו • יהוה אחד לברו • יהודה לפם דו • יהוה ימלך עולם ועד :
^{3 112 f.} כבוד יהוה ימלא • כל השמים והארץ • כהו נдол מאבד • כל כוח
גבור פניו :

לחיה ראה סובייב • לו נקריש ² בכל עת • לית אלה אלא הוא • לעולם
שלטנותו :
מי אל בשמים ובארץ • מי יעשה במעשהיו • מי כמו באילם • מעמן קדרשו
ישוף :

גורא חלה עשה • גוראות המעשים • נאמן בו ולו • *גברך על טבו ³ :
סובייב בכל מעשיו • סמך ולא יגיע • סובל דלא מנבי • סני הרחמים:
עלין וחתית • עמדים בנאותו • עליון נהרצע תמיד • על כל דבר קשה:
פלין מן העינים • פחדו לבביכם • פקד במה אתריה • פליה הו עשה :
צדיק וישראל הו • צער אדם ובוננו • צדקתו על עבריו • צדקה לא תסבכ ⁴ :
קני שמים והארץ • קמי לא שותף קם • קרוב למבקשיו • קרא שמו רחום
וחנון :

רכב שמים לעוז • רחמיו הטובים • רב חסד ואמת • רתותו תרחה :
^{ב' 113 f.} שופט כל הארץ • שופט לא יכח שחר • שליט לא יתחלף • שמו קדוש
ופרוש :

תורה קדושה קדשת ⁵ • תוכה שטך הקדוש • תאב ואתרחם • תרה וرحمין
אפתח והישוף :
לית אלה אלא אחד :

¹ Also in Cr 18, f. 99^b. O 5 om. this piece.
² נבקש כבל ש' Cr 18.

³ Cr 18.

⁴ I. e. as Cr 18.

תhabrk אלה ולית כהה רבotta לה . ברוך אלהינו לעולם ובורך שםנו לעולם . *אהיה אשר אהיה כי אדרי¹ סלח לעונינו ולחטאותינו לפשעינו ולאשmini נאל אתה מיר איבינו ומישנאיינו והציל אתנו מרעותינו מרעות העמים אשר סביבותנו ואמליא² אתה לשמרו ולעשותך זה חקיך ומצתיך משפטיך דיניך ותורותיך ורמשיך וציאמיך והרניריים בית אל כל ימי חיינו :

והרחיב לנו מן הצערה אשר אנחנו בה תקרע עשרט מרар
ומכל צרע . ורחהם עליין ברחמייך³ ורפא אתנו רבך נדל חסך בעמל
משה נאנך ועבדך :

ويقال من آهي بيت آ . وبيت المناط الذي يقال في الكنيسة وبيت ت⁴ ١٢٥ f . وزفة بخشعة لحدش وكزنة ثلاثة⁵ . ويدرك الإمام كما ذكر في الصلاة
والله أعلم

الله لا يقطع ليشرا عوайд

בשם יהוה הנדרל:

جارى عادة صلات العشرة أيام على الصباح وهذه الصلات ما تحكم الا
ستت أيام لا تزيد ولا تنقص هذا ما عدا يوم السبت لأن عوайдه ثاني
تقىدها وإلى كل يوم ختمة التوراة المقدسة ويبدو منها ربع من היום הוה
يكمלה في هذه الصلاة المذكورة一开始 الصلاה באהרין ואמרם وفي أول يوم
يقال על פתח רחמייך וכי בשם וקצי הבריה ובעוד אשתיהם יתרכזו הרבע
المذكورباقي من לתהמם אליו אנ יסלו בזאוני יقال יתהלהל تقיל שוויה ויבدا
الإمام הסורא المذكورة אליו עד חמש גוואב האזינו ויקملוوها בטרفة كالعادة
وفي אחר يوم من السنة أيام المذكورة يقال עלי בזאוני هذا البيت الدرן
ובالبيتين המרכז הדדי בעדיהם נغم عscalani וهم הוואדי
מלכה דלעלל מבלה וננו⁶"

ליח אלה אלא אחד:

יתהלהל אלהינו ותמאמה

מן قولسيدنا العزر رصون יהוה עליו

אלhim אל בריו וננו⁷"

ליח אלה אלא אחד:

¹ O 5 thrice.

² O 5 ins.

³ See above, p. 37.

בשם יהוה הנדרול:

الجاري عادة قراءة العشرة أيام في البيت للغاري عليها الحال الان في مدينة نابلוס المحروسة أول ليلة يبدأ الامام כי בשם ويقرأ من اليوم הזה سورة يسني وسوره يسرة قراء حسنة الي ان يصلو באוני وقال يתחלל تقيل ويبدأ الامام السورة المذكورة الي عد تمام ويكملاها علي الفصول وبعد انتهائها يقول الامام

הרה שירתה רישת טל רפס ומטמציחה יקוראן ועקבה סליחן סוברו לקיעמיה וורתו למאתייה:

ויקملו القراء الي אחר التורה וبقاء

² תורה צאה לנו משה מורשה קהילת יעקב * נותינה אלהים יתברך * נברך יתה ולית בחתה נשבח יתה דו רחמן * נסנדי קמייו דו רתאה ונדחלן מן שמה דו נצחים זנווע מן אימתה וגדרלה ונורקן מן דחלתה וחילתה ונכפתה מן יכלת נברחתה * זניין בה * באמנותה ובמשחה נביה ובכתבה נתרחץ על יחרואותה * נשמר שביו ומודריו ונורחתה ופקודיו * נשתעבר לה על עבדיו נורדה לה על רחמייו ועל חסדייו נרבי שמה דו רבה ונורומים יתה דו רמה * נציר לה דו נצחה ונסיד דו אחד לית בחתה לעלם תורה חמימה ברוך יהוה נותינה יתברך ברוך אלהינו לעולם וברוך שמנו לעולם * איןقال יהונינו יתחלל אלהים אין אלה אלא אחד * לית אלה אלא אחד * יהוה אלהינו יהוה אחר * לית אלה אלא אחד * אלהי השמים והארץ חיים וכל אשר בם * יהוה אל רחום וחנון אריך אפים ורב חסר ואמת *

תחමיר עשרה מרар

נצר חסר לאלפים נשא עון ופשע וחטא ונקה לא ינקה פוקד עון אבות על בניים ועל בני בנים על שלישים ועל רביעים יהוה ימלך עולם ועד * כי מי גני גדור לאשר לו אלהים קרובים אלו ביהוה אלהינו בכל קראנו אליו * וממי גני גדור לאשר לו חקים ומישפטים צדיקים בכל התורה הזאת אשר נתן לנו יהוה אלהינו ואلهי אבותינו אליו אברהם ויצחק ויעקב על יד אדונן משה הנבוי הצדיק הטעהור הנאמן משה * איןنبي כמו זה תורה חמימה ברוך יהוה נותינה * יתנצל נביה רבהDKבלת מען קדרה *

¹ L 8, f. 109; L 13, f. 9^b; O 5, f. 46. ² Not given in full in L 8. The text here is from O 5. ³ L 13. ⁴ O 5 om.

^ט f. 104 ב' בשם יהוה נשוי:

צלות לילת מפקד המועד הזוכיר² רמשה: שרו הצלות כארזין ואמרם וכי בשם וקצי הבריה יהוה אלה כליה חfine וnbrך והמוסף בה וסלחת לעוניינו וتمאה³ ונרכבי כתבה ותמאה ומן נשוי כהלה המתאטואה רבה ושבחו העادة ודראן רב חילה וכי בשם: יותרבי קלה ובעה القطפ עליה הדה תرتיבב

^ט f. 105 ותנחה כתבה לנו" | יתחלל ותמאה
^ט f. 106 ויזכר אלהים את בריתנו לנו" | יתחלל ותמאה
^ט f. 107 ונרצה לו לכפר לנו" | יתחלל ותמאה
^ט f. 107^b מלבד איל הכהנים לנו" | יתחלל ותמאה
 באו ורשו לנו"

וינقال יתחלל נقيل שוודיה ויצא המכתב וינقال אהנו כתבה רבה וילבו כי⁴ f. 108^b בשם ושמע ישראל ואתחו דבריך עלמה الآخر⁵ וינقال סגדות המתאט ויראדים מהם כי כל לילך וסלחה לעוניינו וינقال יהוה אל רחום וחנן *ומרן יקבל צלו[אתכון] ותזכיר מן לילךخروج העיד אליו לילך הסדסה יقال هلقدر מן עשרה יומי הסליחות וממן לילך הסدس אליו לילך גמעה الصיام יقال هلقدر מן השעת יומי התשובה וככון יומה רבה יום צומה דעתני לילת הפלני⁶ וינقال מןathy כל לילך בית ולעלם חסתנד ולעלם תשבחה: والله אعلم

جارיו עادة העשרה¹ L 13, f. 3^b 2. והי' צלות עשרה יומי הסליחות: O 5 ins.

ואלהי³ O 5 ins. أيام עשייה⁴ מן לילת מפקד מועד חוש השבעי שרוינו."

ברחו וחמקן⁵ L 13, O 5 ins. אברהם ואו ישע.

וירכר דכתין 5 O 5.

סדרות • וכארבע הפאות • וכארבע מועדות • דברו מסתדרי: ובו ארבע קרבנות • מתעדירות • שלשה מוספות • וועלת החתימות • קמץ מוכרות • עליון תתקע חיצירות • והשפורי: וכברון עורי • מיטר הצורי • יכנסו מן פרי • ארכתי ובערבי • עם העברי • וינדרו לישר היシリ • דבקריש נארדי:

اذا وافق السبت

מה טוב זה המועד • הכבב • מן מועד • עם שבת אצטמר • ובו הווער • הטוב והחדר • והשמחה והשרי:

^{בזן יבא} זבן יבא • יבסר בשובה • ביום התשובה • דברו שובה • למי ישוב שובה • בלא שובה • שוב עלין אה מרוי: וסעדין • על משמר מועדרין • וציאמין • דברו חטאינו • ואישמין • ופשעין • מלכרי: אשרן • אשרן • נציר יציר • במימרו • למך • אה מך • אה מך • אפתחה לו • אוצריו: ותרי ידי • אפרש לעבודיו • אין ישם זה מועד • בריך בחדי • על צמידי • ואשלן מן חסידון חפשטו עדרי: אפשר עדר • עברך אשר • קמץ אמר • זה הטימר • לית לו מימר • ולז לא מיטר • אדרוני ונברוי: ואדרון סיעה • לא אמרתי • ולא כברתי • אתה מה שמעתי • וכד אורכתני • עליך אמרתני • בזה האתרי: דריש אני • מן זומני • יסבלוני • על חסרני • כי אני • אברהם מן בני • קבצהשמי ווברוי: ^{תלמוד} תלמוד בחנה • רבנה • עמוד בניאנא • ונשיא זבנה • ושמור אלפנה • וחילפת מן קנא • וקטל נובית זמרי: שמו פינחים • מן פינחים • לו מיתובית פינחים • אלה לו יחם • ולאיבי יכעס • ויעס • וונלי לו סתרי: וככן ישمرך • וווקרך • ויעמך • ונסני מספרק • ואיקרכך • ושומר חייך ברך • עם שמירות סדרי:

[^ג هذه البيت من قول אברהם בן ישיואל המהרבי:]

בעמל התולחה • ופתור חלומה • ודמע כל בראתה • והמשחים בהנותה • והשביעים זקיונתה • אין יכול לוכן הפלחה • ותקע שופרי¹:]
ומן יכול צלחך • ויעני בעותך • וישמע קלין דצבעתך • ויאמן יראך •
וחדרש שמחותך • ויטיב עקובאתק • מן דאה מסתדרי • ותנים יומה • לך אה
עמה • להן יומה • בשלוםת • בזקאי עלהה • ופתורה דחלמה • ודקל חמשה
ספריו: ובקרוש שם יהוה • דבקריש נארדי:

جواش יתחלל אליהם ותמאם • וכי בשם וקטף הוכאים וישמעון ותנו² • ואלה
יקבל ומאה שנה: תנימ יומה מאה שנה:

الله لا يقطع عوائد ليشرا

¹ والفاتحة כי בשם ושם וטעז ישראל וצבאו והורה continues 05 om. ² وتمامة ותחחלה הבלתי נמנע:

צלויתיכן • מלב ומונפש : וכן ישמר חיותם כלכם • אה העם הקדש : ומאה
שנה העשו והיום • בשמה ובורנש : חתמו צלויתיכן • מלב ומונפש : ואמרו
בחלבון פעם אחר • בחדש השבעי באחד לחדרש :

הסנורות שלשה :

الاول בחדש השבעי באחד לחדרש יהיה לכם שבתון וכרכון תרעה מקרא
חדש כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה : נזכיר מתרין
האלה | יברך יהוה וישمرיך יאיר יהוה פניו אליך ויחנק ישא יהוה פניו 102 f.

אליך וישם לך שלום :

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תגיל ויתהמר מון מן מימר ז肯 ישראלי
אברהם הקבציא אלה יוחמו ונוי

עבד אורי • לעבדיו • במאורי • בכל עבדיו • בוהי והדי • ובמוועדי • ובמימרי ;
אשרי • במירוי • בשם מרוי • ישר הייסרי • דעתרי : מן חסרי • אש ורזה
ומים ועפרי : לו אדרש • עד אפרש • ממיל חדש • טב כדבש • יתחלש
ולחש • הלב והיצרי : קדם אפרט • הממלל הבט • עד המלט • אל מקלט •
והז' שלט • על כל שלט • וכל נברי : את חבריו אשמע • ואשמהו • ואתחומו •
בלא מהפהח • זהה המשמע • דלו תשמע • אה סדרי : מה אפרש לך • מון • 102 f.
עבדון • צערון • על יד ספן • ומילמן • דו משה העברי : מן מועדים •
ומועדים • הסידרים • בכדים • גברים • זחים • וחדים • המשאה ותרי : שלשה
זהה • ושלשה זהה • והתוך זה הזה • לבש נור עזה • מי לו כזה • אלא זה •
עמ הישרי : דו להדרים שבע • כשביע • הימים וכשביע • המצוות וכשביע •
השבועות וכשביע • המועדים וכשביע • השנה במספריו :

اذا وافق سنت השמטה

הו שנת השמטה • דאורמן בו משפטה • כד תביטה • ותקשתה • תשנן
לבטה • לפלייטה • בכל מדורי :

اذا وافق السبت והשמטה

ואודמתה בזאת • זאת השנה • ביום השבת • זבנים תלת • ותוך זה התלת •
השנה במספריו :

טב לך תשמר • ועלי אוכר • ואספר • ואפתור • בכשר • השמות אשר • בזון
המועד יברוי : שבתון • זכרון • תרעה בשישון • ומקרה קדרון • לך אה
ישرون • עד הסתדרון • ותהפארו : שבתון • לשמה והשישון • זכרון • לפדרון •
בר אב המון • ותרעה למוחק שופרן • ומקרה קדר לטהרי : זאת העקבות •
המספרות • במספר האותות • והמועדות • זבנים כבדות • בו נצמדות •
הנה הנבון יפתח : ארבע שמות • כארבע אקרות • וארבע זבנים • וכארבע

עקבאו אתחפרש . שבתון זכרו תרואה מקרא קדרש : דו למועדים רביעי . נלנו מתרבכבי : דו רביעי מן שבעי . דעקב שמו חדש השבעי : מועד כלו פליטה . ראש לשנת השמטה : ירוו אתה בפלטה . חשובי חשבן קשתה : מועד חסיד טבן . כל קדריו רברבן : יתי כל שנה בחרכנו . לך ישראל וויתן ורבנן : כל שנה ישוב עליכן . ואחון בשמחיכן : ועל החטמה נימרLOC לובן . תנימ יומה מאה שנה ביומיכן : תנימ יומה תנימ יומה . תנימ יומה לך עמה : תנימ יומה לדין יומה . תנימ יומה בשדרכה :

ישתבח אלהים :

^{100 f.} ויתמר אתה כתבה רבה كلְבָה וקדישה וכלה דילך | ויתמר הא כתיב א. ב. ג. ד. ה. י. ז. ז. ויתמר אנחנו כתבה רבה ותמאם וילבו קבלו תלאטفصול וכי בשם ושמען ישראל והמקרא על המכתב בחודש השבעי הסגייר ודבר אל אחר ואתחו דבריך עלמה כליה ויתמר דבר מון מימר עבד יהוה בן שלמה עליו רצון יהוה אמן :

אתה בשלם זו ירחאה . רדתקדש ואתחפרש : דו מן ירחאה שבעה . וכל שבע קדרש : הוא ראש לחשעה . והעשה לוחריש : יום הכהן דבו . העונות תתרנש : הא טובי תהבה . דעתך בו וממשש : מערב עד ערב . מלכ' ומגש : ביוםיו יתן שכרו . ויצא מנה לבש : כלל מן סלחין . ונור מן הקדרש : יום דמי لكم . כל מן על נפשו מדרש : דיעלה מנה יבסר .^{101 f.} ושופריו יקש : | ויבוא אל נן עדן . דעתך לו בחמש : עשר מן ירחאה . כל שנה תתחדש : טובך אה סרוחה . אין לעונותיך תנרש : ולא תעור אל עובר . מה ¹ היה אםש : ותשיב השובה מן זבן לבן . ובתרך מבקש : אליך קרוב אליך . ולך מן העמים אפרש : ואסנכל בנביה . דלערפה ננס : דהוריינך במועדים . בחשנה דאת ירש : לא עם אוב וידעוני . ולא מען ולא מנהש : אלא עם כהן עמד . לפניך מושש : ודין רוח דאתמור בו . לשרת בקרש : זו קשיותה הצמות . לירח והמשש : זה ננד זה יקום . ובמנדל יכנס : ועל צמות שניין . תקום עלת חריש :

הذا البيت יقال اذا حكم السبت

ודין ירחאה שבעה . דהזרמן עם קדרש : יומה שבעה . דין יהוה לו קדרש : יהיה ברוך ומכברך עליכן . ורבביבון ינרש : ומקדמיך כל שנה . הארין יכברש : | אמרו אהיה אשר אהיה . אה שמעיו כל בלש : כפר לעמך ישראל .^{102 f.} ערצחוון נש : אהיה אישר אהיה . אה ירוש על כל ירש : השקפ על עבריך . ממען הקדרש : תנימ יומה מאה שנה . מן דאתה מתחכש : בזאת

הימים אפרשו: ונלא קרושה בספרו הקדש . על יד משה אישו: ועל החמות פון בטובו ישמרכם . סיעחה האלה: וישם זה המועד מביך עליכם . | ועובדיכון תחצלה: ולאו אימר לכם . שביבון טבין מן אלה: ^{f. 88} ותנים יומה כלכם . מן דאכה אתכנשו: ^{f. 88}
רב אלה ותמאה

¹ عليه ايضاً يستتبع اذا حكم السبت مع قدموم ولد ذكر لكتابها عمر الله ونحوه
אליה الشمس והארץ וכל אשר בם . هو התמוד בישו: בנדריו אפרש רן
ירחה شبיעה . ופתח בו תרח הקובל למי ידרשו: ואסגיל במשמרו ישראל
מלכני כל אמיה . כי הם עמו ונחלתו דברחו וקדשו: שם לוון עדני השמה
באربع עוקבאן אהפרשו: ורבת בהם באthan יומה דאדמן עם שבתא .
בקروم זו ילידה דאטילד מן עלם הנפשות לעלם החן בששו: עד יתרבי
ויתלמוד קדוש ספרו . ומה בו מן הנוראים אתכנשו: אלה ישמרו וווקרו
ובחייה יעמדו . ולכל מדע וחכמה ינישו: וישם פניו בירך על אביו . ועל
מן أنها אתכנשו: בעמל השליה הצדיק . עבדו ונאמנו ואישו:
זה משה דעלמה נור ווקרק: בעמלו יצילך מכל שנה: ויהי עמק עמד
ויתוביל לך כל עובד: ויחנוך במועדך בכל שנה: ועל החמת לאוי עלי
ועבר: | אימר לוכון תנים יומה מאה שנה: אה מן أنها אתכנשו: ^{f. 88}
רב אלה ותמאה

ובי בשם יישרו אלקטף אול' קטף עשרה הדברים עלי هذاوضع
יתנצל קראה דקרה ונحوו"

^{f. 90} **וישרו הזקנים אלקטף:**
ונרצה לו לכפר עליו והקטיר הכהן את אוכרתה ונحوו"
^{f. 99} **ויתחمر יתחלל נגיל ויצא ארנון המכתר הקדוש ועםו מכתב אחר:**

^{f. 99^b} **הא סביאן נפשאתה ונحوו²:**
הא סביאן נפשאתה . דעתיד קיעמה הוא . ובכל מן דסבע מנה חי:

וימר גדורל הכהנים שבוע מן מיר אברם הקבצוי יرحمו יהוה
ועליו זרוי:

שבוע לאלה שבוע . בזה המועד שבוע: דו לחדים שבוע . שבוע ³ בוי
מה⁴ שבוע: שבוע לאלה אה עם קרש . בזה המועד הקדרש: | אשר באربع עלי ^{f. 100}

¹ O 5 om. this piece.

² ל. (O 5 also).

³ שבוי 8 L. ⁴ עם מה 5 O.

כני יהוה נערם . ונפרש את בְּנֵינו : למעון הקדרש . ונימר בשפטינו : אדרוי יהוה שוב מהרוין אֶפְך . והנחם על רעותינו : אוני יהוה ברב חסוך . לקבל ציאמיינו : אדרני יהוה סלח לנו . וככפר אששינו : ואקים לו תפלות . בן עמרם נבינו : וסלחת לעונינו . ולחטאותינו ונחלהנו :

תנים יומה תנים . מן דראכה אסתטרו : בזאת צלotta . בשם ואותו :

ישימו יהוה מועד מברך עליכם . ומאה שנה אליו תעורו : וישמר יהוה חייכון . כל אב דמכם וברו : בזכות תלתה אבות . ודר הפרת חלומות פרעה : ובחפלות נביה רבה משה . קדרך עלמה ונורו : וממועדיכן טבן ותנים יומה . חזק ממן ישרו :

אין כיוה אלהינו :

f. 87

ויתמר דראן רב חילה דבן פקד ומרקה אלהים רחמנה . ואחד הוא כיוה הנכבד ישתחב :

חנן החננים . הנאדרי בקדש : חילה מצמת בין תרי זבנים . לנו זה היום המתפרש : מועדה וירחה מודמנים . זה עט זה מתכנס : בריבן על מן ana חנים . בשמה וברגש : בעמל דמע הנאמנים . לדערפה נגש :

זה משה רום נבאים . דמע בני לֵה : דבריא בקדש ספרדים . בחידש השבעי : באחד לחידש יהיה לכם . שבתון זכרון תרואה מקרה קדרש :

רב אלה ותגמא

¹ عليه أيضًا يستبع من قول العم مرجان الدنفي رحمة ونون

רחום הרחומים . דכל טוב מצאה : בנדלו הורד לו תורה . על יד משה הנבי : ונלא לו סוד מה אתרבא . לו يوم הרביעי : מן שמש זורה וכוכבים . דעלין יתובי : חדרי השנה והmonths . דגלוין רבי : מןון דין ירחח שביעת אשר . הוא לאربع עקובאן קי : | שבתון זכרון תרואה . מקרה קדרש ושביעי : מאה שנה ביוםיכם : תעשו יומי מועדים : יהיה מברך עליכם : זה מועד חדש השבעי :

רב אלה ותגמא

f. 87

עליו עוד ישתחב אז אתה המועד הווכיר יום השבת מן מימר
הכתן הנדול פינחים רצון ונו'

הנאדרי בקדש . התמיד בישו : חילה מצמת בין תרי זבנים לנו זה היום המתפרש . זה לה נור אלבשו : שבת קדרש וראש חדש . השבעי דמן אפרשו : ומוערה דברו ² ארבע עקובאן אתכנס . מברך על מן ана אתכנסו : זו מבסר במקודם יומה רביה יום צומה דברו ענות לכל נפש . דעל כל

¹ O 5 om. this piece. ² דברא 5 O.

האן נבי קישיט . כהה משה אשר: לא קעם כמו בעולם . מן מני הבשר: ואחימן בסי ונלי . וקעם על נסתר: בראשית יום נקם . ובז' חיל' כסיאתיה עבר: ומלו פה אל פה . אך חבר עם חבר: והורד על ידו תורה . קדש כל ספר: ופרק בה פקדורים . טובי מי לון ישמר: רעה יהראל זוז . וקום שבחلال קעים: ואקד פניו ואסנד . בכל לילה ווומם: ועל נביאך משה . תמיד אקרי שלם: | דאפרש לך על ידו .^{f. 85.} מועדים וציאם: יעברו עלייך . ואת בשמה ושלם: ויקום לך מה אמר . בספרו הרם: ישא יהוה פניו אלקך . וישם לך שלם: זרע קדיש יהראל . מלבןامي עלמה: דאנשאו על כל העמים . כי הם חלק יהוה: כל דלגניה לך לילו . וישראל לך יהוה: על עלמה יורחו . ככוכבי רומה: הא טובך יהראל . במה נתן לך יהוה: אשרך לו תשבח . בכל לילה ווומה: ועל חלק הראש נעמד . ונימר תנימ יומה: אמרנו ותעמו ונאמר ותمامה

לובן סיעתה נזכר . סורי לכל מועד: מן מועד יהוה . דרביאנן הבדר: מספרם שבעה . במשמרות יהוה פקד: אתקרו מקראי קדש . בכתבה דהילד: על יד משה הנבי . בן ערמות יווכבד: הפשת והמצאות . בז' כל טוב אהעבד: ומועד הבכורים דבו אשתחמע . קול רם שריר כבר: מן אננה ולעל נשרי . בדרכן זה חדש: השביעי דמאוריו . גליה לך שםש: | לית בחדים דמו . גלניין אתפרש: ובין חדשים לך מלך . ככליל ^{f. 86.} על רישעה לבש: ובארבע עקובאן ורבבן . יהוה לו אפרש: על יד עברו משה . דלעפארלה גנש: היא שבתונן זברון . תרואה מקרה קדש: נצפי בעין הלב . ונפתח פניכם: גלני זה חדש . ככליל חדשיכם: מה רבו ומה טובו . בין מועדיםיכם: هو ראש עשרת הימים . דבון שליחות לכם: וחמתון יומה דברו . תענו את נפשותיכם: אך מה באיר יהוה . בכתבו לכם: בתשעה לחדר בערב מערב עד ערב . תשביתו שבתכם: שליחות ורחמים . עליך יתפרשו: באחן יומה רביה . דיהוה קדשו: ובו תרה תהודה פתיח . והתחבים יישו: למדרש הסליחות . וימטו מה ידרשו: מה רבו ומה רמו . ומה חסידיו ומה דבשו: מכלייל בכליל קדש . וככליל על ראשיו: יום תרואה מקרה קדש . כל מלאכת עברה לא תעשו: עתה נוקם בנציר . וקמיכון נזכר: סורי מועד חנ הסכבות . דגלוין יתר: | בו ^{f. 86.} נוקם בשמה . ונכח מן פרי עץ הדר: כהות חמרים . עונפי וערבי מישר: ונקדם על השמיינן . שבעי מועדייה במספר: מה טוב יומי מועדיינו . עתה בדילן נימר: ארכירום לטב עד לעלם . יוכרו בטב מדריך:

קום זרו בחורי . ולמן עדן עבר: חמצו מה בתוכו . מן כל טוב מעמר: אנון שבעת ימי הסככות . דבון תחך פרי עז הדר: בפנות חמריים וענפי עז עבות . וערבי מישר: ותקדם על השמיין . ואת בשמה ובאיך: דו שביע המועדים . דעת רישעה לביש נור: יושב עליך כל שנה . והודר מן ישר:

ר . ש . ת . חתמת השירה: חוות אשר אני . פניכן אמרה: בחיכון לא חסבו על עבדכון . ולא תקחו על רע: חנו ואפשטו ערדו . עד לוכון יקרא: פני אלהינו . אדונ הגבורה: הן ישמר חיכן . וופתח לוכון טב תרח: ויבד דביבון . פנותה ונברה: ותעשיו מוערכון . מאה שנה באיקרה: | ותראו המשכן נציב . על אצל אלון מורה: ותנים יומה מאה שנה . סדרה דרכה מסתדרה:

f. 84^b

¹ عليه ايضاً شيره تاليف المرحوم العـم الشـيـخ مـرجـان الدـنـفي رـحـمة الله وـلـو

או החל לקרוא .	בשם יהוה אל קני:
ברוך שמו האל הנדול .	מקים כליה מן חסרני:
סעד סקוף סבול .	תחתית ועליוני:
כ"י מסתנד בשלמו .	פני מכל פני:
והו אחו בכל מקום .	ולא יאחו מכווני:
דיה ויהיה .	חמיד ברביاني:
יתקריש שמו לעולם .	דאמר אני אני:

bara'ah דברא . עלמה ביהדותו: נהלךשמו המתורים . אשר אין כדמותו: עשה החמחחות . ביכלות שעשות: קני שמים והארץ . והכל תחת זרועו: קדום קudos קני . תמוד ברכותו: חלף לילה ויום . ולא תחלף שלטונו: ישתחבה עשה מה דו בעי . מי עשה במעשייך ובנברתו:

f. 85 גברות אלה תחרבי . בכל זבניה: דברא וכונן ויתיב . זאת בריה יה: באמרות עשר . באשתתי יומיה: וחתם הכל באדם . ורכבו מן ארבע אקריה: يوم השבעי קדשו . ושם קדשו רביה: ושרד קדשותו . על יד רום נביה: דמללו יהוה . אkehia לאkehia:

למע הימים שבתה . דיהוה אוקלו: ולישראל עמו . אסגיל במשמרו: ושמנו כהה נגה . ינסם מי עברו: ואמר עליו בתרזה . קדרש כל ספרו: על יד עבדו משה . אך את שבתותי תשמרו: הא טוב שבותה . דשבון בה בנצחיו: ועלמה יהיו מתוקרים . ובאחרת לנו עדן עברו:

ט. י. ב. עליון נעמד: על החלק הראשי • ונורי אלה ונסנד: ונחפני בפנינו • לקדש כל מסנדי: | וニימר אה מון אה מון • הסיר מעליינו כל ג. 83. זד: אה מון אה מון • כל טוב עמו' עבד: וראה אל דלות עמר. אשר פניך עמדו: עד יקום בפקודך • ותוורוך יתלמוד:
אמורנו ותמא • ונאמור ותמא

ל. יומי המועדים • אנחנו נזכיר: ונפתח גלגולאתון • בין סדרה דאסתרדר: אתקרו מקראי קדיש • בקדש כל ספר: מספנון שבעה • מתנלים לעם ישר: שנים בחן המצוות • כל טוב בון אסתדר: ומועד הבכורים • דברו סודים תחפרה: מובאו בתרן • שבע שבחות במספר:
מה רם זה חדש השביעי • דגלינו אתחפש: מה רבו מן מועד • ומה רבו מן חדש: לית בחדרים כמו' כי בו שמח ורגש: ובسور ביום צומה • דברו ענות לכל נפש: טוב עמה אשר • להה היום יריש: כי בו ארבע עקבאנן • רברבאן אתחכש: היא שבתוכן זכרון • תרעה מקראי קדיש:
נסתכל להה חדש השביעי • דברו סובר לכם: וכו' תשmeno סני • בכל מושביכם: דו שבע החדרים • בו מון אסנילם: | הו ראש תשעת ג. 83. יומי התשובה • דבון סלחות לכם: והעשורימנה כהו' • וכו' תענו נפשותיכם: כמה אמר אלה • על יד רום נבייכם: בתשעה לחידש בערב מערב עד ערב • תשבייתו שבתוכם:
סודים רבים עד מותר • תמצא ללא אליל: בוה חדש השביעי • דלחדרים כלל: הו ראש לשני השמטה והיזבול: זה מירן צדיק • בחבן קדרש נדי': חשבן קשתה אשר • מהן לו בו אסניל: אסנلن בו במועדים • ועל אמיה לא אבדיל: על זה תמיד נורי לו • ולשםו ננדל:
עשרית יומי הסלחות • נדברון בכל טוב: אנן ימי הרחמים • ימי החסד והטוב: בגין נתהר מכל טמא • ונקי מכל חוב: ובון נעמד בצלוי. פני יהוה היהוב: ונחפלל ונימר • אדרני יהוה שוב: מהרין אפרק והנהם • באברם ויצחק ויעקב: ובעמל עבדך משה • דאמר פני נידל שוב:
פתח תהוותה פתיה • ביום צומה פנינו: טובין נערבר בו • ונשוב מון עוניינו: ונחפלל אל מון • וニימר במיירינו: אדרני יהוה • קבל ציאמוני: אדרני יהוה • סלח לחטאינו: אדרני יהוה • נפש צרינו: וסלחה לעוניינו: ג. 84. ולחטאינו ונהלתו:

צומה רבה אתחפרש • לישראל עמו: עד יהיו טהורם • וכו' בנציר יצומו: כל אמיה לנו צומין • אלא להה לא ידמו: טובין ישראל • התהלהות תרימו: על מזבח הצלות • ולמרבון חרומתו: וטובי העשקים • המדברים בשם: ונעם ישיב לצרו' • וכבר אדמת עמו:

אשר לו השם הנכבד :	ברוך יהוה אלחינו .
הך מוד לאוי ועובד :	רבבי לרב שמו .
ויסתנدر ווישתעבר :	יתකדרש שמו ה Rams .
בתקון העובד :	עשה התמחות .
זהו בנדלו בדר :	קדром קעים קני .
ורחום וחנון נכבד :	בריו ברוך יצוב .
ולרבותו נסגר :	לשמו רבבי .

f. 82

גלונו בחילה . דו מרן רחיה : דברא בורהיה . באשתתי יומיה : באמריות עשר . ברבות תמחיה : וחתם הכל באדם . ויהי לנפש חיה : ואנחנו בגין עדן . בDAL פקדיה : ושבת ביום שביעיה . מכל עובדיה : דו זימון לכל מועד . ונגנד לכל קדשיה :

דמע כל ימים שבתיה . דיהוה אפרשו : בעשרה אמריות . בשמו אחכניות : מה רבו מן יום . מהו מבו ומה דבשו : טובוי מי ישבת בו . מן לבו ונפשו : כי הוי יום עצום . דאליהם קדשו : ושרר קדישותו . על יד משה אישו : שלום יהוה עלו . בצדתו ורמשו :

האן באת משה . הנבי הנסי : דבחרו מרנו . אלחים אל קני : ומלה פה אל פה . מותך הסני : ואמר לו משה משה . ואגיבו הנסי : ומלה עורי . למם מדבר סיני : ונתן לו תורה . קדש כל אלףני : | ברוך יהוה נותינה . לקהל קרייש בני :

f. 82b

ולית כחוב רב כוחה . מן שוטיה הולך : על יד משה הנבי . בן עמרם ויוכבד : מה רבה שעטה דקבלה . זה הנבי הכאב : על רישעה דטור סיינ . וכל עמה מצטמד : בחחיתת החור . ותחהר כלו עשן ולפוד : אש ענן וערפל . ומשה הנבי עמד : והמלאים אמרים . יהוה מלך ועלמה סחר :

זכור אה ישראל . מה פקרך מך : מן פקדים רבים . בקדוש ספרך : על יד נביך משה . מלמד וספך : ואסגול בחרנויות . קדש כל טברך : ומכל אמי עלמה . קדרש ובחרך : יהוה יברך אתך . וירבך אמן . ויפרך : והיה לקהל עמים . מאל אביך ויעורך :

חוי עולם לאשר . שמר מימר אל בריו : ואלה לו יוקר . וישם נן עדן מעבריו : וצליה עמליו . וונפש צריוו : ויבד דבביו . ויעמך אתריו : ויקום כל ברכת . קדש כל ספריו : ויסעדו על קוממותו . פקדיו ונוריו : הא טובי למתקומם זה . דרכן טב מדרכיו :

דו למועדים שני: ובו נהג אל תורה טבה . מכון הקדשי: ונתΚבָל ברכתה רבתה . מפמ' לבוש הקדשי: הכהן הנגדל הקדוש . קרש מן קדשי: יהוה יגְלֵי משבנו ביומיכון . בעמל הנבי משה: ובן ישמר חיכון . אהמן אנה מחכני:

סלח לעמך ישראל אשר פDIST יהוה :

רד בנן אנה אחוי עד נבואה אל אחריו: הסכחות בטוב לבב . וחתת טלה נשדי: ונשתי מן נסך היין . וניכל מן טב הפרי: וכל יום מן שבעת החמש . השמח יסני ויפרי: אל يوم השמוני עצרת . שבע מועדייה במספרי: יחניכם בון אנה ישראל . אה עם הישרי:

סלח לעמך ישראל אשר פDIST יהוה :

שוב עלי אה ארני . אלחינו האל: שוב עלי אה ארני . וرحم עמך ישראל : וחשיב לנו רצונך . על הרגניות בית אל: | ולא תפיר בריתך ממנו . ^{ט 18 ג} ואנחנו לך נגאל:

סלח לעמך ישראל אשר פDIST יהוה :

תנים יומה תנים יומה . אהמן אנה שרוי: בזאת צלהות . מן כהן ושמורי: בחיכון לא הסכו עלי . בקצירות מימרי: כי אני פינחם מפינחים . דמיותיבת פינחים אקרי: מה פתרתי זה . אלא במדינת דמשק בעקרו: יום רביעי . כי מן חדש תשרי: שנת הטסדר . לממלכת ישמעאל במספרי: קדם נחתם המכימר . נדרש מן מרוי: יגלי לנו משבנו . על קדרש כל אחריו: בשלשה האבות .ומי לחלמיה פתרוי: ובתפלות נביה רבה משה .DKבל חמשה ¹ ספרי: ותנים יומה מאה שנה . אהמן אנה מסתדרי:

ازן כיהוה אלהינו:

² عليه ايضاً شيرة تليف المرحوم العم الشيخ مفراج ابن العم المرحوم
الشيخ يعقوب المفرجي رحمة الله

ראש מימרי אקרי .	בשם יהוה אל עולם :
גורא נכבד נתן .	אל שדי אל קעים :
	יהוה שמנו .
	ישתחבה ויתרומים :
מלך כל הרוחים .	לית לו סוף ולא סכם :
	ראה ולא מראה .
	וחמשפט לו מתקומם :
ברוך שמו חמיד .	בכל לילה ויום :

¹ קרש כל 55 om. this piece.

² Cf. Heidenheim, Die Samaritanische Liturgie, p. 49.

שבועות . רמספרון עליך לאוי : והך זה שבע החדרים . דברו אתייל אדרון: משה חנבי: בשעה השבעית 'מן יום השבעי: אמרנו ותמאה ונאמר ותמאה

ליהוה נתן תשבחן . ונקריב קרבינו: על מזבח הצלות . ונងzieר יצירנו: ג. ורים צבעתן . ונימר בפיינו: וסלחה לעוניינו . ולהחטאותינו ונחלהנו: ס[לח] [עמד] [ישראל] [שר] [דית] י[זה]:

מן חסידך נדרש . חפתח אלינו: תרח רחמייך . ותנתן לנו: ברכה תמיימה . מריו תברכנו: בעמל עברך משה . בן עמרם נבינו: וסלחה לעוניינו . ולהחטאותינו ונחלהנו:

סלח לעמך ישראל אשר פרית יהוה:

נקרא ונאמר . ברכיות הפם: ונשלם על הרמען . משה בן עמרם: דאפריש לן על ידו . מועדים וצייטם: יעברו علينا . בשמה ובשם:

סלח לעמך ישראל אשר פרית יהוה:

סלח לנו מריו . ולאבותינו בחסידך: כי אנחנו . כהן עבדיך: נשאלך תזכור בירית . אברהם ויצחק ויעקב עבדיך: ותקים לנו משכנן . על קדש מסגניך:

סלח לעמך ישראל אשר פרית יהוה:

אה יسرائيل צלי . מלב ומונפש: בזה היום הקדוש: כי זו יום חריש: השבעי ובו מצטמוד . ממועד מקרא קדש: טובך במשמו . אה עם סגוללה וקדש: וימי הסליחות עשרה . מה היום לון ראש: כי אמר עליו יהוה . בכתביו הקדש: על יד עבדו משה . דלעפרלה נש: בחריש השבעי . באחד לחריש: והיה לכם שבתון זכרון . תרואה מקרא קדש:

סלח לעמך ישראל אשר פרית יהוה:

ג. פתחו פמיכון . בחשבחן לאלהיכם: ואימנו בו . ובמשה נביכם: ובכתבו הקדש . דברו אמר לכם: בחשעה לחריש בערב מערב עד ערב . חשבתו שבתוכם:

סלח לעמך ישראל אשר פרית יהוה:

צומו בנציג ליהוה . רחום הרוחמים: ואדרשו השובה . מן עצום העצומים: ואמרו אדרני יהוה כפר לנו . כן מיינ² האשימים: עד יקים לוכן מימרו . בספרו הרומים: יפתח יהוה לך את אוצווי . הטוב את השמים:

סלח לעמך ישראל אשר פרית יהוה:

קום בנזה מהה מקום . בשמה ובשי: עד נקדם על מועד חנ הסכונות .

אהיה אשר אהיה . ברכו לשמו : ברא הכל בandalו . ולית לו בכל רטו :
והו ביד בשלטנו . מה רבו ועצמו : לו אמרו שירות . ולשמו רוממו ; אהיה
אשר אהיה . אין שם בשם :

יהוה אל רחום וחנן :

אהיה אשר אהיה . תחרבי ותתורי : אתה אל עליון . אל ראה אל שדי :
שםך יי' ה' יי' תמיד לך נורוי : כאשר אמרת . ואין מצל מידי : ראו
עתה כי אני הוא : ואין אלהים עmedi :

יהוה אל רחום וחנן :

אהיה אשר אהיה . נבור הנגורים : נדול מכל גנדול . נורא הנוראים : ברא
בחכמו : את כל הבוראים ; ישתחב באירה דין ברא . ואת הבוראים :
אהיה אשר אהיה . נתן כל איקרים :

יהוה אל רחום וחנן :

אהיה אשר אהיה . הכל מפרק ירא : ודרש ישועתך . ומפרק אליך יברך :
עשית אדים בנדליך . אה אדורן הנגורה : והנחתו בן עדן . לעברה ולשםורה :
אהיה אשר אהיה . אל נדול ונורא :

יהוה אל רחום וחנן :

אהיה אשר אהיה . הנבור והנורא : דברכת יומת שביעיה . ושםת אותו
קדישה ויקירה : וקראת לו שמות . נכבדים עשרה : קדושים ויקרים . כל
חכום יספירה : הנגדות לך יהוה . אדורן הנגורה :
יהוה אל רחום וחנן :

f. 80

מן דברך החפלות נזא . ואל דברך זה המועל נערב : מועד קדש כבד .
קדשו אל ישר : וביאר קדושה . על יד דמע כל הבשר :نبي' שמו משה .
בן עמרם אשר : אתנבה בן ארבעים . ושלשים ועשר : כל נביותיו צדקה .
ולית בה זור ולא שקר : טובى הנאמנים בו . ואוי לכל סורר :
יהוה אל רחום וחנן :

חדש השבעי יהוה . עקובאותו רמה : מה טבו מועד חדש . והוא קדש ואנשמה :
ובעישור ממו . אתקורי יום צומה : אמר בו יהוה לנו . בכחכו הרמה : על
יד עבדו משה . קטף כל נשמה : בחידש השבעי בעשור לחידש . תענו את
נפשותיכם :

יהוה אל רחום וחנן :

כי כל שביעי קדש . וקדשו בקדש כל כתבי : הר יום השבת . כי הוא
לימים שביעי : ובשבועת יומי המצוות . ותחנן לטורה בשבעי : ובשבועה

רבע: ובו מעבר קרבנים¹ כמה מין מצה²: ובו אתחדשת השמחות³ יום מולד משה הנבי: ובו תרתי נן ערן פתוחים⁴ אלה דרוש קום וחביא⁵: | נוצר הנפשות והrhoחים⁶ וטהור הלב הוי: עד תקdem על היום העשור . דבריו אודמן כל טוב⁷: רשות יום הקפור⁸ הא טוביה הוא: עמה בו צלאים קראים⁹ בקדש כל כתבי: מערב עד ערב בלבדים יראים¹⁰ עשו מה בו לאוי¹¹: לון נן ערן מעתה¹² ובתוכה מושבי: בקדשו אתה העדרה¹³ חפטו למי אתך חשוב¹⁴: וישמו מועד מברך עליכן¹⁵ אתה מון אתה אלקיך¹⁶: ומאה שנה לבון¹⁷ ולבן[נ]¹⁸ אמן ישובי¹⁹: והמוסדים דاشתרת²⁰ יעברו עליכן בטובי²¹: בעמל הוכאים ובן פרת²² דוחותון לא תכבי²³: ובعمل בן עמרם יווכבר²⁴ דמע בני לוי²⁵: ובקרוש ארך אפים ורב חסר²⁶ דלבל טוב מצה²⁷: תנים יומה מאה שנה²⁸ סדרה דאנה בהלבן²⁹: מון שמרי וכנה³⁰ ישמר יהוה חיובן³¹: ויזמן לובון כל טוב³² בסדר מועדיכן³³: דמנון זה מועד חדש השביעי³⁴ דעבר בטוב עליכן³⁵: העשו אותו מאה שנה³⁶ אתנן ובניכן³⁷: זיגלי³⁸ לכם משכנה³⁹ על קדר טבריכן⁴⁰: ותשכנו לבטח ותהנו⁴¹ אמנים באתריכן⁴²: ולא תראו אמן גנו⁴³ בסדר מועדיכן⁴⁴: וכן ישמר חייכם כלכם⁴⁵ מון ספק מכם וארכן⁴⁶: בעמל הוכאים ארשיכם⁴⁷ יוסף אביבן⁴⁸: ובعمل משה העברי⁴⁹: והמשחים כהניכן⁵⁰: וחתמת טירמי⁵¹ כן יתרתי חיובן⁵²:

جوابه ויעבר יהוה על פניו ותמאמה

ויתמר⁵³ דראן رب חילך דבן פקר וכי בשם יתרביכי⁵⁴ כליה⁵⁵ וקטף הטבעת⁵⁶
שםיש ושביעי ושבת ופסח כפר והואEDA
ויש אליהם את שני המאורות וננו⁵⁷

ויסקו מון הטבעת פי אתי⁵⁸ איבניד יהיו ז'ית וזר⁵⁹ בחשעה לחושך
וקרנצה⁶⁰ תלאג⁶¹ ויתמר נשוי כהלה⁶² כליה⁶³ בית ויבית⁶⁴ ויתמר שירה חסירה
טובה תשתחמה שירת השובה מן מיר אדורון הכהן הנדול פינחם רצון
יהוה וסליחתו עליו אמן⁶⁵:

אהיה אשר אהיה⁶⁶ אחד בלא שני⁶⁷: בדר נכבר דיין⁶⁸ קרי אני אני:
רחום וחנון אדורון⁶⁹ אל שדי אל קני⁷⁰: עצום עובד חכום⁷¹ לית לו אחר ולא

פנוי⁷²: | אהיה אשר אהיה⁷³ נקרא שירות בכל לשוני⁷⁴:
*יהוה אל רחום וחנון⁷⁵:

¹ כ"י בשם להלה חוללה ותמאמה 0 5.

² As above, p. 435. 0 5 gives

the stanzas in full. 0 5 ins. ³ فوق وقت ولיה רילך 0 5.

⁵ L 8 om. and so afterwards.

והארץ ומולואה: לאלה דשלח מי קרן עור פניו ויתן את המסוה: לאלה דאמר על זה היום שבתון זכרון תרואה: לנצחו כל קרביה וממן עד לעלם:
תלו ידיכון ותעמה

נזכר בשם יהוה . רב חסד ואמת: ונחפלל בזכאי עולם . ובמערה לוֹן
צמתה: ארשם בעל שיבת טובה . דברת עמו הברית: וממי אתחעד על
המושבך . ואתפָשַׁר מן המאכלת: וממי הלק ארץ בני קדם . ובשתי נשוי
שרת: וממי חלקו מן אביו שכם . דליך בת פוטיפרע אסנה: וממי קיבל קרש
ספריכון . דאמלל מעל הכפרת: הן ישמע קלין רצבעהכון . וופתח לבונן
טב דלא:

אלחי אהרן תלים משה . דהאה הברכה יפרטה: על ישראל עם מושיע .
ובידיו הקרבנים שחوتה: פני משבנה ויעשה . סדר חקotta ומשפטה: בעמללה
אה עמה מתחכני . ישם לוכן פליטה: מכל עקה ושרבט . וישבנכם
בבטע: ובגנד המאהבה עליך יפשיט . ופדרים הירחה בכלך יטעה: ומיהוביתק
תהי במעלה . וסדר דבבר' למטה: וענני הרzon עליך יטלה . ויסלח לך כל
חטא: וישמע לך כל נקא . ולא תראה לבטה: ועניך אמן יפקח . ומימרך
תהי מתקשיטה: בעמל השלשה והמלך . וממי לשמיים ידו נתה: ובקדושים מן
שם רחום וחנון ארך . דו דיאנה קשיטה:

אלחי אלעור ואיתמר ופינחס . הכהנים המשחים: בעמלון יהי לך מפעם . 66 פ.
מלך אשר אתם חטאיהם: וויתחר מכם הנפש והלב . עד תהי חכמים
ונבונים יודעים: ותראו המשכן נציב . באדרנו וקורשו והבריחים: והרצון
יתחרד . ולקרבני זבחים: בפתח האל מועד . וקול' העזרות תהיה שמעים:
הכהנים בן יתקעו . וווקנים השבעים: בכם ימצאו . ובתיכם יהנו מלאים:
מלך טוב וחסד . ומן הווחב שלשה¹ גבעים: ותשכנו לבטה ואין מהריד .
וכל הגנים מכם יראים: ותאכלו מטנד תבואה שימוש . וממנגד גראשי ירחים:
והברכה עליך תחפרש . עד חמיטי למנן הוא אחר הרחים: בעמל שלשה
זבחים . ודקנאהו שר הטבחים: ובעמיל דמע הבוראים . מקבל תרי הלוחים:
חדש השבעי חזה . גלני מתרבבבי: לביש נור עוז . מן חדשים שבעי:
מה טבו מן חדש . מועד קריש רבבי: מאוריון תניר כשמש . על ישראל
לא חכבי: ראשו שבתון זכרון תרואה . מקרא קריש ושביע: לישראל בו
טב מנוחה . למה בו אקי: מן טובות חסידים . למנצורי הלבבי: דיבעדי
טב עובדים . וישבקו סדר החובי: כי הוא חדש תחובתה . למי לעונותון
לא ישובי: וכו תחקלל ملي ברוכותה . ממפ בעל המותבי: וכו סלחוי
כל חטא . למי חטאון עובי: והוא ראש שנת השמטה . ומן המועדים

¹. او שלשה סאים הגדוلطמאגי. In marg.

עווי זומרתי ומני;	היה ויהיה .
فرد פלי מן מצפה העני;	לו אהיה אשר אהיה .
צער צדיק עני;	זואן זכור זכותו נכברה .
קדום קעים קני;	חיה לו תמיד .
רבתו לא חטני;	מהור טרם לא ימלט .
שמעיו לא באוני;	יהוב יעוב ישפט .
כי כל דרכיו משפט .	תמיד בכל העדרני .

ואתני ברבונן . לאל עווי זומרתי : ואפרט לו כל שירואן . ואקד ארצת בפתחי : וארים לו הצבעים . ואמר קמי בשפתיו : אה רבנן מנך אנן בעים . תרחש לדלותי : יומם דנקום קמייך . ולא תחסך יתי : רחותך ורחמייך . שעטה רבה תקום חשבתי : כי לית לי שם מפץ . אלא צדקתך הסבל יתי : תרחמני ועלי חרצי . ואנחם על רעותי : וקמייך אכזרו בממלליך . ארתוי ארתי מרוי ארתי : ושים רחותך עלי . ושמעו אשמע עתקתי : כי צעקותי אליך . ומנק תמיד דרישותי : אה מן רחצוני בר וולך . לשועתך קויתו :

כ ה' כהן צבעין בנזיר . לאל קשיט ומשבח : המלך ההדר . עברוד עלמה וככל דביה : בששת הימים . ושם הכוכבים נציבה : ברקיע השמים . בתקון חכמה רבה : ובצמאות הירוח והשמש . בקשייטות מהשבחה : תקום עלת החדש . ותהי המועדים מחתיבתך : ואדם באראשו היה . לנדו ישבח : ובא ממו זרע יה . עד אתנלי כוכבה : ממו עלמה אניתה . והשימים והארון ומה בה : בנלו אתbara . ואוזרעו בעכווזו חוריבה : אמת דברו . ונתן לו תרי להה : עם קדוש ספריו . וחודיען ולן צאה : במשמר המועדים . דמספרון בכל שנה שבעה : ושם זה מועד חדש השבעי איקריו כבדים . ושם בעשורי ממו יבא : יומה רביה יום צומה . יום שפיר חסיד טבה : דברו יסלח לנו אשמה . ויושיען מכל חועבה : על זה תשבחן נשים . בדכיות לבבה : ומנה נדחלה :

ויתה נرحم . ולה נשחבד ונשבח :

זה הוא האלים מבורי הברים : י"ה ה"ה רbatch עמו ישראאל מלכין כל הגנים : י"ה ה"ה דשלח משה בן עמרם מקבל הלווהים : י"ה ה"ה דאפשר לן על ידו מועדים ומועדים קדרשין גלוים : י"ה ה"ה דשם מן כלילן דין ירחה שביעיה רבוי תרחי נון ערן פתחים : י"ה ה"ה דעקב יתה באربع עקו[באן] קהוים : י"ה ה"ה דשם בעשריו ממו סליחות לנפשות והרווחים :

ה' חלו ודיכון ו tame לרביה ו tame

ט' 5.

לאלה עוי חmortyi ויהי לי לשועה : לאלה דרhamio ערפים על השמים

והמאבה פרנים . והות גלניין רביאנים : בעמלן ישכם תהת צל קורת
חמיין . בטח בדר שכנים : וויכר לך קיאמו . וישא מעלה כל קצף ונגנינים :
וישאך על כנף הרתו . ושם עובידך מתקנים : וויספק מן טבוחו . כל יומ
עשרה מנינם : וישמע שיאלק ונקרך¹ . ויסלח לך כל חטא ועונין : ומן המהין
ירפאך . ויטיב לך העקבנים : | בעמלן חלכו בדרך הטוב . ודמע כל
מיינים : ובקדוש שמו האחד הייזוב . נתון המתנים :

אמן אהיה אשר אהיה :

מה טוב זה המועד . דגליין רבי : דאנשא ואכבר . דו חדש השבעי:
דעקיב בארכע עקובאן . בקדש כל כתבי : ושם בעשיין ממו סליקן . דיתפרש
בו לתחבים מיתובי : ושם בו תחעבד קרבנים . כמה בתורה מצאה פר בן
בקר ואילים שניים . ושבעה כבשים מתרבבי : ושביעי עיים אחד לחט[את]
לכפר עליהם . על כנות יתובי : מלבד עלת חדש לכם . ועלת החמיד
מתיתבי : יהוה מביך עלייך . ויקבל ממך כל נדר ונדרבי : יאדור יהוה פניו
אליך . והברכה לך יצאה :

אמן אהיה אשר אהיה :

תנים יומה מאה שנה . עבדון יימר לוכן : סיעתה המודמנה . בזה
מקום חפלותיכון : תחחנו אה ישראל . בזה המועד בשמחיכון : דו ראש
לשנת השמיטה והיובל . כמה במדיעיכון : תעשו אותו בטוב . אthon וקהליכון :
ותראו המשכן נצוב . על קדש אתריכון : וכן ישמר חייכם לכלכם . אthon
ובניכון : ואמור המימר עבדכם . עבתה שמשיכון : ישול צדקתכם . חפשטו
עדרו בינייכון : עד יקרה לכם . בטוב תעשו מועידיכון : בעמל הזקנים
השלשה . וויסוף אביביכון : ומואר נביותה ושםשה . והמשחים כהניכון : בהט
אמן אמן . יהוה ירתוי חיבון :

אמן אהיה אשר אהיה :

ויעבר יהוה על פניו ותמאה

² عليه أيضاً شجعوا من قول العالم العلامة العـم المرحوم الشـيخ مـسلم ابن مـرحـان الدـنـقـي رـحـمة وـنـوـنـا

אפרט ملي תשבחתָה .	לְאֱלֹהִים אֶל קַנֵּי :
בריו כל בריאותה .	מַקֵּם כָּלָה מִן חֲסִרִי :
గָדוֹל נְבוֹר נָאֹתוֹ עַצְוָה .	נְתַנֵּן חֲמֻתִינִי :
דיין דבוק דעתך .	סְבּוֹל תְּחִתָּתִי וְעַלְיוֹנִי :

¹ Cf. Exod. ii. 24.

² O 5 om. this piece.

אוקראן יקרים עד מותה: מנון זה החדש השביעי · דגנניו יתר: דעקב בארבע עקובי · בקרש כל ספר: ושם בעשרי טמו כהיר · דבריו התהבבים תחורך: ושם להם מן העונות דרור · ומן החטאות ואשם ¹ כופר: אשיך f. ישראל ליהוה תשבח · بكل רם גלי וסתור: | אל קשיט ומשבח · אל צדיק

ושיר:

רבותה לה:

יהוה הוא האלים מלך כל רוחיה: י"ה" ה"ה" דבחר ישראל מלכין כל אמיה: י"ה" ה"ה" דשלח משה רemu כל נבייה: י"ה" ה"ה" דaphaelן לו על ידו מועדים וכל רישי יರוחיה: י"ה" ה"ה" דשם מנון דין ירחה שביעיה דגנניו יה: י"ה" ה"ה" דעקב יתח בארכע עקובאן בקדש כל תהביה: י"ה" ה"ה" דשם בעשרי מנה יום סלהיה:

חלו ידיכון ואמרו ותמאה לרבה ותמאה

לאלה הנדרי בקדש: לאלה עצמתה בחכמו בין היהת והמשמש: לאלה דבחר ישראל ומלבין כל העמים לנו קרש: לאלה דאסלון המועדים בחשבן מוחפרש: לאלה דאמר על זה שבתוון וכברון תרעה מקרה קרש: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ותמאה ישתחב אליהם

f. 73^b אקים פני יהוה · אלהי ומרוי: ואתפלל בוכאי עלמה · בנציר יצרי: אלהי בן תרח · דאמר על אשחו יפת מראה: ואلهי מי ברכו בורע · ואמר למלאכים ראו ריח: ואלהי יעקב ישראל · דאמר ימי שני מנרי: ואלהי יוסף בן רחל · דפתר חליטים תרי: ואלהי רemu הבראות · דקבל קרש כל ספרי: בנדרלו ישמע כל הצבעות · יופתח לבון טב אוצריו:
בצדתו אלה רחמן וורתאה:

אליהו אחרן דבמישנה שרת · ולכש מעיל ואחדוד ונור: לכבוד ולאחפורה · וברך עם ישר: בעמלו בדרכ ויליכך · ולברך ליראתו ינור: וברחמיו יסמכך · ולא יקרב איש זר: ויתן לך ישועה · וילבישך מן רצונו נור²: ויכלך מגניד המאהבה ומלאאה · ומן דרך הרע לך ישמר³: ויצליח את עמליך · ויברכך ולך ישמר: ישמרך מן עלק · בכל עת יתנבר: בעמל השלשה וחמלך · ורemu כל הבשר: ובקדוש מני שמו רחום וחנן ארך · אהים ורב חסר ואמת נזר:

אמן אהיה אשר אהיה:

אליהו אלעזר ואיתמר ופינחס · המשיחים הכהנים: דכל מן פרדים היראה

ויתמר נברך והמוספ' בה: והוא הגד

מועדיו יהוה אשר תקרו ותمامה בחדר השבעי באחד ותمامה בחשעה לחדר בערב ותمامה יברך יהוה וימשוך ותمامה בריך ומברך עליינו ובראשינו ותمامה יהוה אלהי אבותיכם יסך ותمامה

ויתמר אליו אברהם לך נברך וירא ישראל ותמאה ואו ישר נceil בית וbeit זב. f. ויחנו אל הטעעת בשני מכתבים וימר גדור הכהנים ראש חללוות ותמאה ונילול לך נבייע וילבו שוב מחרון אהך וכי בשם ושמע ישראל וחומר אדריך עלנן מון איביזיל עיר ש. ת. וадא וافق הסבית יقال منها איביגידיה זייל עיר ש. ת. ומרי בעמל חליי שלמיה בית וbeit וילבו וינחו ויתמר שבחו מן מיטר עבר יהוה בן אברהם עבחה דמשק: ירחהמו יהוה אמן:

אפרט ملي תשבחן . למנן דו לעלמה עבור : וארים לו כל מקראן . ואהוה פניו סגוד : דצערני מון חסרני . וווע לי לכל בלום סעוד : ושם לי מדע איארוני . דורך הטוב ושם לי תלמוד : למונדי תורהתו . ומיה בה מון גור ופקוד : ואודיעיני דורך דעתו . עד יטרד כל מרוד : על זה לאַאי אומטו . בניציר ובשבובוד : דו אללה דלית לה דמו . דברא בורהיא לא על יסוד' : | באשתטי ^{טב} f. כבבו : בלא תננית ולא סעוד' : וברא אדם בריה יה' . ואלבשו מון אימתו ווומיה . ונוויתו מון ארבע אקרים בנטה . והכל פניו היה ננד' : וירא אליהם את כל אשר עשה . והנה טוב מאד :

*רבותה לה²:

ואתני ברכואהה . מלך ומונש : לעבוד פלאיתה . הנארדי בקרש : דubar
 כל בוראה באצעע . דו ירוש על כל ירש : מן רישה ועד עקיבה . ויתב³
 זובנן וכחן : וברא רקיע וקרוא שמיים . ושםנו בין מים וממים מפרש:
 ולמקהו הימים קרא ימים . והארץ קרא יבש : ושם כוכבים מנירים . יומם
 צלילה חמש : דמנון תרי מאורים . הנдол יתקיי שםיש : והקטן יתקרי ירח .
 ממישלים בעפר ורמש : על תריין תחביי המועדים סדרה . בחשון אמת
 וקדש : על זה נרבי שם יהוה . ונימר בלב טהור ונפש : מי כמוך באילים
 יהוה . מי כמוך נארדי בקרש :

רבותה לה:

לאלה אלהיה . הצדיק והישר : מלך כל רוחיה . חודה דלית עמה חבר : נברכו ונשבחו . ברכיות הלב והפרג : דברחר ישראל ומלאו . מון כל חסיד וואקיר : אשרך ישראל אשרך . יהוה לך ממן ועוזר : רבמוציאדים קדושים

מכם וביתו: יהונתן מברכין עליכן . ועל סדר קהיליכן . וישבו שנים סנים בימייכן . אה מון אהנה אצטמתו :

אמון אהיה אשר אהיה :

٢٧. ^{f.}
عليه أيضًا بيت مفرد من قول المرحوم العـم الشـيخ مرـجان
الـدـنـي رـضـون وـنـو

חדש השבעי הזה . מה טבו מן חדש : חדש טבן חסיד . מאוריו
בשימוש : על ישראל יופעו . והוא לשנת השמטה ראש : מה טבו מן ריש
ירחה . דעל עורנה אננס : וארבע עוקבאן רבבאן . מרן לו אפרש :
באربع עקריה הבריה . רוח ומים ועפר ואש : ראשי שבתון זכרון . תרעהה
מקרא קדש : ושם בעשרי ממו . סליחות לכל נפש : אתקרי שמו צומה .
קדשו אתחפרש : בו תרח נן עדן פתיח . למן לעונתו ירש : ויובח התאחו .
ולשובה יחרש : יקלמו יהוה עליכן בטוב . ועתיכן ינש : והמעדים
דבתרו . יעכרו עליכן ברגש : ויגלי לכם משכנו . על ההר הקרש : ומפנייכן
כל שנא . הארין יכש : וישיכו מועד מביך עליכן . מי אהנה אתחנש :
בעמל השלשה יוסף . ומוי לרפהה נש : ובקדוש שמו הנדויל . הנדרי
בקדש :

אמון אהיה אשר אהיה :

٢٨. ^{e.}
عليه أيضًا بيت مفرد من قول المرحوم العـم الشـيخ سـعـد الدـين ابن
كـثـار رـحـمة وـنـو

זה המועד הטבן . מביך על קהילינו : | המודניים אהנה . ובכל אחותינו :
תתחנו אתנן בו . ומאה שנה תעשו : ותקרו על יום הכפור . בשלם
ואימנו : וחתהרו מכל טמא . ותתנקו מכל עונו : והמעדים דבתרו . בחם
תתחנו : הסוכות והשmini . כליל מועדיינו : ישבו ביוםיך . שנים רבים
בשדרכנו : ופתח תrho לוכן . וישקוף עליכן מעונו : ויבך כל דבביבן .
וירחק מנוכן כל גנו : וישמר יהוה חייכן . כל אב דמכם ובנו : וירחם
מאתיכן . הסנורים אל קרש טברינו : ונחתם זה המימר . ונימר בשפתינו :
ברוך אתה בחסוך . ברחמייך עני שיאליינו : ברוך שםך בפיינו . וכפי כל
קהלינו : ובספרך הנדויל נלמוד . כל ימי חיינו :

גואס יתברך אלה ולית כהתה רבתה לה . בכל הימים רבתה לה . סני
מן רבתה לה . ישר ותנים יומה . וברוך אלהינו . ישר ותנים יומה . וברוך
שמו לעולם :

¹ O 5 om. this piece.

ובצלמו ומודעו . על בוראה אפלוֹ . וחוץ מלך אנחו : בפרדים גנחו : מכון
שםו הר אקר מוקר . פריו גוים נדלים עד מותה . מתרשרים דור בדור
דר . דרים ילכו ודרים ייתו : מנין שלשללה תורה . עשרה ועשרה . אחרם
בן תורה . דרמת זכותו : ורואה בו אלישתא . ונביותה מנה' אתננדת . מן
נבר אל נבר עד אמתת . אל מי אהבשו העולם במציאותו : גוני בוראה
בלם . יום מולדו אתחעשה בנים . שמה רב וככל מהם . אמר מימר
בגילינאתו : מאו מה אולד . מקרב יוכבד . נור בעלמה אתחדר . נבהלי מן
מעמיהו : כר אתNELי זהר . בלבול ולבע | והמשיש והירח . לידה אכפתתו : ^{f. 69.}
ואמרו זה נור חסיד . דוחה מן זה הילד . התבן אשר הביביר . אלה
מייחוביתו : וזה האנשיא . העשה המושיע . אשר שמו משה . הצדיק
בשליחותו : לאלה הוא השליך . ועל ארדה אתNELי . כל סימן ופל . ולית רב
מן סימני ואחותו : סימניינו נוראים . ותחמיו מחמחים . ונום כל הבוראים .
יסיריו בנביותו : דו נביה דלאם . ולא יקום עד לעלם . מכל מינה דאדם .
אנש כהות : מן מדמי אליו . מן אמתה לדרכיו . מן שרא בתהבו . מן
עשה הר עשותו : ולנו אשתה דרכם . כהה הר טל רסלם . הוה תחתיו חמס .
ולאAncatto : ובעננה אתכסוי . וסלק בכסי . | וקעם בין אכלסי . שומיה ^{f. 70.}
וanon סביבתו : וברביאן רב ההה קעם . ולערפהה קדם . והכבד עליו שלם .
cdr בא לקראותו : ואתייצבו שניהם . לא שלישי בנים . וההה כל אחד מהם .
יגלי לחברהurdoty : ומישה נביה ראם וסלק . וסב מן אלחותה חלק .
ועור פניו דלק . ואדיית עלמה מן נוראותו : וכד אמתה אל לב השמים .
עלמה תחמים רמים . והיו תמן קעמים . מלאים בחשימותו : ובכל הקדש
אלבישו מרוי . ופה אל פה דברו . הר עטם חברו . ואמינו על ביתו :
ונחיב רב לו אושטם . מלוי מן חי עולם מלקט . הוריען בו הקשט . בפקודיו
ונוראותו : ומן כליל מה בו ביאר . קרווש יום שבתה אשר . שמו לקדשים
אקר . וכל קרווש מן קריישותו :דו לכל קרש שרש . וכלל מועד ראש . ^{f. 70.}
ובכל שביעי אופרש . ואתקדש על אורתו : מנון זה שביעי חדים .
ראיקרי מתחפרים . וטובי לא מתחנים . ולית בחדרים כהותו : מה טבו מן
חדרש . דאתקדש ואתפרש . ונקי שבתון ומקרה קרש . ומן כליל נקיובתו :
וכרונו וחרועה בריל . יתקע בו שופר יובל . בין צבא ישראל . עם יהוה
ועדרתו : עד יתיכנו לשובה . ויישוב כל מנון שובה . ויוזב החטאתו ; עד
יקדימו בשלם . על יומה דאתעצם . דעקב שמץאים . רלית ביוםם תשביתו :
ומה בתרו מן המועדים . הרמים החסדים . רבען תהי חדים . כל אחד

עם קדשו . היום שבת ומועד : ראש חדש השבעי . על קשתה מתסיסר :
חדש עבר בקדש . נלא קרשון על יד : משה ברה עמרם . דמע כל עבר :
ישמו יהוה מברך עליכם . ותחנו בו בחסר : ובן ישמר חייכם כלכם . אה
מן אנה עצמור : בעמל השלשה והמלך¹ . וממשה² בן עמרם וווכבד :
ובקדוש שמו הנדרול³ . שטור הבדית ותחסר :

אמן איה אשר איה :

³ عليه ايضاً كيمي من قول المرحوم العـم سعد الدين ابن كفار رحمة الله عليه
امين والفاتحة من قول المرحوم العـم مرجان الدقـي رحمة الله عـلـيـه

אליה נשיא אללים . דוכחו גלום . ורפאך מן מודום . ויהי לך מן
עוור : אליה יצחק דודך עליה . על הר הנחלה . ישים לך נאלה . מכל לחץ
וזכר : | אליה יעקב וכאה . רסב מופם אביו הברכה . ליביש כליל הממלכה .
ורצען עליך יעור : אליה יוסף המלך . דהוה בדרך מרו הלק . יתלי רגונה
מעליך . וברתותו לך ייכור : אליה משה הצדיק . אשר אויר פניו דלק .
ברחמייו עליך ידיך . ויצילך מכל דבר שקר : אליה אהרן כהנא . דישרת
בmeshבנה . ישים דרכיך⁴ סקפה . ויסני לך כל אייך : אליה נשיא נשייא
הלים . דכהנתו רבים . ישמוך במספר הכוכבים . ויברכך לך ישמר : אליה
הכהן הכהן . איטמר הפוקיד . כל דברך דליך . וילבישך מן רצונו
נור : | אליה פינחס דקנא למך . וחמת יהוה עורו . תרבו אמן ותפרו .
ומכל לחץ לך ייפשר : ויקים לך ולכל עמך . מה כתוב בתורה קדרך . יהוה
אליהיך עמק . לא חסרת דבר :

אמן איה אשר איה :

סדרה דאהקה אקוֹו . קמי אתיתבו . ודעתכון חבו . ולמשמע מימרי אציתו :
עמו מה בו יחתפר . מן סוד סתר . רק יסודו מזכר . שם האחד באלהותו :
דברא כל דבר . מן חסר בדבר . ותו לא ידמי לדבר . תחרבי רבותו :
אמר במיטרו . כל בורואה אהבלו . ובארשותו מהרו . לידה ואצטמותו :
לכל מנון כונן וקדם . ויתבען מادرים מאדים . ובבריאות אדם חתום . לכל
גוני בריאתו :

69. f. הצלם אלבישו . והמדע רבבו בראשו . ובנשיות חיים אקים נפשו . רק מן
עפר רכב ניוויתו :

הוכאים 5 O¹
פרק 14 L⁴

משה 14 L²

³ O 5 om. this piece.

הוקם במלת ימי . וברגע אתחדר : כל מה צבת ריחותו . מאום בתר מאום אתחדר : | וחטם הכל באדם . ועל הכל לו אפרד : במדוע והמלך ^{66 f.} והמושילה . ומטרנס כל מה בארץ יתעבר : ואתקומם זה משתרם . מן כל אב למולך : מן סגיל אל סגיל . אל משה בן יוכבד : דמולדו בשבעי . מבילדיו אכבר : ולזה היה נל . כי פרעה פקד : המילדות מטרם . כל הבן המתילד : להעירים הייר תשליכון . והאלחים מסעד : כי במולדו לא ידע . רק גנוו אתחדר : ואתא אל פאת פרעה . ואיך הסתיר שימוש עת חכבר : אמרו מן שימושה . אלא ואתא היל הכבדר : הנור סני מכון . אוושט פרעה הון הוא המולד : דהנידו לו מכתפים . ולית לפרט יד : תשלה ליה הילר . מבניל הברית והחדר : דברת עם אבהתיו . ומן אנה ולעל אתחדר : מה דאתון בו חכומי . מון מופתין מצרים ואבד : סוביל ואוציא סגיל . ולסיגיל פניו נדר : אל מדבר סיני . ואשמיעו קול יהוה יפקד : בערטתי מליה . מנה ביאר משה כתב כבר : ואסגולן בו בקדשים . כל מנון על כסא ^{67 f.} יתיבו אתיסד : והכל בו מתקשר . ולודה מתילד : כי כל שביעי קדש . כמו אתפקד ; יומי הבריה ששה . והשביעי הפרד : וששת יומי המצוות . והשביעי חן אל נדר : אלון מורה . ושבע שבעות תחתבר : בכל שבוע חמוץ . ובשביעי הורד : בכור יהוה על הר סיני . ובכל עולם סחד : ושבעת יומי הסכotta . לאורה לא לעבד : נביט אל וזה חדש השבעי . דבנלו אתחדר : | זה המימר קמייק . מן אנה נצמד : בו ארבע עקובאן רברבאן . כל עקובה ארבע חודר : ראשו שבתון זכרון . למה טרם אתחדר : תרואה מקרה קדש . לישראל מועד : מה טבו מן ריש ירחח . רעל רישי ירחיה אכבר : בזאת העקבות ובהן . דיעמך לבוש בנדי שרד : לשרת בקדש . ועל המזבח יהיו עקר ² : עד יעד המוסוף . על עלה חדש יווקד : מה לאיז מוקדו . עד תסק ריחות תרחיה ותננד : רצון מאת יהוה . הנכבד על כל כבר : תלבשו ותצא בעלמה . עליך הנור מוקד : בזאת שימוש איהם . אך מלך לא עבר ; וזה מה הוא רב בר . דאתכון לך מטרם חולוד :

אמון אהיה אשר אהיה :

עליה أيضא בית מفرد اذا וافق السبت לא ايضا' רגمه וגנו'

יתרבי שם מרן . נתון כל טוב וחסר : אלהי האלים . האל המכבר : דבראו עלמה . بلا כליא ולא ייד : בששת הימים . ולית לנדרו סעד : וקדש יום השבעי ושם קדשו כבר : ושבת בה ובטל . מכל עובד דיתעבר : כי הוא יום קדש . מן טובח מודבר : וויכונן לכל מועד . ולכל קדש נדר : | ו עבר ^{67 f.}

جوابه من المقطفين

f. 55^b נן בעדן מקרם ונ"

f. 56^a וייחמר יתחלל וتمאה ודראן ממנה דכליה ומרקחה אתחו אלהן והב
לו משבחה ושבח

חוליה דנסא מיתוביות אברהום ונ"

f. 56^b וייחמר תורה ותמאה יתחלל ותמאה ודראן סיינאים ומרקחה אלהים
קעימה ואלהים יהdaeiy וישתבח:

בנידלו יהוח לך מכל לחץ ויתן לך מהו טבעי: ויאמנך ממה תירא.

f. 57^a יוושיעך במשה הנביא: ווירח בלבך נור אימנותה: יוישימו תמיד לא יכבי:
ואל זה זבנה יעורך: ויברכך יהוה וישמוך: ויהיה עלייך מברך: זה מועד
חדש השבעי:

רב אלה ותמאה וכי בשם וישרו הוקנים אלקטוף:

ואלה שמות ונ"

f. 62^b וייחמר יתחלל ותמאה²

f. 65^a וייחמר תורה ותמאה יתחלל تقיל.³

f. 66^a עבר יהוה בן שלמה עליו רצון יהוה אמן:

אליהו אברהם יברך אה קהלה . ויצליה עבדתך: אליהו יצחק ישמרך .
וירם מיחובייך: אליהו יעקב יחנן . וויטיב עקובאיך: אליהו יוסף ישם לך
שלום . ומכל טמיון וושע יפדי יתרך: אליהו נביה רבה משה . בציומה יקבל
צלותך: אליהו אהרן הכהן . מכל טוב יעמיר ביתך: אליהו אלעוזר ואיתמר
ופינחס יפצעך מן עתקך: ויסיר מעלך כל חלי . ויאסוי באשותך: ותורך
חרדי בטוב . וועני לבעותך: ותשכנן לבטח ואין מהילד . ויאמן יראתך:
ויקום לך מה כתוב . בקדוש אורתותך: ואל שדי יברך אתה . ויפרי פרותך:
ולא יהיה לך עקר . ועקירה וביבהמתך: ברוך אתה בכארך . וברוך אתה
בציאתך:

אמן אהיה אשר אהיה:

על כל מים ומיום . נכבריד שם הכבדר:

בריו על מתחדש . ומנו דיתעדך:

דמות עובד העבוד . במיםר بلا כי ולא יד:

¹ As above, p. 129, lines 2 to 15.

² As above, p. 125, lines 26 to 29.

³ As above, p. 129, line 27 to p. 130, l. 1.

בשם יהוה הנדרול נשרו:

¹ צלות לילת מועד חדש השבעי רמשה:

שריו הצלות כאחורי ואמרם ועל פתח רחמייך וכי בשם וקצי הבריה ואלקטוף
שמש ושביעי שבת ועל אחר התורה יתמר בריך אלהנו יהוה אלה
خفיף ונברך והמוספּ בָּה

מועדי יהוה אשר תקרו וتمאה בחדר השבעי באחד לחדר ו tameah
יברכך יהוה וישטרך ו tameah בריך ומברך עליינו ו tameah

ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר ונזיל² מִן גַּםְלֵךְ וְתַבְּנֵךְ עַל מְכַתֵּב
אחד ומִן נְשֵׂה כְּהֵלֶן המנאנט והמקרא על המכתב בחדר השבעי באחד
לחדר ו tameah ומִן אַתָּה דָבַרְךָ עַל מַהֲאֶלְךָ וְהַסְנֹרוֹת שְׁלִשָּׁה:

الأول موعدي יהוה אשר תקרו ו tameah

الثاني בחדר השבעي ו tameah יברכך יהוה ו tameah
الثالث בריך ומברך עליינו ובראשי ו tameah

ויתמר יהוה אל רחום וחנן וידך אליו העיד ולעלם חסתנدر ולעלם חשתבח
מן غيرathi ותחסל הצלות בטוב אמן:

الله لا يقطع ليشرا عاده امن

⁴ בשם יהוה הנדרול:

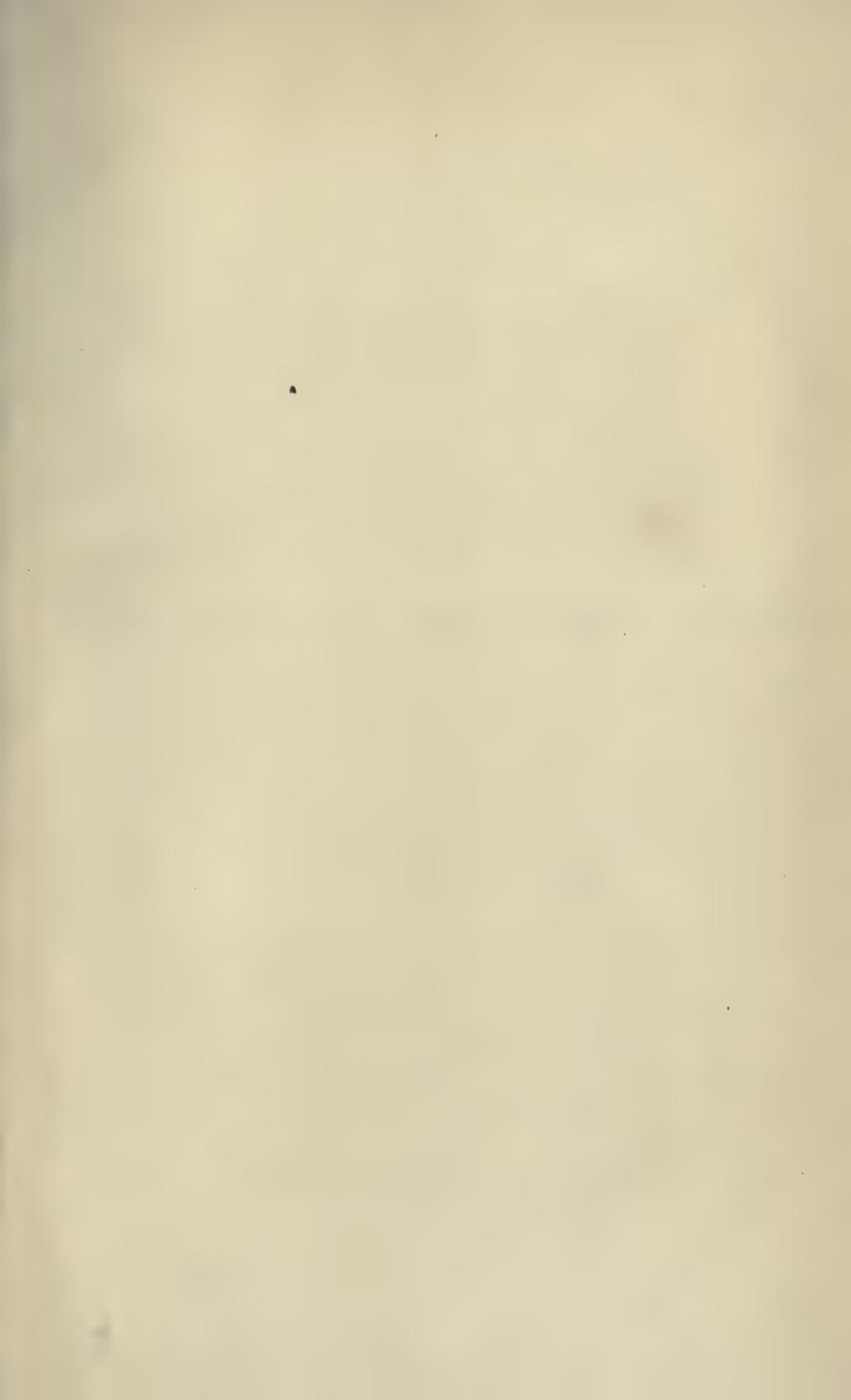
צלות מועד חדש השבעי צפירה:

אלקטוף שבת ושביעי וברית וכברון ותרומה ויסוף וכבר ואלעוזר שריו הצלות
בריך אלהנו וכאחורי ואמרם ועל פתח רחמייך וקצי הבריה ויתמר על
ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומורקה עבורה דעתמה אלהים יסתנدر
ואתחו אלהינו וישתבחה:

חילה דשם תרחי נן עדן בדין ירחח שביעיה פתוחים: ושם בו פרקן
מן החטא וסליחות לנפשות והrhoחים: ומועדים קדושים אתחפרשו עלי יד
איש האלים:

הו משה נביה דעתמה: וקטוף כל נשמה: דביאר בכתביו הרמה: ויטע
יהוה אלהים:

ויצא מכתב אחד מן غير حلך³ O 5, f. 18^b. L 8, f. 54; L 14, f. 28; O 5, f. 18^b.
ו. ויתמר נילו⁴ O 5, f. 23^b. L 8, f. 55; L 14, f. 36^b. Tora rhechik⁵

TEXT OF THE SAMARITAN LITURGY

51

1870

1870

1870

1870

1870

LaSam
S187

149532

The Samaritan liturgy; ed. by Cowley.
vol. 2.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU

